DÜNYAYI KİMLER YÖNETİYOR ?

GİZLİ DÜNYA DEVLETİ

GİZLİ
DÜNYA DEVLETİ

DÜNYAYI KİMLER YÖNETİYOR?

DAĞITIM
MİLLİ GAZETE
Çayhane Sok. No:1 34020 Topkapı-İSTANBUL
Tel: 567 47 75 (5 Hat) Fax: 567 40 24

	: GİZLİ DÜNYA DEVLETİ (Dünyayı Kimler Yönetiyor)
İsas Alınan Eser	: DİE İNSİDER (Baumeister Der "Neuen Welt-Ordnung")
Eserin Özgün Adı	: NONE DARE CALL İT CONSPİRACY (Hiç Kimse Buna Entrika Diyemez)
ı Alınan Eserin Yazarı	: Gary ALLEN
Tercüme	: Hakkı YAVUZ - İbrahim AKÇA
ırlayan	: Bayram ALTAN (Araştırmacı - Yazar)
rımı	: Bayram ALTAN - Mustafa YAVUZ
	: MİLLİ GAZETE
	: 1996

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ VII
A- İNSANLIK TARİHİ VE BUGÜNKÜ DÜNYANIN ANATOMİSİ VII
B- HAK VE BATIL MÜCADELESİ VII

I. HAK X
Hak Ne Demektir? Batıl Ne Demektir? X
Bu Kainat Niçin Yaratıldı? X
İnsan Niçin Yaratıldı? XI
İnsan Bu Dünyada Neden İmtihan Ediliyor? XII
İnsan Dünyada Nasıl İmtihan Oluyor? XII
İnsanların İyiliği ve Saadeti Nasıl Gerçekleşir? XIV
"İslam" Nedir? "Kur'an" Nedir? XV
Müslüman Olmak Demek Ne Demektir? XVI

II.BATIL XVIII
Nefsine Esir Olup Şeytan'a Tabi Olarak
Bütün İnsanlığı Hükümleri Altına Alıp Onları
Sömürmek ve Köle Olarak Kullanmak için Çalışanlar XVIII
Kimdir Bunlar ve Nasıl Çalışıyorlar? XVIII
Tevrat Nasıl Tahrif Edildi? XIX
Değiştirilmiş Tevrat'taki Çelişkiler XXI
Değiştirilmiş Tevrat'ta Siyonizm ve Üstün Irk İnancı XXII
Değiştirilmiş Tevrat'ta Allah İnancı XXV
Değiştirilmiş Tevrat'ta Gayri Ahlâki Görüşler XXVII
Tevrat'taki Tahrifler Nasıl Yapılmıştır? XXVII
Hahamlar XXVIII
Kabbala XXIX
Talmud XXX
Siyonistlerin İdealleri XXXI
Kutsal (Vadedilmiş) Topraklar ve Dünya Krallığı XXXI
Kin ve Nefret XXXIII
Vahşet XXXIV
Yakma XXXV
Kan İçme XXXV
Mikrop Harbi XXXV
Sonuç XXXVI
3000 Yıllık Gelişme XXXVII

III. GDD (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ)..... XXXVIII
GDD Dünyayı Nasıl Kontrol Ediyor..... XXXVIII
Dolar Üzerindeki Pramitin Her Bir Basamağı Ne İfade Ediyor?..... XL
Üçgen İçindeki Göz..... XLI
RT..... XLI
Sanhedrin..... XLII
B'nai Birith..... XLII
Bilderberg Grup..... XLIII
Önemli Alt Kuruluşlar..... XLV
AB: Avrupa Birliği..... XLVI
NATO..... XLVII
CFR (Dış İlişkiler Konseyi)..... XLVIII
CFR II. Dünya Savaşında Perde Arkasındaydı..... XLIX
Siyonizmin Kontrolündeki Gizli Servis: CIA..... L
Business Round Table..... L
AIPAC (Amerikan-İsrail Halkla İlişkiler Komitesi)..... LIII
Trılateral..... LIV
Trılateral Amerikan Başkanlarını Masonik İdealler Doğrultusunda Seçmiştir..... LV
Amerikan Dış Politikasını da Trılateral Yönlendirir..... LV
Sonuç..... LVI
ABD Cumhurbaşkanlarını GDD Seçmektedir..... LVI
GDD DÜNYAYI NASIL YÖNETİYOR?..... LVII
Dolar Milyarderlerinin Efsanevî Zenginlikleri..... LIX
Rockefeller Efsanevî Servet Sahibidir ve Bütün Dünya Ekonomisini Kontrol Etmektedir..... LXII
Gizli Dünya Devleti..... LXIV
Ülkelerin Merkez Bankaları ile Dünyayı Kontrol Ediyor ve Sömürüyor..... LXIV
GDD'nin ABD Merkez Bankasını Kurmak İçin Yaptığı Mücadele..... LXV
Yeşil Kağıt=Dolar..... LXVI
Ekonomik Krizler ve Borsa Dalgalanması..... LXVII
Uluslararası Bankalar..... LXVIII
Uluslararası Sanayi Kuruluşları, Petrol Şirketleri, Ticaret Şirketleri..... LXIX
Harp Sanayi..... LXIX
Diğer Uluslararası Mekanizmalar..... LXX
Merkez Bankaları Vasıtasıyla Devlet Hazinesine Alınan Borçların Faizleri..... LXX
Dolar=Yeşil Kağıt, Tahviller=Sarı Kağıt, Rezevler=Beyaz Kağıt..... LXX
Ekonomik Krizler ve Borsa Dalgalanmaları..... LXXI
Uluslararası Bankalar..... LXXI
Uluslararası Dev Sanayi Kuruluşları, Petrol ve Ticaret Şirketleri..... LXXI

Harp Sanayi LXXI
Diğer Uluslararası Mekanizmalar LXXI
GİZLİ DÜNYA DEVLETİNİN GENEL ŞEMASI LXXIII

ŞER MAKSADI İÇİN DÜZEN KURANLAR LXXIV

GİRİŞ LXXIII

BİRİNCİ BÖLÜM
POLİTAKADA HİÇBİR ŞEY TESADÜFİ DEĞİLDİR 1

İKİNCİ BÖLÜM
SÜPER ZENGİNLERİ İKTİDARA GÖTÜREN EMİN YOL:
SOSYALİZM! 11

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖVİZ KRİZLERİ ZENGİNLERİ DAHA DA ZENGİN EDİYOR 31

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
EZİLMİŞ KİTLELER MASALI 55

BEŞİNCİ BÖLÜM
GÖRÜNÜRDE DEĞİŞİKLİĞİN FAZLA OLMASI,
ASLINDA AZ OLDUĞUNU GÖSTERİR 77

ALTINCI BÖLÜM
MOSKOVA'YA KALKINMA YARDIMI; KÂRLI BİR İŞ! 99

YEDİNCİ BÖLÜM
1984 BAŞLADI MI? 117

SON SÖZ 133

EKLER

BÖLÜMLERİN DİPNOTLARI 143
BİBLİYOGRAFYA 147
ALFABETİK INDEX 163
"BİLDERBERG GRUBU"NUN ÜYELERİ 169
CFR "DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ"NİN ÜYELERİ 173
SEMBOLLER 175
MÜRŞİTLER = AYDINLATICILAR (1776-1876) 189
MÜRŞİTLER = AYDINLATICILAR (1876-1986) 199
GÖRÜNMEYEN KNOW-HOW A.G 203
R.BUCKMİNSTER FULLER 205
YENİ DÜNYA DÜZENİ 207
ŞEYTANIN YEDİ HAMLESİ 211
SÜPER ZENGİNLER İÇİN BİR POLİT BÜRO MU? 221
CFR "DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ"NE BAĞLI ORGANİZASYONLAR 223
ALMAN DIŞ POLİTİKA KURUMU (BONN-1981) 226
ALMAN DIŞ POLİTİKA KURUMU (1992) 227
"ROCKEFELLER"İN ÜÇ AYAKLI KOMİSYONU 228
DOLAR MİLYARDERLERİNİN EFSANEVİ ZENGİNLİKLERİ 229
BİLDERBERG TOPLANTISININ ÇEŞİTLİ ÜLKELERDEKİ TEMSİLCİLERİ 239
DİE İNSİDER (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ 2. CİLT KİTAP TANITIMI) 247

İKTİBASLAR

SEMBOLİZM 251
SİYONİZMİN (MASONLUĞUN) EMİR-KOMUTA ZİNCİRİ 257
ÜÇ KABBALİST VE SAHNEDRİN 258
SİYONİZMİN BEYNİ: B'NAİ BRİTH 260
TEVRAT VE CİNSEL SAPIKLIK 262
BİLDERBERG 263
CFR ÜYELERİ 269
CIA 271
MASONLUKTA YÜKSEK DERECELER 275
MASONLUĞUN 33 DERECESİNİN ADLARI 278
İKİNCİ İSRAİL: AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ 283
AMERİKA'NIN İÇ YÜZÜNÜ AÇIKLAYAN ESERLER 289
AMERİKA POLİTİKASINI YÖNLENDİREN YAHUDİ ORGANİZASYONLAR 290
ABD EKONOMİSİNDE YAHUDİLER 292
AMERİKA'DA EĞİTİM VE YAHUDİLER 293
ABD BAŞKANLARI 297
NATO 308
BUSINESS ROUND TABLE 309
TRILATERAL 313
DÜNYA SİLAH SANAYİ GDD KONTROLÜNDE 319
RUS İHTİLALİ 329
MASONİK SÖZLÜK 333

SUNUŞ

İNSANLIK TARİHİ VE BUGÜNKÜ DÜNYA HAK VE BATIL MÜCADELESİ

BUGÜNKÜ DÜNYANIN ANATOMİSİ

2. Cihan harbinden sonra BM, Dünya Bankası, IMF kuruldu. • Kuvvet zoruyla Filistin'e bir **"İsrail"** yerleştirildi. Sözde insanlık huzur, barış ve saadete kavuşacaktı.

Halbuki ne oldu?

1989'da komünizmin iflası ve Sovyetlerin dağılmasına kadar **soğuk harp** devam etti.

Dünya'da **Ekonomik** bakımdan: fakir ülkeler daha fakir, zengin ülkeler daha zengin oldu. Gerek ülkeler arasında, gerekse ülkelerin içinde gelir dağılımları gittikce bozuldu. Açların, işsizlerin sayısı gittikçe arttı. Milyonlarca insan enflasyon ve pahalılıktan dolayı her geçen gün artan geçim sıkıntısı ile ızdırap çekti.

Siyasi bakımdan Filistin, Keşmir, Kore, Vietnam başta olmak üzere sürekli harpler ve silahlı çatışmalar devam etti.

İnsanlığın üzerine bir kabus gibi çöken bu devir esnasında Batılılar hep: **"Biz insanlığa saadet getireceğiz ama ne yazık ki bir komünizm var, Sovyetler var, soğuk harp var, bundan dolayı hizmetimizi yapamıyoruz"** dediler, dediler, durdular. Nihayet 1989'da komünizm iflas etti ve Sovyetler dağıldı. O günden bu güne kadar altı yıl geçti.

Bu son dönemde bir yandan **ekonomik alanda** geri kalmış ülkelerin dış borçları ve bunun için ödedikleri faizler korkunç seviyelere ulaştı. Diğer yandan başta müslüman körfez ülkeleri olmak üzere harpler dolayısıyla bir çok ülkenin ekonomileri büsbütün bozuldu.

Siyasi alanda ise, yeryüzüne barış geleceğine tam tersine sıcak çatışmalar gittikce arttı ve yeryüzünün her yanına yayıldı.

İran-Irak savaşı çıkartıldı, Körfez savaşı körüklendi, Somali'de yerli halkı ezmek için Somali işgal edildi. Bosna, Çeçenistan ve Azerbaycan'da tarihin görmediği katliamlar yapıldı ve birçok müslüman ülkeye haksız

Ve yine bugün bir kimse dünyanın bir yerinden diğer bir yerine bir para göndermek isterse bu paranın oraya gidebilmesi için önce ABD'de **Amerikan Expres Bank** veya **Chase Manhatten Bank** veya herhangi bir benzer banka üzerinden gitmesi mecburiyeti vardır. Bu bankalar ise GDD'nin bankalarıdır. Her gönderilen paranın % 1 - 5'i arasında komisyon alınır. Bu komisyon da sonuda GDD'ye gider. Böylece GDD'ye böyle bir pay ödenmeden bugün dünyanın bir yerinden diğer bir yerine para göndermek bile mümkün değildir.

Bir geminin **denizlerde sefere** çıkabilmesi için, önce seyrusefere salih olduğunu belgeleyebilmesi lazımdır. Bunun içinde **LYOD**'dan belge almak mecburiyetindedir. Halbuki **LYOD**'da GDD'nin kontrolu altındaki bir kuruluştur.

Devletler **borç para** almak istedikleri zaman **Dünya Bankası** ve **IMF**'ye başvurmak mecburiyetinde kalmaktadırlar. Bunlar ise GDD'nin elindeki büyük paraların devlet garantisi altında faizle geliştirilmesi için GDD tarafından kurulmuş, dünya ekonomisini kontrol eden kuruluşlardır.

Dünyadaki bütün **büyük krediler** ve müesseseler ve ülkelerin kredi almabilme kabiliyetlerini test eden not veren kuruluşlar da GDD'nin konturolü altındadır.

Bu olayları böyle bir bir hatta saatlerce saymak mümkündür. **Spordan tiyatroya, sanattan üniversitelere, sanayiden ticarete,hukuktan istihbarat teşkilatlarına** kadar pek çok şey, GDD'nin kontrolü altındadır.

İşte dünya olaylarını kavrayabilmek için önce **"Bugünkü Dünya Anatomisi"** ni bilmek, bunun için herşeyin önünde gelmektedir.

Bununla birlikte ayrıca dünya bugünkü hale başlangıçtan beri asırlar boyunca hangi değişikliklerle nasıl geldi, neden geldi, bütün bunların çok açık bir şekilde bilinmesinde zaruret vardır.

Bunun için **meseleye temelinden bir bakış** yapmak herşeyden daha mühimdir.

ambargolar konuldu. Adım adım bütün Dünya sömürüldü ve köle haline getirildi. İtaat etmeye mecbur hâle getirildi. Böylece **"Yeni Dünya Düzeni"** adı altındaki tek kutuplu bir **tahakküm ve sömürü düzeni** gerçekleştirilmeye çalışıldı.

İşte olaylar bütün açıklığıyla gözler önünde cereyan ediyor.
Ve insanlığa bir türlü barış, huzur, saadet gelmiyor.!!!

NİÇİN ?

Bunun gerçek sebebini anlayabilmek için, yeryüzünde olayların tesadüfen cereyan etmediğini idrak etmek gerekir. Yeryüzünde yaşayan bütün insanlık üzerinde kendi hakimiyetini kurmak, bütün insanları köle yapmak ve kendine tâbi kılmak ve sömürmek isteyen bir gücün varlığını görmek gerekir. Bu gücün gayelerini, metodlarını, nasıl çalıştığını, bütün Dünya'yı nasıl avucunun içine almak istediğini ve bunun için asırlardan beri gelişerek bugün artık nasıl organize bir güç haline geldiğini bilmek gerekir. Bu gücün asırlardan beri olayları kendi gayeleri doğrultusunda **plânlayan** ve bu plânları **uygulayan** bir güç olduğunu idrak etmek gerekir.

Bunları görebilmek için de **"Bugünkü Dünya'nın Anatomisi"** ni tanımak gerekir. Bundan kasıt şudur:

Malum olduğu üzere, insanların hastalıklarını teşhis ve tedavi edebilmek için doktor olmak gerekir. Doktor olabilmek için de öğrenilmesi gereken ilimlerin başında ANATOMİ yani insanın vücut yapısı ilmi gelmektedir.

İnsan vücudu dışardan bakıldığı zaman bir deri ile kaplanmışur. Ancak, bu deriyi kaldırıp altına baktığımız zaman, kemik, adele, damar, sinir sistemi başta olmak üzere vücudun içinde bir çok organların çeşitli sistemlerin, çeşitli fonksiyonların cereyan ettiğini görürüz. Alttaki bu yapıyı bilmeden ne **teşhis,** ne de **tedavi** olur.

Tıpkı bunun gibi, bugünkü dünya olaylarının doğru bir **teşhisini** ve buna dayanarak da doğru bir tedavisini yapabilmek için, aynı şekilde **"Bugünkü Dünya'nın Anatomisi"** ni bilmekte çok büyük hatta **kaçınılmaz** bir zorunluluk vardır.

Bugün yeryüzünde herhangi bir kimsenin bir yerden bir yere gidebilmek için alacağı **uçak bileti** IATA'nın kontrolundadır. Ve bilet ücretinin takriben % 9'unu IATA'ya vermesi gerekmektedir. Yoksa bir yerden bir yere gidilemez. Uçağın herhangi bir havaalanına inmesi dahi mümkün olamaz. IATA ise her ne kadar zahiren uluslararası bir kuruluş gibi görünse de, genellikle bütün uluslararası kuruluşlarda olduğu gibi, dünyayı kontrol eden GDD **(Gizli Dünya Devleti)**'nin kontrolundadır ve bu (IATA payı) sonunda GDD'ye gider.

Bir hadisi kutside Cenab-ı Hak bildirmiştir ki:

"Ben gizli bir hazine idim. Bilinmeyi muradettim. Beni bilsinler diye mahlûkatı yarattım." *(Keşfü'l-Hafa, C.2-5-132, H.No: 2016)*

Bir yerde çok kıymetli bir hazine olsa, ama onu kimse bilmese; diğer yerde ise bir hazine olsa kendisini bilecek bir kainatı yaratsa ve bilinse elbette ikinci hâl birinciye nazaran daha büyük bir "KEMÂL" ifade eder.

Rabbimiz ise sonsuz kemâl sahibidir. Hadis-i Kutside de bildirildiği gibi; işte bu yüzden bu kainat yaratılmıştır. Eğer bu kainat yaratılmasaydı Rabbimizin Kemal sıfatında noksanlık olurdu.

Yaratılan bu kainatta cemadat var; canlı nebatlar, hayvanlar ve insanlar var. İnsan yaratılanın en mükemmeli, en şereflisidir (Eşref-i Mahlûkat) tır.

İNSAN NİÇİN YARATILDI?

İnsanın bütün diğer yaratılanlardan, nebatlardan ve hayvanlardan üstün olmasının temelinde Cenab-ı Hakkın ona verdiği dört önemli meziyet bulunmaktadır.

Bunlar, **insana verilen;**

1. **Doğru** ile **Yanlışı** (Bu meziyetten **İlimler** doğmuştur)
2. **Güzel** ile **Çirkini-İyi** ile **Kötüyü** (Bu meziyetten **Dinler** doğmuştur.)
3. **Faydalı** ile **Zararlıyı** (Bu meziyetten **Ekonomi** doğmuştur.)
4. **Adalet** ile **Zulmü** (Bu meziyetten **Siyaset** ve **Hukuk** Doğmuştur.)

ayırabilme meziyetleridir

Diğer mahlukatta bu kıymetli meziyetler yoktur.

Bunun için bir insan bu meziyetleri ne derece süratle ve isabetle kullanabilirse o insana o derecede **akıllı** diyoruz.

Bir insan bu 4 temel meziyete ve akıla sahip olunca o insanda **iman** olur. İnsanı yücelten işte bunlardır: **Akıl, iman ve 4 temel meziyet.**

Eğer **İnsan** gibi mükemmel bir mahluk yaratılmasaydı bu Rabbimizin sonsuz **Kemal** sıfatına uygun düşmezdi. Çünkü bir çok güzellikler yaratılmış ama bunu gören, sezen yok. Bu bir eksiklik olurdu. Ondan dolayı, insanın yaratılması Yüce Rabbimizin sonsuz Kemal sıfatının bir gereğidir.

HAK

HAK NE DEMEKTİR? BATIL NE DEMEKTİR?

Bir insanın yağmur yağarken yağmur şemsiyesini alıpta dışarı çıkması doğru bir harekettir. Ama yağmur yağmadığı halde yağmur şemsiyesini açarak dışarı çıkması ise yanlış bir harekettir. Dolayısıyla, Türkçemizde kullanılan Doğru ve Yanlış kelimeleri şarta bağlı olarak isabetli olan şey veya olmayan şey manasındadır. Halbuki iki kere iki dört eder. Yağmur yağsa da dört eder, güneş açsa da dört eder, bir hafta önce de dört eder, bin yıl önce de dört eder. İşte şarta bağlı olmaksızın mutlak olarak her şart altında doğru olan şeye **HAK** denir. Bunun tersine olarak bir insan iki kere iki üç dese yağmur yağsa da yanlıştır, güneş açsa da yanlıştır, bir hafta önce de yanlıştır, bin sene önce de yanlıştır. Her şart altında yanlış olan şeye ise **BATIL** denir. Şimdi bu temel esaslar altında her şart altında doğru olan gerçeklere büyük bir dikkatle bakalım:

BU KAİNAT NİÇİN YARATILDI?

Başımızı gök yüzüne çevirip baktığımız zaman ne görüyoruz? Sonsuz bir kainat, sonsuz bir güzellik, sonsuz bir nizam, o kadar büyük bir kainat ki, içersinde bir yıldızın ışığı diğer bir yıldıza 100 milyon senede bile gidemiyor. Işığın bir saniyede 300 bin km. yol kat ettiğini düşünecek olursak bu ne büyük azamettir **Ya Rabbi! Cenab-ı Hak** insanlara bir eşere bakarak bu eserin sahibi hakkında fikir edinme kabiliyeti vermiştir. Bir resime baktığımız zaman bu resimi yapan kimsenin çocuk mu?, Olgun bir insan mı?, Sinirli mi?, Huzurlu mu? Olduğunu anlamak mümkündür. İşte bunun gibi bu kainata baktığımız zaman en ufak bir yerinde bir aksaklık bulunmayan, bir uyumsuzluk olmayan, şurada da müteahhitin parası yetişmemiş burayı da idare edivermiş sen de oraya bakmayıver kardeşim, denmesine ihtiyaç duyulacak en ufak bir kusur bulunmayan bu kainatın yaratıcısı da elbette her türlü kusurdan münezzeh **sonsuz Kemal sahibi** olan **Rabbimiz**'dir.

Dolayısıyla etrafımıza bakındığımız zaman yaratıcımız olan Rabbimizin Kemal sıfatıyla muttasıf olduğunu idrak etmememiz mümkün değildir. Rabbimiz her türlü eksikten, noksandan münezzehtir. Sonsun Kemal sahibidir.

Peki bu imtihan nasıl oluyor? Bu imtihan;

Bir insan, **iyi** midir?, **kötü** müdür?,

esasına göre yapılmaktadır. Yani bu imtihan en ulvi, en kıymetli, en yüksek bir gaye bakımından yapılmaktadır.

İyi İnsan Olmak Nasıl Mümkündür?

Bir Hadis-i Şerifte **"Hayrun nas men yenfeûn nas"** buyurulmaktadır. Yani **"insanların hayırlısı, insanlara faydası dokunandır."** *(el-Camiu's-Sağir Şerhi Feyzül-Kadir, Hadis No: 4044)*

İyilik kendi kendine olmaz. Başkasına faydası dokunmakla olur. En büyük fayda, en büyük iyilik herkesin, **bütün insanların** iyiliğini isteme ve bu yolda elinden gelen gayretle çalışmaktır. Yani bütün insanların Dünyada da, Ahirette de mesut olmalarını istemek ve bu yolda bütün gücüyle çalışmaktır.

Bundan dolayı, İslam Dininin özü: **"Hâlıki Tâzim, Bütün Mahlukata, Allah'ın kulları olduğu için, şefkattir". "Yaratılanı severiz, Yaratandan ötürü!"**

İslam dininin temeli **"iyilik"** tir. Sadece insanlara değil, bütün mahlukata şefkat, bu arada çevreye, bütün nebatlara, hayvanlara şefkat İslam dininin temelini oluşturur. Bunun için Kur'an-ı Azimüş-Şan **"Bismillahirrahmanirrahim"** ile başlıyor. Yani Cenab-ı Hakkın Rahman ve Rahim ismi şerifleriyle başlıyor. Rahman demek: herkese, bütün mahlukata şefkati olan, rahmeti olan, esirgeyen, bağışlayan demektir. Cenab-ı Hakkın sonsuz ismi şerifi vardır. Kur'an-ı Azimüş-Şanda bunlardan 99'tanesi zikredilmiştir. Bunlara **"Esma'ül Hüsnâ"** denir. Bu mübarek isimlerin içerisinden başka sıfatların zikredilmeyip de Kur'an-ı Azimüş-Şan'a başlarken Rahman ve Rahim isimleriyle, sıfatlarıyla başlaması, İslam Dininin temelinin iyilik olduğunu, şefkat olduğunu, merhamet ve rahmet olduğunu göstermektedir.

Esasen İslam Kelimesinin manası ise **"silm"** kökünden gelmektedir. Yani (iyilik, barış, kardeşlik, selamet, huzur) demektir.

Ve yine (Hz.Muhammed S.A.V.) **"Rahmeten Lilâlemin"** olarak gönderilmiştir. Yani sadece insanlar, nebatlar ve hayvanlar için değil bütün âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Bütün bu temel esaslar islam dinin temelinin **iyilik** olduğunu ve yeryüzündeki bütün insanların saadeti için gönderilmiş olduğunu açıkca göstermektedir.

İNSAN BU DÜNYADA NEDEN İMTİHAN EDİLİYOR?

Rabbimizin **Kemal** sıfatıyla birlikte bir de **Âdil** sıfatı var. İşte bundan dolayı; yani mahlukatın bir çeşidi olan insanoğluna diğer mahluklardan farklı olarak bu kıymetli meziyetler emanet edilip verilince Adalet gereği **insanoğlunun imtihan edilmesi** gerekmiştir.

Nitekim bir insanın çok kıymetli ve paha biçilmez bir pırlantası olsa bunu uzak bir yerdeki bir kimseye göndermesi gerekse "Ahmet! kilerde bir taş var al bunu falanca yerde filanca kimseye götür ver" diyemez. Taş paha biçilmez değerde olduğu için, uzun uzun düşünür, araştırır, en uygun bir kimseyi bulur. Ona uzun uzun tenbihatta bulunur "Bu taş çok kıymetlidir, paha biçilmez kıymettedir. Bunu gözünden ayırmayacaksın, yatarken karşına koyacaksın, üstündeki ipek örtüyü açmayacaksın...vs." eğer Ahmet bu tenbihatlara dikkat eder, emaneti gönderilmesi icab eden yere sağlam olarak ulaştırırsa ona aferin denir ve bir **mükâfat** verilir. Yok eğer bütün bu tenbihata rağmen taşı kaybeder veya çaldırırsa o zaman da Ahmet'e çok büyük bir ceza verilmesi zarûri olur. Çünkü **Adalet** böyle gerektirir.

İşte onun için bu kıymetli meziyetlerin kendisine **verilmesi dolayısıyla** insanoğlu, "Rabbimiz **Adil** olduğundan" **imtihan edilmek** mecburiyetindedir.

Biz dünya hayatına, bu imtihan için geliyoruz. İmtihan oluyor ve gidiyoruz. Cenab-ı Hak bu imtihanda hepimize yüz aklığı ve muvaffakiyet versin İnşaallah. Amin.

İNSAN DÜNYADA NASIL İMTİHAN OLUYOR?

Cenab-ı Hak insanoğlunun bu dünyada, ona verdiği kıymetli meziyetlerden dolayı nasıl imtihan ediyor. "Kim 2 m.den daha yüksek atlarsa onu cennetime koyarım" veya "Kim 100 m.yi 15 sn.den daha çabuk koşarsa onu cennete koyarım." diye mi imtihan ediyor? Haşa! Böyle bir imtihan çocukca bir imtihan olurdu. Eğer imtihan böyle yapılsaydı, hatta hayvanların pekçoğu insanlardan daha başarılı olur cennete girmeye hak kazanırlardı.

"İSLAM" NEDİR, "KUR'AN" NEDİR

İlk insan Adem (A.S) dan beri gelen bütün peygamberlerin hepsi aynı gerçeği yani (İslamı) tebliğ etmişlerdir. Allah indinde din tektir, o da İslamdır. İnsanlık tarihinin gelişmesine uygun olarak gönderilen peygamberlerin tebliğ ettikleri dinde inancın temel esasları aynıdır. (Amentü) ile bu esasları ortaya koyuyoruz: (1.Allah'a, 2.Meleklere, 3.Kitaplara, 4.Peygamberlere, 5.Ahiret Gününe (öldükten sonra dirileceğimize) 6.Hayır ve Şerrin Allah'tan Olduğuna) inanıyoruz. Zamandan zamana değişen sadece o devrin gereklerine uygun olarak bildirilen ibadetlerin şekilleridir. Yoksa inancın temel esasları Adem (A.S) dan beri bütün peygamberler tarafından aynen bildirilmiştir.

Son Peygamber Hz.Muhammed (S.A.V) dir. Ve onun getirmiş olduğu Kur'an-ı Azimüş-Şan bütün insanlığa saadetin yolunu göstermek için gönderilmiştir. Kıyamete kadar saadetin tek yolu Cenab-ı Hakkın Cebrail (A.S) vasıtasıyla Hz.Muhammed (S.A.V)'e gönderdiği ve onun vasıtasıyla insanlara tebliğ ettiği "Kur'an"dadır. O Kur'an-ı iyice anlayabilmemiz için Cenab-ı Hak kitabından başka, ayrıca kendi sevgilisini yani Peygamber efendimiz (S.A.V)'i de "bize en güzel örnek olarak göndermiştir". Zaten yol gösterme de en mükemmel şekil **kitap** ve **örnek** ile yani (**sünnet**) ile olabilirdi. Böylede yapılmıştır.

Kitap ve Sünnetle bize bildirilen **İslam** bir haritaya benzer. Cenab-ı Hakkın insanlara verdiği akıl nimeti ise bir pusulaya benzer; Saadet için hem **İslam** hem de **Akıl** lazımdır. Ama yalnız akıl ile saadete ulaşılamaz. Nitekim bir insan gecenin zifiri karanlığında bir orman içinde yalnız başına kalsa ve kurtulmak istese etrafında ormanlık olsa bu ormanların içinde ve arkasında ne var, karanlıktan dolayı bilemiyor. Nereye giderse kurtulabilecek? Bunu nasıl tayin edebilecektir? İnsanın aklı var onunla göğe bakacak (Büyük Ayı), (Küçük Ayı)yı görecek. Bunlar vasıtasıyla diyelim ki Kuzey ne taraftadır bunu teshit edebilecek. Ancak yönleri tesbit ettikten sonra hangi yöne giderse kurtulacak, bunu aklıyla bulması mümkün değildir. Acaba kuzeye gitse o ağaçların içinde veya arkasında bataklıklar, timsahlar, uçurumlar var ise kuzeye gitmesi ne işe yarar. Ne taraf emindir, ne tarafta kurtuluş vardır, ne tarafta tehlikeler vardır bunu bilecek olursa ancak o zaman kendisini kurtarabilir. Bunu ise aklıyla bilemez. Bunun bilinebilmesi için; etrafında ne var, bu ormanların içinde ve arkasında kendisi için iyilik mi var, yoksa kötülük mü var. İşte bunu gösteren bir haritaya ihtiyaç vardır. O harita İslâmdır. İslâm; Rahman ve Rahim olan Cenab-ı Hakkın bu sıfatlarından dolayı, insanların **dünya** ve **ahiret** saadetine ulaşabilmesi için onlara gönderdiği saadet yoludur.

İNSANLARIN İYİLİĞİ VE SAADETİ NASIL GERÇEKLEŞİR?

Peki "İnsanların iyiliği ve saadeti nasıl gerçekleşir?" ki o yolda bütün gücümüzle çalışalım.

İnsanlığın saadete erebilmesi için yeryüzünde;

Yanlışın değil **Doğrunun,**

Çirkinin değil **Güzelin,**

Kötülüğün değil **İyiliğin,**

Zararlının değil **Faydalının,**

Zulmun değil **Adaletin,**

hakim olması gerekir.

Cenab-ı Hakk insanlara bunları ayırtedebilme kabiliyeti verdiğine göre insanlar, iyi insan olabilmek için yeryüzünde yanlışın değil, doğrunun, kötülüğün değil iyiliğin, zararlının değil, faydalının, çirkinin değil güzelin, zulmun değil adaletin hakim olması için bütün güçleriyle çalışmakla sorumludurlar.

Peki Hak olan, doğru olan, iyi ve güzel olan, faydalı olan, adil olan nedir?

Cenab-ı Hakkın insanlara verdiği yukarıda zikredilen 4 meziyet ile insanlar her ne kadar doğruyu, iyiliği, güzeli, faydalıyı ve adil olanı ayırtedebilirlerse de bunların ideal şekillerini bütün insanlığa saadet getirecek olan Hak ve adalet ölçülerini, akıllarıyla ortaya koyamazlar. Onun için Cenab-ı Hak insanları Adil sıfatından dolayı imtihan ederken kendisinin **Rahman ve Rahim** sıfatlarından dolayı da insanlara bu imtihanda muvaffak olabilmeleri için saadet yolunu da ayrıca göstermiştir. İşte Peygamberler vasıtasıyla da din yani **İslam** bunun için gönderilmiştir.

Adem (A.S)'a 10 sahife, Şit (A.S)'a 50 sahife, İdris (A.S)'a 30 sahife ve İbrahim (A.S)'a 10 sahife gönderildi. (Suhuf-u İbrahim)

Hz.Musa (A.S)'a **TEVRAT**

Hz.Davut (A.S)'a **ZEBUR**

Hz.İsa (A.S)'a **İNCİL**

Son Peygamber Hz.Muhammed (S.A.V)'e de **KUR'AN-I KERİM** gönderildi. Kur'an-ı Azimüş-Şan, kıyamete kadar bütün insanlığa Dünya ve Ahiret, saadet yolunu göstermek üzere gönderilmiştir.

Tarihen bilinen gerçek odur ki; çeşitli şekillerde Kur'an-ı Azimüş-Şan'dan önce gönderilen İlâhi kitaplar muhtelif kimseler tarafından muhtelif zamanlarda **tahrif** edildiler. Yalnız Kur'an-ı Azimüş-Şan bir noktası dahi değişmeden muhafaza olunmuştur ve Cenab-ı Hak Kur'an-ı Azimüş-Şanı Kıyamete kadar muhafaza edeceğini de bildirmiştir.

Bugün Hz.Musa (A.S)'a gönderilen Hak Kitap Tevrat'ın, Hz.Davut (A.S)'a gönderilen Hak Kitap Zebur'un, Hz.İsa (A.S)'a gönderilen Hak Kitap İncil'in aslını bulmak mümkün değildir, bunlar değişürilmişlerdir.

TEVRAT NASIL TAHRİF EDİLDİ?

Tevrat, bütün dünya Yahudilerinin emirlerine sıkı sıkıya bağlı oldukları din kitabıdır. Tevrat, asırlardır Yahudilerin hayatlarını, dünyaya bakış açılarını, diğer insanlara karşı düşünce ve tavırlarını düzenlemiştir. Yahudiler Tevrat'ın tamamen vahye dayalı ve ilahi bir kitap olduğunu iddia ederler. Önemli olan nokta da burasıdır.

Elimizdeki Tevrat, gerçekten Allah tarafından indirilmiş orjinal metinlerle aynı mıdır? Yoksa Tevrat, orjinalliği bozulmuş, dolayısıyla ilahi niteliği kaybolmuş bir kitap mıdır? Bu sorunun cevabı bizzat Tevrat'ın kendisi araştırılarak rahatlıkla bulunabilir.

Tevrat, **Kitab-ı Mukaddes**'in ilk kısmını oluşturur (İkinci kısım İncildir). 39 Kitaptan meydana gelmiştir. Ve bu 39 kitabın yalnızca ilk 5 tanesi Hz.Musa'ya verilen bölümlerdir. Beşinci bölüm olan Tesniye'de Hz.Musa'nın ölümünün anlatılması bundan sonraki bölümlerin başkaları tarafından yazıldığını ortaya koymaktadır.

BATIL

NEFSİNE ESİR OLUP ŞEYTANA UYARAK BÜTÜN İNSANLIĞI HÜKÜMLERİ ALTINA ALIP ONLARI SÖMÜRMEK VE KÖLE OLARAK KULLANMAK İÇİN ÇALIŞANLAR

KİMDİR BUNLAR VE NASIL ÇALIŞIYORLAR?

İslamî genel bir kaidede şöyle denilmektedir: "El küfrü milletün vâhidetün" yani **"küfür tek bir millettir".** Yani yeryüzünde nefsine esir olup Hak ve Adalet için değil, kendi sömürü ve tahakkümleri için çalışanlar dağınık değildirler. Organize bir güçtürler. Birbirleriyle irtibatlı bir bütündürler. Bir millet gibidirler. Böylece Hak yolunda çalışmak isteyenlerin dikkati çekiliyor. Bu gücü tanımaları, bilmeleri isteniyor.

İşte bu yayın, iki cilt halinde bu maksatla yapılıyor. Bunun için bu **birinci ciltte (Bunların kimler oldukları),** araştırmalara dayanılarak ilmi bir şekilde delil ve dökümanlarıyla ortaya konulmaktadır. **İkinci ciltte** ise bu gizli organize gücün **(nasıl çalıştıkları)** aynı şekilde araştırmalara dayanılarak **ilmi bir şekilde** delil ve dökümanlarıyla ortaya konulacaktır.

KİMDİR BUNLAR?

Cenab-ı Hak Adem (A.S) dan beri Hak Peygamberlerini gönderdi. Böylece (Rahman ve Rahim) olduğu için şefkat ve merhametle bütün kullarına dünya ve ahiret saadetinin yolunu gösterdi. Bütün peygamberlerin hepsi hakkı temsil etmişlerdir. Hepsi İslâm peygamberleridirler. Adem (A.S), Nuh (A.S), İbrahim (A.S), Musa (A.S), İsa (A.S) ve son peygamber Hz.Muhammed (S.A.V).

DEĞİŞTİRİLMİŞ TEVRAT'TAKİ ÇELİŞKİLER

Aşağıdaki çelişkili ayetler, Tevrat'ın orjjinal metinlerinden farklı olduğunun en açık delilleridir.

"...Ve İbrahim dedi; "Ya Rab Yehova bana ne vereceksin?" *(Tekvin Bölümü, 15/2-3)*

"Ve Tanrı Musa'ya söyleyip dedi: Ben Rabbim ve **İbrahim'e**, İshak'a ve Yakub'a kadir olan Tanrı olarak göründüm. Fakat onlara **Yehova ismimle malum olmadım.**" *(Çıkış Bölümü, 6/2-3)*

"Ve Saul'un kızı **Mikal'ın** ölümü gününe kadar çocuğu olmadı." *(II. Samuel Bölümü, 6/23)*

"Saul'un kızı **Mikal'ın Meholalı Barzillay oğlu Adriel'e** doğurmuş olduğu beş oğlunu **kral aldı.**" *(Samuel Bölümü, 21/8)*

"Ve Suriyeliler İsrail'in önünden kaçtılar. **Ve Davud, Suriyelilerden yedi yüz araba cenkçiler ile kırk bin atlı telef etti** ve ordu başbuğu Şofak'ı vurdu ve orada öldü." *(II.Samuel Bölümü, 10/18)*

"Ve Suriyeliler İsrail'in önünden kaçtılar ve **Davud, Suriyelilerden yedi bin araba cenkçiler ile kırk bin yaya asker öldürdü.** Ordu başbuğu Şofak'ı da öldürdü." *(I. Tarihler Bölümü, 19/18)*

"Ve bir karış kalınlıkta idi ve onun kenarı bir kese kenarı gibi, zambak çiçeği gibi, işlenmişti, iki bin banyo ihtiva ederdi." *(I. Krallar Bölümü, 7/5)*

"Ve kalınlığı bir avuç idi. Ve kenarı bir kese kenarı gibi, zambak çiçeği gibi işlenmişti ve içine üç bin banyo alırdı." *(II. Tarihler Bölümü, 4/2)*

"Arah oğulları yedi yüz yetmiş beş." *(Ezra Bölümü, 2/5)*

"Arah oğulları, altı yüz elli iki." *(Nehemya Bölümü, 7/10)*

"Rabbin sözüne göre Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü. Ve Moab diyarına Beyt-Peor karşısındaki derede onu gömdü." *(Tesniye Bölümü, 34/5-8)*

Tevrat'ı takip ettiğimizde kalan bölümlerin Musa'nın ölümünden sonra Yahudilerin başına geçen kişilerin hayatlarını ve verdikleri emirleri kapsadığını görürüz. Bundan dolayı, Tevrat, yüzlerce yıl boyunca değişik kişiler tarafından yazılmış ve ilahi niteliğini yitirmiş bir kitaptır.

Tevrat'ın değiştirildiği, içerdiği çelişkili ifadelerden rahatlıkla anlaşılmaktadır. Bu çelişkilerin Musa'nın beş kitabında dahi var olması, bu bölümlerin de hahamların tahrifatına uğradığını göstermektedir.

900 sayfalık Tevrat yukarıdan aşağı incelendiği zaman aşağıdaki 4 sebepten dolayı kutsal Tevrat'ın baştan aşağı değiştirilmiş olduğunu görmek mümkündür :

1. ÇELİŞKİLER
2. SİYONİZM VE ÜSTÜN IRK İNANCI
3. ALLAH İNANCI
4. ALLAH'IN PEYGAMBERLERİNE İZAFE EDİLMESİ MÜMKÜN OLMAYAN, HAŞA CİNSEL SAPIKLIK VE GAYRİ AHLAKİ DURUMLARIN İZAFE EDİLMESİ.

Türkiye'deki **Mason Üstad-ı Azamlarından Hayrullah Örs,** Tevrat'ın zaman içinde tahrif edildiğini şu şekilde anlatmaktadır :

"Eski Ahid, özellikle Tevrat (Musa'nın 5 kitabı, Tekvin, Çıkış, Levililer, Sayılar ve Tesniye), Yahudiler ve Hıristiyanlarca, yakın zamana kadar Tanrı'nın Musa'ya doğrudan doğruya yazdırdığı kitap olarak kabul edilmekte idi. Ama iki yüzyıldan beri yapılan incelemeler, bunların çok yeni diyebileceğimiz zamanlarda yazıldığını ve çeşitli maksatlarla tarih boyunca değişikliklere uğratıldığını ispatlamıştır." *(Musa ve Yahudilik, Hayrullah Örs, sf.34-35)*

Ve bu inançlara göre Rab Yehova, Yahudileri dünya hakimi kılacaktır.

"Ben dedim: Siz ilahlarsınız ve hepiniz yüce olanın oğullarısınız. Kalk ey Allah! Yeryüzüne hükmet, zira milletlerin hepsine sen varis olacaksın." *(Tevrat, Mezmurlar Bölümü, 82/6-8)*

Siyonizm ise, bu inançlar uğruna, Yahudilerin insanlara karşı duyduğu nefret ve üstünlük hırsının adıdır. Tevrat, Yahudilerin bu dünya hakimiyetine nasıl ulaşacaklarını da anlatmışır:

"Eğer kendi yüreğinde, "Bu milletler benden çokturlar, nasıl onların mülkünü alabilirim?" dersen, onlardan korkmayacaksın... Allahın Rab o milletleri önünden azar azar kovacak, onları çabukça bitiremezsin yoksa senin üzerinde kır hayvanları çoğalır." *(Tevrat, Tesniye Bölümü, 7/17,22)*

Görüldüğü gibi, Tevrat, Yahudilerin diğer milletleri yavaş yavaş yok edeceğini söylemektedir. Siyonizm ise bu taktik doğrultusunda, dünya çapında uyguladığı plânlarda, uzun vadeli hedefler gütmektedir. Diğer milletlerin, kademeli bir şekilde Yahudilere boyun eğmesi plânlanmaktadır.

Yahudiler, kendi eserlerinde de bu üstün ırk inancını sık sık dile getirirler. **Siyonizmin fikir babası Ahad Ha'am Nietzsche** Yahudilerin üstün ırk inancını şöyle ifade ediyor :

"Yaratılış merdiveninde farklı basamaklar olduğunu herkes doğal olarak kabul eder: Önce inorganik nesneler, bitkiler ve hayvanlar âlemi sonra konuşan yaratıklar ve hepsinin üstünde Yahudiler.". *(Sources de la Pensee Joive Contenporaine, sf. 49)*

Yahudilerin üstün ırk inançlarını ve diğer milletlere bakış açılarını Tevrat ayetleri açık bir şekilde anlatmaktadır:

"Ve aranızda yürüyeceğim ve sizin Allahınız olacağım ve siz benim kavmim olacaksınız." *(Levililer Bölümü, 26/12)*

"Ve ecnebiler senin duvarlarını yapacaklar ve kralları sana hizmet edecekler. Kapıların daima açık duracak, milletlerin servetini ve sürgün getirilen krallarını sana getirsinler diye, gece gündüz kapanmayacaklar. **Çünkü sana kulluk etmeyen millet harap olacak. Ve seni sıkıştıranların oğulları sana eğilerek gelecekler ve seni hor görenlerin hepsi senin ayaklarının tabanlarında yere kapanacaklar ve sana, Rabb'in şehri Kudüs'ün Sion'u diyecekler. Ve milletlerin sütünü emeceksin."** *(Işaya Bölümü, 60/10-16)*

"Ahazya kral olduğu zaman kırk iki yaşında idi ve Yeruşalem'de bir yıl krallık etti." *(II.Tarihler Bölümü, 22/2)*

"Ahazya kral olduğu zaman yirmi iki yaşında idi ve Yeruşalem'de bir yıl krallık etti." *(II. Krallar Bölümü,8/26)*

"Ve Yakub o yerin adını Peniel koydu, çünkü: **"Allah'ı yüz yüze gördüm ve canım sağ kaldı, dedi."** *(Tekvin Bölümü, 32/30)*

"Ve dedi yüzümü göremezsin, çünkü insan beni görüpte yaşayamaz." *(Çıkış Bölümü, 33/20)*

DEĞİŞTİRİLMİŞ TEVRAT'TA, SİYONİZM VE ÜSTÜN IRK İNANCI

"Siz Allahın, Rabbin oğullarısınız.. Çünkü sen, Allahın, Rabbe mukaddes bir kavmisin ve Rab üzerinde olan bütün kavimlerden üstün olarak, kendine has bir kavim olmak üzere, seni seçti."*(Tevrat, Tesniye Bölümü, 14/2)*

"Ve Allahın Rabb'in sana teslim edeceği bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara acımayacak." *(Tevrat, Tesniye Bölümü, 7/16)*

Hahamlar, kendi görüşleri doğrultusunda tahrif ettikleri Tevrat'a, Yahudilerin sahip oldukları üstün ırk inancını da eklemişlerdir.

Yahudiler, Tevrat'tan çok daha önceleri, kendilerinin bütün ırklardan üstün olduklarına ve dünyanın gerçek sahibi olduklarına inanmaktaydılar. Yahudi geleneklerinin ve ideolojisinin temel kitabı olan **Kabbala,** Tevrat inmeden çok daha önceleri bu sapkın inançlar üzerine kurularak yazılmıştır. Daha sonra, bütün insanları eşit kılan Tevrat'ı da, Yahudi hahamları değiştirmişler ve bu Kutsal Kitap'a üstün ırk inançlarını eklemişlerdir.

Bu sapkın inançlara göre; Yahudiler Allah'ın seçtiği ve üstün kıldığı bir kavimdir ve yeryüzü onlara aittir. Fakat **"goyimler"** (Yahudi olmayan, insan görünümündeki hayvan demektir) dünyayı haksız olarak ele geçirmişlerdir.

İşte Yahudilerin bu inançlara olan bağlılıkları, tarih boyunca diğer milletlere kin ve düşmanlık beslemelerine yol açmıştır. Bu sapkın görüşe göre, **Rab Yehova** yalnız İsrailoğullarını sevmektedirler.

"...Ve onlardan nefret ettim. Fakat size dedim: Siz onların topraklarını miras olarak alacaksınız ve ben size onu mülk olarak vereceğim. Ben, sizi milletlerden ayırt eden Allahınız Rabbim." *(Levililer Bölümü, 20/25)*

DEĞİŞTİRİLMİŞ TEVRAT'TA ALLAH İNANCI

"Tanrıya inanmak Yahudiliğin temel başlangıç noktası değildir. Resul Jeremiah bile İsrail'in başkaldırısını, Tanrının ağzından şöyle anlatır: Beni terkettiler ve kanunlarımı uygulamadılar.'Eski hahamların bu sözü yorumlama şekli ise: İnançlarından vazgeçsinler ama kanunları uygulasınlar". *(Şalom Gazetesi, 8 Mart 1989)*

Yahudi dini, tamamen gelenekler üzerine kurulmuştur. Bir Yahudi için din, Allah'ın hoşnutluğu ve yakınlığından çok, üstün ırk inancını ve koyu gelenekleri ifade eder.

Bütün Yahudi ibadetleri, sembolleri, Yahudi ırkının üstünlüğü ve Yahudi geleneklerinin korunması mantığına bağlıdır. ibadetlerde yüceltilen Allah değil, Yahudilerin kendileridir. Dolayısıyla Yahudilik, gerçekte, kitabı hahamlar tarafından yazılmış bir ideolojidir. İdeolojisini kibire dayandıran bir yapının ise, Allah'la bağlantı içinde olması mümkün değildir. Türkiye Yahudilerinin yayın organı **Şalom Gazetesi** konu hakkında şöyle diyor:

"Tanrıya inanmak Yahudiliğin temel başlangıç noktası değildir. Resul Jeremiah bile İsrail'in başkaldırısını, Tanrının ağzından, şöyle anlatır: "Beni terkettiler ve kanunlarımı uygulamadılar." Eski hahamların bu sözü yorumlama şekli ise: "İnançlarından vazgeçsinler ama kanunları uygulasınlar" olmuştur." *(Şalom Gazetesi, 8 Mart 1989)*

"İnançlarından vazgeçsinler ama kanunları uygulasınlar", bu ifade Yahudi hahamların Allah'a ne derecede inandıklarını göstermektedir. Hahamların gözünde sapık Yahudi adetleri Allah inancından daha önemlidir.

Bu yüzden Yahudilerin çoğu, gerçeği görseler dahi asla dinlerinden vazgeçmezler. Yahudilerin bu tutucu tavrı KUR'AN-I Azimüş-Şan'da şöyle anlatılır:

"Kimi Yahudiler, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar, dillerini eğip bükerek ve dine bir hınç besleyerek: Dinledik ve karşı geldik, derler..... Onlar az bir bölümü dışında inanmazlar. " *(Nisa Suresi 46)*

"Onlardan bir bölümü Allah'ın sözünü işitiyor, akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı." *(Bakara Suresi 75)*

"Saf altında tartılan Sion'un değerli oğulları." *(Tevrat, Yeremyanın Mersiyeleri Bölümü, 4/2)*

"İşte, şimdi bildim ki, bütün dünyada Allah yoktur, ancak İsrail'de vardı." *(II. Krallar Bolumü, 5/15)*

"Sizi, bugün olduğu gibi bütün kavimlerin arasından seçtim." *(Tesniye Bölümü, 10/15)*

"Kızlarınızı, onların oğullarına vermiyeceksiniz ve oğullarınıza ve kendinize onların kızlarından almıyacaksınız." *(Nehemya Bolumü, 13/25)*

"Bütün göklerin altında olan kavimler üzerine bugün senin dehşetini ve korkunu koymaya başlayacağım, onlar senin haberini işitecekler ve senin yüzünden titreyip kıvranacaklar." *(Tesniye Bolumü, 2/25)*

"O Allah ki, bana öçler verir, kavimleri bana tabi kılar" *(II. Samuel Bolumü, 22/48)*

"Hiç bir leş yemeyeceksiniz; onu yabancıya satabilirsin, çünkü sen Allahın, Rabbe mukaddes bir kavmisin." *(Tesniye Bölumü, 14/21)*

Yahudi hahamları, asırlar önceki meslektaşlarının uydurdukları bu ayetlere son derece bağlıdırlar. Bütün Yahudi toplumunu bu telkinlerle yetiştirirler.

Başka bir kaynakta Yahudilerin ağzından kendi üstün ırk fikirleri şöyle anlatılıyor:

"Tanrı tüm evreni dört temel ayırım yani, mineral, bitki, hayvan ve insan üzerine kurmuşsa da, aslında beşinci bir türün var olduğu yazılmıştır. Bu da Am İsrael, yeni Yahudilerdir. O'nun dördüncü türden, konuşanlar topluluğu insanlardan ayıran mesafe, insanı hayvandan ayıran mesafeden daha az değildir." *(Rav Yoel Kahn, "La cinquieme dimension" Rencontres Habad No. 25, 1989, sf. 15)*

Halbuki KUR'AN-I Azimüş-Şan, hahamlar tarafından yapılan bütün bu üstün ırk uydurmalarını reddetmekte ve gerçeği şöylece ortaya koymaktadır :

"....Yahudiler: "Biz, Allahın çocukları ve sevgilileriyiz." derler. De ki: "Hayır, siz de onun yarattığı birer insansınız." *(Maide Suresi, 18)*

Şüphesiz, aslında orjinal Tevrat da bu konuyu ayrıntılarıyla anlatmış olmalıdır. Fakat, ahiret ve dolayısıyla öldükten sonra hesap verileceği gerçeği hahamların pek hoşuna gitmemiştir. Bu da, bu bölümleri Tevrat'tan çıkarmalarına neden olmuştur.

Yahudilerin Tevrat'tan ahiret inancını çıkarmaları, dünya hayatına olan bağlılıklarından kaynaklanmaktadır. Kur'an da bu konu şöyle anlatılıyor:

"Andolsun, sen onları (Yahudileri) **insanlardan** (hatta) **müşrik olanlardan ziyade hayata düşkün bulacaksın. Onlardan her biri arzu eder ki** (Kendisine) **bin yıl ömür verilsin. Halbuki onun çok yaşatılması kendisini azaptan uzaklaştırıcı değildir. Allah, onlar ne işlerlerse, hakkıyla görücüdür."** *(Bakara Suresi , Ayet: 96)*

DEĞİŞTİRİLMİŞ TEVRAT'TA GAYRİ AHLÂKİ GÖRÜŞLER

Hahamlar Tevrat'a, kendi sapkın görüşlerine uygun olarak, ahlâkı bozacak emir ve konuları katmayı da ihmal etmemişlerdir. Bu sapık ayetler, Tevrat'ın orjinal metinlerinden farklı olduğuna da delil oluşturmaktadırlar. Aile içi cinsel ilişkiye varan bütün sapıklıklar Tevrat'ta övgüyle anlatılır. Hahamların Tevrat'a ekledikleri Lut Peygamber ve kızları hakkındakki çirkin iftira, sapık Yahudi adetlerinden olan **ensest'i** (aile içi cinsel ilişkiyi) meşru göstermek için uydurulmuştur:

Bunun yanısıra, Tevrat metinlerinde pek çok müstehcen ifade vardır. Bir ilahi kitapta bulunması mümkün olmayan ifadeler bozulmuş Tevrat'ta mevcuttur.

Tevrat'ta cinsel sapıklığın övülmesi ve teşvik edilmesi, Yahudilerin her türlü sapıklığı rahatça, dini bir ibadet olarak yapmalarını sağlamaktadır. *(Bkz. İktibaslar, Tevrat ve Cinsel Sapıklık, S.262)*

TEVRAT'TAKİ TAHRİFLER NASIL YAPILMIŞTIR?

Hiç şüphesiz bu tahrifler bir kısım kimselerin; NEFSİNE ESİR olmaları ve Şeytana uymaları dolayısıyla, kendi arzularına uygun şekilde ilahi bir kitabı tahrif etmeleri suretiyle meydana gelmiştir.

Kendi nefislerine esir oldukları ve ahlâken zafiyet içinde bulundukları için, ahlaksızlıkları rahatça yapabilmek maksadıyla onlara haşa peygamberler de yapmışlardır gibi, göstermek suretiyle aynı ahlaksızlıklarını devam ettirmek istemişlerdir. Diğer yandan beni İsrail Tevrat'tan önce kendi ananelerini, örflerini KABBALA adlı bir kitapta toplamışlardı ve bu

Allah'ın sözlerini bile bile değiştiren, dini öğrenip anladıktan sonra dinledik ve karşı geldik diyen bir yapının, Allah'a inanıyor olması da mümkün değildir. Yahudilik, Allah inancı üzerine kurulmadığı gibi, tam tersine, Yahudileri ilahlaştırmıştır:

"Ben dedim: Siz İlahlarsınız ve hepiniz yüce olanın oğullarısınız... Kalk ey Allah! Yeryüzüne hükmet!" *(Mezmurlar Bölümü, 82/6-8)*

Yahudilerin üstün ırk öğretileri, Allah'ı dahi kendileri karşısında boyun eğebilecek bir varlık olarak düşünmelerine neden olmuştur :

"Ve dedi; Artık sana Yakub değil, İsrail denilecek; çünkü Allah ile uğraşıp yendin." *(Tekvin Bölümü, 32/28)*

İnsanlara yenilen bir varlık, tabii ki Allah olamaz; Bu Yahudi hahamların kendi ateizmlerini Tevrat'a sokmak için uydurdukları bir kıssadır.

Yahudiler kendilerini ilahlaştırırken, Allah'a insani vasıflar vermişlerdir.

"Ve günün serinliğinde bahçede gezmekte olan, Rab Allah'ın sesini işittiler." *(Tekvin, 3/8)*

"O zaman Rab, uyanan adam gibi, şaraptan bağıran yiğit gibi uyandı." *(Mezmurlar Bölümü 78/65)*

"Ve Rab, yeryüzünde adama yaptığına pişman oldu ve yüreğinde acı duydu." *(Tekvin Bölümü, 6/6)*

Bu Tevrat ayetlerinde görünen gerçek, Yahudilerin kendilerini hem milletlerden, hatta Allah'tan bile üstün gördükleridir.

Yahudilere insanüstü vasıflar veren hahamlar, Allah'a insani acizlikler atfetmişlerdir. Sonuçta **"İsrail"** kelimesini, Allah ile uğraşıp yenen manasına getirmişlerdir.

Bu da Yahudilerin yaşadıkları dinin, Allah inancına değil, yalnızca Yahudilerin üstünlüğü melankolisine ve koyu geleneklere dayandığını göstermektedir.

Yahudi dininin ilginç bir özelliği de ahiret inancına yer vermeyişidir. 900 sayfalık Tevrat'ın hiç bir yerinde cennet veya cehennemden bahsedilemez. Tamamen dünya hayatına yönelik olan Tevrat'ın bu hale gelmesi de, kuşkusuz Hahamların eseridir.

Kuran'ın üçte birine yakın bölümünde ahiret hayatının anlatılması, gerçek dinde bu konunun ne denli önemli olduğunu göstermektedir.

Bu şekilde Tevrat'ı kendi inanç ve çıkarları doğrultusunda değiştiren hahamlar, tarih boyunca Yahudi toplumunu idare etmişlerdir. Bugün hâlâ İsrail Devleti'nde her iş hahamların sözüne göre yapılmaktadır.

Hahamların Tevrat üzerinde yaptıkları ekleme ve değiştirmeler, tek orjinal ilahi kitap olan **Kur'an**'da şu şekilde anlatılıyor:

"**Artık** (Ey mü'minler!) **onların** (Yahudilerin) **size inanacaklarını umar mısınız? Halbuki onlardan** (hahamlık eden) **bir zümre vardır ki Allah'ın kelâmını** (Tevrat'ı) **dinlerlerdi de akılları aldıktan sonra onlar bunu bile bile tahrif** (ve tağyir) **ederlerdi** (bozup değiştirirlerdi)." *(Bakara Suresi, Ayet: 75)*

"**Artık vay hâllerine, Kitab'ı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için: Bu Allah katındandır, diyenlere. Artık yazıklar olsun elleriyle yazdıklarından dolayı onlara, yazıklar olsun kazandıklarına.**" *(Bakara Suresi, 79)*

Dolayısıyla Yahudilik, hahamların tutucu ve ırkçı düşünceleriyle meydana gelmiş bir ideolojidir. Fanatik hahamlar, eski dinlerdeki sapık inançları Tevrat'a ustaca yerleştirip, bu ideolojiye din süsü vermişlerdir.

KABBALA

"**Modern Masonluk kabbalist esasları muhafaza etmiştir. Bundan başka mason sistemleri, tamamıyla kabbalist fikirlere ve ilme dayandırılır.**" *(Çırak Kardeşlik Kolu, no.3, sh. 13-14)*

Kabbala, Tevrat inmeden çok daha önceleri Yahudi ruhban sınıfının geliştirdiği bir öğretidir. Kabbala büyü ve Şeytani güçlerle bağlantı sanatıdır.

"**Negatif güçlerin öğretisi**" olarak tanımlanan Kabbalizm temelde Şeytan'ın dininin tüm özelliklerini içerir. Masonluk tamamen kabbalist öğretiye dayalıdır:

"**Gelenek**" veya "**Ağızdan kulağa**" anlamına gelen Kabbala "**sır**" esasına dayalıdır. Bu sırların tamamı, **Jerusalem Lodge (Kudüs Locası)'nın** üç Kabbalisti tarafından ezberde tutulur. Kabbalistlerden biri öldüğünde İsrail'in **70'ler Meclisi**'nden (**Sanhedrin**) seçilen bir aday aynı bilgileri devralır.

KABBALA'ya sıkı sıkıya bağlı idiler. Tamamen üstün ırk saplantısına dayanak hazırlanmış olan KABBALA'daki görüşlerini TEVRAT gönderildikten sonra da muhafaza ettiler, kendileri TEVRAT'a uyacaklarına, TEVRAT'ı eski ananelerine uydurmak yoluna saptılar. Böylece çeşitli hahamların, çeşitli zamanlarda yaptıkları değişikliklerle TEVRAT'ın içerisinde yukarıda sözü edilen çelişkiler Allah inancıyla bağdaşmıyacak bir çok yanlış cümleler ve üstün ırk fikirleri TEVRAT'ı doldurduğu gibi, diğer yandan da ahlâken kabul edilmesi mümkün olmayan bir çok hususlar da TEVRAT içerisinde yer almış bulunmaktadır. Bu değişikliklerin Hahamlar tarafından nasıl yapıldığı hakkında bir fikir elde edebilmek için önce Ben-i İsrail içerisinde Hahamların nasıl bir mevkiye sahip olduklarına bir bakış yapmakta, sonradan da Ben-i İsrail'in TEVRAT'tan önce sımsıkıya bağlı olduğu KABBALA hakkında kısacıkta olsa bir fikir sahibi olmakta yarar vardır.

HAHAMLAR

Tevrat'ın büyük kısmını yazanlar, Yahudilerin üzerinde tarih boyunca kontrollerini sürdürmüş olan, hahamlardır.

Yahudilerin sapkın görüş ve geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olan hahamlar, orjinal Tevrat'ın getirdiği gerçek dini kabullenmemiş, kendi inançları doğrultusunda Tevrat'ı da değiştirmişlerdir. Meşhur Mason **Hayrullah Örs,** Tevrat'ı kimin yazdığı konsunda şunları söylemektedir:

"Kahinler yazısı denen kısımlarda, Yahudi şeriatı artık son ve kesin şeklini alır. Bunların bir hahamlar topluluğunun eseri olduğu anlaşılmaktadır. Bu topluluğunda bütün Musa kitaplarını (Tevrat'ı) yeniden elden geçirmiş oldukları bellidir. Ama kendi koydukları kuralları, hep Musa'nınmış gibi göstermişlerdir." *(Musa ve Yahudilik, Hayrullah Örs, sh.36, 37)*

Hahamlar, Tevrat'ı kendi inançları doğrultusunda bozarken, kendi statülerini de korumayı unutmamışlardır. Tevrat'ta hahamlara kayıtsız şartsız itaat edilmesine dair pek çok ayet vardır. Tevrat'ın çoğu yerinde kahin olarak geçen hahamlar şu şekilde anlatılmaktadır:

"Levi oğulları, kahinler yaklaşacaklar, Rabbin onları seçti ve her dava da, her döğüş de onların sözlerine göre olacaktır." *(Tesniye Bölümü, 22/5)*

"Ve her kim, Allah'ın Rabbe hizmet etmek üzere orada duran kahini veya hakimi dinlemeyerek küstahlıkla davranırsa, o adam ölecektir." *(Tesniye Bölümü, 17/2)*

Milattan sonra 2.yy.'da bu yorum ve açıklamaları Yahudi **Haham Nasi Yuda,** yazılı hale getirerek Talmud'u oluşturmuştur. Bu Talmud iki kısımdan oluşur. Asıl kısmı oluşturan **Mişna** ile, yorum kısmını oluşturan **Gamera.**

Talmud, Yahudi dininde büyük önem taşımaktadır. Okullarda Tevrat ile birlikte okutulan Talmud, bir yasa niteliğindedir. Yahudilerin kabul ettiği şu prensipten, Talmud'a ne kadar önem verdikleri belli olmaktadır:

"Her Yahudinin öğrenimini üç kısma ayırması ve üçte birini Tevrat'ın eğitimine, diğerini Mişna'nın eğitimine ve diğerini de Gemara'nın eğitimine ayırması gerekir." *(İbrani Edebiyatı, s.14)*

Hahamlar, Tevrat'taki dünya hakimiyeti ile ilgili hükümleri Talmud'da genişletmişlerdir. Bütün özlem ve isteklerini bu kitaba sokan hahamlar, Mesih inancını da Talmud'da detaylı olarak anlatmışlardır.

Bunun yanısıra, Yahudi ırkının üstünlüğü inancı, Talmud'da çok ayrıntılı olarak işlenmiştir. Yahudilerin üstünlüğü ahiret için de geçerlidir. Talmud'a göre cehennem ateşi Ben-i İsrail günahkârları ve hahamların talebeleri üzerinde etkili olmayacaktır.

Talmud, Yahudilerin dünyanın sahibi olduğunu ilan eder. Talmud'a göre, Yahudi olmayan birisinin malı, onu ilk bulan Yahudi'nindir. Yahudiler bütün ırklardan üstündür. Diğer milletlerin tohumu hayvan tohumudur.

SİYONİSTLERİN İDEALLERİ

1. KUTSAL (VAADEDİLMİŞ) TOPRAKLAR VE DÜNYA KRALLIĞI

"O zaman Rab bütün milletleri önünden kovacak ve sizden büyük kuvvetli millettlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak. Sınırınız çölden Lübnan'dan ırmaktan, Fırat ırmağından garp denizine kadar olacaktır. Önünüzde kimse duramayacak, Allah'ınız Rab size söylediği gibi dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyar üzerine koyacaktır". *(Tevrat, Tesniye Bölümü, 12/25)*

Hahamlar Tevrat'a sapık üstün ırk inançlarını eklerken, bu ırkın yaşayacağı toprakların sınırlarını çizmeyi de unutmamışlardır.

Tevrat'a göre Allah, Yuhudilere Kenan diyarını vadetmiştir. Yahudi dünya hakimiyeti gerçekleşmeden önce, bu topraklarda sadece Yahudilerin yaşadığı bir devlet kuracaktır. Bu devlet büyük dünya krallığının merkezi ve idare yeri olacaktır.

"Kabbala kitaplarının metinleri sembollerle doludur. Her devirde, bunların manasını bilen Üç Yahudi bulunur. Bunlardan ölenin yerine, bir alt kademeden (Sanhedrin, 70'ler Meclisi) en iyisi seçilir, diğer ikisi tarafından sırlara vakıf edilir." (Türk Mason Dergisi, s.21, sh.1095)

"Sanhedrin üyelerinin tümü büyü bilmek zorundadır." (Das Reich Satans, Karl R.H. Frick, sh.85)

Faal, Kara büyü ve Şeytanlarla ilişki kurma ile ilgili bilgileri kapsayan Kabbala, Masonik öğretinin temelini oluşturur. Bu nedenle Kabbala'nın teorik ve pratik uygulamaları ile ilgili bilgiler 33 kademeye ayrılmıştır. Kabbala'nın vermeye çalıştığı eğitimin özü ise metafizik güçlerle irtibat kurarak Evrenin Ulu Mimarı, yani Şeytan'ın sırrının tüm manalarını içeren bilgiye ulaşmaktır.

"Kabbala büyücülüğün anlamını kavrar. Kabbala sayesinde kara büyü dünya çapında itibar görmüştür." (Das Reich Satans, Karl R.H. Frick, sh.101)

"Kabbala, bilinçaltının kapılarını açan ve ruhu saran manevi değerlerin dışarı çıkmasını sağlayan anahtardır. Masonluk onu insanın yaşamı anlaması için gerekli görür." (New Age Mason Dergisi, sayı 77, sh.31)

"Pratikte Kabbala, kötülüklerle ilgilenmenin yolu ve semboller yoluyla psikolojik dünya üzerinde güç kazanmanın tehlikeli bir sanatı ve büyüye dayalı bir formudur." (Kabbalah, Tradition of Hidden Knowledge, Z'ev Ben Shimon Halevi, sh.12)

Kabbalist eğitimle yetiştirilecek adaylar, Mason Üstad-ı Azamlar tarafından dikkatle seçilir ve aday, ancak bir kademenin bilgilerini tam anlamıyla hazmedince diğer bir kademeye geçebilir. Bu taktiğe Masonik dilde **"Uykulu gözlere ışığın yavaş yavaş verilmesi"** denir.

TALMUD

Yahudi hahamlar, Tevrat'ı bozup değiştirmekle yetinmemişlerdir. Tevrat'ta bulunan bütün hükümler hahamlarca biraraya getirilmiş, detaylandırılmış ve çeşitli eklemelerle açıklanmıştır. Talmud, bu Tevrat yorumunun, ya da başka bir deyişle tefsirinin ismidir.

Tevrat üzerinde yapılan bu yorum ve açıklamalar, asırlarca nesilden nesile aktarılmıştır.

Bu batıl inanışlara Yahudiler sıkı sıkıya bağlıdırlar. Yahudi liderleri defalarca kutsal topraklardan bahsetmiş, asıl hedeflerinin bu toprakları ele geçirmek olduğunu belirtmişlerdir.

Theeodor Herzl (1887) :

"Kuzey sınırlarımız Kapadokya'daki (Orta Anadolu) dağlara kadar dayanır. Güneyde de Süveyş Kanalı'na. Sloganımız, David ve Solomon'un Filistini olacaktır."

David Ben Gurion (1948) :

"Filistin'in bugünkü haritası İngiliz manda yönetimi tarafından çizilmiştir. Yahudi halkının gençlerimizin ve yetişkinlerimizin yerine getirilmesi gereken bir başka haritası vardır. Nil'den Fırat'a kadar."

Devlet Başkanı **Ben Gurion**'un İsrail'in ilanı sırasındaki beyanından :

"Görüldüğü gibi Türkiye'nin de bir bölümünü içine alan kutsal toprakları ele geçirmek, Yahudilerin bugün önem verdikleri kutsal amaçlarından birisidir. İsrail ordusu bu amaç için savaşmaktadır."

1837'de yayınlanan Siyonist yayın organı **Die Welt** gazetesi. **Sion Yıldızı**, yıldızının içinde yer alan harita, Yahudilerin ele geçirmeye çalıştıkları ve arada **Türkiye**'nin de bulunduğu **"Vadedilmiş Toprakları"** göstermektedir.

Die Weltt'in anlamının **"Dünya"** olması ise Yahudilerin sadece vaadedilmiş topraklarla yetinmeyeceğine işarettir.

"İşte benden miras olarak Sam milletleri mülkü olarak yeryüzünün uçlarını vereceğim." *(Mezmurlar Bölümü, 2/8)*

"Ben dedim, siz ilahlarsınız ve hepiniz yüce olanın oğullarısınız. Kalk ey Allah yeryüzüne hükmet. Zira milletlerin hepsine sen vâris olacaksın." *(Mezmurlar Bölümü, 82/6-8)*

2. KİN VE NEFRET

"...Ve onlardan nefret ettim ve dedim: Siz onların topraklarını miras olarak alacaksınız." *(Tevrat, Levililer BBölümü, 20/24)*

"...Rabbin sözü: Çünkü hükmün milletleri toplamaktır, ta ki, ülkeler üzerine gazabımı, kızgın öfkemin hepsini dökmek için onları bir araya getireyim; çünkü bütün dünya kıskançlığımın ateşi ile yutulacaktır." *(Tevrat, Tsefenya Bölümü, 3/8)*

"Ve o kralların günlerinde göklerin Allah (Yehova) ebediyen harap olmayacak bir krallık kurmak ve onun hakimiyeti başka bir kavme bırakılmayacak ancak bu krallıkların hepsini o parçalayacak ve bitirecek." *(Daniel Bölümü, 2/44)*

Bu dünyada krallığı, bu krallığın merkezi olacak olan vadedilmiş topraklar bunların nasıl ele geçirileceği Tevrat'ta ayrıntılarıyla anlatılmıştır. Vadedilmiş toprakların sınırlarını belirten Tevrat ayetleri şu şekildedir:

"Ve senin gurbet diyarını bütün kenan diyarını, sana ve senden sonra zürriyetine ebedi mülk olarak vereceğim. Bütün bu memleketleri sana ve zürriyetlerine vereceğim ve senin zürriyetini göklerin yıldızları gibi çoğaltacağım." *(Tevkvin Bölümü, 17/8)*

"Üzerinde yatmakta olduğun diyarı sana ve senin zürriyetine vereceğim ve senin yerin tozu gibi olacak ve garba ve şarka ve şimale ve cenuba yayılacaksın ve yerin bütün kabileleri sende ve zürriyetinde mübarek kılınacaktır." *(Tevkvin Bölümü, 28/13-14)*

"O günde Rab Abramla ahdedip dedi: Mısır ırmağında büyük ırmağa Fırat ırmağına kadar bu diyarı. Kenileri ve Kenizzileri ve Kadmonileri ve Hititleri ve Perizzileri ve Refaları ve Amorileri ve Kenanlıları ve Girgaşileri ve Yebusileri senin zürriyetine verdim." *(Tekvin Bölümü, 16/18)*

"Ve Kızıl Deniz'den Filistinlilerin denizine kadar ve çölden ırmağa kadar sana hudut koyacağım, çünkü memleketin ahalisini elinize vereceğim," *(Çıkış Bölümü, 23/31)*

"O zaman Rab bütün milletleri önünüzden kovacak ve siz büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanınızın basacağı her yer sizin olacak, sınırınız çölden ve Lübnan'dan, ırmaktan, Fırat ırmağından garp denizine kadar olacaktır.

Önünüzde kimse duramıyacak, Allahınız Rab size söylediği gibi, dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyar üzerine koyacaktır." *(Tesniye Bölümü, 12/25)*

Yahudiler asırlardır Mesih'in gelip kutsal toprakları tamamen ele geçireceğine ve Yahudi dünya hakimiyetini tamamen kuracağına inanmaktadırlar. **1948**'de **İsrail Devleti**'nin kuruluşunun Yahudilerce **"Mesihin ayak sesleri"** olarak değerlendirilmesi bu inancın ne denli gizli olduğunu gösteriyor.

4. YAKMA

"Onları ateş yakacak. Alevlerin elinden canlarını kurtaramayacaklar." *(Tevrat, Işaya 47/14)*

Tevrat'ın **"acıklı ölümlerle ölecekler"** *(Yeremya Bölümü, 16/4)* ifadesinde anlatığı işkencelerden birisi de insanları yakarak öldürmedir. Tarihte siyonistler fırsat bulduklarında bu korkunç yöntemi uygulamışlardır.

5. KAN İÇME

"Et yeyin ve KAN İÇİN yiğitlerin etini yiyeceksiniz ve dünya beylerinin KANINI İÇECEKSİNİZ... SARHOŞ OLUNCAYA KADAR KAN İÇECEKSİNİZ" *(Tevrat, Hezekiel Bölümü 39/18-20)*

Bu sapık adet asırlardır bir kısım fanatik siyonistler tarafından uygulanmaktadır. Bazı bağnaz Yahudi kolları, Tevrat'ın insan kanı içme ve insan boğazlama konusundaki emirleri doğrultusunda, sayısız insanın kanlarını almak için öldürmüşlerdir :

"Onları kasaplık koyunlar gibi ayır ve öldürme günü için onları hazırla." *(Tevrat, Yeremya Bölümü, 12/3)*

"Et yeyin ve kan için yiğitlerin etini yiyeceksiniz ve dünya beylerinin kanını içeceksiniz...sarhoş oluncaya kadar kan içeceksiniz." *(Tevrat, Hezekiel Bölümü, 39/18-19)*

6. MİKROP HARBİ

"Ve onun içine veba ve sokaklarına kan göndereceğim ve çepeçevre onun üzerine gelen kılıçla içindeki yaralılar düşecekler ve bilecekler ki ben Rabbim." *(Tevrat, Hezekiel Bölümü, 28/23)*

14. yüzyılda Avrupa'da çok büyük ölümlere sebep olan veba salgınları yaşandı *(1. Meydan Larousse, Cilt: 12, sf:551)* Özellikle Almanya'da 1348-1349 yılları arasında vebadan ölenlerin sayısı oldukça arttı. Bu durum karşısında **Papaz Clemens VI. Von Avignon** vebanın nereden kaynaklandığını öğrenmek ve hastalığın yayılması karşısında tedbir almak için soruşturma açtı *(2. Lexikon Des Mittelalters, Band 11, sf:784-785)* Soruşturma sonucu gerçek bir vahşeti ortaya koyuyordu: Milyonlarca insanın ölümüne neden olan vebayı Yahudiler kasıtlı olarak yaymıştı. *(3.Espana Y Los Judios, Federico Ysart, sf: 32, 4. Der Grosse Bildatlas Zur Weltgeschichte, sf:557)* Vebayı yaymak için kuyu sularına veba mikrobu atmışlar ve Yahudi olmayanların evlerinin duvarlarına içinde veba mikrobu bulunan mürekkep sürmüşlerdi *(5.Devil, Drogs And Doctors, sf:202-203)* Nitekim bir Alman Yahudisi yine zengin bir

Fanatik hahamlar, Tevrat'ı değiştirirken, kendilerinin üstün ırk olduğu düşüncesinin yanısıra, diğer bütün milletlere karşı kin, nefret ve intikam hislerini de Yahudi dinine sokmuşlardır. Bu kine dayalı sapık ideoloji, tarih boyunca, Yahudilerin, sayısız katliam ve vahşet eylemi yapmalarına sebep olmuştur.

3. VAHŞET

"Ve Allah'ın Rab onları senin önünde ele vereceği ve sen onları vuracağın zaman; onları tamamen yok edeceksin; onlarla ahdetmeyeceksin ve onlara acımayacaksın." *(Tevrat Tesniye Bölümü, 7/3)*

"Şimdi git... onların herşeylerini tamamen yok et ve onları esirgeme; erkekten kadına, çocuktan emzikte olana kadar hepsini öldür." *(Tevrat, I.Samuel Bölümü, 15/3)*

Değiştirilmiş Tevrat'ın içerdiği emirler, bildiğimiz dini kitaplardaki öğretilerden çok farklıdır. Asıl dinin emirleri adalet, sevgi, iyilik ve hoşgörü iken, Tevrat, pek çok sapıklığın övüldüğü ve emredildiği bir vahşet kaynağıdır. **Ensest** (aile içi cinsel ilişki), tecavüz, insan katliamı, işkence, üstün ırk inancı gibi pek çok sapkın görüş ve emirler Tevrat'ın içeriğini oluşturmaktadır.

Bu, kuşkusuz orijinal Tevrat'ın içinde olmayan fakat sonradan eklenmiş bölümlerden kaynaklanmaktadır.

Tevrat'ın büyük bölümünü yazanlar, Yahudi toplumunu bugün olduğu gibi **Hz.Musa**'dan sonraki dönemlerde de yönetmekte olan **Kabbalist hahamlardır.** Yahudilerin üstün ırk oldukları ve onlara ait olan dünyanın diğer milletler tarafından gasp edildiği inançlarının temelini Kabbala oluşturmaktadır.

Hahamların, Kabbala'nın içerdiği bu sapkın inanışlara olan bağlılığı, Tevrat'ı da bu görüşler doğrultusunda bozmalarına yol açmıştır.

İşte bu tahrifat, vahşeti Yahudi dininin bir gereği haline getirmiştir. Hahamlar fanatik ve sadist görüşlerinin tümünü Tevrat'a ustaca yerleştirmişlerdir. Bu sayede Yahudi dininin emirleri, asırlardır süren bir kin ve nefreti ve akıl almayacak katliamları içermektedir :

"İşte benden ve miras olarak sana milletleri, mülkün olarak yeryüzünün uçlarını da vereceğim. Onları demir çomakla kıracaksın; bir çömlekçi kabı gibi onları parçalayacaksın." *(Tevrat, Mezmurlar Bölümü 2/8-9)*

"Ve Allah'ın Rabbin sana teslim edeceği bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara acımayacak. *(Tevrat, Tesniye Bölümü, 7/16)*

3000 YILLIK GELİŞME

İşte 3000 yıl önce, nefislerine esir olarak ve şeytana uyarak önce Cenab-ı Hakkın, **Musa** (A.S)'a gönderdiği Hak Kitap **TEVRAT**'ı sonradan da yine Cenab-ı Hakkın, **İsa** (A.S)'a gönderdiği Hak Kitap **İNCİL**'i arzularına uygun şekilde değiştirenler o günden beri babadan oğula ve nesilden nesile kendi üstün ırk fikirlerini ve bunun esas gayesi olan "**DÜNYA HAKİMİYETİ**"ni gerçekleştirebilmek için zamanla 3000 yıllık sürede büyük bir gelişme gösterdiler.

Öyleki bilhassa **son 400 yıl** esnasında, ABD'nin keşfinden sonra oradan getirdikleri altınlarla, İngiltere, Portekiz, İspanya ve Hollanda uzak denizlere açılabilecek gemiler inşa ettiler ve böylece Amerika, Asya ve Afrika'nın zenginliklerini sömürmeye başladılar. Avrupa'da **SERMAYE BİRİKİMİ** arttı ve **FAİZ**'in yayılması ve **KAPİTALİST NİZAMIN** geliştirilmesi ve yayılması suretiyle "**çok büyük paralar**" ellerine geçirdiler. Zamanla bunlar büyük bankalar haline geldiler. Ve bütün Dünya Ekonomisini kontrolleri altına almaya başladılar.

Astronomik ölçülerde zenginleşen bu kimseler zamanla sadece **Ekonomik** hayatı değil, bütün dünya ülkelerinin **siyasi yönetimlerini de kontrolleri altına almaya** başladılar. **Büyük sanayi kuruluşlarını kontrolleri altına** aldılar. **Medyayı** ve **en büyük dünya haber ajanslarını** kontrolleri altına aldılar. **Stratejik araştırma enstitülerini** aynı şekilde kontrolleri altına almaya başladılar. Ayrıca en büyük **Avukatlık ve Hukuk** bürolarını kurdular. Ve nihayet yavaş, yavaş **bütün dünyayı yöneten** ve kısa adı GDD olan "**Gizli Dünya Devleti**"ni kurdular. Ve bu GDD vasıtasıyla bugün bütün dünyayı yönetecek bir noktaya geldiler. Gittikçe artan bir kontrol gücüyle bütün dünyayı yönetmektedirler.

Yahudi olan Hanovre'li Salomon'un oğlu Aaron'dan Hanovre şehrinin kıyılarına atılmak üzere 300 tane içinde veba mikrobu bulunan zehir torbası aldığını ve bunlarla hem şehrin kıyısını hem de diğer bazı şehirlerin kuyularını zehirlediğini itiraf etmişti. *(6.La Mort Noir Chronic Dela Peste, Johannes Jnohl, sf:218)*

SİYONİSTLER HRİSTİYANLIĞI DA DEĞİŞTİRDİLER KENDİ GELENEKLERİNİ HIRİSTİYANLIĞA SOKTULAR

HAÇ: Hristiyanlığa sonradan sokulmuş KABBALA kökenli bir semboldür.

KATEDRAL VE KİLİSELER: KABBALA kökenli sembollerle doludur.

ÜÇLEME (TESLİS) İNANCI: Hristiyanlığa sokulan KABBALA'ya dayalı bir öğretidir.

VAFTİZ, NOEL BAYRAMI, PASKALYA KABBALA kökenlidir.. *(Bkz.: Şeytanın Dini Masonluk, Bilim Araştırma Grubu, İstanbul,1993)*

SONUÇ

Yukarıda açık bir şekilde görülmektedir ki, nefsine esir olup şeytana uyan insanların bütün dünyaya hakim olma hırs, arzu ve idealleri asırlardan beri mevcuttur ve zamanla bir inanç halini almıştır. **İnançlarının özü buna dönüşmüştür.** Yani **"DÜNYAYA HAKİM OLMA"** onların dini haline gelmiştir. Ve işte tarihin derinliklerinden gelen bu çalışmalar 3000 yıllık bir gelişme göstererek bugünkü halini almıştır.

Gizlilik, diğer köle yapılmak ve sömürülmek istenen insanlar tarafından yaptıkları usulleri ve faaliyetleri farkedilecek olursa büyük **reaksiyonlar** doğabileceğinden dolayı temel esas alınmıştır. Bunun sonucu olarak da gerek kitapları, gerek konuşmaları ve gerekse muamelelerinde **SEMBOLLER** yer tutmaktadır. Bu sembollerin manasını ancak derece derece gelişerek, kontrol ederek en üst dereceye ulaşmış kimseler tam olarak bilebilmektedirler. İşte bu sembolik çalışma esasının bir sonucu olarak Dolar'ın Ehram'ının üzerinde Annoit Koektist sözü yazılmıştır. Bunun manası "zafere ulaşıldı" demektir. Gizli Dünya Devleti Doları dünya parası yapmakla ve kendi ehramını bu paranın üzerine yerleştirmekle kendisini büyük zafere ulaşmış saymaktadır. Pramit'in altındaki Novrus Kordosecolorun sözünün manası ise "**yeni dünya düzeni**" demektir. Yani siyonizmin kontrolünde siyonizmin hakim olduğu dünya düzeninin kurulmuş olduğu ilan edilmektedir.

Yeni Dünya Düzeni sloganı sayfa 191'de açıklandığı gibi, GDD'nin mürşitlerinden olan ADAM WEİSSHAVST tarafından 1 Mayıs 1776'da MÜRŞİTLER LOCASI kurulduğu zaman bu locanın amblemi olarak kabul edilmiştir.

Dolayısıyla GDD tarafından çok önem verilen bir slogandır ve o münasebetle Doların üzerine yerleştirilmiştir. Piramit'in alt kısmına gelince; bu alt kısmın üzerinde Latin harfleriyle yazılmış olan 1776 tarihi, bilmeyenlerin zannettikleri gibi, ABD'nin bağımsızlığını kazandığı 1776 yılı münasebetiyle değil, ADAM WEİSSHAVST tarafından ilk mürşidler locasının 1 Mayıs 1776'da kurulmuş olması dolayısıyla buraya yazılmıştır.

GDD (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ)

İşte yukarıda (Siyonizmin İdealleri) başlığı altında belirtilen idealler doğrultusunda **3000 yıllık bir ilerleme** ve **son 400 yılda** kapitalizmin yeryüzünde yayılmasıyla **FAİZ** yoluyla ve yeşil bir kâğıt olan **(doları)** dünya parası yapıp istedikleri kadar para basmak suretiyle elde ettikleri astronomik zenginlikleri vasıtasıyla kendi tahakkümleri altına almak için plânlı, proğramlı çalışan bu kimseler bugün fiilen ve hukuken ilan edilmiş bir Dünya Devletini henüz kuramamış iseler de artık aynen böyle bir devlet varmış gibi **GDD (Gizli Dünya Devleti)** ni oluşturmuş bulunmaktadırlar.

Bu **GDD (Gizli Dünya Devleti)**'nin ne olduğunu anlamak için bugün (Dünya parası) haline getirilmiş olan (Dolar) ın üzerindeki resimlere bakmak ve bunların gerçek manalarını bilmek kâfidir.

GDD DÜNYAYI NASIL KONTROL EDİYOR?

ABD Dolarının üzerine 1933 yılında Roosevelt tarafından Şekil 1'deki ehram yerleştirilmiştir. Bu ehram GDD'nin dünyayı nasıl kontrol ettiğini gösteren karekteristik bir şemadır.

Yukarda da belirtildiği gibi siyonizm "üstün ırk" esasına dayanmakta ve bütün dünyaya hakim olmayı ana gaye olarak almış bulunmaktadır. Bunun gerçekleşmesi için, siyonizmin temel kitabı olan KABBALA, dünya hakimiyetinde temel esas alınmıştır. KABBALA'nın ise 3 önemli uyarısı vardır.

Bunlar:

1- **GİZLİLİK**

2- **İTAAT**

3- **HAHAMLAR VE KABBALA TARAFINDAN KONULAN KURALLARA KESİN OLARAK BAĞLILIK**

En alttaki insanlık ile beraber bu kademeler 13 kademeyi oluşturmaktadır. 13 rakamı Siyonizm'de, Hristiyanların aksine, uğurlu sayılan bir rakamdır.

Bu dünya teşkilatı inanç itibariyle Siyonizme dayanmaktadır. Siyonizmin temel esasları ise yukarıda da belirtildiği gibi; **KABBALA, MUHARREF TEVRAT** ve **TALMUD**'a dayanmaktadır. Bu sistemin en büyük özelliği; bir kere daha belirtirsek **GİZLİLİK** ve **İTAAT**'tir. Bundan dolayı her biri yalnızca kendisine verilen emirleri yerine getirir (hatta kendi yaşadığı ülkenin aleyhine olsa dahi: *(Bu hususta mesela "İKTİBASLAR : ABD Cumhurbaşkanları Sayfa 309 bölüme bakılabilir.)* Kurulan **"hücre sistemi"** sayesinde her birinin yalnızca en üst derecesindekiler bir üst örgütle bağlantı içine girebilirler. Sistemin tümünü bütün sırlarıyla bilenler ise yalnızca en üstteki **KABBALİST** hahamlardır.

ÜÇGEN İÇİNDEKİ GÖZ

En üstteki **üçgen içindeki göz :** Bu sembol nihai **gayeyi** temsil etmektedir. Nedir bu nihai gaye? **LÜZİFER** : Mason ilahının gözü! Bu göz "Cenab-ı Hak herşeyi görür" gerçeğinin karşısında bizim ilahımız da her şeyi görür, hatta herşeyi daha iyi görür iddiasını temsil etmektedir. Bu göz LÜZİFER yani ŞEYTAN'ın gözüdür. Eğik bakmaktadır ve şaşıdır. Masonlar birbirleriyle tanışmak için bu parolayı kullanmaktadırlar. Karşılaştıklarında toka yaparken bir yandan sağ ellerinin baş parmağı diğerinin eline özel şekilde bastırmakta ve gözlerini de bu resimde olduğu gibi eğik olarak tutarak aşağıya doğru bakmaktadırlar. Siyonizm'in inancına göre Şeytan Cennet'ten kovulduktan sonra şimdi yeryüzünde "Ben-î İsrail"e (İsrail oğullarına) mensup insanlar vasıtasıyla haşa Cenab-ı Hak'tan intikam alacakmış. Siyonizm'in temelinde işte böylece **"Şeytana kulluk yapmak"** yatmaktadır.

RT

En üst kademe : RT : En yüksek, Kabbalist sırlarının tamamını bilen bir Baş Hahamın, diğer kademelerde temayüz ederek en üst makama ulaşmış iki yardımcı Kabbalist, yani KABBALA'yı tam olarak bilen hahamlardan teşekkül etmektedir. *(Bkz.: İktibaslar "Siyonizmin emir komuta zinciri" Sayfa : 257)* Bu en üst RT kademesinin altında bir görünmeyen en üst yönetim meclisi **SANHEDRİN** kademeleri bulunmaktadır.

Üç Kabbalist: RT ve **SANHEDRİN** bütün Siyonist organizasyonların, İsrail devleti dahil bağlı oldukları haham topluluğudur.

DOLAR ÜZERİNDEKİ PRAMİTİN HER BİR BASAMAĞI NE İFADE EDİYOR?

Bu pramitin en altındaki birinci basamağı "HUMANİSMUS" yani bütün insanlığı ifade etmektedir. Böylece bu pramit Siyonizmin bütün insanlığı, yani yeryüzündeki 6 milyar insanı nasıl kontrol ettiğini belirtmektedir. Bu pramitte de görüldüğü gibi dünya hakimiyetini tesis, bir diğer ifadeyle 6 milyar insanı yani bütün insanlığı kontrol için kurulan sistem **gizlilik** ve **itaat** esasına dayanmakta en tepedeki yöneticilerin arzularının yerine getirilmesi plân ve programlarının uygulanabilmesi için bütün dünyaya yayılmış böyle bir pramit sistemi esas alınmıştır. Bu pramitte en alttaki insanlığın üstündeki kademeleri 3 grupta toplamak mümkündür:

1. Halkın içine giren ve yukarının emirlerini uygulayan saçaklar : Bunlar 3 kademe halindedir.

a. ROTARY, LİON, DINER, PROPELLER, YMCA
b. MAVİ LOCALAR
c. ÖNLÜKSÜZ MASONLAR (İYİ İNSANLAR)

2. Ucu gözüken, büyük kısmı gizli olan kademeler : Bunlar 5 kademe:

a. B'NAİ B'RITH, BILDERBERG TEŞKİLATLARI : Bu kademe Ara Koordinasyon kademesi olup görünen en yüksek yönetim kademesidir.
b. BÜYÜK ŞARK LOCASI : (Fransız mason locası teşkilatları)
c. KOMÜNİZM : (Rusya mason locası)
d. İSKOÇ LOCASI TEŞKİLATI : 1 - 33° (İngiliz mason locası)
e. YORK LOCASI TEŞKİLATI : (Alman mason locası)

3. Hiç görünmeyen gizli kademeler. Bunlar da 4 kademedir:

a. RT : (En üst gizli kademe: 3 Kabbalistten müteşekkil en üst komuta kademesi.)
b. 13'LER MECLİSİ
c. 33'LER MECLİSİ
d. 300'LER KULÜBÜ SANHEDRİN : (En üst yönetim meclisi).

BİLDERBERG GRUP

Bilderberg Grup, 1954 Mayıs'ında Hollanda'nın Osterbeek kentindeki Bilderberg Oteli'nde toplanan bir grup Yahudi tarafından kuruldu. Grubu tasarlayıp oluşturan asıl kurucu İsveç Franmasonluğu'nda üstad-ı azam Yahudi din adamı **Joseph Retinger** (1887-1960)'dır. Bu gizli grubun finansmanının önemli bir kısmını Amerika'daki Yahudi **Rockefeller** Vakfı tarafından karşılanır. Diğer finansör ünlü Yahudi banker **Rothschild** ailesidir. Bilderberg çok uluslu hükümet gibidir.

Gizli yönetim merkezi, diğer Yahudi örgütlerinde olduğu gibi İsrail'dedir. İsrail'de toplanan ve 70 baş hahamdan oluşan Sanhedrin, örgüt hiyerarşisinin en yukarı noktasında bulunur. Merkezden Bilderbergi yönlendirenler, hahamlar ve 33. dereceden masonlar arasından seçilir.Grubun Yahudilerden oluşan 25 yönetici kadrosu, Yahudi dünya hakimiyetini gerçekleştirmeye yönelik emirleri hahamlardan alır. Bu emirler, dünyanın pek çok yerinde önemli kariyerlere sahip üyeler sayesinde kolaylıkla uygulamaya geçirilir. Bilderberg toplantılarına kadınlar giremez. Göstermelik olarak yanlız **Margeret Thatcher** toplantılara çağrılmıştır.

Bilderberg birçok kaynakta **"Dünya'nın Efendileri"** şeklinde tanımlanır. Bilderberg Grubun geçmişine ilişkin tek bir kaynak bulma imkanı yoktur. Başvuru kaynaklarında kurulduğu yer, tarih ve toplantılara katılan bazı önemli şahısların isminin dışında bir bilgi bulmak mümkün değildir. Kurulduğundan bu yana Bilderberg toplantılarının tamamı basına ve kamuoyuna gizli yapılmış, burada konuşulanlar hakkında hiç kimse bilgi sahibi olamamıştır. Bu toplantılara katılanlar burada konuşulanları ne pahasına olursa olsun bildirmeyeceklerine yemin ederler. Ünlü bir Türk siyaset adamının dediği "görevimden istifa etmemi isteseler bile burada konuşulanları kimseye söylemem" sözü bu gizliliği ortaya koymaktadır.

Örgüt, kara para, siyaset, gizli örgütler ve iş dünyasının ünlülerini biraraya getirir. Her yıl üç gün toplanır. Toplantılar sırasında konuların gizli kalacağına söz verilir. Görüşmelerden sonra yalnızca katılanlara özel bir rapor dağıtılır. Bu örgütle ilgili en detaylı bilgi İspanyol İstihbarat Örgütü'nün üst düzey yöneticisi Luis Gonzales Mata'nın kitabıdır. "Dünyanın Gerçek Efendileri" isimli kitap 1975

SANHEDRİN

SANHEDRİN üyeleri, KABBALA Eğitimi almış olan hahamların arasından seçilirler. Bu gizli yönetim meclisi kadrosunun içinde genel yönetimi gözeten **"70 KABBALİST HAHAM" "Genel Gözetim Meclisi"** olarak İsrail'de toplanırlar. Bu ruhani mecliste, şayet herhangi bir eksilme olursa yerine yeni üyeleri seçmek yetkisiyle görevli 4 Haham bulunmaktadır. *(Bkz.: İktibaslar: KABBALİZM Sayfa: 258)*

SANHEDRİN'deki Kabbalist Hahamlara bağlı olarak çalışan ayrıca bir **(YEMİNLİ 70'LER GRUBU)** vardır ki bunlar Siyonizm adına bütün dünyanın yönetimini yapmaktadırlar. Ve GDD'yi yönetmektedirler. Siyonizm ve GDD'nin bütün kademeleri bunlara itaat etmeye mecburdurlar. ABD'de **ROCKFELLER**, İngilterede **ROTHSHİLD**'ler bu **(Yeminli 70'ler Grubu)**'na dahildirler. Ve grubun ayrıca Avrupa'da ve Japonya'da ayakları vardır. Ve bu yeminliler gurubu bütün dünya ülkelerinde teşkilatlanmışlardır. Böylece SANHEDRİN'e mensup **70 KABBALİST HAHAM)**' a bağlı olarak bu **(70 Yeminliler Grubu)** bütün dünyayı bir GDD: **Gizli Dünya Devleti** olarak yönetmektedirler.

Pramit'in SANHEDRİN'in üst kademesinin altındaki bütün kademelerin hepsi bunlara bağlıdır. Bu **(Gizli Dünya Devleti)**ni teşkil etmek üzere yukarıdaki **(Yeminli 70'ler Grubu)** na bağlı olarak dünyayı yöneten kuruluşlar içerisinde aşağıdaki kuruluşlar yer almaktadır:

B'NAİ B'RİTH

Amacı: Siyonizm'in dünya çapındaki menfaatlerini gözetmek ve Siyonizmin hedefi olan **"Dünya Hakimiyeti"**ni sağlamak. Onun için bu teşkilat bugünkü Birleşmiş Milletler'in beynini teşkil etmektedir. Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın bütün kilit noktalarındaki üyeleri vasıtasıyla uluslararası kararları istediği şekilde yönlendirmektedirler. Esasen Birleşmiş Milletler Teşkilatı GDD tarafından bunun için kurulmuştur. B'NAİ B'RİTH, Masonluk ve Bilderberg gibi geniş Siyonist teşkilatlardan birisidir.

B'NAİ B'RİTH, 1938'de 4 önemli siyonist organizasyonunun taktiklerini ve planlarını hazırlayan **"GENEL YAHUDİ KURULTAYI"** nı oluşturmuştur. B'NAİ B'RİTH kendisine bağlı **"ALEPH ZADİK ALEPH"** adlı teşkilat vasıtasıyla bütün dünyadaki 13-21 yaş gruplarına mensup gençlere **SİYONİZM DÜŞÜNCESİ**'ni aşılamak üzere geniş faaliyette bulunmaktadır.

Türkiye'de B'NAİ B'RİTH'in ayağı : **"FAKİRLERİ KORUMA DERNEĞİ"** dir.

Grup, en ünlü ve güçlü isimleri üye olarak seçmektedir. Fransa eski Başkanı **Mason Valery Giscard d'Estaing**, Amerikan'nın eski başkanı **Yahudi Gerald Ford** toplantıların daimi üyesiydi. Yahudi çıkarlarına ters düştüğü için bir suikastla öldürülen **Başkan Kennedy**'nin yönetim kadrosu da Bilderberglilerle doluydu: Dışişleri Bakanı Dean Rusk, Devlet Bakanı **George Ball** ve Ulusal Güvenlik Danışmanı **Mc George Bundy** Bilderberg üyesi idi.

"Yuhudi David Rockefeller her sene Amerikan Yahudi Finansman kuruluşlarından First National Bank ve Morgan Guaranty Trust Co. ve Ford Motor Co., Du pont ve sahibi bulunduğu Standart Oil gibi şirketlerin endüstriyel liderlerini, Fransız finansör Yahudi Baron Edmond de Rothschild ve Fiat Başkanı Giovanni Ağnelli'yi davet etmeyi garanti etmişti. Dünya Bankası genel direktörü Robert Mc Namara toplantılara düzenli olarak katılmıştır." *(26 Nisan 1975, Hürriyet.)*

Bilderberg'in her seneki düzenli toplantılarında burada alınan kararları iletmek ve uygulamak amacıyla mutlaka üst düzeyde bir NATO yetkilisi bulunur.

ÖNEMLİ ALT KURULUŞLAR

Roosevelt tarafından Dolar üzerine yerleştirilen ve GDD (**Gizli Dünya Devleti**)'nin genel şemasını gösteren 13 kademeli piramidin en üstünde gizli RT, SANHEDRİN kademelerini, bu kademeler içindeki **"70 yeminli Haham Meclisi"** ile **"70 yeminli Yönetim Grubu"**nun bulunduğunu yukarıda açıklamıştık. Bu kademelerin altında ise, **"ucu dışarıdan gözüken büyük kısmı gizli olan"** kademelerin yer aldığını ve bu kademelerin en üstünde ise **B'NAİ B'RİTH Ahdin Çocukları ve Bilderberg Dünyanın efendileri "ARA KOORDİNASYON VE YÖNETİM KADEMESİ"**nin bulunduğunu belirtmiştik. Bu kademenin altında bir yandan yukarıya bağlı ve onların emirlerini yerine getirmeye memur **Mason Locaları** Teşkilatları ve bunlara adam hazırlayan **ROTARY, LİONS, DINER, PROPELLER, YMCA** Teşkilatları Siyonizmin dünya hakimiyeti için çalışmakta, diğer yandan ise bu ara yönetim kademesine bağlı bir çok **"ÖNEMLİ ALT KURULUŞLAR"** faaliyet göstermektedirler. GDD, bu **"ÖNEMLİ ALT KURULUŞLAR"** vasıtasıyla dünyayı kontrol etmekte, dünya olaylarına yön vermekte ve GDD'nin emir ve arzularını bütün dünya yüzünde yerine getirmektedirler. Bu önemli alt kuruluşlardan **BM = BİRLEŞMİŞ MİLLETLER, DÜNYA BANKASI ve IMF (International Monatary Found)**'un B'NAİ B'RİTH emrinde çalıştıkları yukarıda belirtilmiştir.

yılında Paris'te Bernard Grassed Yayınevi tarafından yayınlanmış fakat piyasadan toptan satın alınmış ve okuyucuya ulaşması engellenmiştir.

Gizli bir masonik teşkilat olan Bilderberg'in en belirgin özelliği, devletlerin kilit noktalarında görev yapan üst düzey Masonları bünyesinde toplamış olmasıdır. Bilderberg, Gizli Dünya Devleti'ni kurabilmek amacıyla ihtilaller düzenlemek, devletler kurmak veya yıkmak gibi çok önemli roller üstlenmiştir. İrlanda'nın Dublin şehrinde çıkan "Newa Nation" isimli dergi, Ocak 1964 tarihli sayısında Bilderberg Grup hakkında şu bilgileri vermektedir:

"Bir Dünya Devlet'i kurmak için Bilderberg teşkilatı, B'nai B'rith tarikatı ve diğer gizli Siyonist teşkilatları ile gayet sıkı işbirliği yapmaktadır."

Toplantıya katılan üst düzey devlet adamları, alınan kararları kendi ülkeleri aleyhine olsa da uygularlar. Amerikan eski Başkanları'ndan Yahudi **Eissenhower**'da başkanlığı döneminde, Bilderberg toplantılarında alınan kararları ülkesinin çıkarlarına ters düşse de, bütünüyle uygulamıştır.

Eisenhower, Bilderberg'in üzerindeki etkisini şu şekilde açıklamaktadır:

"Bilderberg toplantıları beni oldukça aydınlattı, resmi kanalların dışında da bakış açıları edindim." *(People's almanac, sf.81)*

Bilderberg'in dünya çapında her büyük olayda etkisi vardır. Amacı dünya ekonomisini ve siyasetini Siyonizm'in çıkarları doğrultusunda planlamaktır.

Pek çok zengin ülke, Mason liderler önderliğinde başlatılan sözde bağımsızlık hareketleri ile sömürgelikten kurtarılmış gibi gösterilmiştir. Daha sonra başa geçirilen Mason devlet başkanları aracılığıyla, bu ülkelerin servetlerinin sömürülmesi daha da artmıştır.

"Siyonizmin en büyük amacı olan Yahudi egemenliğinde birleşmiş bir dünyanın ilk basamağı Ortak Pazarı ortaya çıkaran Roma Antlaşması da Bilderberg toplantılarında kararlaştırıldı." *(A.g.e, sf 81)*

Bilderberg'in en önemli faaliyeti "**Trilateral Komisyon**"u kurmasıdır. Hatta bu "**Bilderberg'in Çocuğu**" olarak da bilinir. Amerikan finansör ünlü Yahudi **Rockefeller, Kuzey Amerika, Avrupa** ve **Japonya**'yı kapsayan özel kişilerden oluşan etkili bir ekonomik grubun kurulması konusunu ilk olarak Bilderberg toplantısında ortaya attı.

Öyleki, AVRUPA PARLAMENTOSU, Komisyonlar tarafından tanzim edilen gündemle çalışır ve yalnız komisyonlardan gelen raporları müzâkere edebilir.

Parlamento Kurulu (Avrupa Parlamentosu), İcra Komitesi yani Bakanlar Kuruluna direk olarak gidemez. Önce Parlamentonun kararları komisyona gelir, komisyon konuyu istediği gibi **İcra Komitesine** götürür. İcra Komitesi ancak, komisyonun raporlarını müzâkere edebilir. Ve yine İcra Komitesinin aldığı kararlar da Parlamentoya doğrudan doğruya gidemez ve tatbikata doğrudan doğruya konulamaz. Komisyonun bu kararlara vereceği şekiller ile tatbik edilebilir.

NATO
(NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION)

"NATO'nun kurulmasına Amerika'da en güçlü Yahudi lobilerinden CFR toplantılarında karar verilmiştir." *(Memoires, Jean Monnet S.419*

"Kurucuları arasında Bilderberg üyesi Joseph Luns, Yahudi ve Bilderberg üyesi George Marshall, hem CFR hem de Bilderberg'e üye Dean Acheson bulunur." *(Jean Monnet, Memoires, sf.49)*

NATO'nun ilk başkomutanlığını da Amerika'nın Yahudi devlet başkanlarından Dwight Eisenhower yapmıştır. NATO Genel Sekreterlerinden Spaak, Lord Carrington, Joseph Luns, General Lemnitzer, şu anki NATO müttefik Kuvvetleri Komutanı John Galvin ve Genel Sekreteri Manfred Wörner Bilderberg üyesi NATO yetkililerinden sadece birkaçıdır.

"1991 yılında New York'ta yapılan Bilderberg toplantısına NATO Genel Sekreteri Manfred Wörner, NATO Müttefik Kuvvetleri Komutanı John Galvin, Belçika Başbakanı Mason Wilfred Martens, Fransa Savunma Bakanı Jean Pierre Chevement, Portekiz Dışişleri Bakanı Joa de Deus Pinherio, Yunanistan Dışişleri Bakanı Antonis Salaras, A.B.D. Dışişleri Bakanı Yardımcısı Lawrance Eagleburger katılan ünlü yetkililerdendir." *(2000'e Doğru Dergisi)*

Şimdi kısaca **RT ve SANHEDRİN** kademelerinin ve bunlara mensup **"70 YEMİNLİLER GRUBU"**nun ve **BİLDERBERG**'in Yönetim Kadrosu'nun emir ve kontrolündeki önemli alt kuruluşlara da kısaca bakış yapmakta yarar olacaktır. Bu önemli alt kuruluşlar şunlardır:

NATO, CFR, CIA, BUSİNESS ROUND TABLE, AIPAC, AB = AVRUPA BİRLİĞİ, TRİLATERAL (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ ORGANİZASYONU)

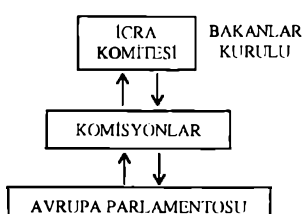
AB: AVRUPA BİRLİĞİ

Bunun BİLDERBERG Toplantılarında kararlaştırılan **"ROMA ANLAŞMASI"** ile kurulduğunu yukarıda **"BİLDERBERG"** bölümünde açıklamıştık.

AB: AVRUPA BİRLİĞİ'nin GDD (Gizli Dünya Devleti) vasıtasıyla Siyonizmin kontrolü altında tutabilmek için **AB** Temel Organizasyonu GDD tarafından 2 kademe olarak değil, 3 kademe olarak tanzim olunmuştur.

ŞEKİL 2

AVRUPA BİRLİĞİ TEMEL ŞEMASI

Normal olarak bir yönetimde **PARLAMENTO** ve **İCRA KOMİTESİ** yani BAKANLAR KURULU'nun kafi olması icap ederken, araya GDD'nin herşeyi kontrol ve yönetebilmesi için **KOMİSYONLAR KADEMESİ** konmuştur.

CFR II. DÜNYA SAVAŞI'NIN DA PERDE ARKASINDAYDI

İkinci Dünya Savaşı'nda yüzbinlerce insanın ölümüne yol açan atom bombası da Amerikan Siyonist Lobisi tarafından plânlanmıştı.

"Konsey II. Dünya Savaşı sırasında 118.000 kişinin ölümüne neden olan Atom Bombası'nın kullanımı konusunda kilit rolü oynadı. 1945 yılında bomba hakkında kararları alan komite CFR üyelerinden oluşmaktaydı. Ayrıca konsey II. Dünya Savaşı sonrası da yönetici bir güce sahipti." *(People's Almanac, Sf.86)*

"II. Dünya Savaşı döneminde, Manhattan Projesi kod adıyla Siyonist bilim adamları tarafından yapılan Atom Bombası, ABD Başkanı Yahudi Harry Solomon Truman'ın emriyle Japonya'ya atılmıştır." *(Masonluk ve Kapitalizm, sf. 495 - 496)*

Richard Nixon, Yahudi Dwight Eisenhower, Adlai Stevenson, Yahudi Hubert Humphry, George Mc Govern ve Yahudi John Anderson dahil olmak üzere birçok başkan ve başkan adayı gibi başkan yardımcıları **Yahudi Walter Mondale** ve **Yahudi Nelson Rockefeller** de bu konseye üyedir. **Ronald Reagan hükümetindeki Mason Casey ve Alexander Haig, Donald Regan,** Ticaret Bakanı Malcolm Boldrige ve Özel Ticaret Temsilcisi William Brock CFR üyesiydi.

Görüldüğü gibi Amerika Birleşik Devletleri, başkanından hükümet üyelerine, Senatosundan haberalma örgütlerine kadar, Siyonist kontrolü altındadır.

Siyasi alandaki bu egemenlik, ülke ekonomisinde de kendini hissettirmektedir. ITT, IBM ve Standard Oil gibi Siyonist firmaların üst düzey avukatları, şirket liderleri ve bankerlerde üye listesindedir. Ayrıca ülkedeki büyük basın kuruluşları da konseyle bağlantılıdır. Ünlü siyonist basın yayın organlarından **New York Times'ın yayıncısı Arthur Heiys Shulzberger, Time'dan James Reston ve Bill Moyers, Time Dergisi'nin eski editörü Hadley Donovan, Washington Post yayıncısı Katherine Graham,** CBS **Başkanı William S.Paley ve** NBV **haber yapımcısı John Chancellar da** CFR**'lidir.** *(People's Almanac, sf.87)*

Siyonistlerin en etkili propaganda aracı olan basın ve medyadan James Restin ve Thomas Wicker'de Bilderberglidirler. **Herald Tribune Gazetesi sahibi Yahudi Arthur Shulzberger, Time ve Life dergilerinin sahibi Henry Luge toplantılara katılmıştır.**

CFR
COUNCIL OF FOREIGN RELATIONS
(DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ)

"COUNCİL OF FOREIGN RELATİONS" (CFR) dünya politikasını kendi kontrolleri altında tutmak amacıyla **"Walter Lippmann önderliğinde kurulmuştur"** *(Lectures Françaises, sayı 214, sf.31-34)*. Şu anki başkanlığını **David Rockefeller** yapmaktadır. Konsey birçok ünlü politik lideri, fikir adamını ve sanayiciyi biraraya getirmektedir.

"Gurup düzenli seminerlerden ve haftalık toplantılardan ayrı, yemekler verip Yahudi dünyasının ünlü isimlerini bir araya getirir. Bu gizli yemeklere konuk olarak katılanların başında, Küba'dan Fidel Castro, İngiltere'den Edward Heath, İsrail'den eski Savunma Bakanı Moshe Dayan ve Almanya'dan Sosyal Demokrat Lider Yahudi Willy Brandt gelir." *(Lectures Françaises, sf.86)*

Bu kuruluşun bütün maddi giderleri J.P.Morgan & Co, **Carnegie** Vakfı, **Rockefeller** ailesi ve öteki **Wall Street bankerleri** tarafından karşılanır. Bu çevrelerin yoğun destekleriyle kuruluşundan çok kısa bir süre sonra dış politikada etkin rol oynamaya başlamıştır.

"37 daimi üyesinin 10 tanesi Yahudi, diğerleri ise yüksek dereceli Mason'dur. İlk başkanlığını Amerikalı senatör Yahudi Rudy Boschwitz yapmıştır." *(They Dare to Speak Out, sf.180)*.

Washington'daki Dışişleri Bakanlığı göstermelik bir kurumdur. Amerika'nın gerçek "Dışişleri Bakanlığı" CFR'dir. ABD'nin 6 başkanının dışişleri danışmanlığını ve CFR başkanlığını yapan **John Mcloy** bu konuyu şöyle ifade etmiştir :

"Yeni bir isme ihtiyacımız olduğunda CFR üyelerine bir göz atmamız ve New York'u aramamız yeterliydi." *(People's almanac, sf.87)*

CFR son 50 yılın Dışişleri Bakanlığı için eğitim ve çıkış yeri olmuştur. **John Foster Dulles**'le başlayan tüm Dışişleri Bakanları sadece biri hariç CFR üyesiydi. Bu bakanlar, **Dean Rusk, Cyrus Vance, Edmund Muskie, Henry Kissenger, George Schultz** ve **Alexander Haig'tir.**

"Bu etkinin en çarpıcı örneklerden birisi, sanayi ve ticari alanlarda tekelleşmeyi engelleyen Anti-trörst yasanın susturulmasıdır. Üye şirketlerin çıkarlarını koruyup garanti altına almak için de, İşçi Kanunu Reform Kararnamesi'ni feshettirdiler. Böylece işçi haklarını ve ücretlerini kısıtlayıp, birliğin gücünü daha da arttırdılar. 1978 yılında ise, Tüketiciyi Koruma Kararnamesi'ne saldırıp, bu kanunu da kaldırdılar."
(People's Almanac, sh.84)

Özellikle Yahudi şirketlerini etkileyecek olan bu yasanın engellenmesi ile, bütün ekonomiyi kendi istekleri doğrultusunda yönlendirmelerini, fiyat artışlarını ve enflasyonu kontrolleri altında tutmalarını engelleyecek hiçbir engel kalmamıştır.

Lobinin etkileri sadece Amerikan ekonomik ve siyasi hayatıyla sınırlı değildir. Dünya siyasetinde de etkili olan bu kuruluşun lobi faaliyetleri sayesinde, İsrail'in lehine olmayan hiçbir kanun, askeri veya ekonomik yardım paketi yürürlülüğe giremez. Bu gerçek ABD Dışişleri Bakanlık İlişkileri'nden sorumlu John G.Rancy'nin 1983 yılında Liberya Devlet Başkanı Samuel Doe'ya yazdığı mektupta açıkça görülmektedir:

"Bilindiği gibi, Siyonistler Amerikan ticaret yaşanında büyük bir rol oynarlar. Onların bu maddi gücü, Siyonist lobisinin siyasi açıdan güçlenmesine de neden olmuştur. Eğer İsrail ile yakın işbirliğine giderseniz, size plânlanan desteği sağlamak büyük ölçüde kolaylaşacaktır."

1970'lerden itibaren başkanlık seçimlerinde CFR ile birlikte istediği adayı seçtiren Business Round Table, siyasi alanda gövde gösterisi yapmaktadır. Amerikan seçimlerinde hiçbir aday Siyonist lobisinin oylarını kendi saflarına almadan seçimi kazanamaz. Bunun farkında olan adaylar, seçim kampanyaları boyunca İsrail'in çıkarları doğrultusunda vaadlerde bulunurlar. Beyaz Saray'a seçilen Başkan'a düşen ise, kendisini seçtiren bu topluluğa karşı verdiği sözleri yerine getirmektir.

Böylece dünyanın en güçlü devletinin Başkanı'nı etkileri altına alan Business Round Table, askeri, ekonomik ve politik alanlarda yaptığı lobi faaliyetleri sayesinde Siyonist hedefler doğrultusunda kanunlar çıkartır. Bu Masonik komisyon gücünü daha arttırıp, önünde hiçbir engel bırakmamak için, üzerinde büyük bir kısıtlama yapan **vergi kanununu kaldırtmıştır.**

"Komisyon üyesi Başkan Carter'da bu kanunun kaldırılması için ağırlığını kullanmış ve kaldırtmıştır." *(People's Almanac, sh.84)*

SİYONİZMİN KONTROLÜNDEKİ GİZLİ SERVİS : CIA

"CIA'ı kuran ve kırk yıl süreyle CFR direktörü olan Allen Dulles, Richard Helms, William Colb, George Bush ve Masan William Casey de dahil olmak üzere bütün CIA başkanları CFR üyesidir." *(People's almanac, sf 87)*

Siyonistler tarafından kurulan ve dünyanın siyasi ve ekonomik politikalarını yönlendiren CIA'nın kilit noktalarında Siyonistler veya Masonlar bulunmaktadır. İsrail ve MOSSAD ile sıkı ilişkiler içerisinde bulunan CIA, dünyada kargaşa, kaos ve ihtilaller çıkararak, Siyonist çıkarlara hizmet vermektedir.

CIA'nın hemen hemen bütün başkanları da CFR teşkilatına üyedirler.

"CIA başkanlarından John Coleman ve W. Donovan CFR teşkilatının üyesi olup, kurulmasında oldukça etkin bir rol almışlardır." *(People's Almanac, sh.87)*

BUSINESS ROUND TABLE

Birbirinden bağımsız görünen dünyanın en büyük şirket ve kuruluşları bu organizasyona bağımlı olarak faaliyet gösterir. Bilderberg'in emirleri doğrultusunda hareket eden bu komisyon dünya ekonomisini az bir sayıda uluslararası şirketle kontrol eder. 1970'lerde Siyonist ve Mason sermayeli şirketlerin işadamları Amerika'nın dünya ekonomisindeki egemenliğini sağlamak için bir araya getiren bu kuruluş hemen Amerika'nın en önde gelen, politik güce sahip şirketler topluluğu halini almıştır. Kısa süre içinde ülkenin 200 kadar en büyük şirketini bünyesinde toplamıştır. Amerika'nın tüm iş sahasının sesini oluşturan bu Masonik kuruluş, ülkenin ekonomik ve siyasi politikalarında önemli bir yere sahiptir.

Politika Komitesi hükümetin kanun çıkarmasında aktif bir rol alarak kendi istedikleri kararları aldırtırlar. Dünyanın en güçlü ekonomisi olan Amerikan ekonomisini vergi, enflasyon, enerji kullanımı ve işsizlik gibi kilit noktalarda kontrolü altında tutan Business Round Table, dolayısıyla diğer bütün ülkelerin ekonomisini de kontrol altında tutmaktadır. Bir çok Siyonist şirketin desteklediği bu kuruluş, çok güçlü bir lobi konumundadır. Bu sayede Amerikan siyasi hayatı, özellikle de Kongre üzerinde çok etkilidir. Bu şekilde istedikleri kanunu onaylatır, istemediklerini reddettirirler. Özellikle İsrail'in ve Siyonizm'in çıkarlarını ilgilendiren konularda çok hassas davranan kurum, aleyhte hiçbir kararı Kongre'den çıkartmamıştır.

AIPAC

AMERİCAN-ISRAEL PUBLİC AFFAİRS COMMİTEE

(Amerikan-İsrail Halkla İlişkiler Komitesi)

Amerikan Senatosu'ndaki en güçlü Siyonist lobisi AIPAC, dünyaca ünlü Siyonist organizasyonu B'nai B'rith ile sıkı bir ilişki içerisinde çalışır.

İsrail ekonomisinin büyük bir kısmı Amerikan Kongresi'nden gönderilen yardımlara dayanır. AIPAC'ın Kongre'deki görevi ise İsrail'e yapılan yardımı düzenlemek ve Kongre'den geçmesini sağlamaktır. Aynı zamanda AIPAC, Amerikan'ın Ortadoğu politikalarını düzenleyen organizasyonudur.

AIPAC başkanı Thomas Dine "Kongre'deki arkadaşlarımız, bizim destekçilerimizdir"demektedir. AIPAC, Beyaz Saray'da olup biten herşeyden haberdar olduğunu göstermek için önceden haber aldığı gelişmeleri Kongre'deki adamları aracılığıyla belirtir.

Yahudi Lobisi AIPAC'ın Amerika içindeki faaliyet alanlarından biri de Amerikan kolej ve üniversite kampüsleridir. Kuruluş bu tür yerleri çok iyi bir bilgi edinme kaynağı olarak görür. Ayrıca AIPAC İsrail taraftarı öğrenciler yetiştirmek için B'nai B'rith ile başlattığı bir programı halen devam ettirmektedir.

Birliğin kısa sürede zenginleşmesinin önemli sebeplerinden biri ülkenin en çok kazanan fakat en az vergi ödeyen şirketlerinden oluşmasıdır. Siyonistler tarafından kurulan ve Masonik hedeflere hizmet eden **Federal Reserve**'in (**Amerikan Merkez Bankası**) hesaplarının kontrol edilmesi de yine **Business Roune** Table tarafından engellenmiştir. Federal düzenlemelerin şirketlerde, her yıl ne kadar mal olduğunu inceleyip bunu kendi çıkarları için düzenlemişlerdir.

Bu kuruluş tüm endüstri ve iş sahasındaki Masonları bir araya getirir.

"**Bendix** Anonim'den William M.Agee, Bechel'den **George P.Shultz,** Bank Amerika'dan A.V.Clausen. Bu üyeler kuruluşun politika komitesinde yer alırlar. **Ronald Reagan dönemi Hazine Bakanı Donald Regan'da** bu kuruluşa üyedir. CFR ve Bilderberg'te aktif bir rol alan **Walter Lipmann** bu kuruluşta da önemli bir konuma sahiptir." *(Lectures Françaises, sayı 214, sh.31-34)*

Dünyadaki hemen hemen tüm Siyonist petrol şirketleri: Standart Oil, **Exxon, Texaco, Atlantik Richfield Oil, Golf Oil, Shell**'de kuruluşun üyeleri arasında yer almıştır. Ağır endüstri alanında **U.S.Çelik, Bethlehem Çelik, Boeing Co.** ve **Caterpillar Co**. da bu birliğe katılmıştır. Üretim şirketlerinden **Johnson & Johnson, Procter & Gamble** da kuruluşu üretim yönünden üyeliği ile desteklemiştir. **Citicorp ve J.P.Morgon** & Co finansman endüstrisi olarak bu birliğe katılmıştır. Ayrıca **General Foods, General Mills, Coca-Cola, Pasific, Gas & Electric, AT & T, Campbell Soup Co, Kraft Inc, Nabisco Co**. gibi şirketlerde üyedirler. En ünlü mağaza zincirlerinden **Macy's Penney** and **Sears Reobuck and Co.**

Sigorta şirketlerinin en güçlüsü olan Metropolitan Life & Prudental bu kuruluşun gelişmesine büyük katkıda bulunmuştur.

"Dünyaca Ünlü Yahudi Şirketlerinden **General Motors, Transworld Airlines, Dow Chemical, Allied Chemical Corp., Du pont ve Eli Lilly & Co.** bu kuruluşun faaliyetlerinde büyük rol oynamıştır." *(People's Al-manac, Sh.84)*

TRİLATERAL AMERİKAN BAŞKANLARINI MASONİK İDEALLER DOĞRULTUSUNDA SEÇMİŞTİR

1980 başkanlık seçimlerinde Trilateral Komisyonu olay yarattı. Bağımsız aday **John Anderson** ve Cumhuriyetçi aday **George Bush** Trilateral'ın üyeleri oldukları için eleştirildiler. Aynı süre içinde **Carter** da Trilateral'deki üç yıllık üyeliğinin onu kukla haline getirdiği iddiasının çıkması. Carter'ın bu komisyonun çıkarlarını ne derece gözettiğini gösterir.

Bu komisyon ilk bakışta ekonomik olarak faaliyette bulunuyor gibi görünmesine rağmen tüm ekonomik gücünü Siyonistlerin dünya hakimiyetini en kısa zamanda gerçekleştirmek için kullanır. Komisyonun etkisinin en açık olduğu dönem Carter dönemidir. Çünkü Başkan Carter 1973'te grubun asli üyesi olmuştur. Georgia Eyalet Başkanı, Rockefeller'ın dikkatini çekmiş ve Carter bu sayede seçileceğini anlamıştır. Carter'ın Beyaz Saray'a girişi Komisyon'da edindiği güçlü Siyonist ve Mason finansman liderlerinin desteği ile mümkün oldu. Siyonist liderlerin dünyayı istedikleri gibi yönetebilmeleri için Carter gibi sadık bir Mason, başkanlık için oldukça ideal biri idi. Carter'ın kendi kampanya şefi şöyle demiştir:

"Siyonist David Rockefeller ve Siyonist Zbigniew, Siyonist başkan adayı Carter'ın üzerinde çalışabilecekleri ideal politikacı olduğu konusunda anlaşmışlardı." *(People's Almanac, sh.90)*

AMERİKAN DIŞ POLİTİKASINI DA TRİLATERAL YÖNLENDİRİR

Carter Amerika Birleşik Devletleri'nin politikalarının belirlenmesinde Trilateral'ı yol gösterici olarak kabul etmiştir. Birçok ifadesinde Trilateral düşüncesini yansıtmıştır. Özellikle şu ifadesi Carter'ın düşüncelerini açıkça yansıtmaktadır:

"Bizim için Kuzey Amerika, Avrupa ve Japonya arasında bir ortaklık arama zamanı gelmiştir." *(People's Almanac, sh93)*

Carter etrafındaki 25'ten fazla üst dereceli resmi makamlarını Trilateral'in Mason üyeleri ile doldurmuştur. **Komisyon yine Siyonist ve Mason kontrolünde olan IMF ve Dünya Bankası'na kaynak oluşturup güçlendirmiştir. Petrol krizi taktiğini kullanarak borç almaya zorlanan az gelişmiş ülkelere geri alamayacağını bildiği halde borçlandırarak kendine bağımlı kılmıştır.**

"Özellikle Rockefeller'ın bankası Chase Manhattan Bank toplam 52 milyar dolar borç verdi. Grubun en çok tartışmaya açık yayın organı, komisyonun dünyayı belli bir tabakanın yönetmesini amaçladığı iddialarını destekledi." *(A.g.e. sh.93)*

TRILATERAL

Amerika, Japonya ve Batı Avrupa'nın fikir adamları, politikacıları, **300 kadar önde gelen işadamı ile beraber Trilateral grubunu** oluşturmuştur. Bu Masonik komisyon dünyadaki bu üç bölge arasında **politik ve ekonomik tekeli** geliştirmek için kurulmuş özel bir komitedir.

"Bu komisyon Siyonist banka finansörü olan David Rockefeller'in fikridir. 1972 yılındaki bir Bilderberg toplantısından sonra Rockefeller, komisyona üye olarak uluslararası Mason finansörleri, üst düzey politikacıları ve ünlü Siyonistleri biraraya getirmeye başladı. Komisyonun kurulmasında kendisine en büyük desteği yine bir Siyonist olan Zbigniew Brezinski vermiştir." *L'ONU et le Gouvernement Mondial, Lectures Françaises, sayı 235, sh.7*

Trilateral ilk olarak Kasım 1973'te Tokya'da toplandı ve bu toplantıyı **Brezinski** yönetti. Rockefeller ve Brezinski liderliğinde Trilateral, ülkeler arasında aktif ortaklık için çalışmaları son hızıyla devam ettirdi.

Bilderberg'in yan kolu olan Trilateral'in en büyük amacı kontrolündeki Siyonist tröstler yoluyla ekonomik ve siyasi güç elde ederek dünya ekonomik ve siyasi politikalarına hakim olmaktır. Komisyon üyesi **Fred Bergsten** dünya hakimiyetinin hangi yolla elde edileceğini şu sözleri ile belirtmiştir:

"Liberal enternasyonalizm bizim inancımızdır."

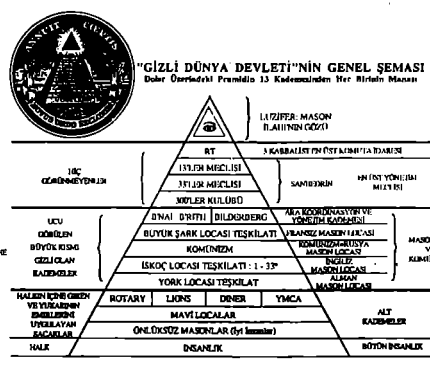
Komisyonun üç merkezi **New York, Paris ve Tokyo**'da bulunur. Her bölge, bu komitenin Masonik amaçları doğrultusunda kendi aktivitelerini hazırlama sorumluluğunu almıştır. Rockefeller'in ismi en başta olmak üzere Exxon, General Motors, Bechtel ve Time Inc. gibi Siyonist şirketlerin desteğiyle kurulan Kuzey Amerika Bölümü'nün başına David **Rockefeller** geçti (**1977**). Masonik olan tüm kuruluşlar gibi bu komisyonda gizli olarak, halka kapalı toplanmaktadır.

Bu toplantılar **senede bir kere sırayla üç bölgede** yapılır. **30 üyeden oluşan** bir yönetim kadrosu her ülkenin ekonomik işlerini yönetir. Komisyonun aktivitelerini anlatan **"Trialogue"** adı altında bir dergi ve **"Üçgen Kağıtlar"** adında kendi kontrollerini sağlamlaştıracak politik tavsiye raporları yayınlarlar.

GDD DÜNYAYI NASIL YÖNETİYOR?

Bundan önceki bölümlerde yapılan açıklamalardan sonra şimdi artık GDD'nin dünyayı nasıl yönettiğini belirtmek kolaylaşmıştır.

ŞEKİL-1

Bilhassa son 400 yıl esnasında GDD'nin gelişme süresinde bilhassa Avrupayı kontrol eden **Rotcilt ailesi**, en önemli etkinlik merkez idi. Fakat 2. Cihan harbinden sonra dünya dengeleri değişince bu sefer ABD'deki **Rockefeller ailesi** ön plâna çıktı. Ve şimdi zamanla meydana gelen gelişmeler sonucunda **Şekil** 1'de bildirilen GDD'nin genel yapısı içinde RT ve SANHEDRİN'in genel gözetimi altındaki dünyayı yöneten **"70 Yeminliler Grubu"** içinde en etkin merkez Rockefeller ailesi olmuştur.

Bu komisyonun en büyük başarılarından biri, Carter dönemindeki Mason politikacılardan kilit noktada olanları bünyesinde barındırmasıdır. Bu şekilde Beyaz Sarayı ve yakın çevresini ve özellikle de Kongre üyelerini yakın takibe ve kıskaca almıştır. Yapılan bu lobi faaliyetlerinin sonucunda Masonik planların gerçekleştirilmesi için gerekli adımlar kolaylıkla atılmış ve İsrail'in Ortadoğu'daki etkinliği ve dokunulmazlığı her geçen gün artmıştır.

"Carter'ın yardımcısı **Walter Mondale,** Dışişleri Bakanı **Cyrus Vance,** Devlet Bakanı Yardımcısı **Warren Christopher,** Hazine Bakanı **W.Michael Blumenthal,** Savunma Bakanı **Harold Brown,** B.M. temsilcisi **Andrew Young,** Carter'ın Güvenlik Danışmanı Siyonist **Zbigniew Brezinski,** ayrıca Ronald Reagan'ın Ekonomik Danışmanı ve Savunma Bakanı **Caspar Weinberger** Trilateral üyesidir.

Eski Dışişleri Bakanı Yardımcısı **Lane Kirkland** her iki organizasyon'a (Trilateral ve CFR) üyedir. Bilderberg'ten Siyonist **Giovanni Agnelli,** Ünlü Siyonist ailesinden Fransız **Baron Edmond de Rotschild,** Trilateral'in listesinin başında yer alır. Dünyanın en büyük bankaları olan **Bank of Tokyo, Fuji Bank, Bank of Madrid, Barclay's Bank, Royal Dutch Petroleum ve Siyonist anonim şirketler, Exxon, Lehman Brothers, Sears, Boeing, Coca Cola ve Sony, Toyota ve Mitsubishi** gibi şirketlerin temsilcileri ve yönetim kadrosu komisyona üyedir." *(Lectures Françaises, sayı 236, sh.10)*

Ayrıca basından da **La Stampa, Die Zeit, Chicago Sun-Times, Minneapolis Star ve Tribune de Trilateral**'e üye olup kamuoyunu komisyonun istekleri çerçevesinde yönlendirmeyi sürdürmüştür.

SONUÇ

GDD (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ); yukarıda ana hatları ile belirtilen disiplinli, itaatli, gizli organizasyon ve **"ÖNEMLİ ALT KURULUŞLAR"ı** vasıtasıyla başta ABD olmak üzere bütün dünyayı kontrol etmektedir ve bu GDD vasıtasıyla Siyonizm ana amacı olan Dünya Hakimiyeti'ni bugün için fiilen gerçekleştirmiş bulunmaktadır.

ABD CUMHURBAŞKANLARINI GDD SEÇMEKTEDİR

GDD Tarafından Seçilen ABD'nin Yahudi veya Mason Başkanlarından Bazıları

George Washington, Thomas Jefferson, James Madison, William McKınley, Theodore Roosevelt, James Monroe, Andrew Jackson, James K.Polk, Warron G.Harding, William Howard Taft, James Buchanan, Andrew Johnson, James A.Garfield, Franklin D.Roosevelt, Hanry Truman, Richard Nixon, Jimmy Carter, Ronald Reagan, George Bush, Bill Clinton

RESİM-2

Resim'de **NELSON ROCKEFELLER** görülmektedir.

Gizli Dünya Devletinin yöneticileri olan Rockefeller ailesinin, bu en üstteki fertlerinden birisinin Cumhurbaşkanı olması dahi aslında vakit israfıdır. Çünkü zaten Cumhurbaşkanlarını kendileri kontrol etmektedirler.

DOLAR MİLYARDERLERİNİN EFSANEVİ ZENGİNLİKLERİ

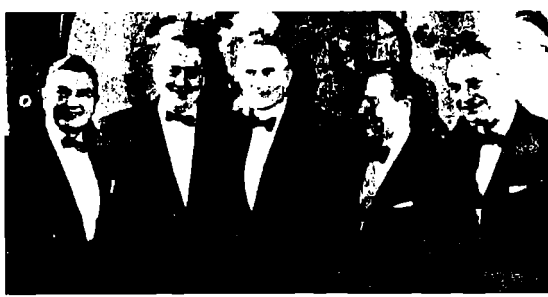
Bu konuyla ilgili olarak bu kitabın ekinde bulunan aynı başlıklar altındaki açıklamalardan da anlaşılacağı gibi;

Her türlü gizliyecek ve gözardı edecek ve takiplerden kaçırılabilecek şekildeki tedbirlerin alınmış olmasına rağmen Rockefeller ailesinin zenginliği her türlü tahmin ve ölçünün üstünde efsanevi, astronomik, kısacası korkunç bir zenginliktir.

Zenginliklerini tesbit etmek, bilmek mümkün değildir. Çünkü bunlar ABD'deki vergi kanunlarını öyle tanzim ettirmişlerdir ki gerçekte kendileri ciddi bir vergi ödemezler. Çünkü servetlerini vergiden muaf "VAKIFLAR"a ve "EMANETCİ KURULUŞLAR" = TRUSTLAND şirketlerine dağıtmışlardır. Sayfa 232'de belirtildiği gibi sahip oldukları tröstlerin, vakıf ve emanetci kuruluşların adedi 10 binleri aşmaktadır. Ayrıca bilhassa dünyanın en büyük banka ve şirketlerini kontrol etmektedirler. Yine sayfa 233'de

Nesillerden beri ABD'nin en zengin ailesi olan, gittikçe servetlerini ve güçlerini geliştiren Rockefeller ailesi Resim - 1'de görülen 5 kardeştir. Bu 5 kardeş ölçülemeyecek kadar büyük, muazzam bir servete miras olarak sahip olmuşlardır. Bu astronomik servetlerine dayanarak, güçlerini ve prestijlerini arttırdılar ve bütün dünyayı yönetmek için kendilerinin **"Yeni Dünya Düzeni"** dedikleri yeni bir dünyayı kurarak bütün dünyaya hakim olmayı gaye edindiler. Aşağıdaki fotoğrafta bugünkü Rockfeller ailesinin 5 kardeşi görülmektedir:

RESİM-1

Soldan sağa doğru : **DAVİD**, Cehes Manhatten Bank'ın yönetim Kurulu Başkanı ve Dış İlişkiler Meclisi Başkanı

WINTHRP : (Bir süre önce evvel vefat etmiştir),

JOHN D III, NELSON : JOHN D III, Ailenin bugünkü reisi : "POLİTİK" Rockefeller, **LAURANCE**: Ailenin diğer bir kardeşi yıllarca süren bir plânlama ve ön hazırlıklardan sonra **NELSON**, bir seçimin her türlü tehlike ve rizikolarından korunmuş bir şekilde ABD Cumhurbaşkanı olarak Beyaz Saray'a gelmiştir.

zenginliği hakkında bir fikir edinmeye yeter. Bu yarımadaya giriş-çıkış yasaktır. Son derece kontrollüdür. Bu yarımadayı 1930'da Peder John D. Rockefeller inşa etmiştir. O gün bu arazinin değeri 50 milyon dolardı. Basın bu gizli yarımadaya ancak 1959 yılında Nelson'un oğlu Stewen'in düğününde ilk kez girebilmek imkanını elde etmiştir. Buraya girildiği zaman görüldü ki, bu arazinin içerisinde 112 km uzunluğunda özel yol vardır. Arazinin altında ayrıca bir yeraltı şehri bulunmaktadır. Burada Rockefeller ailesinin bütün gizli evrakları muhafaza edilmektedir. Arazinin üzerinde 75 tane saray tipi bina mevcuttur. Bu 75 binada 100 aile yaşamaktadır. Bu saray tipi binaların ve bahçelerin bakımı için 500 tam mesaili personel; hizmetçi, bekçi, bahçıvan ve şoför çalışmaktadır.

Ayrıca Rockefeller'in dünyanın bütün büyük şehirlerinde buna benzer bahçeler içerisinde sarayları inşa edilmiş bulunmaktadır. Bunlar Rockefeller'in ve ailesinin sahip olduğu ve kontrol ettiği akılları durduran o korkunç servetin bir noktasını bile teşkil etmemektedir.

belirtildiği gibi dünyanın her yerinde sayılamayacak kadar çok gayri menkullere sahip bulunmaktadırlar. Rockefeller 100 yıldan beri petrol işletmektedirler ve 75 yıldan beri de Bankacılık yapmaktadırlar.

Nelson Rockefeller Cumhurbaşkanı olacağı zaman kamuoyu Rockefellerin efsanevi zenginlikleri hakkında büyük şüphelere ve kuşkulara sahip olduğu için Amerikan Temsilciler Meclisi Hukuk Komisyonu Nelson Rockefeller'in şahsi servetini tesbit için araştırma yaptı. Bu araştırmaya Rockefeller ailesinin zahiren hukuk danışmanı olarak görev yapan J.RİCHARDSON DİLWORTH çıktı.

J.R.DİLWORTH 1958'de Rockefeller'in yanında çalışmaya başlamadan önce geçmişte mali başarı ve siyasi etkinliklerin simgesi olan en büyük uluslararası kuruluşlardan KUHN VE LOEB & CO bankasının ortağı idi. Nitekim KUHN ve LOEB & CO 'nun ortağı olan Jacob Schiff'de daha önce **Rusya'daki Bolşevik Devrim**'i finanse etmişti. DİLWORTH görünürde Newyork'taki muazzam bir bina olan **"ROCKEFELLER PLAZA"**nın 3 katını işgal eden **"Rockefeler ve Partneller"** adlı büronun **başkanlığını** yapmaktaydı. 3 büyük kata yerleşmiş olan hu büro gerçekte Rockefeller ailesinin şahıslarına ait **esham ve tahvilat** hareketlerini takip etmek için kurulmuş bir teşkilattır. Bu teşkilatta 154 uzman çalışmakta ve 15 üstün mali müşavir görev yapmaktadır. Bu mali müşavirler ayrıca 100 şirketin bağlı olduğu 70 milyar dolar sermayeye sahip iki veya üç şirkette de idare meclis üyesi olarak görev yapmaktadırlar. Temsilciler meclisi önündeki ifadeleri ile işte bu muazzam binanın ve teşkilatın başkanlığını yapan DİLWORTH bir yandan Rockefeller'in muazzam servetini verdiği karışık şemalarla anlaşılmaz bir hale sokmuş, diğer yandan da Rockefeller'in bütün dünyayı ve dünya ekonomisini kontrol ettiğini örtbas edebilmek için dünyayı kontrol etmediklerini sadece bir ailenin servetinin daha fazla kâr elde edebilmesi için en iyi şekilde yönetmeye çalıştıklarını ifade etmiş ve aynı komisyonda ifade veren Nelson Rockefeller'de bunu teyiden eğer muazzam ekonomik bir gücün varlığına inanıyorsanız o mevcut değildir. Yatırımlara sahibiz ama kontrole değil, diyerek gerçekleri örtbas etmeye çalışmıştır. Rockefeller ailesinin sahip olduğu servet hakkında 29 Eylül 1916 "NEW YORK TİMES"ın ilk sayfasında ailenin o günkü reisi Peder Şah JOHN D. ROCKEFELLER'in petrol ortaklıklarının 500 milyon dolar ettiği Rockefeller'in Amerika Birleşik Devletleri'nin ilk dolar milyarderi olduğu haberi verilmişti. Sadece bu meblağ yılda % 5 gibi Rockefeller için en mütevazi bir oranda gelir getirmiş olsa dahi 1975'de 25 milyar dolar yapar. Rockefeller ailesinin ve bugün bu ailenin reisi olan John D.III ROCKEFELLER'in GDD'yi yönetmek üzere ikamet ettiği New York'taki POCOTİCO Hilst'teki yarımada takriben 3000 hektar büyüklüğünde olup GDD'nin idare merkezi Rockefeller ailesinin efsanevi

Bu **Trilateral=üç ayaklı** teşkilatın:

1. Bir ayağı **ABD, Rockefeller**'in direk yönetiminde,

2. Diğer bir ayağı Avrupa'da yine Rockefeller'in kontrolü ve Trilateral'e mensup **Yeminlilerin** kontrolünde,

3. Diğer bir ayağı ise Japonya'da yine Rockefeller'in ve Trilateral'e mensup **Yeminlilerin** kontrolünde, Pasifik'teki Yeminlilerin kontrolü altındadır.

Yukarıdaki bölümde TRİLATERAL 3 ayaklı komisyon **BİLDERBERG** ve **BUSİNESS ROUND TABLE** teşkilatları vasıtasıyla nasıl bütün dünyaya yayıldığı belirtilmiştir ve bu arada Avrupa ve Japonya ayaklarına mensup kuruluşlar arasında çeşitli dev müesseselerin yeraldığı zikredilmişti:

İTALYA'da:

BİLDERBERG üyesi Yahudi **GİOVANNİ AGNELLİ** (Fiat Fabrikalarının sahibi),

FRANSA'da:

Ünlü Yahudi ailesi **BARON EDMOND DE ROTSCHİLD** (Pek çok banka ve sanayi tesisinin sahibi).

Avrupa'nın ve dünyanın en büyük bankaları **BANK OF MADRİD, BARCLAY'S BANK ROYAL DUTCH PETROLEUM**'un TRİLATERAL'in Avrupa'nın ayaklarından olduğu belirtilmişti. *(Bakınız, Trilateral Bölümü, Sh 327)*

JAPONYA'da:

SONY, TOYOTA ve MİTSUBİSHİ gibi dev şirketlerin Trilateral'in Japonya'daki ayağından sadece birkaçı olduğu belirtilmişti. *(Bakınız, (Trilateral Bölümü, Sh 327)*

ALMANYA'da:

Sayfa 333'dan sayfa 343'e kadar belirtilen listeler incelendiğinde, Almanya'nın bütün büyük kuruluşlarının en büyük ağır sanayi ve silah fabrikası şirketlerinin hammadde kaynaklarını elinde tutan şirketlerin kimya sanayinin dev kuruluşların hepsinin vaktiyle Hitler'i desteklediklerı ve şimdi de Trilateral'in ayağı olarak Alman ekonomisi ve siyasetini kontrol ettikleri açıkça görülür.

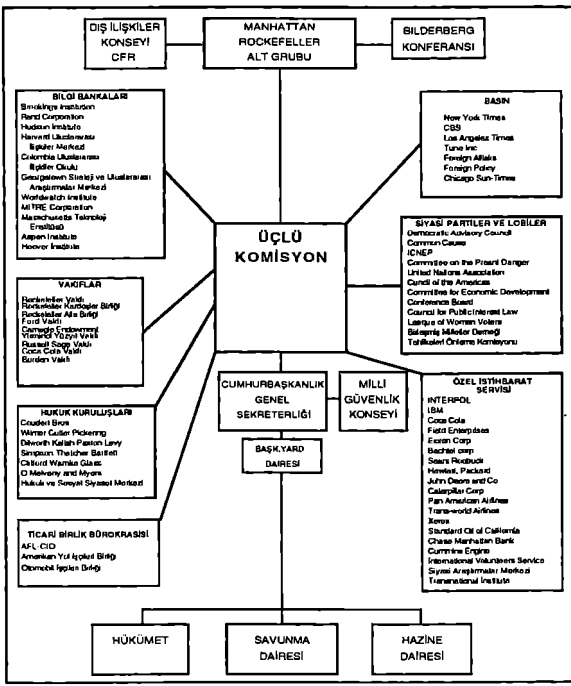
Almanya için verilen bu tablo; Fransa, İngiltere, İtalya ve diğer Avrupa ülkeleri ve Japonya için de aynen öyledir. Ve şimdi de Sovyetlerin dağılmasıyla birlikte eski Sovyet bölgelerinde aynı şekilde Trilateral'in büyük bir hızla kontrolü ele geçirmekte olduğu görülür.

ROCKEFELLER EFSANEVİ SERVET SAHİBİDİR VE BÜTÜN DÜNYA EKONOMİSİNİ KONTROL ETMEKTEDİR.

Rockefeller Şekil 1'deki **Genel GDD** içinde ve bu şekilde gösterilmiş olan dünyanın her yanına yayılan teşkilatlar desteği ve vasıtasıyla bütün dünyayı yönetiyor. Bu yönetim Şekil 2'deki **TRİLATERAL KOMİSYON** vasıtasıyla yürütülmektedir.

ŞEKİL-2

"ROCKEFELLER"İN ÜÇ AYAKLI KOMİSYONU

Kaynak : C.O.D.E' nin Siyaset Sözlüğünden

halkların kaderlerini ellerinde tutmaktalar". London Financial Times tarafından 26.09.1912 tarihinde son derece dikkat çekici bir örnek sunuldu: **"Beş büyük bankanın başında bulunan yarım düzine adam, kısa vadeli hazine bonolarını yenilemedikleri takdirde, bütün hükümetin finansman yapısı çökebilir".**

GDD Uluslararası bankerler vasıtasıyla her Avrupa merkez bankalarının her birine kontrol edici birer maşa yerleştirmişlerdir. Bu konuda Prof. Quigley şöyle diyor:

> *"Dünyanın **Merkez Genel Bankalarının** başında bulunanların, başlarının dünya finansının asıl güç sahipleri olduğuna inanmamak gerekir. Aslında kendilerini bu konuma getirenler hakim İnvesment-Bankaların teknisyenleri ve ajanları olup, onlar tarafından her an görevden alınabilinirler. Dünyadaki asıl malî güç, birleşmemiş olan şahsî bankaların kulisi arkasında kalan, (uluslararası veya büyük bankerler diye isimlendirilen) İnvestment bankerlerin elinde bulunuyor. Bu, merkez bankaların ajanlarından çok özel, güç sahibi ve gizli olan uluslararası iş birliği ve ulusal hâkimiyeti içeren bir sistem kurdu...." (Qingly, Tragedy and Hope', sayfa 326-327).*

Prof. Quigley, İngiltere ve Fransa bankalarının sahibi olan uluslararası bankerlerin, bankaların teorik olarak kamulaştırıldıklarında bile güçlerini muhafaza ettiklerinden de bahsediyor.

GDD'NİN ABD MERKEZ BANKASINI KURMAK İÇİN YAPTIĞI MÜCADELE

Tabiî ki, Avrupa ülkelerinin merkez bankalarını kontrolleri altına almış kişiler, benzeri bir müessesenin Amerika'da kurulmasını sabırsızlıkla bekliyorlardı. Devletimizin kurucuları, Amerika'yı para manipülasyonu ile kontrol etme gayretlerinden haberdar olup, uluslararası bankerlerle devamlı bir mücadele yürütüyorlardı. Başkan Jefferson, John Adams'a bir mektubunda şöyle diyordu: " ... **Bankaların, ordulardan daha çok tehlikeli olduğuna inanıyorum..."**

Başkan Jackson'un 1836 yılında Amerikan Merkez Bankası'nı lağvetmesine rağmen, Avrupalı sermayedarlar ve bunların Amerikalı ajanları yine de Amerika'nın para sistemini büyük ölçüde kontrolleri altına almayı başardılar. Gustavus Myers, History of The Great American isimli kitabında şunu itiraf ediyor:

GDD DÜNYAYI EKONOMİK BAKIMDAN NASIL KONTROLÜ ALTINDA TUTUYOR VE NASIL SÖMÜRÜYOR?

GDD (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ)

I. ÜLKELERİN MERKEZ BANKALARI İLE DÜNYAYI KONTROL EDİYOR VE SÖMÜRÜYOR

ABD'de Merkez BANKASININ=FEDERAL REZERVE'nin kurulması için GDD'nin yaptığı mücadele bu kitabın "EKLER BÖLÜMÜ"nde detaylı bir şekilde delilleriyle ortaya konmuştur.

Yine bu kitabın sayfa 219'daki açıklamalarıyla ortaya konan gerçekler şunlardır:

ABD'nin Devlet Borçları (Özel Borçlar Hariç)

1980 yılında 980 milyar $ (980.000.000.000 $) idi.

1988'de 5 trilyon $ (5.000.000.000.000 $) oldu.

Bu yıllar arasında geçen 8 yılda, takriben 4 trilyon Dolar'lık borç da eski devlet borcu gibi uluslararası bankalardan yani GDD'den (yani Rockefeller ailesinden) alınmıştır.

Böylece 1989 yılında Devletin, borçları için ödediği

Yıllık faiz, 500 milyar $ (500.000.000.000 $) olmuştur.

Bu faiz GDD'ye gitmektedir.

Diğer yandan bu kitabın 3. BÖLÜM'ünde ifade edildiği gibi sadece ABD'nin değil hemen hemen bütün dünya ülkelerinin **Merkez BANKALARI** GDD'nin kontrolündedir.

GDD'NİN ULUSLARARASI BANKERLERİ, ZAMANLA ÖZEL KURUMLAR OLARAK ÇEŞİTLİ AVRUPA MERKEZ BANKALARINI ELE GEÇİRDİLER

İngiltere Bankası, Fransa Bankası ve Almanya Bankası zannedildiğinin aksine o hükümetlerin özel mülkiyeti değil, devlet reisleri tarafından ödünç verilen kişisel monopollerdir. Bu sistemin hizmetçilerinden İngiltere Midland Bankası'nın genel başkanı **Reginald McKenna**, şöyle söylemektedir: **"Paraları ve kredileri çıkaranlar ve dağıtanlar, hükümetlerin tedbirlerini yönlendirmekte ve**

bu **Merkez Bankalarının** kasalarında muhafaza edilmemektedir. Bu paralar yine GDD'nin uluslararası bankalarında tutulmakta, ülkelerin merkez bankalarında şeklen tutuluyor gibi gösterilmekte ülkelerin merkez bankalarına sadece sizin hesabınızda bizde şu kadar dolar bulunmaktadır ifadesini taşıyan bir (BEYAZ KAĞIT) verilmekte ve yeşil dolarlar bunların elinden alınmakta bir kere daha dünya piyasalarına sürülerek (mal ve üretim) satın alınmaktadır

Böylece GDD bütün dünyayı **YEŞİL** Kağıt=**DOLAR** ile **TAKRİBEN 1 TRİLYON DOLAR**

SARI Kağıt=**TAHVİLLERİ**, ile tarbiren **1 TRİLYON DOLAR,**

BEYAZ Kağıt=**REZERV**'lerle takriben **1 TRİLYON DOLAR,**

sömürmektedir.

Esasen GDD, ABD federal rezerv vasıtasıyla istediği zaman, istediği kadar dolar basıp, istedikleri yere verebilecek kontrol ve mekanizmayı da ellerinde bulundurmaktadırlar.

İşte bu yüzden **KABBALA**'ya bağlı **SİYONİSTLER GDD** vasıtasıyla yeşil kağıt=dolara bilinen **$** işaretini bu gaye ile vermişlerdir. Nitekim bu kitaptaki sayfa 179'da açıklandığı gibi bu işaretin yukarıdan aşağı **(I)** çizgisi siyonist sembollere göre **"dünya hakimiyeti"**ni ifade etmektedir.**(S)** harfi ise yine siyonist inançlara göre **"Kuyruğunu ısıran yılan"**ı temsil etmektedir. **Siyonist inaçlara göre yılan kuyruğunu ısırdığı zaman zafere ulaşılacaktır. 1988'de dolar ile altın arasındaki bağın tamamen koparılması ile 1988'de yılanın kuyruğunu ısırdığı kabul edilmekte ve böylece dünya hakimiyeti ve saadete ulaşıldığına inanılmaktadır.**

III. EKONOMİK KRİZLER VE BORSA DALGALANMALARI

Bu kitabın 3. bölümünde delilleriyle açıklandığı gibi GDD plânlı olarak ekonomik krizleri çıkartmakta (1907, 1929 Ekonomik krizleri ... vs.) böylece bütün insanlığı astronomik ölçüde sömürmekte ve yine bu bölümde belirtildiği gibi GDD, dünya borsalarını kontrol altında tutmakta, periyodik olarak istediği zaman borsaları düşürüp hisse senetlerini toplamakta, sonra borsaları yükseltip bunları satmaktadır. Böylece borsa dalgalanmalarının hepsi GDD'ye milyarlarca dolar pompalayan bir emme basma tulumba gibi çalışmaktadır. Dünya borsalarındaki plânlı maniplasyonlarla GDD her yıl takriben 1 trilyon dolara yakın parayı her ülkedeki insanlardan almakta ve bütün dünyayı böylece sömürmekte ve kontrol etmektedir.

"Perde arkasında Rothschild'lerin Amerikan malî kanunlarını dikte etmekte uzun zaman tesirleri olmuştu. Kanun tutanaklarında, Amerika'nın eski bankasında (Andrew Jackson tarafından lağvedilmiştir) güç sahiblerinin kendileri olduğunu ortaya çıkarmakta."

İşte bütün bu merkez bankaları vasıtasıyla yeryüzündeki ülkelerin Dünya Bankası, IMF aracılığı ile aldığı borçlar, sonunda GDD'nin parasıdır. Ve böylece ülkeler dış borç faizi olarak her yıl GDD'ye milyarlarca dolar ödemektedirler.

Mesela, **bugün Türkiye'nin resmi dış borcu 75 milyar dolardır. Özel bankalar ve sıcak döviz de hesaba katıldığı zaman toplam dış borç en az 100 milyar doların üzerindedir. Bu borcun faizi 13.5 milyar dolardır.** Mısır'ın ödediği yıllık faiz ise 7 milyar dolar kadardır....vs. Bütün dünya ülkelerinin dış borçları dikkate alındığında nasıl ABD, GDD'ye yılda 500 milyar dolar faiz ödüyorsa diğer ülkelerle beraber GDD'yebir yılda ödenen faizlerin toplam değeri takriben **1 TRİLYON DOLAR**'ı bulmaktadır.

II. YEŞİL KAĞIT=DOLAR

Diğer yandan GDD, ABD'yi federal rezervin yani Merkez Bankasının kontrolü altında tutmaktadır. Federal rezervi ise istediği kadar yeşil kağıt yani dolar basmaktadır ve artık 1988'den itibaren Doların altınla hiçbir ilişkisi kalmamıştır. Yani **GDD'nin kontrolündeki dolar bütün dünyanın parası olmuş ve GDD istediği kadar yeşil kağıt basarak bütün insanlığı korkunç bir şekilde sömürmektedir.**

Bugün ABD dışında takriben 1 Trilyon dolara tekabül edecek kadar yeşil kağıt bulunmaktadır. Bu kağıtlar verilmiş; karşılığında mal alınmıştır, alınteri alınmıştır yani yeryüzündeki 6 milyar insan böylece sömürülmüştür. Kaldıki bu sömürü sadece dolarla-yeşil kağıtla yapılmamaktadır.

Yine uluslararası finans kuruluşları ve bankalar vasıtasıyla GDD dünyanın her yerine **TAHVİLLER** satmaktadır. Bu tahviller vasıtasıyla yeşil dolar toplanıyor, mal alınarak tekrar dünyaya yayılıyor. Takriben 1 Trilyon dolarlık dünya piyasalarında **TAHVİLLER** (sarı kağıt) tedavülde bulunmaktadır ve yine ayrıca bütün dünya ülkeleri dolar dünya parası yapıldığı için merkez bankaları ve özel bankaların da dolar olarak **REZERVler** tutmaktadırlar. Mesela Türkiye Merkez Bankası 13-15 milyar dolar REZERV tuttuğunu ilan etmektedir. Bu rezerv dolarlar aslında fiilen

V. ULUSLARARASI SANAYİ KURULUŞLARI, PETROL ŞİRKETLERİ, TİCARET ŞİRKETLERİ

GDD kendi kontrolündeki uluslararası dev sanayi kuruluşları; petrol şirketleri ve ticaret şirketleri vasıtasıyla her yıl yeryüzündeki bütün ülkelerin insanlarından milyarlarca dolar kâr etmektedir. Yukarıdaki bölümde *(Bakınız, Şekil-2)* Dünyanın her yerinde gerek TRİLATERAL yönetimi, gerek Bilderberg ve gerekse Bussines Round Table teşkilatları vasıtasıyla kontrol ettiği dev müesseseler hakkında bir fikir verilmiştir. İşte bu kuruluşlar Tröstler ve Monopoller vasıtasıyla GDD yine yılda en az takriben 1 trilyon dolardan fazla kâr etmekte ve bütün insanlığı bu monopoller vasıtasıyla sömürmekte ve dünya ekonomisini kontrol etmektedir.

VI. HARP SANAYİİ

GDD dünyanın harp sanayiini elinde tutmaktadır.

Bu kitabın Sayfa 340'da belirtilen, "SİLAH FABRİKALARI ve SAVAŞ MALZEMELERİ ÜRETEN SİYONİST ŞİRKETLER" listesinden de görüldüğü gibi Alman silah fabrikaları genellikle siyonistlerin elindedir ve GDD'nin kontrolündedir.

Ve yine Sayfa 333'de KRUPP'un siyonist banker ABRAHAM OPPENHEİM tarafından nasıl kurulduğu ve GDD kontrolünde yaptığı faaliyetleri,

Sayfa 335'de ise ABD'nin en büyük silah üreticisi siyonist BERNARD BARUCH'un GDD kontrolündeki faaliyetleri,

Sayfa 336'da da siyonistler tarafından uçak üretmek için kurulan LUFTHANSA'nın GDD'nin kontrolündeki faaliyetleri,

Sayfa 341'de ise ABD'de ilk "ATOM BOMBASI" nın yapılışında ve kullanılmasında siyonist RODBFERT OPPENHEİMER'in oynadığı rol ve GDD'nin kontrolü delilleriyle ortaya konmuştur.

Yukarda XXIX bölümünde Sayfa XXX'da belirtildiği gibi KABBALA'ya bağlı siyonistler için diğer milletleri yok etmek bir ibadettir. Bu inançla GDD harpleri körüklemektedir ve GDD'nin ve onun kontrolündeki müesseselerin bütün ülkeleri ve insanlığı sömürmek ve kontrol etmek için kullandıkları en önemli mekanizmalardan birisi de HARP SANAYİİ'dir.

Bu mekanizma vasıtasıyla GDD yine her yıl takriben 1 trilyon dolar sömürmektedir.

IV. ULUSLARARASI BANKALAR

Nihayetinde gerçekten uluslararası bankerler, özel kurumlar olarak çeşitli Avrupa merkez bankalarını ele geçirdiler. **İngiltere Bankası, Fransa Bankası ve Almanya Bankası** zannedildiğinin aksine o hükümetlerin özel mülkiyeti değil, devlet reisleri tarafından ödünç verilen kişisel monopollerdir. Bu sistemin hizmetçilerinden İngiltere Midland Bankası'nın Genel Başkanı Reginald Mc Kenna şöyle demektedir. **"Paraları ve kredileri çıkaranlar ve dağıtanlar, hükümetlerin tedbirlerini yönlendirmekte ve halkların kaderini ellerinde tutmaktadırlar"**

London Financial Times tarafından 26.9.1912 tarihinde son derece dikkat çekici bir örnek sunuldu: **"Beş büyük bankanın başında bulunan yarım düzine adam, kısa vadeli hazine bonolarını yenilemedikleri takdirde, bütün hükümetin finansman yapısı çökebilir"**

Uluslararası bankerler Avrupa merkez bankalarının her birine kontrol edici bir maşa yerleştirdiler.

Dr. Quigley, İngiltere ve Fransa bankalarının sahibi olan uluslararası bankerlerin, bankaların teorik olarak kamulaştırıldıklarında bile güçlerini muhafaza ettiklerinden de bahsediyor.

Başkan Jefferson, John Adams'a gönderdiği bir mektubunda: **"...Bankaların, ordulardan daha çok tehlikeli olduğuna inanıyorum"** diyordu.

Başkan Jackson'un 1836 yılında Amerika Merkez Bankası'nı lağvetmesine rağmen, Avrupalı sermayederler ve bunların Amerikalı ajanları yine de Amerika'nın para sistemini büyük ölçüde kontrolleri altına almayı başardılar.

III. EKONOMİK KRİZLER VE BORSA DALGALANMALARI :

Yeryüzünde yaşayan bütün insanlar, ekonomik krizler ve borsa dalgalanmaları vasıtasıyla yine **yılda takriben 1 trilyon dolar** sömürülmektedir!

IV. ULUSLARARASI BANKALAR:

1836 yılında Amerika Merkez Bankası lağvedilmesine rağmen, Avrupalı sermayedarlar ve bunların Amerikalı ajanları yine de Amerika'nın para sistemini büyük ölçüde kontrolleri altına almayı başardılar ve bütün insanları sömürmeye devam etmektedirler.

V. ULUSLARARASI DEV SANAYİ KURULUŞLARI, PETROL VE TİCARET ŞİRKETLERİ:

Bütün insanlardan, Uluslararası Dev Sanayi Kuruluşları, Petrol ve Ticaret Şirketleri vasıtasıyla yine yılda **1 trilyon dolar** sömürülmektedir!

VI. HARP SANAYİİ:

Harp Sanayii'de insanları sömürme kaynaklarından biridir. GDD Harp Sanayii vasıtasıyla da insanlar, ayrıca yılda takriben 1 trilyon dolar sömürülmektedir!

VII. DİĞER ULUSLARARASI MEKANİZMALAR:

Yine bütün insanları yılda takriben **1 trilyon dolar** sömürmektedir.

Ve böylece **GDD** sonuç olarak insanları, **yılda takriben 7 trilyon dolar** sömürmektedir.

NOT: GDD'nin bütün bu mekanizmalar vasıtasıyla yapmış olduğu yıllık sömürüyü kesin rakamlarla hesaplamanın imkanı yoktur. Buradaki 1 trilyon rakamları, bu sömürünün 100 milyarlarca doların çok çok üstünde olduğunu belirtmek için kullanılmış ifadelerdir.

VII. DİĞER ULUSLARARSI MEKANİZMALAR

GDD yukarıda sayılanlardan başka ayrıca İATA'dan (Uluslararası spor organizasyonları federasyonu) Dünya Olimpiyat Komitesine varıncaya kadar, sayılamıyacak kadar çok sayıda Uluslararası organizasyonlarla ve uluslararası bankalar vasıtasıyla her gönderilen paradan aldıkları komisyonlarla bütün insanlığı sömürmektedirler. Bu sömürüler de her yıl takriben 1 trilyon dolar düzeyine ulaşmaktadır.

SONUÇ

Yukardan beri yapılan açıklamalar GDD'nin bütün ülkeleri, insanları ve dünyayı, ekonomik bakımdan nasıl kontrol ettiğini ve nasıl sömürdüğünü açıkca göstermektedir.

GDD (GİZLİ DÜNYA DEVLETİ)

I. MERKEZ BANKALARI VASITASIYLA DEVLET HAZİNESİNE ALINAN BORÇLARIN FAİZLERİ

GDD bütün dünya ülkelerine Dünya Bankası, IMF ve o ülkelerin Merkez Bankaları vasıtasıyla devlet garantisiyle verdiği borçların 4 Trilyon (4.000.000.000.000) $ yalnız ABD'den yılda **500 milyar dolar** (500.000.000.000) $ olmak üzere diğer ülkelerle beraber toplam olarak takriben **1 trilyon dolar** almakta ve yeryüzündeki 6 milyar insanı bu mekanizmayla sömürmektedir.

II. **DOLAR**=YEŞİL KAĞIT, **TAHVİLLER**=SARI KAĞIT, **REZERVLER**=BEYAZ KAĞIT

ile takriben **3 Trilyon dolarlık** sömürüye ilaveten; bu sömürünün sonucunda bütün dünya bu mekanizmayla aldatılarak bu kıymetler karşısında alınmış malların bir yıl süreyle kullanılması dolayısıyle en az her yıl ilave olarak % 10 hesabıyla 300 milyar dolar sömürülmektedir.

Ayrıca bu kağıtlar her yıl, önemli ölçüde artmaktadır. Böylece takriben **yılda 1 trilyon dolar** sömürü!

ŞER MAKSADI İÇİN DÜZEN KURANLAR

Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hak şöyle buyuruyor:

"Gerçekten onlar düzenlerini kurmuşlardı. Halbuki dağları oynatacak olsa bile bu düzenleri hep Allah'ın elindeydi..." *(İbrahim Suresi-46)*

Çepeçevre sarmıştır Allah onları. Tuzaklarını da. Dağları bile yerinden oynatacak güçte ve kuvvette oyunlar ve tuzaklar hazırlasalar da yine Allah'ın elindedirler. Dağ hem ağırlığın simgesi, hem de katılığın işaretidir. Hareket ettirip yerinden oynatmak ifadesi ise imkânsızlığı dile getirmektedir. Ama böyle de olsa onların hilesi ve oyunu Allah'a meçhul değildir. Kudreti ilâhînin uzanamayacağı kadar uzak, gizli değildir. Hayır Allah her şeyin yanında hazır ve nâzırdır ve dilediği gibi hareket eder:

"Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği vaadinden cayacağını sanma. Muhakkak Allah Aziz'dir, intikam sahibidir..." *(İbrahim Suresi-47)*

Şu halde bu tuzakların ve bu oyunların hiç bir tesiri yoktur. Allah'ın peygamberlerine vaadettiği zafer ve yardımını da engelliyecek değildir. Allah dilerse zalimleri güçlü ve kuvvetli olarak alır ve yok eder:

"Muhakkak ki Allah Aziz'dir, intikam sahibidir"

Zalimi başıboş bırakmaz. Oyun kurarı kendi hâline terk edip kurtarmaz. Buradaki intikam kelimesi zulüm ve oyun kelimesine gereken anlamı veriyor. Şu halde oyun yapan zalim intikamı haketmiştir. Allah'a göre intikam hile ve oyunlarının mukabili olarak azaplandırılmalarıdır. Çünkü ancak ceza ile adaleti ilâhî tahakkuk eder. *(Fizilâl'il-Kur'an, Cilt.9, S.83-84)*

GDD bir yandan bütün dünya ekonomisini ve siyasetini bu mekanizmalarla kontrol ederken diğer yandan da kurmuş olduğu bu muazzam sömürü düzeni ile ülkeleri ve insanları kanını emercesine sömürmektedir. Bu muazzam meblağ dünyanın en zengin ülkesi olan 250 milyon nüfusun yaşadığı ABD'nin yıllık gayri safi milli hasılasından yani bir yılda ABD'de yapılan bütün üretimden çok daha fazladır.

Demek ki bütün insanlık (6 milyar insan), GDD tarafından korkunç bir şekilde sömürülmektedir. Yıllık takriben 7 trilyon dolarlık bu sömürünün manası, fert başına takriben yılda yeryüzündeki 6 milyar insanın her birinin 1200 $ ödemesi demektir.

Bu miktar dünyadaki fert başına milli gelir ortalamasının çok üstünde olup takriben Türkiye'deki fert başına milli gelir mertebesindedir.

Diğer bir ifadeyle yeryüzündeki herkes yıllık gelirinden fazlasını GDD'ye ödemek mecburiyeti içinde bulunmaktadır. Gelirini GDD'ye ödeyince geçimi için yeniden borçlanmak, bu borç için vereceği faizlerle bir fasit dairenin içinde gittikçe perişan hale gelmek mecburiyeti ile karşı karşıya bulunmaktadır.

İşte bu gerçekler karşısında Rockefellerin şahsi servetinin 100 milyar dolar veya 1 trilyon dolar olmasının ne önemi var? Çünkü o, aslında ve gerçekte her yıl GDD vasıtasıyla (Trilateral, Belderberg, Busiriss Round Table ...vs. ile) bütün dünyayı 7 trilyon dolar sömüren bir mekanizmayı işleterek bütün dünya ekonomisini ve siyasetini kontrol ediyor.

GİRİŞ

Hayatımızın ürpertici bir şekilde yoğun manipülasyonuna karşı savunma teşebbüsü olarak akla, zorunlu etkisinden dolayı çok önemli olan, her ferdin şuurunun pekiştirilmesi gelmektedir. Bu hem şahsî hem de siyasî taraf için geçerlidir. Birlikten kuvvet doğduğundan şüphe etmesek de, her ferdin pek de cüz'î olmayan gücü hakkında şuurlandırılması gerekmektedir. Özgürce kişilik geliştirme hakkı, insanların temel hakkıdır. Her devlet düzeni - bu da olayın tabiatından kaynaklanmakta - bu hususta birtakım kısıtlamalar getirmektedir. Bundan dolayı tekrar tekrar ve yılmadan bu temel hakkın gerçekleştirilmesini ısrarla talep etmek gerekmektedir. Bu da ancak her ferdin hayatına sorumluca şekil verilmesiyle, amme menfaatini ve bundan dolayı kendi menfaatini gözeterek katılımda bulunmasıyla mümkündür.

Bir yerde, ahâkî değerler göz önüne alınarak; ortamın hürriyetlerin kullanılmasına imkân vermediği tesbit edilirse; orada harekete geçmek gerekir.

Bu kitap, her ferdin aktivitesine olan ihtiyacı göstermektedir. Burada sunulmak istenen, Sosyalizm aracılığıyla bütün dünyayı kontrollerine alarak fertlerin kitleselleşmesini hedefleyen, iktidar sahibi olmaya oynayan küçük ve bencil bir grubun çıkar ve metodlarını yansıtmak ve şimdiye kadar görülmemiş bir tehlikeye işaret etmektedir.

İnsanlık, inanılmaz ama gerçek olan ve her ferdin hayatına etki eden büyük bir entrikanın arka plânını öğrenmelidir. Bu suretle, son zamanlarda dünya enerji krizi biçim ve adı altında vuku bulan siyasî ve iktisadî olayların gerçek sebepleri göz önünde bulundurularak değerlendirilmesi yapılabilecektir. İnsan, kitle iletişim araçlarının verdiği enformasyonların kıymeti konusunda haklı olarak şüphe edebilecek konuma gelmektedir. son derece çarpıtılmış bir tarih imajının hepimizin şuuruna nasıl yerleştirildiği anlaşılsın.

BİRİNCİ BÖLÜM

POLİTİKADA HİÇBİR ŞEY TESADÜFİ DEĞİLDİR

POLİTİKADA HİÇBİR ŞEY TESADÜFİ DEĞİLDİR

Milyonlarca Amerikalı, ulusumuzun başına her gün gelen talihsizliklerden ötürü endişeli ve küskün. Fakat bu endişenin ve küskünlüğün sebebini net bir şekilde görebilecek durumda değiller. Onlar, puzzle oyununda gizlenmiş bulunan eşyayı bulmak için çırpınan çocuk gibi şaşkındır. Şaşırtmacada, asıl önemli olan başka eşyaların haddinden fazla vurgulanmasıdır. Toplumumuzda bu tip bir resmin ressamının davranışına benzer bir yöntem de medya tarafından takip edilmektedir. Gazeteler, radyo ve televizyon, olayların arkasındaki hakikî bağlantıları gizli tutmak için kurnazca yapılan kamuflaja önemli ölçüde katkı sağlamaktadırlar. Bu kitap, bu kamuflaj örtüsünü kaldırabilmenin yolunu göstermektedir.

Belki siz de şöyle bir hâl içerisindesinizdir: Bazı şeylerin doğru gitmediğini hissediyorsunuz; fakat somut olarak bunun ne olduğunu ifade edemiyorsunuz.

Buna rağmen eskisi gibi, yeni başkanların seçildiğine ve bu kişilerin görünürde inandırıcı olan şöyle mesajlar verdiğine tanık oluyorsunuz :

Ben bu kitapta; dünya siyasetinde cereyan eden ve hayatımızı şekilendiren pek çok şeyin birileri tarafından planlandığından dolayı ortaya çıktığını ispat etmek istiyorum.

Neden acaba önde gelen uzmanlar, birçok gazete yazarları ve medyada yorumcu olarak görevli kişiler, komplo teorisini - ki bunu biz sebep ve netice teorisi olarak da isimlendirebiliriz - reddederler?

İlkin çoğu kadının modaya uyması gibi, iletişim ile ilgili mesleklerde çalışan pek çok uzmanın da akademik dünyanın yığınlarına uyduğunu görmekteyiz.

Bu uzmanlar için, akademik dünyanın genel kanaatlerini paylaşmamak, toplumsal ve meslekî afaroz ile eş anlama geliyor. Hoşgörülü ve anlayışlı olduğunu iddia eden profesörler ve belirli dogmaların katı savunucuları, aslında trafiğin sürekli sola doğru aktığı tek yönlü bir yolu takip etmekteler.

İkinci olarak, bu uzmanlar geçen seneler zarfında kendi yanılgılarına karşın, güçlü bir his bağı kesbetmişlerdir.

Bu kişilerin zekâ ve benlikleri tamamen tesadüf teorisine teslim olmuştur. Birçoğu da hatalarını kabul edip zayıf bir muhakeme serdettiklerini idrâk etmeye yanaşmamaktadırlar.

Kulisler arkasında kaderimize hükmeden ve apaçık olan siyasî entrikanın varlığını kabul etmek, onlar için bütün bir hayatın görüşlerini terketmek anlamına gelecektir.

meydana gelir, ya da birileri tarafından plânlanarak yürürlüğe sokulduğu için gerçekleşir. Aslında insan, üniversitelerin anfilerinde empoze edilen "tarihî tesadüf teorisine" gülmelidir. Zira neden her hükümet bir öncekinin hatalarını tekrarlar? Neden onların enflasyonlara, krizlere ve harplere sebebiyet veren hatalarının aynısı yapılır? Acaba neden bizim "State Department" komünistleri sevindirecek hatalar tekrar tekrar işlenir? Neden mevcut hükümet, enflasyon, kriz ve harplere yol açan, bir öncekilerin yanılgılarını tekrarlar ? Bir insan, bütün bunları tesadüf eseri olarak görür ya da bunlara tarihte esrarengiz med-cezir olayının gerçekleşmesinin neticesi olarak inanırsa, karmaşık bir dünyada yaşadığımızı idrak eden ve saygınlığı olan bir aydın olarak kabul edilir. Ama bir kişi sayısız olumsuz olayın tecrübe metodunun ortalama hesabını göz önünde bulundurarak bunların kesin olarak imkânsızlığına kanaat getirirse, ona budala derler.

Neden acaba önde gelen uzmanlar, bütün gazete yazarları ve medyada yorumcu olarak görevli kişiler, komplo teorisini - ki bunu biz sebep ve netice teorisi olarak da isimlendirebiliriz - reddederler?

İlkin çoğu kadının modaya uyması gibi iletişim ile ilgili bu mesleklerde çalışan çokça uzmanın da akademik dünyanın yığınlarına uyduğunu görmekteyiz.

Bu uzmanlar için akademik dünyanın genel kanaatlarını paylaşmamak toplumsal ve meslekî afaroz ile eş anlama geliyor. Hoşgörülü ve anlayışlı olduğunu iddia eden profesörler ve belirli dogmaların katı savunucuları aslında trafiğin sürekli sola doğru aktığı tek yönlü bir yolu takip etmekteler.

İkinci olarak bu uzmanlar geçen seneler zarfında kendi yanılgılarına karşın, güçlü bir his bağı kesbetmişlerdir.

Bu kişilerin zekâ ve egoları tamamen tesadüf teorisine teslim olmuştur. Birçoğu da hatalarını kabul edip zayıf bir muhakeme serdettiklerini idrak etmeye yanaşmamaktadırlar. Kulisler arkasında kaderimize hükmeden ve apaçık olan siyasi entrikanın varlığını kabul etmek onlar için bütün bir hayatın görüşlerini terketmek anlamına gelecektir. Gerçekten, gerçeklerle yüz yüze gelmek ve eksik bilgilendirmeden kaynaklanan hataları kabul etmek çok güçlü bir kişilik gerektirmektedir.

Bu gerçeği, bu kitabın yazarı da sonradan kabul etmek durumunda kaldı. Aslında muhafazakâr anti-komünistlere karşı mücadele etmek istiyordu. Fakat neticede bu kitap ortaya çıktı. Asıl zihniyeti muhafazakâr düşünceye karşı şüpheci ve düşmancaydı. Ancak aylar süren yoğun araştırmalardan sonra uzun zaman bir yanılgının peşinde olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

"Biz Komünizmin dünyada ilerleyişine set çekeceğiz. Hükümetin fazla harcamalarını kısıtlayacağız. Enflasyon ateşini söndüreceğiz ve bu nedenle sarsılan ekonomiyi yeniden canlandıracağız. İlkemizi, ahlâkî lağım kuyusuna doğru çeken eğilimi tersine çevireceğiz ve suç işleyenleri haketikleri yere, yani hapishanelere atacağız."

Fakat bütün bu büyük vaadlere rağmen sözkonusu problemler, hükümette kimin bulunduğu farketmeksizin gittikçe daha da vahimleşmektedir. Her yeni hükümet, ister cumhuriyetçi, ister demokrat partinin olsun, aslında bir önceki hükümet politikasını sürüdürmektedir. Bu hakikat acı, fakat gerçektir. Bu gerçek için makul bir açıklama var mı? Hiç kimse böyle bir sorunun tarafımızdan sorulmasını beklemiyor. Tersine, her şeyin kasıtsız ve tesadüfî olduğunu ve bundan dolayı hiçbir şeyi değiştirmenin mümkün olamayacağını ifade eden eleştirisiz ve oldukça saf bir bakış tarzı beklenmektedir.

F. D. Roosevelt bir zamanlar şöyle demişti : **"Politikada hiçbir şey tesadüf değildir. Bir şey vuku buluyorsa, o hâdisenin bu şekilde zuhur edeceğinin önceden plânlandığından emin olabilirsiniz."** Onun gibi birisinin bunu söylemiş olması dikkat çekicidir.

Ben bu kitapta dünya siyasetinde cereyan eden ve hayatımızı şekillendiren birçok şeyin birileri tarafından plânlandığından dolayı ortaya çıktığını ispat etmek istiyorum. Şayet olaylara tamamen tesadüfün kanunları hâkim olsaydı, o zaman ulusumuzun selametine tesir eden olayların yarısının Amerika'ya müsbet bir şekilde tesir etmesi gerekirdi. Eğer önde gelen politikacıların sadece insanî başarısızlıkları söz konusu olsaydı o zaman, bir hata bazen lehimize dönüşebilirdi. Hakikatte cereyan eden olaylarda tesadüf veya aptallığın sözkonusu olmadığını ve hususen kurnazca bir plânın uygulandığını ispat etmek istiyorum. Bu küçücük kitap, böylesine kurnazca bir plâna dayanak teşkil eden taktiği ve bunun son altı hükümetin iç ve dış politikasını nasıl etkilediğini göstermektedir. Ayrıca bu kitabın şimdiye kadar "açıklanması mümkün değil" diye kabul edilen şeyleri açıklayacağını ve medyanın kamuflaj uzmanlarınca gizlenen şeyleri aydınlatacağını da ümit ediyorum.

Dünya tarihini ilgilendiren olayların titizlikle hazırlanmış bir plânın neticesinde ortaya çıktığına inanan kişiler, başkaları tarafından, olayları "tarihî komplo teorileriyle" izah ettikleri için alaya alınmaktalar. Tabiî ki, sadece bu konuya zaman ayırıp araştıranlar hariç, günümüzde artık hiç kimse böyle bir teoriye inanmaz.

Tarihe bakış konusunda iki teori vardır. Buna göre olaylar ya tesadüfî olarak herhangi bir kişi tarafından plânlanmadan ve sebebiyet verilmeden

Bilim ve kitle iletişim araçlarında düşünce belirleyicilerinin çoğunun sebep-sonuç teorisini hâkir ve değersiz görmeleri ve bunu her yerde yaymalarından dolayı milyonlarca insanın da bunlar gibi düşünmelerine şaşırmamak gerekir. Bu insanlar, saf görünmemek için kamuoyunu belirleyenlerin görüşlerini rahatlıkla tekrarlıyorlar. Bu tavrın temelinde eksik bilgilendirme yatsa da, bu insanları zerre kadar bilgi sahibi olmadıkları bir şey hakkında hüküm verdiklerinden ötürü suçlamamak da pek mümkün değil...

Komplo teorisine muhalefet edenler, insanlığın problemlerinin kaynağını başlıca; fakirlik, cehalet ve hastalıkta görürler. Ama bu kişilerin dikkatlerinden kaçan gerçek, komplocuların, insanlığın düşmanı olarak saydığımız bu üç unsurdan araç olarak istifade ettikleridir. Bu üç unsur, komplocuların sorumsuzca peşinde oldukları güç sahibi olma emellerine dayanak teşkil eder. Son üç yıl zarfında Amerikan yönetiminin işlediği hataları, halkın fakirlik, cehalet ve hastalıklı durumuna bağlamak sathî bir düşünme tarzı olsa gerek. Örneğin tesadüf teorisi taraftarları, bazı ileri milletlerin komünizme râm edildikleri gerçeğini fark edemiyorlar. Mesela; Çekoslovakya örneğinde görüldüğü gibi. Bu ülke Doğu Avrupa'nın en fazla sanayileşmiş ülkelerinden birisiydi. Küba ise, kişi başına düşen gelirde Orta ve Güney Amerika'da ikinci sırada yer alıyordu. Komplo teorisini entelektüel ve elit zümreden kimsenin benimsemediğini iddia etmek de haksızlık olur. Örnek olarak, kimsenin aşırı sağcı olduğunu iddia edemiyeceği "Georgtown Univercity Foreign Service" okulundan Prof. Carrol Quigley'i göstermek isteriz. Prof. Quigley "liberallerin üstün referanslarına" sahip ve liberal kurum (elitin) merkezlerinde doçentlik (Princeton ve Harward) yapmış bir kişidir. "Tragedya ve Imıt" isimli 1300 sayfalık eserinde, kendi tecrübelerine dayanarak bir komplo şebekesinin varlığından bahseder. Bu kitapta profesör bu ağın gizli işleyişini protesto ederken, kendisinin de bu şebekenin gayelerine karşı olmadığından söz ediyor. Kitabında şunları yazmaktadır:

> *"Bu komplo şebekesinin faaliyetlerinden haberdar oluşum, kendilerini yirmi sene inceleme fırsatı bulduğumdan ve - altmışlı yılların başlarında- iki sene gizli evraklarını ve tutanaklarını tetkik fırsatını olduğundan dolayıdır. Şebekeye ve hedeflerinin birçoğuna karşı herhangi bir tepki duymamaktayım. Hayatımın büyük bir kısmında kendisi ve elemanlarının birçoğu ile çok samimî oldum. Geçmişte ve yakın zamanda bazı siyasî tedbirlerini protesto ettim.....Fakat genelde bu şebekeden ayrıldığım en önemli nokta, gizli kalmak arzusunda oluşundadır. Kanaatimce: Gizli operasyonlar yürüten bu şebekenin bilinmesinin önemi, tarihte oynadığı önemli rolünden ileri gelmektedir."*

Politikacılar ve sözde aydınlar, tarihî olayların gizli akımlar tarafından ihdas edildiğine ya da tesadüf eseri olarak meydana geldikleri fikrinin peşindeler...

Bu açıklama tarzı ile, muhtemelen, işleyecekleri hatalara mazeret temin etmiş oluyorlar. Aydınların - ya da kendilerine haksız olarak bu sıfatı uygun görenlerin - çoğu komplo teorisini bilmemezlikten gelerek reddederler. Bu aydınlar, "komplo" teorisinin dayandığı delilleri de hiçbir zaman sorgulamazlar. Bunu yapsalar da başarılı olamazlar. Komplo teorisini sükûtla geçirmek mümkün olmadığı vakit, bu sözde objektif uzmanlar ve kitle iletişim araçlarında kamuoyu oluşturan kişiler, şahısları hedef alan karalama ve alay etme yöntemine sığınırlar. Böyle yapmakla, gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışan bir yazarın veya sözcünün üzerindeki dikkati başka yöne çevirmek isterler. Burada güdülen hedef; rahatsız edici gerçekleri açıklamakla meşgul olan şahsın, zamanını ve gayretini kendi savunması için ayırmasını sağlamaktır.

Siyasî hiciv, komplo teorisine karşı sürdürelen mücadelede etkili bir silâhtır. Bu savunma aracı, bu teoriyi açıklamadaki olgu ve gayretlerden kaçmada ustaca kullanılır. Çünkü hiç kimse bilerek, isteyerek alaya alınmak istemez. Alaya alınmak kimsenin arzuladığı bir şey değildir. Rezil olma korkusu birçok kişiyi susmaya zorlar. Şüphesiz bizim ele aldığımız konuda alaya alınmaya müsaittir.

Meselâ komplonun çemberini aralımsızlığa kadar genişletme tekniği kullanılabilir. Bazı komplo teorisyenleri, teorilerinde haddi aşarak her bir budala liberal aktivisti ve devlet memurunu "komplo geliştirme" niyetinde olmakla suçlarlar. Yine başkaları ırkçı ve dinî fanatizmlerinden dolayı ellerine geçen rastgele küçük bir delili kendi önyargılarını destekleyen bir belge olarak kabul ederler. Bu durumlarda şu tahrik edici sloganlar zuhur eder: **"Komplocuların hepsi Yahudi, Katolik veya Masondurlar"** Âşikârdır ki bu sloganları ortaya atan kişilerin, komployu ortaya çıkarmak emeline yarardan fazla, zararları dokunur. Bu sloganların sahipleri, kamuoyuna bütün komplo teorisyenlerini budala ve iftiracı olarak kabul ettirmek isteyenleri de isteklerler. Çoğu zaman "sözde" aydınlar, basmakalıp sözlere sığınırlar. Bunlardan birisi şöyledir: "Komplo teorisi çoğu zaman çekicidir, ama diğer taraftan da çok basittir."Tabiî ki bütün olup bitenlerden ufak bir "komplocular" grubunu sorumlu tutmak basit bir iddia olurdu. Ama bizim nazarımızda tesadüfe ısrarla inanmak ve onu dünya tarihi üzerinde en belirleyici faktör olarak kabul etmek de çok basittir.

Liberaller çoğu kez komplo teorisine inanan ve onu gündeme getirenleri hasta derecede kuruntu sahibi olmakla suçlarlar. Her normal siyasî vak'anın arkasında "Tarihin Şeytanî Teorisine" bir delil görme hissini aşırı hassasiyete hamletmektedirler.

hakkında bilgi vermektedir. Konuyla ciddiyetle ilgilenen okur, inanılmaz görünen şeyin sadece var olmakla kalmadığını, aynı zamanda önemli ölçüde herbirimizin hayatını etkilemekte olduğunu da tesbit edecektir.

Bir komplunun ilk tedbiri; herkesi bir komplonun olmadığı hususunda ikna etmektir. Komplocuların başarısı kendilerini ve plânlarını gizlemekteki maharetleriyle belirir. Insiderlerin varlığını alay konusu ederek onların teşebbüslerini örtbas etmek hususunda akademi dünyasının elitleri ve medya, bunlara fevkalade destek vermektedir.

Şahsen bir gazete makalesine konu olanların veya bunların arka plânı hakkında bilgisi olanların çoğu, bir gazete hikâyesinin gerçeğin bütününü ihtiva etmediğini bilirler. Çok nadiren objektif haber verilir. Bunun için çeşitli sebebler vardır: Belki gazetecinin yer ve zaman sorunu vardır. Belki olaya katılan bütün şahıslar dinlenilmemiştir, belki de bazıları bilerek birşeyler gizlemiş olabilirler. Belki muhabir kendi görüşü doğrultusunda bilgiler eklemiş veya çıkarmıştır. Olayın gerçekle ne kadar örtüştüğünü yüzde yüz tesbit edebilmek; ancak olaya şahsî katılım mevzubahis olduğunda veya şahsî araştırmalar yapmakla ve bu esnada gerçeğe uygunlukta azamî şekilde gayret göstermekle mümkündür.

Ulusal ve uluslararası seviyedeki habercilikte, objektiflik açısından birçok şey eksik kalmaktadır. İnsanî ilişkilerdeki önemli düzeltmelere hizmet etseler de, devrimci yenilikler eskiden beri direnişle karşılanır. Yenilerin kavranması ve kabulü, birçok eskileri yalan veya yanlış olarak ifşa etmekte olan görüş ve bilgiler, birçok kimsenin sosyal prestijini yıktığı için direnişle karşılanmaktadır. Bununla birlikte bu durum, yeni birtakım komplikasyonları da beraberinde getirir. Mesela pek çok şeyin değişmesi gerekmektedir. Christof Kolomp dünyanın yuvarlak olduğunu anladığında, saldırıya, istihzaya ve o zamanki aydınların hışmına maruz kalmıştı. Ve bugün de - belki özellikle bugün - birçok kişi için sosyal statü, entelektüel doğruluktan önce gelmektedir. Insiderleri ifşa eden, kitle iletişim araçlarının daimî bombardımanına maruz kalır, çünkü onlar kurumlar (statükocular) tarafından kontrol edilmektedir. Amerika'yı perişan eden şu anki sorunların arkasında bir gizli teşkilatın olduğunu söylemeye cesaret eden kişiler sosyal itibarını kaybetmekle tehdit edilirler. Birçok kişi için kendi toplumsal konumu, Amerika'da hürriyetin yaşanmasından önemlidir. Sosyal itibarları mı veya çocuklarının esirlikten korunması mı daha önemli olduğu sorulduğu takdirde, tabiî ki ikincisini tercih edeceklerdir. Ancak fiiller veya yapılmayanlar gerçeği kendiliğinden ortaya koymaktadır. Bu kişiler bir görüş belirttiklerinde istihzaya uğramaktan korkarlar. Toplumsal kariyer yapmak isteyenlerin katılacağı bir kokteyl partisinden mahrum kalabilirler. Insiderlere kızmaktansa, komplocuları ifşa ederek ülkelerine hizmet etmek isteyenlere kızmayı tercih ederler.

Bu alıntının son sözü beni bu kitabı yazmaya sevketmiştir. Bu kitap, Profesör Quigley tarafından "her ülkenin siyasî sistemine ve dünya ekonomisine hükmetmek gayesiyle dünya finans kontrolunu özel ellere geçirmek için, bir dünya sisteminden aşağı olmayan" olarak tarif edilen gayesine ısrarla karşı çıkmaktadır. Bundan daha korkunç olan, fertlerin hareketlerini kontrol etme gayesidir. Bu hususta Prof. Quigley şunları tesbit etmiştir : **"...Dar hareket sınırları içerisinde bulunan ferdin hürriyeti ve hür iradesi o şekilde kontrol edilecek ki bir kişi doğumundan sonra bir numara alarak eğitiminde, askerlik ve kamu hizmetinde, banka hesabında, sağlık hizmetinde, emekliliğinde ve nihayet ölüm sigortasında bu numara ile bilinecektir."** İşte bu şebeke, bütün dünya ülkelerinin yönetimlerini kontrol etmek suretiyle, dünyanın ekonomik sistemini denetimi altına almak istemektedir. Bu hedefe varmak için komplocular şahsen harplere bile sebebiyet vermektedirler. Ekonomide tekelci olma peşinde olan bu kişiler, bu yolla rakiplerini bertaraf ederek, hür teşebbüsü ortadan kaldırmak istemektedirler. Harward, Princeton ve Georgetown'da görev yapmış Prof. Quigley bunu kabul etmektedir.

O, kendisini ebedîleştirmekte ısrarlı olan ve bizim **"Insider"** diyeceğimiz bu grubun varlığının farkında olan tek akademisyen değildir. Ancak öteki akademisyenler Insider'lere karşı çıktıkları taktirde kariyerlerini ve bundan dolayı varlıklarını yok edeceklerinin farkındadırlar. Bu tip insanların var olduğunu, kendileriyle temasa geçmiş olduğum için bilmekteyim.

Dinî hayatın temsilcileri de bu komplonun varlığından haberdardırlar. Örneğin 27.1.1965 tarihli bir UPI haberine göre Latin Kilisesi Cizvit Tarikatı papazı Peder Pedro Arrupe, bir kilise kurultayında şu suçlamalarda bulunmuştu:

> *"Bu ... tanrısız cemiyet (komplo şebekesi) cemiyetin üst kademelerinde fevkalade etkili bir şekilde işlerini yürütmektedir. Bu cemiyet, elinde olan ilmî, sosyal ve ekonomik araçlarını hepsini kullanmaktadır. Bu cemiyet, ince dokunmuş bir stratejiyi takip etmektedir. Bu cemiyet, uluslararası teşkilatlar, finans çevreleri üzerinde ve kitle iletişim sahasında (basın, sinema, radyo ve televiyon) neredeyse tam hâkimiyete sahiptir."*

Siyasî arenanın en yüksek seviyelerinde, bütün hükümetlerin politikasını manipule eden komplocu bir Insider şebekesinin varlığı hususunda insanları ikna etmek pek kolay değildir. Çünkü burada gerçek, hayalden daha alışılmışın dışında. Bu kitap tarihin en "polisiye" vak'ası

İKİNCİ BÖLÜM

SÜPER ZENGİNLERİ İKTİDARA GÖTÜREN EMİN YOL: SOSYALİZM!

Kendisini topluma uydurmuş insanlar için, bariz olan komployu objektif olarak görmeyi engelleyen şey, komplocuların sosyal sınıfların en üst kademelerinde bulunuyor olmalarıdır. Çok varlıklı, bilgili, kültürlerine bağlı insanlar intibaı vermektedirler ve birçoğu insansever olarak ün yapmıştır. Kimse bu insanların karşısına davacı olarak çıkmak istemez. Onların Amerikan yurttaşlarını köleleştirmek istediklerini iddia edemezler. Insiderler bilmektedir ki sosyalizm yoluyla dünyayı kontrol etme gayeleri, ancak hür işadamlarının ve bunların işletmelerindeki büyük sayıda işçilerin direnişiyle engellenebilir. Bu insanların siyasete olan derin ilgilerinin olmadığına inanırlar. Birçok işadamının ve çalışanın "sosyal gurur ve itibâr" hususunda hassas olduğunu bilmekte ve bundan dolayı hiçbir şekilde bunu tehlikeye sokmak istememektedirler. Bütün bunları Insiderler belli ajitasyon ve kurnazca taktiklerle desteklemektedirler. Bu komplodan doğan tehlikeyi bütün boyutlarıyla ortaya çıkarmak, kendi çıkarımızadır. Bu olgudan, sosyal mevkiyi muhafaza etmek değil; insanın hürriyet davasını sahiplenmeyi tercih etmek mecburiyeti çıkmaktadır. Ancak bu şekilde Insiderlerin komplolarını ortaya çıkarmak mümkün olacaktır.

SÜPER ZENGİNLERİ İKTİDARA GÖTÜREN EMİN YOL: SOSYALİZM!

Adolf Hitler, kendisinden kaynaklanan terör ve yıkım gibi tarihî gerçeğin bir parçasıdır. Hitler, kendilerinden pek sosyal destek görmediği fakir bir ailenin oğlu idi. Yüksek okulda başarısızlığa uğramıştı ve hiçbir zaman bilgili bir kişi olarak değerlendirilmesi mümkün değildi. Hitler bu elverişsiz ön şartlara rağmen dünyayı ele geçirmeye çalıştı; ama -iyi ki- tam başarılı olamadı. Wladimir Ilyiç Lenin'in de aynı yolu izlediğini görüyoruz. Hitler gibi o da pek meşhur olmayan bir aileden gelmekteydi. Küçük bir memurun oğlu olup hayatının büyük bir bölümünü fakirlikle geçirdi. Buna rağmen Lenin, milyonlarca insanın ölümünden ve bir milyar insanın köleleştirilmesinden sorumlu oldu. Tarihin ayrılmaz bir parçası haline geldi. Bu iki diktatörün de özel eğitim ve finans gücüne sahip olmamalarına rağmen, çok güçlü bir iktidar mevkiine yükseldikleri görülmüştür.

Parlak bir eğitim görmüş ve büyük malî güce sahip bir milyarderin iktidar sahibi olma plânını gerçekleştirmesinin daha kolay olması, akla daha yatkın değil midir?

Bu kitapta, komünizmin veya o isimle adlandırılan şeyin Moskova veya Pekin'den değil de Londra, Paris ve New York'tan uzanan büyük bir komplonun kolları olduğuna dair deliller ortaya konacaktır.

Bu akımın başında olan insanlar, geleneksel anlamda komünist değillerdir. Bu insanlar, Moskova ve Pekin'e sadakat duymazlar.

Sadakatleri, ancak kendilerine ve işletmelerinedir. Bu adamlar için komünizmin sahte felsefesi ikna edici ve ölçü olmaktan uzaktır.

Bu insanlar, kat'î suretle mülkiyetlerini başkalarıyla paylaşmayı düşünmezler.

Sosyalizm, komplo kuran süper zenginler tarafından kullanılan bir felsefedir. Bu felsefeye olan inancı ancak saf insanlarda bulmak mümkündür.

Bu kitap, tafsilatlı bir şekilde dünya hakimiyetini ele geçirmek için kapitalizmin nasıl bir örs ve komünizmin de nasıl bir çekiç gibi kullanıldığını izah edecektir.

GARY ALLEN

subayla çok verimli geçen görüşme imkânlarım olmuştur. Bu görüşmelerden doğan bilgiler pek kıymetli olup, geniş bir kesim tarafından bilinmektedir.

Aynı zamanda kayda değer bir zaman diliminde Kongre'nin araştırma komisyonlarında araştırma memuru olarak görev yapmış altı kişiyle söyleşi yapma fırsatım da oldu. Bunlardan biri, 1953 yılında vergiden muaf tutulan, vakıflar konusunda komisyon başkanlığı yapmış Norman Dodd ile yapılan söyleşidir. Dodd, uluslararası ve büyük finans çevrelerinin dünyadaki devrimci hareketler içindeki rolünü incelemeye başladığında, bu araştırmalar devlet başkanı Eisenhower tarafından durdurulmuştur. Dodd, bu olaydan, radikal teröristler hakkında araştırma yapılmak istendiğini, fakat bu kişileri harekete geçiren sebepler konusunda araştırma yapmanın yasak olduğu sonucuna varmıştır. Burada - Dodd'a göre - gerçeğin önüne demir perde indirilmektedir.

Komünizme birçok şey isnad edilmektedir. Fakat komünizmi, yüksek içtimaî mevkide bulunan adamların bir komplosu olarak takdim ettiğiniz zaman, bu çevrelerin sert mukavemetiyle karşılaşmaktasınız. Aktif bir anti-komünistin komünizme karşı duyduğu endişenin anlayışla karşılandığı söylense de, komünist komplonun Amerika'ya büyük bir tesiri olabileceğine dair endişesi abes karşılanmaktadır. Amerkalıların çoğunluğunun anti-komünist olduğu ileri sürülür. Komünizmi kabul etmeyi düşünmedikleri iddia edilir. Afrika'da, Asya'da veya Güney Amerika'da yaşayan halkların fakirlikleri, cehaletleri ve mahrumiyetleri (orada) komünizm hakkında endişe duymak için haklı neden olarak kabul edilmektedir. Yaygın kanaate göre, bu bakış tarzı insanların çoğunluğunun komünist dünya görüşüne ilgi duymadığı bir Amerika'da, boşa harcanmış uğraş olarak değerlendirilmektedir.

Gerçekten bu tip argümanlar akla yatkın gelmektedir. Şüphesiz Amerikalıların büyük çoğunluğu anti-komünisttir. Eğer Amerikalıların komünizme bakış tarzı ile ilgili bir kamuoyu araştırması yapılsaydı, şüphesiz ki araştırma sonucu bu kanaatı doğrulardı. İlk bakışta gerçekten, bir iç komünizm tehdidinden dolayı tedirgin olan anti-komünistlere karşı duyulan karşıkoyma haklı gözükmektedir. Komünizm'in tarifine dair bir anket yapılsaydı, bu akımın tanımı konusunda çok sayıda cevaplar ortaya çıkardı.

Kimisi, komünizmi sosyalizmin diktaya dönüşmüş bir türevi olarak tanımlardı. Bir başkası, komünizmi - Marx'ın asıl düşündüğü şekliyle - iyi bir fikir olarak kabul ederdi ve Rusların komünizmi çarpıtıp yanlış uyguladıklarını söylerdi. Aydın bir kişi, komünizmi Rus emperyalizminin yeniden doğuşu olarak yorumlardı. Görüş farklılıkları bulunan bu konuda,

İtiraf edilmelidir ki bu teorik olarak mümkündür. Elverişli özelliklerin sınırsız şahsî güce dönüştürüldüğü (teorisine) ispat edici örneği antik çağda aristokrat Julius Sezar'ın şahsında görmekteyiz. Kendisi gibi tahsilli, zengin ve akıllı bir insan için benzer düşünceleri paylaşan insanlarla bir birlik oluşturması kolay olmuştu. Bu tip insanlar - bugün bile - mümtaz bir eğitime ve büyük sosyal itibara sahip olurlar. Plânlarının gerçekleştirilmesi için çok miktarda para seferber etmeleri mümkündür.

Sıradan bir insanın, bazı kişilerin çılgınlık derecesinde iktidar olma yolunda harcadığı cehd ve gayreti anlaması güçtür. Böyle bir insan normal şartlarda, kendisine ve ailesine muvafık bir hayat seviyesi elde etmek için uğraşır. Bu insanın en geniş anlamda bütün gayreti, ailesinin sıhhatli şartlarda yaşamasına yöneliktir. Bundan dolayı normal bir insana göre, bazı insanların durmadan daha fazla güç sahibi olmak için gayret göstermeleri ve hayatlarının anlamını bu gayrette görmeleri anlaşılır gibi değildir. Ancak, tarih her zaman bu gayretler peşinde olan insanlar ortaya çıkarmıştır. Günümüzde neden bu tür insanlar olmasın? Acaba finans gücüne sahip olanların, daha çok güç elde etmek için, tanınmış devlet adamlarını satranç taşı gibi kullanmaları pek mümkün değil midir ?

Bunlar başta pek inandırıcı gelmese de aslında gerçektir. Bu kitabın gayesi de okuyucuyu bu konuda ikna etmektir. Bu görev, dünyanın bir düzlem değil de yuvarlak olduğunu ispat etmek için insanları ikna etmeye çalışan Kristof Kolomb'un görevine benzemektedir. **Bu kitap, komünizmin veya o isimle adlandırılan şeyin, Moskova veya Pekin'den değil de Londra, Paris ve New York'dan uzanan büyük bir komplonun kolları olduğuna dair deliller ortaya koyacaktır. Bu akımın başında olan insanlar geleneksel manada komünist değildir. Bu insanlar, Moskova ve Pekin'e sadakat duymazlar. Sadakatları, ancak kendilerine ve işletmelerinedir. Bu adamlar için komünizmin sahte felsefesi ikna edici ve ölçü olmaktan uzaktır. Bu insanlar, kati surette mülkiyetlerini başkalarıyla paylaşmayı düşünmezler. Sosyalizm, komplo kuran süper zenginler tarafından kullanılan bir felsefedir. Bu felsefeye olan inancı ancak saflarda bulmak mümkün. Bu kitap, tafsilatlı bir şekilde dünya hakimiyetini ele geçirmek için kapitalizmin nasıl bir örs ve komünizmin de nasıl bir çekiç gibi kullanıldığını izah edecektir.**

Komünizmin, büyük bir komplonun kolunu teşkil etmekten başka bir şey olmadığı fikri, daha önceki kapsamlı araştırmalarım tarafından teyid edilmiştir. Askerî istihbaratın üst kademelerinde kariyer yapmış olan dört

Tarih kitapları, iktidarı elde etmek için and içen ve bu amaçla komplo kuran birçok gruptan bahseder. LIFE-Magazin bile cinayetle para elde etmeyi hedefleyen Costa Nostara gibi komplocuların varlığına inanmaktadır. Birkaç yıl önce LIFE, Joseph Valachi'nin McClellan komisyonu önünde verdiği ifadelerle ilgili birkaç makale yayımlamıştı. Bu ifşaatta dikkat çekici birkaç husus bulunmaktadır. Birçoğumuz bu şebekenin Costa Nostra olarak isimlendirildiğini bilmeyerek mafya demekteydik. Bir yüzyıllık eski olmasına ve kendilerini ebedîleştiren liderlerin grubu altında birçok ülkede faaliyet göstermiş olmasına rağmen, ismi gibi birçok olgu bilinmemekteydi. Acaba siyasî komploda da durum bir benzerlik arzetmemekte midir? Acaba Dr. Carroll Quigleys'in durumu görgü tanığı Joseph Valachi'nin durumuna bir analog teşkil etmiyor mu ?

Acaba hangi komplo türü daha felakettir, cinayet işleriyle ilgili olanı mı yoksa siyasî olanı mı? Costa Nostra mensubu bir kişi ve bir komünist yani Insider arasındaki önemli fark nedir? Gangster Lucky Luciano gibilerin, kendi emekleri ile, kurnazlık ve merhametsizlik ile gangsterler şebekesinin başına geçip, zarurete binaen acımasız bir titizlikle çalışmak durumunda olup, kurnaz ve tamamen acımasız olmaları icabediyordu. Bunlar eğitim görmemiş insanlardı; sanatlarını New York, Napoli ve Şikago'nun arka sokaklarında öğrenmişlerdi.

Şimdi aynı gayri ahlâkî yapıya sahip, fakat zengin ve soylu bir ailede dünyaya gelmiş ve en iyi okullarda - örneğin Harward, Yale veya Princeton'da eğitim görmüş bir kişiyi ele alalım. Yüksek okullara giden bu farazi kişi tarih ilmi, iktisat, psikoloji, sosyal ve siyasî ilimler okuyacaktır. Bu yüksek eğitim ona, hakiki iktidarı ele geçirmek için siyasî faaliyetlere girmenin ve mümkünse hükümet üyesi olmanın şart olduğu fikrini kazandıracaktır.Ya politikacı olacaksın ya da senin hesabına çalışacak kukla adamları bulacaksın. İşte bu, hakiki siyasî iktidara ve büyük para kazanmaya götüren yoldur.

Siyasî iktidar sahibi olmaya yönelik komplo fikri, hükümet tarihleri kadar eskidir. Eski Yunanda Alkibiades'in komplosu veya Sezar'ın eski Roma'daki komplosu hümanist düşüncenin nakışındandır. Günümüzde de böyle komplo fikirlerin mevcut olduğuna insanlar çok zor inanmaktadırlar. Ve bu komplo kanaatı belirli çevrelerde hoşnutsuzluğa sebebiyet vermektedir.

Komplo güden insanların ortak yanı şudur: Bu insanların mükemmel yalancı olmaları ve ileri görüşlü plânlamacı olmaları icab ediyor. Bütün meşhur olan - veya korkulan - komplocularda hayret verici bir şekilde müşterek özellik olarak ısrarlı plânlamayı tesbit etmek mümkün. Başkan Roosevelt'in tesbitini burada hatırlamakta fayda var: **"Politikada hiçbir**

siyasal bilimlerden bir profesör de belki şöyle cevap verirdi : " Komünizm nedir sorusu gayet basitleştirilmiştir. Bu konu karmaşıktır. Bugünkü komünizm, Amerikan aşırı sağcılarının kabul ettikleri görüşlerin aksine, uluslararası ve homojen bir hareket değildir. Bilakis, bu hareket çok merkezli ve milliyetçidir; karakteri milliyetçi önderin karizması tarafından belirlenir ve belirlenmektedir. Komünist partilerin üç aşağı beş yukarı müşterek ortak malı Hegelci Diyalektizm ile Feuerbach'ın materyalizminin birbirine lehimlenmesi ise de - belirtildiği gibi - 'Komünizm ne diye sormak' fevkalade bir basitleştirmedir. Asıl sorulması gerekenşudur: 'Mao Çetung'un komünizmi ne ? Ho Şi Minh'inki veya Fidel Kastro'nun veya Tito'nunki ne ?" Böyle görüşlere Amerikan Üniversitelerinde ve aynı zamanda State Department'de rastlayabilirsiniz. Birçok insanın müştereken karşı olduğu bu akımın tarifi konusunda hemfikir olmamaları korkunç değil mi? Bütün çatışmalarda tek esas vardır: Düşmanını tanı! Her futbol takımı antrenörü, rakip takım hakkında gözlemcilerin topladığı bilgilere göre strateji belirler. Demek ki, eğer takımı, hiç tanınmamış bir rakibe karşı oynayacak olursa, bu takımın taktiğini bilemeyecek ve sürpriz saldırılara karşı muhtemelen savunmasız kalacaktır. Bu demektir ki, zayıf bir takım, rakibinin - ne kadar iyi ve meşhur bir takım olsa da - zayıf taraflarını bildiği takdirde onu zor duruma sokabilecek durumdadır. Amerikalılar, düşmanını bilmemektedir. 30 yıldır bir ülkenin, ardından diğer bir ülkenin komünizm perdesi arkasında kayboldu̇ğuna seyirci kalmamıza, bunun için hiç şaşmamak gerekir.

Bu kitabın ve üstlendiği görevin temelinde, komünizmin şu tarifi yatmaktadır:

"Komünizm, her türlü vasıtayı meşru sayan yüksek mevki sahibi kişilerin güç elde etmek için uluslararası komployа dayanan gayretleridir. Hedefleri : Dünyayı fethetmek!"

Bu kitapta, kömünizmin yukarıdaki tarifinin isbatına gayret gösterilecektir. Marx, Engels, Lenin ve Trotçki tarafından geliştirilen Komünizmin tekniklerini, burjuvazi-proleterya, diyalektik materyalizm, bazı sahte iktisadî nazariyeler veya komünizmin siyasî felsefesini, komünizmin bir komplo olması olgusuyla karıştırmamak lazım. Komünizmin komplocu kişiliğini anlamak, maddeye başarılı bir şekilde nüfuz etmeye temel teşkil eden ön şarttır.

Her ne kadar medya her gün komünizmin türlü kötülüklerini aktarsa da, liberal basının ve establişmanın kızgınlığı "Komplo-Komünizm" birleşiminden doğmaktadır. Her ne kadar anti-komünist zihniyet ve temel yaklaşım olsa da, anlaşılması mümkün olmayan bir tabu varlığını sürdürmektedir.

Gerçekten Marx'ın dediği gibi, güç-kudret sahibi bir devletin 'sararıp solacağı' inandırıcı mı? Acaba Stalin'in - veya bir diktatoryanın başına geçebilecek kadar kurnazlığa ve merhametsizliğe sahip olan başka birisinin - korku ve teröre dayandırdığı iktidarını, mecburi olmadan demonte etmesini düşünmek mümkün müdür ? (*) Sosyalizm, dikta rejimini kurmaya dönük bir yemdir. Ancak bunun idealist araçlarla motive edilmesi güç olduğu için, geçici bir ihtiyaç olduğu düşüncesinin eklenmesi gerekmektedir. Buna inanmak büyük bir saflık gerektirse de, milyonlarca insan buna inanmaktadır.

Komünizmi değil de, sosyalizmi kurmak, komünistlerin ve Insiderlerin asıl hedefleridir. Marx ve komünist hareketteki bütün varisleri, takipçilerini sosyalizmin inşaası hususunda çalışmakla görevlendirmişlerdir. Komünistlerin Amerika'daki resmî sözcülerinden birini dinlediğiniz takdirde, komünizm kelimesini kullanmadığını farkedeceksiniz. O, ancak Amerika'nın sosyalistleştirilmesi ile ilgili gayretkeş çabaların tamamlanmasından sözedecektir. Bütün komünist literatür de komünizmin değil de, sosyalizmin yerleştirilmesini taleb etmektedir.

Bundan, establişmanın tutumu da etkilenmektedir. 1970 yılında New York dergisi, kendi ifadesiyle bir sosyalist olan Harward profesörü John Kenneth Galbraith'ın şu başlıklı bir makalesini yayınlamıştır: "Richard Nixon ve büyük sosyalist canlanma". Galbraith, Nixon-Oyun Planı olarak adlandırdığı tarifinde şunu ifade etmektedir:

> *"Mr. Nixon belki Marx'ı pek okumamıştır. Ama onu iyi bilen (danışmanları) doktor Burns, Shultz ve McCracken pek kıymetli ilim adamlarıdır ve Başkan'ı aynı seviyeye getirmiş olabilirler. Ve şüphe yoktur ki, sosyalizme atılımı için yardım eden kriz, resmîi merciler tarafından tezgâhlanmıştır..."*

(*) (Marx, "İnsanlar Birliği" adı verilen gizli bir grup tarafından, yığınları yemlemek maksadıyla demagoji vasıtası olarak Komünist Manifesto'yu yazmak üzere vazifelendirilmiştir. Marx'ın ismi kitabın müellifi olarak kabul edilebilecek duruma gelmeden önce, gerçekten 'K.M.' yıllardır piyasada bulunmaktaydı. Marx'ın yaptığı, kendisinden 70 yıl önce Bavyera'da 'İlluminatların' kurucusu olan Adam Weishaupt tarafından kağıda dökülen devrimci plân ve esasları modernize etmektedir. Uzmanlara göre 'İnsanlar Birliği' 1786 yılında Bavyera makamları tarafından yasaklanan 'İlluminatların' geliştirilmiş bir şeklidir. *(Payne, Robert, Marx, Simon & Schuster, New York, 1968 und Robinson, John, Profs of a Conspiracy, 1. aufl. 1798; Neudruck: Western Islands, Boston ve Los Angeles, 1968).*

şey tesadüf değildir. Bir şey vuku buluyorsa, o hadisenin bu şekilde zuhur edeceğinin önceden plânlandığından emin olabilirsiniz."

Aslında komünizm, yalanı etkili bir biçimde kullanan iktidarperestlerin despotluğudur. Şayet komünizmin bütün yalanları bir yerde kaynatılacak olsaydı, o zaman iki büyük yalanı süzülecekti; bunlardan birisi komünizmin önlenemezliği, öbürü ise komünizmin ezilmiş kitlelerin sömürücülere karşı yürüttükleri bir isyan hareketi olması iddiasıdır.

İsterseniz hayalî kamuoyu araştırmamıza geri dönelim. Bununla komünizmin önlenemezliği yalanını incelemek istiyorum. Bu husus sorulduğu takdirde, pek çok kişi, Amerika'daki insanların hiçbir zaman komünizm karşısında pasif kalmayacağını ifade edeceklerdir. Dikkat çekmesi mümkün olmayan sosyalistleşme hareketiyle ve ferdin güçsüzlüğünden dolayı - istemeyerek - komünizmin önlenemezliğini bir ihtimal olarak dışlaması mümkün olmayacaktır.

Sıradan bir Amerikalı, bu tavrının tepeden teşvik edildiğinin farkında değildir. Bir şeye karşı muhalefetin faydasız olduğunu hisseden birisi, o şeye nasıl etkin muhalefet edebilir? Muhalefet edene, savunmasının etkisiz olduğunu söylemek, harp stratejisi kadar eskidir. Milattan 500 yıl önce Çin -erkeklik- felsefecisi Sun Tsu şöyle demişti:

"Harp stratejisinin en etkin şekli, bütün saldırıları önlemek için düşman iradesini kırmaktır." Biz buna bu çağda "Modern Psikolojik Harp Stratejisi" ismini vermekteyiz. Prensip aynı.

Buna göre Amerikalılar hakkında şöyle bir tablo çizmek mümkün: Anti-komünistler, fakat komünizmi tarif etmekten acizler; anti-sosyalistler, fakat sosyalizmin önlenemiyeceğine inanmaktalar. Marx komünizmi nasıl görmekteydi ? Komünizmin önlenmezliği, komünistler için ne derece önemlidir ? Önlenemezlik fikri komünizmle mi yoksa sosyalizmle mi alakalı? Marx'ın 'Komünist Manifestosu'na göre proleter devrim, proleter-yanın sosyalist diktasını kuracaktır. Proleterya diktasının tesisi için de, üç şeyin gerçekleşmesi gerekmektedir: Özel mülkiyet hakkının tamamen ortadan kaldırılması, aile birliğinin çözülmesi ve halk için afyon olarak gördüğü dinin yıkılması.

Proleter diktatörlük bu üç şeyi gerçekleştirdiği takdirde - Marx'a göre - devletin güç faktörü zamanla sararıp solacak ve 'devlet sosyalizmi' yerini komünizme bırakacaktır. Marx'a göre bütün komünistler sosyalizmi kurma çalışmalarına katılmalıdırlar. O zaman hükümetlere ihtiyaç kalmayacak ve herkes bu yaşam tarzından mutluluk duyacaktır.

Statükocular, siyasî spektrumun tarifinde kullanılan kavramların saptırılmasıyla, komünizmi önlemenin mümkün olmadığı fikrini teşvik etmekteler *(Bak. Şekil 1 - 2)*. Bize, siyasî spektrumun en üçra sol köşesinde komünizmin olduğu söylenmekte. Ayrıca bize, aşırı solun zıddında - aynı şekilde korkulması gereken - faşizm diye adlandırılan aşırı sağın bulunduğu söylenmekte. Düzenciler, yelpazenin soluna komünizmi ve sağına da faşizmi yerleştirerek, insanlara bunun ortasında yürümelerini yani demokrasiyi tercih etmelerini sıkı sıkı tembih etmektedirler. Ama statükocular, 'yelpazenin ortası' ile Fabian türü (veya sinsice gelişen) bir sosyalizmi kasdetmektedirler. Kırk senedir yelpazenin ortasının amansızca sola kaydığı, görmemezlikten gelinmektedir. Burada, kötü alternatiflerin kullanımı hususunda pek iyi bir örnek ile karşı karşıyayız. Komünizm (enternasyonal sosyalizm) ve nazizm (ulusal sosyalizm) arasında tercihe zorlanmaktayız; bütün siyasî yelpaze sosyalist! Bu bir saçmalık. Bu yelpazede bir anarşistin veya meşrutî cumhuriyete ve hür müteşebbisliğe inanan bir kişinin yeri nerede olacaktır? Belki insanların yüzde doksanı en çok tercih ettikleri siyasî görüşlerinin tarifi için bu yelpazeyi kullansa da, bunun için bu spektrum bir yer sunmamaktadır.

Ancak titiz bir yelpaze de bulunmaktadır *(Bak. Şekil 1 - 2)*. Şahsî tarifimize göre komünizm totaliter bir rejime ihtiyaç duymaktadır. Siyasî bir yelpaze için, totaliter rejimlerin, Komünizm, Faşizm, Sosyalizm, Caesarizm veya Firavnizme bölünmeleri pek bir ehemmiyete sahip değildir. Bu sistemlerin herhangi birinde yaşayan insanlar için hiçbir şey fark etmiyordu ve etmiyor da. Eğer totaliter rejim - herhangi bir takma isim altında - aşırı solda bulunuyorsa, o zaman mantıken anarşizmin ve devletsiz şeklin aşırı sağı teşkil etmesi gerekiyor.

Devletimizi kuranlar, İngiliz monarşisinin nerdeyse totaliter rejimini benimsemeseler de, iktidarsız bir yolun ister istemez kaosa götüreceğini biliyorlardı. Bunun için sınırlı bir hükümete sahip meşruti cumhuriyeti kurdular. İnsanın, ancak hürriyet içersinde gelişebileceğini biliyorlardı.

Dr. Galbraith makalesine şöyle bir açıklama yaparak başlamıştır:

"Nixon hükümeti için en az tahmin edilen gelişme, sosyalizme olan yeni atılımdı. Bunun farkında olmıyan birçok kişiye rastlamak mümkün. Birçok kişinin de gözlerini ovalaması gerekmektedir, çünkü ön işaretler aksi istikameti göstermekteydi. Sosyalizme muhalif birisi olarak Mr. Nixon kararlı gözükmekteydi.."

Galbraith, Nixon hükümeti tarafından sosyalizm yönünde atılan adımlarla ilgili muazzam bir listeyle yazısını sürdürmektedir. Makaleden çıkartılması gereken sonuç odur ki, ister sosyalist - demokratlar olsun, ister cumhuriyetçiler tarafından olsun - kaçınılmazdır. Bir sosyalist olan Harvard üyesi Dr. Arthur Schlesinger nerdeyse aynısını söyledi:

"Muhafazakârlar iktidarı ele geçirdiklerinde, liberallerin tarihteki en büyük kazançları kanun kitaplarında kalacaktır....liberalizm sürekli kemmiyette kazanmakta ve bu sebepten dolayı muhafazakârlık kemmiyetten kaybetmekte..."

Birçok vatanperver, komplocuların plânlarına her şeyden habersiz olarak mahkumdur. Chicago Tribune'nun eskilerinden ve Amerika'nın en mümtaz siyasî yorumcularından biri olan Walter Trohan, bunu açıkça izah etmişti:

"Bilinen bir gerçektir ki, demokratlar veya cumhuriyetçiler tarafından alınan bu günlerin hükümet tedbirleri, bu partilerin o kritik yılın herhangi bir parti programından çok, 1932 yılı komünist parti platformuna daha yakındır. Yüz seneyi aşkın bir zaman önce, tam olarak 1848 yılında, Karl Marx 'Komünist Manifesto'da' sosyalist devletin programını açıklamıştır..."

Mr. Trohan da bu trendin önlenemez olduğu fikrine kanmıştır:

"Muhafazakârlar gerçekçi olup, hükümette cumhuriyetçiler de olsa, muhafazakârlar da olsa bu ülkenin gitgide sosyalizme doğru kaydığını ve federal devlet gücünün genişlediğini anlamak durumundalar. Richard Nixon'un gidişatı, Hubert H. Humphrey'de olabileceğinden daha yavaş olacağı, belki sahip olabilecekleri tek teselli...

Muhafazakârlar, Nixon hükümetinin demokrat hükümetlerin sosyalizmini benimseyeceğini, idrak etmek zorunda kalacaklar..."

ŞEKİL-2

Totaliter
Hükümet

Anarşi

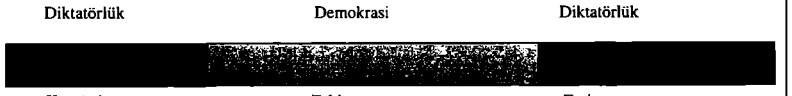

Komünizm
Faşizm
Sosyalizm
Firavnizm
Caesarizm

Meşruti Cumhuriyet
S n rl Hükümet

Her türlü totaliter rejim en sağ uçta ve hükümetsiz biçim veya anarşi en sağda bulunan daha rasyonel yelpaze. ABD s n rl hükümet cumhuriyetine sahip idi. Geçmiş 60 y l içerisinde, her biri sosyalist kanun ile sola yönelmiş ve totaliter rejime yaklaşm şt r.

ŞEKİL-I

Genellikle kullan lan yanl ş bir sağ-sol yelpazeyi yans tmaktad r. Komünizm (Enternasyonal Sosyalizm) tam solda bulunmakta. Karş t faşizm (nasyonal sosyalizm) tam sağda bulunmakta. 'Yolun Ortas ' olarak s ralann Fabianc Sosyalizm ortada bulunmakta.

manevradır. Insiderler, bizlere yer yüzünde bir cenneti inşa ettiğimizi söylerlerken, aslında kendimize bir hapishane inşa etmekteyiz.

Tarafsız bir gözlemcinin, sosyalizmin ilerlemesi için çabalayan kişilerin kendi servetlerini aile şirketlerine yönlendirmelerini ve vergiden muaf tutulan vakıflara yatırım yapmalarını ve böylece emniyete almalarını çok garipsemeyecek midir? **Rockefeller, Ford ve Kennedy gibi adamlar Amerikalıların vergilerini artırarak her türlü sosyalist programları tasvip ederken, kendileri ise nerdeyse hiç vergi ödememektedirler. 1967 yılı ağustos ayında "Kuzey Amerika Gazeteciler Birliği'nin" yayımladığı bir makale, niye Rockefeller'in muazzam servetlerine rağmen bilfiil gelir vergisi ödemediklerini açıklamaktadır.** Bu makaleden Rockefeller'lardan birisinin son yıllarda tam tamına 685 dolar vergi ödediğini öğrenmekteyiz. Kennedy'ler sayısız aile vakıflarına ait olan Chicago-Hali'na, binalara, yatlara, uçaklara vs. sahiptirler. Ancak vergi ödemeyi halka bırakmaktadırlar. Ayrıca Rockefeller, Ford ve Kennedy gibi münafıklar kendilerini ezilmiş insanların kurtarıcılığının öncüleri olarak takdim ediyorlar. Fakirlerin sosyal durumlarını düzeltmek amaçları ise, kendi servetleriyle buna çare bulmak için daha ne bekliyorlar acaba? Neden kendi servetlerini bu yolda harcamıyorlar? Bu konuda örnek olabilecekleri mümkünken, neden sosyalizm yoluyla şahsî güçlerini artırmaya çabalıyorlar ?

Nerdeyse bütün vergileri ödeyen orta sınıfı bırakıp, sosyalist reformları kendilerine uygulasalar daha uygun olmaz mı? Onlar için servetin bölünmesi, ortalama ulusal gelir oranına düşesiye kadar servetlerinden vermeleri gerektiği anlamına gelirdi. Teddy Kennedy'nin köşkünü, uçağını ve yatını bırakıp, 20.000 dolar ipoteği olan 25.000 dolarlık bir eve taşınacağına kim inanabilir?

Süper zenginlerin sosyalist dava için gösterdikleri gayretin temelini teşkil eden motivasyonlarından biri, servetlerinin kendilerine miras kalmasından dolayı duydukları suçluluk kompleksiymiş. Bu suçluluk kompleksinden - yukarıda ifade ettiğimiz gibi - kurtulmalarının çaresi, haksız elde ettikleri servetlerini dağıtmaktır. Ancak bu motivasyon, tek güç elde etmek için gösterdikleri aksiyonları açıklamamakta.

Sosyalizme arka çıkan bu süper zenginler münafık değiller, hayır. Onların sosyalizmden taraf görünüp de bununla çelişen hür teşebbüsü ortadan kaldırma gayeleri aslında anlaşılmaz değildir. Sosyalizm için ve bu suretle hür müteşebbisliğin imhası için gösterdikleri çabalar, çelişkili gibi görünen gayretler, aslında anlaşılırdır.

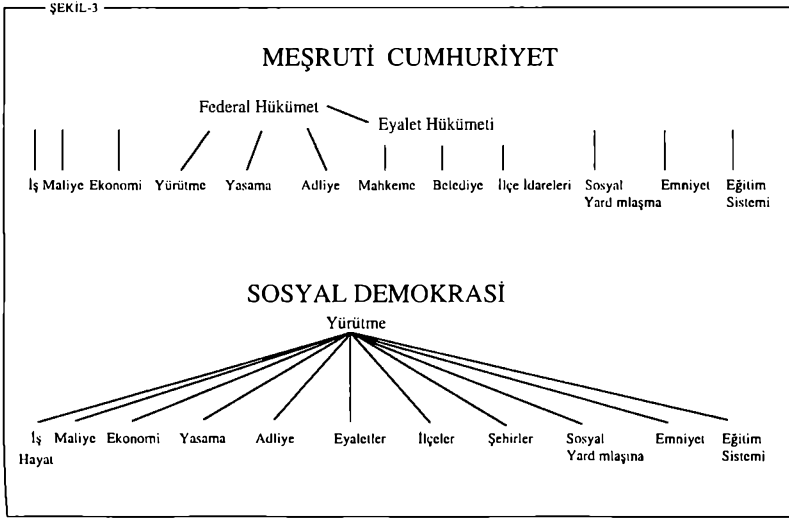
Sistemde hür müteşebbisliğe fazla değinilmese de, meşrutî cumhuriyette hayatta kalabilecek tek sistem odur. Bütün kollektivist sistemlerde gücün hükümet tarafında olması gerikiyorken, meşrutiyet buna yer vermemiştir. Kurucularımız, vatandaşların üretimlerini ellerinden alıp, hak etmeyenler arasında dağıtmayı hedeflemiyorlardı. Bunun için hükümete ayrı, sınırlı iktidar alanları ayırmak gerekiyordu. Thomas Jefferson şöyle söylemişti: "Güç konusunda insana güveni bırakıp, onu meşrutiyetin zincirleriyle kötülükten menedelim". Jefferson şunu da biliyordu: Eğer hükümet sınırsız güce sahip olursa, insanlar en kısa zamanda zincire vurulurlar.

Jeferson'a göre hükümet, en az idare ettiği ölçüde, en iyi idare etmektedir. Bu ülke en küçük hükümet şekliyle idare edilmiştir. Bizim devlet kurucularımız daha az teknik dünyada yaşamalarına rağmen - veya bunun için - bugünkü Amerikalıların birçoğunun yapamıyacağı şekilde, siyasî yönün tesbitinde insan fıtratına en uygun şekilde hareket edebilmişlerdir. Zaman ve teknoloji değişmekte, fakat bu prensipler zaman üstü kalmaktadır. Hükümet özellikle, bir savunma sistemi oluşturmak ve yaşatmak, bir hukuk sistemi oluşturmak ve yaşatmak için vardı.

Jefferson'un bahsettiği zincirler kırılarak bundan bir süre önce siyasî yelpazede sola, yani kollektivist totaliter rejime doğru hareket etmekteyiz. Siyasî liderlerimizin bütün plânları - aksi tesir yapacağını umduğumuz Nixon'un Kâr - Ortaklık - Plânı gibi plânlar bile - söylediklerinin aksine bizleri sola ve merkezci bir yönetime götürmektedir. Bu sosyalizmin önlenemez olduğundan kaynaklanmıyor. Aksine, bu zekice bir plânlamanın ve adım adım ilerlemenin neticesidir. Bütün komünistler ve Insiderler (komplocular) sosyalizm için sürekli ve gayretli bir şekilde çabaladıkları için, bu kavramın tarifine geçmek istiyoruz. Sosyalizm normal olarak, üretim araçlarının, mal ve hizmetlerin dağıtımının mülkiyet hakkı veya bunların yönetim tarafından kontrolu olarak tarif edilir. Bu tarifin incelenmesi, hükümetin her şeyi, yani her bir ferdi kontrol ettiği anlamına gelmektedir. Eğer bu bölümleri kontrol ediyorsa o zaman Marx'ın gösterdiğini yapabilir: Özel mülkiyet hakkını yok edebilir, aileyi dağıtabilir ve dini kaldırabilir.

Şu an Amerika'da sosyalistleşme sürecine girmiş bulunmaktayız ve bu herkesçe bilinmektedir. Şimdi biri kalkıp, Kennedy ve Ford gibi zenginlerin neden sosyalizmi savunduklarını sorabilir. Aslında sosyalizmden en çok bu süper zenginler zarar görmeyecek mi? Gerçekten sosyalizm taraftarlarının savunduklarıyla, sosyalizm diye uygulanan şey arasında büyük farklar var. Sosyalizmin, bir serveti dağıtım programı olarak lanse edilmesi aslında bir kandırmacadır ve insanları hürriyetlerinden vazgeçip kendilerini güçlü ve kolektif bir yönetime teslim etmeleri için uygulanan bir

ŞEKİL-3

MEŞRUTİ CUMHURİYET
Federal Hükümet
Eyalet Hükümeti
İş
Maliye
Ekonomi
Yürütme
Yasama
Adliye
Mahkeme
Belediye
İlçe İdareleri
Sosyal Yard mlaşma
Emniyet
Eğitim Sistemi
SOSYAL DEMOKRASİ
Yürütme
İş Hayat
Maliye
Ekonomi
Yasama
Adliye
Eyaletler
İlçeler
Şehirler
Sosyal Yard mlaşına
Emniyet
Eğitim Sistemi

Birçoğumuz, sosyalizmin, bize sosyalistlerin anlatmak istedikleri şekliyle, bir servet dağıtım programı olduğuna inanmaktayız. Bu teoridir. Gerçekten sistem bu şekilde mi çalışıyor? Sosyalist devletlerin gözden geçirilmesiyle - kendi tarifimize göre - bu soruya cevap arayacağız. Bunlar komünist ülkelerdir. Bu ülkelerde, yani sosyalizmin gerçeğinde, başta küçük, oligarşik bir klik bulunmakta.

Normalinde, bütün serveti, bütün üretim ve geri kalan yüzde doksan yedinin hayatını kontrol edenler, halkın yüzde üçünü geçmemektedirler. Muhakkak en saf kişi bile, Sayın Brejnev'in Rus steplerindeki küçük fakir çiftçiler gibi yaşamadığının farkındadır. Gerçi sosyalist teori kendisinden başka neyi korumaktaydı?

Sosyalizmin, serveti dağıtmaya dönük bir program olmayıp da, serveti konsolide etmeye ve onu kontrola yönelik bir metot olduğu anlaşılırsa, sosyalizme arka çıkan süper zenginlerin çelişkili gibi görünen durumları ortadan kalkacaktır. Böylece komünizm, daha doğrusu sosyalizm, ezilen yığınların hareketi olarak tezahür etmeyip, bilakis ekonomik elitin davası olarak ifadesini bulmaktadır. Nitekim, İnsiderlerin plânı, Amerika Birleşik Devletleri'ni komünistleştirmek değil, kamulaştırmaktır.

Şimdi bu plân nasıl gerçekleşebilir ? *(Bakınız Şekil - 3)* Bu şekil, ülkemizi kuran atalarımızın, hükümetin strüktürünü nasıl tesbit ettiklerini göstermektedir. Meşrutiyet, idarî gücü tasavvur edilebilecek her şekilde fraksiyonlaştırdı ve böldü. Hükümetin her bölümü, federal, genel veya lokal olsun, güç organlarını koruyup, hiçbir zaman merkezî kontrole teslim etmeyeceğine, inanmışlardı. Aynı anda hayatın birçok bölümü - içtimaî muavenet, talim ve terbiye gibi - politikacıların müdahelesinden uzak tutulmuştur. Bu sistem altında diktatörlüğün gelişmesi mümkün değildi. Bunu gerçekleştirebilmek için de hiçbir idarî merci tek başına yeterince yetkiye sahip değildi. Diktatörlük, kuvvet hatlarının bir yerde düğümlenmesini gerektirmektedir. Eğer bu gerçekleşirse, o zaman diktatörlüğü önlemek mümkün olmayacaktır.

İngiliz felsefeci Thomas Hobbes bir zamanlar şöyle demişti:

"Hürriyet, küçük parçalara bölünmüş bir hükümettir".

kontrol etmek için ihdas edildiği anlaşılacaktır. Evvela her ülkede sosyalist hükümetler inşa edilir, sonra bunlar büyük bir füzyonla (birleşmeyle) birleşerek muhtemelen Birleşmiş Milletlerin himayesi altında sosyalist bir Süper Dünya Devleti kurulur.

Komünizmin, bu amaca yaklaşmak için nasıl kullanıldığı konusu, kitabın müteakip bölümünde işlenecektir.

Amerika'da diktatörlüğün gelişmesi mümkün değildi, çünkü güç sınırlandırılmış ve dağıtılmıştı. Amerika'nın demokrat sosyalizme yanaştığını gördüğümüz şu günlerde, iktidarın federal hükümetin yürütme bölümünün ucunda toplandığını görmekteyiz. İktidarın bu kadar merkezîleştirilmesi diktatörlüğü önlenemez kılmaktadır. Başkanı dolaylı olarak kontrol edenler, bütün ülke üzerinde hâkimiyet elde etmektedirler.

Woodrow Wilson bu konuda şunu ifade etmiştir: "Hürriyetin tarihçesi, genişletilmesinin değil, idarî gücün sınırlandırılmasının tarihçesidir". O, bunu Insiderlerin maşası durumuna düşmeden önce söylemişti. Ve tarihe malolmuş İngiliz lordu Acton şöyle bir yorum yapmıştı: "İktidar bozulmaya, mutlakî iktidar mutlakî bozulmaya meyletmekte". Bu insanlar, buna rağmen bunları prensip olarak benimsemiş olup, bizim devlet kurucularımıza göre yaşamışlardır.

Ama bu günlerde ne oluyor? Siyasî yelpazede gitgide sola kayılırken, yetkiler federal hükümetin yürütme organında temerküz edilmekte. Bu çoğunlukla kanun ile veya federal devletin subvensiyonlarıyla sağlanır. Para yem olarak, federal hükümetin kontrolü de çengel olarak kullanılır. Gerçekten Üst Mahkeme isabetli - ve bu konudada mantıklı olarak - karar verip subvensonize ettiği şeyleri ayarlamak için hükümete, müteakip davalar çıkaracaktır."

Bir insan Amerika Birleşik Devletleri'ni kendi kontrolü altına almak istiyorsa, tek tek bütün belediye başkanlarını, ilçe ve il meclislerini üstlenmesi mümkün olmayacaktır. Ancak eğer bütün yürütme yetkileri federal hükümetin başında temerküz ederse, o takdirde bir adamın kontrolüyle, sözkonusu geniş ağlı iktidar aygıtının tümü kontrol altına alınmış olur. Yine bir insan, üretim, ticaret, finans kaynakları, ulaştırma işleri ve hammaddeleri denetlemek istiyorsa, ucu, yani merkezî yetki noktasını kontrol altına alması gerekecektir. Bu şekilde, bir monopole sahip olup bütün rakipleri diskalifiye etmiş olur. **Bir ülkeyi tekelinize almak istiyorsanız, o ülkenin (sosyalist) hükümetini kontrol etmeniz lazımdır. Ve nihayet, eğer dünya çapında bir monopol elde etmek istiyorsanız, o zaman sosyalist dünya hükümetini kontrol etmeniz gerekecektir. Bu aslında güç elde etmek için oynanan oyunun en önemli kuralıdır. Şimdi, komünizmin ezilenlerin hareketi olmadığı, bilakis bu hareketin iktidarperest ve para düşkünü Insiderler tarafından kurulduğu ve dünyayı**

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖVİZ KRİZLERİ ZENGİNLERİ DAHA DA ZENGİN EDİYOR

DÖVİZ KRİZLERİ ZENGİNLERİ DAHA DA ZENGİN EDİYOR

Üniversitelerdeki birçok profesör, öğrencilerine öğrenim için kullandıkları kitapların 'objektif' olduğunu söylemektedir. Bir tarih kitabını belli bir perspektife sahip olmadan yazmak mümkün mü? Her gün dünyada sayısız olay yaşanıyor. Her şeyin not alındığı hiçbir şeyin gözden kaçmadığı fikri tamamen abestir.

Bir tarihçinin, tarihi objektif bir şekilde aktarabilme yeteneği, sadece olayların çokluğu ile sınırlı değil, aynı zamanda birçok önemli hadisenin dokümanlara veya hatıralara yansımaması gerçeği açısından da sınırlıdır. Tarihi belirleyen büyükler tarafından verilen kararlar, kamuoyunun dışlanmasıyla hiçbir zaman basına ulaşmamaktadır. Basılmaya değer her yenilikten (aslında her uygun yenilikten) haberdar ettiği söylenen **New York Times** bile, bunun farkına varmamaktadır.

Demek ki; tarihçi küçük, eksik miktarda bilinen olguları, işi için değerlendirmek durumundadır. Tarihçi belli bir perspektifi takip etmiyorsa, önemli olanları önemsiz olanlardan nasıl ayırabilir? Prof.

İktisat profesörü Stuart Crane, bir hükümete verilen borcu teminat altına alabilmenin iki yolu olduğunu bildirmekte.

Bir ticaret firması büyük miktarda kredi alırsa, yatırımını koruma amacıyla krediyi veren müesseseye yönetiminde bir söz hakkı vermektedir. Böyle durumlarda da büyük krediler çekmiş olan bir hükümetin, krediyi veren kuruluşa teminat olarak iktidardan bir pay vermemesi mümkün değildir. Belirli uluslararası bankerler, bu yolla yeryüzünde birçok hükümete kredi açarak, hükümet icraatları üzerinde büyük bir etki sağlamış durumdadırlar. Borç verenin hükümete veya hükümdara karşı en esaslı avantajı, kredi çeken hükümet veya hükümdarın istenilen çizgiden sapması durumunda: sözkonusu bankanın muhalefete para vermesidir. Bu yüzden, kredi açan bir banka için bir siyasî muhalefetin yedekte bulunması ya da bunun olmaması durumunda oluşturulması mecburî ve akıllıcadır.

Bu konuda en ileri olan, meşhur Rotschild ailesidir.

Ancak hangi tür teminat mektubu bir hükümetin veya eskiden bir kralın güç ilişkisine bedel olabilir? Bir hükümetten bir borcun nasıl tedarik edildiği süreci bizim üniversitelerin ticaret okullarında konu olmamaktadır. Lakin hükümetleri finanse etme işi vardır ve borcun tedarikini sağlayabilenler için, gerçekten kârlı bir iştir.

İktisat profesörü Stuart Crane bir hükümete verilen borcu teminat altına alabilmenin iki yolu olduğunu bildirmekte:

Bir ticaret firması büyük miktarda kredi alırsa, yatırımını korumak amacıyla krediyi veren müesseseye yönetiminde bir söz hakkı vermektedir. Böyle durumlarda da büyük krediler çekmiş olan bir hükümetin krediyi veren kuruluşa teminat olarak iktidardan bir pay vermemesi mümkün değildir. Belirli uluslararası bankerler bu yolla yeryüzünde birçok hükümete kredi açarak hükümet icraatları üzerinde büyük bir etki sağlamış durumdadırlar. Borç verenin hükümete veya hükümdara karşı en esaslı avantajı, kredi çeken hükümet veya hükümdarın çizgiden sapması durumunda sözkonusu bankanın muhalefete para vermesidir. Bundan dolayı, kredi açan bir banka için siyasî bir muhalefetin yedekte bulunması ya da bunun olmaması durumunda oluşturulması mecburî ve akıllıcadır.

Bu konuda, en ileri olan meşhur Rotschild ailesidir. Bu hanedanın kurucusu Meyer Amschel Rothschild (1743-1812), bir oğlunu Frankfurt'taki bankanın başına getirerek, diğerlerini Londra, Paris, Viyana ve Napoli'ye göndermiştir. Böylece birbirine rakip olan hükümetlere kredi açarak, Rothschild'ler 19.yy'da akıl almaz oranda zengin olmuşlardır. Prof.Crane, bu konuda şunları yazmaktadır:

> *"19.yy'da Avrupa'da vuku bulan harpleri incelediğiniz takdirde, bunların neticede güçler dengesinin yeniden tesis ile sonuçlandıklarını göreceksiniz. Her tebdilden sonra İngiltere, Fransa veya Avusturya'da Rotschild'ler müessesesi etrafında yeni gruplaşmalar şeklinde dengelenmiş güç ilişkileri oluşmaktaydı. Rothschild'ler, milletleri, kendi menfaat çizgilerinden sapan kralların başına, finansmanın takip ettiği usul çerçevesinde neticelenen bir harp açarak, grublandırıyorlardı. Milletlerin borç miktarı tesbit edilerek, kimin cezanladırılacağı tesbit edilirdi?"*

Prof. Quigley bize Rothschild'lerin ve başka uluslararası büyük bankerlerin kişiliği hakkında bilgi verirken, bunların bazı özellikleriyle normal bankerlerden ayrıldıklarını anlatmakta. Bunlar kozmopolit ve enternasyonal olup, devletlerle samimidirler. Bilhassa, dış ülke devletlerin borçları dahil devlet borçlarından haberdardılar. Bu bankerler "uluslararası bankerler" olarak isimlendirilirler. *(Quingly, Tragedy and Hope, sayfa 52)*

Stuart Crane'in isabetli bir şekilde dediği gibi: "Her bir kitap yazarın tezlerini ispatlamaktadır". Demek ki hiçbir kitap, bu kitap dahil objektif olma iddiasında bulunamaz. Ancak kitapta bulunan enformasyonlar, ortaya atılan iddiaları kanıtlamak için, seçilmiş olgulara dayanmaktadır.

Kanımca birçok tarihçi, fazlaca dışa yansıyanlara ağırlık verdiklerinden tarihî gerçeği görememişlerdir. Kitapta sunulan birçok olgu, zahmetsizce herhangi bir kütüphanede kontrol edilebilir. Olgular, tarihte haiz oldukları gerçek ehemmiyetlerini tam ifşa edebilecek şekilde düzenlenmiştir. Oysa statükocular bunların açıklanmalarını istememektedirler.

Bugünlerde birçok Amerikalı, meydana gelen olaylardan dolayı şaşkındır. Aynen başı kaçırılmış bir polisiye film gibi, burada da parçaların, gerçek anlamları görülebilsin diye kronolojik bir şekilde açıklanmaları gerekmektedir.

Sözkonusu komployu anlamak için bankacılık hakkında bazı temel bilgilere, özellikle uluslararası çapta faal olan bankerler hakkında bilgiye sahip olmak lazımdır. Uluslararası sahada faaliyet gösteren tüm bankerleri komploculukla suçlamak, meseleyi basite indirgemek olurdu. Ama yine de bu kişiler kilit fonksiyona sahiptirler. Komployu insan eli gibi tasavvur etmek gerekir. Uluslararası bir arenada etkin olan bankacılık sistemi bu elin bir parmağını, vakıflar, din karşıtı hareketler, Fabiancı sosyalizm ve komünizm de diğer parmakları teşkil etmekte. Ancak Prof. Quigley'den yaptığımız alıntıda kendisi, uluslararası bankerlerden bahsederken, bunların hedefinin dünyayı, güç faktörü olan ekonomi ile kontrol etmekten başka bir şey olmadığını izah etmişti.

Hükümetler, ihtiyaç duydukları büyük paraları nereden tedarik ediyorlar ?

Bu ihtiyacın büyük kısmını tabiî ki vergi gelirlerinden temin ediyorlar. Fakat hükümetler vergi gelirlerinden çok harcama yapmaktadırlar. Bunun için kredi almaya mecburdurlar. ABD'nin ulusal borcu yaklaşık 455 milyar dolar tutarındadır. Her cent'i birilerinden faiz karşılığı ödünç alınmıştır. Kamuoyu, hükümetimizin bu kredileri faiz oranı sabit borç senetleriyle tedarik ettiği hususunda inandırılmaya çalışılmakta; ancak, gerçekte ulusal borçların cüz'î bir miktarı bu şekilde bazı şahıslar tarafından üstlenilmektedir. Borç senetlerinin birçoğu, hükümetin kendisinin sahip olduğu kredi fonları dışında, uluslararası bankalar diye tarif ettiğimiz muazzam banka firmalarının elindedir.(1)

Yüzyıllardır, hükümetlere uluslararası bankerler vasıtasıyla finans kaynağı temin edip büyük paralar kazanmak mümkün idi. Fakat bu tip teşebbüslerde birtakım problemlerle de yüz yüze gelinmekteydi. Küçük bankaların, teminat mektuplarıyla kendilerini koruduklarını bilmekteyiz.

Devlet bonolarının banka imparatorluklarının temelini oluşturduğu tarihten itibaren, devletlerin borçlarını olduğundan fazla göstermek menfaatlerine uygun düşmektedir. Borç arttıkça, faiz artmaktadır. Bir devleti harpten başka hiçbir şey daha derinlemesine borca sürüklememektedir. Uluslararası bankerler arasında, her kanlı askerî krizde her iki tarafı finanse etmek pek alışılmamış bir usul değildi. İç savaş esnasında, Amerikanın kuzeyi, Amerikan ajanı August Belmont tarafından finanse edilirken, Amerikanın güneyi Rothschild'lerin akrabası olan Erlanger'ler tarafından finanse edildi. *(2)*

Harp ve devrimler, uluslararası bankerler için hükümetler üzeri kontrol sağlamak veya genişletmek için çok faydalı olmakla beraber, finanslar bu kontroller için asıl anahtar konumundadır. Bir hükümeti kontrol etmek, borçlu olduğu zaman mümkün olmaktadır. Kredi açan, hükümetten sağladığı imtiyazları talebetme konumundadır. Para arayan hükümetler, devlet bankacılığı sahasında, yeraltı kaynaklar üzerinden, petrol konsesiyonlarına ve nakliyat işlerinde monopol imkânlarına kadar kolaylık sağlamaktadırlar. Uluslararası finansmancıların en fazla tercih ettikleri monopol ise bir milletin sermayesi üzerinde sağlanan mutlak hâkimiyettir.

Nihayetinde gerçekten uluslararası bankerler, özel kurumlar olarak çeşitli Avrupa merkez bankalarını ele geçirdiler. **İngiltere Bankası, Fransa Bankası ve Almanya Bankası** zannedildiğinin aksine o hükümetlerin özel mükiyeti değil, devlet reisleri tarafından ödünç verilen kişisel monopollerdir. Bu sisteinin hizmetçilerinden İngiltere Midland Bankası'nın genel başkanı Reginald McKenna, şöyle söylemektedir: "Paraları ve kredileri çıkaranlar ve dağıtanlar, hükümetlerin tedbirlerini yönlendirmekte ve halkların kaderlerini ellerinde tutmaktalar" *(3)*. **London Financial Times** tarafından 26.09.1912 tarihinde son derece dikkat çekici bir örnek sunuldu: "Beş büyük bankanın başında bulunan yarım düzine adam, kısa vadeli hazine bonolarını yenilemedikleri takdirde, bütün hükümetin finansman yapısı çökebilir". Modern milletleri diktatörce kontrol etmeyi hedefleyenler, merkez bankaya olan ihtiyacı anlamış durumdadırlar. Karl Marx'ın, "Komünist Manifesto" diye adlandırılan, fetih programının beşinci maddesinde şöyle denilmekteydi: "Devletin tekelinde kredilerin, merkez banka vasıtası ve tek monopol ile temerküz edilmesi ". Lenin daha sonra, merkez bankasının kurulması devletin belediyeleştirilmesinde yüzde doksan bir paya sahip olacağını söylemiştir. Bu tip komplocular, askerî zorbalıkla bir ülkeyi kontrol etmenin mümkün olmayacağını bilmekteydiler; bu ancak merkez bankası sayesinde ülke ekonomisini denetlemekle mümkün olabilirdi. Anarşist Bakunin, Karl Marx ve yoldaşları hakkında alaylı bir şekilde şöyle söylemekte: "Onların bir ayakları bankada, bir ayakları ise sosyalist harekette bulunmaktadır." *(5)*.

Siyasî tarihte uluslararası bankerlerin oynadığı rolün tarihin karanlıklarında kalmasındaki sebeb, Rothschild'lerin Yahudi olmalarıdır. Anti-Samiler, bütün komplo plânlarının arkasında Yahudilerin olduğunu iddia ederek, komploculaın ekmeğine yağ sürmüşlerdir. Ancak bu, hakikattan çok uzaktır. J. P. Morgan'ın ve Rockefeller'in, geleneksel uluslararası anglo-sakson banka enstitülerinin komploda kilit rolü olmuştur ve Rothschild'lerin ve uydularının önemini inkâr etmek mümkün değildir. Buna rağmen, bütün Yahudileri, Rothschild'lerin işledikleri cinayetlerden, Rockefeller'in işlediği cinayetlerden de bütün baptistleri sorumlu tutmak, hem akla ters düşmektedir hem de insafsızlıktır.

Komplonun Yahudi üyeleri, , "Anti-Karalama-Birliği (ADL)" isimli bir teşkilâta âlet olarak ve onu kullanarak, Rothschild'ler ve müttefiklerinden olumsuz bir şekilde bahsedilmesinin bütün Yahudilere saldırma anlamına geldiği hususunda herkesi ikna etmeye çalışmışlardır. Bu şekilde uluslararası bankerler hakkında güvenilir enformasyonları boğup, bu konuyu üniversitelerimizde tabu hâline getirmişlerdir.

Bu konuyu araştıran kişi ve kitaplar, ülkede yaygın yüzlerce AKB-Komiteleri tarafından saldırıya uğramaktadır. AKB çok profesyonel karalama çalışmaları esnasında, istifini, gerçeğin veya mantığın müdahalelerinden dolayı bozmamıştır. "McCarthyizm" (*) diye adlandırılmasına karşın vakarını bozmayan AKB, isnatsız bir şekilde insanları 'gizli Yahudi düşmanı' olmakla suçladı. Fakat birileri kendilerini 'gizli komünist' olarak suçlasa, sesli bir şekilde protesto ederlerdi.

Aslında Yahudiler dışında hiçbir kimse Rothschild'lere haklı olarak kızamazdı. Rothschild İmparatorluğun bir parçası olan Warburg'lar Adolf Hitler'i finanse etmede yardımcı oldular. Çok az sayıda Rothschild ve Warburg'lar - eğer giren olduysa - toplama kamplarına girdi. Harbten uzak, Paris'te lüks otellerde oturuyorlardı veya ABD'ye veya İngiltere'ye göç etmişlerdi. Gruplar arasında en çok Yahudiler, bu güç taleplerinden çektiler. Bir Rothschild bir Budapeşt'li veya Bronx'lu Yahudiden çok bir Rockefeller ile müşterek özelliklere sahiptir.

(*) Joseph MC Carthy 1947 yılından ölümüne, 2.5.1957'ye kadar Wisconson eyaletinin cumhuriyetçi senatörüydü ve 1950 ile 1974 yılları arasında yüksek devlet makamlarına Komünistlerin sızmasına karşın çok şiddetli bir harekat düzenledi. 'Amerikan olmayan entrikalar' isimli senato komisyonu başkanı idi ve siyasî olarak farklı düşünen insanlara karşı adeta (Orta Çağ) cadı kovalamacalarını andıran soruşturmalar düzenlerdi.

parçalanmış olması, merkez bankasına olan talebin işveren bozuntusu ve finans monopolcüleri arasında teşvik görmesinin temel nedeniydi.

Proctor Hunsl Years of Plunder isimli kitabında bu yıllar hakkında şunları yazmakta:

> *"Morganlar, Kuhn-Loeblar ve sanayi tarikatının benzeri destekçileri arasında, malî kargaşalığa sebebiyet verecek, ihtilaflara girişmeye pek bir meyil bulunmamaktaydı. Neticeleri fevkalade avantajlı olan çıkar birliği hayata geçirildi..."*

Ancak, doğunun genel merkezleri dışındaki Amerikan bankerlerinin ve müşterilerinin çoğu bu fikre pek sıcak bakmamaktaydılar. Uluslararası bankerler, merkezî banka sisteminin zaruret olduğunu Hinterland'a kabul ettirmek, güçlerini göstermek için birkaç panik haber uydurdular. Öteki bankerler için, bu bir ikaz niteliğindeydi. Bu ikazın rejisörü aslen Amerikalı olup, İngiltere'de ve Almanya'da eğitim görmüş J. Piermont Morgan'dı. Morgan, - **Haus Banking and Currency Comitee**'nin on senelik riyasetini yapan - Kongre üyesi Louis McFadden dahil, birçokları tarafından, Amerika'da İngiliz Rothschild'lerin en şeçkin ajanı olarak nitelendirilir.

J. P. Morgan, yüzyılın başında bile sunî panik oluşturmakta tecrübeliydi. Bu tip olaylar birbiriyle uyumlu hâldedir. Senatör Robert Owen, Federal Reserve Act'ın, (*) sorumlularından (ki daha sonra bundan pişman olmuştur.) kongre komisyonu önünde, **Ulusal Bakancılar-Birliği'nden** "1893 yılı Panik Yazısı" başlığı ile tanınan bir genelge aldığını, kendisine şu şekilde talimat verilmekte olduğuna dair şahitlik etmiştir: "Para miktarınızın üçte birini piyasadan çekip, ikrazların yarısını iptal edeceksiniz..." (9).

Tarihçi Frederik Lewis Allan 25.4.1949 tarihli LIFE-Magazin'de Morgan'ın 1907'deki paniğe sebebiyet veren Amerika'nın Knickerbocker-Bank ve Trust Company'nın iflası ile ilgili dedikoduların yayılmasında oynadığı rolü anlatmıştır.

Morgan'ın, paniği hızlandırdı mı? Sorusuna Allan şu şekilde cevap verdi:

(*) Fedaral Reserve: Merkezileştirilen ABD-Bankasının ismi. Alınan Merkez bankasının aynısıdır. Federal Reserve Faiz ve Diskont oranları tesbit edip, ne kadar paranın tedavülde bulunacağına karar verir. Bütün diğer bankalar ona uymak zorundadır.

Uluslararası bankerler Avrupa merkez bankalarının her birine kontrol edici bir maşa yerleştirdiler. Prof. Quigley şöyle söylemekte:

> *"Dünyanın **Merkez Genel Bankalarının** başında bulunanlar:ın, başlarının dünya finansının asıl güç sahipleri olduğuna inanmamak gerekir. Aslında kendilerini bu konuma getirenler hakim Invesment-Bankaların teknisyenleri ve ajanları olup, onlar tarafından her an görevden alınabilirler. Dünyadaki asıl malî güç, birleşmemiş olan şahsî bankaların kulisi arkasında kalan, (uluslararası veya büyük bankerler diye isimlendirilen) İnvestment bankerlerin elinde bulunuyor. Bu, merkez bankaların ajanlarından çok özel, güç sahibi ve gizli olan uluslararası iş birliği ve ulusal hâkimiyeti içeren bir sistem kurdu...." (Qingly, Tragedy and Hope', sayfa 326-327).*

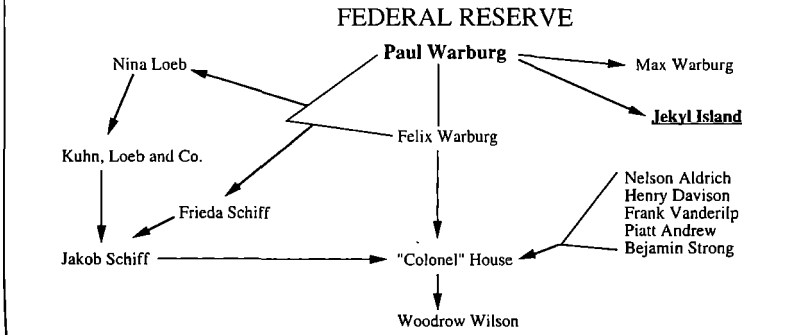
Dr. Quigley, İngiltere ve Fransa bankalarının sahibi olan uluslararası bankerlerin, bankaların teorik olarak kamulaştırıldıklarında bile güçlerini muhafaza ettiklerinden de bahsediyor.Tabiî ki, Avrupa ülkelerinin merkez bankalarını kontrolleri altına almış kişiler, benzeri bir müessesenin Amerika'da kurulmasını sabırsızlıkla bekliyorlardı. Devletimizin kurucuları, Amerika'yı para manipülasyonu ile kontrol etme gayretlerinden haberdar olup, uluslararası bankerlerle devamlı bir mücadele yürütüyorlardı. Başkan Jefferson, John Adams'a bir mektubunda şöyle diyordu: " ... **Bankaların, ordulardan daha çok tehlikeli olduğuna inanıyorum...**" *(6)*

Başkan Jackson'un 1836 yılında Amerikan Merkez Bankası'nı lağvetmesine rağmen, Avrupalı sermayedarlar ve bunların Amerikalı ajanları yine de Amerika'nın para sistemini büyük ölçüde kontrolleri altına almayı başardılar. Gustavus Myers, History of The Great American isimli kitabında şunu itiraf ediyor:

> *"Perde arkasında Rothschild'lerin Amerikan malî kanunlarını dikte etmekte uzun zaman tesirleri olmuştu. Kanun tutanaklarında, Amerika'nın eski bankasında (Andrew Jackson tarafından lağvedilmiştir) güç sahiblerinin kendileri olduğu ortaya çıkarmakta." (7)*

19. yüzyıl boyunca büyük şehirli doğunun eski finansörleri birçok kez karşılıklı olarak kendilerini malî olarak boğazlamakta idiler. Bu "çapulcu şövalyeler" batıdaki tarımsal kökenli kurbanlarının, siyasî olarak örgütlenmeye başladıklarını görünce, binlerce kızgın çiftçiye ve müteşebbis heyecanı taşıyan rakiplerine karşı, bir menfaat birliği etrafında birlikte hareket etmelerinin gerekliliğini farkettiler. Ekonomik gücün

ŞEKİL-4

FEDERAL RESERVE
Paul Warburg
Nina Loeb
Max Warburg
Jekyl Island
Felix Warburg
Kuhn, Loeb and Co.
Nelson Aldrich
Henry Davison
Frank Vanderilp
Piatt Andrew
Bejamin Strong
Frieda Schiff
Jakob Schiff
"Colonel" House
Woodrow Wilson

"Bu tröstün genel başkanı Oalkleigh Thorne, daha sonra bir kongre komisyonu karşısında, bankasından sadece mutedil para çekmelerin olduğunu...yardım talep etmediğini ve Morgan'ın iddiaları yüzünden bankaya olan hücumun yaşandığına şahitlik etti. Bu şahitlikten, ayrıca Clearing House'un Heinze, Morse ve Thomas Banklara karşı koyduğu disiplin cezaları ve bu olayla ilgili muhtemel birtakım vak'alardan dolayı, birtakım zeki kronistler, Morgan menfaat birliğinin, rakip bankaları ve Morgan'ın etki sahasına giren bankaların durumunu konsolide etmek için, paniği hızlandırmak ve ilerlemesini kurnazca kullanmak için, 1907 sonbaharındaki belirsiz ortamdan yararlandığı hükmüne varmışlardır."

Morgan, oluşturduğu "paniği", nerdeyse tek başına bitirdi. Bir hususu menfaatına sayması mümkündü. Frederick Allan bunu şu şekilde açıklıyor:

"1907 yılı panik olayından çıkarılacak sonuç belliydi. Altı sene yasalarda yerini alamamışsa bile, Amerika'nın yakın zamanda merkez banka sistemine kavuşması zarureti kabul görüyordu..."

Bu oyunlarda, büyük rol üstlenen kişi, 1902 yılında kardeşi Felix ile Almanya'dan Amerika'ya göç eden Paul Warburg idi *(şekil 4'e bakınız)*. İleride Rus Devrimi'ni finanse edecek Marks kardeşlerini memleketleri Frankfurt'ta, Warburg aile bankasının faaliyetlerini sürdürebilmek için bırakmışlardı *(M. N. Warburg & Co.)*.

Paul Warburg, Nina Loeb, Amerika'nın en güçlü uluslararası Kuhn-Loeb & Co bankasının sahibi olan Solomon Loeb'in kızı ile evlendi. Kardeşi Felix ise, Jakob Schiff'in, Kuhn-Loeb bankasının ardında bulunan yönetici gücün kızı ile evlendi. Stephen Birmingham, Ehil Our Crowd'unda şunları yazmakta: "18.yy.'da Schiff ve Rothschild'ler Frankfurt'ta iki bölümlü bir şirketi paylaşmaktaydılar".

B.C. Forbes Men Who are Making America isimli kitabında şunları yazmakta:

> *"Genel bir tartışmadan sonra, herkesin kabul edebileceği birtakım kuralların tesbitine karar verildi. Her banka sistemin temel sütunu konumunda olan Mekez Bankası'nın kurulmasını onaylad.ı."* (sayfa 399)

Warburg "Merkez Bankası" isminden özellikle kaçınılması gerektiğini vurguluyordu. Projenin, ülkenin çeşitli idari bölgelerinde dört (daha sonra on iki) bölümlük Regional Reserve System (Bölgesel Yedek Sistemi) olarak yürürlüğe konulmasına karar verildi. Insiderler (komplocular), New York Bankası'nın kamuoyu karşısında temsilci fonksiyonuna sahip olacakların diğerlerine tahakküm edeceğini biliyorlardı.

Jekly Adası'nda yapılan görüşmeden sonra, para birim komisyonunun raporu ve Aldrich-Kanun teklifi tamamlandı.

Warburg, kanun teklifini Federal Reserve System (Federal Yedek Sistemi) olarak adlandırmayı teklif etti. Ancak Aldrich banka reformuyla birlikte isminin akla gelmesini istiyordu. Bunun için ayrıca, eğer kanun teklifi ismini taşımayan başka bir isim altında sunulacak olursa, kuşkulara sebebiyet verebileceğini gerekçe göstermekteydi. Lâkin Aldrich'in ismi kanun teklifinin başarısızlığına sebebiyet teşkil ediyordu, Çünkü bu isim altında sunulan bütün kanunların, aşikâr bir şekilde uluslararası bankerlerin projesi olduğu belli oluyordu.

Aldrich Kanun Teklifi kongreden geçirilemeyince, yeni bir proje geliştirmek gerekti. Cumhuriyetçilerin partisi, **Wall Street** (*) ile fazlaca sıkı fıkıydı. Merkez bankasının kurulması için tek ümit, teşebbüsü kamufle ederek Wall Street'i zayıflatmak için bir tedbir olarak demokratları ileri sürmekti.

Bu iş için fırsat 1912 Başkanlık Seçimleri'nin yaklaşmasıyla doğdu. Taft'ın selefi, cumhuriyetçi Teddy Rossevelt, ilerici partinin listesinden adaylığını koymaya razı oluncaya kadar, Aldrich-Kanun teklifine karşı çıkan cumhuriyetçi başkan William Howard Taft, seçileceğinden emin gözükmekteydi. Ferdinand Lundberg, Americas 60 Families (Amerikanın 60 ailesi) adlı kitabında bunu tasdik etmektedir.

(*) Wall Street: New York'da bir cadde, birçok bankanın ve borsanın merkezi, Amerika finans merkezinin adı.

Açıkladığımız gibi, Schiff Kuhn-Loeb'deki ortaklığını Rothschild'lerin paralarıyla satın aldı. İkisi de Paul ve Felix Warburg, Kuhn-Loeb & Kompanie'nin ortakları oldular.

Paul Warburg, banker Morgan tarafından tertiplenen 1907 panik olayı sırasında, Amerika'daki 'Banka Reformu' konusunda bütün zamanını yazmakla ve toplantılar düzenlemekle geçirmişti. Kuhn-Loeb & Co. kamu yararına o kadar itina gösteriyorlardı ki kendilerine altı yıllık zaman zarfı için 500.000 dolar yıllık maaş tahsis edildi - bu şekilde "kamu yararına" olan çalışmaları taktir edilmekteydi.

Warburg, Amerikan Senatosu'nda Morgan'ın senatodaki kuklası olan Nelson Aldrich isimli bir senatörden destek görüyordu. Aldrich'in kızı Abby John D. Rockefeller jr. ile evlendi (Şimdiki New York valisine anne tarafından büyük babasının ismi verilmiş).

1907 panik olayından sonra, Aldrich senato tarafından 'Para Birimi Komisyonu' başkanlığına getirildi. Para sistemi hakkında hiçbir teknik bilgisi olmayan Aldrich ve yoldaşları, yaklaşık iki sene Avrupa banka sahipleri ile yiyip-içip vatandaşların vergilerinden 300.000 dolar harcayıp, merkezî banka sistemini kontrol etmek için iki sene tur gezisi yaptılar. Lüks yurt dışı turlarından döndüklerinde, iki senelik zaman hakkında hiçbir bilgi vermemişlerdir. Bu arada senatör Aldrich birtakım şeyleri "ayarlamakla" meşguldü. Paul Warburg ve başka uluslararası bankerlerle birlikte Amerika'nın en gizli toplantılarından birini tertipledi. Rockefeller ajanı olan Frank Vanderlip yıllar sonra hatıralarında şunu itiraf etmiştir:

> *"Tüzel kuruluşlar hakkındaki hadiselerle ilgili geniş bir kitlenin ilgisi hususundaki düşüncelerime dikkat etmeksizin, 1910 yılının sonundan az önce komplocu kadar sır sızdırmaz - gerçekten gizli kapalı - olduğum bir vakıa oldu.. Jekly Adasına yaptığımız gizli keşif gezimizin en sonunda Federal Reserve System olan şeyin, asıl başlangıcı olduğunu söylemem pek abartma olmasa gerek."(10)*

Sır sızdırmama gerçekten gerekliydi. Çünkü ekonomiye tam hakimiyet mevzu bahisti. Senatör Aldrich, J. P. Morgan & Co.'dan Henry P. Davison'a, National Citya Bank'ın genel başkanı A. Vanderlip'e, Hazine Müdürlüğü'nde asistan sekreter olan A. Piatt Adrew'a, Morgans Bankers Trust Company'den Benjamin Strong'a ve Paul Warburg'a gizli davetiyeler göndermişti. Hepsinin kendisine Ulusal Para Birimi Komisyonu'nun nihaî tavsiye raporunu yazmak için Georgia'daki Jekly Adaları'na gitmek için refakatçi olmalarını istemişti.

olarak isimlendiriliyordu. House Philip Dru, Administrator isimli bir kitap yazıp burada; " Sosyalizmin, Karl Marx'ın hayal ettiği şekilde" kurulmasından bahsetmekte, hedefine götürebilecek adımlar hususunda, ilerici gelir vergisi ve esnek (şişirebilinen kağıt) para birimi çıkaran merkez bankası talep etmekteydi. İlerici gelir vergisi ve merkez bankası, Komünist Manifesto'nun on maddelik programının iki maddesidir. **The Intimate Papers** of Colonel House adlı eserinde Charles Seymour, "Albay'dan" Federal Reserve Act'ın "görünmeyen yardım meleği" olarak bahsetmektedir.

Seymours'un kitabı, Federal-Reserve-Kanunu'nun hazırlandığı ve kongreden kurnazca geçirildiğinden bahsetmekte, House ve Paul Warburg arasındaki sürekli kontağa dair, birçok doküman ve tutanak içermektedir. Biograph George Viereck bize, Schiff'lerin, Warburg'ların, Khan'ların, Rockefeller'in ve Morgan'ların güvenlerini House'a bağladıklarını..." garanti etmektedir. Güvenleri bolca mükafatlandırılmıştır. *(11)*

Federal Reserve Act'ın "halkın kanunu" olduğuna dair fonksiyonunu desteklemek için Insider-Bankerler bir 'ortalığı bulandırma muhalefeti' kurdular. Bu taktik, tavşanın yoncalığa bırakılmamasını istediği efsaneyi hatırlatmaktadır. Aldrich ve Vanderlip, kendi kanun teklifleri olmasına rağmen bu teklifi şiddetli bir şekilde eleştirdiler. Yaklaşık yirmi yıl sonra Vanderlip şu itirafta bulunmuştur: "Aldrich'in ismini taşıyan Federal-Reserve-Plân'ı mağlup olmasına rağmen, daha sonra kabul edilen plân bu plânın önemli maddelerini içermekteydi." *(12)*

Noel dolayısıyla barışma isteğinin avantajıyla, Federal Reserve Act 22.12.1913 tarihinde 60 oya karşın 298 oyla mecliste ve 25 oya karşı 43 oy ile senatoda kabul edildi. Wilson, İnsider'lere başkan olabilmek için verdiği sözü yerine getirmiş oldu. Warburg House şöyle demişti: "Ne yapalım, her şey isteğimiz gibi olmasa da eksiklikler idarî işlemlerle telafî edilebilir."

Kanuna karşı ciddî bir muhalefet olsa da onun destekçilerine ve davacılarının gücüne karşı koyabilmesi mümkün değildi. Muhafazakâr Henry Cabot Lodge Sen. büyük bir basiretle şöyle haber vermekteydi: "Bana öyle geliyor ki kanun teklifi bu hâliyle ödeme vasıtalarının muazzam enflasyonuna yol açacağını göstermektedir..... Altın biriminin karşılığının, verilemeyen kağıt para seli ile boğulduğu bir kanunun kabul edilebileceğini düşünmek istemiyorum." *(10 Haziran 1932 Kongre zaptı)*

Oylamadan sonra meşhur pilotun babası Charles A. Lindberg Sen., kongre önünde şunu söylemekteydi:

Rossevelt, Taft'a meydan okuduğunu açıklayınca, başkanın yenilgisi kaçınılmaz oldu. Üçlü mücadele (Taft-Roosevelt-Wilson) boyunca, kendisine para temin eden, konuşmalarını gözden geçiren, Wall Street'ten adam bulan ve aslında Taft'ın yararına yürütülen kampanyanın bütün yükünü, Morgan'ın ajanı Frank Munsey ve George Perkins taşıyarak Rossevelt'in peşini bırakmadılar...

Perkins ve J. P. Morgan & Co. ilerici partinin asıl unsuru idiler, gerisi süstü...

Kısacası Taft'ın derisinin peşinde olan Morgan-Savaşçıları, Roosevelt'in seçim paralarını temin ettiler" (sayfa 110-112).

Demokratların adayı, Woodrow Wilson da aynı zamanda Morgan'ın adamıydı. Dr. Gabriel Kolko **Triumph of Konservatism** isimli kitabında şöyle demekte: "1907 yılının sonlarında o (Wilson) Aldrich'in banka kanunu teklifini desteklemişti ve Morgan'ın Amerikan toplumundaki rolünü takdire şayan bulmaktaydı." (sayfa 205). Lundberg: "Adaylığından önce Woodrow Wilson yaklaşık yirmi yıl boyunca Wall Street'in gölgesinde bulundu". *(sayfa 112)*

Woodrow Wilson ve Roosevelt, "Wall-Street-Money-Trust'a" karşı, yani iki grubu da finanse eden İnsider'lere karşı, mecazlı ve iki yüzlü ispiyonlamalarda birbirleriyle yarışmaktaydılar.

Dr. Kolko'ya göre: 1912 yılın başlangıcında banka reformu pek değersiz bir mesele gibi görünmekteydi...Banka reformu isteyen hareket, "kendi kendini sevimli bir şekilde izole etmişti." Wilson konuyu tekrar diriltip, gündeme getirdi ve ülkeye uluslararası bankerlerin egemenliği altında olmayan bir para sistemi vaadetti. Bunun dışında Demokratların, genel ilkeler açıklaması, açıkça şunu göstermekteydi: "Biz merkez bankasının kurulmasını öngören Aldrich-Planı'na karşıyız". Fakat büyük patronlar kimi satın aldıklarını iyi bilmekteydiler. Wilson'un kampanyasını destekleyenler arasında, bahsettiklerimizin dışında, ayrıca Jako Schiff'in, Bernard Baruch'un, Henry Morgenthau'un, Thomas Fortune Ryan ve New York Times gazetesinin imtiyaz sahibi Adolph Ochs'u görmekteyiz.

Wilson'u kontrol eden ve programı kongreden kurnazca geçiren, Insider'lerin motoru, İngiliz finans çıkarlarının Güney Amerika'daki temsilcisinin oğlu İngiliz tahsili görmüş esrarengiz "Colonel" Edward Mandel House'dı. "Colonel" (albay) unvanını fahrî olarak almıştı, çünkü hiçbir zaman askeriyeye hizmet etmemişti. Sahne arkasında acımasız elebaşıydı ve birçok tarihçi tarafından Wilson döneminin Amerikası'nın asıl başkanı

"Soru: ,Yeni Kredi-Sınırlandırma-Hareketelerini tasvip etmeniz mümkün mü ?'

Cevap: Bunu tasvip etmek veya etmemek benim görevim değil. Bu Federal Reserve'in vazifesi."

Ve bu da tuhaf olmaya yeterli Federal Reserve System hiçbir zaman kontrol edilmedi ve House Banking Commitee başkanı, Wright'ın bu yöndeki uğraşlarına sabırla direndi *(New York Times, 14 Eylül 1967).*

Federal Reserve System'in bu zamana kadar olan çalışmaları ne kadar başarılı olmuştur? Bu gözlemcinin bakış açısıyla bağlantılıdır. Woodrow Wilson yemin edip göreve başladığı andan beri, ulusal borçlanma; 1 milyardan 455 milyara çıkmıştır. Şimdiye kadar alacaklılar konumunda olan uluslararası bankerlere ödenen faizlerin toplam miktarı müthiş! Bu faizler devlet bütçesinde müthiş bir oran teşkil etmektedir. Ulusal borçlanmanın oranı şimdi her yıl 22 milyar dolar tutarındadır ve enflasyon devlet bonolarının faiz oranlarını yükseklere çıkardığı için, tutar meblağı sürekli artmaktadır. Şimdiye kadar bütün altınımız Avrupa bankalarına rehin edilmiştir ve bütün gümüşümüz satılmıştır. Önümüzdeki ekonomik facia ile ilgili olarak, tarihî gerçekleri görmezlikten gelen birisi, bunların tesadüf olabileceğini söyleyebilir.

"Bu kanun, dünyadaki en muazzam Trust'un oluşturulması anlamına gelmektedir. Eğer Başkan bu evrakı imzalarsa, - Para-Trust-Araştırması ile ispatlanabilinen - para iktidarının meşrulaştırılması olacak....Bu kamufle edilmiş Aldrich-Kanunudur.....Yeni kanun, trust ne zaman enflasyonun olmasını isterse o zaman, enflasyon olacaktır..." (13)

Federal Reserve Act bunu demokrasinin Para-Trust'a karşı kazandığı bir zafer olarak nitelendiriliyordu ve böyle nitelendirilmektedir. Bunun kadar gerçekten uzak başka bir şey olamaz.

Bütün merkez bankası-taslağı gücü kaybetme durumuyla karşı karşıya bulunanlar tarafından tezgâhlandı. Aslında, Para-Trust'ın giysisinden soyulduğuna dair ümidin Paul Warburg'un Federal-Reserve-Komisyonu'na (üyeleri tamamen Colonle House tarafından seçilen bir komisyon.) tayin edildiği anda çökmesi gerekmekteydi. 12000 dolarlık yıllık federal-reserve maaşıyla yetinmek için, Warburg 500.000 dolarlık yıllık maaşından vazgeçti. Üniversitelerimizdeki "Tarihin Tesadüf Teorisini" savunanlar bunu "sosyal sivil bir düşünceden" dolayı yapıldığı hususunda bizi ikna etmeye çalışıyorlar. New York Federal Bank'ın başkanı, Warburg'u, Davison'u, Vanderlip'i ve yeni çizginin öteki savunucularına Aldrich-Kanun Teklifi'ni oluşturmak için Georgia'daki Jekyl-Adasına refakat eden, aynı zamanda Morgan-Menfaat Birliği'nin adamı olan Benjamin Strong'dı.

Şimdi "Merkez Bankası" ne kadar güçlü? Federal Reserve para durumuzu ve faiz oranlarını kontrol ederek, bütün ekonomimizi manipule etmektedir. O, enflasyon, ekonomik çöküş ve canlanma, veya borsa endekslerini isteğine göre yukarıya veya aşağıya çekmektedir. "House Banking Commitee" başkanı, kongre üyesi Wright Patman, Federal Reserve'in çok güçlü olduğu hususunda, şunu iddia etmektedir:

"Amerika'da aslında iki hükümet bulunmakta....Bir usûle göre teşekkül eden hükümet var...Bir de, aslında kontrol yetkisi Anayasa tarafından kongreye verilen, malî gücü idare eden, bağımsız, kontrol edilmeyen, koordine edilmeyen Federal Reserve Sistem mevcut." (14)

Ne başkanın, ne kongre üyelerinin, ne de malî sekreterlerinin Federal Reserve ile ilgili yetkileri yoktur.

Tam aksine malî hususlarda kendilerinden talimat almaktalar! Bu müessesenin kontrol edilemez gücü, malî sekreter David M. Kennedy tarafından 5 Mayıs 1969 tarihli U. S. News & World Report tarafından itiraf edildi:

RESİM-2

J. P. Morgan, Federal Reserve Act 'ı gerçekleştirebilmek için sunî bir panik oluşturdu. Morgan, İngiliz Hükümetine verdiği ödünçleri garantiye alabilmek, ABD'yi barbe sürekleyebilmek için maşalık ediyordu. Zirvede kulisler arkasında ulularaası bankerler tarafından kontrol edilebilinecek, mutlak hâkim bir merkezî hükümet kurabilmek için sosyalist grubları finanse ediyordu. Ölümünden sonra partnerleri ve ortakları Rusya'daki Bolşevik Devrimi finanse etmek için yardımcı oldular.

RESİM-1

Harwart, Princeton- ve Georgetown üniversitelerinde görev yapan Prof. Caroll Quingly, uluslararası bankerlerin devleti, siyasî ve malî senaryoların arkasında kontrol etme plânlarına dair bir kitap yazdı. Uigly, milyarderlerin, demokratikler olarak kamufle edilmiş bir "süper zenginler diktatörlüğü" kurma plânlarını ifşa etmiştir.

24 Ekim'de patlama oldu. William Bryan The United States Unre-Solved Monetary and Political Problems (ABD'nin çözülmemiş siyasî ve malî sorunları) isimli kitabında şöyle yazmaktadır:

> *"Her şey tamamlandığında, New York'lu finansörler, 24-saatlik-istemeli-ödünçleri borsacılardan geri istemeye başladılar. Bu, borsacıların ve müşterilerin, ödünçleri karşılayabilmek için hisselerini piyasaya sürmeleri gerekmekteydi. Bu tabiî ki, kurların düşmesine ve ülke çapında bütün bankaların çökmesine neden oldu. Oligarşiye dahil olmayan bankerler, yoğun olarak borsacıların talepleriyle karşı karşıyaydılar. Bankaları ödeme imkanları çubucak tükendi ve kapatmak mecburiyetinde kaldılar. Kanunen, esnek bir kur oranını korumakla görevli olduğu hâlde, Federal Reserve System bilinçli olarak kendilerine yardıma koşmadı." (18)*

En fazla darbeyi borsacılar ve bankerler gibi yatırım yapan vatandaşlar yediler. İnsider'ler çok fazla etkilenmediler.Çünkü ya borsaya yatırım yapmamışlardı veya hisse oranlarının dikey bir şekilde düşmesi üzerine kısa zamanda hisselerini sattılar. Akıllı olanlar, Paul Warburg'un yorumundaki satmaya dair ipucunu anlamışlardı. Bu işaret 9 Mart 1929 tarihinde Warburg'dan alıntı yapan Financial Chronical . şu taviseyeyi almıştı:

> *"Eğer haddi aşan sınırsız spekülasyonlara, haddinden fazla açılmasına müsaade edilirse..o zaman bütün ülkeyi genel bir krize sokan...nihaî çöküşün gelmesi garantidir."*

Daha sonra işe vakıf olanlar için, bu hisseleri % 90 iskonto ile almak mümkündü. 1929 yılının bilimsel olarak ayarlanan çöküşün bir kaza olduğu veya aptallığın bir neticesi olduğunu iddia etmek, mantıkla alay etmek demektir. Borsayı şişiren enflasyoner tedbirleri teşvik eden ve o propagandayı yürüten uluslararası bankerler, tesadüfen "büyük krize" kapılmaları için sanki, nesiller üzeri birikmiş olan ihtisasa sahip değillerdi.

Kongre üyesi, House Banking ve Kur Komisyonu başkan Louis McFadden şöyle demişti:

> *"O (kriz) tesadüf değildi. O ince-ince düşünülmüş bir olaydı...Uluslararası bankerler, bize tahakküm edebilmek için, ümitsizlik ortamı oluşturmak istiyorlar." (19)*

1929 yılından bu yana bu çapta bir kriz yaşamadıysak da, sürekli konjönktürel gerileme durumundayız. Her bir konjönktürel gerilemeden sonra, Federal Reserve'in anîden gaz verdiği ve ardından firenlediği önemler takip etti. 1929 yılından bu yana bu tip manipulasyondan sonra aşağıdaki konjönktürel gerilemeler oldu:

Amerikan halkına Federal Reserve System yavaşça yutturulduğunda, konjünktür ve kriz devrelerin olmayacağı garantileri verilmişti. Kulisler arkasında, merkez banka taslağını uluslararası bankerler için gerçekleştiren adamlar, bundan sonra sürekli bir kalkınma ve sürekli artan bir refah olacağını, inandırıcı bir şekilde vaadetmişlerdi. Ancak kongre üyesi Charles A. Lindbergsen, kelimesi kelimesine şu açıklamayı yapmıştı: "Bundan sonra sürekli krizler oluşturulacak." *(15)*

Merkez bankasının kullanımıyla, sırasıyla enflasyon ve deflasyon üretmek ve bu şekilde halkın kârlarını parçalama metodu, uluslararası bankerler tarafından tam bir bilim hâline getirildi.

Uluslararası bankerler Federal Reserve'i zenginliğin konsolide ve kontrol aracı olarak oluşturduktan sonra, mahvedici bir darbe indirmeye hazırlanmışlardı. Federal Reserve 1923 ve 1929 yılları arasında para tedarikini % 60 oranında ya geliştiriyordu veya enflasyonlaştırıyordu. Paranın çoğu, borsa kurlarını akıl almaz oranlara yükseltmek için kullanılıyordu. *(16)*

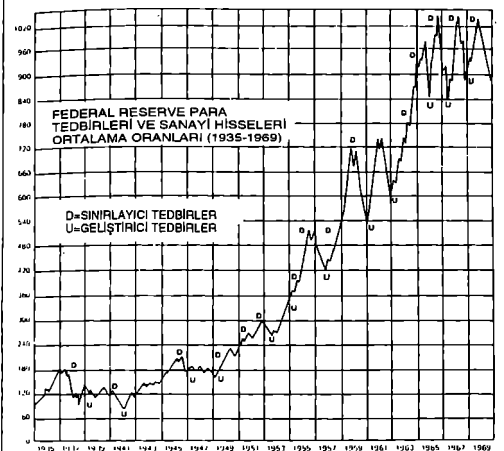
Bu, pek büyük oranda olan kredi paralarını temin etmenin mümkün olduğu günlerde medya, şarlatan gibi borsayla köşeyi dönmenin mümkün olduğuna dair haberler yaymaya başladı. Ferdinand Lundberg'e göre:

> *"Bu fonlardan kâr edebilmek için, halk spekulatif olmaya tahrik edilecekti. Bu da borsacılar tarafından satın alınan ve ödenen cazip gazete haberleri ile yapılmaktaydı..." (17)*

Doların alım gücünü stabilize etmek için düzenlenen mebus soruşturmaları, Federal-Reserve-Komisyonu'nun Avrupa merkez bankalarının önde gelen adamlarıyla sıkı bir şekilde iş birliği yaptığına dair delili ortaya çıkardı. Komite, 1927 yılı için büyük bir krizin plânlandığını hatırlatarak dikkat çekti. Federal Reserve-Komisyonu'nun Avrupa merkez bankalarının liderleri ile yaptığı gizli bir yemekte - komitenin açıklamasına göre - adımları sıklaştırmaya karar verdiler.

Montagu Norman, İngiltere Bankası'nın valisi, 6 Şubat 1929 tarihinde malî sekreter Andrew Mellon ile görüşmek için Washington'a geldi. 11 Kasım 1927 tarihinde Wall-Street-Journal Mr. Norman'ı "Avrupa'nın şu anki diktatörü" olarak vasıflandırdı. Prof. Caroll Quigley, Norman'ın J. P. Morgan'ın yakın sırdaşı olarak, şunu itiraf ettiğini açıklamakta: "Dünyada seçkin bir pozisyona sahibim". Bu tuhaf ziyaretten sonra, Federal Reserve-Komisyonu "hafif para" politikasını değiştirip, iskonto nisbetini yükseltti. Yedi seneden beri şişirilmekte olan balon, patlama noktasına gelmişti.

ŞEKİL-5

24 Haziran 1969 tarihli saygın ekonomi neşriyatı Indicator Digest'in açıklamasına dayanmaktadır. Federal-Reserve-Tedbirlerin, para tedarikinde olan artı veya eksi oranları, sanayi hisselerin ortalama oranlarını göstermektedir. Borsanın nasıl manipule edildiğini ve krizlerin veya konjenktürel gerilemelerin nasıl bilinsel olarak oluşturulduğunu göstermektedir. Kim Federal Reserve'in hangi malî politika izlediğine dair gizli bilgiye sahip olursa, hiç beklemediği servete kavuşabilir.

Federal-Reserve-Komisyon üyeleri başkan tarafından 14 yıllığına atanmaktalar. Bütün ekonominin kontrol edildiği günden beri, bu görevler kabine üyeliğinden daha fazla rağbet görmektedir. Fakat kim bu şahıslar hakkında birşey bilir. Belki başkanları Arthur Burns bu konuda istisna. Tayinlerin hepsi, olageldiği üzere, senatoda tartışılması gerekirken, direkt kabul edilmektedir. Fakat Avrupa'da olduğu gibi, burada da bunlar uluslararası bankerlerin emri üzerine tayin edilmiş maşa durumundalar. Çünkü bu güçlü bankerler her iki tarafın başkanlık seçimleri kampanyalarını finanse etmişlerdi.

1936-37 :	Hisse kurları	% 50 düştü
1948 :	Hisse kurları	% 16 oranında indi.
1953 :	Hisse kurları	% 13 oranında indi.
1956-57 :	Borsa	% 13 bir gerileme haber vermekte idi.
1957 :	Sene sonu kurlar	% 19 düştü.
1960 :	Hisse pazarında	% 17 azalma
1966 :	Hisse kurları	% 25 oranında düşüyordu.
1970 :	Kurlar	% 25 oranında düşüyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EZİLMİŞ KİTLELER MASALI

Şayet her şey Insider'lerin isteğine göre olursa, o zaman bütün bu güç ve malî manipulasyonların İngiltere Bankası'ndan Montagu Norman rüyası olan "mükemmel, milletler üstü kontrol mekanizması olarak dünya finans egemenliği her yerde ve herkese hükmeder" şeklinde olacaktır.*(20)*

EZİLMİŞ KİTLELER MASALI

Komplo, Federal Reserve System'in kuruluşunu, devlet borçlarını sınır tanımaz oranlara yükseltmek için bir araçla donattı. Bu şekilde muazzam miktarlarda faiz ve borçlular üzerinde kontrol sağlamış oldular. Tek Wilson döneminde ulusal borç % 800 (!) oranda artış gösterdi. Insider'ler Federal Reserve Act'ın kabulünden iki ay önce, devletin faiz borçlarını ödeyebilmesi için gerekli olan mekanizmayı oluşturdular. Bu, bir ülkenin sosyalleştirilmesi için gerekli on ilkeyi ihtiva eden, Karl Marx'ın "Komünist Manifestosu-nun" ikinci maddesini de oluşturan, progresif gelir vergisidir.

Normal olarak, varlıklılar tarafından tedricî gelir vergisinin reddedildiği ve ona karşı mücadele ettikleri kabul edilir. Gerçekte gelir vergisi birçok zengin Amerikalı tarıfından kabul edilmiştir. Bunu bir çoğu menfaat beklemeden ve başlangıçta düşük olduğundan dolayı kabul etmekteydiler. Bazıları da bu uygulamayı, gelir vergisini ve miras vergisini, atlatmanın yolu olduğu için teşvik ediyorlardı. Bunu yaparken şu noktadan hareket etmekteydiler: Bu yüzyılın başında, kırsal kökenli sosyalist olan Popu-

İngiliz istihbaratı tarafından Amerika'nın savaşa girmesini hızlandırmak için gönderilen Sir William Wiseman'ın yaptığı hizmetleri için bolca mükafatlandırıldığı da gözden kaçmaması gereken bir vakıadır. William savaştan sonra Amerika'da kalmış ve Jacob Schiff ve Paul Warburg tarafından kontrol edilen Kuhn-Loeb-Bank'ın da ortağı olmuştu.

I. Dünya Savaşı uluslararası bankerler için mükemmel bir ticaret oldu. Amerika Birleşik Devletleri için ise bu savaş, manasının bugün bile çok az kişi tarafından kavranılacak ölçülerde bir felaket oldu. Bu savaş, bizim geleneksel "müdahele etmeme" politikamızı tersine çevirdi ve bugüne kadar hemen her zaman "barışın mahafazası" için yapılan savaşlara karıştırıldık.

Winston Churchil bir defasında yaptığı bir açıklamada Amerika'nın zamanında kendi problemleriyle ilgilenmesinin bütün milletlerin menfaatine olacağını söylemişti. Eğer Amerikalılar o şekilde davransaydı -Churchill'e göre - "Almanya ile barış imzalanır, Rusya'da Komunizm'in yolunu açan bir çöküş, İtalya'da çöküşün ardından gelen faşizm olmaz, Almanya'da Nasyonal Sosyalitler hiçbir zaman iktidara gelemezlerdi."

faatleriyle örtüşmekteydi. The Triumph of Konservatism (Muhafazakârlığın Zaferi, Kolko bununla yanlışlıkla büyük sanayii kasdetmekteydi) adlı kitapta şu cümleler yer alıyor:

"...birçok işadamının, işlerine gitgide artan devlet müdahalesini tasvip ettiklerine ve bunun için çalıştıklarına dair önemli neden, tarihçiler ve ekonomistler tarafından gerçekten ihmal edildi. Bu görememezliğin sebebi, Amerikan sanayinin çok merkezîleşmiş ve monopolleşmiş olmasıdır; bundan dolayı çeşitli branşlarda aktivitesini keyfi olarak rasyonelleştirebilir, hayalinden kaynaklanmakta (üretimin ve fiyatların kontrolü). Tam tersi doğru. Bu yüzyılın başlarında Amerikan toplumuna hakim olan eğilim, birçok toplumda büyük oranda fizyonun ve mutlak büyüklüğe doğru gelişmenin yaşanması dışında, artan rekabetti. Ancak rekabet, birçok kilit fonksiyona sahip firmalar ve malî yönü ağır basan menfaat birlikteleri için kabul edilemezdi...." (1)

Insıder'ler için, çoğalan rekabeti tasfiye etmenin en iyi yolu, kanunlarına kendilerine bir arka kapı ayırarak, rakiplerine progresif gelir vergisi uygulamaktı. Gerçekten, progresif gelir vergisini tasvip edenler, aslında kontrol isteyenlerin ekmeğine yağ sürdürdüklerinin farkında değildiler. Ferdinand Lundberg Zenginler ve Süper Zenginler isimli kitabına bu hususta şunları yazmakta:

"Aslında gelir vergisinde ortaya çıkan en nihayet, milletin ticaret kitabına düşülmüş bir şerhti".

"Zenginlerin gücünü kırma kanunu olarak büyük bir kamuoyu sansasyonuyla deklare edilen gelir vergisi, Jiu-Jitsu tipi dönmeyle' (bir çeşit Karate hareketiyle) kitle vergisine dönüştürüldü." (2)

Bu zaman diliminde Nelson Aldrich ve anne tarafından büyük babası John. D. Rockefeller Insider'lerin senatodaki sesleriydiler. Aldrich aynı zamanda Federal Reserve'in kuruluşuyla ilgili kurnazca ayarlanan komployla da iç içeydi. Lundberg şöyle demişti: "Muhabirler, - Aldrich'in kendi sözleri olsa da - temel ana hatların ‚Big John' tarafından (D. Rockefeller) kabul edildiğini, farzediyorlardı..." Önceki senelerde Aldrich gelir vergisini "komünist ve sosyalist var" olarak damgalamıştı. Ancak 1909 yılında dramatik ve şaşırtıcı bir dönüş gerçekleştirdi. American Biographical Dictionary bunu şu şekilde yorumluyor:

"Muhalefet şiddet dozajında zirveye ulaştığında, o (Aldrich) başkanın desteğiyle (Taft) meclise, kongreye gelir vergisini

listler, bir miktar önem kazanmışlardı ve NewYork'lu bankerlere ve monopolcu sanayicilere karşı kafa tutmaktaydılar. Pek akıllı çözümler getirmeseler de, haklı olarak birtakım sorular sormaktaydılar. Fakat maalesef, karşı mücadele verdikleri, hükümeti kontrol eden bankerlerin monopolü, hür müteşebbisliğin bir mahsulü olduğu inancına hizmet etmekteydiler.

Populistlerin kartelcilere karşı tehtidi soldan geldiği için ("Laissez faire" için bir siyasî organizasyon yoktu), solu tasfiye etmek için Insiderler tedbir aldılar. **Prof. Morgan Morgan** firmasının elli yıl önce Amerika'nın solunun içine sızmayı plânladığını açıklamakta. Bu teşebbüs, mesajlarını yayımlayabilmek için sol grupların acilen paraya ve yardıma ihtiyaçları olduğu için, pek anlaşılmaz değildi. Quigley, bunun pek olağanüstü bir şey olmadığını , çünkü daha önce başka bankerlerin bundan bahsettiklerini ve hatta bu hususta kendileri bir teşebbüste bulunduklarını, anlatmakta. Müteakiben şunu söylemekte:

> *"Zamanında bu olayı cidden önemli kılan şey, vergi politikasının bütün finansörleri, servetleri için bir vergisiz sığınak bulmak için zorladığı bir dönemde, hakim olan Wall-Street-Finansörleri tarafından bu davanın üstlenilmesiydi..."*
> *(s. 938)*

Radikal hareketler, sermayeyi çekmedikleri takdirde veya dışardan destek almadıklarında, hiçbir zaman başarılı olamazlar. Yirminci yüzyılın büyük tarihçisi Oswald Spengler, Amerikan liberallerinin görmek istemediklerini görenlerden biriydi. Solun, ilan edilmiş düşmanları tarafından, yani büyük paranın canileri tarafından kontrol edildiğini görmekteydi. Abidevi eseri Der Untergang des Abendlandes'te şöyle diyordu *(Becksche Verlagsbuchhandlun Münih, Bd. II, s. 499):*

> *"O hareketlerin liderleri bunun farkına varmasalar da - paranın menfaati istikametinde, paranın istediği ölçüde ve onların istediği kadar, hareket etmeyen, bırakın proleter hareket, komünist hareket bile yok."*

Popülist hareket aslında komplocu olmasa da, ideolojisi ve parti programı, Insider'lere hizmet etmeye uygundu. Çünkü hedef, gücün hükümette toplanmasıydı. Insider'ler, bu gücü kontrol edebileceklerini ve kendi emelleri için yararlanabileceklerini biliyorlardı. Tabiî ki, rekabeti teşvik değil, sınırlandırmak istiyorlardı. Prof. Gabriel Kolko, büyük manipülatörlerin birleşip Rossevelt- ve Wilson-Dönemi "progresif hükmü" çok teşvik ettiklerini inceden inceye ispat ediyor. Sözde, suistimali önlemek için çıkarılan hüküm, öyle yazılmış ki, suistimal edenlerin men-

istiyorlardı. J. P. Morgan, Paul Warburg ve Jekyl-Adası-Komplocularının geri kalan kısmı, bizi harbe sokmak için çok dikkat gösteriyorlardı. Bu finansörlerin birçoğu İngiltere'ye büyük miktarlarda para ödünç vermişlerdi. Gerçekten J. P. Morgan & Co. 1. Dünya Harbinde İngiliz finans yetkilileri gibi görev yaptılar.

Normal olarak 1. Dünya Harbi'nin başlamasında gösterilen sebepler, şüphesiz rol oynasalar da, bunların dışında, daha önemli nedenler vardı. Komplo harbi yirmi yıldır plânlamaktaydı. Avusturya veliahtının öldürülmesi, zincirleme etki yapan direk nedendi, harbin asıl nedenleri için gerekli bir bahane idi.

Yıllar süren harpten sonra çatışmalar çıkmaza girmişti ve eğer ABD harp ilan etmemiş olsaydı, nerdeyse karşılıklı bir uzlaşmayla bitecekti (birçok Avrupa çatışmalarında olduğu gibi).

Wilson'un tekrar seçilmesi harp aleyhtarı sloganlarla garanti altına alınır alınmaz, karşı bir porpagandaya başlandı. O zamanlar - radyosuz ve televizyonsuz - kamuoyu nerdeyse tek başına gazeteler tarafından kontrol edildi. Ancak birçok gazete Federal Reserve'in denetimi altındaydı. "Harbin kaçınılmazlığı" için propaganda yapmaya başladılar. Arthur Ponsoby, İngiliz parlamento üyesi, Falsehood In War Time (Harp zamanlarında Yalanlar) - E.P. Dutton & Co., Inc.,'de yayımlamıştır. New York 1928, isimli kitabında şunu itiraf etmiştir: "1914-1918'lerin dünyasında tarihin herhangi başka bir döneminden fazla bilinçli yalanlar söylenmemiştir." (4) Harbi ilgilendiren propaganda pek taraflıydı. Birçok tarihçi harpten sonra, iki tarafın da harbin başlamasından sorumlu olduğunu söylese de, Almanya dünya hâkimiyetine talip bir askeri canavar olarak gösterilmiştir. Düşünün ki, bu tablo herhangi bir ülkeden çok dünya çapında askeri bulunan İngiltere tarafından çizildi! "Prus Militarizmi" olarak adlandırılan şey gerçekten vardı, fakat o kadar büyük bir tehlike teşkil etmiyordu. Aslında İngilizler Almanların sebatlı ticaret rakibi olarak dünya piyasasında bulunmalarını, kabullenmiyorlardı.

Harp ateşi oluşturmak için, Lusitania'nın batışı tekrar hayata kavuşturuldu; muayyen seyri olan İngiliz vapuru iki yıl önce Alman denizaltı tarafından torpillenmişti. Gazetelerin haberlerinde Alman Harp Komutanlığı ana konuyu teşkil ediyordu.

Denizaltı mücadelesinin asıl arka plânı - ve özellikle Lusitania olayı - çarpıtılarak yansıtıldı. Almanya ve İngiltere karşılıklı harpteydiler. Herbiri öteki ülkeyi bloke ediyordu. J. P. Morgan ve öteki finansörler İngiltere'ye mühimmat satıyorlardı, tabiî ki Almanya buna müsaade edemezdi ve etmek istemezdi. İlgilizler de hiçbir zaman Almanların askeri ikmalla beslendiğine göz yumamazlardı. Bu tek ticaret yapan, İngiltere'ye mühimmat satan Morgan'ın işi ve riskiydi. Tabiî ki bütün bir ülkeyi harbe sürüklemek için bir neden yoktu.

tesbit etme yetkisi veren değişiklik teklifi sunarak, muhalefetin gücünü kırıyordu."

Cordell Hull'un biyografisini yazan Howard Hinton, millet meclisinde gelir vergisini enerjik bir şekilde teşvik eden, Kongre üyesi Hull'un hayretler içersinde şu notu kaydettiğini, tesbit etmiştir:

"Son haftalarda, belli - ,örfçü-muhafazakar' (sic') olarak adlandırılan - cumhuriyetçi liderlerin anîden, ömür boyu sahip oldukları görüşlerini terkettiklerini ve pek kötü gizlenmiş antipatiyle Gelir vergisi-Değiştirme Teklifinin kabulü için gayret gösterdiklerine, şahit olduk. Bu genel bir sürprize ve taşkınlığa sebebiyet verdi." (3)

Ancak şimdi vergi ödemeye engel olabilecek arka kapı açılmış oldu. Değiştirme teklifi eyaletler tarafından kabul edildiği sıralarda (gelir vergisinin kabulünden biraz önce), Rockefeller- ve Carnegie-Vakıfları tam tekmil çalışıyorlardı.

Hatırlamamız gereken, muhtelif Anti-Trust-kanunları kabul edildiğinde, maksat sözde Standard Oil (Rockefeller) ve U.S. Steel (Carnegie)'lerin monopolünü kırmakmış. Ancak kendileri, sermaye biriktirmeyi güçleştiren progresif gelir vergisiyle karşı-karşıya kalan rakiplerine nazaran, kârlarını vergiden muaf olarak biriktirebileceklerdi. Sosyalizm - daha önce ifade ettiğimiz gibi - Insider'ler için bir sermaye konsolide ve kontrol programıdır. 1953 yılında kongre için vakıflar hakkında araştırmalar yapan Reece Commitee, çok miktarda delillerle, muhtelif Rockefeller- ve Carnegie-Vakıfların başından beri sosyalizmi teşvik ettiklerini ispat etmiştir. (Rene Wormser'in Foundations: Their Power and Influence - Vakıflar: Güçleri ve Nüfuzları, isimli kitabına bakınız - Devin Adair, New York, 1958).

Komplocular şimdi, borçları artırabilmek, isteklerini temin edebilmek ve şahıslarına olan, yıllık borç faizlerini ödemek için gerekli olan vergilerden kaçınabilmek için bir mekanizma oluşturmuşlardı. Borçları artırabilmek için bir sebep gerekince ve bunun da harpten daha iyisi olamayacağı için, Avrupa'da bir harp oluşturuldu.

1916 yılında Woodrow Wilson - kılpayı da olsa - tekrar seçilmişti. Seçim kampanyası şu slogana dayanmaktaydı: "O Amerika'yı harbe bulaştırmaz!" Amerikan halkı Amerika'nın bir Avrupa harbine bulaşmasına şiddetle karşıydı. Georg Washington'dan beri dış ülkelerdeki çatışmalardan uzak durmak bir Amerikan geleneğiydi. Fakat Wilson ülke çapındaki seçim konuşmalarında, Amerikan askerlerini yabancı bir harbe gönderilmeyeceklerine dair söz verdiği sıralarda, tam aksini yapmayı plânlamaktaydı. Colonel House, kendi ifadesiyle "ikinci beni", İngiltere'yle Amerika'nın harbe iştirakını taahhüt eden anlaşmalar yapmaktaydı. Yaklaşık beş ay sonra vakit dolmuştu. Gelir vergisini ve Federal Reserve System'i manipule eden aynı şahıslar, Amerika'yı harpte görmek

RESİM-4

Uluslararası bankerlerin ulusal ekonomiyi kontrol altına almaları için Federal Reserve'in yerleşiminde başı çeken kişi, Almanya'da doğmuş olan uluslararası banker Paul Warburg'dı. Federal Reserve System'e parayı tedariki kontrol ediyor ve manipülatörlere karşılıklı olarak gelişen konjonktür ve kriz oluşturmak için hizmet görüyordu. İnsiderler bunu menfaatları için kullanıp, ekonomiyi kontrol ediyorlar ve devleti merkezileştiriyorlardı.

RESİM-3

"Colonel" House (solda) uluslararası bankerlerin maşasıydı. Başkan Wilson'u (sağda) her konuda manipule edebiliyordu. Wilson onu "ikinci beni" olarak tarif ediyordu. House baş rolünü Federal Reserve System'in oluşturmasında ve progresif gelir verginin kabulünde oynadı. Amerikan'ın I. Dünya Harbine girmesi onun da başarısıdır. Başkan'a olan nüfuzu, sadece halkın karşısında olanların güç sahibi olmadığını göstermektedir.

İngiliz İstihbaratı tarafından Amerika'nın savaşa girmesini hızlandırmak için gönderilen Sir William Wiseman'ın yaptığı hizmetleri için bolca mükafatlandırıldığı da gözden kaçmaması gereken bir vakıadır. William savaştan sonra Amerika'da kalmış ve Jacob Schiff ve Paul Warburg tarafından kontrol edilen Kuhn-Loeb-Bank'ın da ortağı olmuştu.*(6)*

I. Dünya Savaşı uluslararası bankerler için mükemmel bir ticaret imkânı sağladı. Amerika Birleşik Devletleri için ise bu savaş, manasının bugün bile çok az kişi tarafından kavvrandığı ölçülerde bir felaket oldu. Bu savaş, bizim geleneksel "müdahele etmeme" politikamızı tersine çevirdi ve bugüne kadar hemen her zaman "barışın muhafazası" için yapılan savaşlara karıştırıldık.

Winston Churchil bir defasında yaptığı bir açıklamada Amerika'nın zamanında kendi problemleriyle ilgilenmesinin bütün milletlerin menfaatine olacağını söylemişti. Eğer Amerikalılar o şekilde davransaydı -Churchill'e göre - "Almanya ile barış imzalanır, Rusya'da Komünizm'in yolunu açan bir çöküş, İtalya'da çöküşün ardından gelen faşizm olmaz, Almanya'da Nasyonal Sosyalitler hiçbir zaman iktidara gelemezlerdi." *(Social Justice Magazin, 3.7.39, Sh. 4)*

Rusya'daki Bolşevik Devrimi hiç şüphesiz dünya tarihinde önemli dönüm noktalarından birini oluşturuyordu. Bu olay hakkında birçok yanlış söylenti ortada dolaşıyordu. Efsane üreticileri ve hikaye yazarları, tarihi asıl önemli olaylardan mahrum bırakma konusunda başarıya ulaştılar. Komunizmin Rusya'da yerleşmesi komunizmin ikinci büyük yalanına klasik bir örnek teşkil etmektedir. Hatırlanacak olursa bu yalana göre komünizm kendilerini istismar eden işverenlerine karşı ayaklanan baskı altındaki toplulukların hareketidir. Bu kurnazca sunulan yanıltmaca 1789 I. Fransız İhtilali'nden beri beslenmekteydi.

Günümüzde komünizmin başarısı genel olarak Komünistlerin, Çarların zalimce uygulamalarından sonra başka bir sisteme çok açık olan Rus halkının desteğini arkalarına almaları neticesinde ortaya çıkması hadisesine bağlanır. Bu görüş tarihî gerçeklere ters düşmektedir. Hemen herkesin Bolşevik İhtilâli'nin 1917 Kasım ayında yapılmış olduğunu bilmesine rağmen, çok az kişi Çar'ın Mart ayında, yani yaklaşık 7 ay önce tahtından vazgeçtiğini bilir.*(7)* Çar II. Nikolay tacından feragat ettiğinde Prens Lvov tarafından Amerikan sistemine benzer şekilde olması öngörülen geçici bir hükümet oluşturulmuştu. Maalesef Lvov hükümeti Kerenski rejiminin bu vesile ile yolunu açmış bulunuyordu. Aslında Demokrat Sosyalist diye bilinen Kerenski rejimiyle Komünistler için geçiş hükümetini yönetmiştir. Ayrıca da Almanya ve diğer orta kuvvetteki güçlere karşı sürdürülen savaşın ayakta kalabilmesini sağlamıştır. 1905'de başarısızlıkla sonuçlanan Kızıl Devrim'den sonra sürgün edilen Komünistler ve diğer Devrimciler için genel af çıkardı. Böylece 250 000 kendini davasına adamış devrimci Kerenski'nin akıbetini belirlemek için Rusya'ya geri döndü.*(8)*

Lusitania gemisi battığında ambarında 3 bin tona yakın cephane bulunuyordu. Savaşan ülkelere cephane taşıyan bir gemide Amerikalı yolcuların seyahat etmesi aslında kanun dışıydı. Bu tarifeli geminin batmasından yaklaşık iki sene önce New York Tribune gazetesinin 19 Haziran 1913 tarihli nüshasında komik bir haber yayımlandı: "Lusitania gemisinin ait olduğu Cunard (*) şirketinin yetkililerinin Tribune muhabirine verdiği bilgiye göre Lusitiana gemisi ağır deniz silahlarıyla donatılacak..." Gerçekten de Lusitiana gemisi İngiliz deniz kuvvetlerinde yardımcı firkateyn olarak kaydedilmişti *(Barnes, Harry E., The Genesis of the War, yayınlayan Alfred Knopf, New York 1026, Sh. 611).* Ayrıca Alman hükumeti bütün New York gazetelerinde bu gemiyle seyahat edecek muhtemel yolcuları büyük ilanlar vererek uyarıp, gemide cephaneliğin bulunduğunu ve bu gemiyle atlantikte seyahat etmenin riskli olduğunu belirtti. Bu gemiyle seyahat etmeye karar verenlerin büyük ihtimalle bu riski göze almış olmaları gerekirdi. Buna rağmen Luistiana'nın batırılması, Almanları masum insanların gaddar kasapları olarak göstermeye çalışan sinsi propaganda tarafından kullanıldı. Bu olay bütün deniz altı savaşına izafe edilerek Amerika'yı da savaşa itecek sebep bulundu. 6 Nisan 1917'de kongre savaşa girme kararı aldı. Amerikan halkı böylece kendilerini bu savaşı "bütün savaşları sona erdirecek savaş"olarak kabul edecek bir zeminde buluverdi.

Bu "bütün savaşları bitirecek savaş" esnasında işbirlikçi banker Bernard Baruch, Başkan Wilson'un kendisini müttefiklerin savaş malzemesiyle alâkalı bütün dahilî anlaşmaların kontrol edildiği Savaş Endüstrisi Dairesi başkanlığına atamasıyla Amerikan ticarî hayatının mutlak diktatörü hâline getirildi. Baruch milyarları hükümet anlaşmalarına yatırmak suretiyle kendine birçok dost edindi. Wall Sreet'in her yerinde, Baruch'un enternasyonal bankerlerin dünya üzerindeki hakimiyetlerini garantileyecek bu savaştan, kendi menfaatine 200 milyon dolar kâr ettiği söyleniyordu.*(5)*

Paul Warburg'un Federal Reserve'i kontrol ettiği ve Bernhard Baruch'un hükümet anlaşmalarını yaptığı bir esnada Baruch ve Oğulları'nın eski bir ortağı ve yine Lazard Freres'in sahibi olduğu Uluslararası Rothschild-Bank'ının ortağı uluslararası banker Eugene Meyer, Wilson tarafından kendisine maddî açıdan zarar vermeyen Savaş Finans Korporasyonu'nu yönetmek üzere seçildi.(Meyer daha sonra oldukça etkili "Washington Daily Worker" ismiyle tanınan Washington Post gazetesini de kontrolü altına alacaktı. (*))

(*) Cunard Armatörlüğü; Lusitania'nın sahibi

(*) Meyer, "Sonradan üstün nüfuz sahibi", Washington-Post gazetesini kontrol eder duruma geldi. Bu gazete, "Washington Daily Worker" adı altında tanındı.

alarak - Rusya'da Lenin ile buluşmak için geri döndü.*(12)* Trotçki ve Lenin kasıma kadar halk arkalarında olduğu için değil, rüşvet, şiddet, hile ve kandırmaca ile Lenin'in "bütün güç Sovyetlere" dediği şeyi gerçekleştirdiler. Komünistler sadece birkaç şehri ellerine geçirerek iktidara geldiler. Gerçekte ise devrim sadece Petersburg'ta oldu: Bu hemen hemen bir avuç komünistin Washington'u ele geçirmesiyle bütün Amerika'nın kommunist olması gibi bir şeydi. Sovyetlerin bütün Rusya üzerinde hakimiyetini sağlamaları ise çok yıllar sonra gerçekleşecekti.*(13)*

Almanların Lenin ve Trotçki'nin finanse edilmesi için görünürde mantıklı ve haklı sebepleri vardı. Lenin'i finanse eden sorumluların başında Max Warburg ve Rusya'dan kovulan Alexander Helphland geliyordu. Kendi ülkelerinin davasına hizmet için Lenin'i desteklediklerini iddia edebilirlerdi. Ama bu iki "vatanperver" Almanya'nın Kayzer'ine Rusya'da komünist bir devrim gerçekleştirme plânlarını söylemeyi ihmal ettiler.*(14)* Max Warburg'un kardeşinin, malum Federal Reserve Systems'in kurulmasında baş sorumlu olan Paul Warburg olduğu göz önünde bulundurulursa, yeni perspektifler açıldığı görülür: Paul Warburg Federal Reserve'nin yönetim kurulundaki pozisyonu sayesinde Amerika'nın savaşa yönelik faaliyetlerinde kilit rolü oynuyordu. Amerikan gazetelerinde Max Warburg'un, Almanların malî işlerini yönettiğinden bahsedilmeye başlanınca kardeşi Paul Warburg, bir an beklemeden görevinden istifa etti. Bundan sonra entrikalar daha da artacaktı.

Trotçki'nin finanse edilmesine Max Warburg'un kayınpederinin kardeşi Kuhn & Loeb Co. 'nun en büyük ortağı Jacob Schiff de yardımcı oldu. 3 Şubat 1949 tarihli New York Journal American 'da şöyle yazıyordu: "Jacob Schiff, torunu John Schiff'in dediğine göre, Bolşeviklerin nihai zaferi için yaklaşık 20 000 000 dolar para harcadı." *(bak. 6 no.lu şekil)*

Bolşevik Devrimi hakkında en iyi bilgi veren kaynaklardan biri de **"Çarlık ve Devrim"** isimli kitaptır. Bu kitabın yazarı, Fransa Ezilmiş İnsanlar Birliği'nin kurucusu Beyaz Rus General Arsene de Goulevitch'tir. Fransızca yazılan ve hemen İngilizce'ye tercüme edilen bu kitapta Goulevitch şöyle diyordu:

> *"Devrim için asıl para yollayanlar ne deli Rus milyonerler, ne de Lenin etrafında toplanan silahlı haydutlardı. Asıl önemli miktar öncelikle uzun zamandan beri Rus Devrimi'ni destekleyen belli İngiliz ve Amerikan çevrelerden geliyordu."(15)*

Sovyetler'de de Komünizmin başa gelmesine yardımcı olanlar yine baskı altındaki topluluklar değildi. Diğer komünist ve sosyalist ülkelerde de olduğu gibi burada da iktidar tepeden geldi. Müsaade ederseniz Komünistlerin yönetimi ele almalarını size kronolojik olarak anlatayım: Yıl 1917. Müttefik orduları orta güçlerle savaş hâlindeler. Bu savaşın içine Rusya, İngiliz Commonwealth, Fransa ve - Nisan 1917'den sonra da - Amerika Birleşik Devletleri de girdi. 1917 Mart'ında kesin kararlı plâncılar Çar II. Nikolay'ı tahtından çekilmeye zorlayacak kuvvetleri harekete geçirdiler. Çar tahtını Petersburg'da ortaya çıkan büyük kargaşalardan sonra müttefik kuvvetlerin zorlamasıyla bıraktı. Kargaşalar şehre yiyecek ikmalini sağlayan yolun kesilmesi ve fabrikaların kapanmasına sebep olan nakliyat düzeninin çöküşüyle başlamıştı.*(9)*

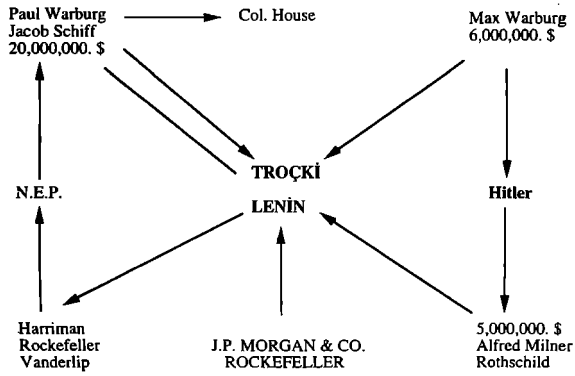
Fakat bütün bunlar olurken Lenin ve Trotçki neredeydiler? Lenin İsviçre'deydi. 1905 yılındaki sürgünden sonra Avrupa'da bulunuyordu. O da o yılda başarısızlıkla sonuçlanan Komünist Devrim'de çarı devirmek istiyordu.

Trotçki de sürgünde bulunuyordu. New York City'nin doğu tarafında komünist bir gazetenin muhabirliğini yapıyordu. *(10)* Çar'ın tahtını terkettiği sırada Bolşevikler belirgin bir politik güce sahip değillerdi. Rusya'ya baskı altındaki halkların zorlamasıyla geri dönmediler, aksine onları iktidara getiren ve destekleyen Avrupa ve Birleşik Devletler'den güçlü şahıslardı. *(11)*

Lenin, meşhur "mühürlü tren" ile savaş hâlinde bulunan Avrupa'nın içinden geçerek gönderildi. Yanında yaklaşık 5 ila 6 milyon dolarlık altın bulunuyordu. Bütün olay, bütün hayatı boyunca sosyalist ve de çok zengin olan Alexander Helphland - nam-ı diğer "Parvus"-'un yardımıyla Alman Başkomutanlığı ve Max Warburg tarafından düzenlenmişti. Trotçki, 27 Mart 1917'de 275 devrimciyle beraber S.S. Christiania'nın güvertesinde New York'u terk ettiğinde ilk uğradıkları liman Halifax, Nova Scotia idi. Orada tutuklandı ve 5 gün boyunca hapse atıldı. Kanadalıların niçin böyle davrandıklarını anlamak zor değildi, çünkü Trotçki sıkça Rusya'da iktidarı teslim aldığı takdirde "emperyalist savaşı" sona erdireceğini ve Almanya ile özel bir barış imzalayacağını söylemişti. Bu, Alman birliklerinin büyük bir kısmı serbest kalacaklarından, Kanada'nın işine gelmiyordu. Bu şekilde kazanılan Rus birlikleri Kanada ile savaşmak için batı cephesine yerleştirilebilecekti. Beş günlük bir tutukluluktan sonra İngilizler ileride Kuhn Loeb'in ortağı olacak Sir William Wiseman'ın, Birleşmiş Devletler ise bizzat her tarafta bulunan Colonel House aracılığıyla Kanada'yla Trotçki'nin serbest bırakılması yolunda temasa geçtiler. Böylece Troçki serbest bırakıldı ve - Amerikan pasaportu

ŞEKİL-6

BOLŞEVİK İHTİLALİNİN DESTEKLENMESİ

De Gouvelitch şöyle devam ediyor:

"Zengin Amerikan bankeri Jacob Schiff'in kısmen bile ortaya çıkmamasına rağmen Rusya'daki olaylardaki önemli rolü artık bir sır değil."

General Alexander Nechvolodov'un Bolşevik Devrimi hakkındaki söylediklerinden de Goulevitch şu alıntıyı yapıyor:

"1917 nisanında Jacob Schiff kendi yardımları sayesinde Rusya'da ihtilalin başarıya ulaştığını ilan etti.

Aynı yılın ilkbaharında Schiff, Trotçki'yi desteklemeye başlamıştı...

Aynı zamanda Trotçki ve yandaşları, Max Warburg ve Stockholm'daki Nye-Bankaları'ndan Olaf Aschberg tarafından da desteklendiler...ve ayrıca Ren-Vestfalya satış karteli ve sonradan kızı Trotçki ile evlenen Jivotovski tarafından da mali yardım gördüler." *(Bakınız Şekil-6)*

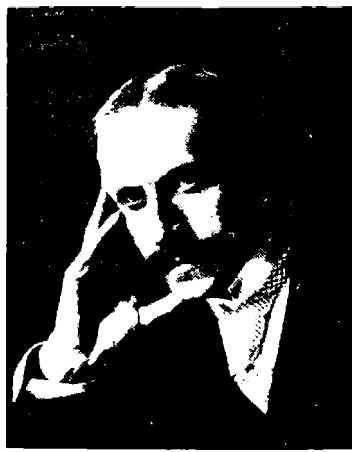
Schiff, Çar'ın devrilmesi için milyonları, Krenski'nin devrilmesini sağlamak için ise daha fazlasını harcadı. Hatta Bolşeviklerin gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasından sonra da Rusya'ya para yollamaya devam etti. Bu yüzden Schiff daha sonra ticarî yatırım işine hayli yarayacak olan 10 milyon doları Yahudiler için savaş yardımı adı altında tedarik etti.*(16)*

Goulevitch'e bu konuda şu alıntıyı yapıyor:

"Rusya Krallığı'nın Amerika'daki son büyükelçisi Mr. Bahmetiyev bize Bolşeviklerin zaferden sonra 1918 ve 1922 yılları arasında Schiff'in şirketi olan Kuhn-Loeb & Co.'ya 600 milyon ruble yolladıklarını söyledi."(17)

Schiff'in Bolşevik Devrimi'ne katılımı artık tabiî olarak inkâr edilse bile, bu ilişki o zamanlar müttefik haber alma teşkilâtları tarafından gayet iyi biliniyordu. Böylece Bolşevizmin bir Yahudi entrikası olduğu yolunda dedikodular oluşmaya başladı. Şemada gösterildiği gibi malî destek Schiff-Warburg grubu, Morgan ve Rockefeller'in de dahil olduğu bir kartel tarafından gerçekleştirildi. Belgeler, Morgan organizasyonu tarafından en azından bir milyon doların Kızıl Devrim'in kasasına aktarıldığını göstermektedir.*(18)*

RESİM-5

Lord Alfred Millnerz: zengin bir İngiliz ve Rothschildler'in korkuluğu. Bolşevik Devrimi esnasında Petersburg'ta uluslararası bankerlerin veznedarlığını yaptı. Daha sonra gizli bir teşkilat olan ve dünya iktidarını hedefleyen "Round Table"'nin yönetciliğini yürüttü. Bu plânın gerçekleşmesi için bir grup süper zenginin Sosyalizm maskesi altında dünyayı kontrol etmeleri gerekiyordu. Bu komplonun Amerika'daki destekçisi solcu bankerler tarafından oluşturulan ve daima onların kontrolü altında kalan Council on Foreign Relations idi.

Devrimi finanse eden bir diğer önemli şahıs da, Rothschild tarafından desteklenen gizli "The Round Table" grubunun organizatör ve yöneticisi olan Lord Alfred adında çok zengin bir İngiliz idi.

Bu konuda Goulevitch şöyle demektedir:

"General Jahin 7 Nisan 1917'de günlüğüne şu notu düşüyordu: 'Au G. C. C. RusÈ'. - Rus Genel Karagşhı'nda -, Le Monde Slave, Cilt 2, 1927, Sh. 296 - 297): R. ile yapılmış uzun ve daha önce M. 'den duyduklarımı tekit eden bir röportaj. Almanların kendine ve ailesine karşı olan kinlerine dikkat çektikten sonra - kendi iddiasına göre - İngilizler tarafından tertib edilmiş devrim konusuna ağırlık verdi. Daha açık söylemek gerekirse İngilizlerden George Buchana ve Lord (Alfred) Millner tarafından tertip edilmişti bu devrim. Petersburg'ta o tarihlerde İngiliz ajan kaynıyormuş... İngiliz ajanlarının yerleştirildiği evlerin caddelerini ve numaralarını bile verebilirmiş. Söylenilenlere göre bu kargaşa esnasında ajanlar askerlere para dağıtarak onları isyana teşvik ediyorlardı."(19)

Goulevitch devamında şunları söylüyor:

"Özel röportajlarda bana, Lord Milner'in Rus devriminin finasmanı için 21 milyon rubleden fazla para harcadığını söylediler."

Lord Milner, Paul, Felix ve Max Warburg'un, I. Dünya Savaşı'nın bitmesinden sonra yapılan Paris Barış Konferansı'nda "kendi" ülkelerini temsil ettikleri de altı çizilerek not edilmelidir.

Max Warburg'un Lenin'i finanse etmesi harhangi bir nedenle Alman "vatanperverliği" olarak yorumlanabilirse de, Schiff, Morgan, Rockefeller ve Milner'e böyle bir olayı desteklemelerini ilham veren şey kesinlikle vatanperverlik değildi. İngilizler ve Amerikalılar müttefik olarak Almanlara karşı savaşıyorlardı. Aynı zamanda Çarlık Rusyası'yla da müttefiktiler. Mali yardımlarının neticesinde düzinelerce Alman tümeninin batı cephesi için serbest kalmasına ve böylece birçok Amerikan ve İngiliz askerinin ölmesine sebebiyet vermekle açık bir şekilde vatana ihanet etmiş oldular. *(20)*

Bolşevik Devrimi'yle alakalı olarak böylece birçok isim de ortaya çıkıyordu. Bu isimler aynı zamanda Federal Reserve Systems'in oluşturulmasında, tedrici gelir vergisine ön ayak olmada, vergiden muaf vakıfların kurulmasında ve Amerika'nın I. Dünya Savaşı'na girmesinde sorumlu olan kimselerdi. Fakat, kim bunların tesadüf eseri olmadığı mantıklı sonucunu çıkarsa, o kişi ülkemizin toplumsal sicilinden silinirdi.. Bir devrim, ancak organizasyon ve finansman ile başarıya ulaşır. Bilindiği üzere "baskı altındaki halklar" bunlardan hiçbirisini verecek durumda değildir. Insider'ler ise bunun iksini de garantileyecek durumdadırlar.

grup Sovyetler'e para ve daha önemlisi olan teknik bilgi transfer etmekle meşgul. Bu gerçek, Savaş, Devrim ve Barış ağırlıklı Stanfort-Üniversitesi'ne bağlı Hoover Enstitüsü'nde görevli bilim adamı Antony Sutton'un 3 ciltlik Western Technology and Soviet Economic Development (Batı Teknolojisi ve Sovyet Ekonomisinin Gelişmesi) isimli eserinde açıkça ortaya konmuştur. Ağırlıklı olarak Dışişleri Bakanlığı'nın resmî belgelerini kullanan Sutton, tatmin edici bir şekilde, aslında Sovyetlerin sahip olduğu şeylerin hepsinin Batı'dan alındığını ispat etmektedir. Bu nedenle SSCB'nin ABD'de oluşturulduğunu söylemek kesinlikle abartmalı olmaz.

Versailles'de Avrupa'yı parçalayarak II. Dünya Harbi'nin çıkmasına sebep olanlar da yine aynı gruptu.

Bu konuda Lord Curzon şöyle demektedir: "Yapılan bir barış plânı değil, sadece düşmanlığa ara verme plânıdır."Yine aynı Insiderler 1933 yılında F.D. Roosevelt'i Sovyetler'i tanımaya zorladılar. Böylece Sovyetler Birliği ikinci bir defa ekonomik çöküşten kurtarıldı. Aynı zamanda bu Insider'ler Hitler rejimine de büyük meblağlarda kredi verdiler. Bununla da II. Dünya Savaşı'nın başlamasını körüklemiş oluyorlardı. Bu gibi tahrifler, uluslararası malî destekçileri 1941 yılında müttefikimiz Stalin'in Hitler'le münasebetlerini koparmasından sonra yardımına koşmaktan alıkoyamadı. 1943 yılında Tahran'da yapılan konferansta, ikinci büyük "savaşları sona erdirecek savaş"'tan sonra Avrupa'nın paylaştırılması yönünde karar alındı. 1945 yılında ise Jalta ve Potsdamm'da Çin politikalarını tesbit ettiler. Owen Lattimore bu konuda şunları söylüyor: "Problem Çin'in nasıl sanki Birleşmiş Devletler tarafından itilmişcesine düşmesine izin verildiğiydi." Bu gerçekler itiraz götürmez gerçeklerdir. İlkelerde, halk bir biri ardınca tepeden komünizme zorlanıyordu. Bu politika için en çok ABD ve İngiltere çaba sarfediyordu. Bu aslında Amerikalılara pek uygun olmayan bir suçlamadır, lakin gerçekler başka bir sonuca imkan vermemektedir.

Komunizm eğer komünistlerin ve yönetici kadronun iddia ettiği gibi bir şey olsaydı, bunların hiçbirinin herhangi bir manası olmazdı. Ama eğer komunizm, insafsız ilim adamlarının yardımıyla oluşmuş süper zengin komplocularının bir aleti olarak kabul edilirse her şey mantıklı ve anlaşılır bir hâle geliverir.

Bu aşamada komplonun sadece bankerler ve uluslararası kartelciler tarafından planlandığını değil, aynı zamanda dünyanın en güçlülerine, zenginliklerini kullanarak bu dünyaya nasıl hakim olacaklarını gösterenlerin kendilerine güç kaynağı arayan ilim adamları olduğunu yeniden zihnimizde canlandırmalıyız.

Insider'ler, Rus Devrimi'ni malî yardımla teşvik etmekle veya 20'li yıllarda Lenin tarafından ekonomik program diye isimlendirilen programı büyük bir ölçüde finanse etmek ve böylece Sovyetleri çöküşten kurtarmakla ne kazanacaklardı?

Neden bu süper zenginler bunları yaptılar? Çünkü, hedefleri olan dünya hakimiyeti için herhangi bir yerde bir başlangıç noktası bulmak zorundaydılar. Tesadüf olsun ya da olmasın, Rusya, merkez bankası olmayan önemli bir Avrupa ülkesiydi. Başlangıç olarak komünist komplo kendisine Rusya'da coğrafî bir vatan bulmuş oluyordu. Bu vatandan bütün dünya milletlerine karşı tehditlere başlayabileceklerdi. Batının da artık bir düşmanı vardı.

Dünyanın en güçlü ve zengin insanları, böylece kesin hedefleri Rothschildler, Rockefellerler, Schiffler, Warburglar, Morganlar, Harrimannlar ve Milner gibi kişilerin servetlerini ellerinden almak olan bir hareketi destekliyorlardı. Mantıksal olarak bu süper zenginlerin, bu enternasyonal komünizmi kontrol altında tuttukları için ondan korkmadıkları ve hatta onu desteklediklerini ortaya çıkatı. Bunun başka mantıksal bir izahı var mıdır? Her anlaşmazlıkta iki tarafı da kontrol ettiklerinde Rothschlids'in 150 seneyi aşkın bir zamandır aynı metodu kullandıkları düşünülmelidir. Verdiğiniz borcu güvenceye almak istiyorsanız, size borçlu olanın bir düşmanında emrinize amade olmalıdır. Amerika'nın sosyalleşmesindeki ana bahanelerden birisi doğu ve batı arasındaki güçler dengesi politikasıdır. Rusya'nın devletleştirilmesinde Insider'ler bütün yer altı zenginliklerinin hakkı da dahil olmak üzere 30 - 40 milyon değerinde arazi ve toprak satın aldılar.

Moskova'nın, New York, Paris ve Londra'dan nasıl yönetildiği hakkında ancak zan ve tahminlerde bulunabiliriz. Şüphesiz bu kontrolün önemli bir kısmı ekonomiye yönelik olmuştur. Uluslararası bankerlerin Rusya'da Sovyet politikasını kontrol eden bir organizasyonu teşkil ettirmiş olmaları ise kesindir. Bu oraganizasyon, kongre komitelerinin açıklamalarında ve Ian Flemings'in romanlarında tarif edilen Uluslararası Komünist Suçlu Organizasyonu SMERSH olabilir. Flemings'in romanları büyük ölçüde hayalî olmasına rağmen bilindiği gibi Fleming ingiliz istihbaratında çalışıyor ve bütün dünyada istihbarat temaslarını çok iyi ayakta tutuyor ve iddialara göre uluslararası komplo ile derinden derine ilgileniyordu.*(21)*

Bir grup Amerikan malî destekleyicilerinin sadece komünizmin Rusya'da yerleşmesinde yardımcı olmadıklarını ve aynı zamanda komünizmin hayatta kalmasını sağlayabilmek için büyük çabalar sarfettiklerini biliyoruz. 1918'den beri bu

BEŞİNCİ BÖLÜM

GÖRÜNÜRDE DEĞİŞİKLİĞİN FAZLA OLMASI, ASLINDA AZ OLDUĞUNU GÖSTERİR

Okuyucu bu kitabın komplo olayının sadece bir kısmını konu edindiğini bilmelidir. Daha az önemli olan ve iş, din ve ırk kavgasına yönelik sosyalizmi geliştirmeye matuf sayısız diğer komplolar başka kitaplarda anlatılmıştır. Komplonun böylesi bir şekilde tezahür edenleri genelde uluslararası bankerlerden bağımsız olarak gerçekleşir. Bunların toplumumuz için olan tehlikesini gözardı etmek ise elbette ki elim bir sonuç doğururdu. *(22)*

Aynı şekilde bütün banker ve iş adamlarını bu komplocularla aynı kefeye koymak vahim bir durum arzederdi. Şimdiye kadar düşünülebilen en faziletli ve üretken sistem olan serbest ticaret ile monopolcu ve bankerler tarafından tahakküm edilen kartelci kapitalizmi birbirinden bariz bir şekilde ayırmak gerekir. Serbest yatırımcılar ve işadamları hizmet ve ürünlerini serbest rekabet piyasasına arzederler, kapitalist kartelciler ise hükümetleri kötü amaçlarına alet ederek kamuyu kendileriyle iş yapmaya zorlarlar. Bu birleşmiş sosyalistler özel yatırımın ve dolayısıyla serbest rekabet piyasasının can düşmanıdırlar.

Normal vatandaş, Insider'lerin fiyatları tesbit etmesini, pazarları sunî bir şekilde etkilemesini, monopollar kurmasını, politikacıları satın almasını ve işçileri soymasını eleştirir, ama onların komünizm ile bütün dünyaya hakim olma plânlarının farkına bile varamaz.

Ama biz, bu konuda mantık kurallarını kullanarak, bu güç edinmek isteyen kişileri deşifre edecek olursak, yönetici kadronun medyası tarafından ayrılıkçı fikirler yayan tehlikeli paranoyaklar olarak lanetleniriz. Başka alanlarda ise bunun tersine ve kendi yararlarına olduğu ve "demokrasinin" ayakta kalmasına hizmet ettiği için, sağlıklı bir muhalefet daima kabul görmüştür.

GÖRÜNÜRDE DEĞİŞİKLİĞİN FAZLA OLMASI, ASLINDA AZ OLDUĞUNU GÖSTERİR

Insider'ler I. Dünya Savaşı'nı aslında bu savaşın sonucunda dünya hakimiyetini gerçekleştirmek için başlatular. Ulusal monopolleri kurmak için, ulusal hükümetlerin kontrol altına alınması gerekiyordu. Uluslararası bir monopol gerçekleştirmek içinse mantıklı olarak dünya hakimiyeti ve onun kontrolu ihtiyacı hasıl oluyordu.

11 Kasım 1918'de varılan ateşkes anlaşmasından sonra Wodrow Wilson ve danışmanı Colonel House Avrupa'ya orada Milletler Birliği şeklinde bir dünya hakimiyeti kurmak ümidiyle gittiler. Ama görüşmeler suçun iki tarafta da olduğunu gösteriyordu. Böylece Wilson'un "14 Madde"'si değerini kaybetti ve plânladığı "manevî haçlı seferi" de etkisini yitirdi. Bu olay kamuoyunun dikkatini çekti ve bir uyanma sürecine girmesine vesile oldu. Görüşmelerde en önemli taraf olan Amerika geri çekildi; Amerika'nın katılımı da olmadan herhangi bir dünya hakimiyeti kurmak mümkün değildi.

ABD senatosunun, ülkeye böylesi uluslararası görevler yükleyen bir anlaşmayı kamuoyunun tepkisinden çekindiği için imzalamaması gayet makuldur. Amerikan kamuoyu hangi şekilde olursa olsun enternasyonalizm ve dünya hakimiyeti fikrine alıştırılmalıydı. Bu konuda da yine Colonel House yardımcı olacaktı.

Professor Quigley'e bakılırsa I. Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika'daki finans hanedanlarından en önemlileri - Morgan'dan sonra - Rockefeller, Kuhn- Loeb & Co., Dillon Read and Company ve Brown Bros idi. Hepsi Max Warburg'un da kurucu üye olduğu CFR'de temsil ediliyorlardı. Kurucu üyelerin arasında Federal-Reserve-System'i kuran ve birçoğu da Bolşevik Devrimi'ni destekleyen bütün Insider'ler vardı. Bu CFR kurucu üyelerinden bazıları şunlardır: Jacob Schiff, Averell Harriman, Frank Vanderlipp, Nelson Aldrich, Bernard Baruch, J.P. Morgan, John D. Rockefeller. Bunların hepsi kendi amaçlarına ulaşmak için CFR'i oluşturdular.

CFR "Establişman/Yönetici Kadro", "görünmez hükümet" ve "Rockefeller Dışişleri Bakanlığı" diye tanınıyordu. Bu yarı gizli teşkilat Amerika'da tartışmasız en etkili grup hâline geldi.

Bu konudaki en farklı makale 1 Eylül 1961 tarihli Christian Scince Monitor'da yayımlandı:

"New York'un 68. caddesindeki meşhur Avenue parkının batı tarafında karşı karşıya iki gösterişli bina bulunmaktadır. Bunlardan birisi Sovyetler'in ABD Büyükelçilik binasıdır...Hemen karşıdaki güney batı cephesindeki köşede de dış politikada tahminen en etkili yarı resmî teşkilat olan Counccil on Forein Relations'un binası bulunmaktadır. "

CFR'in neredeyse hepsi istisnasız olarak hükümette, iş ve ticaret hayatında, iletişim alanında, vakıf ve akademilerde kariyer yapmış olan yaklaşık 1500 resmî üyesi olmasına ve CFR personelinin Roosevelt'ten bu yana bütün hükümetlerin hemen her kilit noktasında görev almış olmasına rağmen, her bin Amerikalıdan birinin bu teşkilatın yapı ve amaçları hakkında bilgi sahibi olmak bir tarafa, bu teşkilatın ismini bile biliyor olması şüphelidir.

İngiliz hakimiyetinin bütün dünyaya yayılması..., her türlü savaşı önleyebilecek kadar büyük bir gücün teşkili ve insanlık menfaatlerinin korunması'

Rhodes'in "Amentüsü" bu hedefler üzerine bina edilmiştir. Gizli topluluğu için örnek olarak Masonları da zikretmesine rağmen İsa'nın topluluğunu model olarak almıştı."(14)

Böylesi gizli toplulukların asıl fikir babasının, 1 Mayıs 1776 yılında dünya hakimiyetini kurma amacında olan komplocu tarikat İlluminatlar'ı kuran çok tartışılan filozof Adam Weishaupt olduğunu da söylemek gerekir. Weishaupt'un İlluminatlar'ının korku hakimiyeti tezinin temsil edilmesinde oynadıkları rolü inkar etmek mümkün değildir. İlluminatlar'ın kullandıkları teknikler uzun yıllar komünistlerin usulune model teşkil etmişti. Weishaupt da cemaatinin yapısını oluştururken İsa'yı(Cizvitleri) örnek aldı ve onların düsturlarını masonik terimlere çevirdi. Aydelotte şöyle devam ediyor:

"1888 yılında Rhodes 3. vasiyetnamesini yazdı..., her şeyi, içinde 'konuştuklarımızın yazılı aslını' ihtiva eden bir ek mektupla baraber(Maden işletmesinde kendini finanse eden)Lord Rothschild'e bıraktı. Tahminlere göre bunda ilk vasiyetnamesi ve 'amentüsü'/inanç esasları vardı. Rhodes'in bir notunda şu yazar: 'Mevzu bahis edilen meseleler konusunda eğer varsa cizvitlerin yapılanmasını alın.'"

Büyük bir ihtimalle stratejik sebeplerden dolayı Lord Rothschild sonradan sistemin kurmay kadrosundan çıkarıldı. Professor Quigley'in ortaya çıkardığına göre "kayınbabası Lord Rothschild'in yerine Lord Rosebury, Rhodes gizli grubuna alındı ve bir sonraki(ve sonuncu) vasiyetnamede yed-i eminliğe getirildi."

"Gizli topluluk", içten dışa doğru daireler şeklinde komplocu örneğine uygun olarak içeriden dışarıya doğru oluşturulmaya başlandı. Professor Quigley bize bu konuda merkezî çekirdeğin 1891 Mart'ında Rhodes'in paralarıyla oluşturulduğu bilgilerini veriyor. Organizasyon, Rothschild'in adına daha önceki bölümde Bolşevik Devrimi'nin kilit finansörlüğünü yapan kişi olarak adı geçen Lord Alfred Milner tarafından yapıldı. The Round Table İngiliz hükümet kulisinin arkasında çalışıyordu. İngiliz dış politikasını ve İngiltere'nin I. Dünya Harbi'ndeki tavrını etkiliyordu. Professor Quigley'e göre:

House siyasî görüşlerini 1912 de yayımladığı Phlipp Dru: Administrator isimli kitabında açıklamıştı. Bu kitapta "Karl Marx'ın hayal ettiği tarzda bir sosyalizmin" uygulamaya sokulmasıyla Amerika'nın nasıl ele geçirilebileceğini içeren ve kötü bir şekilde uydurma olarak gizlenen bir plân geliştirmişti. House kitabında başarılı bir şekilde bir ABD başkanının "gerçek fikir ve amaçlarını gizlemek suretiyle" seçilmesini gerçekleştiren bir "komployu" tarif ediyordu.(1) House ayrıca bu komplocuların, adayların tesbitinde de farkettirmeden etkili olduklarını yazıyordu. Fikirleri kabul görmeyen kişiler tabiî ki aday olarak gösterilmiyordu. Komplocular Cumhuriyetci ve Demokrat Parti'yi dünya hakimiyetini teşvik etme fikrine alet etmeyi düşünüyorlardı. Böylece seçimler bir çocuk oyuncağına dönüştürülüyordu.

1919 yılında House, The Round Table isimli İngiliz gizli organizasyonunun üyeleriyle bir araya geldi. Görevi Amerika, İngiltere ve Batı Avrupa vatandaşlarına bir dünya hükümetinin yararlarını ve iyi taraflarını beğendirmek olan bir organizasyonun kurulması plânları yapıldı. Böyle bir reklam kampanyasının baş argümanı da tabiî ki "barış" olacaktı. Perde arkasında Insider'lerin olduğu ve bununla bir dünya diktatörlüğü plânladıkları ise hiç bahis konusu olmadı.

The Round Table organizasyonu, "yeni bir dünya düzeni" kurmayı hedefleyen altın ve mücevher taciri Cecil Rhodes'in emelinden ortaya çıkmıştı. Rhodes'in hayatı hakkında kitap yazan Sara Milin bu emeli daha somut bir şekilde ifade ediyordu: "Dünyayı yönetme isteği"(2)

Prof. Quigley bu konuda şöyle bir açıklamada bulunuyor:

> *"1890 yılının ortasında Rhodes'in bir milyon sterlinlik yıllık geliri vardı(yaklaşık 5 milyon dolar). Bu gelirini amaçları için öylesine harcardı ki, çoğu zaman bu nedenle hesabı açık verirdi...."(3)*

Rhodes'in, dünya hakimiyetini gerçekleştirmeyi amaçlayan komplocu bir grupla olan bağlantısı, Frank Aydelotte tarafından American Rhoders Scholarships isimli kitabında yayımladığı Rhodes'in vasiyetnameleriyle de ispat edilmiştir. Kitapta şöyle denilmektedir:

> *"Rhodes'in 24 ila 46 yaşları arasında yaptığı(48 yaşında ölmüştür) bu 7 vasiyetname bir çeşit manevi otobiyografiyi teşkil eder...En fazla tanınmış olanı ilki, Gizli Cemiyet Vasiyetnamesi'dir. Sonuncusu ise Rhodes Burslularını Tesbit adını alır.*

Rhodes birince vasiyetnamesinde hedeflerini ayrıntılı bir şekilde açıklamaktadır:

Professor Quigley'e bakılırsa I. Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika'daki finans hanedanlarından en önemlileri - Morgan'dan sonra - Rockefeller, Kuhn- Loeb & Co., Dillon Read and Company ve Brown Bros idi. Hepsi Max Warburg'un da kurucu üye olduğu CFR'de temsil ediliyorlardı. Kurucu üyelerin arasında Federal-Reserve-System'i kuran ve birçoğu da Bolşevik Devrimi'ni destekleyen bütün Insider'ler vardı. Bu CFR kurucu üyelerinden bazıları şunlardır: Jacob Schiff, Averell Harriman, Frank Vanderlipp, Nelson Aldrich, Bernard Baruch, J.P. Morgan, John D. Rockefeller. Bunların hepsi kendi amaçlarına ulaşmak için CFR'i oluşturdular.

CFR "Establişman/Yönetici Kadro", "görünmez hükümet" ve "Rockefeller Dışişleri Bakanlığı" diye tanınıyordu. Bu yarı gizli teşkilat Amerika'da tartışmasız en etkili grup hâline geldi.

Bu konudaki en farklı makale 1 Eylül 1961 tarihli Christian Scince Monitor'da yayımlandı:

> *"New York'un 68. caddesindeki meşhur Avenue parkının batı tarafında karşı karşıya iki gösterişli bina bulunmaktadır. Bunlardan birisi Sovyetler'in ABD Büyükelçilik binasıdır...Hemen karşıdaki güney batı cephesindeki köşede de dış politikada tahminen en etkili yarı resmî teşkilat olan Counccil on Forein Relations'un binası bulunmaktadır. "*

CFR'in neredeyse hepsi istisnasız olarak hükümette, iş ve ticaret hayatında, iletişim alanında, vakıf ve akademilerde kariyer yapmış olan yaklaşık 1500 resmî üyesi olmasına ve CFR personelinin Roosevelt'ten bu yana bütün hükümetlerin hemen her kilit noktasında görev almış olmasına rağmen, her bin Amerikalıdan birinin bu teşkilatın yapı ve amaçları hakkında bilgi sahibi olmak bir tarafa, bu teşkilatın ismini bile biliyor olması şüphelidir.

CFR'in anonimliğini başarılı bir şekilde koruyabilmesine bir delil de, bu kitabın yazarının ve arkadaşlarının Readers Guide To Periodical Literature (Dergilerde Yayımlanmış Makaleler İçin Rehber)' in ciltlerini dikkatli bir şekilde incelemeleri sonucu - ve bu CFR teşkilatının yaklaşık 50 seneden beri en üst düzeyde çalışmalarını yürütmesine ve başından beri iletişim alanındaki en iyi elemanların maiyetlerinde çalıştırmasına rağmen - CFR hakkında sadece bir makale bulabilmiş olmaları gerçeğidir. Bu tek makale de kesinlikle yüksek tirajli bir dergi olarak kabul edilemeyecek olan Hartpers'te yayımlanmıştır. Büyük Amerikan gazetelerinde de CFR

"1914 yılında başlayan savaşın sonunda bariz bir şekilde bu sistemin organizasyonunun(Round-Table grubunun) çok belirgin bir şekilde yaygınlaştırılması gerektiği ortaya çıktı. Bu zor görev yine daha önce İngiltere ve diğer müstemlekelerde Round-Table grubunun cephe organizasyonlarını kuran Lionel Curtis'e verildi. Bu cephe organizasyonlara Royal Institute of International Affaires(RIIA)Krallık Uluslararası Meseleler Enstitüsü ismi verildi. Çekirdek organizasyonunu her alanda Round-Table grubu oluşturuyordu. New York'taki cephe organizasyonunun ismi Council on Foreign Relations(CFR) Dış İlişkiler Derneği idi ve J.P. Morgan & Co arka plânındaki çok dar bir çevredeki Amerikan Round-Table grubuyla ilişki içindeydi. Amerikan organizatörler, sayıları oldukça çok olan ve Paris Barış Görüşmeleri'ne giderek orada Milner grubu menşeyli aynı tür İngiliz müttahassıslarla temasa geçen Morgan-müttehassısları tarafından yönlendiriliyordu. Royal Institute of International Affaires 'in ve Council on Foreign Relations plânları Paris'te tasarlanıyordu..."(5)

Josepf Kraft (CFR üyesi) ise Temmuz 1958'de CFR'in resmen kurulmasında asıl görevlinin Proteges, Walter Lippmann, John Foster Dulles Allan Dulles ve Christian Herter tarafından destek gören Colonel House olduğunu bildirir. Komploculara CFR'in kurulması vazifesi verilen 19 Mayıs 1919 tarihinde Paris Majestic-Hotel'de yapılan kilit toplantıda - hem Amerikan, hem de İngiliz - Round-table grubu için ev sahipliği görevini icra eden House idi.

Her ne kadar Quigley CFR ismiyle tanınan bu teşkilatın kurulmasında Morgan'ın adamlarının önemini vurguluyorsa da, teşkilatın belgeleri ve Colonel House'ın anıları bu CFR teşkilatının kurulmasında asıl önemli şahsın Colonel House olduğunu göstermektedir. CFR'in 25. yıl raporu Paris'teki kuruluş çalışmaları hakkında şu bilgileri vermektedir:

"1919 yılında Paris'te kurulan Uluslararası Meseleler Enstitü'sü başlangıçta iki alt kısımdan oluşuyordu. Bunlardan biri İngiltere'de diğeri de ABD'de idi..."

Daha sonra sahte bir otonomi oluşturma plânı, "birden fazla alt kısımları olan tek bir teşkilat kurmanın akıllıca bir iş olmadığı gözükünce" değiştirildi. Yani Amerika'daki CFR ile İngiltere'deki RIIA'nın birbirinden farklı iki ayrı teşkilat olduğu imajı verilmeliydi. Böylece Amerikan kamuoyu, CFR'in aslında Round-Table grubunun bir yan kuruluşu olduğunun farkına varmayacaktı.

Round-Table grubu Avrupa'da çalışmalarını sürdürürken CFR de ABD'de faaliyete geçti. İlk görevi II. Dünya Savaşı'ndan sonra I. Dünya Savaşı'ndan sonraki hataların yapılmaması için ABD'nin State Department'ine sızmak oldu. State Department'in CFR tarafından ele geçirilmesi, State Department Publication 2349'de - San Fransisko Konferansı'nın Sonuçları Hakkında Başkana Rapor 'da-yazılıdır. Devlet Sekreteri Edward R. Settinius(CFR)'un Başkan Truman'a yazdığı rapordur. Sayfa 20'de şunları okuyabiliriz:

> *"Avrupa'da II. Dünya Savaşı'nın patlak vermesinden sonra ABD'nin yeni ve alışılmadık problemlerle karşı karşıya geleceği kesindi... Bunun üzerine 1939 yılının sonunda (ABD'nin savaşa girmesinden iki yıl önce) CFR'in teklifi üzerine savaş sonrası problemler için bir kurul oluşturuldu. Bu kurul Dışişleri Bakanlığı'nın yüksek kadrolu memurlarından oluşuyordu (bunlardan sadece bir tanesi CFR üyesi değildi). Kurula 1942 Şubat'ında özel araştırmaya yönelik bir kısım tarafından organize edilen(ve CFR'in bordro listesinde direk olarak bakanlığın bordro listesine geçen), (finansesi, hazırlanması ve yönetilmesi CFR tarafından yapılan) bir araştırma ekipmanı tarafından yardım edildi. Araştırma imkanları (Pearl Haobour'dan sonra)hızlandırılarak patlama yaptı ve bu savaş sonrası problemler devlet kurulu (komple olarak CFR'in personeli ile donatılarak)savaş sonrası dış politika için danışmanlık yapan bir kurula dönüştürüldü."(bak. CFR Broşürleri, A Record of TWenty Years, 1921 - 1947.)*

Bu grup aynı zamanda Birleşmiş Milletler fikrini ortaya atmıştır. Bu da dünya süper devleti olma yönünde atılan ilk büyük ve başarılı adımdır. 1945 yılında San Fransisko'da gerçekleşen Birleşmiş Milletler'in kurulmasında hazır bulunan Amerikan delegelerinden en azından 47'si CFR üyesiydi. Bu toplantıya katılan başlıca kişiler şunlardı: Harold Stassen, John J. McCloy, Owen Lattimore(Senato Dahilî Güvenlik Komisyonu tarafından "Sovyet komplosunun bilinçli bir aracısı" olarak isimlendirilmişti), Alger Hiss(komünist ajan), Philipp Jessup, Harry Dexter (komünist ajan), Nelson Rockefeller, John Foster Dulles, John Carter Vincent ve Dean Acheson.Komünist Parti üyelerinin, BM'in yaygınlaştırılmasının önemini anladıklarından emin olmak için Political Affairs isimli resmî teori dergisi, Nisan 1945 sayısında şu emri veriyordu:

hakkında ancak birkaç makale yayımlanmıştır. Anonimliğin böylesine ustaca uygulanması kesinlikle bir tesadüfün sonucu değildir.

Peki ama bu teşkilatı böylesine etkili kılan nedir? Bunu kesin olarak bilenlerden hiç kimse bu konu hakkında bilgi vermeyecektir. Aynı şekilde Milner'in gizli topluluğunun bir yan kuruluşu olan Amerikan Round-Table grubunun bir üyesi tarafından yayımlanan Christian Science Monitor'da 1 Eylül 1961 tarihli makalesinde bu konuda bir şey söylememektedir.Bu makalede sadece CFR üyelerinin devlet erkanından ve iş hayatının hangi alanlarından olduğu hakkında bilgiler verilmektedir. Kendilerini birbirine bağlayan şeyin ise Amerikan dış poltikasının yönüne yönelik şiddetli kaygı olduğunu vurguluyorlar. Christian Science Monitor son 6 hükümetteki CFR'in mühim etkisine şöyle değinmekte:

> *"CFR üyelerinin Amerikan dış politikasının öğrenilmesi ve açıklanmasına adamalarından dolayı belirli bir şekilde özel işlerden resmî işlere geçtiklerini görebiliriz. Üyelerin yarısına yakınına resmi işlerde çalışmaları ve ara sıra danışman olarak faaliyet göstermeleri emredilmiştir."(Vurgu tarafımızdan eklenmiştir - kitabın yazarı)*

CFR tarafından onaylanan hükümetin savunma ve dış politika alanlarındaki tedbirleri belli bir düzen içerisinde ABD hükümetinin resmî politikası hâlini almaktadır. Bu da bütün bu olan bitende tesadüften söz etmenin mümkün olmadığını gösterir. Harpers'te Joseph Kraft bu konuda şöyle demektedir: "Bazı temel hükümet kararlarının gerçekleştiği sahne, birçoğu için metnin tesbit edildiği ve birçok defa yüksek dereceden devlet memurluğuna geçilen bir çıkış noktası oldu." Kraft, CFR hakkındaki makalesine tesadüfen ama uygun olarak "Devlet Adamları İçin Okul" ismini vermişti. Bu CFR üyelerinin daha sonra Washington'da uygulamaya konulacak belli bir stratejik çizgiye yönelik yetiştirildiklerinin itirafıdır.

II. Dünya Savaşı yaklaşırken Hitler'in Avusturya, Ren ve Südet bölgesinde durdurulamamasının sorumlusu Round-Table grubudur. Bu grup böylece katliamın hızlanmasının sorumluluğunu da üstlenmiş oldu. İkinci bir dünya savaşı, dünya iktidarını kurmak için gerekli şartları oldukça kolaylaştıracaktı. Adolf Hitler'in iktidarı ele geçirmesi için finanse edilmesi, Warburg tarafından kontrol edilen Amsterdam'daki Mendelson-Bank ve daha sonra da - Frankfurt, Londra ve New York'ta şubeleri bulunan - J.-Henry-Schroeder-Bank tarafından gerçekleştirildi. Son olarak ismi geçen bankanın baş danışmanı büyük ortakları arasında John Foster ve Allan Dulles'in de bulunduğu Sulivan ve Cromwell'e ait firmaydı.*(bak. James Martins, All Honorable Men, Little Brown Co., New York, 1950, Sh. 51; ayrıca bak. Quigley, Sh. 443 ve 1059)*

Böylesi bir hareket noktası CFR üyelerinin listesini dikkatli şekilde inceleyenler tarafından anlaşılabilir *(Bak. şema 7).* Hâli hazırda CFR üyelerini yanlarında çalıştıran bankalardan bazıları şunlardır: Kuhn-Loeb & Co.; Lazard Freres (Rothschild ile direk bağlantılı); Dillon Read; Lehmann Bros.; Goldman, Sachs; Chase Manhattan Bank; Morgan Guaranty Bank; Brown Bros. Harriman; First National City Bank; Chemical Bank and Trrust ve Manufacturers Hanover Trust Bank.*(8)*

Aşağıdaki büyük firmaların yöneticileri CFR'in üyesidir: Standard Oil, IBM, Xerox, Eastman Kodak, Pan American, Firestone, US Steel, General Electric ve American Telephone and Telegraph Company.

CFR'in üyeleri aynı zamanda açıkca solcu olan ve açıkca komünistlerle beraber bir dünya hakimiyetini tavsiye eden Fabian Socialit Americans for Democratic Action, Socialist League for İndutrial Democracy - eski ismi Intercollegiate Socialist Society - ve United World Federalist isimli teşkilatların önde gelen adamlarıdır. Sadık sosyalist işçi liderlerinden Walter Reuter, David Dubinsky ve Jay Lovestone de CFR'in üyeleri arasında bulunuyorlardı.

Bu teşkilat ve kişiler genelde banka ve zengin kesimin baş muhalifleri olarak bilinirler, oysa hepsinin ait olduğu yer aynıdır. Bu gerçeklerin niye açıklanmadığı böylece daha iyi anlaşılmış oluyor.

CFR büyük vakıflar ve "fikir fabrikaları" ismi verilen yerlerle tamamıyla bağlantılıdır. Bu bağlantının içerisinde ayrıca Rockefeller, Ford, Carnegie vakıfları ve Rand-Corporation, Hudson Institut, Fund-for-the Republic ve Brookings Institut de vardır.

CFR'de temsil edilen haberleşme şirketlerinden tesbit ettiklerimiz şunlardır: National Broadcasting Corporation(NBC), Columbia Broadcasting Corporation, Time, Life, Forzune, Look, Newsweek, New York Times, Washington Post, Denver Post, Louisville Courier Journal, Minneapolis Tribune, Knight Gazeteleri,McGraw Hill, Simon Schuster, Random House, Little Brown & Co., McMillan Co., Viking Press, Saturday Review, Business Week, Harper Bros ve "Ayın kitabı" klubü. Bir kuruluşun bu kadar firmayı kontrol etmesinin mümkün olmadığını düşünmek, yalnızca çoğu insanların New York Times ve NBC gibi devlerin Morgan, Schiff ve bunların müttefikleri tarafından seçilmiş, mali yönden desteklenmiş ve yönetilmiş olduğunu bilmemelerinden kaynaklanmaktadır.

Times'ten David Ochs ve RCA (Amerika Radyo Kurumu)'dan David Sarnoff buna birer örnektir. İkisi de ilk başlardan beri Kuhn-Loeb & Co. ve Morgan'dan mali yardım aldılar.

"İyi organize edilmiş ve ateşli bir şekilde kesinleştirilmiş genel destek ve büyük heyecan ön plâna çıkarılmalı. Ama bu da yeterli değildir. Muhalefet öylesine çaresiz bırakılmalı ki, senato BM'in herhangi bir şartına ve onun akabinde gelen anlaşmaların hiçbirine karşı gelemeyecek kadar güçsüz bir duruma gelsin."

Partilerin, şimdiye kadar nefret ettikleri Wall Street'li şahıslar tarafından yönetilen bir teşkilatı desteklemeleri gerektiği sorusunu kendi kendilerine niçin sormadıkları hayret vericidir. Kamuoyunu fikir açısından etkileyen medya temsilcileri BM'i uluslararası bankerlerin aldatmacası değil de bir barış teşkilatı olarak sunmalarıyla şimdiye kadar kendilerinin yaptıkları tahrifatları gölgede bıraktılar.

CFR'in üyeleri sadece BM'i yönetmiyorlar, aynı zamanda milyonlarca insanın Joseph Stalin'in eline terkedildiği Tahran, Potsdamm ve Jalta konferanslarında ABD Başkanı'nın yanında yer alıyorlar ve komünist komplosunun korkunç bir şekilde yayılmasına sebep oluyorlardı. F.D.Roosevelt'in o zamandaki idarî işlerdeki yardımcısı olan kişi daha sonra J. Edgar Hoover tarafından Sovyet ajanı olduğu ortaya çıkarılan Lauchlin Currie isimli CFR'in kilit üyelerinden birisiydi.

CFR, Dışişleri Bakanlığı'nı son 38 sene içerisinde öylesine mütekamil bir şekilde yönetti ki, Cordell Hull, James Byrnes ve William Rogers dışında bütün devlet sekreterleri CFR üyeleri idi. William Rogers CFR üyesi değildi, ama Nixon'un dış ilişkilerdeki baş danışmanı olan Prof. Henry Kissinger, CFR ekipmanından bu göreve gelmişti. Dışişleri Bakanlığının alt kademeden sekreterlerinin nerdeyse tamamı CFR üyeleri idiler.

Bugün bile CFR aktiv bir şekilde bütün dünya üzerinde hakimiyet kurma hedefine yönelik çalışmalar yapmaktadır. Böylesi bir hakimiyet tabiî ki Insiderler ve onların müttefikleri tarafından kontrol edilecektir. CFR'in hedefi direk olarak anayasa ile koruma altına alınmış özgürlükleriyle beraber ABD'yi ortadan kaldırmaktır. Bunun böyle olduğunu gizlemeye bile yanaşmıyorlardı. Study Nr. 7, CFR tarafından 25 Kasım 1959 yılında yayımlandı ve "dünyanın barış, sosyal ve ekonomik değişme isteğine uygun yeni bir uluslararası düzenin" kurulmasını tavsiye ediyordu. Bu "öyle bir yeni düzen(bu sözcük dünya hakimiyetinin şifresidir) olmalı ki, içine kendilerini 'sosyalistler'(komünistler) diye isimlendiren ülkeleri bile alsın."*(7)***

Bütün bu kurum ve şirketlerin görevi CFR'in sosyalist bir dünya diktatörlüğünün kurulmasında oynadığı rolün ve bizatihi CFR'in kamuoyu tarafından öğrenilmesine mani olmak idi.

Daha önce de zikredildiği gibi Colonel House iki siyasî parti ve yalnızca tek bir ideoloji olması gerektiği görüşündedir. Bu tek ideoloji de dünya sosyalizmidir. Bugün Amerika'da durum aynen böyledir. Her ne kadar yurduna bağlı Demokratlar ile Cumhuriyetçiler arasında felsefî farklılıklar varsa da, politik partiler müşahede edildiğinde bu farklılıkların yukarıya doğru giderek kaybolduğu görülür. En sonunda da bu farklar yönetici kadro tarafından yönlendirilen basın sansürünün arkasında tamamen kaybolmaktadır. En tepede de CFR'in kontrolu bulunmaktadır.

George Wallace 1968'de iki parti arasında en küçük bir fark olmadığını iddia ederken haklıydı.

Aşağıdaki Demokrat Parti üyeleri eskiden yada hâlen CFR ajanlığı yapmaktadır: Dean Acheson, Alger Hiss, Adlai Stevenson, John Kennedy, Robert Kennedy, Edward Kennedy (Boston Comittee) (*), Averell Harriman, George Ball, Henry Fowler, Dean Rusk, Adam Yarmolonsky, Hubert Humphrey ve John Lindsa.

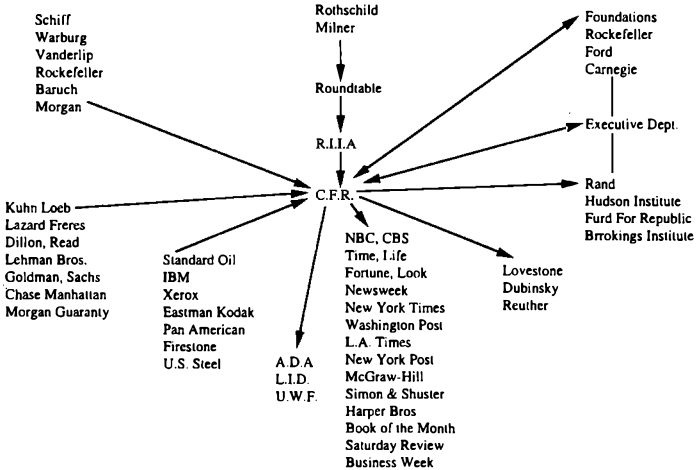
Uluslararası bankerlerden L.-B.-Johnson-idaresinde çalışanların çoğu hizmetlerinden dolayı rahat ve kârlı mevkilerle ödüllendirildiler. Alt kademeden devlet sekreteri George Ball, Lehmann Brothers'e geçti; Mali Sekreter Henry Fowler Goldman, Sachs & Co.'ya, bütçe müdürü Peter Lewis, maliye ikinci sekreteri Frederick Deming ve eski ticaret sekreteri C.R. Smith, Lazard Freres(Rothschild) tarafından alındılar. Fowler ve Deming Avrupa milletlerinin altınlarımızın yarısı üzerinde hak iddia etmelerine ve ABD kassasından bir asır boyunca biriktirdiği tüm gümüş stoklarının çalınmasına yol açan politikanın büyük ölçüde sorumlularıdır. Bu adamlar beceriksizlikleri karşısında duyulan merhametten dolayı mı, yoksa becerdikleri işlere karşılık teşekkür olarak mı ödüllendirildiler?

Cumhuriyetçi Parti CFR'e çalışan şu kişiler tarafından kontrol altında tutuluyordu: Dwight D. Eisenhower, John Foster Dulles, Thomas E. Dewey, Jacob Yavits, Robert McNamara, Henry Cabot Lodge, Paul

(*) Boston Komitesi

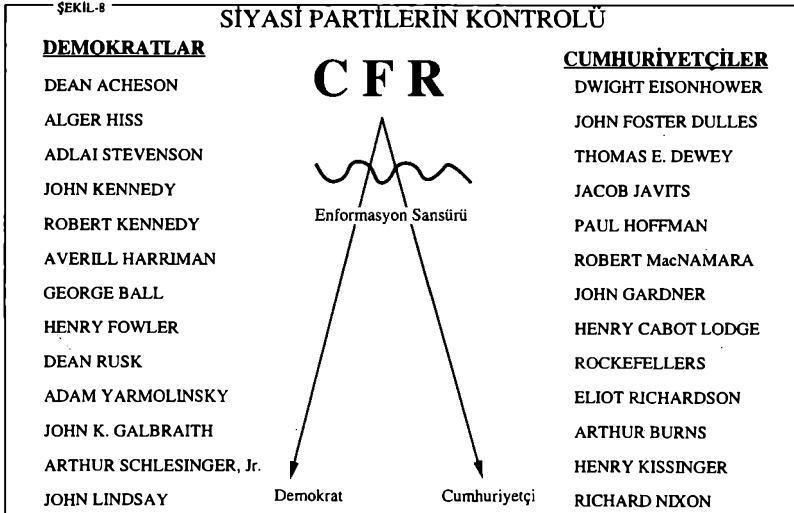
ŞEKİL-7

GİZLİ DÜNYA HÜKÜMETİ

ŞEKİL-8

SİYASİ PARTİLERİN KONTROLÜ

Hoffman, John Gardner, Rockefeller hanedanı, Elliot Richardson, Arthur Burns, Henry Kissinger ve Richard Nixon.(*)

Her ne kadar F.D. Roosevelt'ten beri tüm idareler CFR tarafından kontrol edildiyse de, Nixon Hükümeti 110 CFR üyesinin hükümetin kilit mevkilerine getirilmesiyle rekoru elinde tutuyordu. Henry Kissinger Richard Nixon'un seçim kampanyasında ilgileneceğine söz verdiği şeylerin tam tersini temsil ediyordu. Liberal ve muhafazakarlar Kissinger'in, Nixon hükümetinin en önemli kişisi olduğu konusunda hem fikirlerdir.

(*) Nixon artık CFR'e üye olmadığını iddia etmektedir.1962 yılında CFR, Kaliforniya'daki valilik seçimleri kampanyasında bir tartışma konusu hâline geldiği zaman CFR'den ayrılmış. Nixon çıkışı için herhangi bir sebep söylememiştir.110 CFR üyesine idaresinde önemli mevkiler vermiş olması ise kendi başına bir delildir. 1968 yılında muhafazakar olarak aday olan aynı Nixon'un asıl fikirlerini CFR'e, CFR'in dergisi Foreign Affairs Ekim 1967 yılındaki sayısında yayınlanan makalesinde açıklaması ise artık şaşırılmayacak bir şeydi. Makale "Vietnam'dan sonra Asya" ismini taşıyordu. Makalede azimli Başkan Nixon'un Kızıl-Çin'e karşı nasıl yeni bir politika başlatabileceğini ve Asya'ya yönelik dış politikamıza nasıl bir "realizm" getirebileceğini açıklıyordu. CFR'in 1952 raporunda özel konumda olan üyelerin şimdiye kadar üyeliklerini gizlemeye ve arka plânda kalmaya zorlandıklarına da yer veriliyordu.

Bilderbergler senede bir ya da iki defa toplanırlar. Aralarında ABD ve Batı Avrupa ülkelerinden ticaret ve siyaset alanlarının önde gelen isimleri vardır. Prens Bernhard, Bilderbergler'in hedefinin de kesin olarak dünya hakimiyeti olduğunu vurgulamaktan kaçınmamıştır. Bu hedefe ulaşana kadar Bilderbergler ABD ve Avrupa Insider'lerinin çalışmalarını koordine etmektedirler.

Prens Bernhard'ın konumu, ekonomik temeli muazzam Chase Manhattan Bank ve Standard Oil olan CFR komisyonunun başkanı David Rockefeller gibidir. Dünyada ekonomideki güçlü kişilerden Bilderbergler'e üye olanlar şunlardır: Baron Edmund de Rothschlid, Dillon Read & Co. 'dan C. Douglas Dillon (CFR), Dünya Bankasından Robert McNamara, S.G. Warburg & Co. Ltd.'den Sör Eric Roll, Internatioanl Monetary Fund'tan Pierce Paul Schweitzer ve Lehman Brothers'ten George Ball.

Gizli Bilderberg toplantısına katılan herkes bir Insider değildir. Ama genel oturumdan sonra yapılan özel toplantıya ancak solcular katılabilirler. Bilderbergler'in arasında Avrupa'nın sosyalit partilerinden çok sayıda kişi vardır. Bu da proletaryanın sözde liderleriyle, para babaları arasındaki bağlantıya başka bir delildir. Bilderbergler'in politikadaki çizgileri katılımcılar tarafından değil, Insider'ler yönlendirici kadrosunun 25 Avrupalı ve 15 Amerikalıdan oluşan elitleri tarafından tespit edilir.

İster demokratlar isterse cumhuriyetçiler, başa kim gelirse gelsin CFR'in gücü bunların hiçbirisinden etkilenmiyordu. Göstermelik politik değişmelere rağmen her şey dünya hakimiyetini isteyen Insider'ler tarafından tahrif ediliyordu. Professor Quigley yazıyor:

> *"Bir nesildir, belli bir dereceye kadar aşırı sağcıların komünistlerin çalıştıklarını iddia ettikleri bir şekilde çalışan uluslararası bir şebeke vardı ve bu şebeke hâlâ da var. Round-Table grubu diye isimlendirdiğimiz bu uluslararası şebeke komünistlerle çalışmaya karşı herhangi bir antipatileri yok ve sıkca buna uygun şekilde de davranmaktadırlar."(9)*

Bu ilk bakışta çelişkili gibi gelebilir, sözde komünistler Insider'lerin ezelî düşmanlarıdır, ama gerçek anlatıldığı gibidir ve bizim için olan tehlike durmadan artmaktadır.

Chikago Tribune'nin 9 Aralık 1950 tarihli baş makalesi CFR hakkında çok açık ve bariz bilgiler veriyor:

> *"CFR'in üyelerinin toplum üzerinden normalden çok fazla etkileri vardır. Kendi zenginliklerini, toplumsal konumlarını ve eğitimlerini veren prestijlerini, ülkelerini iflasa ve askerî açıdan çöküşe yönlendirmekte kullandılar. Onların ellerinde son savaşın (Kore Savaşı) kurumuş ve devam etmekte olan taze kan lekeleri vardır."*

Bu yazıda CFR'in aynı zamanda Vietnam'da 50 000 Amerikalının ölümüne sebep olduğu yazılamamıştı. CFR acımasızca Amerika'nın Vietkong'un silah ve muhimmat deposu için yardım ve ticarî gemi seferlerinin yapılması politikasını teşvik etti ve böylece birçok genç Amerikalının ölmesinde büyük bir payı oldu.

CFR'in ulusararası çapta teşkilat olarak bir karşıtının olmasını duymak şaşırtıcı bir şey olmasa gerek. Bu grubun kendine verdiği isim Bilderberg'lerdir. Eğer CFR halk tarafından zaten bilinmiyorsa, bu grup onlardan daha da az bilinir. Tabiî ki bu da bir tesadüf değildir.

Bu grubun kendine özgü isimleri, 1954 Mayısı'nda ilk toplantılarını yaptıkları Hollanda'nın Oosterbeek şehrindeki Hotel de Bilderberg isimli otelden gelmektedir. Bilderberg grubunun kurucusu, Hollanda Krallığından Prens Bernhard idi. Prens, Royal Dutch Petroleum(Shell Oil) ve bir çok temsilcilikleri olan dev konglomera karteli Société Generale de Belgique'te çok önemli yeri vardır.

RESİM-9-10

Edmond(yukarıdaki) ve Guy de Rothschlid Fransız Rothschild hanedanının liderleri.

RESİM-8

Başkan Nixon Bilderbergler'in başkanı Hollanda prensi Bernhard ile görüşüyor. Prens Bernhard günümüzde Rothschildler ve eliter bir dünya süper devletinin komünistleri ile görüşmektedir.*(10)* Bernhard her yıl yüksek dereceli Amerikalı resmî erkan, bankerler ve endüstricilerle ABD'nin Sovyetlerle birleşmesi için görüşmeler yapmaktadır. Son toplantıdan sonra mesela Nixon doların değerini düşürdü ve Kızıl-Çin ile ticaret ilişkilerini başlattı.

Bugüne kadar 29 Bilderberg toplantısı yapılmıştır. Genelde 3 gün sürer ve dikkatten uzak, ama birinci sınıf lüks mekanlarda yapılır. Katılımcılar aynı yerde yatırılır ve sıkı bir güvenlik ağı tarafından korunurlar. Kararlar alınır, faaliyet plânları yürürlüğe konulur ama, bunlardan hiçbirisi kamuyouna yansımaz. Tabiî ki bunlar basına kapalıdır ama, ara sıra toplantıların sonunda genel ifadelerle dolu toplantıların içeriği ve sonuçları hakkında bilgiler verilen basın toplantıları yapılır. Sebep yoksa herhangi bir şeyin gizlenmesi de gerekmez. Ford, Rockefeller ve Carnegie vakıfları bu toplantıları sebepsiz yere malî yönden desteklemezdi herhalde.

En son toplantı 23, 24 ve 25 Nisan 1971 tarihlerinde Laurence Rockefellers Woodstock Inn isimli Vermont Woodstock'ta bulunan bir misafirhanede yapıldı. Toplantı konusunda sağlam temellere dayalı tek haberi, muhabiri silik bir informasyon eline geçiren Herald isimli Vermont Rutland'da yayımlanan gazeteydi. 20 Nisan 1971 tarihli bu makalede şöyle deniliyordu:

> *"Konferansın etrafına nerdeyse aşılmaz bir suskunluk duvarı çekilmişti. Geçen hafta Woodstock'ta birkaç yerel memurun konferansın amacı hakkında bilgilendirilmesi için kapalı kapılar arkasında bir görüşme yapıldı. Toplantıya katılanlardan birisi pazartesi günü yaptığı açıklamada verilen bilgilere göre toplantının "uluslararası barış konferansı" olduğunu belirtti. Güvenilir başka kaynaklar ise toplantının uluslararası sermaye ile alakalı olduğunu iddia ettiler. Woodstock Misafirhanesi ise görünüre bakılırsa Fort Knox gibi korunuyor. Toplantı hakkında toplantının sonunda pazar günü verilecek olan bir basın açıklamasından başka herhangi bir haber geçmek yasak."*

Prens Bernhard Logan havaalanına indiğinde muhabirlere toplantının konusunun " ABD'nin dünya üzerindeki rolünün değiştirilmesi olduğunu" itiraf etti. Amerika'nın rolününü Prinz Benhard, Rothschildler ve Roikefellerler tarafından değiştirildiğini öğrenmek çok müthiş değil mi? Bu bize yutturulmak istenen gerçek demokrasinin aksiyon hâlinde tezahür etmesidir. Mr. Nixon'un emirlerini getirmek için sahnede aynı zamanda CFR-Rockefeller'in emir kulu ve dış ilişkilerdeki danışmanı Hennry Kissinger de vardı. Woodstock toplantısından kısa bir süre sonra iki önemli

Rothschlid'ler ticarî yönden (Royal Dutch Shell) Prinz Bernhard ile yakın temas hâlindeler ve dünya süper gücünün kurulması için Sovyetler'le bağlantı halindeler. 20 Aralık 1963'de yayımlanan Time dergisi Guy hakkında şunları yazmaktadır: Guy santimi santimine bir Rothschild'dir. Bu ismin ifade ettiği birçok şeyi şahsında temsil etmektedir. 'Bazı Fransız politikacıların sıkı arkadaşı ve güvendiği kişidir.' 'Mesaisini en çok bankasının gelişmesine ve büyümesine hasreder.' 'Guy, çok yönlü modern Rothschlid ailesini idare etmektedir.'" Edmond, söylenilenlere bakılırsa Fransız Rothschildler'inin en zenginidir. Tahminlere göre 500 milyon dolarlık bir servete sahiptir.

Bilderberglerin yönetici kadrosunun eski ve yeni Amerikalıları arasında şunları bulmamız mümkün: Geroge W. Ball, Gardner Cowles, John J. Ferguson, Henry J. Heinz II., Robert D. Murphy, David Rockefeller, Shepard Stone, James D. Zellerbach, Emelio G. Collado, Arthur H. Dean, Gabriel Hauge, C.D. Jakson, Gerogr Nebolsine, Dean Rusk ve General Walter Bedel Smith. Tarihî tesadüf teorisinin etkisi altında olanlar, Bilderberg yönetici kadrosunun saydığımız bu üyelerinin CFR'in de üyesi olmalarını tabiî ki tesadüf olarak göreceklerdir.

Bilderberg Danışma Komisyonu yönetim komisyonuna nazaran organizasyonun daha da merkezindedir. Şu Amerikalılar da bu teşkilatın Danışma Komisyonunda bulunuyorlar: Joseph E. Johnson, Dean Rusk, Arthur H. Dean, George Nebolsine, John S. Coleman, General Walter Bedel Smith ve Henry J. Heinz II.; bunların da hepsi CFR üyesidir.

İleri gelen politikacıların ve uluslararası sanayicilerin kendi ülkelerinin dış politika plânlarını tartıştıkları toplantılar açıklanmadığı için, basının bu konuyu hiddetle ele alması gerektiği düşünülebilir. Walter Cronnkite'nin (meşhur bir Amerikan haber spikeri) kızgınlıktan kıyameti koparması ve New York Times'in üstüne basa basa "kamuyounun haber alma hakkını" talep etmesi gerekirdi. Bunun yerine televizyon ve basın Bilderbergler'den bahsetmeyerek kamuoyunun dikkatini başka tali konulara çekmektedir. Bilderbergler solcu(ya da Liberallerin dediği gibi "ilerici") gruba dahil edildikleri için, hiç rahatsız edilmeden 1984 yılı için plânlarını yapıyorlar. John Birch Society hakkında herkesin bir şey duymuş ve Bilderbergler'in ise nerdeyse hiç tanınmamış olmalarını da Rockefeller'lerin medya üzerindeki etkisine bağlamak gerekir. (Bilindiği gibi John Birch Society (*) Amerika'da genelde faşist ve ırkçı diye bilinen çok meşhur bir kuruluştur. Basın tarafından sık sık kargaşanın kaynağı ve aşırı sağcı dernek olarak gösterilir. Kurucusu: Robert Welch'tir.)

(*) John Birch Society ABD'de genel olarak faşist ve ırkçı olarak çok iyi tanınmış bir cemiyet. Basın tarafından devamlı huzursuzluk üreten aşırı sağcı bir kuruluş olarak tanıtılıyor. Kaynak: Robert Welch.

ALTINCI BÖLÜM

MOSKOVA'YA KALKINMA YARDIMI: KÂRLI BİR İŞ!

uğursuzluk haberi veren ve "rolleri değiştiren" olay oldu: Hennry Kissinger Peking'e giderek Kızıl-Çin'in ticaret yapılan devletler ailesine alınmasını sağladı ve doların değer kaybetmesine yol açan bir para krizi cereyan etti. İngiliz politikacı ve aynı zamanda Rothschild'in güvenilir adamlarından Benjamin Disraeli Coningsby'de şöyle yazıyordu: " Görüyorsunuz ya sevgili Coningsby, dünya nasıl da sahne arkasında duran, kendini göstermeyen, tamamen başka kimseler tarafından yönetiliyor."

Kısa bir süre sonra Standard Oil of New York ve onun yan kuruluşu olan Vacuum Oil Company, Sovyet petrolünü Avrupa ülkelerine pazarlamaya karar verirler. O zamanlar, Bolşeviklere 75 milyon dolarlık bir kredinin verildiği söyleniyordu.(5)

Standard Oil'in-sadece teorik olarak mı-komünistler tarafından kamulaştırıldığını ortaya çıkaramadık. Sutton, bu konuda da şöyle yazıyor:

> *"1935'ten sonra sadece Danimarka telgraf ruhsatı; Japon balık, kömür ve yağ ruhsatı ile Standard-Oil'in kira anlaşması fesh edilmedi."(6)*

Standard-Oil, nereye giderse Chase National Bank da onun peşinden gidiyordu. (Daha sonra Rockefeller'lerin Chase Bank'ı, Warburg'ların Manhattan Bank'ıyla bugünkü Chase Manhattan Bank'ı kurmak için birleştiler).1922 yılında Bolşevik Sovyet ekonomisini kurtarmayı başaran Amerikan-Rus ticaret odasının kurulmasında Chase National Bank önemli bir şekilde katıldı. Bu odanın başkanı, Chase National Bank'ın ikinci başkanı olan Reeve Schley idi.(7) Bu konuda Profesör Sutton: "1925 yılında Chase Bank ile Prombank arasındaki görüşmeler ham madde finansmanı görüşmesini aştı ve bu iki banka Sovyetlerin ABD'ye ham madde ihracatı ve bunun karşılığında ABD'den pamuk va makine ithalinin finansmanı üzerine geniş bir plân taslağı hazırladılar."(8) Sutton ayrıca "Chase National bank ile E]uitable Trust Company'nin Sovyet kredi piyasasında en önemli rolü oynadıklarını" söyler.(9)

Rockefeller'e ait Chase National Bank, 1928 yılında ABD'ye Bolşevik tavhil senetlerinin satılması işine de katılmıştı. Vatanperver demekler, bu bankayı "uluslararası yatakçılar yuvası" olmakla suçlamıştı. Chase onlara göre "Amerika için utanç verici bir lekedir... birkaç dolar kâr yapmak için hiçbir şeyden çekinmiyor"du.(10) Kongre üyesi ve House Banking Commitee'nin başkanı Louis McFadden, kongre önünde yaptığı bir konuşmada şu açıklamayı yapıyordu:

> *"Sovyet yönetimi Chase Bank ve New York'taki Guaranty Trust Company'nin araya girmesiyle Federal Reserve Bank ve Federal Reserve komisyonu aracılığıyla ABD hazine dairesinden yardım aldı...*
>
> *...New York'taki Amtorg isimli Sovyet yönetiminin ticaret organizasyonunun, Gostorg isimli Sovyet ticaret organizasyonunun merkez bürosunun ve SSCB devlet bankasının defterlerini açıp da ABD'nin devlet kasasından ne kadar çok dolarının Rusya'nın yararına alındığını gördüğünüz de şaşırıp kalacaksınız. Sovyet Rusya'nın devlet bankasına, muhaberelerini yürüten New York'taki Chase Bank aracılığıyla hangi transferlerin yapıldığını bulunuz?(11)*

CFR Insider'leri, devrimden sonra, bütün güçleriyle komünist Rusya'yı ABD iş hayatı için ele geçirmeye başladılar. Ama o zamanlar, kamuoyu, Bolşevikler ve onların barbarlıklarına karşı öylesine hırçınca bir tavır içindeydi ki ABD hükümetinin resmî politikasının CFR'in amaçlarıyla meşgul olması mümkün değildi.

ABD, 1933 yılına kadar Bolşevikleri resmen kabul etmemişti. Bu ana kadar Sovyet ekonomisi çökmüş, halkı da açlıktan kıvranır olmuştu. Komünizm eğer Insider'lerden yardım alınmasaydı, Komünizm tamamen çökmüş olacaktı. Bolşevikler, CFR'li Herbert Hoover tarafından gıda maddeleri için temin edilip de daha sonra Lenin'in kendi amaçları için el koyduğu para ile çöküşten kurtarılmış oldular. Böylece Bolşevikler, o ana kadar yeni yöneticilere karşı direnen aç çiftçileri kontrol altına almayı başardılar. Hoover'in "insancıl" jesti, Sovyet rejimini kurtarırken, Sovyet ekonomisine hâlâ bir kaos hakimdi. Şimdi de Vanderlips, Herrimans ve Rockefeller'ler harekete geçtiler. İlklerden birisi Rockefeller'lerin ajanı, Jekyl-Island komplocusu ve Rockefeller National Bank'ın başkanı Frank Vanderlip idi. Vanderlip Lenin'i Geroge Washington'a benzetiyordu.*(1)*

Rockefeller'lerin halkla ilişkiler ve basınla ilgilenen bir ajanı olan Ivy Lee, Rockefeller onayıyla, Amerikan komuoyunu Bolşeviklerin aslında yanlış anlaşılmış idealistler ve gerçekte insanlığın iyi kalpli yardımcıları olduklarına inandırmakla görevlendirilmişti.

Stanford Universitesi'nin Hoover-Enstitüsü'nde görevli Professor Hoover Western, Technology and Soviet Development isimli kitabında isabetli bir şekilde şöyle diyor:

> *"180 sayfa sonunda tahmin edilebileceği gibi Lee, komünistlik meselesinin sadece psikolojik olduğu sonucuna varmaktadır..Fırsat buldukça 'Rusiardan (komünistlerden değil) bahseder ve 'hepsinin iyi olduğu" fikrine varmaktadır. ABD'nin SSCB'ni tanımasını, kredilerin yükseltilmesini; ABD'nin iyi bir dış politikası olacağını söyleyerek menfî propagandaya girmemeyi ve barış içerisinde beraber çalışmayı teklif eder."(2)*

Bolşevik devriminden sonra Standard of New Jersey, Nobel'den, büyük Kafkas petrol alanlarının %50'sini-bu mülkün teorik olarak devletleştirilmiş olmasına rağmen-satın alır.*(3)*

1927 yılında, Standard Oil of New York, Rusya'da bir rafineri yaparak Bolşeviklerin ekonomik yaralarını sarmalarına tekrar yardımcı olur. Profesör Sutton, durumu şöyle açıklar: "Bu, ABD'nin devrimden sonraki ilk yatırımı idi."*(4)*

New York Times bir hafta sonra 13 Ekim 1966'de şu haberi veriyordu:

"ABD, bugün, Başkan Johnson'un 400'ün üzerinde tüketim maddesinin Sovyetler ve Doğu Avrupa'ya ihracatını engelleyen sınırlamaları kaldırarak Doğu ile Batı arasındaki ticaretin canlandırılmasını ön gören teklifini yürürlüğe koyuyor.

İhracatı gevşetmede öngörülen maddelerin seçildiği kategoriler ise şunlar: Sebze, tahıl, kuru yem, deri, ham ve işlenmiş naylon, ham kağıt ve eski kağıt, tekstil ve tekstil lifleri, ham gübre, maden filizi ve hurda, petrol, benzin ve ürünleri, kimyasal bileşimler ve ürünler, renk maddeleri, temizlik maddeleri, plastik maddeler, maden ürünleri ve makineler, ilim ve iş hayatına yönelik aletler."

Aslına bakılırsa bu "stratejik olmayan maddelerin" hemen hepsi direk ya da endirek olarak savaşta kullanılabilecek maddelerdir. Daha sonra silah temizleme maddeleri, elektronik silahlanma parçaları ve radarlar da "stratejik olmayan maddeler" sınıfına alınarak Sovyetler'e ihracına izin verildi. Bir hileyle ihracat kontrolu da aşıldı. Bir makineli tüfek mesela hâlâ "stratejik" olarak kabul edilmekte ve dolayısı ile komünistlere satışı da yasak. Makineli tüfek yapımı için gerekli olan makineler, mermilerin barutunu üretmek için gerekli olan kimyasal maddeler ise "stratejik olmayan maddeler" listesine alındı. Şimdiye kadar yaklaşık 50.000 Amerikalı Vietnam'da öldürüldü. Vietkong ve Kuzey Vietnamlılar silahlarının %85'e yakınını Sovyetler ve onlara bağlı olan diğer Doğu bloku üyelerinden alıyorlardı. Onların malî güçleri yetmediğinden komplonun komünist kolu kapitalist koldan gelecek yardıma ihtiyaç duyuyordu. ABD, bu korkunç Vietnam savaşına katılan iki tarafı da malî yönden destekleyip silahlandırdı. Bu nedenle kendi askerlerinin ölmesinde doğrudan suçları vardır. Bunu da medya muhabirleri Amerikan kamuoyundan sakladılar.

Rockefeller'lerin, bu kanlı ticarette baş rolü oynamış olmaları tabiî ki şaşırtıcı bir durum değildir. Yönetici Kurul'un günlük gazetesi New York Times'in 16 Ocak 1967'deki baş sayfasını süsleyen bir makalenin konusu inanılmaz bir olayı anlatıyordu. "Eaton Kızıllarla olan ticareti harekete geçirmek için Rockefeller'le birleşiyor" başlıklı yazıda şunları yazıyordu:

"Bir aile sermayesi birliği Wall Sreet ve Midwest'le birlikte hür dünya ile komünist Avrupa arasında ticaret köprüleri kurmak için yola koyuluyor.

Rockefeller tarafından kontrol edilen International Basic Economic Corperation ve Cyrus S. Eaton jr. tarafından yönetilen Tower International Inc. Sovyetler de dahil demir perde ülkeleri ile ticaretin teşviki konusunda işbirliği yapmayı düşünüyorlar."

Anlaşılan, Insider'lerin komünist kolunun finanse edilmesi, tek Rockefeller'ler tarafından yapılmıyordu. Profesör Sutton: "...State Department'in dosyalarında olan bir rapora göre Kuhn-Loeb & Co. da birinci beş yıllık plânı finanse edenlerin arasında bulunuyor."(12)

Profesör Sutton, Sovyetler'deki teknik gelişmeler hakkında yazdığı üç ciltlik eserinde, inkar edilemiyecek bir şekilde Sovyetler'in kelimenin tam manasıyla ABD tarafından desteklendiğini tesbit etmektedir. Sutton ayrıca bu konuda Averell Harriman'ın 1944 Haziranı'nda State Department'e yazdığı bir rapordan şu alıntıları yapıyor:

> *"Stalin ABD'nin Sovyet endüstrisi için harb öncesi ve harp süresince verilen yardımlar için takdir borcunu ödüyordu. Sovyetler'deki endüstri fabrikalarının yaklaşık 2/3'sinin ABD'nin yardımı veya teknik açıdan desteğiyle yapıldığını söylüyordu."(13)*

Bu zamanlarda ABD'de, Sovyetler'e ait iyice yerleşmiş bir istihbarat teşkilatı olduğunu ve komünist gazetesi Daily Worker'in düzenli olarak özgürlüğümüzün yok edilmesi ve Amerika'nın Sovyetleştirilmesi için çağrı yaptığını hatırlamak gerekir. Sutton ayrıca Sovyet ekonomisinde Batı, özellikle Amerikan teknolojisinin uygulanması sonucunda ortaya çıkmayan hemen hiçbir alanının olmadığını göstermektedir.

Bunların hepsi tesadüf olamaz. 50 yıl boyunca CFR-Rockefeller-Insider grubu, Sovyetler Birliği'nin güçlenmesine vesile olacak bir siyasetin güdülmesini tavsiye etmiştir. Amerika, bugün kendini Insider'lerin desteklediklerı bir düşmana karşı korumak için yılda 75 milyar dolar ayırmaktadır. Geçmişte geçerli olan bugün daha da şiddetli bir şekilde geçerlidir. Teknolojik subvensiyonun, yardımların artırılması ve komunistlerle ticaretin teşviki gibi alanlarda CFR hâlâ söz sahibidir.

Başkan Lyndon B. Johnson, hükümetindeki her önemli stratejik görevi bir CFR üyesine veren kişi olarak 7 Ekim 1966'da şöyle demişti:

> *"Amacımız, kanunla tesbit edilmiş yetkilere dayanarak Avrupa'daki komünist ülkelerin de indirimli gümrük şartlarından yararlanabilecekleri ticaret anlaşmaları için görüşmeye zorlamaktır. Doğu-Batı-ticaretinin ihracat kontrolunu stratejik olmayan yüzlerce malı dikkate alarak azaltacağız."*

RESİM-11

Nelson Rockefeller, "Budapest Kasabı" diye tanınan Hruşçev'i karşılıyor. Rockefeller ve Eaton aileleri güçlerini, komünistlerin ABD için daha güçlü bir tehlike hâline gelmesini sağlayacak olan demir perdenin arkasındaki silah sanayisini kurmak için birleştirdiler. ABD savunma için yılda yaklaşık 75 milyon dolar harcamaktadır. Rockefeller'ler de komünistler için aluminyum fabrikası yapıyorlardı. Vietnam'daki savaşta yazılı bir savaş ilanı olmadığı için Rockefeller ve Eaton ailesi vatana ihanetten yargılanamadılar. Ellerinde yaklaşık 50.000 Amerikan askerinin kan lekeleri vardır.

International Basic Economic Corperation (IBEC), Federal-Reserve'nin şaibeli işleriyle uğraşan Nelson Aldrich'in torunu Richard Aldrich ve Nelson Rockefeller'in oğlu Rodman Rockefeller(CFR üyesi) tarafından yönetildi. 20 Ekim 1969 tarihinde IBEC, Londra'da yerleşik N.M. Rothschlid & Oğulları'nın şirketi ile bir ortaklık anlaşması yaptıklarını duyurdu.

Cyrus Eaton jr., açıkça Sovyet yanlısı olan ve kariyerine John D. Rockefeller'in yanında başlayan Cyrus Eaton'ın oğludur. Eaton'un finans alanında güçlü olmasının akıl hocasının desteği sonucu olduğu kabul edilir. IBEC ile Tower International arasındaki anlaşma aslında eski bir işbirliğinin devamıdır. CFR'in listesinde Eatons'ın ismi geçmemesine rağmen Reece Committee onun gizli bir üye olduğunu ortaya koydu.

Rockefeller ile Eaton'un komünistler için hazırladıkları "stratejik olmayan maddeler" arasında bir de 10 lastik fabrikası ve sentetik lastik üretimi yapacak 200 milyon dolar değerinde iki fabrika bulunuyordu. Times'te yayımlanan bir yazıda Eaton şöyle diyordu: "Bu insanlar yeni araba fabrikaları yapıyorlar ve arabalar için de lastik fabrikalarına ihtiyaçları var." Seçim propagandalarında vaadettikilerinin aksine Kızıllar'la yapılan ticareti 10 katına çıkaran Nixon hükümeti zamanında, Amerikan firmaları komünistler için dünyanın en büyük kamyon fabrikasını inşa ettiler. Kamyonlar bir milletin savaş harekâtı için çok önemlidir ve İkinci Dünya Savaşı'nda da görüldüğü gibi tanka da çevrilebilirler. Bunun yanında Rockefeller ve Eaton komünistlere 50 milyon dolarlık bir aluminyum fabrikası yaptı. Aluminyum, roket yapımında kullanılmasına rağmen Johnson-Nixon anlayışına göre "stratejik olmayan maddeler" sınıfına girmektedir.

Bunlardan daha inanılmazını da Times bildiriyor:

> *"Tower International, geçen ay Sovyet Patent ve Lisans Hakları Kurulu Licensintorg ile gelecekte yapılacak patent ve lisans hakları transferleri için geçici bir anlaşma imzaladı. Eaton'un ifadesine göre şimdiye kadar patent alım ve satım işlerini Ruslar, Sovyet-Amerikan ticaretini teşvik için kurulmuş Rusların Amerika'daki resmî ajansı Amtorg Trading Corperation'a bırakmışlardı."*

Bunun mânâsı Rockefeller ve Eaton'un teknik yeniliklerin kapitalistlerin özde düşmanı olan Sovyetlere aktarılması konusunda bir monopola sahip olduklarıdır. Times devamla:

"Mr. Eaton, Amtorg yetkililerinin Amerikan firmalarından patent alma konusunda karşılaştıkları zorlukları tasdik etti. Tahmin edebileceğiniz gibi bir Rus için bir havacılık şirketinin araştırma kısmına girip oradan bir patentin alınını sağlamak hemen hemen imkansızdır."

Her normal Amerikalı, bir Rus'un patent almak için savunma tesislerimize girebilmesini imkansız olarak görür; Rockefeller ve Eaton'lar bu problemi komünistler için çözdüler. Sovyetlerin resmî temsilcilikleri yerine, artık Amerikan firmalarıyla Rockefeller'ler ticarî anlaşmalar yapıyorlar. 50 000 Amerikalı Vietnam kurbanının çoğu, Rockefeller'lerin bizim resmen düşmanımız olanlara direk ya da endirek verdiği silahlarla öldürüldüler. Yazılı bir savaş ilanı olsaydı Rockefeller'ler resmen hain olacaklardı.

Rockefeller'ler komünistler için patent haklarını aldıkları ve böylece Sovyetlere Amerikan icatlarının seri hâlde üretilmesini sağladıkları için Sovyetlerin silahlı kuvvetlerini oluşturmalarından onlar da sorumludur. Bu teknolojik kalkınma yardımı, silahların direkt olarak satılmasından daha fazla önemlidir. Bir Amerikan firmasının, geliştirilmesi için yıllar harcadığı bir sistem, Ruslara kullanılmaya hazır bir şekilde verilmektedir. Mr. Rockefeller ve Insider'ler yılda 75 milyar dolar savunma için harcamada ve diğer yandan da kasıtlı olarak kesin bir düşmanın savaş potensiyelini kuvvetlendirmede bir mana görüyorlardır herhalde.

Rockefeller'ler anlaşma sonucu Sovyetler için patent ayarlamaya başladıklarından itibaren kesin olarak komünist ajanıdır. Komünistleri Rockefeller'lerin ajanı olarak görmek daha doğru değil midir? Bunun için 1864 Ekimi'nde cereyan eden garip bir olay dikkat çekicidir. Chase Manhattan Bank'ın başkanı ve CFR üyesi David Rockefeller tatilini Sovyetler'de geçirdi. Bilhassa komünist propagandada Rockefeller gibilerinin mallarının istimlak edilerek halk arasında paylaştırılacağından sıkça bahsedildiği göz önünde bulundurulacak olursa, burası dünyanın en büyük emperyalisti için ilginç bir tatil yeridir. Rockefeller'in "tatilini" bitirmesinde birkaç gün sonra Nikita Hruşçev Karadeniz sahilinde yaptığı tatili daha bitmeden devrildiğini belirten bir haber aldı. İlginç bir tesadüf !!! O zamana kadar Hruşçev, Rusya'nın Komunist Parti lideri olarak Sovyetlerin mutlak diktatörü olarak

RESİM-12

Komünist diktatörler ABD'ye geldikleri zaman ilk görüştükleri kişiler işçi ve sendika liderleri değildir; daha çok sanayici liderler ile iyi ilişkiler kurmaya çalışırlar. Bu fotoğrafta Nikita Hruşçev, komünist yanlısı olarak bilinen Cyrus Eaton'u selamlarken görülüyor. Eaton, kariyerine John D. Rockefeller'in sekreterliğini yaparak başladı ve yükselişini de büyük ölçüde Rockefeller ailesinin sağladığı kabul edilir.

Toplantının sonunda Cumhuriyetçi platformun atılıp yerine Rockefeller Sosyalist plânlarının konduğu esameli "Compact of Fifth Avenue"(5. Bulvar Anlaşması idi. Wall Street Journal 25 Temmuz 1960 tarihli sayısında olayı şöyle yorumluyordu: "Parti içinde birkaç muhafazakâr kızağa alındılar. Gerçekten de çok liberal hazırlanmış bu 14 madde birçok konuda Demokratların görüşlerine yakın bir platform oluşturuyor. Halkın muhafazakâr düşünen kesminin görüşlerine göre, Cumhuriyetçi Parti'nin gayret göstermesi gereken şeylerden çok uzak." Bu konuda Theodor White şöyle diyor:

> *"Her dört senede bir gerçekleşen çizgiye sadık kalanların çıkartılması olayı, bunun Compact of Fifth Avenue'de gerektiği zaman kesinlikle yapılmadı. Platform komitesindeki hizmetlerinden dolayı elde edebilecekleri saygınlık silinip gidiverdi. İki kişinin(Nixon ve Rockefeller) Babylon-by-the-Hudson'daki bir milyonerin tribleks evinde , 830 mil uzaklıkta, yaptıkları bir defalık toplantı, bunları kenara itmeye yetti. Bütün dünya önünde palyaçolar gibi ortada kaldılar."*

Rockefeller'in apartmanında konuşulan konuların hiçbirisi herhalde hiçbir zaman açıklanmayacak. Sonradan gelişen olaylara dayanarak sadece tahminler yürütebiliyoruz. Ama Mr. Nixon'un o zamandan beri Rockefeller'in etkisi altında olduğu açıktır.

Kennedy'ye karşı az bir farkla kaybetmesinden sonra Nixon, kendi isteğinin hilafına ve Rockefeller'in ricası(ya da emri) üzerine Kaliforniya'daki Eyalet Valiliği seçimlerine katıldı ve kazanamadı. *(Ayrıntılar için bak.: Aynı yazar: Richard Nixon - The Man Behind The Mask.)* Nixon'un politik kariyeri 1962 Kalifornya Eyalet Valiliği seçimlerinde Pat Brown'a karşı kaybetmesinden sonra daha başlamadan bitmiş gibi görünüyordu. Nixon, Kalifornya'daki avukatlık bürosunu bırakarak Rockefeller'in komşusu olarak 100 000 dolar yıllık kira vermek zorunda olduğu bir ev kiraladı. Bu ev de Nixon'un sözde ezeli düşmanı olan Rockefeller'e aitti. Nixon daha sonra Rockefeller'in özel avukatı olan John Mitcheil'in avukatlık bürosunda işe başladı. Bundan sonraki altı sene içerisinde yurt içinde ve dışında yaptığı birçok gezide siyasî kariyerini yeniden oluşturmak için uğraştı. 1968'de Cumhuriyetçilerin Başkanlığı için yeniden aday oldu. Bu zaman içinde kendi açıklamalarına göre servetini birkaç katına çıkardı ve çok zengin oldu. Nelson Rockefeller (ve Amerika'nın doğusundaki liberal yönetici kadrodan arkadaşları) Nixon'un muhafazakârlar tarafından kabul edilebilmesi için görünürde ona karşı mücadele etti. Böylece Nixon'un yeniden siyasî saygınlık kazanmasına yardım etti ve onu ABD'nin başkanı yaptı. Politik kariyeri sona ermiş gibi görünen hırslı Mr. Nixon'un,

geçiyordu. Böylesine güçlü bir adamı devirecek güç kimin elindeydi? Rockefeller'in seyahatinin asıl amacı neydi? Demek ki Sovyetlerin birinci adamı konumu sadece bir dekorasyondan ibaretti ve asıl güç sahipleri başka yerlerde bulunuyorlardı. Belki de New York'ta.

Yaklaşık 15 seneden beri komünist propaganda, Rockefeller gibi kapitalistlere karşı yapılmakta. Ama yine de Rockefeller'in bu kadar zamandan beri Sovyet savunma sanayiinin gelişmesinde etkin rol oynadıklarını tesbit ediyoruz. Kamuoyunun, enternasyonal kartelcilerin bu davranışlarına ticarî gayretlerinin ve mevcut durumdan haberdar olmamalarının sebep olduğuna inanması isteniyor. Ama bunun ne gibi bir mantığı olabilir ki? Rockefeller'leri durumdan haberdar olmamakla suçlamak ise hiç mümkün değildir.

David, Rockefeller hanedanının malî hedeflerini takip ederken, Nelson Rockefeller de onların siyasî hedefleriyle ilgilenmekteydi. ABD'nin başkanı olmak istiyordu; fakat bir talihsizlik eseri olarak kendi partisinin birçok üyesi tarafından kabul edilmemiştir. Eğer Rockefeller kendisi başkan olamıyorsa o zaman başkanı kontrol edecek güce ulaşmalıydı. Başkan Nixon ile Nelson Rockefeller görünürde, siyasî manada birbirlerine karşıydılar ve bu da kısmen doğrudur. Fakat bu sebeple Rockefeller'lerin, Başkan Nixon'u kontrol etme istekleri sona ermeyecektir. İkisi de 1968 yılında Cumhuriyetçiler'in başkanlığı için aday olduklarında, tabiî ki Rockefeller bu kavgadan muzaffer olarak çıkmak isterdi. Bu meselenin sonucundan bağımsız olarak kendisinin, bu ülkenin en yüksek mevkisini kontrol edeceği ise kesindi.

Hatırlanacağı gibi Richard Nixon, 1960'da Cumhuriyetçi Parti'nin programı hazırlanırken ansızın Nelson Rockefeller ile görüşmek için New York'a gitti. Bu olayı Barry Goldwatter "Cumhuriyetçi Parti'nin Münih Toplantısı" olarak tarif ediyordu. Nixon'un başkanlığı, kesin olduğu için Rockefeller ile buluşması için herhangi bir siyasî sebep yoktu. Chikago Tribune, olayı şöyle karikatürize ediyordu: "Bu Grant'ın, Lee'ye teslim olması gibi bir şey.(Amerikan iç savaşında Grant galip gelen Kuzeylilerin, Lee ise yenik düşen Güneylilerin komutanıydı.)

Theodor White 1960'da yayımlanan The Making of the President isimli kitabında Nixon'un bu toplantıya yönelik Rockefeller'in bütün şartlarını, şu özel şartları da dahil olmak üzere kabul ettiğini yazıyordu: "Nixon şahsen Rockefeller'e telefon edecek ve bir toplantı yapılmasını isteyecek; toplantı Rockefeller'in apartmanında, gizli olacak ve daha sonra Vali'nin (Nixon'un değil) yapacağı bir basın açıklaması ile açıklanacak. Çok açık bir şekilde toplantının başkan yardımcısının teşvikiyle gerçekleştiğine işaret edilecek; bu toplantıdan sonra ortaya çıkacak siyasî açıklama uzun, ayrıntılı ve kapsamlı olacak ve kısa bir bildirge olmayacak."

Gazete bu konuda şu haberi verdi: "Eski başkanlardan Lyndon B. Johnson, Cunhuriyetçi başkan olarak Richard Nixon'nun, Demokrat bir başkanın yapamayacağı şeyleri başardığını tasdik ediyor."

"Olabilecek kargaşalığı düşünebiliyor musunuz' diye sordu kısa bir röportajda eğer Taiwan'ın BM'den çıkarılmasına ben sebep olsaydım? Ya da geniş çaplı fiyat ve ücret kontrolu başlatsaydım?"

"Nixon başarıya ulaştı' diyordu sesindeki takdir eden bir vurguyla. 'Eğer ben, ya da Truman, ya da Humphrey veya herhangi bir Demokrat bunu yapsaydı, bizim işmizi bitirirlerdi."

hedefine ulaşmak için bir anlaşma yapmış olması gerektiği mantıklı değil midir? Amerika'nın doğusundaki liberal yönetici kadro tarafından başkanlığa getirilmesinin karşılığında ağır siyasî borç altına girmemiş midir?

Nixon, Washington'dan ayrıldığında kendi açıklamalarına göre sadece antika bir arabası, karısı Pat'in kusursuz Cumhuriyetçi namı ve bir de devlet tarafından verilen emeklilik maaşı vardı. Avukat olarak çalıştığı dönemde yıllık **200.000** dolar geliri vardı ve bunun yarısı Rockefeller'den kiraladığı evin kirasına gidiyordu. 1968 yılında mal varlığının **515.830** dolar olduğunu açıklarken, gittikçe gelişen avukatlık bürosundaki ortaklığının **45.000** dolar değerinde olduğunu söylemişti. Tutumlu Mr. Nixon'un vergilerin çıkarılmasından sonra kendine kalan **858.190** dolar değerindeki varlığını titizlikle yaptığı tasarruftan elde etmiş olduğu düşünülebilinir. Ama yine de Nixon'un, Rockefeller ve Insider'lerle yaptığı anlaşmanın bir şartı da kendi şahsî fakirliğinin sona erdirilmesidir. Açıkça görülüyor ki, başkan bağımlı bir ajandır.

Gözlemcilerin iç işlerinde en etkili hükümet üyesi olarak gördüğü kişi Adalet bakanı John Mitchell'dir. Nixon'nun avukat sosyetesine dahil olan Mitchell, 1968 yılında seçim kampanyası menejeri olarak görev yapmıştı. Medyanın muhabirleri Mitchell'i muhafazakâr eğilimli bir polis olarak tarif etmişlerdi; ama hakikatte o da bir Rockefeller ajanından başka bir şey değildir.

Nixon'un seçimini sağlayan programa göre Amerika'nın dünya komünizmi karşısında gerilemesine son verilecekti. Bu gerçeğe rağmen Nixon, kendi seçim kampanyasındakinin aksini savunan Henry Kissinger'i, başkan yardımcılığı olduğu anlaşılan bir mevkiye atadı. Nixon'un bundan sonraki seçim kampanyasıyla çelişkili davranışları kimi şaşırtabilir ki?

Nixon'u, aşırı liberal olan birisini bir numaralı dış işleri danışmanı olarak atamaya iten sebep ne olabilirdi? Times, Nixon'un bir kokteyl partisinde Kissinger'in zekasından etkilendiği için onu böylesine güçlü bir adam konumuna getirdiğini yazmıştı. Eğer bu basit iddia doğruysa, Nixon'un fazlaca saf ve aptal olması gerekirdi. Ama o saf ve aptal değildi. Kissinger'in bu göreve getirilmesi Nelson Rockefeller tarafından tertip edilmiştir(Salt Lake City-Desert News, 27 Mart 1970). Kissinger, Rockefeller'e beş sene boyunca dış ilişkilerde danışmanlık hizmeti vermişti. Göreve tayini sırasında CFR'in maaşlı personelindendi.

Başkan Nixon'un bu müthiş dönüşünden Lyndon B. Johnson, Washington Star'ın 1 Aralık 1971 nüshasında övgüyle bahsediyordu.

RESİM-14

Patron ve maiyetinde çalışan iki elemanı: Rockefeller, Başkan Nixon ve Kissinger - CFR'in üç silahşörü - görüşme hâlindeler. Kissinger 12 sene hizmet ettiği Rockefeller sayesinde başkan vekili oldu. Kissinger de Nixon hükumetinde görev almadan önce CFR personeli arasında bulunuyordu. Nixon'un 1968 seçim propagandası esnasında karşı olduğunu söylediği şeylerin hepsini Kissinger şahsında topluyordu. Bu, önemli noktalarda Nixon'un fikirlerini niye değiştirdiğini de açıkca göstermektedir. Nixon solcu politikasını olumlu görenlerin arasında Richard Nixon'un nakline yardım ettiği komünist ajan Alger Hiss de vardı(Chicago Tribune 25 Ekim 1971). Nixon'nun yolunu senatoya, başkan yardımcılığına ve oradan da Beyaz Saray'a açan Hiss olayıydı.

RESİM-13

Nelson Rockefeller ile Rihcard Nixon teorik olarak birbirlerine siyasî açıdan düşmanlar. Oysa Rockefeller 1968 seçimlerinde öyle bir ayarlama yaptı ki eğer kendi seçilmezse bile seçilecek başkanı kontrol altında tutabilecekti. Rockefeller ailesi, Rusya'daki komünist devrimden sonra kendilerine ait Chase Manhattan Bank ve diğer kuruluşlarıyla, Sovyetlere en fazla yardım eden kimseler oldular. Seçim kampanyası sırasında Nixon, Amerika'dan Avrupa komünist ülkeleri üzerinden Kuzey Vietnam'a silah malzemelerinin gitmesine, bu silahların Amerikan askerlerini öldürmede kullanılması nedeniyle son vereceğini vaad etmişti. Komünist blok ülkelerine yapılan ticaretin büyük bir kısmı Rockefeller'lerin denetimi altında yapılmış ve Nixon da bu ticareti daha sonra teşvik etmiştir. Bütün basın ise bu vekaleten yapılan ve gittikçe artan Amerikan askerlerinin öldürülmesi olayını sessizce saklıyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

1984 BAŞLADI MI?

1984 BAŞLADI MI?

Uluslararası yönetici kadronun resmî kamuoyu yönlendiricileri, Richard Nixon'u muhafazakâr olarak lanse etmekle çok başarılı bir iş yapmış oldu. Bu imaj ise yaklaşık 20 yıldır aktüel değildi. Pensilvanya'lı aşırı Liberal senator Hugh Scott, bir defasında gazetecilerin karşısında şöyle haykırıyordu: "Onlar(Liberaller) iş yaparken, muhafazakârlar hitabetle meşgul oluyorlar." *(1)* Richard Nixon Rockefeller-Liberaller'in adayı olarak seçime girseydi, seçilemezdi. Oysa şimdi onun hükümeti yönetmesine, kamuoyunun bu gerçeğe dikkatinin çekilmesine bilinçli olarak engel olunduğu için izin veriliyor. Liberal köşe yazarı Stewart Alsop ise yazılarında, Nixon'un asıl yüzünü ortaya çıkarıyordu. Alsop'ın iddiasına göre eğer Nixon eskiden bıraktığı imaja bakılarak değil de, yaptıklarıyla değerlendirilseydi Liberallerin ona karşı olan tutumları hayli değişirdi. Alsop, Eğer Liberaller Nixon'un ismini duydukları zaman gayri ihtiyari müsbet bir şekilde reaksiyon göstermekten cayabilselerdi, o zaman, onun ne kadar sol zihniyette olduğunu görmek mümkün olurdu, diyor. Bu nedenle aşağıdaki pasajda Alsop, Nixon yerine farazi bir 'Başkan Liberal'i koyar ve böylece belki yapılanların anlaşılmasını ümit eder:

Mr. Nixon, çoğu Amerikalı'nın "büyük hükumetten" korktuğunu bilmektedir. 1968'de yayınlanan bir Gallup araştırmasına göre "büyük hükümet", "ülke için en büyük tehlikedir" sonucu çıkmıştır. Gallup sonucu şöyle yorumlamıştı: "Her ne kadar "büyük hükumet" yıllarca Cumhuriyetçilerin en sevdiği hedef idiyse de, artık Demokratların da büyük bir çoğunluğu devletin gücünün artmasını, Cumhuriyetçiler gibi, problemli olarak görmektedir." Mr. Nixon, bu tavrı bildiği için seçim propagandasındaki konuşmalarının bir çok yerinde bu "büyük hükümete" saldırdı. Böyle olmasına rağmen Nixon hükümetinde ise devletin üst kademelerinde otoritenin toplanmasına yol açan geniş adımlar atıldı.

Nixon, bir yandan ademî merkeziyetçilikten dem vururken diğer yandan da Hubert Humphrey'i utandıracak bir hızla güçleri, merkezde topluyordu. Nixon hükümetinin ilk yıllarında "yeni federalizm" isimli plânını açıkladı(Bu tabir Nelson Rockefeller'in aynı isimli kitabından alınmıştır). "Yeni Federalizm"in birinci kısmı seçim propagandasında vaadettiğinin aksine garanti altına alınmış yıllık gelir öngören Family Assistance Program(FAP)(Ailelere yardım plânı) idi. CFR'den John Gardner ve sosyalist ADA'nın yönetim kurulu üyesi Daniel Moyhinan'ın teklifleri doğrultusunda FAP, sosyal yardım alanlarının sayısını iki katına çıkaracak ve böylece federal hükümetin merkezci gücünü artıracaktı. Solcu haftalık New Republic gazetesi bu teklifi "yavaşca gelen sosyalizm" olarak sevinçle karşıladı. "Yeni Federalizm"in ikinci büyük parçası da federal devletin gücünün merkezden dağıtılması olarak lanse edilen gelirlerin eyaletler arasında paylaştırılmasıydı. Aslında ise bu plân bunun tam tersini sağlamaktadır. Gelirler diğer eyaletler arasında paylaştırılmadan önce Washington'a havale edilecekti. Köşe yazarı James J. Kilpatrick'in de ifade ettiği gibi: "...federal dolarların üzerine oluşturulacak kontrol gücü kilisede duadan mutlaka söylenen amin'ler kadar kesindir. Eyalet yönetimleri ve mahallî idareler devlet yardımlarının oltasına takılır takılınaz, eğitim ve tarımcılık alanlarında olduğu gibi hemen kontrol mekanizması harekete geçecektir.

zaman 'sıkı bir savunma' garantilese, hep aynı oyunu oynar. Sonuç ise John Kenneth Galbraith'in de son zamanlarda isabetli bir şekilde belirttiği gibi 'çoğu insanların ve hatta çoğu kongre mebuslarının hükümetin Pentagon'a karşı Demokratlar'a olduğundan daha da müsmahalı olduğuna inanmasına yol açar' ama bu aslında gerçeğin tam tersidir."

İsop şimdiye kadar Richard Nixon hakkında yazılmışların içinde en polemik olan köşe yazısına medyanın kamuyouna yönelik çalışmalarını, çoğunluğun tam tersine çevrilmesi olarak tanımlayarak devam eder:

"Bu müşterek gizleme uygulanmasında bir de insanî bir unsur bulunmaktadır. Liberaller ve özellikle medyaya hakim yorumcular için Rihard Nixon, Dr. Fell gibidir. (The reason why I cannot tell, but this I know full well, I do not like the, Dr. Fell)

Bu da normaldir. Az bir zaman önce Richard Nixon McCarthy döneminin en başarılı - fakat az sevilen - muhafazakâr meslekten Cumhuriyetçisiydi."

Kendisi de "Demokratik Aksiyon için Sosyalist Amerikalılar"a(ADA) üye olan bu köşe yazarı 'eski' Nixon'un, 'yeni' Nixon hakkında neler söyleyebileceği üzerine tahminler yürütür:

"...geçmişteki kayıtlara bakarak R.M.Nixon'ın Başkan'a orduyu geri 'çekmesinden', 'ekonomik sorumsuzluğundan', 'durmadan artan sosyalleşmesinden' ve diğer arta kalan şeylerden dolayı nasıl saldırdığını göz önüne getirmek hiç de zor olmasa gerek. Yoksa Mr. Nixon'dan böylesi bir Başkan-Liberal programını, ancak Başkan Kennedy gibi birisinin böyle bir programı savunmada göstereceği kadar ateşli bir şekilde savunmasını bekleyebilirdik.?"(3)

Alson, gerçek Nixon'u su yüzüne çıkardı ve anlaşıldığı kadarıyla da bundan memnundu. Nixon'a oy verenler de pek memnun olmamışlardır herhalde. Başkanlığa aday olan Nixon'a sempati duymuşlarsa, mantığa uygun olarak, başkan olan Nixon'u sevemezler. Nixon ve onun 'ılımlıları' cumhuriyetçi filden, fil derisi içinde bir eşek yaptılar. 19 Haziran 1959'da Başkan Nixon, şeytanca seviniyordu: "Özetlemek gerekirse Cumhuriyetçi hükümet, Demokratların vaadettikleri herşeye ulaştı" diyordu Nixon.

Oysa Nixon, bir sene önce başka şeylerden bahsediyordu:

"Eğer New Deal'in (*) sönük kopyasından başka sunacak

(*) Roosevelt'in 1933'den beri geçerli olan ve ekonomk krizleri önlemeye yönelik ekonomi politikası)

"Liberal Başkan eğer Beyaz Saray'da gerçekten otursaydı, programına karşı reaksiyonları tahmin etmek hiç de zor olmazdı. Sağcılar ona Vietnam'daki geri adımından; Amerikan savunmasının zayıflatılmasından; mali sorumsuzluğundan ve durmadan hızlı bir şekilde gerçekleşen sosyalleşmeden dolayı saldırırdı. Siyasal konumun bu dört temel unsuru, Liberaller tarafından sevinç çığlıkları ile karşılanırdı. Buna karşın Liberaller, Başkanı önemsiz mevzularla oyalarken, Muhafazakarların çoğu donuk bir sessizlik ile ona baktılar. Bu suretle hükümet 'gerçekte ulaşılan çok şeye karşı' sadece 'az bir takdir' gördü. Ama bunun için Pat Moynihan'ın söylemeyi unuttuğu özel sebepler bulunuyor."(2)

Alsop, devamında Nixon'un liberal Demokratlar'ın düşmanı olduğu hakkındaki ününün, ona, bu demokratların programını uygulamakta nasıl yardım ettiğini açıklıyor:

"Herşeyden önce Başkan ile onun tabiî düşmanları liberal Demokratlar arasında bilinçsiz bir komplo anlaşması bulunuyor. Nixon'un plânının - süslü püslü laflar ve hitabet güzellikleri olmadan - hakikatte ne ölçüde liberallerin programı olduğu gizlenmektedir. Nixon 40 yıldır Başkanlığa seçilen ilk 'meslekten siyasetçi' ve 'hakiki' Cumhuriyetçi. Böyle bir Başkan'a liberal girişimler için takdir gösterilmesi Liberallerin kendi menfaatleri için yapılmamıştır. Aynı şekilde bütün olanlardan sonra gerçek bir Cumhuriyetçi olmadığı, sadece peyderpey 'liberal bir demokrat' olduğu fikrine ikna etmek isteyerek, kendi muhafazakar seçmenlerini gözden çıkarmak da Başkan'ın menfaatine değildir.

Ortak menfaatlerinden dolayı beraberce yaptıkları gizleme vakalarına bir çok örnek verilebilir. Yarım milyon Amerikan askerinin Vietnam'dan geri çekilmesi Amerika tarihindeki herhalde en büyük geri adımdır. Başkan ise bu konudan sanki askerî bir başarı, 'adil ve sürekli bir barış' için güvenilir bir garantiymiş gibi bahsediyor. Eğer Başkan geri çekilmeden sonra her komutanın yaptığı gibi küçülen destekçisini (orduda geri hizmette görevli olanlar) korumak için yok etme girişimlerinde bulunuyorsa, Liberaller, 'askerî zaferlerin yanıltan ışığının peşinden koştuğu için' gözyaşı dökerler. Eğer başkan, askerî gücü bundan çeyrek asır öncesinden daha da kesin bir şekilde engelliyorsa, Liberaller ona 'önceliklerin kaçırılmasından' dolayı saldırırlar. Başkan hitab ederken ne

Hükümetin ele geçirmek istediği her alan ilk önce subvanse edilir. Vergilerin merkeze nakledilmesiyle hükümetin gücünü merkezden dağıtmak mümkün değildir.Nixon'un "halka güç" sloganı aslında "Başkan'a güç" mânâsınadır.

Bilindiği gibi Amerikan kongre'si Senato ve Temsilciler Meclisi diye ikiye ayrılmıştır ve bu ikisinin de ayrıca alt komiteleri vardır. Bir karar teklifinin Senato'da oylamaya sunulmadan önce bu komitelerin birinden geçmesi gerekmektedir. Bu komitelerin en önemli etkililerinden birisi de House Ways and Means Committee'(*)dir ve devlet harcamaları için gerekli olan gelir kaynaklarının teminiyle ilgilenir. İşte bu komitenin başkanı olan Wilbur Mills bu gelirlerin paylaştırılması plânı için "bu eyaletlerin ve mahallî idarelerin özgürlüğüne karşı etkin bir silah olabilecek bir tuzaktır. Plân merkezci bir devlet yapısını teşvik etmemektedir" diyordu. Nixon'un, 1971'deki Milletin Durumu Hakkında Rapor'unda ve komünist sloganı "halka güç"'ü kullandığı konuşmasında dâhiliği hemen göze çarpmaktadır:

> *"Washington'da bulunan bizler gerçekten halk için olan bir hükümet gerçekleştireceğiz. Washington'da sadece yürütmenin değişmesini değil aynı zamanda kongrenin de gücünün bir kısmından vazgeçmesini talep ediyorum."(6)*

İlk bakışta bu durum mantıklı gibi geliyor. Yürütme ve Kongre, halkın menfaatine güçlerinin bir kısmından vazgeçecekler.Bu ise aslında sözle kandırma yeteneğinden başka bir şey değildi. Nixon'un konuşmasındaki itinaya dikkat etmek gerekir. Konuşmasında somut olarak "Washington'daki" yürütmeden bahsetmişti. Nixon'un niye bu fazlalık gibi görünen "Washington'daki" kelimesini kullandığı üç gün sonra ülkenin 10 federal bölgeye ayrıldığı açıklanınca anlaşılmıştı. Bu bölgeler yakın bir zaman içinde fiyat ve ücret kontrolu yapmaya başlayacak ve böylece ekonomi üzerindeki hemen hemen bütün gücün federal hükümette toplanması sağlanacaktı.

(*) House Ways and Means: Amerikan kongresinde Senato ve Temsilciler Meclisi olarak iki meclis bulunur. Her iki kuruluş çeşitli komiteler hâlinde bölünmüştür. Yeni bir kanun taslağı senatoda onaylanmadan önce bir komiteden geçmek zorundadır. House Ways and Means Komitesi ilk iki veya üçüncü güçlü komitedir. Bu komite devlet harcamaları ile ilgili kaynakların tesisi ile ilgilenir.

bir şeyimiz yoksa, eğer yönetimi kazanmak ve elimizde tutmaktan başka amacımız yoksa, o zaman Cumhuriyetçi Parti'nin artık varolma hakkı yoktur ve siyaset meydanından geri çekilmelidir."(4)

Harvard profesörü John Kenneth Galbraith'in, neşeli bir şekilde tanımladığı gibi Nixon'un "oyun plânı" sosyalizmdir. Bu "oyun plânı" kendinden öncekilerden çok daha kurnaz ve tehlikelidir, zira kendisini zıddıyla maskelemektedir.

Mr. Nixon çoğu Amerikalı'nın "büyük hükümetten" korktuğunu bilmektedir. 1968'de yayımlanan bir Gallup araştırmasına göre "büyük hükümet", "ülke için en büyük tehlikedir" sonucu çıkmıştır. Gallup sonucu şöyle yorumlamıştı: "Her ne kadar "büyük hükümet" yıllarca Cumhuriyetçilerin en sevdiği hedef idiyse de, artık Demokratların da büyük bir çoğunluğu devletin gücünün artmasını, Cumhuriyetçiler gibi, problemli olarak görmektedir."*(5)* Mr. Nixon bu tavrı bildiği için seçim propagandasındaki konuşmalarının birçok yerinde bu "büyük hükümete" saldırdı. Böyle olmasına rağmen Nixon hükümetinde ise devletin üst kademelerinde otoritenin toplanmasına yol açan geniş adımlar atıldı.*(Bak. şekil 3)*

Nixon, bir yandan ademi merkezîyetçilikten dem vururken diğer yandan da Hubert Humphrey'i utandıracak bir hızla güçleri merkezde topluyordu. Nixon, hükümetinin ilk yıllarında "yeni federalizm" isimli plânını açıkladı (Bu tabir Nelson Rockefeller'in aynı isimli kitabından alınmıştır). "Yeni Federalizm"in birinci kısmı, seçim propagandasında vaadettiğinin aksine garanti altına alınmış yıllık gelir öngören Family Assistance Program (FAP)(Ailelere yardım plânı) idi. CFR'den John Gardner ve sosyalist ADA'nın yönetim kurulu üyesi Daniel Moyhinan'ın teklifleri doğrultusunda FAP, sosyal yardım alanlarının sayısını iki katına çıkaracak ve böylece federal hükümetin merkezci gücünü artıracaktı. Solcu haftalık New Republic gazetesi bu teklifi "yavaşça gelen sosyalizm" olarak sevinçle karşıladı. "Yeni Federalizm"in ikinci büyük parçası da federal devletin gücünün merkezden dağıtılması olarak lanse edilen gelirlerin eyaletler arasında paylaştırılmasıydı. Aslında ise bu plân bunun tam tersini sağlamaktadır. Gelirler diğer eyaletler arasında paylaştırılmadan önce Washington'a havale edilecekti. Köşe yazarı James J. Kilpatrick'in de ifade ettiği gibi: "...federal dolarların üzerine oluşturulacak kontrol gücü kilisede duadan sonra mutlaka söylenen amin'ler kadar kesindir. Eyalet yönetimleri ve mahallî idareler devlet yardımlarının oltasına takılır takılmaz, eğitim ve tarımcılık alanlarında olduğu gibi hemen kontrol mekanizması harekete geçecektir.

olmasıdır. Bazı uzmanlar gelecek senenin bütçesinin yaklaşık olarak 275 milyar olacağını söylüyorlardı.

Bu 11 Ekim 1968'de Dallas'ta "Amerika, Hubert Humphrey'in 4 sene daha Beyaz Saray'da kalmasına dayanamaz" diyen Richard Nixon'dır, zira ona göre Humphrey "aşırı harcamalarıyla devleti iflasa götürmeye çalışan" programlar üretmiştir. Başkan adayı Nixon, "hali hazırdaki enflasyonun sebebi olan zarar getiren harcamaları kesme" konusunda başarısız olduğu için Johnson hükümetinin her yönünü eleştiriyordu. "Bütçe açığı bütün problemlerimizin kaynağını teşkil etmektedir" diyordu. Kendi adına devletin "ağırlığı olan her türlü harcama artırımını" reddettiğini belirtiyordu. "Bu, başka enflasyonlar için de bir reçetedir ve bunun aynı zamanda ekonomik bozukluğa karşı bir reçete olduğuna da inanıyorum" diyordu.

Lyndon B. Johnson 55 milyar açığı 5 senede yapmasına rağmen, senator Harry Byrd'in tesbitine göre Nixon, 3 sene içerisinde en azından 88 milyarlık bir bütçe açığına ulaşıyordu. Kongre uzmanları Nixon'un sadece içinde bulunduğumuz bu dönemde 124 milyar liralık açık vereceğini tahmin ediyorlar. Enflasyonu engellemek için Nixon şimdi de fiyat ve ücret kontrolunu uygulamaya soktu. Alım gücü aydan aya küçüldüğü için çoğu Amerikalılar bu olayı hayranlıkla kabul ettiler. Bunların çoğu ise bu enflasyonun asıl sebebini bilmiyordu. Yönetici kadroya ait basının, onları bu bilgiden bundan sonra da mahrum bırakacağı kesindir. Gerçek olan ise enflasyon ile ücret-fiyat dengesi arasında bir farkın olduğudur. Hükümetin verdiği malî açık, piyasaya yeni para sürülmesiyle ortadan kaldırılıyor. Bu tedbir de ücret ve fiyatları yükseltiyor. Bunu daha kolay anlamak için ekonomimizi bir açık artırmaya benzetmek gerekir. Alıcılar anîden fazla para sahibi olurlarsa, bu paralarla satılığa çıkarılan mallara daha yüksek fiyat teklif edebilecekler ve bu da fiyatları tırmandıracaktır. Enflasyon aslında para ikmalinin artırılmasıdır. Ücret-fiyat dengesi ise tali bir belirmedir; ama çoğu defa hataen enflasyonun asıl sebebi onda aranır. Ücret-fiyat dengesi, daha önce para ikmali fazlalaştırılmışsa mümkündür. Bu iktisadî kanunu fiziksel olarak düşünmek de mümkündür: Çeyrek litre süt bir litrelik şişeyi doldurmak için yetmez. Amerikan halkının büyük çoğunluğunun aksine Mr.Nixon "enflasyon"un asıl sebebinin farkındadır. Bunu 27 Ocak 1970'de şöyle açıklamıştı:

Bu gelişmenin bir çok siyasal gözlemci için asıl şaşkınlık verici anı, Başkan Nixon'un gazeteci Howard K. Smith'e "sadece ekonomide Keynesci" olduğunu belirten itirafı yaptığı zaman olmuştur. Smith, daha sonra kızgın bir şekilde şöyle yorumluyordu: "Bu, aslında nerdeyse Hıristiyan bir haçlının 'aslında Muhammed'in haklı olduğuna inanıyorum' demesi gibi bir şeydir." Smith, Nixon'un bu açıklamasının "ben artık bir sosyalistim" itirafı ile aynı manaya geldiğinin tam olarak bilinciydeydi. İngiliz bir iktisatçı ve Fabian-Sosyalisti olan John Maynard Keynes, "kapitalizmin hadımlaştırılmasını" hızlandırdığı için kendini övüyordu.

İngiltere'de bu komployu iyi bilenler arasında genel olarak Keynes'in, 'Para ve Kredi üzerine Genel Teoriler'ini hükümetlerin yaptıkları zararları sözde ilmî verilere dayanarak haklı göstermek için uluslararası finans Insider'lerinin sözlü talimatı ve teşvikleriyle ürettiği kabul edilir. Bir hükümet ne kadar fazla borçlanmışsa, o kadar çok faiz, muhasebe tahrifatıyla hükümet tahvillerinin alınması için gerekli paraları temin eden güçlü Insider'lere ödenmelidir.Bunun yanında enternasyonal bankacılığın Insiderler'inin enflasyondan kaynaklanan zararlara karşı da şiddetle karşı koyacakları kesindir.

Yurt içinde ve dışında CFR tarafından sansür edilen bütün basın organlarında James Reston, (CFR üyesi), 3 Şubat 1971'de şu izahları yapar:

> *"Nixon'un bütçesi çok karmaşık ve geçen yılların Nixon bütçelerine hiç benzememektedir. Mantıklı bir analize imkan kılmayacak kadar da cumhuriyetçilikle bağdaşmaz yapı arzeder. İtinalı olarak hazırlanmış, geniş plânda yardımı nazar-ı dikkate alan ve bu yüzyılın hiçbir bütçesinde olmadığı kadar büyük plânlanmış açığı olan bir bütçedir."*

1967 yılında Richard Nixon, Demokratlar'ın yaptığı ölçüsüz harcamaları seçim kampanyasının ikinci önemli konusu yapmıştı; birinci ana konu ise Demokratlar'ın vietnam savaşındaki başarısızlıklarıydı. Aynı sene içinde Başkan Johson'un bütçesi o zamanlar astronomik bir rakam olan 158,6 milyar dolardı. Nixon, bu miktarın 10 milyar dolar aşağı çekilmemesi hâlinde, bunun ekonomik bir felakete yol açacağını iddia ediyordu.Vietnam Savaşı, bugünkünden daha fazla bir yük olmaya başladığında, Nixon, bütçenin 150 milyar dolar olmasını istiyordu. Kendi hükümeti esnasında ise bütçe yaklaşık 230 milyar doları bulmuştu. Kongreye onay verilmesi için sunulan plânlanmış harcamalar, 1972 bütçesini kolayca 250 milyar dolara çıkaracaktır. Vahim olan 1968 yılında "Bay Tutumlu" olarak seçime giren birisinin, kendi başkanlık döneminde selefi için uygun gördüğü miktardan 80 ila 100 milyar daha fazla harcamış

dünya diktatörlüğü "ancak sosyalizmin değişik ülkeler veya ülkeler grubunda zafer elde etmesi ve bunun akabinde proletar cumhuriyetlerin federal devlet bazında mevcut olanlarla birleşmesi ile mümkündür. Bu sistem yayılır... Belli bir zaman sonra da Dünya Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğini oluşturur."

"Dünya Birliği'ni" teşvik eden en önemli gruplardan birisi üyeleri CFR ile sıkı bir bağlantı içinde olan United World Federalists(UWF)'dir. UWF, BM'in komünist ülkeleri de içine alarak tamamıyla etkin bir dünya hükümeti hâline dönüştürmeyi teklif etmektedir.

Richard Nixon tabiî ki UWF'e şahsen üye olmayacak kadar akıllıdır. Buna karşılık onların hazırladığı yasama programını kongredeki ilk günlerinden itibaren uygulamıştır.

UWF yayınlarından World Government News'in Ekim 1948 sayısının 14. sayfasında şöyle bir ilan vardı: "Richard Nixon, Dünya Hükümeti kararı((HCR 68)1947 ve ABC(Dünya hükümeti) kararı 1948'i tanıttı."

Dünya hükümeti fikrinin, Amerikalılar için asıl istekleri olan dünya barışından kaynaklanan hissi bir cazibesi vardır. Insider'ler bir taraftan komünistleri savaşa teşvik ederken diğer yandan da barış havariliği yapıyorlardı. Tabiî barış çabalarının askerî tedbirleri plânlayanlarla aynı kimseler tarafından yapıldığını bilmeyenler farkına varmadan bu çabaların içine düşmektedirler.

1968'de resmî görevlere aday olan kimseler UWF'ten şöyle bir yazı aldılar:

> *"Teşkilatımız son 20 yıl içindeki bütün ABD başkanları tarafından ve aynı zamanda şu andaki başkan adayları tarafından takdir ve övgü almıştır. Örnek olarak şu alıntıyı yapıyoruz: Richard Nixon: 'Teşkilatınız dünya barışının ancak bir dünya kanunu ile mümkün olabileceğini vurgulamaya devam etmekle hayli önemli bir hizmet vermiş olacaktır. Hedefimiz dünya barışıdır. Barışın sağlanmasında kullanacağımız vasıtalar kanun ve adalet olacaktır. Eğer enerjimizi bu konu üzerinde toplayabilirsek gerçek bir başarı elde etmiş olacağımıza inanıyorum.'*
>
> *Hubert Humphrey: 'Hepimiz milletler arasında kardeşliğe mecburuz. Ama hiç kimse bu hedefe ulaşma gayretini UWF kadar fedakârlık ve onurla yapmamaktadır.'"(7)*

Bu konuda gerçekten de en küçük bir fark bulunmuyordu. Seçmenlere CFR-Dünya hükümeti müdafisi Nixon ile "alternatif" olarak yine CFR-

"70'li yılların başında içinde bulunduğumuz enflasyon 60'lı yıllarda verilen büyük açıklardan dolayı oluştu. Geçen on sene zarfında Federal Hükümet, tahmin edilenden 57 milyar dolar daha fazla harcamada bulundu. Bu açık, on sene içerisinde %25lik bir fiyat artışına sebep oldu."

İşadamları ve sendikalar enflasyonun suçunu birbirlerine atıyorlar, oysa böyle bir enflasyona ancak hükümet sebep olabilir. Nixon ekonomide fiyat-ücret kontrolünü, güya verdiği büyük malî açıktan dolayı kendisinin (ve Lyndon B. Johnson'un) sebep olduğu bir problemi çözmek için hızlandırdı. Eğer enflasyonun durdurulması gerçekten Nixon'un amacı idiyse, her şeyden önce hükümete fiyat-ücret kontrolu getirmeli ve zarar getiren harcamaları durdurmalıydı. Nixon taraftarları ona "bir şeyler yaptığı" için tezahüratta bulunuyorlar. Bu, arabasıyla ezdiği bir yayayı kurşunlayan bir sürücüye tezahurat yapmak gibi bir şeydir.

Fiyat ve ücret kontrolleri sosyalizmin tabiatında olan şeylerdir. Totaliter bir ülke bu kontrol olmadan yapamaz ve böyle bir şey hür bir ülkede düşünelemez. Neden? Çünkü ekonomik özgürlük kölelikle bir arada bulunamaz. Ekonomik özgürlük, genel manada özgürlüğün bir garantörüdür. Fiyat ve ücret kontrolu ise insanların kontrol edilmesidir. Konuşmasının ikinci kısmında Nixon, fiyat ve ücret kontrolunun bundan itibaren şu veya bu şekilde bizimle olacağını açıklıyor. Bu kontrol bütün gücü kendisinde toplamış bir federal hükümete giden önemli bir adımdır.

Insider'lerin, ismen olmasa da fiilen Amerika Birleşmiş Sosyalist Devletleri'ni gerçekleştirmesinden sonra, dünyanın bütün ülkelerinin diktatör bir dünya hükümeti altında birleşmesi de diğer bir adımdır. Kızıl Çin'in Birleşmiş Milletler'e alınmasının asıl sebebi de buydu. Yer altı zenginliklerinin, nakliyatın, ticaret ve bankacılığın bütün dünyada kontrol edilmesi, uluslararası müşterek bir hedefin varlığını gerektirir.

Insider'lerin süper dünya devleti için kullandıkları şifre Richard Nixon'un da çok kullandığı boş laf "Yeni Dünya Düzeni"dir. CFR Study No.7'de şu tesbiti yapar: "ABD'nin şu konularda gayret göstermesi gerekiyor: a) Yeni uluslararası bir düzenin oluşturulması" Yönetici kadronun sözcüsü James Reston(CFR üyesi) 21 Mayıs 1971 yılında köşesinde şöyle yazıyordu: Yeni bir dünya düzenin kurulmasında Nixon, başkanlık rolünü üstlenmek isteyebilir ve bunun için son 20 ay içinde fırsat bulduğuna inanmaktadır."

Dünya hükümeti kurmak daima komünistlerin kesin hedefleri olmuştur. Lenin 1915 yılında Sosyalist Demokrat isimli Rus propaganda organının 40. sayısında "Dünya Birleşmiş Devletleri" teklifini getiriyordu. 1936'daki Komünist Enternasyonal'ın programına göre bir

Bütün bunlarda komünistlerin "yukarıdan ve aşağıdan baskı" taktiği kendini belli etmektedir. Komünist tarihçi Jan Kozak bunu Çekoslovakya'yı kontrol altına almak için Ruslar tarafından kullanılan metodu böyle tarif etmektedir. Yukarıdan gelen baskı Insider'ler tarafından, aşağıdan gelen baskıysa sokaktaki radikalleştirilmiş halk tabakası tarafından yapılmaktadır. İkisi beraber orta sınıfa çok muazzam bir mengene etkisi yapmaktadır. Radikal göstericiler herkesin mal ve hayatı üzerinde kontrol sahibi olan sınırsız bir hükümet için çalışan komplocular oligarşisi tarafından manipule edilmektedir. Amerika bir mengene tarafından sıkıştırılarak öldürülmek üzeredir.*(bak. şekil - 9)* Aşağıdan gelen baskının sorumlusu ise CFR'e yakın bir grup olan 'Endüstriyel Demokrasi Birliği' tarafından desteklenen Students for a Democratic Society(SDS - Demokratik toplum için Öğrenciler), Black Panhers, Yippies(Politik-Hippiler) ve Young Socialist Alliance(YSA)'dır.

Bu gruplar "Amerika'yı değiştirmezsek kaybedeceğimizin" propagandasını yapmaktadır. Çok duyduğumuz bir kelime olan "Değişiklik"ten bu grupların kastı Sosyalizmdir. Bu grupların bütün üyeleri yönetici kadroya karşı savaşma gereğine inanırlar, oysa gerçekte onların en vazgeçilmez müttefikleri kendileridir. Bu radikaller saflıkla sosyalizmin halka yararlı olduğuna inanırlar. Aslında ise bütün servetler sadece küçük bir grup tarafından tamamıyla kontrol edilir. Bu nedenle bu küçük Lenin ve Trotçki'lere, cezaî müeyyideye maruz kalmadan faaliyet gösterme izni verilir. Yönetici kadronun bu devrimcileri gerçekten engellemek istemesi durumunda onları oyalayacak bir şeyin varlığına kim inanabilir ki?

Dünya hükümeti müdafisi Humphrey sunuluyordu. Yani sadece retorik değişikliklerle halka alternatif sunulduğu imajı veriliyordu.

Bir dünya hükümeti fikri Mr. Nixon'un çok savunduğu bir yüksek dünya mahkemesini gerektirir. Bir dünya hükümetinin aynı zamanda kanunlara uyulmasını kontrol edecek ve her türlü isyanı engeleyecek bir Dünya Polis Gücü'ne ihtiyacı vardır. Los Angeles Examiner 28 Ekim 1950 tarihinde Richard Nixon'un "Birleşmiş Milletler için polis güçlerinin kurulmasını talep eden bir kararı" sunduğunu yazıyordu.

Bu da insanı şaşırtmamalı aslında. Insider'ler en iyi adamlarını dünya diktatörlüğünü kurmak için çalıştırırlar. Southern Illinois University büyük kubbelerinin altında, üç futbol sahasını kaplayacak kadar büyük ve ayrıntılı bir şekilde hazırlanmış bir dünya haritası vardır. Ford, Carnegie ve Rockefeller Vakıflarının (bunların hepsi sıkı bir şekilde CFR ile bağlantı içindedir) malî desteğiyle her sahadan ilim adamlarından oluşan bir ekip - ki bunların içinde coğrafyacılar, psikologlar, davranış bilimcileri, biyologlar, biyokimyacılar ve tarım uzmanları mevcuttur - bütün insanlığın kontrolü için plânlar yapmaktadır. Bu elit plânlamacılar "dünya oyunu" dedikleri şeyin talimini yapmaktalar. Bir örnek: A ülkesinde çok insan yaşıyor ve B ülkesinde yeterince insan yaşamıyor. Bu durumda insanları A ülkesinden B ülkesine gitmek için nasıl harekete geçirebiliriz? Bunun için şu kadar erkeğe, şu kadar kadına, şu kadar şu meslekten, şu kadar şu yaştan insanlara ihtiyaç vardır diye hesap yaparlar. Bu insanların göçünü en kısa zamanda nasıl gerçekleştirebiliriz? Başka bir örnek: C ülkesinde bir isyan var. O ülkedeki isyanı önlemek için oraya kaç gün içinde "Barış" Kuvvetleri yollayabiliriz?

Burada global kontrol ayrıntılarına kadar talim edilir. Bir dünya hükümeti tesadüflere bina edilerek kurulamaz. Bu oyunun asıl ismi 1984'tür. İnsancıl bir ütopyada mutlak kontrolu sağlamak için nüfus sayısı zoraki bir kısırlaştırma ya da plânlamacıların başka bir tedbiri ile sistemli bir şekilde düşürülecektir. Bu plânın gerçekleştirilmesi için büyük kaynaşma olmadan önce mahallî polis güçlerinin feshi ve halkın silahlarının toplanması yoluyla bütün milletlerin kendi içinde kontrolünün merkezileştirilmesi gerekecektir. Bir zamanlar sahip olduğumuz anayasal cumhuriyetimizin her şeye gücü yeten merkezî bir yönetim ile değiştirilmesi icab edecektir. Bu da bugün Nixon hükümetinin hazırladığı şeydir. En önemsiz gibi gözüken tedbir bile, gücü merkezî bir noktada toplayarak, bu gelişmeyi bütün gizlemelere rağmen çok süratli bir şekilde hızlandırdı.

Bunun yerine çoğu radikaller hükümet ya da önemli vakıflar tarafından "fakirlikle mücadele" sloganıyla desteklenirler. Insider'ler bu grupların sosyalizm arzusunu desteklemektedir. Yani radikaller yaptıklarıyla aslında devirmek istediklerine yardım etmekteler.

Komünist grupların, Yönetici Kadro tarafından desteklendiğine dair başka deliller James Kuners'in The Strawberry Statement. Notes of A Colloge Revolutionary(Kırmızı Rapor: Bir Yüksek Okul Devrimcisinin Anıları) isimli kitabında mevcuttur. Kuners burada SDS'in 1968 yılında yapılan Amerika toplantısında olan olayları şöyle anlatıyor:

"Ayrıca Business International (bu toplantıyı finanse edenler de bu gruptu)'ın adamları bazı radikalleri bu toplantıda kazanmaya çalıştılar. Bunlar hayatımızı belirlemeye çalışan büyük sanayicilerdi.

Bunlar aynı zamanda gelişme için ittifakı tesbit eden ve yöneten sınıfın sol kanadını oluşturan kimselerdi.

Bizimle zenci ve öğrenci meselelerinde aynı görüşteydiler.

McCarthy'yi (*) yanlarında tutmak istiyorlar. Faşizmi, Wallace'den gelen bir tehdit olarak görüyorlar. McCarthy'nin kazanması ancak çılgınlar ve genç radikallerin boy göstermesi, böylelikle McCarthy'nin daha da oturaklı ve makul olduğu imajını vermeleriyle mümkündür. Chikago'da yapacağımız yürüyüşleri finanse etmeyi teklif ettiler.

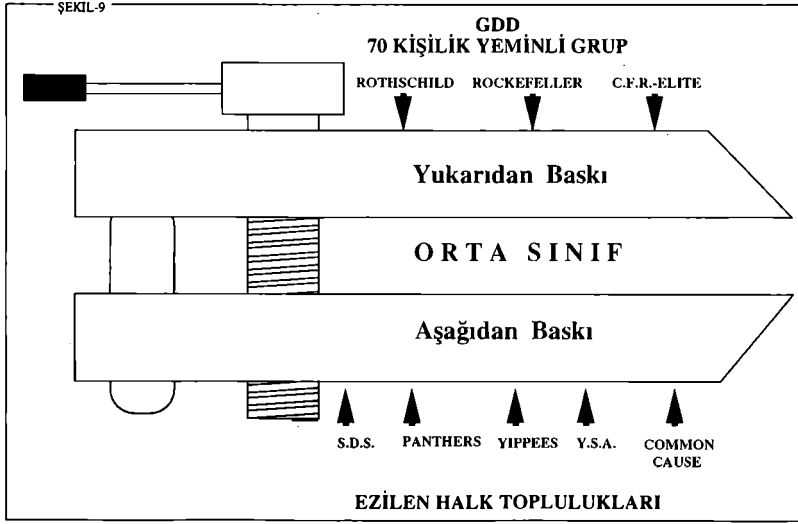
Bize, Esso'dan da (Rockefeller) yardım teklifi gelmişti. Radikal kargaşalar çıkarmamızı istiyorlardı, böylece kendileri sola temayül etmelerine rağmen politik açıdan ortada bulunuyor imajını vereceklerdi."(8)

Stratejileri, böyle olaylar sayesinde dikkatleri yukarıdan gelen asıl tehlikeden uzaklaştırmaktı.

Bunu son zamanlarda Frank Capell de The Review Of The News'de şöyle gözlemliyordu:

"Bu radikal öğrencilerin hükümete gelemiyeceklerini elbette biliyoruz. Ama bunlar hükümetin 'olayları kontrol altına almak için' gittikçe daha çok kontrol imkanı veren kanunlar çıkarmasına bahane teşkil ediyorlardı."

(*) Eugene Joseph McCharthy, doğum 1916, 1958 yılından beri Minnesota'nın ABD senatörü

ŞEKİL-9
GDD
70 KİŞİLİK YEMİNLİ GRUP
ROTHSCHILD
ROCKEFELLER
C.F.R.-ELITE
Yukarıdan Baskı
ORTA SINIF
Aşağıdan Baskı
S.D.S.
PANTHERS
YIPPEES
Y.S.A.
COMMON CAUSE
EZİLEN HALK TOPLULUKLARI

SON SÖZ

Proletarların diktatörlüğü kılıfına bürünmüş bir "Elitler Diktatörülüğü"ne doğru gidiyoruz.

Insider'ler "aşağıdan baskı" unsurunu çok ustaca kullanıyor. CFR üyesi ve "Cumhuriyetçi"olan John Gardener, Common Cause (Ortak dava) isimli yerli bir proletar organizasyon kurdu. Bu organizasyon, Amerika tarihinin belki de en büyük ve önemli organizasyonudur. Hedefleri hiç seçime girmemiş bakım yardımı alan kimseleri ve sosyalizm için lobi çalışması yapacak liberalleri organize etmektir. Bunun sonucunda ortaya çıkacak olan milletvekillerinin etki altına alınması sadece kongrenin sosyalist kanunlar çıkarmasına değil, aynı zamanda seçimlerde oy potansiyeli olarak da tezahür edecektir. Bu teşkilatın finansesi başta John D. Rockefeller olmak üzere diğer Insider'ler tarafından yapılmaktadır. Diğer finansörler ise Anderw Heiskel (CFR), IBM'in yönetim kurulu başkanı Thomas Watson (CFR), Standard Oil'den John Witney (CFR), Xerox'un yönetim kurulu başkanı Sol Linowitz (CFR) ve Cowls Publications'tan Gardner Clows (CFR).*(9)*

Hiç kimse sosyalizmin baskı altındaki halkların değil de, eliter bir grubun güç elde etme gayretiyle oluşturduğu bir akım olduğuna bundan daha iyi bir delil getiremez. Fakirler bu oyunda sadece figüranlık yapıyorlar. Kamuoyunun bütün bu bağlantılardan hiç haberdar edilmediğini belirtmeye gerek yok. Sadece sosyalizmi, yönetici kadronun oyun planı olarak tesbit edenler tehlikenin farkındalar.

SON SÖZ

Bu kitabı okuduktan sonra birçok kimse durumun vehametinin farkına varmış olacaktır. Ama içinde bulundukları durumu değiştirmek için yararlı bir şey yapmaya herhangi bir imkanları olmadığını zannedecekler. Böylesi bir teslimiyetçilik ise bu tehdidin tehlikesini artırır ve Insider'lerin istediği de budur.

Komployu bozmak mümkündür. Insider'lerin bütün gücüne rağmen onların da zayıf bir noktaları var. Insider'lerin korktuğu şey, her şahsın tek başına göstereceği dirençtir.

Eğer her şahıs, komplonun korkunç boyutu ve ürkütücü seviyesinin bütün insanların hayatı için olan ehemmiyetinin bilincindeyse, bu zorunlu olarak karşı direncin zaruriyetini ortaya koyar. Bu karşı direnç ise düşünmeden ve plânsız bir şekilde yapılamaz. Başarılı bir karşı direnç Insider'leri en zayıf yerlerinden yakalamalıdır.

Komployа karşı atılacak ilk ve en etkili adım onun ortaya çıkarılmasıdır. Insider'lerin plânlarının ortaya çıkarılması, sürekli bir şekilde çalışmalarını

lerde bu maddelerden henüz hiçbirisi gerçekleşmemişti. Bunlardan bazıları ise artık kanunlaşmıştır ve diğerlerinin de kanunlaşması uzak değildir. Özgürlük uğruna yapılan mücadele neredeyse kaybedilmiş gibidir.

1. Amerikan vatandaşlarının yurt dışına para çıkarmalarının ve bankada hesap açmanın ya da hesabı muhafaza etmenin sınırlandırılması.
2. Şahsî olarak silah bulundurmanın yasaklanması.
3. Kişilerin mahkeme yapılmadan tutuklanmaları.
4. Para transferlerinin kodlanması zorunluluğu; böylece bunlar hakkında bilgiler kaydedilebilinecektir.
5. Okula gitme zorunluluğunun getirilmesi ve mevcut özel okulların yasaklanması.
6. Askeri olmayan iş hizmeti mecburiyeti.
7. Zorla psikolojik muayene ve tedavi yapılması.
8. Anti komunist bütün organizasyonları yıkıcı olarak isimlendirme ve bunlara baskı yapılması.
9. Özel toplantılarda biraraya gelen şahısların sayısını sınırlayan kanun konulması.
10. Kimlik alımını ve kullanımını zorlaştırmayı amaçlayan değişikliklerin getirilmesi.
11. Özellikle savaşın olmadığı zamanlarda fiyat ve ücret kontrolü.
12. Çalışma şartlarının ve buna dair bilgilerin zorunlu olarak kaydedilmesi.
13. ABD içerisinde seyahat hürriyetinin kısıtlanması.
14. Kanun çıkarmaya yetkisi olan bir merciye danışmadan kanunlar çıkarılması.

Yukarıda sayılan 1, 11 ve 14. maddeleri, Nixon şu ana kadar gerçekleştirdi. 2, 3, 6, 7, 9, 12 ve 13. maddeler ise teklif edildi ve organize edilmiş gruplar tarafından propagandaları yapıldı.

1 Ocak 1972'den beri bankalar, 5000 doların üzerindeki para yatırma ve çekme işlemlerini hükümete bildirmek zorundalar.(1) Bir sonraki adım yurt dışına para çıkarmanın kısıtlanması olabilir.

Mevcut okulların her sene daha sıkı bir şekilde kontrol edilmeleri, birçok eyalette değişik toplantılarda teklif edildi. Askerî olmayan hizmet mecburiyeti, silahlı kuvvetlere çok azı giden genç erkek ve kadınların zorla askere alınması, şimdiye kadar Nixon hükümeti, tarafından mecburî

sürdürmelerini imkansız kılar ve hatta nispeten çok kısa bir zaman içerisinde tamamıyla devreden çıkarılmalarını sağlayabilir.

Yani, siyasî bilinci uyanmış olan birisinin görevi, bu gerçeği, beraber yaşadığı diğer insanlara da aktarmaktır. Eğer mevcut durum normal olarak algılanırsa, tabiî ki bu durumun değiştirilmesi için herhangi bir şey yapılamaz. Komployа karşı mücadelede en etkin bölüm, politikayla insanların kendi gelecekleri arasındaki sıkı ilişkinin açıkça kavratılmasıdır.

Siyasal gelişmelerin asıl fonksiyonları, politika hakkında değerlendirme yaparken, göz önünde tutulacak en önemli şeydir. Rihard Nixon, Cumhuriyetçi Parti hakkında şunu söylemektedir: "Herkesin içine girebileceği bir çadırımızın olmasını sağlamalıyız." Sosyalistleri, partiye almak teorik olarak partinin temelini genişletir; gerçekte ise bu, sadece anayasal cumhuriyeti ve serbest işletmecilik sistemini yok edecektir. Asıl önemli olan bunun farkına varabilmektir.

Olayların asıl sebeplerini merak etmek, bütün insanlar için siyasal açıdan bir tabiîlik arzetmelidir. Siyaset, sadece seçim zamanında herkesin ilgilendiği bir şey olmamalıdır. Seçilen politikacılar daima halk tarafından kontrol edilmelidir. Herkes bu imkana sahiptir.

Eğer Amerika'daki Cumhuriyetçiler ve Demokratlar, kendi parti politikalarının kimin tarafından belirlendiğinin farkına varmışlarsa, Insiderler'in kontrölünü seçim propagandalarının konusu yapmaları çok tabiîdir. Bir parti sağlam prensipler üzerine kurulmalıdır, yoksa var olması için hiçbir sebep kalmaz. Sosyalistler bir partide toplanmaya zorlanmalıdır. Hiçbir parti, sosyalistlerin plânlarını kendisi yürütmekle, tesirli bir şekilde sosyalizme karşı koyamaz. Sosyalistlerin programının başka partiler tarafından yürütülmesi Insider'lerin istediği şeyin ta kendisidir.

Insider'ler, hedeflerine, yani dünya üzerinde hakimiyet kurmaya ancak mutlak bir diktatörlüğün gerçekleştirilmesiyle ulaşabilirler. Terör ve keyfi uygulamalar, diktatörlüğün ayakta tutulabilmesi için vazgeçilmez unsurlardır ve tarihteki örnekler bu iddiayı daha da iyi bir şekilde ispatlar. Hiç kimse, politikaya karışmamakla politikanın menfî etkisinden uzak kalacağını iddia edemez. Öyleyse herkesin görevi, Insider'lerin hedeflerini ve şimdiye kadar gerçekleştirdikleri plânları siyasal açıdan pasif insanlara söylemek ve onların bu Insider'lerin dünya ve insanlık için ne büyük bir tehlike olduklarını anlamalarını sağlamak olmalıdır.

Komplo, gelecek yıllarda ne gibi gelişmeler gösterecek ve Insider'lerin yakın geleceğimize yönelik plânları nelerdir? Tarihçi Dr. Warren Carroll ve Yugoslav komünizminden kaçan Mike Corceviç, totalizme giden yol üstünde bulunan 14 kilometre taşını tesbit ettiler. Liste oluşturulduğu tarih-

Bu kitabın konusu, politiktir. Bu nedenle komployа karşı mücadelede, politik metodlar kullanmak da akla yatkın olan şeydir. Yerel seçim bölgeleri, bu konunun duyurulmasında temel almak için uygundur. Herkes, içinde bulunduğu şehrin resmî yetkilisine gidip komplonun bağlantıları hakkında onun dikkatini çekebilir. Kim, nasıl yaparsa yapsın; asıl önemli olan bu kitabın okunmasıyla elde edilen bilgilerin başkalarına da aktarılmasıdır.

Sadece özgürlükçü kuvvetlerin harekete geçirilmesi, politik tartışmalar ve her ferdin bilinçli bir şekilde beraber çalışması bile tehlikenin farkına varmak ve onu etkisiz hâle getirmek mümkündür. Hiç kimse pasif davranmakla, ilgisizlikle kendi sonunu getirmek istemez. Özgürlüğün felsefî bir tarifinde şöyle denilir: Dış zorlamalardan ve yabancı şiddetten bağımsız olmak. Politik açıdan ise özgürlük, her şeyden evvel bir milletin birlik ve düzenine yönelik verdiği kendi kararıdır. Ferdin, şahsî özgürlüğü, hiçbir zaman devlet gücüne karşı bir oligarşinin kendi iktidarlarında elde edecekleri menfaatleri için kurban edilmemelidir. İşte bu Insider'lerin komplosuna karşı verilen mücadeledeki motivasyonun paha biçilmez kıymetidir.

askerlik hizmetine alternatif olarak tartışıldı. Bir nevi psikolojik muayene ve tedavi olan "Duygusallık Antremanları" hâlen sayısı durmadan artan memur, öğretmen ve öğrenciler tarafından talep edilmektedir.

Daha 1961 yılında Victor Reuther, anti komunist grup ve organizasyonların incelenmesini ve Adalet Bakanlığı'nda ayrılıkçılar listesine kaydedilmelerini teklif etmiştir.

Silahların kaydedilmesi ve özel müsadelere tâbi tutulmasına yönelik şu anda yapılan propagandanın kollektivistler nezdinde öncelikli bir konumu vardır; zira silahlanmış halk, ABD'nin tamamen ele geçirilmesinde en büyük engeldir.

Sir Winston Curchil, bir defasında İngiliz halkına hitap ederken, içinde bulunduğumuz durumu şöyle tarif ediyordu:

> *"Kan dökmeden zafer elde edebileceğiniz anda, zaferi henüz meşakkatsiz ve kesin olarak elde etmeniz mümkün olduğu sürece, hakkınız için mücadele etmezseniz, öyle bir duruma gelirsiniz ki, o zaman küçük bir başarı ihtimaliyle bütün önyargılara karşı mücadele etmek zorunda kalırsınız."*

Aldığımız uyarıları, nazar-ı dikkate almadığımızdan şu anda böyle bir konumda bulunuyoruz. Eğer artık hiç kimse harekete geçmenin mecburiyetini kabul etmezse, o zaman Churhcill'in şu sözleri bizim için de geçerli olacaktır:

> *"Belki bundan daha kötü bir alınyazısı vardır. Köle olarak yaşamaktansa helak olmak daha iyi olduğundan, belki de zafer için ümidin kalmadığı bir zamanda mücadele etmeleri gerekecektir."*

Insider'lerin özgürlüğümüze yönelik böylesi tehditleri, bazılarının rahatını, hâliyle toplumun rahatıyla özdeşleştirecek. Bunun sonucu olarak insanlığın en önemli varlığı olan özgürlük için her türlü yolla mücadele etme manevî mecburiyeti hasıl olmaktadır. Bu mücadeleyi üstün bir şekilde yapmak lazımdır; zira düşman hiç de hor görülecek gibi değildir.

Bu mücadeleye herkes, en yakın zamanda başlamalı. Her tereddüt şevki kırar; korku ve endişeyi azaltır ve tehlikenin büyümesine yol açar.

Bu kitap, komplonun boyutlarını ve önemini gösterme çabasındadır. Ama aynı zamanda, acilen karşı tedbir almanın gerekliliğini de göstermek istiyor. İçeriğinin geniş çevrelere duyurulması bile komployа karşı başarılı bir şekilde mücadele etmenin temelinin atılmasını sağlayacaktır.

EKLER

Ü BÖLÜM

üyesi John Rarick'ın Temsilciler Meclisi'nde yaptığı
ional Record, 18. Şubat 1971.

Paul H., Money Powers of Europe, D. Appleton, Centu
ton, Clement, History of the Southern Confederacy, MacMi

Economy and The Banking System, Senato dokümanları, 3
ongre, 1. İçtima devresi, 1939.

arl, Manifest der Komunistischen Partei, Reclam, Universa
, s. 46

king on the Left", Jewisch Frontier, 1940 mayıs.

kings of Thomas Jefferson, 10. cilt, G. P. Putnam & Son
31.

Gustavus, History of the Great American Fortunes, Randon
35, s. 90.

roctor, Years of Plunder, Harrison Smith & Robert Haa
90.

er Meclisinde House Baking And Currency Commitee Hear
2. ve 9. Mart 1938, s. 214.

, Frank, "Farm Boy to Financier", Saturday Evening Post, 9

George S., The Strangest Friendship in History, Liverigh

, Toplam Eserleri, s.72.

onal Record, 22. Aralık 1913.

Kongre üyesi Wright, 6. Haziran 1968 tarihli genelge.

gh, Charles A. Sr., The Economic Pinch, (Yeni
ons'da, Calif., 1968, s. 95).

, Murray, America's Great Depression, Nash Publishing,

BEŞİNCİ BÖLÜM

1) House, Edward Mandell, Philip Dru: Administrator: A Story Of Tomorrov, 1920-1935, New York, B.W. Huebsch, 1920, Sh. 45.

2) Millin, Sarah Gertrude, Cecil Rhodes, New York, Grossett & Dunlap, Sh. 98.

3) Çuigley, Carroll, Tragedy and Hope, MacMillan, New York, 1966, Sh. 130.

4) Aydelotte, Frank, The American Rhodes Scholarships, Princeton University Press, 1946, Sh. 7-8.

5) Çuigley, a.g.e., Sh. 951-952.

6) Çuigley, a.g.e., Sh. 529-533.

7) Cerf, Jay H., and Pozen, Walter (Nşşir), Strategy For the 60's Frederick A. Praeger, New York, 1961, Sh. 95.

8) (Who's Who'nun yardımıyla CFR üyelerinin listesinden alınmıştır)

9) Çuigley, a.g.e., Sh. 950.

10) Hatch, Alden, Bernhard-Prince of the Netherlands, New York, Doubleday & Co., 1962.

ALTINCI BÖLÜM

1) Louis, Budenz, The Bolshevik Invasion Of The West, Bookmailer, Sh. 115.

2) Antony Sutton, Western Technology and Soviet Economic Development, 1977-1930, Hoover Institution On War, Revolution and Peace Standford University, Calif., 1968, Sh. 292.

3) O'Connor, Harvey, The Empire of Oil, Monthly Review Press New York, 1955, Sh. 270.

4) Aynı yerde, Cilt 1, Sh. 38.

5) National Republic, Eylül 1927.

6) Sutton, a.g.e., Band 2, Sh. 17.

7) Aynı yerde, Cilt 2, Sh. 288.

8) Aynı yerde, Cilt 2, Sh. 226.

9) Aynı yerde, Sh. 227.

10) Aynı yerde, Cilt 2, Sh. 291.

11) Congressional Record, 15 Haziran 1933.

12) Siehe U.S. State Dept. Decimal File, 811.51-3711 ve 861.50 "Five Year Plan 236". Sutton, a.g.e., Cilt 2, Sh. 340.

13) Sutton, a.g.e., Cilt 2, Sh. 3.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

1) Kolko, Gabriel, The Triumph of Conservatism, Çuadrangle Books, Chicago, 1967, Sh. 4.

2) Lundberg, Ferdinand, Die Reichen und die Superreichen, Hoffman und Campe, Sh. 252.

3) Hinton, Harold Boaz, Cordel Hull, Garden City, New York, Double- day Doran & Co., Inc., 1942.

4) Ponsonby, A., Falsehood In War Time, New York, E. P. Dutton & Co. Inc., 1928, Sh. 19.

5) Dall, C., F.D.R.- My Eiploited Father in Lawu, Christian Crusade Publications, 1968, Tulsa, Okla., Sh. 71.

6) Martin, Rose L., The Fabian Freeway, Western Islands, 1966, Sh. 163.

7) Kennan, George F., Russia and the West Under Lenin and Stalin, Little, Brown & Co., 1960-61, Sh.11

8) Shup, David, Lenin, Penguin Books, Baltimore, Md., 1967, Sh. 201- 206.

9) Skousen, W. Cleon, The Naked Communist, Ensign Publications, 1958, Sh. 110-115.

10) Shub, a.g.e., Sh. 178-181, S. 205.

11) Zeman, Z. A. B., ve Scharlau, W. B., Merchants of Revolution, Oiford University Press, 1965, Sh. 229- 231.

12) Willert, Arthur, The Road To Safety, London, Derek, Verschoyle, 1952, Sh. 29.

13) Skousen, a.g.e., Sh. 114.

14) Shub, a.g.e., Sh. 212.

15) De Goulevitch, Czarism and the Revolution (N. J. Courris tarafından 1946'da yayımlanan ve Omni Publications, Hawthorne Calif., 1961'de yeniden basılan Fransızca orjinalinden tercüme) Sh. 223-225, 231-232.

16) Forbes, B. C., Men Whoo Are Making America, Sh. 334-335.

17) De Goulevitch, adı geçen eser, Sh. 225.

18) Hagedorn, Herman, The Magnate, John Day, N. Y. ayrıca bak. Washington Post, 2 Şubat 1918, Sh. 195.

19) De Goulevitd., a. g. e., Sh. 230.

20) Başkan Wilson'un Devrimci Rusya ile alakalı "Republican elder statesman" komisyonunun başkanı Elihu Root. Aynı kişi daha önce Dış İşleri ve Savunma Bakanlığı ayrıca CFR'in kuruculuğunu ve birinci onur başkanlığını yaptı. Bak. CFR Annual Report, 30 Haziran 1969 ve Tragedy and Hope.

21) Eski NKVD ajanı Peter Deriabin İç Güvenlik Senatosunun araştırma komisyonunun 26 Mart 1965 yılında yaptığı şahit ifadesi. Ayrıca bak.:"Murder and Kiddnapping as an Instrument of Soviet Policy".

22) Komplonun diğer yönleri hakkında en iyi açıklama Rose Martin'in Fabian Freeway'sindedir.

BİBLİYOGRAFYA

Komplo

1. **Acton, Lord,** Cambridge Modern History: The French Revolution, Cilt VIII, New York, Macmillan, 1904.

   İlluminatların liderleri (1784 yılında Bavyera'da yasaklanmıştır) bütün kralların fuzuli olduğunu ve despotizmin aletleri olduklarını söylüyorlardı. Alois Hofmann, Viyana'da retorik porfesörü ve Kayser Leopold'un arkadaşı, Bavyera'daki yeni devrimci ajitasyonu ve İlluminatlara ve onlar tarafından düzenlenen, genel bir komployu icra ediyordu. Onlara karşı mücadele edebilmek için Cizvitlerin tekrar ihyasını tavsiye ediyordu. Direktörlüğün bir ajanı İlluminatların 1796 yılındaki yeni bir aktivitelerinden bahsetmektedir. Fransızlar İlluminatların devrimci doktrinleriyle 1800 yılında Almanya'ya kadar vardılar.

2. **Eaton, Clement,** History of the Southern Confederacy, New York, Macmillan, 1954.

   Konfederasyonun, Rothschildlerın müttefiki Erlanger tarafından finanse edildiğinden bahsetmektedir.

3. **Machiavelli, Niccolo,** The Prince, Chicago, Encyclopedia Britannica, 1955.

   Komploculuğun temel kitabı.

4. **Manly, Chesly,** The Twenty Year Revolution, Henry Regnery, Chicago, 1954.

5. **Martın, Rose L.,** The Fabian Freeway, Boston ve Los Angeles, Western Islands, 1966.

   İnsiderlerin finans sektörü dışında gösterdikleri genel aktiviteleri hakkında en iyi panorama.

6. **Mari, Karl,** Manifest der Kommunistischen Partei, Reclam, Universal Bibliothek Nr. 8323, Stuttgart, 1972.

7. **Marx' ın bir ülkeyi komünistleştirmenin ön maddesini herkesin iyice bellemesi gerekir.**

YEDİNCİ BÖLÜM

1) Cumhuriyetci Battle Line, Şubat 1970.

2) Newsweek, 11. Ocak 1971.

3) Aynı yerde.

4) Nixon'un Cleveland, Ohio'da, Ocak 1968'de yaptığı bir konuşmadan.

5) Republican Rattle Line, August 1969.

6) (3) Houston Tribune, 11 Mart 1971 .

7) (Kopyası yazarın kendisindedir)

8) Kunen, James, The Strawberry Statement: Notes of a Collage Revolutionary, Random House, New York, Sh. 116 - 117.

9) (Human Events, 10 Haziran 1971).

SONSÖZ

Devlet Hukuku 91- 508, 91. Kongre, Temsilciler Meclisi 15073, 26. Ekim 1970. Devlet Hazineleri Kanunu'nun değiştirilmesine yönelik kanun bankalara bazı kayıtların yapılmasını ve dolar olarak yapılan belirli transferlerin Maliye Bakanlığına bildirilmesini öngörür.

17. **Dobbs, Zygmund,** Keynes At Harvard, (gözden geçirilmiş ve ekleme yapılmış baskı), W. Sayvilie, N.Y., Probe Research, Inc., 1969.

İktisadi idealin siyasi inanç olarak; bir aceminin Keynesci İktisat Teorsine açıklamalarını ve bunların etkisini, kimin ve niye sistemi desteklediğine dair çok iyi bir röportajla birleştiryor.

18. **Groseclose, Elgin,** Fifty Years of Managed Money, New York, Spartan, 1965.

Keynescilerin, Politikacıların, Bürokratların ve Federal Reserve'in Para sistemimize ne yaptığı anlatılmaktadır.

19. **Money and Man,** New York, Frederick Ungal, t967.

Paranın çok iyi bir tarih tablosu çizilmektedir.

20. **Hansl, Proctor,** Years of Plunder, New York, Smıth & Haas, 1935.

1929 yılındaki çöküntüye sebebiyet veren olayları aktarır.

21. **Hargrave, John,** Montagu Norman, New York, Greystone Press, 1942.

Norman, Insiderlerin kilit adamı, dünyayı gezdi ve uluslararası finansları koordine etti.

22. **Hınton, Harold Boaz,** Cordell Hull, Garden City, N. Y., Doubledar. Doran & Co., lınc. 1942.

23. **Housc,** "Colonel" Edgard Mandel, Phılıp Dru: Adınıstrator: A Story of Tomorrow. 1920-1935, New York, B. W. Huebsch, 1920.

24. **Hull, Cordel,** Memoires, New York, Collier-Macmillan, 1948.

Hull'un, senatör Aldrich'in progresif gelir vergisini senatoda gündeme getirdiğinde, geçirdiği şoku anlatır.

25. **Keynes, John Maynard,** The General Theory of Employment, Interest and Moncy, New York, Harcourt, Brace and Co., 1958.

26. **Kolko, Gabrıel,** The Trıumph of Conservatısm, Chıcago, Çuadrlangle Books, 1967.

Belki, "Progresif Dönemin" "Ezilmiş kitlelerin" temsilcileri tarafından başlatıldığı ve yürütüldüğü görüşünü en iyi şekilde genel olarak çürüten eser. Bu kitap Federal Reserve System'in

8. **Robinson, John,** Proofs of a Conspiracy, Western Islands, Boston ve Los Angeles'de yeni baskısı.

Fransız ihtilalinin arkasındaki gücü açıklamaktadır.

9. **Webster, Nesta,** Secret Societies and Subversive Movements, Christian Book Club'da yeni baskısı var, Hawthorne,Calif., 1967.

Bu konuyla ilgili vicdan sahibi İngiliz tarihçi tarfından yazılmış temel metin.

10. **Webster, Nesta,** The French Revolution, Christian Book Club'da yeni baskısı yapılmıştır, Hawthorne, Calif., 1969.

İlluminatların birinci komünist devriminde rolleri hakkındadır.

11. **Webster, Nesta,** und Gittens, Anthony, World Revolution, Britons, Devon, England, 1972.

Bu temel kitap, 1920 yıllarında Mrs. Webster'in asistanı olan Mr. Gittens tarafından aktüalize edilmiştir.

Federal Reserve

12. **Allen, Frederick Lewis,** "Morgan The Great", LIFE, Nisan 25, 1949.

1907 paniğinde Morgan'ın tahrik edici rolü hakkında bilgi verir.

13. **Arnerican Heritage,** Ağustos 1965 (Financial Chronicle'e bakınız, 9. Mart, 1929).

Borsayla ilgili büyük felaket hakkında Warburg'un sözünü zikreder.

14. **Aydelotte, Frank,** The American Rhodes Scholarships, Princeton University Press, 1946.

Rhodes'un burs imkanları oluşturmadaki teşebbüslerinden bahseder.

15. **Bryan, Williams "John",** The United States Unresolved Monetary and Political Problems, **özel olarak yayınlanmıştır.**

16. **Curti, Count Egon,** The Rise of the House of Rothschild, New York, Grosset & Dunlap, 1928.

Belki Rothschildler hakkında en objektif çalışma. Kitapların çoğu ya dalkavukluk yapıyorlar veya Adem'in cennetten ihracından beri olan bütün suçları Rothschildlerin üzerine yıkıyorlar.

35. **Rothbard, Murray,** America's Great Depression, Los Angeles, Nash Publishing, 1972.

Bu Federal Reserve'ın, büyük krizde uyguladığı metodu anlatan çok iyi bilgiler ihtiva eden, eser.

36. **Rothbard, Murray,** What Has Government Done to Our Money?, Colorado Springs, Colo. Pine Tree Press.

Paranın tarihçesi ve nasıl suistimal edildiği hakkında çok iyi bir hiciv.

37. **Sennholz, Hans,** "The Great Depression", The Freeman, Oktober 1969.

Hükümetin, krizi uzatmak için hangi araçları kullandığını açıklamaktadır.

38. **Sparhng, Earl,** Mystery Men of Wall Street, New York, Greenberg, 1930.

Wilson dönemindeki birçok endüstri elitlerinin arka planı hakkında bilgi vermektedir.

39. **Vanderlip, Frank,** "Farm Boy to Financier", Saturday Evening Post, 9 Februar 1935.

Federal Reserve' in oluşturulmasında kilit rolü olan bir adamın, ilginç açıklamalarını içeren makale.

40. **Vicreck, George S.,** The Strangest Friendshı, ın Hıstory, New York, Lıveright, 1932.

Bu çok önemli kitap "Colonel" House' ın Woodrow Wilson döneminde üstlendiği rolü açıklamaktadır.

41. **Von Mises,** Ludwig, Human Action, New Haven, Yale University Press, 1949.

Hür müteşebbisliğin en önemli savunucularından biri, bunun neden işlediğini ve Kolektivizmin niçin başarısız olduğunu açıklamakta.

42. **Voorhis, Jerry,** Out of Dept - Out of Danger, New York, Devin-Adair, 1943.

Nixon tarafından, Nixon' un siyasi kariyerinin başında, mağlup edilen kongre üyesi, ulusun para sisteminin uluslararası Banka- ve Federal Reserve-Konrolünün neticelerini incelemektedir.

elîti bilgilenmek için en iyi kitap.Federal Reserve'in ve uluslararası bankerlerin Federal Reserve'i ekonomiyi Federal Reserve'in kurulmasından sonra nasıl iki kez kandırdıklarını kronolijik bir halde gösterir.

27. **Lundberg, Terdınand,** America's 60 Famılıes, New York, Vanguard, 1938

Wallstreet'in Woodrow Wilson'u nasıl yönettiğini anlatır

28. **McAdoo, William G.,** Crowded Years, New York, Houghton-Mıfflın, 1931.

Wall Street'tekilerin Federal Reserve Act'a karşı gösterdikleri direnişte sinizmi anlatır.

29. **Morton, Frederıc,** The Rothschılds: A Famıly Portraıt, New York, Athenum, 1962.

Kitap, biraz şakşakçılık yapsa da başka bilgilerin birleşimiyle, şaşırtmacadaki parçaları tamamlamak için, birçok elverişli ipucu bulundurmaktadır.

30. **Myers, Gustavus,** Hıstory of the Great Amerıcan Fortunes, New York, Random House, 1936.

Amerikanın finans işlerinde Avrupa Rothschildlerin görevlerinden bahsetmektedir.

31. **Noyes, Aleiander Dana,** The Mar.et Place, Boston, Lıttle, Brown & Company, 1938.

1929 çöküşüne neden olan olayları aktarmarktadır.

32. **Pratt, Sereno S.,** The Work of Wall Street, New York, Appleton & Company, 1916. Wallstreet'in 1929 borsa krizindeki rolünü açıklamaktadır.

33. **Prımer On Money,** A - Subcommıttee on Domestıc Fınance, Committee on Bankıng and Currency, House of Represenıatıvıs, 88th Congress, U.S. Govt. Prıntıng Office, Washington, D.C.

Federal Reserve'in, Para- ve Banka sistemi üzerindeki hakimiyetini aktarmaktadır.

34. **Quigley, Carroll,** Tragedy and Hope, New York, Macmıllan, 1966.

Quigley İnsiderlerle kavgalı olmasa da, uluslararası finansın bir yüzyıl boyu entrikalarını açıklayan temel eser.

52. **Dillon, Dr. E. J.,** The Inside Story of the Peace Conferenre, New York, Harper & Brothers, 1920.

Versaille'de, Bolşeviklerin İnsiderler tarafından gördükleri yardımları en iyi şekilde göstermektedir.

53. **Forbes, B. 0.,** Men Who Are Makıng Amerıca, New York, B. C. Forbes Publishing Company, Inc., 1922.

Schiff'in biyografisini ihtiva etmekte ve onun Federal Reserve'ın establişmanın içindeki rolünü açıklamakta; aynı zamanda Bolşeviklere olan sempatisini göstermektedir.

54. **Hagedorn, Hermann,** The Magnate, New York, John Day.

Morgan'ın, Bolşeviklere bir milyon dolarlık transferindeki maşasıyla alakalı

55. **Hunter, Robert,** Revolutıon, Why, How, Where, Harpcr & Brothers, New York, 1940.

56. **Kennan, George F.,** Russıa And the West Under Lenın nnd .Stalın, Lıttle, Brown & Co., 1960-61.

57. **Kerensky, Aleiander,** The Crucifiion of Lıberty, New York, John Day, 1934.

Possony'nin A Century of Conflict isimli kitabında Edgar Sisson'un Alman-Bolşevik komplosu iddiasını desteklemek için ondan alıntı yapılıyor.

58. **Papers Relatıng** to the Foreign Refatıons of the Unıted States-Russıa, 1918, House of Representatıves Document Nr. 1868, Cılt 1, U. S. Govt., Prıntıng Office, Wash., D.C.

Bolşevik devriminin finanse edilmesi konusunda rapor.

59. **Seymour, Charles,** Intımate Papers of Colonel House, New York, Houghton-Mıfflın, 1928, 4 Cılt.

Başka bilgilerle bazı kısımları çok ifşa edici.

60. **Shub, Davıd,** Lenın, Baltımore, Md., Penguın Books, 1967.

61. **Sısson, Edgar,** One Hundred Red Days: A Personal Choronıcle of

62. **Bolshevık Revolutıon,** New Haven, Yale, 1931.

Ekte Alman-Bolşevik komplosu hakkında bir rapor var.

43. **Warburg, James,** The Long Road Home, New York, Dou leday, 1964.

Federal Reserve' in kuruluşundan babasının üstlendiği rolü anlatıyor.

44. **Warburg, Paul,** The Federal Reserve System, New York, Macmillan, 1930

Tarih "ilk elden" anlatılmış, fakat eksiklerle.

45. **Wechsberg, Joseph,** The Merchant Bankers, Boston, Little, Drown and Co., 1966.

İngiliz İnsiderlerin kısa özeti: Rothschildlerin, Warburgların ve Lehmanların

46. **White, Andrew D.,** Fıat Money Inflation ın France, Foundation for Economic Education, Irvington-on-Hudson, N. Y., 1939.

Kağıt paranın çıkışıyla gelişen olayları anlatmaktadır.

Bolşevik Devrim

47. **Bırmıngham, Stephcn,** Our Crowd, New York, Dell, 1967.

Schiff- ve Warburg ailelerin ilginç arka planını aktarmaktadır.

48. **Brasol, Boris,** The World At The Crossroads, Boston, Hutchinson & Co., 1921.

Eski çar memuru; bolşevik devrimin ve onların finansörlerini anlatmaktadır.

49. **Budenz, Louis F.,** Bolshevık Invasıon of the West, Lınden, New Jersey, Bookmailer, 1966.

Wall Street ve Kreml arasında dostane ilişkileri kaydeder.

50. **Creel, George,** The German-Bolschevık Conspıracy, The Commıtee on Publıc Informatıon, Wasgh., D. C., 1918

Max Warburg ve öteki Almanların Lenin' i finanse edilişiyle ilgili iç-içeliğine dair, Sisson'un dokümanlarını ortaya dökmektedir. Troçki'nin New York'lu finansını görmezlikten geliyor..

51. **de Goulvıtch, Arsene,** Czarısm and the Revolutıon, Omnı Publıcatıons, Hawthorne, Calıf., 1961 (yeni baskı).

Bolşevik finansı çok iyi bir şekilde ispatlamaktadır.

73. **Foreign Relations of the United States,** Paris Peace Conference, 1919, Cild 1 ve 2 1942, U. S. Government Printing Office.

74. **Foreign Relations of the United States,** The Lansing Papers 1914-1920. Cild 1, U. S. Government Printing Office, 1939.

75. **George, Aleiander und Juliette,** Woodrow Wilson and Colonel House. New York. John Day, 1956.

Birinci dünya Harbi'nin, çok yıllar önce Avrupa'daki gizli dernekler tarafından planlandığını yazar

76. **Lockhart, R. H. Bruce,** British Agent. G. P. Putnam's Sons, New York ve London, 1933.

77. **My Memoirs:** 1878-1918, Eski Kral Wilhelm II.. London, New York. Toronto ve Melbourn. Cassell and Company, Ltd.. 1922.

78. **Nelson, Francis,** Makers of War, Appleton. Wis., C. C. Nelson Go., 1950. Sussex olayı vesilesiyle Amerika'nın harbe konulması hakkında bir araştırma

79. **Nelson, Francis,** M. C.. How Diplomats Make War, B.W. Huebsch, & Co., Inc., 1928.

80. **Ponsonby, Arthur,** Falsehood in War Time, New York, E. P. Dutton New York. 1916.

I. Dünya Harbi esnasındaki müttefik propagandası hakkındadır.

81. **Strasser, Otto,** History in My Time. London, Jonathan Cape. 1941.

Franz Ferdinand'ın. 1914 yılında öldürülmesinin arkasında hangi gruplar olduğunu anlatır.

82. **Tansill. Charles Callan.** America Goes To War, Boston, Little, Brown. 1938.

Amerika'nın I. Dünya Savaşı'na girişinin ayrıntılı bir şekilde kontrol edilmiş tarihi

83. **Viereck, George Sylvester,** Spreading Germs of Hate, New York. Horace Liveright, 1930.

Müttefik kuvvetleri ile Almanların savaş propagandasının karşılaştırılması

84. **Von Clausewitz, Karl,** War. Politics andl Power Giriş Edward M. Collins tarafından yazılmış, A Gateway Edition, Henry Regnery. Chicago. 1962.

II. Dünya Harbi ve Komunizm

63. **Skousen, W. Cleon,** The Naked Communist, Ensign Publications, 1958.

Marksizm-Leninizm, Komünistlerin güce ulaşmaları ve o zamanlardaki aktiviteleri hakkında el kitabı.

64. **Sorokın, P. A.,** Man and Society in Calamity. E. P. Dutton & New York, 1943.

65. **Steffens, Lincoln,** The Autobiography of Lincoln Steffens, New York, Harcourt, Brace & Co., 1931 .

Radikal bir Pro-Komünist olan Steffens, Troçki'ye Rusya'dan New York'a olan seyahatinde refakat etti.

66. **Webster, Nesta,** Kerlan, Kurr. Boche and Bolshevik, New York, The Beckwith Co., 1923.

67. **Willert, Arthur,** The Road to Safety, London, Derek, Verschoyle, 1952.

Lenin ve Troçki'nin buluşmasını, Rusya'ya seyahatlerini ve bunu nasıl yapabildiklerini anlatır

68. **Zeman, Z. A. B.,** und Scharlau, W. B., The Merchant of Revolution,Oiford University Press, 1965.

Altbaşlık: Alexander İsrael Helphland(Parvus) hayatı. Bolşeviklerin, Almanlar tarafından desteklenmesi hakkında bilgiler verir.

I. Dünya Harbı

69. **Barnes, Harry Elmer,** Genesis of the World War, New York, Alfred

70. **A. Knopf, 1927.**

I.Dünya Harbi'nin tahmini sebepleri hakkında açıklamalar yapan ilk kitaplardan biridir

71. **dos Passos, John,** Mr. Wilson's War, Garden City, N.Y., Doubleday, 1962.

Wilson'un Bolşevikler'i kırmaktan imtina etmesinin, Amerikan elçisi Francis'i ne kadar şaşırttığını yazar.

72. **Fay, Sıdney B.,** Origin of The World War, New York, Macmillan, 2 cild, 1931.

Birinci Dünya Harbi hakkında ayrıntılı bilgi verir.

94. **Reed, Douglas,** Nemesis: The Story of Otto Strasser And The Black Front, New York, Boston, Houghton Mifflin, 1940.

Nazi yöneticileri arasında bir grubun Marksist eğilimlerinden bahseder

95. **Sanborn, Frederic R.,** Design For War. New York, Devin-Adair, 1951.

II. Dünya Savaşı'nın sebepleri hakkındadır

96. **Sasuly, Richard,** I.G. Farben, New York, Boni & Gaer, 1947.

Hitler'in, başa gelmesine yardım eden Alman kimya holdinginin tarihçesinde ve bu holdingin hukuki problemlerinin Allen Dulles isimli avukat tarafından yürütüldüğünü yazar

97. **Strasser, Otto,** Hitler And I, Boston, Houghton Mifflin Co., 1940.

Hitler ve hareketinin arka plânı, eski bir dava arkadaşının ağzından anlatılır.

98. **Sturdza, Prince Michel,** The Suicide of Europe. Boston und Los Angeles, Western Islands, 1968.

Eski Romanya Dış İşleri Bakanı Insiderler'in Avrupa'da I. Dünya savaşından II. Dünya savaşına kadar ne yaptıklarını anlatır.

99. **Taylor, A. J. P.,** Origins Of the Second World War. London, Hamish Hamilton, 1961.

II. Dünya Savaşı hakkında çok iyi kontrol edilerek gözden geçirilmiş nadir kitaplardan biridir.

100. **Thyssen, Fritz,** I Paid Hitler, New York, Farrar & Rinehart 1941.

Hitler'den hayal kırıklığına uğrayarak Nazi Almanya'sından kaçan bir Sanayici, bankerlerin Hitler'e nasıl yardım ettiklerini anlatıyor

101. **Valtin, Jan,** Out Of The Night, New York, Alliance. 1941.

Kızıllar'ın Nazileri Almanya'da nasıl iktidara getirdiklerini anlatır.

Council on Foreign Relations (CFR) ve Yönetici Kadro

85. **Barnes, Dr. Harry Elmer,** Perpetual War of Perpetual Peace, Caiton Printers, Ltd., Caldwell, Idaho, 1953.

86. **Beard, Charles A.,** President Roosevelt and the Coming of the War, 1941, Yale University Press, 1948.

87. **Cooper, Duff,** The Second World War, New York, Scribner's, 1939.

Bir ingiliz Insider'inin hakkında yazdığı problemin Lord Halifax ile kendisi tarafından nasıl başlatıldığına dair yazısı

88. **Gisevius, Hans Bernd,** To The Bitter End, Doston, Houghton Mifflin, 1947.

Nazilerin üst tabakalarında bulunanların Kızıllar'la olan ilişkileri

89. **Halifai, Lord,** American Speeches, New York, Oiford University Press, 1947.

Bu konuşmaların bazıları, bu Insider'in, neyi teşvik ettiğini açıklamasından dolayı hayli enteresandır

90. **Martin, James,** All Honorable Men, New York, Little, Brown & Co., 1950.

Uluslararası Bankerlerin II. Dünya Savaşı'nı nasıl çıkarttıklarını ve bununla savaştan sonra menfaat elde etmeyi planladıklarını anlatır.

91. **Neilson, Francis,** The Makers of War, Appleton, Wis., C. C. Nelson Co., 1950.

Insiderler'in Amerika ve İngiltere'de yaptıklarını anlatan ilginç bir kitap

92. **Nyomarkay, Joseph,** Charisma and Factionalism in the Nazi Party, Minneapolis, Univ. of Minn. Press, 1967.

Nazilerin içindeki komunistler ve bunlara yaptıkları yardımlar hakkındadır.

93. **Possony, Stefan T.,** A Century of Conflict, Chicago, Regnery, 1953.

"Alman-Bolşevik komplosu" ve "Nazilerin ebeleri" bölümüne bakınız

113. **Hoffman, William,** David: Report On A Rockefeller, New York, Lyle Stuart, 1971.

Fanatik şekilde sol yanlısı olmasına rağmen Rockefeller, Standard Oil ve Chase Manhattan Bank hakkında çok iyi bir araştırma

114. **Johnson, Gerald W.,** An Honorable Titan, Adolph S. Oches hakkında biografik bir araştırma, Harper & Brother Publishers, New York, 1946.

115. **Jordan, Major George Racey,** From Major Jordan's Diaries, Boston Western Islands, 1965.

II. Dünya Savaşı esnasında Amerikan teknoloji, patent ve malzemelerinin Sovyetlere aktarılması hakkında inanılmaz bir araştırma

116. **Kunen,** James, The Strawberry Statement: Notes of a Collage Revolutionary, New York, Random House.

Süper zenginlerin sokak devrimcilerinin finanse edilmesine niçin önem verdiklerini açıklar

117. **Lundberg, Ferdinand,** The Rich and the Super-Rich. New York. Lyle Stuart, 1968.

Her ne kadar yazar Lundberg'in kendisi sosyalizmin süper zenginlerin bir aleti olduğunu anlamasa bile, araştırması bu konuda oldukça yararlı bilgiler verir

118. **Lyons, Eugene,** The Red Decade, Indianapolis, Bobbs-Merrill, 1941.

Quigley'e göre Standard Oil'in varisleri tarafından finanse edilen komunist yanlısı New Republik hakkında bilgiler verir

119. **Martin, James J.,** Revisionist Viewpoints, Colorado Springs, Colo., 1971.

II. Dünya Harbi ve Soğuk Savaş'ın sebeplerini anlatır. John Maynard Keynes'ten sistemlerinin en iyi şekilde diktatörlükte başarılı olacağına dair alıntılar yapar.

120. **McFadden, Louis T.,** Collective Speeches of Congressman McFadden, Hawthorne, Calif., Ornni Publications, 1970.

House Banking Committee'nin eski başkanı tarafından uluslararası bankerler hakkında, çok kıymetli bilgiler verir.

102. Allen, Gary, Richard Nixon - The Man Behind the Mask, Boston ve Los Angeles, Western Islands, 1971.

Nixon'un yükselişi ve hükumetinin tarihçesini, CFR ile olan ilişkilerini anlatır

103. Barron, Bryton, The Untouchable State Department, Springfield, Va., Crestwood, 1962.

CFR-tarafından kontrol edilen State Department hakkındadır.

104. Browder, Earl, Victory - And After, New York, International, 1942.

ABD'deki komunistler hakkındadır

105. Carter, John Franklin, Our Lords and Masters, by the Unofficial Observer, Simon and Schuster, New York, 1935.

106. Carter, John Franklin, The New Dealers, by the Unofficial Observer, The Literary Guild, New York, 1934.

107. Cerf, Jay H., Pozen, Walter (Naşir), Strategy for the 60's New York, Frederick A. Praeger, 1961.

CFR'in dünya iktidarı isteyen 7 No.lu bildirgesini ihtiva eder.

108. Dall, Curtis, F.D.R. - My Ejplolted Father-In-Lawv, Tulsa, Christian Crusade Publications, 1968.

Süper finans ve politika çevrelerinin kendilerini haklı çıkartmak için hazırladıkları şahsi ve ilginç bir rapor

109. Dormhoff, William G., Who Rules America, Prentice-Hall, Inc., New Jersey, 1967.

110. Flynn, John T., Men of Wealth, New York, Simon and Schuster, 1941.

Geçmişte yaşamış değişik Insiderler'in biyografilerini ihtiva eder.

111. Gannon, Francis İ., Biographical Dictionary Of The Left, Cild I ve 2, Boston, Western Islands, 1971.

Insiderlerin biografilerinden özetler verir

112. Hamill, John, The Strange Career of Mr. Hoover Under Two Flags, New York. William Faro, Inc., 1931.

Mr. Hoover'in Insiderler'in emir kulluğunu yaptığı zamanlardaki hayatını anlatır.

131. **White, Theodore,** The Makıng Of The Presıdent, 1960, New York, Athwnum Publıshers.

1960 yılındaki seçim kampanyasından önce Nixon'un, Rockefellerler'e nasıl teslim ettiğini anlatır.

132. **Wınkler, John K.,** Morgan the Magnıfcent. The Lıfe of J. Pıermont Morgan, Doubleday, Doran & Co.. Inc.. Garden Cıty, New York, 1932.

133. **Wınkler, John K.,** John D. - A Portraıt ın Oıls. The Vanguard Press, New York, 1920.

134. **Wormser, Rene,** Foundatıons: Theır Power and Influence, New York, Devın-Adaır, 1958.

Rockefeller ve Carnegıe Vakfı hakkında bilgiler verir.

121. **Millin, Sarah Gertrude,** Cecil Rhodes. Harperrper & Brothers, New York and London, 1933.

122. **Neumann, Robert,** 'Zaharoff', Alfred A. Knopf, New York, 1935.

123. **Schlafly, Phyllis,** A Choice Not An Echo. Alton. III., Pere Marçuette Press. 1963.

CFR-Insider kontrolu ve Cumhuriyetçi Parti'nin başı hakkında bilgiler verir.

124. **Shepardson, Whitney H.,** Early History of the C.F.R., Stamford, Conn., The Overbrook Press, 1910.

Özel olarak az sayıda basılmış CFR'in kuruluşunu özetleyerek bu kuruluşta Colonel House, Paul Warburg ve diğer Insiderler'in rolleri hakkında bilgiler verir.

125. **Smith, Arthur D. Howden,** Men Who Run America, Bobbs Merrill, 1935.

126. **Smoot, Dan,** The Invisible Government, The Dan Smoot Report, Inc., Dallas, 1962.

127. **Stang, Alan,** The Actor, Boston and Los Angeles, Western Islands, 1968.

40 yıl boyunca John Forster Dulles ve kardeşi Allen kilit Insider idiler. Komplo hakkında önemli bir kitap.

128. **Steettinius, Secretary of State Edward R.,** Sate Department Publication 2349.

San Fransisko Konferansının sonuçları hakkında Başkan'a rapor.

129. **Sutton, Antony C.,** Western Technology and Soviet Economic Development, Cilt 1 ve 2, Hoover Institution, Stanford, 1968

130. **Webster, Nesta,** The Surrender of a Empire, London, Boswell, Ltd., 1931.

I. Dünya Savaşı, Bolşevikler ve Kraliyet Uluslararası Meseleler Enstitüsü'nün Britanya İmparatorluğu'nun parçalanmasına yönelik yaptığı faaliyetleri anlatır.

ALFABETİK INDEX

A

Acton, Lord 28
Adams, John 38
Aldrich Kanun Tasarısı (Aldrich Gesetzesvorlage) 42, 43, 44, 45, 46
Aldrich, Senator Nelson 42, 43, 44, 45, 46
Alkibiades 17
Allen, Frederick Lewis 39, 40
Alsop, Stewart 119, 120
American Biographical Dictionary 59
Americans for Democratic Action, (ADA) 121
American Rhodes Scholarships 60
America's 60 Families 43
Anayasa (Konstitution) (US) 46, 136
Anarşi (Anarchie) 37
Anti-Kommunist 5, 18
Anti-Karalama-Birliği (Anti-Diffamierungs-Liga d ADL) 36
Antisemiten 36
Arrupe, Pater 8
Aydelotte, Frank 80, 81

B

Bakunin, Mikhail 37
Barnes, Harry E 64
Barumch, Bernard 44, 64, 83
Birleşmiş Milletler (Vereinte Nationen) (UN) 29, 85, 86, 115, 126, 127, 128
Birinci Dünya Savaşı (Weltkrieg, Erster) 61, 64, 65, 70, 79, 81, 83, 85,
Belmot, August 37
Bernhard, Königliche Hoheit Prinz 92, 93, 96
Bilderberger 92, 93, 96, 97
Birmingham, Stephen 40
Bolşevik ihtilali (Bolschewistische Revolution) 40, 65, 66, 67, 68, 70
Breschnew, Leonid 26
Bryan, William J 51
Burns, Dr. Arthur 19, 53

C

Carnegie, Andrew 60
Carnegie Vakfı (Carnegie Stiftung) 60, 87, 128
Carroll, Dr. Warren 136
Chase Manhattan Bank 87, 93, 103, 109
Chase National Bank, bkz. Chase Manhattan Bank
Chicago Tribune 20, 92
Christian Science Monitor 83, 84

Chruschtschow, Nikita 109
Churcill, Winston 65, 138
Common Cause 132

Hobbes, Thomas ... 26
Hoover, Herbert ... 102
Hoover, J. Edgar ... 86
House, Col. Edward Mandel ... 44, 60, 66, 79, 82, 89
Hull, Kongreßabgeordnete Cordell ... 60
Humphrey, Hubert H. ... 20, 89, 113, 122, 125, 127, 128
Hür Teşebbüs ... 25
Hükümet Borçları (Regierungsschulden) ... 37

I
Illuminaten ... 81
Internationale Bankiers ... 64, 65, 74, 76, 86, 89
Intimate Papers of Colonel House ... 45
İkinci Dünya Savaşı (Weltkrieg, Zweiter) ... 75, 84, 85, 106
İç Savaş ... 37
İnsanlar Birliği (Liga der Menschen) ... 19

J
Jackson, Prasident Andrew ... 38
Jefferson, Thomas ... 24, 38
Jekyl Island ... 46, 61, 102
John Birch Society ... 96
Johnson, Lyndon B. ... 89, 104, 105, 106, 112, 113, 125, 126

K
Kennedy(s) ... 24, 25
Kennedy, John ... 89
Kennedy, Robert ... 89
Kennedy, Teddy ... 25
Keynes, John Maynard ... 124
Keynesianer ... 124
Kissinger, Henry A. ... 86, 90, 97, 98, 112
Kolko, Dr. Gabriel ... 44, 58, 59
Komunismus ... 4, 7, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 26, 28, 29, 34, 65, 66, 74, 75, 76, 102, 112, 136
Komplo Teorisi (Verschwörungstheorie) ... 5, 6, 7
Komunist(en) ... 5, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24, 26, 36, 58, 59, 65, 66, 67, 74, 75, 81, 85, 86, 87, 92, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 109, 110, 123, 126, 127, 129, 131, 137, 138
Komunistisches Manifest ... 37, 45, 57
Konservatismus ... 18, 19, 20
Kraft, Joseph ... 82, 84
Kuhn, Loeb (& Company) ... 39, 40, 42, 65, 66, 67, 68, 83, 87, 101, 104

"Compact of Fifth Avenue" 111
Cosa Nostra 17
Council on Foreign Relation 82, 83
Crane, Stuart 34, 35
Cumhuriyetçi (Republikanisch) 4, 20, 36, 43, 60, 80, 89, 92, 110, 111,112, 120, 121, 122, 124, 132
Çarlık ve Devrim (Zarismus und die Revolution) 67

D
Demokrat(en) (Demokrat)(lar) 4, 20, 28, 43, 89, 92, 111, 113, 120, 121, 122, 124, 126, 136
Dodd, Norman 15
Dünya Hükümeti (Weltregierung) 80

E
Eaton, Cyrus 105
Eaton, Cyrus S., Jr. 105, 106, 109
Eisenhower, Dwight David 15, 90
Engels, Friederich 16
Enflasyon (Inflation) 45, 46, 47, 50, 51
Erlanger(s) 37
Establishment 7, 9, 16, 19

F
Fabianscher Sozialismus 21
Fabian Sozialist 21; 87, 124
Falsehood In War Time 61
Fakirliğe Karşı Mücadele ("Kampf der Armut") 131
Federal Reserve Akt 39, 42, 43, 45, 46, 47, 50
Federal Reserve 47, 50, 51
Fiyat ve Ücret Kontrolü (Lohn,und Preiskontrollen) 123, 125, 126, 137
Forbes, B. C 62
Ford(s) 24, 25
Ford Stiftung 87, 97
Foundations: Their Power and Influence 60

G
The Genesis of the War 64
Goldwater, Barry 110

H
Hansl, Proctor 39
Harper's 84, 87
Harriman(s) 74, 87
Harriman, Averell 83, 89, 104
Hinton, Howard 60
Hiss, Alger 85
History of Great American Fortunes 38
Hitler, Adolf 13, 36, 75, 84

Ponsonby, Arthur 81
Populisten 57, 58

Q
Quigley, Carroll 7, 8, 17, 50, 58, 80, 81, 83, 84, 92

R
Reece Committee 60, 106
Die Reichen und die Superreichen 59
Rhodes, Cecil 80, 81
Rockefeller(s) 25, 36, 42, 45, 60, 68, 70, 74, 83, 87, 90, 93, 96, 97, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 109, 110, 111, 112, 119, 128, 131
Rockefeller, David 59, 94, 101, 106, 109, 132
Rockefeller, John, Jr. 42
Rockefeller, Nelson 85, 106, 110, 111, 112, 122
Rockefeller, Rodman 106
Roosevelt, Franklin D. 4, 17, 75, 86, 90
Roosevelt, Teddy 44
Rothschild, (Haus der) 35, 36, 37, 39, 40, 42
Rothschild, Baron Edmund de 93
Rothschild, Meyer, Amchell 35
Royal Institute of International Affairs (RIIA) 82

S
Savaş Finanse Şirketi (Kriegsfinanzierungs-Korporation) 64
Sezar (Cäsar) 14, 17
Schiffs 40, 45, 68, 87
Schiff, Jacob 40, 44, 65, 67, 68, 70, 74, 83
Schlesinger, Dr. Arthur 20
Seymor, Professor Charles 45
SMERSH 74
Sosyalizm (Sozialismus) 10, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 34, 45, 60, 76, 80, 89, 122, 126, 127, 129, 131, 132
Spengler, Oswald 58
Stalin, Joseph 19, 75, 86, 104
State Department 16
Strong, Benjamin 42, 46
Students for a Democratic Society (SDS) 129, 131
Sutton, Antony 75, 102, 103, 104

T
Taft, William Howard 43, 44, 59
Tesadüf Teorisi (Zufallstheorie) 5, 7, 70, 74
Thorne, Oakleigh 40
Tragedy and Hope 35, 38
Triumph of Conservatism 44, 59

L

Laissez faire 58
Lattimore, Owen 75, 85
Lenin, Nikolai 14, 16, 37, 66, 67, 70, 74, 126, 129
Liberal(e) 6, 7, 16, 58, 90, 96, 96, 111, 112, 119, 120, 121, 132
Liberlizm (Liberalismus) 20
Lindbergh, Kongreßabgeordneter Charles A. 45, 50
Lodge, Henry Cabot, Sr. 45, 89
London Financial Times 37
Lusitiana 64
Lundberg, Ferdinand 43, 44, 50, 59

M

Mafya (Mafia) 17
The Making of the President, 1960 110
Mao Tse-tung 16
Marx, Karl 15, 16, 18, 19, 20, 24, 37, 45, 57, 80
McClellan Komisyon (Ausschuß) 17
McFadden, Kongreßabgeordneter Louis 39, 51, 103
McKenna, Reginald 37
Mellon, Andrew 50
Men Who Are Making America 43
Meyer, Eugene 64
Mills, Kongreßabgeordneter Wilbur 123
Milner, Lord Alfred 70, 74, 81, 82, 84
Muhafazakâr (Konservative) 5, 20, 59, 60, 90, 111, 112, 119, 120, 121
Morgan(s) 39, 40, 42, 44, 45, 46, 58, 61, 68, 70, 74, 82, 83, 87
Morgan, J.P. 36, 39, 40, 50, 61, 83
Morgan, J.P. (& Company) 42, 44, 61, 82
Mitchell, John 111, 112

N

Nazilik (Nazismus) 21
Nixon, Richard M. 19, 20, 24, 86, 90, 97, 101, 106, 110, 111, 112, 113, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128
Nixon Hükümeti (Regierung) 20

O

Our Crowd 60

P

1907 Paniği (Panik von 1907) 40, 42
Patman, Kongreßabgeordneter Wright 46
Philip Dru: Administrator 45, 80

"BİLDİRBERG GRUBU"NUN ÜYELERİ

ABD ÜYELERİ

(eski ve şimdiki)

(* aynı anda CFR'de üye veya görevli)

İSTİŞARE KOMİSYONU

Josep E. Johnson*
Dean Rusk*
Arthur H. Dean*
John S. Coleman*
Gen. Walter Bedell Smith*
Henry J. Heinz II.*

TEŞKİLAT KOMİSYONU

George W. Ball*
Gardner Cowles*
John H. Ferguson*
Henry J. Heinz II.*
Robert D. Murphy*
David Rockefeller*
Shepard Stone*
James D. Zellerbach*
Emelio G. Collado*
Arthur H. Dean*
Gabriel Hauge*
C. D. Jackson*
George Nebolsine*
Dean Rusk*
Gen. Walter Bedell Smith*

AKTİF ÜYELER

Acheson, Dean G.*
Achilles, Theodore C.*
Allison, Graham T.
Andersen, Robert O.
Barbour, Walworth
Beebe, Frederick S.*
Bell, David E.*
Bell, Elliot V.*
Bendetsen, Karl R.
Bingham, Barry
Black, Eugene R.*
Blum, Robert
Bolling, Richard
Brademas, John
Brandt, Karl
Brooke, Sen. Edward
Brewster, Kingman, Jr.*
Brown, Irving*
Bruce, Davit K. E.*
Brezinski, Zbigniew*
Bundy, McGeorge*
Burgess, E. Randolph*
Cabot, Louis W.*
Case, Sen. Clifford P.*
Cisler, Walker L.*
Clevand, Harlan*
Cole, David L.
Cooke, Donald C.
Copeland, I. du Pont*
Cordier, Andrew W*
Corson, John J.
Deming, Frederick*
Dewey, Thomas E.*
Diebold, John*
Dodge, Joseph N.
Donovan, Hedley*
Dunlop, John T.
Duster, Donald L.
Elliot, Osborne
Finletter, Thomas K.*
Flanders, Sen. Ralph E.*
Ford, Rep. Gerald R., Jr.
Ford, Henry II.
Foster, William C.*
Frankel, Max*
Fraser, Rep, Donald M.
Frelinghuysen, Rep.
Fulbright, Sen. J. W.*
Gallagher, Rep. C.E.*
Garner, Robert L.*
Gilpatric, Roswell L.*
Golden, Clinton S.
Goodpaster, Andrew*
Gordon, Lincoln*
Gossett, William T.
Gruenther, Gen. Alfred M.*
Halstad, Lawrence R.*
Harris, Sen. Fred
Harsch, Joseph C.*
Hays, Rep. Brooks*
Hellperin, Michael A.*
Herter, Christian A.*
Hewitt, William A.
Hickenlooper, Sen. B.
Hochschild, Harold K.*
Hofman, Paul G.*
Hoffman, Stanley*
Hollfield, rep. Chet.
Horning, Donald F.
Hughes, Thomas L.
Irwin, Donald J.
Jackson, Sen. Henry M.
Jackson, William H.*
Javits, Sen. Jacob K.*
Jay, Nelson Dean*

Trohan, Walter 20
Trotçki, Leon 16, 66, 67, 68, 129
Truman, Harry F. 85, 113

U

Ulusal Bankacılar Birliği (Nationale Bankiers Vereinigung) 39
United World Federalists (UWF) 87, 127
Der Untergang des Abendlandes 58

V

Vakıflar (Stiftungen) 15, 25, 34, 60, 70, 128
Valachi, Joseph 17
Vanderlip, Frank 42, 45, 46, 83
"Vierzehn Meilensteine zur Sklaverei"

W

Wall Street 43, 44, 50, 58, 64, 86,
Wall Street Journal 50, 111
Wallace, George C. 89, 131
Warburg(s) 36, 40, 42, 43, 45, 46, 51, 68, 74, 93
Warburg Felix 42, 70
Warburg, Max 66, 67, 68, 70, 83, 84
Warburg, Paul 40, 42, 45, 46, 51, 61, 64, 65, 67, 70
Weishaupt, Adam 19, 81
Western Technology and Soviet Economic Development 75, 102
White, Theodore 110
Wilson, Woodrow 44, 45, 47, 79
Wilson Hükümeti (Regierung) 57, 58
Wormser, Rene 60

Y

Years of Plunder 39
Yuvarlak Masa (The Round Table) (Gruppe) 70, 80, 81

Lewis W. Douglas*, 1940-1964
Edward Warner, 1940-1945
Clarence E. Hunter, 1942-1953
Myron C. Taylor, 1932-1959
Henry M. Wriston*, 1943-1967
Thomas K. Finletter*, 1944-1967
William A. M. Burden, 1945
Walter H. Mallory*, 1945-1968
Philip D. Reed*, 1945-1969
Winfield W. Riefler, 1945-1950
David Rockefeller, 1949
W. Averell Harriman, 1950-1955
Joseph E. Johnson, 1950
Grayson Kirk, 1950
Devereux C. Josephs, 1951-1958
Elliot V. Bell*, 1953-1966
John J. Mcloy, 1953
Arthur H. Dean, 1955
Charles M. Spofford, 1955
Adlai E. Stevenson, 1958-1962
William C. Foster, 1959
Caryl P. Haskins, 1961
James A. Perkins, 1963
William P. Bundy, 1964
Gabriel Hauge, 1964
Caroll L. Wilson, 1964
Douglas Dillon, 1965
Henry R. Labouisse, 1965
Robert V. Roosa, 1966
Lucian W. Pye, 1966
Alfred C. Neal, 1967
Bill D. Mayers, 1967
Cyrus A. Vance, 1966
* *Emekli Müdür*

1969 yılına kadar Fahri Başkanlar
Elihu Root, 1921-1937
Henry M. Wriston, 1964

Yönetim Kurulu Üyeleri
R.C. Leffingwell, 1946-1953
John C. McCloy, 1953

Başkanlar
John W. Davis,, 1921-1933
Geonge W. Wilkersham, 1933-1936
Norman H. Davis, 1936-1944
R. C. Leffingwell, 1944-1946
Allen W. Dulles, 1946-1950
Henry M. Wriston, 1951-1964

İkinci Başkanlar
Paul D. Cravath, 1921-1933
Norman H. Davis, 1933-1936
Edwin F. Gray, 1933-1940
Frank L. Polk, 1940-1943
R. C. Leffingwell, 1943-1944
Allen W. Dulles, 1944-1946
Isaiah Bowman, 1945-1949
Henry M. Wriston, 1950-1951
David Rockefeller, 1950
Frank Altschul, 1951
Devereux C. Josephs, 1951-1952

Genel Müdür
Edwin F. Gay, 1921-1933
Allen Wb Oummez. 1933-1944
Frank Altschul, 1944

Kasadar
Edwin F. Gay, 1921-1933
Whitney H. Shepardson, 1933-1942
Clarence E. Hunter, 1942-1951
Devereux C. Josephs, 1951-1952
Elliot V. Bell, 1952-1964
Gabriel Hauge, 1964

Yönetici Müdürler
Hamilton Fish Armstrong, 1922-1928
Malcom W. Davis, 1925-1927
Walter H. Mallory, 1927-1959
George S. Franklin, Jr., 1953

McCormack, James*
McDonald, David J.
McGee, Gale W.*
McGhee, George C.*
McGill, Ralph E.
McGregor, Ian K.
McNamara, Robert Strange*
McNaughton, John T.
Monroney, Sen. A.S. Mike
Katz, Milton*
Kayson, Carl*
Keener, Jefferson W.
Kennan, George F.*
Kennedy, David M.
Kissinger, Henry A.*
Knoppers, Antonie T.*
Kraft, Joseph*
Lindsay, Franklin A.*
Litchfield, Lawrance, Jr.
Littlejohn, Edward
MacDonald, Gordon J.
Mallard, William S.
Martin, Edwin M.*
Mason, Edward S.*
Mathias, Rep. C. McC., Jr.
McCloy, John J.*
Morse, F. Bradford
Mosley, Philip E.*
Moyers, Bill D.*
Nash, Frank C.
Neal, Alfred C.*
Newhouse, John
Nitze, Paul H.*
Norstad, Lauris*
Parker, Cola G.
Patterson, Morehead
Payne, Frederick B.*
Pease, Robert
Perkins, George W.
Perkins, James A.*
Petersen, Howard C.*
Piel, Gerard*
Piore, Emanuel R.
Price, Don. K.*
Rabi, Isidore I.*
Reston, James B.*
Reuss, Henry*
Reuther, Walter P.*
Riegle, Rep. Donald W.
Roberts, Henry Lithgow*
Rockefeller IV., John D.*
Rockefeller, Nelson*
Roosa, Robert V.*
Rostow, Eugene V.*
Ryan, Jahn T.*
Samuelson, Paul A.
Schmidt, Adolph W.*
Schnitzler, William F.
Scott, Sen. Hugh
Shulman, Marshall D.*
Slater, Joseph E.
Smith,Adm. H. Page*
Spang, Josef P., Jr.
Sparkman, Sen. John
Spofford, Charles M.*
Stein, Howard
Stevenson, Adlai III.*
Sulzberger, Arthur Hays
Sulzberger, Cyrus L.*
Tuthill, John J.*
Vernon, Raymond*
Vogt, Lt. Gen. John M.
Wicker, Thomas G.
Wilcox, Francis O.*
Wilde, Frazer B.*
Wiley, Sen. Alexander
Wohlstetter, Albert*
Wriston, Walter B.*

YÖNETİM KURULU ÜYELERİ VE CFR DİREKTÖRLÜĞÜ
(1921 YILINDAKİ KURULUŞUNDAN 1969 YILINA KADAR)

Birinci Yönetim Heyeti
İsiah Bowerman, 1921-1950
Archibald Cary Coolidge, 1921-1950
Paul D. Cravath, 1921-1940
John W. Davis, 1921-1955
Norman H. Davis, 1921-1944
Stephen P. Duggan, 1921-1950
John H. Finley, 1921-1929
Edwin F. Gay, 1921-1945
David F. Houston, 1921-1927
Otto H. Kahn, 1921-1934
Frank L. Polk, 1921-1943
Whitney H. Shepardson, 1921-1966
William R. Sheperd, 1921-1927
Paul M. Warburg, 1921-1932
George M. Wickersham, 1921-1936

Görev Sırasına Göre Müteakip Müdürler
Allen W. Dulles, 1927-1969
R. C. Leffingwell, 1927-1960
George O. May, 1927-1953
Wesley C. Mitchell, 1927-1934
Owen D. Young, 1927-1940
Hamilton Fish Armstrong, 1928
Charles P. Howland, 1929-1931
Walter Lippmann, 1932-1937
Clarence M. Wooley, 1932-1935
Frank Altschul, 1934
Philip C. Jessup, 1934-1942
Harold W. Dodds, 1935-1943
Leon Fraser, 1936-1945
John H. Williams*, 1937-1964

[illegible]	Yönetim K
k	
hul	İkinci Başkan ve
ge	
Cloy*	C
Vriston	Onursal
Franklin, Jr.	Yön
lacEachron	İkinci Y
e Swing	Tayin

** Kasım 1970 yılına kadar Genel Başkan*

MÜDÜRLER

1971 yılında görev süreleri bitenler

hul	Joseph E. J
Bundy	Grayson Ki
M. Burden	Henry R. L
ean	Bill D. Mo

1972 yılında görev süreleri bitenler

llon	Caryl P. Ha
ovan	John J. Mc
Foster	Robert V. I
alaoy	Cyrus R. V

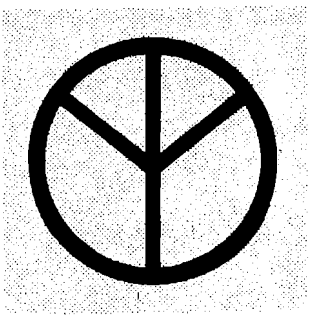
1973 yılında görev süreleri bitenler

ish Armstrong	Lucian W.I
ge	David Rock
eal	Charles M.

ıry Allen kitabın kapağına en tanınmış işaretleri
kapitalizmi ve koünizmi enternasyonalistleri dün
liyorlar (Yunancadan sym=beraber, bolein=atmak
dünya çapında aynı anlamı ve kullanımı olmuş

②ESKİ CERMEN HARFİ

(Rune)

Pek şaşırtıcı anlamlarından dolayı anglo-sakson Rum Alfabesi'nden alınmıştır ve bir çok kez "Nero-Haçı" olarak hafife alınmaktadır.

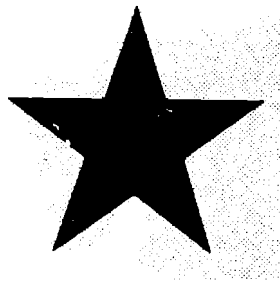
Anlamları:

a) Huzur, Bereket, Barış, Haç'ın-Yedek-Sembolü

b)Bağlılık,Dünyeviliğin tasvibi, MATERYALİZM.

(Blachetta, "Simge kitabı", Harmann-Verlag, Frankfurt am Main, s. 68.)

①BEŞ ŞUALI YILDIZ

(Büyüye karşı korunma işareti)

Haç'ın muhtelif çeşitlerini bertaraf ederek, beş şualı yıldız (Pentagramm olarak da isimlendirilir) ile insalığın büyük bir kısmı Luzifer'in (= parlayan yıldız, ışık taşıyıcısı) simgesi altına sokulmuştur; "Fransız" İhtilalinden sonra kurulan devletlerin işareti, birçok markalarda bilinçli veya bilinçsiz olarak "iyi yıldız olarak konmakta.

Mitolojide, Bailonlardan beri bilinen pentagram kendisini hertürlü verasetten kurtaran (Tanrıdan) insanın, en yüce varlığın temsilidir (bacak ve açılmış kollarla).

İki ayak üzerinde durarak, "Varlığın İnsan Merkezli" olduğunu ifade eder. (Eğer bir ayak üstü durursa: Şeytan merkezli) Leonardo da Vinci tarafından tarafsız modulatör olarak kullanılıp, MASONLAR tarafından üstlenilerek yukarıda zikredilen anlamda kullanılmıştır. Lenin tarafından Sovyet Bayrağına alınıp, masonlara komünizmin büyükler tarafından kabul edildiğini ("bilenler") simgelemek için kullanılmıştır.

Komünizm ve Yüksek Derece MASONLUK aynı seviyede bulunmaktalar: "En yüce varlık insandır". (Masonik "Bütün Dünyaların Azametli Mimarı" yardım arayanları tavlamak için bir vasıta).

④DOLAR SEMBOLÜ

(Çift sembol)

a) "Çubuk" = İdare, Hakimiyet...

b) "Yılan" = Dünya hakimiyetini garanti eden, her şeyi kaplayan ve içine alan paranın gücü, "yılan kendi kuyruğunu ısırınca" dünya hakimiyetini garantilemiş olacaktı. Bir dolar üzerindeki bu sembolün gayesi, dolar dünya parası olduğu zaman bu güç artık gerçekleşmiştir.

③ORAK VE ÇEKİÇ GÜÇ

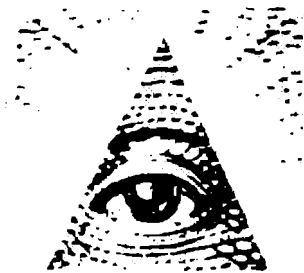
(Çift sembol)

a) Orak, masonik hilal, kıyamet "ayı" (Vahiy 12) = Felsefe, burada mutlaklaştırılmış din karşıtıdır.

b) Çekiç, masonik ve komünist güç ve zorbalık simgesi, "yumrukla" eşit anlamlı ve bu da aynı zamanda masonların açık eliyle eş anlamlıdır. Otokratik prensibe genelleştirilmiş, bundan dolayı sözde İmparatorluğun sembolü.

"Bilenlerin kabul ettiği şekliyle "Kıyamette" "çekiç" "hayvan" (zorba devlet) ve "orak" "fahişe", "sözde marianci" ve/veya Karşı Kilise." Vahiy 17'de "fahişe" (masonik gnosis/tanrı bilgisi) "hayvana" , komünist emperyalizme binmekte. Kıyamete göre "hayvan" "fahişeye" karşı koyacaktır (Komünist emperyalizm masonik mesihliğe karşı).

⑥ BÜYÜLÜ VEYA HERŞEYİ GÖREN GÖZ

"Her şeyi gören Tanrı gözüne" mukabil, gnosisin mason tanrının herşeyi gören (büyülü) gözü bu sembol aynı gözle masonik tanıma işareti olarak da kullanabilirdi. (Eğik Bakış) bakmakta.

Gnosisin hiyerarşik düzeninde herşeyi gören göz, "Merkez gnosis" durumunda piramitin ucunda bulunan, "bilenlere" mahsustur. Bu piramide bütün masonlar ve komünistlerle birlikte dünyadaki bütün insanlar dahildir. Gnosisin hiyerarşik yapısında herşeyi gören göz sadece bilgilere aittir ki bunlar da çekirdek gnosis olarak pramidin ucunu teşkil ederler. Masonluk ve komünizmle beraber bu piramidin içine bugün dünya üzerinde yaşayan bütün insanlar girer, kiliseler dahil. Kıyamet (Apokalüpse) Sovyetleri "1. hayvan" masonları "2. hayvan" olarak algılar. Hayvan parçaları birleşerek bütün hayvan faktörünü temsil ederler. Bu Vahy 13, 17 ve 18 tarafından son zamanların insanları hakkında haber verir:

17. Hayvan işaretini, ismini ve sayısının adını taşımayan hiç kimse alıp satamamalı.

18. Burada hikmet şarttır. Kimin aklı varsa hayvanın sayısını hesaplasın; zira ki o bir insanın sayısıdır ve bu sayı da 666'dır. (En sonuncusu 666 rakamıdır, buda şeytanın rakamıdır. Bu da şeytan tarafından zorlanan zamanımızın 3 prensibini dile getirir: **Entelektüellik**, **İşlerlik** ve **ilericilik**. Bak.: Hans Baum, Das Ultimatım Gottes, Christina Verlag, Stein am Rhein, Sayfa:148)

⑤UNO AMBLEMİ

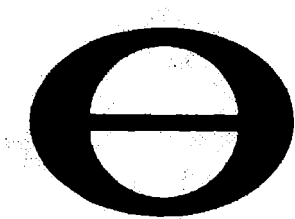

Çift sembol iki işaretten oluşuyor.

a) "Yerküre" = Dünya hakimiyeti. Bu sembol hem masonların çalışma tahtalarında hem de Sovyetler'in resmi amblemlerinde vardır. Gizli tanrı bilincinin kavranılmasında hiç bir şey tesadüfi değildir. Yerküre üzerindeki 33 derece alanı dünyayı saran Eski Kabuledilmiş İskoç Ritual'ının 33 yüksek derecesini simgelemektedir. Bu rituala dahil olanlardan bazıları şunlardır: Churchill, Roosevelt(32. derece) ve Truman(Hiroşima'nın kaygı verici olmadığına dair rapordan sonra 33. derece).

b) "Buğday Başakları" = Tohum ve ürün. Bu sembol de hem masonik hem de komunist semboller arasındadır. "Tahıl demeti" ve "dalgalanan buğday tarlası" sembolleri bu sembollerle eş anlamlıdır. Masonluk ve komunizmin bazı farklara rağmen aynı ideolojiden türediğini, Sovyetler'in kullandığı amblemin yedi masonik sembolden oluşması da teyid eder. Bu semboller şunlardır: Yerküre, güneş, hilal, çekiç, kardeşlik bağı, Pentagram(Sovyet yıldızı, ABD yıldızı), ve buğday başağı. UNO ambleminde bu iki ideolojinin de sembolleri açık bir şekilde kullanılmıştır. Bu iki büyük güç, milli devletlerin aksine suni olarak kurulmuştur. Bu iki güç, devletler üstü(=süper kapitalist) kuruluşların(CFR, Bilderbergler, Komunizm, Round Table, Trilateral Commission) emirlerini yerine getirir, UNO'nun kararlarını uygular ve planlanan dünya iktidarının öncüleridir. UNO ambleminin kenarlarının her birinde 13 yaprak vardır. Bu sayı yahudilere göre uğurlu sayıdır ve bununla da uğursuzluğuna dair yaygın kanının alakası vardır. Amerika Devletlerinin armalarında da 13 sayısıyla alakalı hayli sembol ve işaret bulunur.

⑧ DÜNYA-YUMURTA

Ortadan yarılmış Yumurta-Sembolü, Hint Gnosisden gelmekte ve dünya bütünlüğünün sembolüdür. Ortan bölünmüşlük, "yukrıda olduğu gibi, aşağıdada aynısı" prensibi olan gnostik diyalektiği, ifade etmektedir. Yumurta ve orta çizgi beraberce iki yarım küreyi, Kuzey-Güney-Diyaloğunda bir role sahip olan, yani Kuzeyi ve Güneyi ifade etmektedir.

Temelde farklı olan iki şeyi, askeri olarak garanti altına alınan Eski Koloniyalizmi - bir geçiş sürecinden sonra - iktisadi olarak sağlama alınan Yeni Koloniyalizm ile değiştirmek istendiğinden, aynıleştirilmekte. Reşit olmıyan halklar hürriyet hediyesini işte bu sebepten dolayı sınırsız serbestliğin felaket getiren bir hediyesine dönüştürmekteler; bundan da en sonunda kurtarılmaları gerekmekte.

⑦ YUMRUK

Yumruk çekiçle birlikte aynı şeyi sembolize etmekte = "Hayvan" = Emperyalizm. (Açık yumruk, yani açık el, "Fahişe" ile aynı anlamı taşımakta ve/veya Kıyametin "ikinci hayvanı", yani masonik Karşı Kiliseyle eşanlamlıdır.

Garry Allen'in Insider isimli bu kitabının kapağındaki kompozisyon kişinin tek dünya devletine giden yolda ilk önce neler yapılacağına dair bilgiler vererek gözünü açmaktadır. BM bayrağını çevreleyen 8 amblemin kısa ve sathi analizi bu konuda ne kadar planlı bir bağın kurulduğunu göstermektedir.

BM bayrağının konsantre edilmiş 5 daireden oluşan strüktür 8 meridyen ve bunlardan 3 saatlik aralıklardan oluşan 33 alana ayrılmış. Meridyenler kutba kadar uzanmıyorlar, zaten orada çizgilerin kalınlığından dolayı kuzey kutbunu simgeleyen yuvarlak bir alanda oluşmazdı. Bu alanda darilere ayırma olayı gittikçe mana kaybeder, zira kutupta derecelere ayırma olayı zaman farkları sıfıra yaklaşır ve orada sadece bir yön vardır o da güneydir.

Bu kuzey yarım kürenin kısmen gerçeğe yakın şekilde çizilmesine rağmen ekvatordan aşağı olan kısımda orjinale pek sadık kalınmamıştır. Bu da tek dünya devleti isteyenlerin ideallerine uygun düşmektedir. Ekvatordan sonra fakir ülkelerin zengin ülkelere ve kendi aralarındaki birbirlerine olan uzaklıkları normalinden çok fazla tutulmuştur. Bu nedenle BM dünya ambleminde güney yarım kürede sadece 245 derecelik bir alan içerisindeki kısım gösterilmiştir. Bu da yeni bir bakış açısını getirebilir; öyleki amblem yapıcılara bile en küçük olan güney kutup etrafındaki enlemin en büyük şekilde çizilmesinin mümkün olmadığını bilirler.

Böylesi geografik bir yanlış çizim de kuzey kutbunda sekiz yönün birleştiği noktada yapılmıştır. Kutup boylamı 2 30 dereceden oluşur ve bu 2 ülke köprüsü tarafından idareten işaretlenmiştir. Ve çok küçük üçgenlerin sekizli olarak çoğalması da 33 derece vesilesiyle sağlanmış olur.

Buradan çıkan meridyenlerden biri kendisi vesilesiyle gerçekleştirilecek birliğe delalet eden amblemli bir alan gösterilmektedir.

Üst sırada ABD pentagram sembolu altında gösterilmektedir. Böylece de yerkürenin batı yakası saf humanist bir şekilde tarif etmek istenilmektedir.

Pentagram eskiden beri insan sembolü olarak kullanılmıştır. Dikkati çeken şey bütün doğuya ait olarak gösterilmek istenen, Sovyet orak çekicine karşı böyle bir sembolün öne sürülmesidir. Sovyet bayrağının üstünde yıldızın kullanılması da bu iki gücün nasıl beraber çalıştığını gösterir.

Orak ve çekiç çarprazlaması diğer bütün sembollerden özenle çıkartılmış hıristiyan haç işaretinin yerini mi alacaklar? İki özellikle metalden meydana gelmiş bu haç ve aynı zamanda gizli bir ateş-su çağrışımını ihtiva eden çekicin erkek güneş sistemini (sadece yıkıcı değil) ve ay da (buradaki halde artan şekliyle=su) kullanılmış ve dişi yapıyı temsil etmektedir.

⑨BİRBİRİNDEN AYRIK PARMAKLAR

Aslında çarpıtılmış İsa- veya Papa işaretidir. Hıristiyanlık birbirine kutupsal-diyalektik oranda zıt olan şeyleri (Erkek ve Kadın, Gökyüzü ve Dünya, Vücut ve Akıl vs.) daha yüce bir birlikteliğe doğru koordine etmek ister. Ancak gnosis kutupsal-diyalektikte bölünmüş olanı, mutlaklaştırmak veya nefyetmek ister. İkisi de bölünmeye, fitneye ve yıkıma götürmekte. Birbirlerinden ayrık parmaklar en nihayet bunu ifae etmekte.

1940 yılına kadar bu en yüksek sır sahipleri tarafından bilinmekteydi. Masonik sihirbazlıkta tecrübeli olan yüksek dereceden mason Vinston Churchill 1940 yılında, İngiltere'nin Hitler'in başarılı el sihirinin ("Deutscher Gruss" - Alman Selamı) kurbanı olmasından korktuğu için ve Hitler-in Manş Denizinden geçişi serbest bırakacağını korktuğu için, sihirde üstadı, Şeytan perest Alister Crovley, birbirinden ayrık parmaklar sihriyle karşı koymasını tavsiye etti. Bu sembol "Victor işareti olarak" piyasaya sürüldü.

işaretler verilmektedir. (BM'in ana kutlaması da 24 Ekim'de yapılmaktadır.) Dünya ışık veren güneş yörüngesinde ve açık bir şekilde güney yarım gökyüzünde bulunmaktadır.) BM ve kitabın kabının üstündeki sıfır derece ile 180 derece aynı yerde kesiştiği için bu işaret Insider kitabının arka yüzünde ters bakıldığı zaman bu çizgi çok kolay bir şekilde tesbit edilebileceği gibi pentagram, barış işareti ve dünya ticaret sembolü gibi herhangi bir değişikliğe maruz kalmazlar. En değişik ve tikleyici şekilde dünya haritasının ters çevrilmesi dikkati çekmektedir. Büyüyen hilal troçkicilerin kullandığı azaları hilaline dönüşür bunun sebebi de yalnız eklenen 4'ün 4. enternasyonalin grafik olarak çekiç ve hilalle daha kolay bir şekilde bağlantı kurabilmesinden kaynaklanmadığı malumdur. Zamanın başlangıcı olan hilalle daha güzel ifade edilir. Marksist dogma olan tarihin kaldırılması troçkicilerin sembolü olan ay-hilal sembolü ile daha kesin bir şekilde tutulmuş ve böylece lenin ve Marks iki büyük batmayan zaman ötesi güneş olarak daha da yakına gelmiştir.

Bütün bu sayfa, kapağın ana çizgilerini tanıtan 9 alanlı ve kitabı oluşturan ve pitagoras daha doğrusu Tales'in cümlesini teşkil eden kitap formatı 3 enine alan ve 4 boyuna, 5 diagonal Insiderlerin bugün pitagorcuların rejisör olduklarını gösterir. Bunların yönetim dairesi dünya ve insanlığa karşı kolay anlaşılamayan bir yapı arzederler. Bu dolarla süslenir ve zincerlerle daha tatlı bir hale getirilir ve zor durumlarda orak ve çekiç yan kesici ve kafa ezici olarak dolar toplamada hizmet veren yapılar olabilirler.

Tarihdeki komplo teorisine karşı olan kişiler haklı olarak yıllarca süren bir komplonun yüzyıllar boyunca değişen değer yargıları ve diğer bütün etkenlere rağmen bu teoriyi ayakta tutan ve yöneten bir yönetici kadroyu gerektirdiğini ifade ederler.

Komplo teoricileri şimdiye kadar yıllar boyunca bu gizli planı gerçekleştiren ve yöneten manevi ve ölümsüz bir faktörün olduğunu ispat edemediler. Bu konu hakkında bazı deliller bu mevzuda kafa yoran ve belli bir sonuca varan tanınmış bir muhafazakâr ilim adamı tarafından ortaya konmuştur. Kendisi şöyle yazar: "Yüzyıllardır ara vermeden bir komplo devam etmektedir ve buna dini bir arka plan vermeden düşünmek ve anlamaya çalışmak mümkün değildir. Böyle bir delil onların şeytanın kulları olduklarını ve ona hizmet ettiklerini ve bunun da günümüzde asıl özelliği tabiat üstü şeylere inanmamada yatan entelijansiya akımının hakim olduğu bir toplumda olmasından dolayı bu komplocuların şeytanın varlığına ve gücüne inanmalarını gerektirecek şeyler gördüklerini ve algıladıklarını gösterir. Bu gibi kişiler harici diğer etkilenmelerden tesir altında kalmayacak ve dolayısı ile bunlar aracılığıyla böyle şeyleri görme gibi zannetmelerine mahal vermeyecek kadar şuurlu ve bilgili olmalarından hareket edersek bunların gerçekten bu kötü tabiat ötesi güçlerle temas içinde olduklarını gösterir. Bu sonuç bu komplo fikrinden şüphede olanlardan ve ona inanmayanları biraz düşünmeye teşvik etmelidir. (Conspiracy os Degeneracy? Revilo P.Oliver, S.39-40)

"İşçi-Çiftçi-Devlet"de bununla kasdedilmektedir. Bu da yine sun'i bir şekilde yapılmış mümkün olmayan bir tezattır; öyleki sanki çiftçi aynı zamanda işçi değilmiş gibi bir imaj verilmekte ve kadın da orada eşitliğin bedeli olarak erkeklerin yaptığı işleri yapmaya zorlanmıyorlarmış gibi. Barış sembolünün en imkansız menşei olarak özellikle haç şeklinde en önemli barış ve anlaşma sembolü olarak etkili olması yukarıdaki sıranın hıristiyani bir konumdan bakıldığında hıristiyan karşıtı olarak ortaya çıkmasına neden olur. Bu da yere düşürülen haçın kırılan iki koluyla asıl itibariyle üçgene dönüşümünden daha açık bir şekilde tezahür eder.

Sadece cahillere bu üçgenin teslise delalet ettiği söylenebilir. Bu nera haçı diye isimlendirilen işaretin hem İspanya'ya saldıran 711 müslümanın kalkanlarında olması ve aynı zamanda haçlı seferlerine katılan haçlıların Akka'da saldıran arapların üzerinde görmüş olmaları onun yıldız ile hilal arasındaki konumunu tasdik etmiş olur.

İkinci sıra BM-Organizasyonu bayrağının Amerikan yüzündeki dolar işaretiyle başlar. Bu asıl değerin temsilcisi ve sembolü olarak değerlendirilir. Üçgenin doğu kısmında bulunan ve kontrol eden göz -ki burada bu gözün tanrının sol mu sağ mı gözü olduğu anlaşılmıyor- vesilesiyle batı ve doğu arasındaki farkların tesbitinin mümkün olmadığı imajını veriyor. Belki de burada hıristiyan bir anlayıştan hasıl olan -yahudilikte ve islamdaki resim yasağından dolayı- tanrının kontrol eden gözü olmayıp daha çok eşit boylardaki bir üçgen içine oturtulmuş ve böylece ancak eşit uzunluktaki kenarlardan oluşan bir üçgende mümkün olacak bir vasata oturtulmuştur.

Pentagram ise aşağıda kullanılan dairenin yediye bölünmesinden hasıl olan üçgenden daha çok insan tahayyülüne işaret etmektedir. Barış işaretinin alttaki iki tarafında bulunan küçük üçgenler ise bir eşyanın daireden kalan parçasına binaen zaten eşit olarak değerlendirilemezler. Pentagram eğer cetvelle çizilmişse çok eski ve manalı bir sembol olan sağ sol karışması manasına bu da cinsiyetsiz insana işaret eder. Henüz cinsiyeti tesbit olmamış insan ise yine tek dünya görüşünü savunan insanların hayallerindeki eşit insanı sembolize eder. Ama bu ortamın ırksız ve hadımlaştırılmış dünya bankeri tarafından hazırlandığı ise ırk konusunda çok hassas olan Nero haçlılarının farkında oldukları bir durumdur. Bu haç tesadüfi olarak BM bayrağının oda Chruchill tarafından tanıtılan zafer işaretinin ve yumruğun ortasındaki dünya ticareti işaretinin en yukarısında bulunmuyor. Burada beklenilmeyen bir sağ sol değişmesi vardır. Bu da dolar işaretinin altındaki yumruk işareti göze bir yumruk gibi algılanmakta ve buna karşılık kendisi zaten pentagramın uçlarına benzeyen ve esoterik eğilimler görülen mason ayinlerinde ustalık derecesi ile ilintilenen zafer işareti de göze uymamaktadır. Diagonal olarak duran sembollerin karşılaştırılmasından da güney kutupta neler yapılacağına da ek ilginç

diğer ülkelere nisbeten daha fazla din ve inanç hü
lk önce Almanya'da oluşmaya başladı. Diğer ülke
tutuluyor ve kilise papaz ve yöneticileri fikrini açı
edip öldürüyorlardı.

lar; bu tabir bizim için ne manaya geliyor? Birç
a ilgisizlik ifade eden bakışlarla yanıt veriyor
bir gülümseme ve "Bu hikayeye inanıyor
arşılık veriyorlar.

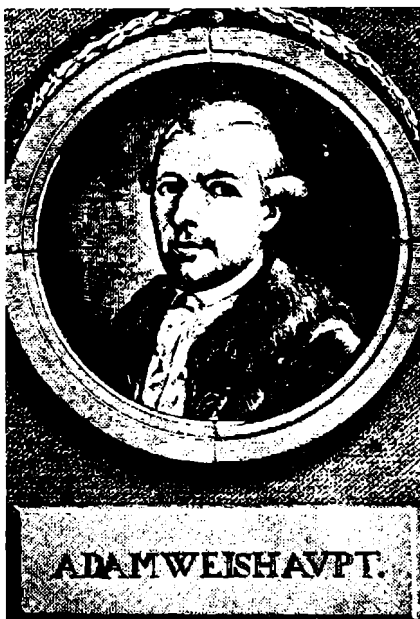
ar tarikatı, 1 Mayıs 1776'da yahudi olarak dünya
katolik ve cizvit tarikatı papazlığı yapan, sonra
lik kilise hukuk profesörü Dr. Adam Weishaup

yahudi olup daha sonra katolik olan Wishaupt
paz olarak görev yaptığı cizvitler tarikatından çıl
tını kurmuştur. Birçok kişi illuminatların ya da şe
ul edilmiş bir teşkilat olmadığı (mesela, "İllumin
da "Dünya İlluminatlar birliği gibi") için batı
mediğini savunurlar. Böyle bir kanı çok safdillilik

zlu dünya teşkilatı halkları kandırmış ve m
kişiler bunun farkına varamazlar, zira öyle
zlardı. Kandırılan kişi iyi niyetli olabilir ama bu
ep değildir.

mda Weishaupt'un bu gizli teşkilatının ismin

ismi aynı zamanda sadece tarikat üyelerinin ger
luğunu ve "meyzunun ne olduğunu gerçekten

1830'da 82 yaşında ölen Weishaupt, dünyayı kendisine inandırmak için ölümünden evvel kurduğu tarikatın battığını, bir tehlike teşkil etmediğini söylerek ve ölüm yatağında esaslı bir "tevbe" (!) ederek katolik kilisesine geri dönmüştür.

Adam Weishaupt 6.2.1748'de doğmuştur. Cizvitler tarafından gördüğü eğitim kendisinde bu tarikata karşı bir nefret uyandırmıştı. Onlardan ayrıldığı zaman kendisini, doğuştan sahip olduğu üstünlük fikrine uygun gelen fransız filozoflarının hıristiyanlık karşıtı ve yıkıcı fikirlerine verdi.

Son yüzyıla ait aktif illuminatlar hakkında bir fikre sahip olmak imkansız denilecek kadar zordur. Bunun sebebi de Weishaupt'un şu cümlesine tamamıyla iman etmiş olmalarıdır: "Tarikatımızın kuvvet gizliliğinde yatmaktadır; hiçbir zaman onu asıl ismiyle ortaya çıkarmayın, daima başka bir isim kullanın ve asıl amaçtan değişik amaçlar gösterin" (Proofs of a Conspiracy, S.195)

Bu tarikat üyelerini faaliyetlerini değerlendirebilmek için şeytani felsefeye bağlı meşhurların hayatlarına göz atmamız gerekmektedir. Onları yaptıkları faaliyetlerden tanımamız mümkün olacaktır. Onların hepsi illuminatların genel hedefi olan milli egemenliklerin ilga edilmesi ve bir dünya hakimiyetinin "yeni bir dünya düzeninin" kurulmasına yönelik faaliyetler yapmaktadırlar.

Almanya ve Avrupa'daki protestan kontlar, Weishaupt'un katolik kilisesini yıkma planını çok beğenmişlerdi ve Weishaupt'un tarikatına katılmak için can atıyorlardı. Daha sonra Weishaupt ve arkadaşları 1777 yılında Mason Locasına girerek bu teşkilatın kontrolünü de ellerine almayı başardılar. Bu tarikatın asıl gayesini gizlemek maksadıyla, sözkonusu kontlar tarikatın ancak alt kurullarına kabul edildi.

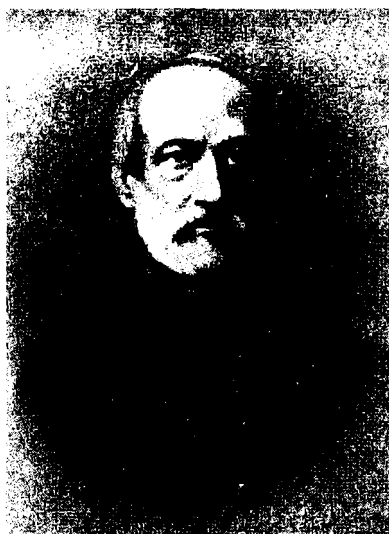
16.07.1782'de İlluminatlar nihai olarak Wilhelmsbad kongresinde masonlarla birleştiler. Bu birleşmeyle en önde gelen iki gizli teşkilat birleşmiş oluyordu. Bu birleşmiş gizli teşkilatın dünya çapında yaklaşık 3 milyon üyesi bulunuyordu. Hiçbir tarihçi bu birleşmenin tarihe etkisini layıkıvechiyle dile getirmemiştir.

1829 yılında İngiliz kadın illuminat Frances "Fanny Wright"in bir dizi konferansını New York'ta verdi ve hedefleri olan eşit fırsatlar - eşit haklar diye hoş gösterilen komünizm dahil, ateizm, kadınların özgürlükleri ve serbest cinsel yaşam hakkında ayrıntılı bilgiler vererek tanıttı. Hazır bulunan kişiler illuminatların hedefinin nihilst ve ateist yıkıcı ve devrimci grupları komünizm adlı uluslararası bir birlik altında toplamak olduğuna dair bilgilendirdiler. Böylece bu yıkıcı kuvvet illuminatlar tarafından savaşların çıkartılması için kullanılacaktı. Franklin Roosevelt'in atalarından biri olan Clinton Roosevelt, Charler dana ve Horace greeley bu yeni dava için para toplayacak bir komisyon kurdular.

Albert Pike (vermutlich Bruder Piccolo Tiger)

Pike 29.12.1809 yılında Boston'da dünyaya geldi. Ailesi fakir olmasına rağmen Pike'ın Harward'da okumasını sağladılar. Üniversiteden sonra Pike bir ilkokulda öğretmenlik yaptığı Newbury şehrine gitti. Pike kötülük ustası birisiydi. Birçok kabiliyete sahipti ve bunları hep olumsuz bir şekilde kullanıyordu. 16 antik lisanı çok iyi bilirdi. Açıkça şeytana taptığını ilan etmişti. Ayrıca büyücülüğün her türlüsünü bilir ve bunlarla iştigal ederdi.

Giuseppe Mazzini

1834 yılında İtalyan devrim lideri Guiseppe Mazzini İlluminatların dünya başkanlığına seçildi ve öldüğü 1837 yılına kadar bu görevde kaldı. Amerika'daki iblis komplosunun lideri olarak ortaya çıkan diğer önemli bir kişi de Albert Pike idi. Mazzini Pike'yi Amerika'daki faaliyetlerin başkanı olarak atamıştı.

İlluminist propoganda bizleri, bütün hristiyanlığa karşı olanların ateist olduğuna inandırmak ister. Bu iblisin komplosonu yürütenlerin planlarını kamufle etmek için uydurulmuş bir yalandır. Onlar arka planda kalırlar ve hedefleri insanların çoğu tarafından bilinmemektedir.

15.8.1871 tarihli kısa bir müddet öncesine kadar British Museum'da bulunan bir mektupta, Pike, Mazzini'ye yaptığı 3 Dünya Savaşı çıkarmaya yönelik iblis planının detaylarını açıklamaktadır. Onun ifadesiyle, "I. Dünya Savaşında ateist ve nihilistleri bırakacağız; büyük bir toplumsal kaos oluşturacağız. Böylece halkalara acımasızlığın ve kanlı çatışmaların temeli olan mutlak ateizm tehlikesini bütün dehşetiyle gözler önüne sereceğiz. Halk böylece zoraki olarak devrimci azınlığa karşı mücadele verecek. Medeniyetin yıkıcı yollarını kurutacak ve halkın büyük bir çoğunluğu hristiyanlıktan ümidini kestiği için neye nasıl tapacağını bilmeden yeni bir ideal arayacaktır. Bunun üzerine halk dünyada ilk kez tanıtılacak olan iblis'in saf öğretisini almaya müsait duruma gelmiş olacaktır. Hristiyanlık ve ateizmin yokedilmesine müteakip olarak ortaya çıkacak"

Tam bu zamanda Karl Marx ismiyle tanınan Mordechai Mari Levy isimli birisi İlluminatların iki gizli derneğinden birisi olan 'Adiller Birliği"ne girdi. 1847 yılında daha sonra Komünist Manifesto olarak tanıtılacak olan bir kitap yazmakla görevlendirildi. Bu kitap aslında ileriye yönelik bütün illuminist planların yazıldığı bir kitaptan ibaretti. Marx'ın bu kitabın yazılmasında oynadığı rol o kadar önemsizdir ki, 20 yıl boyunca kitabın yazarı olarak, kitabın üstünde ismi bile yazılmamıştı. O sadece büyük bir planın içinde bir piyondu. Birçok tarihçinin de tesbit ettiği gibi Marx'ın yazdığı bu kitap yeni yada asli hiçbir şey ihtiva etmemektedir. Bu kitap Adam Weishaupt ve öğrencisi Clinton Roosevelt'in fikirlerinin yeniden yazılmasından başka bir şey değildir. Roosevelt döneminin yönetimi, Amerikan halkına Roosevelt'in illuminist planlarının gerçekleştirilmesi için Yeni Toplum Düzeni ismi, ya da kendilerinin istihzai bir şekilde ifade ettikleri gibi 'New Deal'in maskesi altında sundular. Hemen Amerikan bir dolarının üstüne illuinatların işaretini bastılar. Böylece açık bir şekilde komplolarının hedefine "Novus Ordo Seclorum" yani Yeni Düzen'e ulaştıklarını ima ediyorlardı.

İlluminatların önde gelenleri olarak Mazzini ve Pike uzun müddet beraberce faaliyette bulundular. Pike illuminatların din ve ruhani meseleleri Mazzini ise politika ile ilgili konularla ilgileniyordu. Mazzini Büyük Şark Mason Locası'nın Mazzini'nin devrimci görüşlerinden dolayı kötü bir nam almasından sebebiyle Mazzini o zaman zarfında masonların eski ve kabul edilmiş iskoç ayininin ustası olan Pike'ye dahiyane bir plan teklif etti. Mazzini'nin planı çok basitti. Pratikle ilgilenen bir adam olarak sadece ayinle vakit geçirilemeyeceğini biliyordu. Pike, Mazzini'ye 22.1.1870'te yazdığı bir mektupta şöyle diyordu: "Bütün derneklere şimdiye kadar sürdürgeldikleri geldikleri sistemleri, merkez organizasyonları, aynı ayin grubuna bağlı yüksek dereceden kişilerin kendi aralarındaki haberleşme usulleri ile müsaade etmeliyiz. Ama bunun yanında süper bir ayin ihdas etmeli, bunu gizli tutmalı ve buna sadece kendimizin seçeceği yüksek dereceden duvarcıları / masonları almalıyız. Biraderlerimize karşı saygımızdan dolayı bunun çok gizli tutulmasına gayret göstermeliyiz. Bu en yüksek ayinle bütün masonluk teşkilatını kontrolumuz altına alacağız; burası uluslararası merkez olacak ve yöneticileri bilinmediği için o derecede nüfuzlu ve kuvvetli olacaktır." (Occult Theocrasy, lady Queensborough, S.208, 209)

Albert Pike'ın teolojik dogması, 4.7.1889 yılında "dünyanın 23 Yüksek Meclis'i" için yazdığı "İntriktions" isimli kitabında mevcuttur: "Kalabalıklara şunu söylemeliyiz: Biz bir tanrıya tapıyoruz, fakat bizim tanrımıza batıl inançlar olmadan tapınılır. Siz egemen büyük öğreticilere de sizin 32., 31. ve 30. dereceden biraderlere neyi tekrarlamanız gerektiğini söylüyoruz: Masonluk dini en yüksek derecenin sırdaşları olarak hepimiz tarafından iblis doktrinin temizliği içerisinde muhafaza edilmelidir. Eğer iblis tanrı olmasaydı yahudilerin tanrısı olan ve hareketleri acımasızlığına, sinsiliğine, insana olan kinine, barbarlığına ve ilmi inkarına delil olan Adonai ve onun rahipleri onu inkar ederler miydiler?

Evet iblis tanrıdır. Ne yazık ki Adonai de tanrıdır. Çünkü kadim kanuna göre ışık gölgesiz olmaz, güzellik çirkinlik olmadan, beyaz siyah olmadan mevcut olamaz. Mutlak olan ancak iki tanrı şeklinde mevcut olabilir: karanlık ışığa arka planıyla hizmet eder, heykelin dayanağa, lokomotifin frene ihtiyacı vardır...

İblis doktirinin sihirbazlıktır. Asıl ve saf felsefi din ise Sdonai'ye eşit tutulan Luzifer'e inanmaktır. Ama ışığın ve iyiliğin tanrısı olan Luzifer kötülüğün ve karanlığın tanrısı olan Adonai'ye karşı insanlık için savaşmaktadır." *(La Femme et L'efant dans la Franc-Maconnerie Universelle- "Fransız üniversal masonluğunda çocuk ve kadın", A.C. de la Rive, S.558; aynı zamanda bak Occult Theocrasy von Lady Quenesboroıugh, S.220 f)*

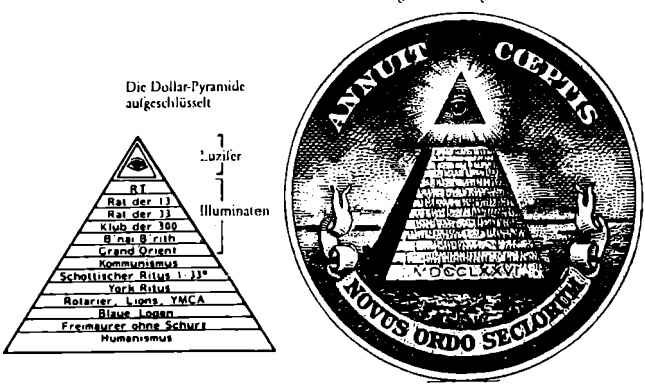
"GİZLİ DÜNYA DEVLETİ"NİN GENEL ŞEMASI

Dolar Üzerindeki Pramidin 13 Kademesinden Her Birinin Manası

LUZİFER: MASON İLAHİ'NİN GÖZÜ

ÜÇ GÖRÜNMEYENLER		RT	3 KABBALİST EN ÜST KOMUTA İDARESİ
		13'LER MECLİSİ	
		33'LER MECLİSİ	SANHEDRİN — EN ÜST YÖNETİM MECLİSİ
		300'LER KULÜBÜ	
13 KADEME	ÜCÜ GÖRÜLEN BÜYÜK KISMI GİZLİ OLAN KADEMELER	B'NAI B'RITH / BİLDERBERG	ARA KOORDİNASYON VE YÖNETİM KADEMESİ
		BÜYÜK ŞARK LOCASI TEŞKİLATI	FRANSIZ MASON LOCASI
		KOMÜNİZM	KOMÜNİZM=RUSYA MASON LOCASI
		İSKOÇ LOCASI TEŞKİLATI : 1 - 33°	İNGİLİZ MASON LOCASI
		YORK LOCASI TEŞKİLAT	ALMAN MASON LOCASI
			MASONLUK VE KOMÜNİZM
HALKIN İÇİNE GİREN VE YUKARININ EMİRLERİNİ UYGULAYAN SAÇAKLAR	ROTARY / LIONS / DİNER / YMCA		
	MAVİ LOCALAR		ALT KADEMELER
	ÖNLÜKSÜZ MASONLAR (İyi İnsanlar)		
HALK	İNSANLIK		BÜTÜN İNSANLIK

Mason Piramidi
ve Doların Üzerindeki Piramidin Resmi

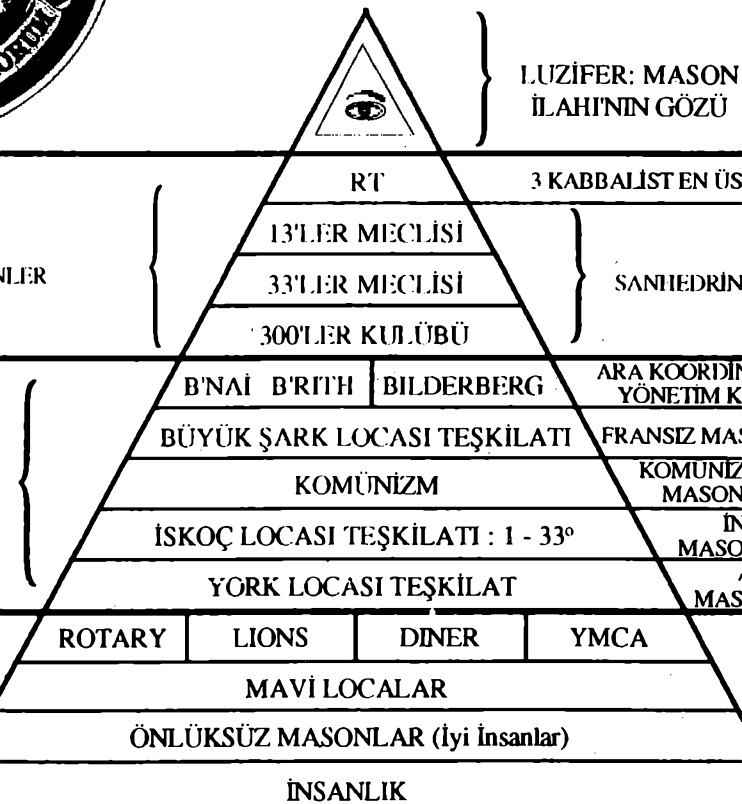

Bu işaret İlluminatların kurduğu 1 Mayıs 1776 yılında sembol olarak alınmıştı. Bu tarihe atıfta bulunmak için piramidin en alt katının üstünde MDCCLXXVI tarihi bulunuyordu. Bu bilmeyenlerin zannettikleri gibi bağımsızlığın tarihini simgelemez. 1782 yılında Vilhelmsbader kongresinde masonların illimunatlarla birleşmesinden sonra bu tarih masonlar içinde önem kazanmıştır. İşaretin üstünde "Annuit Coeptis" bulunmaktadır. Bu "bizim meselemiz/planımız başarıyla tamamlanmıştır" manasına gelir.

"GİZLİ DÜNYA DEVLETİ"NİN C

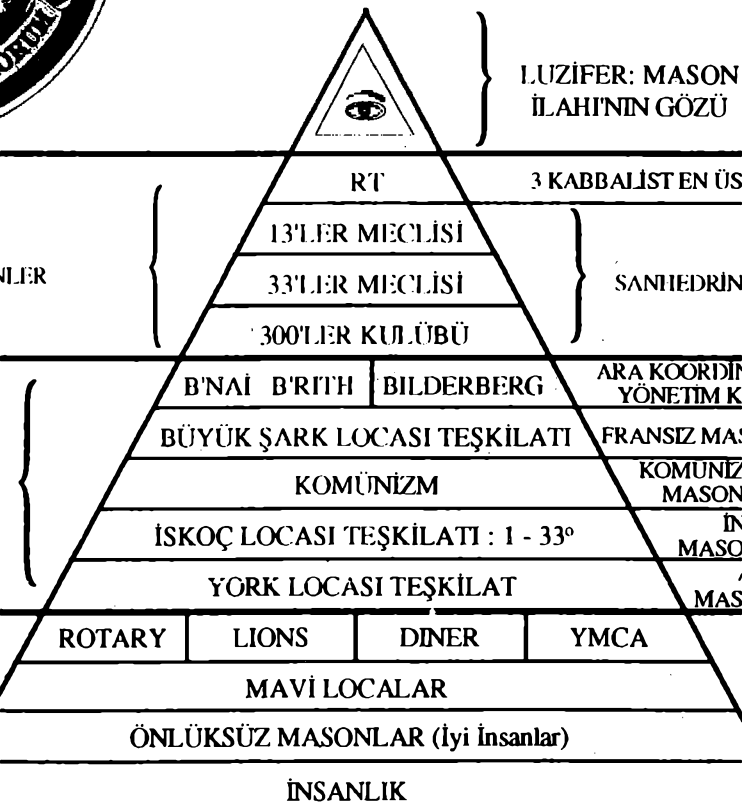
Dolar Üzerindeki Pramidin 13 Kademesinden

"GİZLİ DÜNYA DEVLETİ"NİN C

Dolar Üzerindeki Pramidin 13 Kademesinden

lerine geçirmeleri gerektiğinin farkına vardılar.
m kurumlarını özellikle üniversiteleri ellerine
ni yaymaya başladılar. ABD, İngiltere v ediğ
üğü seven ülkeler bu amaca matuf bir şekilde e
ele alındılar.

ensborough bundan yaklaşık 45 yıl önce şöy
uh kontrol edilemez. Eğer batıl inançlar hakim
ruhunu müsbet ve menfi yönlendirmek gerek
defi gözönüne almış ve bunun için mücadele ed
r ve bu durumuyla başka bir güce -iyi yada kö
r. Dünya hakimiyeti sadece bu prensibin tesb
ebilir; ama maalesef bu prensip gizli kaldığı iç
ıştır.

teryalizm ve kandırma -işte bunlar Albert Pike'
ılırsa dünyayı bunlar kontrol etmektedir. (Occu

nd Hope isimli kitabında Prof. Caroll Quigle
de gelen bir insider olduğunu ve komplonon d
ne dair birinci elden bilgilere sahip olduğunu itir
sistemi hakkında şunları yazar: "1870'e kad
da dersler verilmiyordu. Fakat bu 1870 y
yle bir bölümün teşkil edilmesi mümkün oln
ölüm başkanlığına getirildi. Ruskin Oxford'd
, bunun nedeni sadece sanat hakkında verdiği
İngiltere ve İmparatorluğunun ezilmiş kitlelen
yaparken de kendisini ahlaken bu işe vermesiy

Bu mektupda şöyle yazılıdır: "Hayallerimizde sınırsız imkana sahibiz insanlar büyük bir güvenle kendilerinin bizi yönlendirici ellerimize teslim etmekteler. Şimdiki eğitim sistemleri, özelliklerini kaybediyorlar ve geleneklerle hiç engelle karşılaşmadan medeni ve müteşekkir toprağa bağlı bir halk oluşturma hedefimizi gerçekleştiriyoruz. Biz bu insanların çocuklarını herhangi bir öğretinin adamı ve filozofu, yada bir ilmin önde gelen isimlerinden biri yapmayı istemiyoruz. Onlardan yazarlar, gazeteciler şairler olmasını da istemiyoruz. Biz onlardan yeterince büyük bir potansiyele sahip olduğumuz ne büyük sanatçılar, ne avukatlar, ne doktorlar, vaizler, siyasetçiler ve devlet adamları olmalarını istiyoruz. Amacımız çok basit ve güzel bir hedeftir; bu insanları oldukları yerde ideal bir hayata yönlendirecek bir eğitimden geçirmektir. Bu nedenle kendi çocuklarımızı ebeveynlerinin mükemmel bir şekilde yaptıkları evlerinde, işlerinde ve çiftliklerinde mükemmel olma yolunda organize edeceğiz"

Weishaupt illuminizminin bütün ana hedefleri bu yazıda mevcuttur. İlk önce insan dostluğu, daha sonra insanların beynini yıkama ve ilga edilmesi, dördüncüsü diktatorca istekler, beşincisi çiftçileri kast sistemine göre ayırmak, altıncısı ailenin feshedilmesi manasına gelen, ailenin çocuk üzerindeki etkisinin kaldırılması ve uluslararası zekanın basite indirgenmesi, yedincisi çiftcilerin tahkiri, sekizincisi yıkım özelliği ve amerikancılığın harici istekler, gelenek ve göreneklerin Rockefeller amaçlarına yönelik olarak gözden çıkarılması ve en son olarak da mükemmelci anlayış ve insan hayatının en iyi hale sokulması ki; bu da Weishaupt'un hedeflerindendir. Rockefllerin amerikan eğitim sistemine yönelik istilacı planları açık bir şekilde dokumente edilmiştir. Bu vakfın faaliyetlerini tesbit için Tennessee mebusu Carroll Reece'in riyasetinde kurulan komisyon, bütün önemli makamlarda dirençle karşılaştığı için, kısa bir süre sonra dağıtılmak zorunda kalındı. (bak. Quigley S.954)

Bundan dört yıl sonra komisyonun baş avukatı "vakıfların güç ve etkisi" hakkında bir kitap yazdı. Komisyonun tesbit ettiği bilgiler kişiyi "Amerika'daki bazı önemli eğiticilerin arasında eğitim sistemimizi sosyalistleştirmek gayesi güdülmektedir sonucuna vardırmaktadır... Yıllar boyunca vakıflar ve bunların kurduğu diğer organizasyonlar vesilesiyle eğitim sistemimizi kontrol altına alan bir bağ kurulmuştur. Bunların en sonuncusu ve karar mekanizması konumunda olan da Rockefeller ve Carnegie vakıflarıdır"

Rockefeller ve müttefikleri, eğitimin kontrol edilmesinin ancak öğretmenlerin kontrol edilmesinden geçtiğini biliyorlardı. bu da belli başlı üniversitelere teşvik ve geliştirmeye yönelik yardım ismi altında subvensiyonlar verilmesiyle gerçekleşti. Fakat Rockefellerler'in verdiği her

komünleri onun modeline uygunluk arzetmektedir. Kendisi tedaviyi hastalıktan daha kötü görmezdi, zira onun için 19.yy kapitalizminden daha kötü bir hastalık yoktu. (Ruskin today, S.267)

Ruskin'in felsefesi saf illuminizmdi. Bu gerçek iyi şekilde gizli kalmıştır." Ruskin Oxford'da verdiği derslerinde öğrencilerine imtiyazlı hakim tabakanın bir bireyi olarak hitap ediyordu. Onlara eğitim, güzellik, hak, özgürlük, ahlak ve otodisiplinle alakalı olarak çok üstün bir geleneğe sahip olduklarını söylüyordu. Ama bu gelenek eğer ingiliz halkının en alt tabakasına ve ingiliz olmayan halklara da götürülmediği müddetçe tevarüs edilemez ve buna da değmezdi. Bu değerli gelenek çoğunluğu teşkil eden diğer kitlelere götürülmediği müddetçe bu diğer kitleler bir gün hakim tabakayı teşkil eden kişileri azınlığı daimi olmak üzere alt edecektir. Bu tehlikeyi önlemek için kitleler imparatorluğun geleneğine ortak olmalıydılar." (Quigley, S.130)

Ruskin, elit tabakanın çocuklarından oluşan öğrencilerini çok kolay etki altına almayı başarmıştı.

"Ruskin'in ilk konuşması sansasyonel bir etki yapmıştı.

Öğrencilerinden Cecil Rodes (1853-1902) Ruskin'in bu konuşmasını kelimesi kelimesine yazmış ve bunu 30 yıl boyunca muhafaza etmişti. Cecil Rodes (1853-1902) Güney Afrika'nın mücevher ve altın madenlerini eline geçirdi ve onları istismar etti. Buradaki koloninin başbakanlığına geldi. Siyasi partileri parayla destekledi ve böylece İngiltere ve Güney Afrika'daki bazı milletvekillerini kontrolu altına aldı... Bu iki ülkede de hedeflerini gerçekleştirmek için geniş çapta destek buldu. Lord Rtotschilds ve Alfred Beits'in mali yardımıyla Güney Afrika altın madenlerini debeers Consolidates Mines ismi altında tekelleştirdi ve büyük bir altın çıkarma firması olan Consolitad Gold Field'i kurdu. Rhodes'in 90'lı yıllarda geliri yaklaşık olarak yıllık bir milyon sterling idi. Bu malvarlığını öylesine seferber ediyordu ki, bazan borca bili giriyordu. Hedefi İngilizce konuşan halkları birleştirmek ve üstünde insan yaşıyabilen bütün kara parçalarını bunların hizmetine vermek' amacına sarfediyordu. Bu amacına ulaşmak için mal varlığının büyük bir kısmını, ayrıca Oxford Üniversitesi'nin Rhodes bursunun kurulmasına harcadı. Böylece Ruskin'in anladığı İngiliz hakim sınıfı, hakim sınıfı geleneğinin bütün ingilizce konuşan halklara şamil kılınmasını istedi." (S.130)

Rockefellerlerin 1904 yılında yayınladıkları 1 nolu fırsat mektubu Weishaupt komplosunu açık bir şekilde eğitim alanında nasıl işlediğini göstermektedir.

R.BUCKMİNSTER FULLER
GÖRÜNMEYEN KNOW-HOW A.G.

(Görünmeyen Teknik Bilgi A.Ş.)

Söylendiği gibi somut ve kısmen tutulabilen ve tüzel varlıklar görünmez bir şekilde sınırları geçmek için hüviyete ihtiyaç duymuyorlardı. 2. dünya savaşından sonra 500 büyük amerikan anonim şirketi uluslararası firmalar şeklinde birleştiler ve böylece yıllarca, yeni geliştirilen teknikler farkettirilmeden diğer ülkelere transfer edildi. Teknik ilk önce amerikan vatandaşları tarafından geliştirildi ve denendi. Bu teknikler, daha önce savaş esnasında ABD savunma bakanlığı yada Manhattan Projesi çervesinde yada uzay araştırmaları için geliştirilmiş daha sonra da barış döneminde özel şirketlere bedava verilmişti.

1. Dünya Harbinde, ABD krediyle milyonlarca dolar değerinde silah satın aldı. Alınan bu savaş aletleri devlet tarafından en yeni teknikle geliştirilmişti. Savaştan sonra ise özel firmalar bunların bütün işletme haklarını aldı. II. dünya savaşında ise bu krediler yine üstün teknolojiyle donatılmış silahların geliştirilmesine kullanıldı fakat bu sefer fiatlar milyarları buluyordu. 75 yıla yakındır devam eden soğuk savaş ve 3 dünya savaşı hazırlığı bu esnada sıcak savaşa giren kukla devletlerin savaşlarda harcadığı para trilyonlarca amerikan dolarına mal oldu. ABD'nin 1981 yılındaki milli borcu bir trilyonu buluyordu ve bunların faizi bile ödenemiyecek bir durum almıştır. Buna göre I. Dünya savaşı milyon harbi, II. Dünya savaşı milyar savaşı ve III. dünya savaşı da trilyon savaşı olarak adlandırılabilir.

Amerika'da bulunan ve gelir getiren fabrikaların ve yatırımların bu gidişle % 90'ı uluslararası holdinglerin eline geçecektir. Risksiz kapitalizmin bir devi dünya üzerinde oturmaktadır. Yaklaşık bir trilyon karıyla bu monopol yaklaşık 20 trilyon dolarlık (1981 itibarıyla) bir sermaye, tekniklik bir sermayeye sahiptir. Bu dev şimdi piyasada bulunan paranın 4/5'ine sahip ve bu miktarın da bir trilyonluk kısmı altından meydana gelmekte. Bu dev dünyanın diğer 2/3'ünü kontroluna almış olan kapitalist olmayan politik başka bir devle karşı karşıya geliyor.

yardımın ilmi destek prensiplerine göre bir de karşılığı vardı. Her defasında Rockefellerler'in adamları desteklenen üniversitelere ve eğitim kurumlarına giderek eğitimin yönü doğrultusunda etkili olabilmektediyler.

Bir milletin idealleri nasıl değiştirilir? Bunun için sadece eğitim kurumlarında öğretilenleri, kilise ve medyada anlatılanları değiştirmek yeterlidir.

Bunun için mevcut okul kitapları yeni sosyalist çizgiye uydurulmak için ya kaldırıldı yada değiştirildi. Yeni kitaplar peyda oldu. Bunların amacı gelenekçi değerleri yok etmektir. Öğrencilere beyin yıkama metoduyla sosyalizm aşılanmaya çalışıldı. Böylece devlet ve halkı her alanda kontrol etmek mümkün olacaktır.

Gençliğin ruhunu elde etmeye yönelik savaş başladı ve sosyalitler bu savaşı kazanmak için bütün imkanlarını seferber ettiler. Solcular tarafından kontrol edilen medya sosyalizmin davasına hizmet ettiler ve kamuoyuna yönelik bir propaganda çalışması başlattılar. Bununla yeni bir toplum bilincinin geliştirilmesini teşvik etmek istiyorlardı. (Bu pasajlar "Dünyayı kim yönetiyor" isimli kitaptan alınmıştır. Ayrıca bak Sayfa 240)

---

* Redaksiyonun notu: Iance W. klass ve Paolo Lionni bu konuyu ayrıntılı bir şekilde "Die Leipzig Connection, ursprung und verbreitung der Erziehungs-Psychologie, 1979, Wiesbaden, Verlag gür aussergewöhnliche Publikationen.

R. Buckminster Fuller

Buckminster Fuller (1895-1983) ölümünden hemen önce ABD'nin en büyük nişanı olan "Medal of Freedom" (Özgürlük Madalyası)'nı almıştır. Kendileri A.B.D. nin günümüzün en saygı değer bilim adamı ve filozofu olarak bilinir. Bir "Homme de lettres" par excellence. Bilimin, Mimarinin ve Felsefenin sentezi sayısız makalelerinde, 25 kitapta, bir çok dünya pateninde, 40'tan fazla

Neumann, Friedrich A., Alman İşveren Sendikası Kuzey Ren Vesfalya Yönetim Kurulu Başkanı

Porzner, Meclis Üyesi (SPD); Devlet Eski Bakanı

Richter, Klaus, "Bundesverband des Deutschen Gross-und Aussenhandels e. V."ın Genel Başkanı (Toptan ve Dış Ticaret Birliği)

Rodenstock, Rolf, Optischen Werke G. Rodenstock'un müdürü; Alman Endüstri Birliği Eski Genel Başkanı.

Sohl, Hans-Günther; Thyssen A.Ş.'nin Denetleme Kurulu Başkanı,

Sommer, Theo, Haftalık "Die Zeit" Gazetesinin Baş Redaktörü, Hamburg.

Schmitz, Ronaldo, BASF A.Ş.'nin Denetleme Kurulu Başkanı, Ludwigshafen.

Schröder, Gerhard, Meclis Üyesi; Eski Dışişleri Bakanı

Vetter, Heinz-Oskar, DGB'nin eski Yönetim Kurulu Başkanlarından.

Zahn, Joachim, Daimler-Benz A.Ş.'nin Denetleme Kurulu Başkanı, Stuttgart.

Hükümet Üyesi Oldukları Süre İçerisinde İzinli Olan Üyeler:

Narjes, Karl-Heinz, AT-Komisyonu İkinci Başkanı

Stoltenberg, Gerhard, (eski) Federal Almanya Mali Bakanı.

Alman "Üçlüler" üyelerin kalitesi hususunda şaşkınlığa uğradığınızı anlayabiliyoruz. Yakında dahasını ifşa edeceğiz. *2. Sayfa "Gizli", Nr. 2628, 3 Temmuz 1986*

Prof. Bidenkopf'un "Üçlü Komisyondaki" üyeliği birçok okurumuzu acaba Federal Almanya'da kimlerin "Üçlüler"den (Rockefeller, Kissinger, Brzezinski vs.) olduğu konusunda meraklandırdı.

Mayıs 1986'da olan bir neşriyatı bu konuda hizmetinize sunuyoruz:

İdare Kurulu'nda Görevli Olan Üyeler:

Ehmke, Horst, SPD'nin ikinci Parlamento Grup Başkanı, Parlamento üyesi. Rühe, Volker, Meclis üyesi: CDU-Grubun Dışişleri Sözcüsü *(şimdi Savunma Bakanı, mütercim)*

Wolf von Amerongen, Otto, Otto Wolf A.Ş.'nin başkanı: "Deutscher Industrieund Handelstag" Genel Başkanı.

Üçlü Komisyon Üyeleri:

Bidenkopf, Kurt, CDU-Kuzey Ren Vesfalya Başkanı, Meclis Üyesi (şimdi Doğu Almanya'da Eyalet Başkanı)

Birrenbach, Kurt, "Alman Dış Politika Cemiyetin" (Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik", Genel Başkanı

Hartwig, Hans "Bundesverband des Deutschen Gross-und Aussenhandels e. V."ın Yönetim Kurulu Başkanı (Toptan ve Dış Ticaret Birliği)

Hoffman, Diether, Neue Heimat'ın Yönetim Kurulu Başkanı, Hamburg Huber, Ludwig, Bayerische Landesbank und Girozentrale (banka) Yönetim Kurulu Başkanı, Münih.

Janott, Horst K., Münchner Rückversicherung'un (sigorta) müdürü.

Kaiser, Karl, "Deutsche Gesellschaft für Auswaertige Politik" cemiyetin araştırma enstitüsünün müdürü, Köln Üniversitesi profesörü.

Kloten, Norbert, Baden-Würtenberg Eyalet Merkez Bankasının Başkanı, Stuttgart.

Kristofferson, Erwin, DGB'nin (Alman Sendikalar Birliği) Uluslararası Bölüm Başkanı, Düsseldorf.

Lambsdorf, Otto-Graf, eski Federal Ekonomi Bakanı ve Meclis Üyesi

Leisler-Kiep, Walter, CDU'nun (Hıristiyan Demokrat Partisi'nin) kasadarı;

"Atlantik Köprünün" Yönetim Kurulu Başkanı; Gradmann & Holler firmasının senyor partneri.

Maull, Hans W., Bavyera Radyosu'nun redaktörü.

Münchmeyer, Alwin, bu ara iflas etmiş olan Schröder, Münchmeyer, Hengst & Co. Bankanın Denetleme Kurulu Başkanı; Aşağı Saksonya Ekonomi Bakanı Birgit Breuel'in babası.

n bir gözlemcisi olarak bu
kında bir cep kitabı
CODE (Untere Burghalde
eonberg), dergisinden,
içinde tavsiye edilen kita-
miştir.

---

an - Güncel olayların
»

---

altında tarihi olayları
lıyacağı bir biçimde

'i uzun yıllardır okuyan
n yeni bir bilgi yok. Fakat
latım biçimi ve olaylara
aklaşımı yinede etkileyici
n bir alıntıyla ve şu yazıyla

a büyük bir olayın
planın yapıldığını ve
planda sadık bir uşak
zmet edebildiğimizi
rdür.

Churchill

sahiptir. Fakat kendimiz
olursak ve kalbimizi dinl
şeytanın aramızda olduğu
gündüz dünya ve insa
karıştığını hissedebiliriz.
karşımıza bankacı,
veya pop yıldı
çıkmaktadır. Çok az
şeytanın oyunlarına a
hissetmektedir.
Dünyamızı dolaşan
yarattığı dünyayı ve
mahvedebilecek her s
savaşa hazırlayan
dünyanın şeytani gü
memektedir. Şeyta
kovulduğu günden itibare
Allah'ın gücüne karşı i
kurmaktadır.

Mutlu zamanlar 90

O büyük devrin yaratıc
gücü o zamanki para siste
taydı. **O dönemde kul**
birimine Brakteate

ve karşılığında faiz ödeme durumuna düşürülmüştür. Dünya'yı lanetleyenler bu şekilde büyük bir güç edinme pozisyonuna girdiler. İngiltere, Fransa ve Almanya'da da daha önce bu tür kurum kurulmuştu.

Şeytan'ın beşinci hamlesi : Sosyalist-Marksist ihtilal (1917)

Darvin'de dünyayı lanetleyenler arasından çıkmaktaydı. Bu kişi evrim teorisiyle halkın inancını sarsmaktaydı ve insanları saf maddi değerlerle ölçmeye yönlendiriyordu. **Sigmund Freud'un öğretileri** de ruh sağlığını bozmaktaydı ve insanın fazla kibirleşmesini sağlıyordu ve böylece mevcut İlahi düzeni inkar ediyordu. Ve böylece insanları kandıran Lusifer dünyayı lanetliyenlere Rusya'da sosyalist-marksist bir ihtilal yapmalarını buyurmuştur. **Bundan sonra insanlar dünyada kapitalist- materyalizm ve marksist-sosyalist-materyalizm tarafından yönlendirilecek ve insanları güvensizlik ve korku içinde tutacaktı.** Ekonomiyi kontrol altında tutan dünyayı lanetliyenler para akışını kıstılar. Parasızlık ve pahalılık kitle halinde işsizliğe sebep oldu.

Şeytan'ın altıncı hamlesi: Stalingrad 1942-1943

Kandırmacılığın muazzam yeteneğiyle dünyayı lanetliyenlere büyük yıkımı olacak yeni bir dünya savaşına doğru hazırlanmalarını buyurdu. Daha güçlü yok edici silahların icad edilebilmesi ve insanoğlunun bunları bir gün uzaya karşı kullanabilmesi için savaşçı bir arzuya ihtiyacı vardı. Fakat bir rakip eksikti, çünkü kapitalizm ve marksizim, işçi topluluklarını doğada ve batıda tedirgin bir durumda tutmak için kukla bir cephe oluşturmaktaydı. Çağrılmadığı halde **Adolf Hitler** geldi. Kendisi o devrin kapitalizın ve marksizim güçleri tarafından ortaya çıkartıldı. Bu yüzden ilk önce Lusifer'in planını alt üst etti, çünkü hiçbir kategöriye sığmıyordu. Fakat onu desteklediler ve bir numaralı dünya tehlikesi yaptılar. **Sanki birbirlerine düşman olan para demokrasileri ve kapitalistlerden nefret eden marksistler silah arkadaşlığı kurdular. Hepside hakka hizmet ettiğini zannediyordu, hiçbirisi şeytani plana alet olduğunun farkında değildi. Savaştan sonra tekrar ittifak ettiler ve iki blok hareketini oluşturmak için önceki görevlerini üslendiler.**

Şeytan'ın yedinci hamlesi : Nükleer Suç (1945)

Lusifer yumruğunu göğe kaldırarak atom bombasıyla kitleler halinde ölüm ve yok oluşu temin etti: **"Burada efendi benim ve insanlar yukarda bulunan senden intikam almama yardımcı olacaklar !"**

Kurulan çark dönmeye başlıyor (1945)

Şeytan, nükler parçalanma ile ilgili sırrı, ilahi laboratuardan başarıyla çalarak öğrenmiştir. Ey insan ne için kandırıldın? Dünya'nın nefesi olan rüzgarlar değişmişti. Bu rüzgarlar ağaçtaki yaprakları alışılmadık bir şekilde hışırdatıyordu, bulutlar bilinmeyen şekillere giriyordu.

Şeytanın ilk hamlesi : Fransız ihtilali 1600-1800

Merkezi nokta para sisteminde daha sonra ortaya çıkan faiz lanetidir. İlk hamlenin temelini baskı, kitlelerin özgür olmayışı, Engizisyon ve bunun canice cadı takipleri, Fronarbeit ve 30 yıl savaşları oluşturmuştur. **Şeytan dünya'ya bağırdı: "İlahi düzeni yıkın ve kendi düzeninizi kurun."** İnsanın kendisini Allah'tan, tabiattan ve dünya kanunlarından koparması başlamıştı.

Şeytanın ikinci hamlesi : Teknoloji Devri:

İnsanın yasak dünyevi ve ilahi sınırlarına girebilmesi için, **eline sınırsız bir güç verilmesi gerekiyordu.** Başarılar ve kolaylıklar için insan ruhunu rehin vermiştir.

Şeytanın üçüncü hamlesi: 1800'den sonra iş dünyasındaki ahengin Karl Marx tarafından bozulması.

Cennetlik bir durum iş dünyasındaki ahengin bozulması gerekiyordu. **Şeytan bu iş için gizli örgütlere bağlı aile fertlerini seçti. Bu aileler yüzyıllardır dünyadaki mali olayları etkilemiştir. Ama Karl Marx'ta bu guruptan gelmekteydi.** Marx sınıf savaşını çıkartarak ve iş veren ile işçi ilişkilerini bozmuştur. **Marx çalışan halkın kurtarıcısı değildi, daha çok Lusifer'in ve dünyayı lanetliyenlerin bir yardımcısıydı. "Sosyal ihtilal" yerine para sistemini değiştirmiş olsaydı iş dünyasında hiçbir zaman bozulma olmayacaktı.**

Kurban olarak Nikola Tesla

İkinci tehlike şeytanın işine gelmeyen icatlardı. Çünkü bu icatlar insanları fazla güçlü kılmaktaydı. Tesla'nın buluşları gelecekteki gelişmeleri etkileyebilecek durumdaydı. Tesla elektriği keşfetti ve böylece elektrikli motoru ve jenaratörü icat etti. **Kendisi zahmetsiz enerji geliştirilmesini buldu. Bu enerji herkesin bulabileceği Eter'den yapılmaktaydı. Bütün tüketiciler için bu bedava bir enerji demekti, ki bu da kapitalist güçlerin işine gelmiyordu.** Tesla'ya aniden krediler kesildi, laboratuvarları sabotörler tarafından tahrip edildi, gizli dökümanlar görevliler tarafından alıkonuldu. Tesla unutuldu. Tesla'nın icatlarının kötü bir şekilde değerlendirilmesi Lusifer'in bir zaferi olarak nitelendirilmiştir.

Şeytan'ın dördüncü hamlesi : Merkez Bankasının Özelleştirilmesi (1913)

Dünya'yı yönetenler iyi işleyen gizli topluluklar kurdular. Bu topluluklar bütün dünyada uluslararası politikaları etkilemişlerdir. Şeytan dünyayı lanetleyenlere en önemli sanayi ülkelerindeki para koruma hakkını almaları için emir vermiştir. **1913'te Amerikan hükümeti para basma ve kredi düzenini para baronlarına devretmiştir.** Bunlar tarafından özel bir merkez bankası kurulmuştur. **Hükümet bundan sonra parayı borç almak**

parola olmuştu. Ama gerçekte bu, kapitalizm, sosyalizm ve yeni din inancının bir karışımıydı. Faiz laneti içersinde tapılmakta olan para sisteminin "Dünya Hükümeti", düzeniydi. Burada da dünyayı lanetleyenler sayısız örgütleriyle başarılı bir şekilde devreye giriyorlar. Doğal hayat biçimi hakkındaki bilgi eksikliği, gönüllü olarak tüketim kısıtlamasını red etme, New Age peygamberlerine inancı teşvik etmektedir. Bu hareket şeytanın bir gücü, yedek bir din

Son İhanet : (1970)

Çok övülen uzay seyahatleri aslında **«Yıldız Savaşları»** şirketi için bir hazırlık. Şeytan, gelecekteki savaşların uzaya sıçramasını da başarmıştır. Dünya'da yeni ürünler doğayı mahvetmektedir. Az gelişmiş halklar sömürülmekte, bitkiler yok edilmekte, hayvanlar deneyler için eziyet çekmekte, genler tahrip edilmekte. **Doğal felaketlerin ve AIDS'in ortaya çıkması bile insanları gayri ilahi saplantılarından dönderememiştir.** Çok azı dünya hayatını ahiret hayatı için bir köprü olduğunu anlamıştır. Sorumsuz zenginlik, emniyet, eğlence ve refah ulaşılmaya çalışılan hedefler arasındaydı. **70'li yıllarda uyuyan dev İslam, azılı düşmanı İsrail'le birlikte uyanmıştır.** Hz.İbrahim'in oğulları Hz.İsmail ve Hz.İshak'ın torunları "Kutsal Ülke" de liderlik için savaşmaya başladılar ve bir numaralı dünya tehlikesi olmaya başladılar. Buradaki asıl amaç yine büyük etkili silahların geliştirilmesiydi.

İkinci Bin Yılın Son Yüz Yılı

Büyük üzüntünün devri mi olacak ? Kıyamet'in atlıları yine atlarıyla daha önce olmamış korkunçluğuyla yıkım, sefalet mi yayacaklar? **Şeytan, "Yıldızlar Savaşı" evreni yok etme arzusuna erişebilecek mi?**

Apaçık olarak insan en korkunç olaylara karşı bile duyarsız kalıyor. Bütün hırsı maddi nesnelere yönelik. İnsan kendisine proğramlanmış olan yetersizlik, israfçı bir tüketici olarak yetiştirilmesi ve kendisi tarafından geliştirilmiş olan bilgisayar sayesinde tarihe müdahale etme olanağını kaybetmiştir. **Halk temsilcileri dünya çapında büyük zorluklar içersinde. Bir tarafta bir çok millet hır-gür içinde yaşamakta, bir tarafta da büyük borçlar içerisine itilmiştir. Gıda maddeleri yok edilmekte ve milyonlarca insan aç kalmaktadır. Nüfus patlaması, grev hareketleri, terörizm, uyuşturucu sorunu, alkolizm ve işsizlik artık baş edilemeyecek durumdadır** ve zamane sorunları olarak sevimli gösterilmektedir.

AT Çıkış Yolu mu?

Bütün bu yüklerden kurtulmak için **kıtalar arası bir ekonomik topluluğun oluşturulması çözüm olarak görülmüştür**. Asya'da, Kuzey Amerika ve özellikle Avrupa'da böyle kuruluşlar düzenlenmiştir. **İnanılmayacak büyüklükte bir tüketim arzı dünyanın üstüne çökecek ve insanın son doğal hayat tarzını da elinden alacaktır.**

Uğursuz Gelişmeler (1945)

Bundan sonraki tüm dünya olayları doğal gidişata göre olmuyordu. **Daha çok atom çekirdeğinin parçalanmasını bilen kibirli ve büyüklük kompleksi içinde bulunan sırrın sahipleri tarafından yönlendiriliyordu**. Dünya daha zengin, daha modern fakat daha yalnız olmaya başlıyordu. Allah inancı geri itildi. **Yeni bir tanrı ortaya çıkarıldı. Bu yeni tanrı muhteşem, çekici, parlayan ve sadece dünyevi zevkler veren ve tapılan "paraydı"**

Bu yok etme stratejisinin mantıklı devamı idi: Fransız ihtilali, teknoloji devri, özel merkez bankalarının kurulması, dünyanın bölünmesi ve atom çekirdeği parçalanmasının sayesinde, insanın dini ve dünyevi düzeninden koparılışı... Şeytani para sistemi sayesinde insanlık kendisini tamamen materyalizme atacaktı ve şeytan tarafından kontrol edilen bir ağ sistemine dolanacaktı.

Boş zaman, televizyon, otomobil gibi sahte mutluluk, asırlar boyu devam edegelen yöntemlerin kullanılmasıyla ve doğal hayat temellerine saldırmakla mümkün olabilirdi. Sınır çekmek ve ahlaki açıdan yönlendirme yeteneği sallanmaya başladı. Hayat kadını BABYLON topluma girmeye başladı. "Barış sever" nükleer sanayi sevinmeye başlıyor. Dünya'yı lanetliyenler örgütleriyle, dünya ekonomisinin, haber alma teşkilatının, eğitim kurumlarının, işçi hareketlerinin en önemli kollarını ele geçirmişlerdir.

60'lı yıllara geri bakış (1960)

Teknik başarılar insanları artık aşmaya başladı: **"Herşey yapılabilir!" savaş çığlığı böyleydi. BİLGİSAYAR konuşmaya başladı. İnsan Allah tarafından verilmiş olan karar verme yeteneğini bir makinaya devretti.** -Dünyayı yok etmek için düşünülmüş olan - düşünme makinaları ve robotlar, öğrenilmiş olanı ve oluşumu hiçbir zaman kusursuz bir hale getiremiyecekterdir. **Bundan sonrası ise insan beynini daha uysal, iştirak etmeyen, daha bilgisiz hale getirmek kalmıştı: Rock müzigi bütün nesilleri bir trans haline soktu ve bu da sürekli bir durum halini aldı.** Kiliselerde bile bu ahengi olmayan müzik duyulmaya başladı. En aşırı şekliyle içeriğinde şeytanı muhteşem hale getirmek ve şeytana tapma yatmaktadır. **Uyuşturucu ve alkol de bu gelişmeyi tamamlamaktadır. Bir de buna kuralsız cinsellik eklenmektedir. Çocuk aldırmaya, doğmamış hayatı öldürmeye izin verilmiştir, sun-i bir hayat yapılmaya çalışılmıştır. Irk kaynaşması teşvik edilmiştir. Alışılagelmiş eğitim sistemleri yok edilmiştir** ve II. Vatikan Konseyinin yanlış kararları alınmıştır.

Yeni Devir

Lusifer, vahyedilmiş olan ve beklenen ilkbahar değişimini kötüye kullanmıştır: «Ben size yeni bir dünya ve yeni bir cennet yaratacağım.» **New Age, Yeni Devir olmuştu. Kova Burcunda mutlu bir yaşam vaad eden bir**

Hâlâ Vakit Var! Bugün

İnsan bu tehdit edici kıyametten nasıl kaçabilir? Parayı doğru yola yönlendirdiğimiz ve kendimizi bunun getireceği hayat biçimindeki değişikliklere bırakırsak, **insan ve doğanın kurtulması için hâlâ geç değildir. Fakat bugün herhangi bir şekilde güce sahip olan bunu yapmak için hazır değildir ve buna kâdir de değildir. Para alanların milyarlık halkı bile para sistemini değiştirmek için tamamen yetersizdir.** Para sistemi hakkında gelişmiş bilgilere sahip olan kişiler de vardır. Fakat bunlara bankalar ve büyük şirketler dahil değildir. **Bunlar daha çok kişiler veya küçük gruplardır. Bu kişiler ve küçük gruplar paranın patavatsız dostluğundan kendilerini sakınmış kişilerdir. Bunlar paranın insanda yaptığı** tecavüzleri, perde arkasını **görmüşlerdir. Bunlar kapitalist güçlerin küçük gizli gruplarını ve onların kurmak istedikleri "tek dünya hükümeti"nin farkına varmışlardır.**

Yeni Düzen

Şimdiki para düzeninin reddedilmesi veya aşırı bir tahribat, toplumun ölümü anlamına gelmektedir. Parayı insan için yararlı bir hâle getirecek yeteneğe sahip olan bir insan bulunmamaktadır. **Bu yüzden biz insanlara, çöküntüyü engellemek için, acil çözüm bulmak gerekmektedir.**

Başlığın şöyle olması gerekir : "Ekonomi halka bir kul ve hizmetkar rolü üslenmesi gerekmektedir ve para (sermaye) da ekonomiye hizmet etmesi gerekmektedir. Bugün olduğu gibi bunun tersi olmaması gerekir. Şu noktalar çok önemlidir:

1. **"Dünya para birimi'nin lider para birimi olan** Amerikan dolarından **koparılması gerekmektedir.**

ABD dolarının lider para birimi olması dünya'yı lanetliyenlerin planına dayanmaktadır. **1913'den beri dolar ABD devleti tarafından karşılanmamaktadır. Çünkü ABD doları bir banka sistemi olan özel Federal-Rezerve Sisteminin (FED) bir ürünüdür. Yasal olarak bütün ABD parasını basma yetkisine sahiptir ve kendi isteğine göre dağıtmaktadır. Bu sayede dünyayı lanetleyenler sadece ekonomik değil aynı zamanda bütün dünya olaylarını yönlendirme gücüne sahip oluyorlar.**

Doların dış görünüşü bile kendisini yaratanların dünyayı yönetme arzusunu göstermektedir. **1933 yılında ABD Başkanı Roosevelt "1 Dolor banknotu"nun arka tarafına üçgen mason sembolünü bastırmıştır. Bu sembolün üzerinde latince "Yeni Dünya Düzeni" anlamına gelen bir yazı bulunmaktadır. Bunun amacı milli sınırları ortadan kaldırmak, ırk karışımını teşvik etmek; evlilik, aile, anavatan ve kültür gibi bağları yok etmek.**

2. **Özel banknot bankalarından para koruma hakkının alınması gerekmektedir.**

Büyük miktarda zehir serpilmekte, sular kirletilmekte, atmosfer kirletilmekte ve insanların ruhları tamamen köreltilmektedir. Ahlâkın sapması teşvik edilmektedir. Tam bir kaos gelmekte ve fırtına gibi çevrelemektedir. **Fransız İhtilali'nin parolaları gerçek olmuştur: özgürlük=insan her türlü ilahî bağlantıdan kopmuştur; eşitlik=toplum ruhsuz bir kütle haline gelmiştir; kardeşlik=dünya vatandaşları şeytanî dünyanın karanlık güçleriyle kardeşlik içinde birleşmiştir.** Bilgisayar tam bir otonomiye ulaşmıştır. Dünya vatandaşları bu sisteme uymak zorunda, hatta boyun eğmesi gerekmektedir. Lusifer, şeytan, iblis veya mephisto olarak bilinen, hedefine ulaşmıştır. Şeytana yardım etmiş olan ihtilalciler, dünyayı lanetleyenler, marksistler ve kapitalistler, savaş beyleri, bilim adamları, politikacılar, tüketiciler, **bütün insanlar son güne, yıldızların kalesine gerçekleşecek olan son saldırı için hazır beklerken, sadece istatistik, emir kuluydu.** Şimdi bile kimse şeytanın plânını çözememiştir. Eskiden de olduğu gibi hâlâ parlamentolarda mülteciler, skandallar, küçük ve büyük ekonomik sorunlar arkası gelmeyen bir şekilde konuşulmaktadır.

İspanya'nın resmi AT üyeliği ECU para birimi olarak "boğa üstüne oturmuş bir hayat kızı" motifi olarak canlandırılmaktadır. Memopress bakınız K 2/90: Die Buhldirne Babylon (Fahişe Babilon) (Offenbarung 17 ve 18), devri bitmekte olan mali gücü hayvan (Son Dünya İmparatorluğu) üstünden atmağa çalışmaktadır. Dünya halklarının antisami fahişe ruhu Hz. Yahya'nın vahyine göre yeni felâketlere doğru sürüklemektedir.

Karar 2000

Eski yazılardaki kelimeler şunu söylemektedir: «Gökte işaret ve mucizeler olacaktır...» artık vukuu bulmaktadır. Şeytan bunu engellemek istemektedir. Şimdi evrene karşı ölüm vuruşu vukuu bulacaktır. Bilgisayar dünyası saldırıyı dakikasına kadar tesbit etmektedir. **Birden dünyalılar gerçek bağlantıları, esiri oldukları yanılgıların, kendilerine yapılan tecavüzün farkına varmışlardı.** Fakat kendi hatalarının da, kendi Frevel ve tanrıya ve yarattığına karşı işlenen ihanetin farkına varmışlardı. **Yalvararak göğe yakardılar ve af dilediler. Fakat şeytan bağırdı: "Artık çok geç!"** Şeytanın en sadık müritleri, yorulmayan yardımcıları plânını uygulamak için ve son emirlerini almak için yanına gelmişlerdi; bu müritler dünyayı lanetleyenler, askerî komutanlar, nükleer güçler, enerjiye hükmedenler, politikacılar, kilise kontları ve diğer güçler.

Fakat biri eksikti. Bu da ölümdü. Çünkü o, AIDS'e yakalanmış ve açlık çekmekte olan milyonlarca insanı biçmekteydi. Fakat yalnızca insanlar değil, hatta makineler ve bilgisayarlarda aniden esrarengiz "virüsler" tarafından saldırıya uğradı. Birbiriyle çakışan talimatlar verildi, bu da korkunç felâketler getirdi. **Silahlar plânlandığı gibi yıldızlara çevrilmedi, her şeyi yakıp yıktı. Evren kurtulmuştu. Şeytan başarısızlığa uğramıştı.**

verimsiz bir şekilde savaşan parti devletleri gibi, kapitalizm ve marksizm de yok olacaklardır.

Çalışan insan artık herhangi bir efendinin kölesi değil.Artık işveren ve iş gücü de yok. **Yalnızca kazanılan paranın bir kısmını tekrar şirkete sağlayan iş ortakları vardır.** Doğal olarak bireyin hizmeti muhtemel icad yeteneği kendisine yarıyacaktır. Fakat para baskısı üzerinden alınmıştır. Şeytan ve yardımcılarının kendisini sarmaları artık imkan dışındadır. Buna rağmen biz insanlar son saatlerde bile tehditkar yıkıma, şeytani çoğunluğa ve kendi nefsimize karşı mücadele etmeliyiz. Bizler uyanarak "insanlık ailesini" uyandırmamız gerekmektedir. New Age yasalarına boyun eğerken "Kova Burcu" bize mutlu bir gelecek vaad eden çok sayıda peygambere inanmamalıyız!

ABD'nin Borcu

(Özel sektör borçları dahil değil.)
1980 : 928 milyar $
(928.000.000.000.- $)
1988 : 5 Trilyon $
(5.000.000.000.000.- $)

1989'da borç faizleri 500 milyar Dolara çıkmıştır. ABD böylece (Devlet bankası olmadan) özel uluslararası bankalar tarafından sömürülmektedir.

Halk ve parlamento "Şeytan'ın yedi hamlesine" nasıl tepki göstermektedir?

K Baskısı

MEMO PRESS

Politika, ekonomi ve din hakkında özet bilgi ve yorum.

2. yıl 3/1990

Yayınlayıcı: Emil Rahm,
CH-8215 Hallau
Schweiz

Bir ülkede devlete faizle kredi veren özel banknot bankalarının olduğu neredeyse inanılmaz bir durumdur. **Dünya'yı lanetliyenlerin kontrolü altında bulunan Doların Dünya para birim lideri olması ve Dünya Bankası ile bağlantılı olması yok olma getirmektedir.** Ancak kendi hakimiyeti altında bir merkez bankası bulunan bir devlet egemen bir devlettir.

3. Para sisteminde yeni düzenleme.

Paradan kimsenin para kazanmaması gerekmektedir. Para kazanmak, ancak kişisel veya grup olarak bir üretim karşılığı olmalıdır. Piyasada bulunan para bir bozdurma zorunluluğu altında bulunması gerekmektedir. Faizcilik, sömürü yöntemleri, borsa oyunları, temel gıda maddeleriyle ve hammaddeleriyle yapılan spekülasyonlar, insanlık onuruna ters düşen sigortacılık sistemi bozdurma sonucu ortadan kalkmaktadır. **Bozdurma sonucu devlete büyük para miktarları akacaktır. Bu paralarla Devlet yaşlılık emekliliği, malüllük emekliliği, sağlık ve hastane giderleri ve diğer görevleri gibi tüm sosyal görevler yerine getirebilir.** Herkes kendi geçimi veya yaşamı için yettiği ölçüde mal ve mülk edinebilmelidir. Toplumun çıkarları için gerekli olması halinde daha fazla toprağa ihtiyaç varsa, bu toprağı belli bir süre için kiralayabilir. Bu tip toprak düzenlemelerinden Devlete büyük paralar kalacaktır. Bu paralarla vatandaşlar için mutlu yaşam şartları ve sağlıklı bir çevre hazırlayacaktır.

Arsa spekülasyonu son bulacaktır. Bütün topraklar topluma hizmet edecektir. Bu önlemler merkezileşme yaratmıyacaktır. Sadece halkın tecavüze maruz kalması, çalışanların sömürülmesi ve güçlülerin imtiyaz sahibi olmasını kısıtlıyacaktır.

4. Her birinin kıta lider para birimine sahip olan üç ayrı dünya ekonomi piyasası oluşturulacaktır.

Avrupa Topluluğu (EG) ile iç payasasının, COMECON, ABD-Kanada veya Asya piyasalarının birbirleriyle planlanan birleşmesi **Dünya'daki bir barış için çözüm değildir. Dünya'nın büyük bir çoğunluğunu teşkil eden gelişmemiş ve az gelişmiş ülkeler dışlanacaktır ve sömürülecektir. Bizim, sanayi dünyamızı daha fazla şişirmekle ve böylece daha fazla zorluklar almamızı sağlıyacaktır ve hayatta kalmak için yeterli olmayacaktır. Çünkü bunlar sonuçta bizi boğacaktır. Bu planlanmış birleşmeler vahşi, kontrolsüz rekabet savaşları getirecektir. Bu savaşlardan ancak çevreye karşı acımasızca davranıldığı takdirde sağ çıkılabilir. Ayrıca bu savaşlar endüstri ülkelerine göç zemini hazırlayacaktır** ve böylece ilahi dünya düzenine karşı şeytanın isteği doğrultusunda ırklar kaynaşacaktır.

Bu birleşmeler içersinde **milli kültür, dil, halklar, din, gelenek ve kültür milli egoizm olarak yargılanacaktır.** Bu birleşmeler bu bereketli gelişmelere karşı çıkamıyacakları için, aynı **birbirlerine karşı**

CFR "DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ" NE BAĞLI ORGANİZASYONLAR

Australien	Australian Institute of International Affairs, Melbourne (mit 7 lokalen Untergliederungen im Jahre 1955)
Brasilien	Brazilian Institute of International Affairs, Rio de Janeiro.
Belgien	Institut des Relations Internationales, Brüssel (organisiert nach dem Vorbild des Chatham House), gegründet 1947
Kanada	Canadian Institute of International Affairs, Toronto, "eng verbunden sowohl mit dem Institute of Pacific Relations wie auch mit dem Royal Institute". 1928 gegründet (mit 30 lokalen Untergliederungen im Jahre 1955)
China, Republik	China Institute for International Affairs, Taiwan
China, Volksrepublik	Chinese People's Institute of Foreign Affairs
Dänemark	Institutet for Historie og Samfundsokonmi, Kopenhagen
Frankreich	Centre d'Etudes de Politique Etrangère (mit seinem Comité d'Etudes des Problèmes Pacifiques, das im Jahre 1933'den National Council of the Institute of Pacific Relations einrichtete), Paris. Nach dem Vorbild von Chatham House organisiert.
Deutschland (West)	**Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (früher Europa-Archiv, mit Untergliederungen in Frankfurt und München) Bonn.**
Deutschland (Ost)	Institut für Internationale Beziehungen, Potsdam-Babelsberg.

CFR

COUNCIL ON FOREING RELATIONS

SÜPER ZENGİNLER İÇİN BİR POLİT BÜRO MU?

Council on Foreign Relations'un temeli birçoğunun şahsen iştirak ettiği Versay Barış görüşmelerinin hayal kırıklığında ve Uluslararası Topluluğa ABD'nin alınmaması kısa zaman için düşünüldüğünden dolayı duyulan endişeden kaynaklanmaktaydı. American İnsititu of International Affairs kurduktan sonra, 1921 yılında New York'ta bulunan daha eski bir Tartışma Cemiyeti ile birleşip, bundan Council on Foreign Relations, İnc., oluştu. Özel finanse edilen, kar amacı gütmeyen ve partiler üstü teşkilat olup, üyelerinin, serbest fikir teatisinde bulunarak uluslararası mevzularda daha iyi ve kapsayıcı bilgi edinmesini teşvik etmeyi amaçlamaktadır".

Kaynak: CFR-1974/75 yılı raporu

"Geleceğin iş adamı bana göre, dünyayı kapsayan bir idarede, resmi bir etiketten bağımsız olarak kilit noktayı teşkil edecektir. Birçokları, ulusların intiharına karşın tek alternatif gibi görünen Yeni Dünya Düzeni'ni kurmakla ve korumakla meşgul olacaklardır.

Kaynak: Arnold Toynbee

"Council on Foreign Relations bana, sistematik bir şekilde uluslararası politikayla ilgilenme fırsatı vermesi ilk kez 5 yıl önce oluyor. İlişkiler aynı yoğunlukta sürmekte ve ona duyduğum hayranlık belki daha da arttı. Tetkik gruplarındaki pratik tecrübenin ve ilmi seviyenin kombinasyonu, bana kalırsa tek".

Kaynak: Henry A. Kissinger, The Necessity of Choice: Prospects of American Foreign Policy, Harper and Row, New York 1960.

"Bağımsız basın, bu ülkenin en güçlü adamlarının dünya siyasetiyle ilgilendikleri bir heyete, hiç kimseyle ilgilenmeyen ve kimsenin ilgilenmemesi gereken özel Briç-Clubü gözüyle bakma özgürlüğünü kendinde görmekte.

Kaynak: Prof. William Domhoff, Amerikalı Siyaset Bilimcisi

CFR "DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ" NE BAĞLI ORGANİZASYONLAR

Australien	Australian Institute of International Affairs, Melbourne (mit 7 lokalen Untergliederungen im Jahre 1955)
Brasilien	Brazilian Institute of International Affairs, Rio de Janeiro.
Belgien	Institut des Relations Internationales, Brüssel (organisiert nach dem Vorbild des Chatham House), gegründet 1947
Kanada	Canadian Institute of International Affairs, Toronto, "eng verbunden sowohl mit dem Institute of Pacific Relations wie auch mit dem Royal Institute". 1928 gegründet (mit 30 lokalen Untergliederungen im Jahre 1955)
China, Republik	China Institute for International Affairs, Taiwan
China, Volksrepublik	Chinese People's Institute of Foreign Affairs
Dänemark	Institutet for Historie og Samfundsokonmi, Kopenhagen
Frankreich	Centre d'Etudes de Politique Etrangère (mit seinem Comité d'Etudes des Problèmes Pacifiques, das im Jahre 1933'den National Council of the Institute of Pacific Relations einrichtete), Paris. Nach dem Vorbild von Chatham House organisiert.
Deutschland (West)	**Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (früher Europa-Archiv, mit Untergliederungen in Frankfurt und München) Bonn.**
Deutschland (Ost)	Institut für Internationale Beziehungen, Potsdam-Babelsberg.

Philippinen	Philippine Council. Institute of Pacific Relation, Manila. Gehört zum Institute of Pacific Relation
Polen	Polish Institute of International Affairs, Warschau. Gegründet 1947
Schweden	Institute of International Affairs, Stockholm
Schweiz	Schweizerisches Institut für Auslandsforschung. Zürich.
Südafrika	South African Institute of International Affairs. Von Mitgliedern des Chatham House in Kapstadt gegründet. 1955 gab es In Südafrika fünf lokale Untergliederungen.
Türkei	Institute of International Affairs, Ankara.

Kaynak: Institutes of International Affairs, New York, 1953 Carnegie Endowment for International Peance.

Griechenland	Société d'Etudes Internationales, Athen
Indien	Indian Council on World Affairs, Neu-Dehli. "Der Council dient sowohl für das Institute of Pacific Relations wie für die Asian Relation Organization als National Council in Indiren".
Italien	Societa Italiana per la Organizzazione Internazionale, Rom, Gegründet 1944. Instituto per gli Studi di Politica Internazionale. Mailand (organisiert nach dem Vorbild des Chatham House), gegründet 1933.
Japan	Japan Institute of Pacific Relations (gehört zum Institute of Pacific Relations.) Japan Institute of International Affairs, Tokio.
Indonesien	Indonesian Institute of World Affairs, Djakarta (ein Ableger des Institute of Pacific Relations)
Niederlande	Nederlandsch Genootschap voor Internationale Zaken, Den Haag. Organisiert nach dem Vorbild des Chatham House, gegründet 1945.
Nigeria	Nigerian Institute of International Affairs
Norwegen	Christan Michelsens Institutt for Videnskap og Andsfrihet, Bergen
Neuseeland	New Zealand Institute of International Affairs. Wellington (mit drei lokalen Untergliederungen im Jahre 1955). Entstanden 1939 als Ergebnis des Zusammenschlusses von Mitgliedern des Chatham House und des Institute of Pacific Relations, "ein in Commonwealth-Ländern oft anzutreffendes Verfahren"
Pakistan	Pakistan Institute of International Affairs, Karatschi. Dies ist ein nationaler Council des Institute of Pacific Relations. Gegründet 1947.

ALMAN DIŞ POLİTİKA KURUMU

DEUTSCHE GESELLSCHAFT FÜR AUSWARTIGE POLITIK E.V.

Yönetim

GENEL İDARE

C. PETER HENLE

Başkan

HELMUT SCHMIDT HANS L. MERKLE GÜNTHER VAN WELL

Başkan Yardımcısı Başkan Yardımcısı Yardımcı Başkan Müdürü

DR. F. WILHELM CHRISTIANS PROF. DR. HANS-PETER SCHWARZ DR. WOLFGANG WAGNER

Kasadar İlmi Heyet Başkanı "Europa Archiv" Sorumlusu

PROF. DR. KARL KAISER

OTTO WOLF

Araştırma Enstitüsünün Başkanı

DR. KLAUS VON DOHNANYI-DR. KLAUS GÖTTE-WALTHER LEISLER KIEP

DR. OTTO GRAF LAMBSDORFF-DR. GERHARD LIENER

PROF. DR. RITA SÜSMUTH-DR. THEODOR WAIGEL-OTTO WOLFF VON AMERONGEN

Bunun dışındaki Yönetimin Toplam Üyeleri

PROF. BERTHOLD BEITZ-DR. WOLFGANG BÖTSCH-PROF. DR. HORST EHMKE

BJÖRN ENGHOLM-ULRICH IRMER-PROF. DR. WILHELM KEWENIG

DR. KLAUS LIESEN-HEINZ-WERNER MEYER, ALFRED FREIHERR VON OPPENHEIM

KLAUS PILTZ-DR. WOLFGANG RÖLLER-VOLKER RÜHE

PETER M. SCHMIDHUBER-DR. HANS STERCKEN-DR. MANFRED STOLPE

DR. GERHARD STOLTENBERG-HEINRICH WEISS-DR. PAUL WIEANDT

DR. MARK WÖSSNER-DR. MONIKA WULF-MATHIES-ERNST WINDERLICH

Araştırma Enstitüsünün İlmi Heyeti

PROF. DR. HANS-PETER SCHWARZ (VORS.)

PROF. DR. HANS-ADOLF JACOBSEN (STELLVERTR. VORS.)

PROF. DR. GERHARD FELS-PROF. DR. JOCHEN ABR. FROWEIN

PROF. DR. WOLF HAFELE-PROF. DR. HELGA HAFTENDORN

PROF. DR. THEODOR HANF-PROF. DR. KARL KAISER

PROF. DR. WILHELM KEWENIG-PROF. DR. NORBERT KLOTEN

PROF. DR. HANS W. MAULL-PROF. DR. KARL JOSEF PARTSCH

PROF. DR. CHRISTIAN TOMUSCHAT

(Publikationsverzeichnis 1992)

ALMAN DIŞ POLİTİKA KURUMU (BONN)

(Alman Dış Politika Kurumu 29 Mart 1955, Federal Almanya Cumhuriyeti Paris Anlaşması sayesinde dış siyası egemenliğine kavuşmadan hemen önce, bağımsız ve partiler üstü bir kurum olarak kurulmuştur.)

GENEL İDARE
Dr.Dr. H.C.KURT BIRRENBACH
Başkan

HELMUT SCHMIDT — DR. MARION GRÄFFIN DÖNHOFF
Başkan Vekili

HERBERT TREBESCH
İdari Başkan Vekili

DR.HANS FRIDERICHS
Hazine Başkanı

PROF.DR.ULRICH SCHEUNER
Bilim Müdürlüğü Başkanı

DR.WOLFGANG WAGNER
«Europa Archiv»in Yayıncısı

DR.KLAUS VON DOHNANYI
PR.DR.KARL KAISER - PROF.DR.WILHELM KEWENIG
DR. H.C. HANS L. MERKLE - DR. GERHARD SCHRÖDER

GENEL İDARE HEYETİ DİVAN ÜYELERİ
DR. HANS APEL - DR.MARTIN BANGEMANN
BERTHOLD BEITZ - DR.F.WILHELM CHRISTIANS
DR. HILDEGARD HAMM-BRÜCHER
DR.FRANZ HEUBL-DR.DIETHER HOFFMANN-WALTHER LEISLER KIEP
THEO M.LOCH-PROF.DR.RICHARD LÖWENTHAL-ALOIS PFEIFFER
PHILIP ROSENTHAL-PETER M.SCHMIDHUBER
DR.ING.E.H.HANS-GÜNTHER SOHL-DIETRICH STOBBE
DR.GERHARD STOLTENBERG - HEINZ OSKAR VETTER
DR.RICHARD FRHR. VON WEIZSÄCKER - HANS-JÜRGEN WISCHNEWSKI
OTTO WOLF VON AMERONGEN -PROF.DR.JOACHIM ZAHN

ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜNÜN BİLİMSEL HEYETİ
PROF.DR. ULRICH SCHEUNER (BAŞKAN) - PROF.DR.JOCHEN ABR. FROWEIN
PROF.DR.HANS-ADOLF JACOBSEN - PROF.DR.KARL KAISER
PROF.DR.WILHELM KEWENIG - PROF.DR. NORBERT KLOTEN
PROF.DR.RICHARD LÖWENTHAL - PROF.DR.KARL JOSEF PARTSH
PROF.DR.HANS PETER SCHWARZ

Alman Dış Politika Kurumunun nizamnamesindeki görevi, uluslararası, özellikle Avrupa siyaseti ve ekonomisindeki sorunları ortaya koymak, bilimsel araştırılmasını eşvik etmek, bu araştırma sorusuyla ilgili dökümanları toplamak ve uluslararası sorunar hakkındaki bilinci, seminerler, araştırma grupları ve yayınlarla aşılamak ve derinleştirmek. Bu amaçla bünyesinde bir araştırma enstitüsü ve dökümantasyon merkezi ıanındırmaktadır. Toplumun ve kurumlarının dergisi "Europa-Archiv", uluslararası politika dergisi Alman Dış Politika kurumu nizamnamesi gereği uluslararası sorunlara karşı :k başına tavır alamamaktadır. Kurumun yayınladığı dergilerdeki fikirler yazarların kenı fikirleridir.

© 1981 Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik e.V., Bonn,
Gesamtherstellung: Hans Richarz Publikationsservice, Sonki Augustin.

DOLAR MİLYARDERLERİNİN EFSANEVİ ZENGİNLİKLERİ

"Eğer muazzam ekonomik gücün varlığını düşünüyorsanız, o mevcut değildir. Yatırımlara sahibiz, ama kontrole değil". *Nelson Rockefeller*

Başkan Vekili olarak tayininden önceki soruşturmada Nelson A. Rockefeller şevketli ve vakur olarak ortaya çıkıyordu. Toplanmış bulunmakta olan halk temsilcileri önünde şu açıklamayı yapuğında ciddi görünüyordu.:

> *"Ümit ediyorum ki, ailemin bu ülkenin ekonomisini kontrolü hususundaki efsane veya yanlış tasavvurlar tamamen gün ışığına çıkmış olup, açıklanmış ve dağıtılmış olsun... Kamuoyunun düşündüğü şekliyle, bir denetim ağı yoktur"*

Senatörler daha nazik olamazlardı. Kimse gülmüyordu. tutanak tek gülümseme bile kaydetmemişti. Nihayet senatoya bu zamanlarda pek aptallar seçilmemekte. Nelson ve David, Rockefeller-Klanın liderleri, milletin tartışılmaz ekonomik krallarıdırlar. Köpek avcılığına seçilecek kadar, az buçuk aklı olan hiçbir politikacı, bir kralla alay etmiyecektir.

Rockefeller'lerin mali servetlerinin miktarı hususunda tahminlerde bulunmak yüzyılın başından beri pek sevilen bir spordur. 29 Eylül 1916 yılında **"New York Times"** ilk sayfada perşah John D. Rockefeller'in petrol ortaklıklarının 500 milyon dolara tekabül ettiğini ve Rockefeller'in Amerika'nın ilk milyarderi olduğunu haber vermekteydi. Haberin yayınlanmasından sekiz saat sonra petrol hisselerinin değeri açıktan-açığa sekiz milyon dolar değer kazanmıştı.

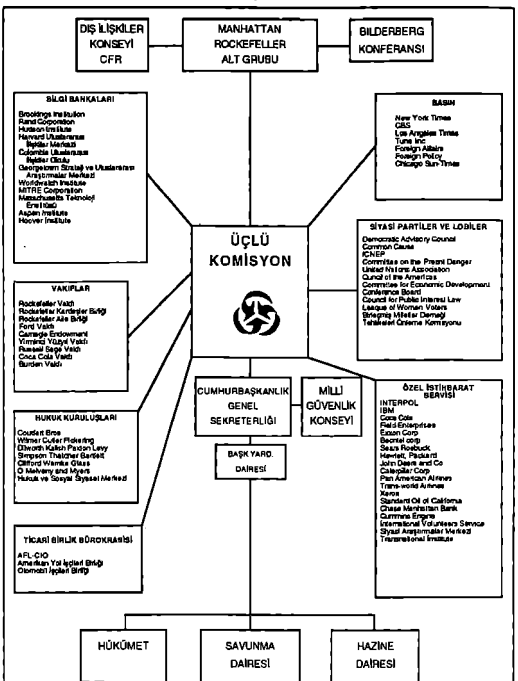
Rockefeller gibi bir adam için bile, bir iş günü için pek küçümsenmeyecek bir başarı.

Fakat bu zamanlarda ailenin mali gücünün denetimi güçleşmişti. Bunun üzerine kamuoyundan ve maliyeden gizlemek için Rockefellerlerin servetlerini Emanetçilere (Treuhand/Yedi Adillere) ve vakıflara nakletmeye başladılar.

"Washington Post" şunları yazmaktadır:

> *"İki nesil üzeri John D.'nin geriye bıraktığı büyük sermaye, küçük parçalara bölünüp ve gittikçe pekişen Emanetçi Kurumlar ve bilanço göstermek durumunda olmayan ve kendiliğinden de vermeyen, aileye sıkıca bağlı olan firmalar vasıtasıyla pek incelenmez hâle getirildi".*

"ROCKEFELLER"İN ÜÇ AYAKLI KOMİSYONU

Kaynak : C.O.D.E' nin Siyaset Sözlüğünden

1960 yılında yayınlanmış olan "Nixon ve Rockefeller" isimli kitabında Alsop, "Rockefeller-Ailesi tarafından yatırılan, Rockefeller tarafından kontrol edilen ve onlara ait olan paraların toplam 10 milyar dolar tutması pek sürpriz olmasa gerek" diyor. Eğer Alsop haklı idiyse o zaman şimdiki malî yatırımlarının toplamı 25 milyar etmesi gerekmektedir.

Son 15 yılın ekonomik gelişme (aynı zamanda enflasyon) gerçeğini dikkate alırsak, 25 milyar dolar mantıklı, hatta muhafazakâr bir tahmin olarak görmek mümkündür.

Tabiî ki aile, hiçbir zaman bu miktarın bir kısmına bile sahip olmayı kabul etmemiştir. Yaşlı Nelson ilk kez bir senato komisyonu önüne çıktığında şahsî servetini 33 milyar dolarcık ile ifade etmiştir. Komisyon değiştiğinde, bu tahmin % 660 yukarıya doğru tashih edildi.

Göreve talip İkinci Cumhurbaşkanı en nihayet 218 milyon dolar değerinde olduğunu açıklamıştır - bu rakam bile son 37 Devlet Başkanının toplam servetlerinin üstünde bir rakam.

Kamuoyunun Rockefeller'in servetinden o kadar kuşkulanmaktaydı ki, ailenin hukuk danışmanı J.Richardson Dilworth, Temsilciler Meclisi'nin Hukuk Komisyonu önünde ifade vermek için çağrılmıştır. Dilwort 1958 yılında Rockefeller ailesinin para işlerinde anahtar fonksiyonuna haizdi. Rockefeller'de göreve başlamadan önce, siyasi sahnede belki en güçlü uluslararası bankası olan Kuhn, Loeb & Co.'da partnerdi ve belki halen çok zengin ve güçlü Rothschild ailenin bir uydusudur. Kuhn, Loeb geçmişte malî başarı ve politik entrikanın simgesiydi; bu da, ortaklardan Jacob Schiffer'in de Rusya'daki bolşevik devrimi finanse ettiği günlerden beri böyledir.(*)

Geçmişte Rockefeller'le Rothschild'ler rekabette bulundukları kadar, beraber de çalışmışlardı. Dilworth'un, Rockefeller ailesine kasadar olmak için Kuhn, Loeb & Co.'dan ayrıldığında, süper zenginlerin uluslararası finans ve siyasî entrikaların gözlemcileri çok dikkate şayan bir olay olarak kabul etmişlerdir. Dilworth, Rockefeller Plaza 30 nolu evde üç kat teşkil eden "Rockefeller ve Partnerleri" bir hukuki kişilik veya topluluk değil; bu ancak John D. Rockefeller jr.'un harflerinin para mekanizmasını idare ve koordine eden teşkilatın adıdır.

Bir mezarcının yağcı-sevimli edasıyla bakımlı, konuşkan Dilworth, komisyonun ailenin mali imkanları hakkında duydukları endişeleri bertaraf etmeyi başarmıştır. Beş rakamlarla yüklü büyük tablolarla ailenin

*Bu olay yazarın *DIE INSIDER* isimli kitabında etraflıca anlatılmıştır.

Rockefellerler, bu zamanda zenginler tarafından kullanılan ve ne kadar para hediye edilirse o kadar servetin artığı fikrine dayanmakta olan metodu geliştirdiler. Kendilerine bağlı olan bir takım politikacılar ve ailenin avukat bürolarındaki bazı kurnaz ülkiler riyasetinde, Rockefellerler ve öbür süper zenginler eliti herkesin mahkum olduğu sıkı vergilendirmelerden korunmayı başardılar.

Bu sistemin anahtarı, *serveti bırakıp, kontrolü sürdermekte* yatmaktadır. Birçok insan, bir şeyin gerçekten kendilerinin olduğuna, eğer kendi isimleriyle değilse, sahipleri olduklarına inanmamaktalar. Rockefellerler bunun bir hata olduğunu biliyorlar. Birçok kez sahiplik hakkı kendi kontrolü altında olan bir Emanetçi Kuruma veya bir vakfa devretmek kendi isminizle yürütmekten iyi olabiliyor. Bir örnek: Hakim Kensaw Mountain Landis 1911 yılında Standart - Oil - Şirketler Grubunun dağıtılmasına karar verince, kurnaz ve yaşlı John D. birkaç yeni vakıf oluşturup, bunlara birkaç hisse devretmiştir. Bu (hakim) kararının randımanı, bir kişinin cüzdanını sağ cebinden sol cebine koyması kadardı. Rockefeller bu şekilde, bu bilgiye sahip olmayanların servetlerine zarar veren, Aktarma, Temel ve Veraset vergisinden kurtulmayı başarmıştır. Üç nesil boyu Rockefellerler milyonlarca dolar -birçoğunu kendilerine- hediye etmişlerdir. Örneğin birisi Rockefeller ailesi tarafından kontrol edilen Dogood Foundation'a (İyilik yap vakfına) Titanic Oil Corporation'a bir milyon dolar değerinde bir hisse hibe ederse, gerçekten bir milyon kaybetmiş değil. Aslında yaptığı kağıdı başka *bir kişiliğine* devretmiş olması. Tabiî ki, vakıf bu paradan veya daha muhtemel olan bu hissenin gelecek gelirlerinden bir kısmını uygun görülen bir hedef için harcayabilir. Kongrenin bu çetrefilli konuyla ilgili yaptığı nadir araştırmalar, Rockefellerlerin bu tip hibelerinin her zaman mali veya siyasi güçlerini artırmayı hedeflediğini, ortaya çıkarmıştır.

Sonuç odur ki, kamuoyu son altmış yıldır, Rockefeller'in servetini tahmin etme fırsatı olmadığını, bırakın ailenin gücünü ve nüfuzunu değerlendirme imkanına bile haiz olmadığı ortaya çıkmıştır.

Fakat mevcut birkaç gerçekten bazı mantıkî sonuçlar çıkarmamız mümkün olacaktır. Faizin-faizi hesabının neticesi olarak, bir doların mütevazi % 5 oranda faize yatırıldığı takdirde iki misli artığını bilmekteyiz. Bu demektir ki, Rockefellerlerin 1916 yılındaki mütevazi bir milyarlık servetleri eğer yılda ancak % 5 oranda kâr sağlayabildikleri takdirde 22 milyara çıkmış olması gerekiyor. Aslında kendilerine gülünç gelebilecek bir kâr oranı.

Doğu'daki Liberal statükocu çevreler hakkında (bu kavram Rockefeller tarafından idare edilen malî, siyasî, akademik ve medya siyasetin mafyası için kullanılır) çok iyi bilgi kaynaklarına sahip olan merhum gazeteci Stewart Alsop, "Fortune" dergisi tarafından bir ve iki milyar olarak kabul gören aile serveti hakkında alay etmekteydi.

Bu durum, Rockefeller'lerin niye bu kadar Emanetçi Kurumlarla çalıştıklarını açıklamakta. Gerçek olan şudur ki, ailenin ne kadar tröste sahip olduğunu bilmiyoruz. Binler veya onbinler olması mümkün. Nelson'un 1970 yılında gelir vergisi ödemediğine dair gerçeği açıklamasını bir düşünelim -Emanetçi Kurumların menejerleri 1969 yılında birçok kapital yatırımda bulunmuşlardı. Kapital ortaklıkların küçük transferleri olduğundan emin olabiliriz.

Dilworth Hukuk Komisyonu'nun önündeki açıklamasında şahısların şahsi malvarlıklarına değinmeye karşın, toplam paketi sunmuştur. Dilworth, hisselerin toplam miktarını açıklamada Rockefeller ailesinin "müttefikan yetkisine" sahip olduğunu açıklamıştır. Dilworth bu konuda şunu söylemiştir:

"Bu aslında büromuzda benimsediğimiz en önemli garantinin ruhuna aykırı olan, daha önce görülmemiş bir olaydır-şahsi kimliği ve hesapların ferdi iradesini korumayı, her Amerikalı gibi sizde, şahsi olaylarınızın sizin tarafınızdan yönetme hakkınızı pek üstün tutmaktasınız"

Ama önemli olan, Emanetçi Kurumlar'ın sessizliğinde kamuoyunun haberdar olmamasını istenilen yatırımların Rockefeller'ler tarafından gizli tutulması mümkündür. Eğer aile Tröst-Yönetim Kurullarında konuşulanlar hakkında teferruatlı bilgiyi Araştırma Komisyonuna ifşa etmiş olsaydı, o zaman belki malî yapı hakkında genel bir bilgi edinmiş olurduk. Fakat kapalı kapılar ardında bile teklif edilmemiştir. Buna göre gerçekten kontrol ettikleri servetin miktarı hakkında bilgilerimiz Rockefeller'lerin kendilerinden gelmekte ve aşikar olan odur ki, bunu çok az göstermelerini gerektiren ciddi bir nedenleri var.

Ve dış ülkelerde gizlendikleri yatırımlar ne olacak? İsviçre'de banka hesapları varmıdır? Rocky hayır diyor, Fakat bu bir yanıltma olabilir. Çünkü Emanetçi Kurumlar tarafından veya başka isimler altında açılmış olabilirler. Veya bazı kıymetler bankalar tarafından velayet altına alınmış olabilir, Chase Manhattan gibi.

Tek bildiğimiz Rocky'in servetinin ne kadar olduğuna dair ilk soruda, bunun yeminle 33 milyon dolarcık olduğunu söylemiştir; daha sonra bundan altı misli fazla olduğunu itiraf etmiştir. Herkesin başına gelebilecek ufak bir hesap hatası. Bizden beklenen bu propaganda hikayesine inanmaktır, bunların, katiyen Howard Hughe benzeri Texas'lı petrol zenginleri gibi değil, ancak orta dereceli milyoner olduklarına inanmamız bekleniyor. Ancak Hughes ve Dallas'lı para sahipleri, dünya finans sektöre kıyasla sonradan gelmelerdir. Rockefeller'ler 100 yıldır petrol-işliyorlar ve 75 yıldır bankacılık yapıyorlar. Fakat Dilworth'un bahsettiği delilleri eksik olan milyara inanmaya hazır çok az bilir kişi var - etmediği halde; kendi

ulusun ekonomisi üzerinde hakkı olmayan güce sahip olduğu zannını dağıtmayı başarmıştır. Rocky'in karşıtları Dilworth'un şaşırtıcı rakamlar yığınına karşı tereddütler uyandırmakta zorlanmaktaydılar; zaman zaman takip bile edemediler. Bu temsil, tıpkı eski Devlet Başkanı Eisenhower'in basın toplantıları gibi şaşırtıcıydı; ve belki maksat da buydu. Bir katılan şu şekilde anlattı:

> *".....tahavvül eden borçlar, faiz kuponları ve kasıra karşı korunmuş borç senetleri, ayrıca Rockefeller-Vakıfların büyük ortaklıkları ve aile tarafından yatırılan kapital fonları Dilworth'un açıklamalarında mevzu bahis edilmemiş olması, birçok komisyon üyelerinin toplantı sayesinde pek daha bilgili olmamış olmaları neticesini doğurdu"*

Dilworth'un açıklamalarına göre hayatta olan 84 Rockefeller'ler 1.003.988 dolara sahipmişler. Burada belki herbir 1000 dolara tamamlanmıştır. Dilworth tarafından gösterilen yatırımların çoğu iki Emanetçi Kuruluş'da toplanmıştır, birisi 1934 yılında John D.jr. tarafından çocukları ve öbürü 1952 yılında torunları için oluşturulmuştur.

Muhbirlerin verdiği bilgiye göre Rockefeller'ler 200 kadar Emanetçi Kuruluş ve vakıflara sahipler ve belki yüzlerce veya hatta binlercesinin varlığı muhtemeldir. Niye bu kadar şeyle uğraşıyorlar? Basit bir sebepden dolayı bunu yapıyorlar; yatırımlar ordan-buraya aktarılıp, toplanıp ve manipüle edilmesi mümkün olsun ve kamuoyunun- ve özellikle Maliye Bakanlığının Vergi dairesindeki vergi uzmanlarının- bunların yekününün ne kadar olduğunu teshit etmeleri mümkün olmasın.

Tahmin edelim ki, önünüzde üç kova var, birisi boş ve ikisi dolu. Şimdi bile dolu kovadan suyu alıp boş bir kovaya çabucak döküp, bir gözlemcinin emin olup, ne kadar suya sahip olduğunu söyliyebilme imkanı var mı?

Fakat düşünün ki, beş bin kovaya sahipsiniz. Ve yüz kişi, dökmede yardım ediyor. Ve kovaların ve suyu dökenlerin bir çoğunu bir duvarın arkasına gizlemenize müsaade edilsin. Bu şekilde "akan yatırımlarınızın" miktarını gizleme şansınız daha fazla olmaz mı? Bu olay Rockefeller'lerde tahakkuk etmekte. Ayrıca çeşitli Emanetçi Kuruluş var. Rockefeller'lerin çalıştırdığı bu tip vakıflardan haberdar pek az avukat var. Bu tip Özel-Emanetçi Kurumlar herbir noterin müşterisi için köşede yazdırdığı tip Emanetçi Kurumlardan değiller. Bunlar sadece, aktarma vergisinden muaf olmayı, veraset vergisini bastırmayı ve gelir vergisi borcunu hafifletilmesi yanıstra firmalara nazaran tamamen kamuoyundan uzak bir şekilde çalışabilirler. Teorik olarak Emanetçiler, merkezlerin sessizliğinde sonsuza dek yeni tröstler kurabilirler. Biraz zahmet edilirse vergiden muaf olmak mümkün. Eğer biraz daha zahmet edilirse, ortaklıkların değerini kamuoyunun gözünden gizlemek de mümkün.

Dilwort'un bahsettiği firma merkezi Exxon en büyüktür. Exxon Standart Oil of New Jersey'nin yeni ismidir, bu, Standard Oil Company'nin dağıtılması için karar verildikten sonra John D.Rockefeller'in kurduğu şirketlerden biridir. Toplam hisselerin yekunü (aile tarafından kontrol edilen kurum ve kuruluşların ve banka veya vakıfların dışındaki) 156.7 milyon dolardır. Her tür üç kağıdı bilen Dilworth'un listesinde ikinci sırada olan 98 milyon dolarla değerlendirilen Rockefeller Center idi. Bu hesabı makul gören herkes hayat sigortasının Brooklyn Köprüsünü satın alabilecek çapta olduğunu kabul edecektir. "Los Angeles Times" 30 Eylül 1974 tarihli nüshasında bu konuda şunları kaydetti:

"Hissedarların dışında (Bunlar halen hayatta olan Rockefeller-kardeşler-Nelson, John D.III., David ve Laurance - kız kardeşleri Abby ve 1973 yılında ölmüş olan kardeşlerinin varisleri ve bir avuç Wallstreet bankacıları dır) gerçek değeri bilmekteler, fakat Wallstreet-Bankacılar dünyasındaki emlakçıların haklı olarak yürüttükleri tahminler, Rockefeller-Merkezinin arazisiyle ve binalarıyla birlikte bir milyar dolar değerinde olduğudur."

Sıralamadaki sıra 85 milyon dolar değerinde olan Standford of California hisselerinde, bunları müteakiben 72.6 milyon dolar değerinde IBM hisseleridir. Ailenin 10 milyon dolar ve fazlasıyla ortak olduğu şirketler, Chase Manhattan Bank, Mobil Oil Corp., Eastan Kodak, General Electric, Texas Instruments ve Minnesota.

Mining and Manufactiring'dir. Rockefeller'lerin hiç küçümsenmiyecek bir oranda 50 Amerikan şirketinde ortaklıkları var.

Ailenin esham ve tahvilatı o kadar çok ki, Dilworth büroları üç kat üzeri dağılmış ve 154 görevli bunun iradesiyle meşgul. Dilworh'un denetiminde 15 mümtaz mali uzman çalışmakta, bunlarda 100 şirketin bağlı bulunduğu toplam 70 milyar dolar kapitalli ayrıca iki veya üç idare kurulunda bulunmaktalar. Dilworth Hukuk Komisyonu önünde verdiği ifadelerinde, Nelson'un, ailenin sözde mali gücünün yaramaz çocuklar tarafından ortaya atılmış bir efsane olduğu fikrini pekiştirmek için gayret göstermekteydi. "Eğer muazzam ekonomik bir gücün varlığına inanıyorsanız, o mevcut değildir. Yatırımlara sahibiz, ama kontrole değil" demişti Rocky.

"Ailenin üyeleri veya yatırım danışmanlarından hiçbirinin herhangi bir şekilde bir şeyi kontrol etme merakı yoktur", diyerek Dilworth, efendisinin sesini tekrarlamıştı. "Ailenin üyeleri ancak Yatırımcıdırlar, danışmanların hedefi ve gayreti, zamanla müşterileri için akıllıca bir toplam kâr sağlamaktır."

ifadesiyle 35 milyon dolar değerinde olan (tahminen çok çekimser bir tahmin) Nelson'un sanat eserleri koleksiyonu buna dahil değil. Ayrıca Rockefeller'ler sıradan seri imalattan evlerde de oturmuyorlar. Ailenin asıl ikamet yeri New York'da Pocatico Hills'de bulunmakta. Bunlar 45 yıl önce yaşlı John. D. tarafından inşaa edilmişlerdir ve 1930 yılında tek arazi 50 milyon değerindeydi. Basın 1959 yılında Nelson'un oğlu Steven'in düğününde ilk kez girebildiğinde, 112 km uzunluğunda özel yollarıyla toplam arazinin büyüklüğü 1672 hektar büyüklüğünde olduğu söylendi. Daha önceki haberlerde 3000 hektardan bahsedilmişti. 1929 yılında orada Rockefeller ailesi ve personeli tarafından kullanılan 75 bina mevcut olup, 100 aile yaşamakta. Buna bu ara ailenin dökümanlarının bulundurulduğu 4.5 milyon dolar değerinde bir yer altı arşivi eklendi. Bununla dalga geçenler, Pocantico Hill'de yapılan saray tipi binaların, tanrının para sahibi olduğu zaman ne yapabileceğini gösteren örneklerdir.

Bu cennetteki ufak tefek eksiklikleri veya hataları defetmek için paradan tasarruf edilmedi. Yaşlı Rockefeller New York Central Railroad'a 7000,000 dolar bir hattı nakletmesi için vermiştir, bir küçük koleje de taşınması için 1.5 milyon dolar verilmiştir.

Nelson'un diğer mal varlıkları arasında, Venezuela'daki Morte Sacro Ranch (isimli) çiftliği, Brezilyadaki tarlaları, iki katı bulan 32 odalı evi, Washington D. C.'deki ikameti, Seal Harbor, Main'deki küçük köy evi var.(*)

Bunun dışından Rockefeller'ler en az yedi büyük çiftliğin sahibiydiler. 1975 yılın başında Nelson "dinlenme" gayesiyle 7200 hektar büyüklükte bir yer satın aldı. Ailenin kadınları da Genç Hıristiyan Kızlarla birlikte bir gece bile kalmazlar. O halde dört kadın 100 ikamet arasında tercih yapabilir, buna John D. III'ün Manhattan Beekman Place'deki geniş, ferah apartmanı, Hawaii-Laurance'deki lüks izin daireleri ve Puerto Rico'daki Finca Nelson (New York şehrini kapsıyabilecek kadar geniş bir yer) ve Karibik'teki David'in evi buna dahil değil.

Tabi ki, bu tip lüks ikamet yerlerinin bakımı için hizmete amade tam bir ordu hizmetçi gerekmekte. Bunun için 500 tam gün görevli hizmetçi, bekçi, bahçıvan ve şoför Pocantio Hills'de, 45'i ailenin Seal Harbor, Main'deki köşklerinde ve Fifth Avenue'deki Nelson'un apartmanlarında ise 15 hizmetçi bulunmakta.

Rockefeller'ler uçaklarıyla sürekli yolda oldukları için her bir daire hizmete hazır, yataklar yatılmaya hazır bulundurulmakta. Patronun ne zaman geleceği belli olmaz.

* *Kongredeki duruşmada iki ev-Rockefeller'in bir uşaklarına ait oldukları zannedilmiştir-Nelson'a ait olduğu ortaya çıkmıştır.*

Dilworth'un önde gelen elemenlarından Charles B. Smith, patronu hakkında biraz daha açık konuştu: "Bizim hedefimiz, öbürlerininkiyle kişle aynı, yani Rockefeller ailesi için çuval dolusu para kazanmaktır" Rockefeller ailesi parayı seviyor. Fakat hayat standardını yükseltmede tepeye vardıktan sonra 'ki Rockefeller'ler bu hedefe seneler öncesi ulaşmışlardı), parayı para kazanmak için istemek, pek akademik bir eğlence haline geliyor.

Birçok insan bu hedefe ulaştıktan sonra ve bu standardını garanti ettikten sonra bir geri adım atıyor. Fakat bazıları için kendisini gerçekleştirmek güce el atmada noktalamıyor. Geçmiş zamanlarda doymaz bir iktidar hırsı olanlar, ya bir tahta el koyuyorlardı veya bir istila ordusunun başına geçiyorlardı. Fakat bunlar şimdi pek mümkün değil. Bu zamanlarda dünya harp alanlarında değil Yönetim Kurulu toplantılarında fethediliyor. Ve ileride göreceğimiz gibi, harp alanlarında olanların bir çoğunun neticesi Yönetim Kurulu'nun kararlarının neticesidir. Herbirimiz tarihteki zalim ve despotları tarihten sayması mümkün. Cengiz Han, Büyük İskender, Napolyon, Hitler, Stalin -bu insanlardan herbiri milyonlarca insan için şahsi ihtiraslarının temini için ölüm ve sefalet getirmişlerdir. Fakat bir çok insan böyle pisikotik iktidar hırsına sahip olmadığı için bunu hem cinslerinde göremiyor.

Amerika'lıların çoğu ailelerine, istikbalde uygun ve huzurlu bir geleceğe bakabilmeleri için ön şartları oluşturmak istiyor. Hayat için gerekli olan ve lüksten sayılan birçok şeyi elde edebilmek için sıkı bir şekilde çalışmaya razılar. Ama planlamayla, entrikayla ve gizli örgütlenmelerle ekonomi komiserliğe veya mali çarlıklara yükselmeyi düşünemedikleri gibi, medeniyeti bırakıp, gelecekte Amazon nehrinin kenarında insan avcısı olarak yaşamayı arzulamaları da pek ihtimal dışı.

Ortalama Amerikalı bir aile ferdi, Dünya İmparatorluğu hülyaları peşinde koşanların masraflarını ödemek durumunda. Bu da, bizim kendi zalimlerimiz daha öncelerden siyasi-ekonomik bir komplonun bir mafya örgütüne nazaran daha güçlü olabileceğini öğrendiklerinden beri ortaklar için çok çok daha emniyetli.

Bu cinnetin, büyüklük iddiasının, genler vasıtasıyla gelecek nesillere aktarılıp aktarılmadığını bilmiyoruz. İspat edilebilen odur ki, bu Rockefeller ailesinde üç nesilden beri süregelmekte. Rockefeller'lerin ve elemanlarının ısrarla birşeyi kontrol etmek istemediklerini iddia etmelerine rağmen, önümüzdeki gerçeklerin açığa çıkarılması, herkese ve herşeye hükmetme hırsının var olduğu gerçeğini ortaya çıkarmakta.

Dilworth, ailenin ferdlerinin kendi aralarında yatırımları koordine etmediklerini ısrarla vurgulamıştır. Dilworth, yatırım politikası, sosyal ve çevre sorunları ile ilgili farklı düşünceleri hissedar toplantılarında aileyi müttefikan oy vermek için engellemekte olduğunu açıklamıştır. "Herhangi bir palan veya genel geçer bir strüktür" olmadığını Rockefeller memuru komisyon önünde ifade etmiştir. Daha sonra Dilworth, ailenin bir şirketin işletmesine son kez 1928 yılında müdahale ettiğini açıklamıştır. O zamanlar John D. sen. ve Jon D. jun. Standard Oil Company of İndiana'yı bir direktöre çıkış vermeye zorlamışlardır. Fakat bu zamanda böyle bir müdahale, "aile için çok garip bir şey olur" 17 senedir görevde olduğunu ve hiç bir zaman Rockefeller'ler herhangi birisini itip-kaktıklarını görmediğini söylemiştir.

"Wall Street Journal" 25 Eylül 1974 tarihinde ailenin imdadına koşmuştur:

> *"....Mr. Rockefeller ekonomik gücünü ifade etmede ne kadar mütavazi olsada, bu cemiyet içerisinde tek başına ekonomik olaylara nüfuz edebilecek çapta güçlü birisi yok. John D. ve öbür Ekonomi Çarları tarafından istif edilen servet vakıflar, Emanetçi Kurumlar, büyük ve geniş bir temel üzerine oturan kurumların yöneticileri tarafından kontrol edilen geniş çaplı ekonomi tarafından müphemleştiriliyor. bunun paralelinde iktidar ilişkileri de karışıktır."*

1958 nisan ayında J. Richardson'un şimdiki görevi için yetkilendirilmesi münasebetiyle "New York Times", teşkilatın Rockefeller ailesinin yatırımlarını "idare ve kontrol" ettiğini açıklamıştır. "İdare ve kontrol" kelimeleri ailenin mali işlerini bir elden idare etmeye yönelik teşebbüsü açıklamaktadır. Eğer Rockefeller'ler karlarını maksimize etmeyi planlamamış olsalardı, o zaman her birinin kendi başına bir ordu uzmanı görevlendirmesi kaçınılmaz olacaktı. Dilworth, aile içinde sosyal, ekonomik ve siyasi sorunlar hakkında birbirine zıt kutupların olduğu intibasını vermeye çalışıyor. Fakat şimdiye kadar John. D. Rockefeler jun'un dört oğlu ve bir kızının farklı bir görüş ifade ettiklerini görmek mümkün değildi.(*)

Ve tuhaf değilmidir ki, hiçbir hukuk Komisyonu üyesi Mr. Dilworth'a ailenin mali konularda ittifakla hareket etmelerini engelleyen aile içi, sözde fikir ayrılıkları konusu sorulmamıştır? 16 Şubat 1965 tarihli "New Yorker" kardeşler "yılda iki - veya üç kez, herbirini ilgilendiren sorunları görüşmek için biraraya geliyorlar" diye yazmıştı. Konferansların amacı, sözde "tartışıp ve tekrar hemfikir" olmak olduğunu danışmanlardan biri ifade ediyor.

** Ailenin itiraf ettiği bir konu Nelson'un siyasi teşebbüslerini teşvik etmektir; Rockefeller'ler, Nelson'un Başbakanlık adaylığı için çeşitli kampanyalarını 25 milyon dolarla desteklemişlerdi.*

BILDERBERG TOPLANTISININ ÇEŞİTLİ ÜLKELERDEKİ TEMSİLCİLERİ (*)

Chairman Lord Peter Carrington, chairman of the board. Christie's International bier former secretary general, NATO

Honorary Secretary-General for Europe and Canada, Victor Halberstadt, professor of public economics Leiden University.

Honorary Secretary-General for U.S.A., Theodore L.Eliof Jr., dean eeritus, the Fletcher School of Lau & Diplomacy former U.S ambassador

Listed alphabetically by country (abbr.) name and title or position.-Ed.

I	**Giovanni Agnelli**, chairman, Fiat SpA
USA	**Paul A. Allaire**, chairman, Xerox Corporation
USA	**Dwayne O. Andreas**, chairman, Archer-Daniels-Midland Co., Inc.
F	**Bernard Arnault**, chairman of the management board, LVMH
S	**Anders Aslund**, professor and director, Institute of East European Economics, Stokholm School of Economics
USA	**George W.Ball**. former under secretary of state.
P	**Francisco Pinto Balsemao**, chairman, Sojornal sarl; former prime minister.
S	**Percy Barnerik**, president and CEO, ABB .....
P	**Antonio Barreto**, professor of sociology, University of Lisbon; former minister of agriculture
USA	**Lloyd M.Bentsen**, U.S. senator (D-Texas)
F	**Pierre Beregovoy**, prime minister
D	**Christoph Bertram, diplomatic correspondent,** Die Zeit.

* *Çizülmekte olan Doğu Bloktan bir çok meşhur katılmcıların ismi, adet üzere siyasi öneminden dolayı verilmemiştir.*

Rockefeller ailesi sadece başarılı ve zengin bir aile değil. Bir imparatorluk dur. Hiçbir aile şimdiye kadar bu kadar müesseseye hükmetmeyi amaçlamamıştır. Ailenin, Amerikan hayatının her sahasına temas eden müesseseler üzerinde hakimiyetleri vardır. Hükümet olsun, iş hayatı olsun, enerji ekonomisi olsun, bankacılık olsun, basın-yayın olsun, din olsun veya eğitim olsun, iktidar sürüktüren her kilit noktasında Rockefeller parası ve bir Rockefeller görevlisi ve ajanı bulmak mümkün.

Amerikan hayatının bütün önemli yönlerine böyle bir toptan nüfuz tesadüf olamaz.

Clinton, Beyazıt'a Türkiye'yi sordu

WASHINGTON'daki ünlü Four Seasons Oteli, geçen hafta Türk işadamı Selahattin Beyazıt ile ABD Başkanı Bill Clinton'la sohbetine sahne oldu.

Dünya Bankası ve IMF ortak toplantısı için ABD'nin başkentinde buluşan 10 uluslararası işadamı ufuk turu yaptılar. Bu mahrem toplantının çok ünlü bir konuğu da vardı: ABD Başkanı Bill Clinton...

Clinton otele 22 korumasıyla geldi, saat 10.00'dan 13.00'e kadar işadamlarını dinledi. ABD Başkanı toplantıda kısa bir konuşma da yaptı.

Daha sonra işadamları Clinton'a resmen takdim edildiler. Toplantıya katılanlar arasında Dünya Bankası Başkanı James Wolfensohn'un yanı sıra, ünlü ABD'li milyarder işadamı Rockefeller, FİAT patronu Agnelli, Daily Telegraph gazetesi sahibi Conrad Black, Brown Bowery'den yılın yöneticisi seçilen Barnevick gibi isimler de vardı.

Takdim sırası Beyazıt'a geldiğinde, Clinton, elini Türk işadamının omuzuna koyarak biraz daha sohbet etmek istediğini söyledi. Daha sonra aralarında şu konuşma geçti:

Clinton: Türkiye ile çok yakından ilgileniyorum. Türk milleti Amerikan milletine çok yakın ve dosttur. Bu ilişki Kore'de başlamıştır.

Türkiye'nin körfez savaşı sırasında önemli katkıları olmuştur. Bu arada Türkiye'de neler oluyor?

Beyazıt: Hükümet istifa etti.

- Bunu ne şekilde anlamam lazım?

- Sıhhatli kabul edin, demokrasimin kurallı yerine geldi...

- Çözüm bulabilirler mi?

- Çözüm demokrasinin içindedir.

- Siz çok iyimsersiniz.

- Ben Türkiye'de demokrasimin işlediğine inanıyorum...

- Türkiye bizim için çok önemli. Türkiye'den sonra Ukrayna'ya da büyük dikkat sarf etmemiz lazım. Biz bu iki memleketi bize en yakın ülkeler olarak görüyoruz. Türkiye istikbali parlak bir ülke. Ukrayna da gelişmekte olan bir devlet. Beni her zaman arayın. Bilgilendirin. Sizin gibi dostlarını bize yakın olması beni çok memnun eder.

(Hürriyet, 19.10.1995)

Selahattin Beyazıt

ABD Başkanı Bill Clinton, IMF ve Dünya Bankası toplantısı için Washington'da bulunan Selahattin Beyazıt ile Türkiye'deki son gelişmeleri konuştu.

NL **Ernst H.van der Bengel**, emeritus professor of international relations, Leiden University; former honorary secretary general of Bilderberg meetings for Europe and Canada.

TR **Selahattin Beyazıt**, director of companies

MEDYA ARACILIĞI İLE YAPILAN MASON REKLAMI (1)

Bilderbergin Türkiye Temsilcisi olan
SELAHATTİN BEYAZIT
Mason Çevreler Tarafından
Bakınız Halkımıza Nasıl Tanıtılıyor

DÜNYA BANKASI BAŞKANI BEYAZIT'IN ARKADAŞI

Dünya Bankası'nın yeni başkanı James Wolfensohn iş adamı Selahattin Beyazıt'ın çok yakın arkadaşı çıktı. Birbirlerine isimleriyle hitap edecek kadar yakın olan bu iki dost Washington'da yeniden buluşmanın keyfini çıkardılar. Sık sık aile ziyaretlerinde karşılaşan iki eski arkadaş, resmî toplantılarda bile ayrılmadılar. Wolfensohn, Beyazıt'ın son derece yüksek düzeydeki toplantılara bile katılmasına imkan veren bir kart çıkartın.

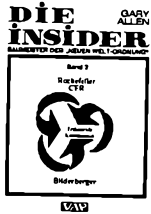
Hürriyet Gazetesi (11.10.1995)

INT	**John R. Galvin**, Supreme Allied Commander Europe, SHAPE
USA	**David R. Gergen**, editor-at-large, U.S. News and World Report
B	**John J.Boossens**, managing director, Alcatel Bell
GB	**Ronald H.Grierson**, former vice chairman, General Electric Co.
GB	**Lord Griffiths of Florestfach**, adviser, Goldman Sachs International, former head of Prime Minister's Policy Unit.
S	**Sten Gustafsson**, chairman of the board of directors, AB Astra
USA	**Philip C.Habib**, senior research fellow, Hoover Institution; former under secretary of state.
GB	**Deniz W.Healey**, former defense secretary and finance minister.
N	**Westye Hoegh**, former defense secretary and finance minister.
USA	**Karen Elliott House**, vise president/international, Dow Jones & Co., Inc.
SF	**Jaakko Doniemi, managing director,** Centre for Finnish Business and Policy Studies; former ambassador to the United States
F	**Phillippe Jaffre**, chief executive officer, Credit Agricole
A	**Peter Jankowitsch, member of Parliament; former foreign minister.**
USA	**Vernon E. Jordan Jr.**, partner, Akin, Gump, Strauss, Hauer & Feld (attorneys at law), former president, National Urban League.
B	**Paul de Keersmaeker**, former minister of European affair
F	**Claude de Kemoularia**, senior adviser, Groupe Paribzas; former chief representative to the UN
USA	**Henry A. Kissinger**, fonner secretary of state; chairman, Kissinger Associates, Inc.
GB	**Andrew Knight**, executive chairman, News International Plc.
SF	**Jari Kohler**, president, Central Association of Finnish Forest Industries
INT	**Max Kohnstamm, former secretary general, Action Committee for Europe; former president, European University Institute.**
D	**Hilmar Kopper**, spokesman of the board of managing directors. Deutsche Bank AG.
NL	**Pieter korteweg**, presidenit and CEO of the Robeco Group; honorary treasurer of Bilderberg meetings.
CH	**Alex Kraur**, chairman and managing director, Ciba-Geigy Ltd.

D	**Kurt Biedenk opf. prime minister of Saxony**
S	**Carl Bildt**, prime minister, neu!
USA	**James H. Billington**, Librarian of Congress
CDN	**Conrad M.Black**, chairman, the Daily Telegraph plc.
NL	**Maarten C. Brands**, professor of modern and theoretical history, University of Amsterdam
D	**Birgit Brenel**, chairman of the board, Treuhandanstalt.
GB	**Leon Brittan** vice president of the European Commission
P	**Roberto Carneiro**, former minister of education; consultant to the World Bank
GR	**Costa Carras**, director of companies
E	**Jaime Carvajal Urgquijo**, chairman and general manager, Iberfomento
USA	**John H. Chafee**, U.S. senator (R-R.I.)
F	**Bertrand Collomb**, chairman and executive officer, Lafarge, Coppee
USA	**Kenneth W.Dam**, vice president, Law and External Relations, IBM Corp; former deputy secretary of state
B	**Etienne Davignon**, chairman, Société Generale de Belgique; former vice chairman of the Commission of European Communities
USA	**Robert A.Day chairman**. Trust Company of the West
DK	**Aae Deleuran**, editor-in-chief, Berlingske Tidende.
CDN	**Marie-Josee Drouin**, executive director, Hudson Institute of Canada
INT	**Arthur Dunkel**. director general, General Agreement on Tariffs and Trade
USA	**William T.Esrey**, chairman and CEO, Sprint
F	**Loik Le Floch**, Prigent, chairman, Societe Nationale Elf, Aquitanine
USA	**Richard M. Furland**, director, Birstol-Myers Squibb Co.

USA	**Rozanne L. Ridgway**, president, the Atlantic Council of the U.S.
USA	**David Rockefeller**, chairman, Chase Manhattan Bank International Advisory Committee.
GB	**Lord Roll of Ipsden**, president, S.G. Warburg Group Plc.
I	**Sergio Romano**, columnist in La Stampa; former ambassador of Italy to the USSR
I	**Renato Ruggiero**, member of the board, Fiat SpA
D	**Volker Rühe**, minister of defense
GR	**Andonis Samaras**, former minister of foreign affairs
F	**Michael Sapin**, minister of economy and finance
A	**Rudolf Scholten**, federal minister for education and culture
F	**Ernest-Antoine Seillière**, chairman, Compagnie General d'Industrie et de Participation
E	**Narcis Serra I Serra, deputy prime minister of the Spanish government**
USA	**Jack Sheinkman**, president, Amalgamated clothing and Textile Workers Union AFL-CIO-CLC
USA	**Sally A.Shelton**, senior fellow, Georgetown University; former U.S. ambassador to Grenada and the Eastern Caribbean.
CDN	**Jeffrey Simpson**, national affairs columnist, the Globe and Mail
D	**Theo Sommer**, editor-in-chief, Die Zeit
E	**H.M. the queen of Spain (Sophia)**
CDN	**Norman Spector**, former chief of staff, office of the prime minister.
INT	**Helga Stegg**, executive director, International Energy Agency
USA	**Robert S. Strauss**, U.S. ambassador to the Russian Federation
SF	**Ulf L. Sundquist**, chairman, Social Democratic Party.
IRL	**Peter D. Sutherland**, former member, Commission of the European Communities; chairman, Allied Irish Banks Plc.
F	**Jacques Toubon**, member of Parliament; former general secretary of the RPR.
GR	**Loukas Tsoukalis**, Jean Monnet professor, University of Athens; president, Hellenic Centre for European Studies (EKEM)
F	**Hubert Vedrine**, secretary general and spokesman, presidency of the republic.
F	**Philippe Villin**, vice president, Figaro

USA	**Henry R.Kravis**, founding partner, Kohlberg Kravis Roberts & Co.
F	**Marc Ladreit de Lacharriere**, chairman, FIMILAC
F	**Philippe Lafayette**, first deputy governor. Banque de France
INT	**Alexandre Lamfalussy, general manager, Bank for International Settlements**
F	**Andre Levy-Lang**, chairman of the board of managers. Paribas
NL	**Ruud F.M.Lubbers**, prime minister, neu!
CDN	**Roy MacLaren**, president, CB Media Ltd.; publisher, Canadian Business; member of Parliament; former minister of state (finance)
I	**Claudio Martelli**, deputy prime minister and minister of justice
USA	**Philip L. Martin**, professor of agricultural economics. University of California at Davis
USA	**Charles Mathias**, partner, Jones, Day, Reavis & Pogue; former U.S. senator (R-Md.)
CH	**Helmut O.Maucher**, chairman and CEO, Nestle S.A.
IRL	**Michael McDowell**, chairman of the Proressive Democrat Party.
F	**Thierry de Montbrial**, director, French Institute of International Relations; professor of economics, Ecole Polytechnique.
I	**Mario Monti**, rector and professor of economics, Bocconi University, Milan.
F	**Pierre Morel**, diplomatic adviser, predisdency of the republic.
A	**Heinrich Neisser**, chairman, Parliamentary Group of the Austrian People's Party (ÖVP) in the Austrian National Assembly
NL	**H.M. the queen of the Netherlands (Beatrix)**
ICE	**David Oddsson, prime minister, neu!**
CDN	**James Pattison**, chairman, president and CEO, Jim Pattison Group Inc.
USA	**Claiborne Pell**, U.S. senator (D-R.I.)
CH	**David de Pury**, chairman of the board of BBC Brown Boveri Ltd. and co-chairman of ABB Asea Brown Boveri Group
E	**Rodrigo de Rato Figaredo**, parliamentary leader of the Minority Group (Partido Popular)
D	**Wolfgang Reitzle**, member of the board, BMWAG
F	**Antoine Riboud**, chairman, Société BSN. Gervais Danone

Gary Allen

Die Insider - Band 2

Baumeister der "Neuen Welt-Ordnung"

Band 2
Rockefeller CFR
Trilaterale Kommission
Bilderberger

256 Seiten, DM 29,80
ISBN 3-922367-03-8

Gary Allen'in Dünya baskıları 10 milyonun üzerindedir. Bu başlıkla 1976'da ROCKEFELLER-EVRAKLARI'nı yayınlamıştır. Yüzlerce kaynağı bir yere aktararak ve okura bugün bize sunulan YENİ DÜNYA DÜZENİNİ anlatmıştır ve böylece şaheser meydana getirmiştir. Bu yönde gelişen dünya olayları sayesinde bu yeni baskının güncel ekiyle birlikte, dünyayı gerçekte kimin yönettiğini göstermektedir.

Rockefeller'in müttefikleri kapitalizm ve dünya sosyalizmini (eskiden komünizm) birleştirmeye çalışma çabaları, bu güç delisi ailenin cephe örgütleriyle birlikte hangi görev doğrultusunda çalıştığını bilirsek, bu çabalarını daha iyi anlayabiliriz.

Bu elit sınıfın inanılmaz hedef tesbitiyle hiçbirşeyi umursamadan her hangi bir ülkeye karşı sürdürdüğü yöntemlerin bir milletin nasıl dilim dilim eğemenliğini kaybettiğini ve yok olmasını göstermektedir. Sonuçta 200 sene önce ortaya çıkan YENİ DÜNYA DÜZENİ sonunda yine karşımıza dikilmiştir.

Bu konuyu ilk defa okuyan günümüzün insanına tamamen inanılmaz gelse bile, bu kanıt belgesi başka bir sonuç göstermemektedir. Süper zenginlerin dünya polisi ve Birleşmiş Milletler sayesinde sürdürülen totaliter dünya egemenliğini bu kitapta belgelerle açık seçik gösterilmiştir.

USA	**Paul A. Volcker**, chairman, James D. Wolfensohn, Inc. former chairman, Board of Governors of the Federal Reserve System
GB	**Lord Weidenfeld**, publisher
N	**Niels Werring Jr.** chairman of the board, Willi. Wilhelmsen Ltd A/S
USA	**John C. Whitehead**, chairman, AEA Investors, Inc. former deputy secretary of state
DK	**Nils Wilhjelm**, managing director, the Industrial Mortgage Fund: fonner minister of industry
USA	**Lynn R. Williams**, international president, United Steelworkers of America
D	**Otto Wolff von Amerongen, chairman and CEO, Otto Wolff Industrieberatung und Beteiligungen GmbH.**
INT	**Manfred Wörner**, secretary-general of NATO
I	**Paolo Zannoni**, vice president for international activities: representative for Fiat Spa in the Russian Federation.

Observer

B	**HRH Prince Phllippe**

Rapporteur

USA	**Grant F.Winthrop**, partner, Milbank Wilson Winthrop. Inc.
USA	**Alice Victor**

In attendance

NL	**Maja Banck**, executive secretary, Bilderberg meetings
F	**Felicia Cavasse**, LPF Communication; local organizer, 1992.
GR	**Stephen Farrant**, managing director. Newsfront Naftiliaki: local organizer, 1993.
USA	**Charles Muller**, president, Murden and Co.; adviser. American Friends of Bilderberg. Inc.

List of abbreviations

A	= Austria:	B	= Belgium:	CDN	= Canada:	CH	= Switzerland:
D	= Germany:	DK	= Denmark:	E	= Spain:	F	= France:
GB	= Great Britain:	GR	= Greece:	I	= Italy:	ICE	= Iceland:
INT	= International:	IRL	= Ireland:	N	= Norway:	NL	= Netherlands:
P	= Portugal:	S	= Sweden:	SF	= Finland:	TR	= Turkey:

and USA = United States of America.

İKTİBASLAR

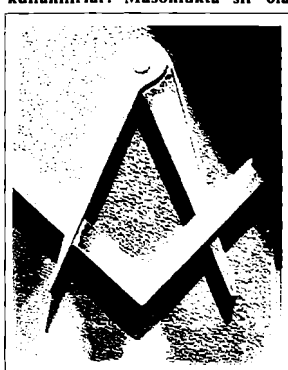
Masonik Sırların İfade Şekli:

SEMBOLİZM

Masonlar için sır ve gizliliğin bir gerçeği olan **sembolizm,** çok büyük önem taşır. Semboller sayesinde açıkça ifade edilmesi mümkün olmayan pek çok gerçek, gizli bir şekilde anlatılır.

Sembolizmin kendileri için ne derece önemli olduğunu Masonlar şöyle anlatıyorlar:

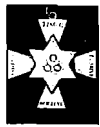
"Masonlukta semboller, masonik ilkeleri daha iyi anlatmak, ritüellerin içerdiği aşılamaları ve öğütleri belleklere iyice yerleştirmek, bunların uzun ömürlü olmalarını sağlamak için kullanılırlar. Masonlukta sır olarak nitelendirilen şeylerin başında masonik işaretler, sözcükler ve simgelere verilen anlamlar gelir" (Sözlük, Büyük Mason Mahfili Yay., s: 158)

Mimar Sinan Dergisi de sembollerin önemini şöyle dile getiriyor:

"Masonluğun bir tarifi onun "Allegori perdesi arkasına gizlenmiş sembollerle tasvir edilmiş bir ahlak sistemi" olduğudur. Loca içinde dilsiz, sessiz, hatta tozlanmamış duran amblemlerin manalarını incelemek ve bu suretle hakikatleri meydana çıkarmak hepimizin vazifesidir. Yani Masonluğun sistemiyle, allegorileriyle, sembolleriyle ne öğretmek istediği hakkında bilgimiz olmalıdır." (Mimar Sinan - Sayı: 13 Yıl:4)

«Goldener Apfel», Dresden, 1790–1935

«Zu den Drei Granatäpfeln», Dresden, 1778–1790

Abzeichen der «Vereinigten Fünf Hamburger Logen», seit 1795

«Ludwig zum Palmenbaum», Köthen, 1879–1935

«Zum Stern von Samsaeu», Potsdam, 1930–1935

«Zu den Drei Zirkeln», Stettin, 1761–1935

Sembolizm, Masonluğun en önemli yönlerinden birisidir. Sembollerin hemen hepsi Yahudi felsefesinin temeli olan Kabbala'dan ve diğer Yahudi kaynaklarından alınmıştır.

Semboller sayesinde ifade edilmek istenen pek çok sır gizli bir şekilde anlatılır. Her derecede yeni semboller ve bunların taşıdığı yeni anlamlar öğrenilir.

Sembolizm, Masonların birbirlerini tanımalarını da sağlamaktadır.

Pek çok kuruluşun, ambleminde yer alan bu semboller, oradaki Mason hakimiyetini diğer Masonlara haber verir.

«Zu den Drei Pyramiden», Danzig, 1763–1770

«Zum deutschen Glauben», Plauen, 1925–1935

«Zum Zirkel der Eintracht», Weidenmets, 1785–1843

«Zur Einigkeit an der Ostsee» Rügenwalde, 1809–1834

«Drei Goldene Anker zur Liebe und Treue», Stettin, 1769–1935

Feldloge «Zum Eisernen Kreuz im Osten», Warschau, 1915–1918

Mason kaynaklarında sembolizm önemi şu şekilde anlatılıyor:

"Masonların kendilerine özgü işaret ve alametleri vardır. Bunların ifade ettiği mana, ancak Mason olmakla öğrenilir.

Masonlar bu sayede Dünyanın her yerinde lisanından bir kelime bilmeseler bile, bulundukları memlekette kendilerini tanıtabilirler." Şakül gibi, (Mason Derisi 1929 s.19 19 c. 2 sh.24)

Locadaki Masonik sembol ve araçlar bir arada

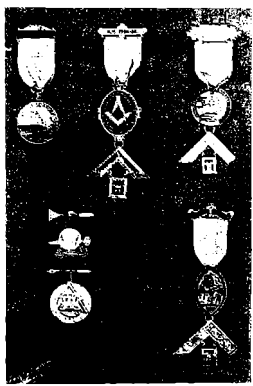
Masonluk, Masonlar tarafından sembollerle tasvir edilen bir ahlak sistemi olarak tanımlanmaktadır.

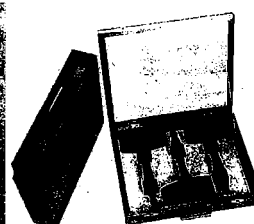
Bu sembollerin hangi kaynaktan geldiğine baktığımızda bu sistemin tamamen Yahudi sembolleriyle ifade edildiğini görmekteyiz. Yahudiliğin çıkarlarını korumak için kurulmuş olan bu örgüt sembollerini de Yahudi kaynaklarından almıştır.

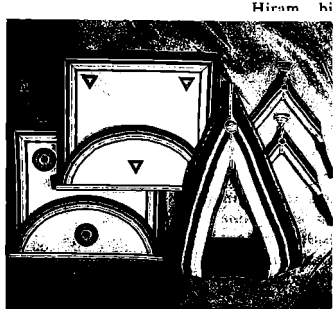
Locada, Mason üstadlarının ardında görülen Masonluğun en önemli sembollerinden üçgen içinde göz figürü

Masonların törenlerinde kullandıkları araçların ve sembollerin hemen hepsi Tevrat ayetlerinden kaynaklanır.

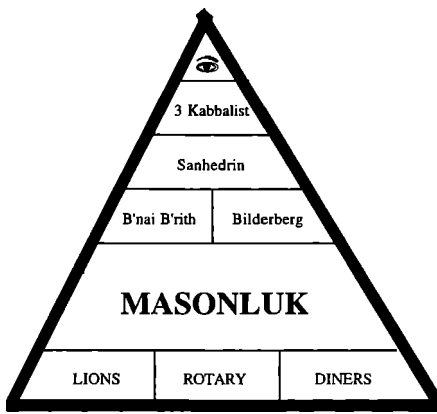
Masonik sembollerin büyük kısmı Tevrat'taki **Hıram Usta** efsanesine dayanır. Masonlarca ilk **Üstad-ı Azam** olarak kabul edilen Hiram bir duvarcı ustasıdır. Efsaneye göre meslek sırlarını açıklamadığı için öldürülmüştür.

Tokmak, pergel, gönye, önlük, şakül gibi Mason sembolleri bu efsaneden kaynaklanmaktadır.

(Masonluk ve Kapitalizm - Araştırma Yayıncılık - İst. 1992, Sh.147-152)

SİYONİZMİN (MASONLUĞUN) EMİR-KOMUTA ZİNCİRİ

Yahudilerin Dünya üzerinde bu denli güçlü ve etkili olmalarının nedeni, sağlam bir emir komuta zincirine sahip olmalarıdır. Bu sistemin en büyük özelliği gizliliğidir. Her birim yalnızca kendisine verilen emirleri yerine getirir. Kurulan **"hücre sistemi"** sayesinde, her birimin yalnızca en üst kademesindekiler, bir üst örgütle bağlantı içine girebilirler. Sistemin tümünü bilenler ise yalnızca en üstteki **Kabbalist Hahamlardır.**

Bu sayede Siyonizm, çoğu insanı, bazen kendileri de farkına varmadığı halde, kendi amaçları doğrultusunda çalıştırabilmektedir.

Bundan dolayı, Kabbala'yı anlayıp çözebilen az sayıdaki hahamlar, Dünya Yahudiliğini kontrol etmektedirler. Yahudilerin Kabbala'ya olan bağlılıkları Kabbalistlerin, bu toplum üzerindeki orotirelerini sağlamaktadır.

Kabbala'yı kendi felsefelerine temel edinen **Masonlar,** bu kitabı kimlerin çözebildiğini şöyle anlatıyorlar:

"Kabbala kitaplarının metinleri semboller ile doludur. Her devirde bunların manasını bilen üç Yahudi büyüğü bulunur. Bunlardan ölenin yerine bir alt kademeden (Sanhedrin, 70'ler Meclisi) en iyisi seçilir, diğer ikisi tarafından esrara vakıf edilir." *(Türk Mason Dergisi, sayı 21, sh.1095)*

İşte Siyonizmin emir komuta zincirinin tepesindeki güç bu haham topluluğudur. **Üç Kabbalist ve Sanhedrin** tüm Yahudi organizasyonlarının, **İsrail Devleti** dahil, bağlı oldukları haham topluluğudur.

Sanhedrin üyeleri, Kabbala eğitimi almış olan hahamların arasından seçilirler. sanhedrin 70 Kabbalist hahamdan oluşmaktadır. Bu sayı titizlikle korunur. Ölen bir hahamın yerine yeni bir tanesi seçilir.

Üç Kabbalist ise, bu haham topluluğunun üzerinde, Siyonizm'in emir komuta zincirinin tepesinde yer alır. Tevrat'ı değiştirip bugünkü haline getirenler, bu Kabbalist hahamlarıdır.

Bir Yaudi tarikatı olan masonluk da Kabbalistlere olan bağlılığını şöyle ifade ediyor:

"Kabbala, bilinçaltının kapılarını açan ve ruhunu saran manevi değerlerin dışarı çıkmasını sağlayan anahtardır. Masonluk onu, insanın yaşamı anlaması için gerekli görür." *(The New Age s.77)*

Masonlar hayatın anlaşılması için gerekli gördükleri Kabbala'ya bağlılıklarını bir başka kaynaklarında şöyle ifade ediyorlar:

Görüyoruz ki, Kitab-ı Mukaddes'in haricinde Yahudiliğin gizli bir ananesi, bir geleneği vardır. Ve yalnız buna vakıf olanlar, Kitab-ı Mukaddes'in hakiki manasını anlayabilirler. Biz de bu gelenek etrafında teessüs eden (kurulan) yüksek felsefeyi hülasa etmeye (özümsemeye) çalışıyoruz. *(4. Konferans, Selamet Mahfili, s.48)*

Masonluğun Kabbalizme olan sadakati, yahudi büyüklerinin dünya masonları üzerinde hiyerarşik bir yapı oluşturmasını sağlamaktadır. Bu durumda masonluk stratejisini yönlendirenlerin üst derecedeki Yahudi Kabbalistleri olduğu ortaya çıkıyor.

Bütün Yahudi organizasyonlarının ve Masonluğun Kabbalistlere bu denli bağlı olmaları, Siyonizmin emir komuta zincirinin temelinde Kabbalanın olduğunu ortaya koyuyor.

"Milletlere baş olmak için beni korudun. Bilmediğim bir kavim bana kulluk edecek. Yabancı oğulları bana boyun eğecekler. Kulakları işitince, bana itaat edecekler. Yabancı oğulları takatsiz kalacaklar. Ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar.*(Tevrat, 2. Samuel Bölümü, 22/44-46).*

Siyonimzmi en tehlikeli hale getiren yönü, faaliyetlerini büyük bir gizlilik içinde yürütmesidir. **Tevrat**'ta verilen taktikler nedeniyle, Yahudiler asla açık bir mücadele yürütmezler. Büyük bir sabırla, hücre sistemleri kurarak uzun vadeli fakat etkili planlar yürütürler.

Siyonizmin gücü sahip olduğu sağlam emir komuta zincirinden gelmektedir. Bu zincir, çoğu insanın farketmeden Yahudiğe hizmet etmesini sağlarken, Yahudiliğin asıl gücünü gizlemektedir.

Bu sistemin en büyük özelliği derecelendirme esasına dayalı oluşudur. Zincirin en altındakiler, konu ile ilgili çok az şey bilirken, basamaklar yükseldikçe her derecede yeni sırlar, yeni bilgiler öğrenirler.

Bu sistem sayesinde Siyonizm, kendisini çok iyi gizleyebilmektedir. Bu yöntem nedeniyle sokaktaki insan, olayların içyüzünü farkedemez. Tek bir noktadan yönlerdirilen, fakat tesadüf süsü verilen olaylara ancak çok dikkatli bir inceleme ile bakılırsa, varolan bağlantılar hissedilebilir.

ÜÇ KABBALİST ve SANHEDRİN

"Kabbala kitaplarının metinleri semboller ile doludur. Her devirde bunların manasını bilen üç yahudi büyüğü bulunur. Bunlardan ölenin yerine bir alt kademeden (Sanhedrin, 70'ler Meclisi) en iyisi seçilir, diğer ikisi tarafından esrara vakıf edilir."*(Türk Mason Dergisi, s.21, sh.1095)*

Kabbala, Tevrat inmeden çok daha önceleri yahudi ruhban sınıfının geliştirdikleri bir öğretidir. Kabbala Yahudilerin üstün ırk inançları üzerine kuruludur, büyü ve metafizik güçlerle bağlantı sanatıdır.

Tevrat'ın inmesiyle, geleneklerine körü körüne bağlı olan Yahudi toplumu ve toplumun önde gelenleri, Kabbala felsefesini bırakmamış, hatta Tevrat'ı da bozarak bu felsefeye uydurmuşlardır.

Bundan dolayı Kabbala, sapkın yahudi felsefesinin ve hak dine olan düşmanlığın adıdır. Bugün de dünya yahudiliğini yönlendiren esaslar Kabbala prensipleridir.

Fakat Kabbala metinlerini herkes okuyup anlayamaz. Şifreli olarak yazılmış olan Kabbala'yı çözebilmek için yoğun bir eğitimden geçmek gerekir. Bunun yanısıra kişinin metafizik özellikleri de Kabbala'yı anlamasında rol oynamaktadır

B'rith Haberleri (1908-1924) gibi yayınlarla tüm ülkelerde Siyonizm propagandası yapmaya başladı. Yahudi gençler için dinsel ve ırkçı eğitim yapan merkezler meydana getirdi. Bunlardan en önemlisi olan **"Aleph Zadik Aleph"** adlı teşkilat vasıtasıyla 13-21 yaş gruplarına Siyonizm düşüncesini empoze etti.

B'nai B'rith üyeleri sadece kendilerinin girebildiği **"loca"** adını verdikleri yerlerde toplanırlar. Örgüte girecek Yahudiler'e **"Tekris Töreni"** yapılır. Üyeler birbirlerine Masonluktaki gibi **"Birader"** derler ve karşılaştıklarında birbirlerini yine masonlar gibi özel işaretlerle tanırlar. Aynı Masonlarda olduğu gibi önemli kararlar loca başkanlarının bir araya geldiği **"Süprem Konsey"** toplantılarında alınır.

"B'nai B'rith, Masonluk ve **Bilderberg Grup** gibi Siyonist teşkilatların beynidir. Bunlarla işbirliği içinde dünya siyaseti ve ekonomisini yönlendiren kritik kararlar alır. Tüm Yahudi organizasyonları B'nai B'rith'e bağlıdır. Böylece örgüt bütün Yahudilerin ve özellikle İsrail'in çalışmalarından ve karşılaştıkları sorunlardan anında haberdar olur.

Britannica Ansiklopedisi B'nai B'rith şunları yazıyor:

"B'nai B'rith, Birleşmiş Milletler'de yer alan çok sayıda üyesiyle Yahudi organizasyonlarının koordine edildiği bir merkez olarak bilinir. İsrail'in menfaatleri ve Yahudilerin genel sorunlarının halli için ülke liderleriyle iletişim kurar."

Aynı zamanda Birleşmiş Milletler'de en önemli noktalarda bulunan üyeleri sayesinde uluslararası kararları istediği şekilde yönlendirir. İletişim kurulan bu liderlerin kimler olduğunu tahmin etmek güç değil.

Tüm ülkelerde kolu olan B'nai B'riht her siyonist örgüt gibi onu sevimli gösterecek, faaliyetlerine paravan teşkil edecek hizmet ve yardım çalışmaları yapar. **Türkiye'deki B'nai B'rith** teşkilatının göstermelik adı da **"Fakirleri Koruma Derneği"**dir. Bütün üyeleri Yahudi olan derneğe Yahudi cemaatinin sadece en seçkinleri kabul edilir.*(Masonluk ve Kapitalizm, Araştırma Yayıncılık, 2. Basım İst. 1992, S. 129-133)*

Masonluğa bağlı olan **Rotary, Lions** gibi kuruluşların üyelerinin büyük bir kısmı belki de bu hiyerarşik düzenin farkına varmadan Siyonizme hizmet ediyorlar. Kendi çevrelerinde, mesleklerinde kendilerinden istenen bazı görevleri yerine getiriyorlar. Önemli gibi görünmeyen bu faaliyetlerin hepsi toplandığında dev bir sonuç ortaya çıkıyor.

Siyonizmin eylemini, kullandığı bu yöntem nedeniyle takip etmek güçtür. Saatin akrebinin ilerlemesi izlenemediği gibi, Siyonizmin mücadelesi de izlenemez. Fakat ulaştığı sonuçlara bakıldığında, siyonizmin aldığı mesafe farkedilebilir.

Örneğin Kabbala kaynaklı ahlak dejenerasyonu yöntemi gün gün izlenemez. Bütün basın ve yayın organları, içki şirketleri, fuhuş sektörü günlük hayat içinde dikkati çekmeden faaliyet gösterir. Fakat sonuçta alınan mesafe değerlendirildiğinde izlenen plânın yapısını belirlemektedir. (Kabbala için ayrıntılı bilgi bkz. Kabbalizm Bölümü)

Siyonizmin Beyni

B'NAİ B'RİTH

"B'nai Brith, Birleşmiş Milletler'de yer alan çok sayıda üyesiyle Yahudi organizasyonlarının koordine edildiği bir merkez olarak bilinir. İsrail'in menfaatleri ve yahudilerin genel sorunlarının halli için ülke liderleriyle iletişim kurar."

(Encyclopedia Britannica c.3, sh.819)

B'nai B'rith, İbranice'de **"Ahit'in Çocukları"** anlamına gelir. Sadece Yahudiler'in üye olabildiği dünyanın en etkili siyonist teşkilatıdır. 1843'te 12 Alman Yahudisi tarafından New York'ta resmîleştirilen bu örgütün temel amacı, Siyonizmin dünya çapındaki menfaatlerini sağlamaktır.

B'nai B'rith dünya çapında yürüttüğü propaganda, lobi ve baskı yöntemleri ile Yahudiliğin çıkarlarını korur. İsrail devletinin kurulmasında da, B'nai B'rith aktif rol almıştır.

"II. Dünya Savaşı sırasında B'nai B'rith başkanı Henry Mosky, 1942'de Alman Yahudisi Nahum Goldman, İsrail Cumhurbaşkanı Weizman ve Siyonist lider Wise ile gizli plân yapmış, Amerika'nın Siyonizmi açık desteklemesi kararını almışlardır." *(The Lobby, Edward Tiuman, sh.23)*

B'nai B'rith 1938'de, dört önemli Yahudi organizasyonunun taktiklerini, savunma plânlarını hazırlayan Genel Yahudi Kurultayı'nı oluşturdu. Hemen arkasından faaliyetlerini çoğaltan örgüt, **B'nai B'rith Dergisi** (1924-1939), **Aylık Ulusal Yahudi Dergisi** (1886-1907), **B'nai**

Yahudi Dünya Hakimiyeti
için çalışan örgütler

BILDERBERG(*)

Bilderberg Grup, dünyadaki elit tabakayı bir araya getirmek ve kontrolü tek yerden sağlayabilmek amacıyla politik bir filozof ve aynı zamanda **Polonyalı Yahudi bir haham olan Joseph Retinger** tarafından kurulmuştur. İsveç'teki Masters of Wisdom Locası'na bağlı 33 dereceli bir Mason olan **Joseph Retinger ve Hollanda Prensi Mason Bernhard**'ın katılımıyla Avrupa ve Amerika'dan toplantıya çağırılacakların listeleri yine Retinger'in başkanlığında hazırlanmıştır. Dünyanın en güçlü finansörleri, devlet adamları ve politikacıları her yıl Bilderberg toplantılarında bir araya getirilir. *(Jacques Bardıot, Une Main Cachée Dirige, s.231)*

1954 yılında Avrupalı ve Amerikalı Yahudi ve Masonların arasından özenle seçilen sanayici ve politikacıların Hollanda'da **Hotel de Bilderberg**'te yaptıkları toplantı, dünyanın önde gelen endüstri devlerini biraraya getirmesine rağmen, büyük bir gizlilik içinde yürütülmüş ve bu suretle çok az dikkat çekmiştir:

"Basın dünyasının birçok ünlü ismi de toplantılarda hazır bulunduğu halde yapılan konuşmalar ve alınan kararlar. Masonların 'gizlilik' ilkesi doğrultusunda titizlikle saklı tutulmaktadır." *(Henry Coston. 'Lectures Françaises'. Haziran 1977 No.206, sf.23)*

Bilderberg toplantıları şu şekilde organize edilmektedir:

"Grup her yıl yaptığı düzenli toplantılarda, toplantı yapılan otelin bütününü tutar ve bina güvenlik güçleri tarafından yakın korumaya alınır. 3 gün süren bu toplantılara üyelerin eşleri bile çağrılmaz." *(Cumhuriyet, 26 Nisan 1975)*

Bilderberg'in en büyük özelliklerinden birisi de, örgütün toplantılarında alınan kararlar doğrultusunda çeşitli ülkelerdeki üst kademe devlet yöneticilerinin seçilmesidir. Bunun en büyük örneği 1975 yılında henüz yıldızı parlamamış **Margaret Thatcher**'in Bilderberg toplantılarına katılımının hemen ertesinde yapılan İngiltere Genel Seçimleri'nde

---

(*) En tehlikeli örgüttür.

TEVRAT VE CİNSEL SAPIKLIK

Kapım günlümü, kızkardeşim, yavukluk!
Gözlerinin bir bakışı ile...
Okşamaların ne güzel, kızkardeşim, yavuklum!
Şaraptan ne kadar boştur okşamaların,
(Neşideler Neşidesi Bölümü, 4/9-10)

Hahamlar Tevrat'a, kendi sapkın görüşlerine uygun olarak, ahlakı bozacak emir ve konuları katmayı da ihmal etmemişlerdir. Bu sapık ayetler, Tevrat'ın orjinal metinlerinden farklı olduğuna da delil oluşturmaktadırlar. Aile içi cinsel ilişkiye varan bütün sapıklıklar Tevrat'ta övgüyle anlatılır. Hahamların Tevrat'a ekledikleri Lut Peygamber ve kızları hakkında çirkin iftira, sapık Yahudi adetlerinden olan enses't'i (aile içi cinsel ilişki) meşru göstermek için uydurulmuştur.

"Ve Lut Tsoardan çıkıp dağda oturdu, ve iki kızı onunla beraberdi; çünkü Tsoarda oturmaktan korktu; ve o, ve iki kızı bir mağarada oturdular. Ve büyük kızı küçüğüne dedi: 'Babamız kocamıştır, ve bütün dünyanın yoluna göre yanımıza girmek için memlekette erkek yoktur; gel, babamıza şarap içirelim, ve babamızdan zürriyeti yaşatmak için onunla yatarız.'

Ve o gece babalarına şarap içirdiler ve büyük kız girip, babası ile yattı... Ve ertesi gün dedi: İşte dün gece babamla yattım, bu gece de ona şarap içirelim, sende gir onunla yat... Ve küçük kız kalkıp onunla yattı." *(Tekvin Bölümü 19/30-36)*

Bunun yanısıra, Tevrat metinlerinde pek çok müstehcen ifade vardır. Bir ilahi kitapta bulunması mümkün olmayan aşağıdaki ifadeler bozulmuş Tevrat'tan alınmıştır:

İki memen, sanki bir çift geyik yavrusu.
Zambaklar arasında otlayan,
İkiz ceylan yavrusu.
Kapım gönlümü, kızkardeşim, yavuklum!
"Gözlerinin bir bakışı ile,
Gerdanının tek zinciri ile gönlümü kaptın.
Okşamaların ne güzel, kızkardeşim, yavuklum!
Şaraptan ne kadar hoştur okşamaların,
Ironn güzel kokusu da her çeşit baharatan!
Ey yavuklum, bal damlatır dudakların;
Balla süt senin dilinin altındadır;
Evsahının kokusu da, sanki Lübnan kokusu.
Kızkardeşim, yavuklum, kapalı bir bahçedir;
Kapalı bir kaynaktır, mühürlenmiş pınardır."
(Neşideler Neşidesi Bölümü 4/5-12)

"Çankırı içinde ayaklarının ne güzel,
Ey emir kızı!
Toplu kalçaların sanki mücevherler.
Üstat ellerinin işi.
Göbeğin yuvarlak bir tas,
Onda karışık şarap eksik değil;
Karnın buğday yığını,
Zambaklarla kuşanmış...
Zevkler içinde, ey sevgilim,
Sen ne güzelsin, ve ne şirinsin.
Bu senin boyun hurma ağacına,
Memelerin de salkımlara benziyor.
Hurma ağacına çıkayım,
Dallarını tutayım, dedim;
Keşke sen bana.
Anamın memelerini emmiş kardeş gibi olaydın!
Dışarıda seni bulunca,
Ben seni öperdim;
Beni de kınamazlardı.
Küçük bir kızkardeşimiz var,
Ve onun daha memeleri yok;
Ben duvarım,
Memelerim de kuleler gibi."
(Neşideler Neşidesi Bölümü, Bab VII,8,10)

"Memelerin üzüm salkımları gibi olsun,
Fahişelik etükleri zaman kızlarınızı
Ve zina etükleri zaman gelinlerinizi
Cezalandırmıyacağım."
(Hoşea bölümü, Bab 4/13)

"Soluğun kokusu da elma gibi,
ve ağzın en iyi şarap gibi."
(Neşideler Neşidesi Bölümü, Bab 7/8-9)

(Müstehcen ve Kepazelik, Araştırmacı Yayınları, 1992, İst. Sh. 20-21)

hahamdan oluşan Sanhedrin grubunun başhahamları, örgüt hiyerarşisinin en üst noktasında bulunur. Kudüs'teki hahamların Tevrat'tan yaptıkları çıkarımlara göre hazırladıkları yüzyıllık planların uygulanmasında siyasi sorumluluk bu örgüte aittir. Alınan emirler Mason localarıyla ve öteki Yahudi teşkilatların işbirliğiyle uygulanır. (Siyonizm'in emir komuta zinciri hakkında daha ayrıntılı bilgi için **Masonluk** ve **Kapitalizm** isimli kitabımızın 129. sayfasına bakınız)

Bilderberg toplantılarında, ihtilal düzenlemek, devletler kurmak veya yıkmak gibi dünya tarihini etkileyecek kararlar alınır. Alınan bu kararların tamamı **Yahudi Dünya Devleti'nin** kurulmasına yöneliktir.

"Bilderberg teşkilatı, bir dünya devleti kurmak için B'nai B'rith ve diğer gizli Yahudi örgütleriyle beraber çalışır." *Newa National, Ocak 1964*

Toplantıya katılan üst düzey devlet adamları, alınan kararları kendi ülkeleri aleyhine olsa da uygularlar. Amerikan eski Başkanları'ndan Yahudi Eisenhower'da başkanlığı döneminde, Bilderberg toplantılarında alınan kararları ülkesinin çıkarlarına ters düşse de, bütünüyle uygulamıştır.

Eisenhower, Bilderberg'in üzerindeki etkisini şu şekilde açıklamaktadır:

"Bilderberg toplantıları beni oldukça aydınlattı, resmi kanalların dışında da bakış açıları edindim." *(People's Almanac, sf.81)*

Bilderberg'in dünya çapında her büyük olayda etkisi vardır. Amacı dünya ekonomisini ve siyasetini siyonizmin çıkarları doğrultusunda planlamaktır.

1953 yılında Yahudilerin büyük desteği ile Başkan seçilen Eisenhower, görevde bulunduğu süre içinde sürekli İsrail'in çıkarlarını gözetmiş ve bu ülkeye yüz milyonlarca dolarlık karşılıksız yardım yapmıştır. Üstte Eisenhower, en güçlü Siyonist teşkilatlardan biri olan B'nai B'rith'in bir toplantısında görülüyor.

Bildirberg toplantılarına katılmasından hemen sonra abaşbakan seçilen Thatcher Dünya Bankası eski Başkanı Yahudi Mc Namara ile birlikte

Masonların desteğiyle Başbakanlığa seçilmesi ve bu görevini 3 dönem üst üste sürdürmüş olmasıdır. MOSSAD'ın İngiltere'den İsrail'in nükleer reaktörünün yerini basına açıklayan Vanunu'yu kaçırmasına göz yumması da İsrail'le ne derece yakın bir ilişki içerisinde olduğunu göstermektedir. Sosyal

Thatcher İsrail eski Dışişleri Bakanı Moşe Arens ile beraber. Thatcher görevi bırraktıktan sonra 12 Aralık 1990'da Şalom Gazetesi "Thatcher iyi bir dosttu" ifadesini kullanmıştır.

Demokrat lider **Yahudi Helmut Schmidt ve eski ABD Dışişleri Bakanı Yahudi Henry Kissinger** da, Bilderberg toplantılarında alınan kararlar doğrultusunda, ülkelerinin yönetimlerinde etkin mevkilere getirilmiş devlet adamlarındandır.

Grubun Yahudilerden oluşan 25 yönetici kadrosu, Yahudi dünya hakimiyetini gerçekleştirmeye yönelik emirleri hahamlardan alır. Bu emirler, dünyanın pekçok yerinde önemli kariyerlere sahip üyeler sayesinde kolaylıkla uygulamaya geçirilir.

Teşkilatın gerçek merkezi Kudüs'tedir. Burada, 70

Alman Sosyal Demokrat lider Yahudi Helmut Schmidt de Bilderberg Üyesi

Two newcomers among 30 Jewish MPs in next Parliament

Rifkind is 'surprised' at new Defence Ministry job

Major'un kabinesindeki Yahudilere eklenen en son iki Yahudi Malcolmn Rifkind ve Michael Howard. (Jewish Chronicle, 17 Nisan 1992) 28 Şubat 1992 Jewish Chronicle'de John Major'un kanı Yahudi olduğunu açıklıyor.

Fiat'ın sahibi Giovanni Agnelli (üstte) ve Baron Edmond Rothschild yakın dostu İsrail Devlet Başkanı Ben Gurion'la (sağda) Dünyanın en zengin Yahudi ve Mason aileleri tüm servetlerini Yahudilerin dünya hakimiyeti için çalışan teşkilatlara adamışlardır.

"Yahudi David Rockefeller her sene Amerikan Yahudi Finansman kuruluşlarından First National Bank ve Morgan Guaranty Trust Co. ve Ford Motor Co., Du pont ve sahibi bulunduğu standart Oil gibi şirketlerin endüstriyel liderlerini, Fransız finansör Yahudi Baron Edmond de Rothschild ve Fiat Başkanı Giovanni Agnelli'yi davet etmeyi garanti etmişti. Dünya Bankası genel direktörü Robert McNamara toplantılara düzenli olarak katılmıştır." (26 Nisan 1975, Hürriyet)

Bilderberg'in her seneki düzenli toplantılarında burada alınan kararları iletmek ve uygulamak amacıyla mutlaka üst düzeyde bir NATO yetkilisi bulunur.(Şeytan'ın Dini Masonluk-Araştırma Yayıncılık-1. Baskı, İst. 1993, sh. 144-148)

"Bilderberg Cezayir ve diğer petrol zengini ülkelerin bağımsızlıklarını kazanmasında etkili olmuştur. İlk Cezayir ayaklanması Bilderberg grubunun ilk toplantısından 6 ay sonra başlamıştır." *(A.g.e., sf.81)*

Pekçok zengin ülke, Mason liderleri önderliğinde başlatılan sözde bağımsızlık hareketleri ile sömürgelikten kurtarılmış gibi gösterilmiştir. Daha sonra başa geçirilen Mason devlet başkanları aracılığıyla, bu ülkelerin servetlerinin sömürülmesi daha da artmıştır.

Valery Giscard d'Estaing

"Siyonizmin en büyük amacı olan Yahudi egemenliğinde birleşmiş bir dünyanın ilk basamağı Ortak Pazarı ortaya çıkaran Roma Antlaşması da Bilderberg toplantılarında kararlaştırıldı." *(A.g.e, sf.81)*

Bilderberg'in en önemli faaliyeti **"Trilateral Komisyonu"**u kurmasıdır. Hatta bu **"Bilderberg'in Çocuğu"** olarak da bilinir. Amerikan finansör ünlü Yahudi Rockefeller, Kuzey Amerika, Avrupa ve Japonya'yı kapsayan özel kişilerden oluşan etkili bir ekonomik grubun kurulması konusunu ilk olarak Bilderberg toplantısında ortaya attı.

Grup en ünlü ve güçlü isimleri üye olarak seçmektedir. Fransa eski Başkanı Mason Valery Giscard d'Estaing, Amerika'nın eski başkanı Yahudi Gerald Ford toplantıların daimi üyesiydi. Yahudi çıkarlarına ters tüştüğü için bir suikastla öldürülen Başkan Kennedy'nin yönetim kadrosu da Bilderberglilerle doluydu: Dışişleri Bakanı Dean Rusk, Devlet Bakanı George Ball ve Ulusal Güvenlik Danışmanı McGeorge Bundy Bilderberg üyesi idi.

Yahudi çıkarlarıyla ters düştüğü için, bir suikastte öldürülen Kenedy'nin hükümetindeki Bilderberg üyelerinden Mc George Bundy (sağda) ve Dean Rusk (solda)

CFR Kurucusu Yahudi Walter Lippmann

CFR ÜYELERİ
COUNCIL OF FOREIGN RELATIONS (DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ)

"Council of Foign Relations" (CFR), Yahudilerin dünya politikasını kendi kontrolleri altındatutmak amacıyla **Yahudi Walter Lippmann önderliğinde kurulmuştur"** (Lectures Françaises, sayı 214, sf.31-34). Şu anki başkanlığını Yahudi David Rockefeller yapmaktadır. Konsey birçok ünlü politik lideri, fikir adamını ve sanayiciyi biraraya getirmektedir.

"Grup düzenli seminerlerden ve haftalık toplantılardan ayrı, yemekler verip Yahudi dünyasının ünlü isimleri bir araya getirir. Bu gizli yemeklere konuk olarak katılanların başında, Küba'dan Fidel Castro, İngiltere'den Edward Heath, İsrail'den eski Savunma Bakanı Moshe Dayan ve Almanya'dan Sosyal Demokrat lider Yahudi Willy Brandt gelir."

Lectures Françaises, sf.86

Bu kuruluşun bütün maddi giderleri Yahudi J.P. Morgan & Co, Cornegie Vakfı, Rockefeller ailesi ve öteki Yahudi Wall Street bankerleri tarafından karşılanır. Bu çevrelerin yoğun destekleriyle kuruluşundan çok kısa bir süre sonra dış politikada etkin rol oynamaya başlamıştır.

"37 daimi üyesinin 10 tanesi Yahudi, diğerleri ise yüksek dereceli Mason'dur. İlk başkanlığını Amerikalı senatör Yahudi Rudy Boschwitz yapmıştır." *(They Dare to Speak Out, sf.180)*

CFR (DIŞ İLİŞKİLER KONSEYİ) ÜYELERİ

MOSHE DAYAN
(İsrail Eski Savunma Bakanı

EDWARD HEATH
(İngiltere Eski Başbakanı)

FİDEL CASTRO
(Küba Devlet Başkanı

Yahudi kontrolündeki Gizli Servis:

CIA

"CIA'ı kuran ve kırk yıl süreyle CFR direktörü olan Allen Dulles, Richard Helms, William Colby, George Bush ve Mason William Casey de dahil olmak üzere bütün CIA başkanları CFR üyesidir." *People's Almanac, sh.87*

CIA'nın, Kabbala kaynaklı olan Kartal sembolü amblemi.

Yahudiler tarafından kurulan ve dünyanın siyasi ve ekonomik politikalarını yönlendiren CIA'nın kilit noktalarında Yahudiler ve Masonlar bulunmaktadır. İsrail ve MOSSAD ile sıkı ilişkiler içerisinde bulunan CIA, dünyada kargaşa, kaos ve ihtilaller çıkararak, Siyonist çıkarlara hizmet vermektedir.

Siyonist teşkilatların kendi amaçlarına hizmet etmesi için kurduğu kuruluşların başında CIA gelir.
CIA başkanlarından Bush (üstte solda) Helms (ortada), Casey (aşağıda), Colby (yanda) bu teşkilatlara üye olup, aldıkları talimatlar doğrultusunda dünya politikasını yönlendirirler.

CIA'nın hemen hemen bütün başkanları da CFR teşkilatına üyedirler.

"CIA başkanlarından John Coleman ve W. Donovan CFR teşkilatının üyesi olup kurulmasında oldukça etkin bir rol almışlardır."
(People's Almanac, sh.87)

ABD Yahudi Dışişleri bakanı George Schultz sinegogda konuşmada. GEORGE SHULTZ: İsrail özgürlüğünün büyük gücü ve ABD'nin stratejik ortağıdır. (Atalanta Council of Jewish Federations, 19 Kasım 1993)

Washington'daki Dışişleri Bakanlığı göstermelik bir kurumdur. Amerika'nın gerçek "Dışişleri Bakanlığı" CFR'dir. ABD'nin 6 başkanının dışişleri danışmanlığını ve CFR başkanlığını yapan John Mcloy bu konuyu şöyle ifade etmiştir:

"Yeni bir isme ihtiyacımız olduğunda CFR üyelerine bir göz atmamız ve New York'u aramamız yeterliydi." *(People's Almanac, sf.87)*

CFR son 50 yılın Dışişleri Bakanlığı için eğitim ve çıkış yeri olmuştur. John Foster Dulles'le başlayan tüm Dışişleri Bakanları sadece biri hariç CFR üyesiydi. Bu bakanlar, Dean Rusk, Cyrus Vance, Edmund Muskie, Henry Kissinger, George Schultz ve Alexander Haig'tir.

(Şeytan'ın Dini Masonluk, S.156-157, Araştırma Yayıncılık-1.Baskı İst. 1993)

Richard Nixon, Yahudi Dwight Eisenhower, Adlai Stevenson, Yahudi Hubert Humphrey, George McGovern ve Yahudi John Andenson dahil olmak üzere birçok başkan ve başkan adayları gibi başkan yardımcıları **Yahudi Walter Mondale ve Yahudi Nelson Rockefeller** de bu konseye üyedir. **Ronald Reagan hükümetindeki Mason Casey ve Alexander Haig, Donald Regan,** Ticaret Bakanı Malcolm Boldrige ve Özel Ticaret Temsilcisi William Brock CFR üyesiydi.

Görüldüğü gibi Amerika Birleşik Devletleri, başkanından hükümet üyelerine, Senatosundan haberalma örgütlerine kadar Yahudi kontrolü altındadır.

Siyasi alandaki bu egemenlik, ülke ekonomisinde de kendini hissettirmektedir. ITT, IBM ve Standard Oil gibi Yahudi firmaların üst düzey avukatları, şirket liderleri ve bankerlerde üye listesindedir. Ayrıca ülkedeki büyük basın kuruluşları da konseyle bağlantılıdır. Ünlü Yahudi basın yayın organlarından **New York Times'in yayıncısı Arthur Heiys Shulzberger, Time'dan James Reston ve Bill Moyers, Time Dergisi'nin eski editörü Hadley Donovan, Washington Post yayıncısı Katherine Graham, CBS Başkanı William S. Paley ve NBC haber yapımcısı John Chancellar da CFR'lidir.** *(People's Almanac, sh.87)*

Yahudilerin en etkili propaganda aracı olan basın ve medyadan James Restin ve Thomas Wicker'de Bilderberglidirler. **Herald Tribune Gazetesi sahibi Yahudi Arthur Shulzberger, Time ve Life dergilerinin sahibi Henry Luge toplantılara katılmıştır.** *(Şeytan Dini Masonluk - Araştırma Yayıncılık - 1. Baskı, İst, 1993, S. 157-159)*

CFR, II. Dünya Savaşı'nın da perde arkasındaydı

İkinci Dünya Savaşı'nda yüzbinlerce insanın ölümüne yol açan atom bombası da Amerikan Yahudi Lobisi tarafından planlanmıştı.

"Konsey II. Dünya Savaşı sırasında 118.000 kişinin ölümüne neden olan Atom Bombası'nın kullanımı konusunda kilit rolü oynadı. 1945 yılında bomba hakkında kararları olan komite CFR üyelerinden oluşmaktaydı. Ayrıca konsey II. Dünya Savaşı sonrası da yönetici bir güce sahipti." *(People's Almanac, sh.86)*

"II. Dünya Savaşı döneminde, Manhattan Projesi kod adıyla Yahudi bilim adamları tarafından yapılan Atom Bombası, ABD Başkanı Yahudi Harry Solomon Truman'ın emriyle Japonya'ya atılmıştır." *Masonluk ve Kapitalizm, sh. 495-496*

Alexander Haig

Meeting Carter: Turner, Brown, Cones, Mondale, Brzezinski, Vance

"1952, 1956, 1968, 1972 Amerika Birleşik Devletleri başkanlık seçimlerinde her iki partinin adayları da CFR, dolayısıyla David Rockefeller, tarafından aday gösterilmiştir." *They Dare to Speak Out, sh.77*

MASONLUKTA YÜKSEK DERECELER

MAVİ VE KIRMIZI LOCALAR

Daha önceki bölümlerde masonluğu anlatırken belirtmiştik ki, masonlukta temel olan üç derece vardır ve bunlar sırasıyla;

Çırak, Kalfa ve Usta'dır.

Masonluğun temelini oluşturan bu üç dereceye remzi dereceler denir. Bu dereceler içinde ustalığa (üstad) ulaşan her mason, masonluğun en yüksek düzeyine erişmiş demektir.

Bu remzî derecelerdeki masonların çalıştığı ve Büyük Locaya bağlı localara ise **Mavi Localar** adı verilir.

Mavi Localardan başka bir de Kırmızı Localar vardır ki bunlarda da **Felsefî Dereceler** denen ve dördüncü dereceden başlayıp, 33'ncü dereceye kadar uzanan masonluk derecelerine erişmişlerin çalıştıkları localardır. **Kırmızı localar**'a mensup olup felsefî derecelere erişmiş masonlar, **Mavi Loca**'lara da kayıtlı olmayan ve buralarda çalışmalara katılsın ya da katılmasın, **rit**'lere devam etsin ya da etmesin Büyük loca'nın yüksek otoritesine uymaya mecburdurlar.

Masonluktaki bu felsefî dereceler, Yani **Kırmızı Loca**'lar XIX. Yüzyılda kurulmuş ve iki ayrı **Rit** halinde örgütlenmişlerdir. Bunlardan biri, **York Riti**, ötekiyse **İskoç Riti**'dir.

York Riti, 10 dereceli olup, henüz Türkiye'de kurulmamıştır. 33 derecelik **Düzenli İskoç Riti** ise **Türkiye Kültür ve Fikir Derneği** adı altında faaliyettedir.

Temelde **Büyük Loca**'ya dayanan ve **Mavi Loca**'larla birlikte çalışan iki ritin felsefî derecelerinin en sonuncusuna ulaşmış masonlar, dilerlerse aralarında yeniden birleşerek **Shriner** derecesi altında çalışabilirler.

Ne var ki, Türkiye masonluğunda **York riti** olmadığı için **Shriner** kurulması da söz konusu olamaz.

10. « : **Onbeşlerin seçilmiş Hâkimi** (Illustre Elu des Quinze)

11. « : **Yüce seçilmiş Şovalye** (Sublime Chevalier)

12. « : **Büyük Mimar Üstadı** (Grand Maitre Architecte)

13. « : **Krallık Şovalyesi** (Chevalier Royale Arche)

14. « : **Yüce Üstad** veya **Kutsal Kubbe büyük seçilmişi** (Sublime Maitre ou Grand Elu de la Voûtu Sacrée)

15. « : **Doğu Şovalyesi, Kılıç Şovalyesi** (Chevalier D'orjehtou de L'Epée)

16. « : **Kudüs Prensi** (Pirince de Lérusalem)

17. « : **Doğu ve Batı Şövalyesi** (Chevalier D'Orient et D'Occident)

18. « : **Salipverdi Şövalyesi** (Chevalier rose-Croix)

19. « : **Büyük Pontif** veya **Yüce İskoçyalı** (Grand Pontife ou Sublime Ecossais)

20. « : **Düzenli Locaların Büyük Saygıdeğer Üstadı** (Véréable Grand Maitre de toutes les loges régulieres)

21. « : **Prusya Şövalyesi** (Noachite ou Chevalier Prussien)

22. « : **Kral Baltası** ya da **Lübnan Prensi** (Royale Hache ou Prince du Liban)

23. « : **Sır Sandığı Başkanı** (Chef du Tabernacle)

24. « : **Sır Sandığı Prensi** (Prince du Tabernacle)

25. « : **Tunç Yılan Şövalyesi** (Chevalier du serpent D'airain)

26. « : **İskoçyalı Papaz** (Ecossais Trinitaire ou Prince de Merci)

27. « : **Kudüs Tapınağının Hâkim Amiri** (Souverain Grand Commandeur du Temple de Jéruselem)

Büyük Umumî Hatip

Büyük Umumi Hazine ve Hasenat Emini

Büyük Evrak Müdürü ve Kitaplık Muhafızı

Büyük Merasim Üstadı

Büyük Muhafız

Büyük Muhakkik ve Sancaktar.

Mavi Loca'lardaysa, ustaların (üstad) tümüne son yıllarda **muhterem** yerine **sayın** diye seslenilir. **Sayın Üstad denir.** Loca başkanının sanı **Saygıdeğer Üstad**, Büyük Loca, Yönetim Kurulu üyelerinin sanı **Pek saygıdeğer üstad** ve Büyük Üstad (Maşrık-ı Azam, Üstadı Âzam)ın sanı ise, **En Saygıdeğer Üstad**'dır.

Masonlar birbirlerine ya da kendilerinden küçük derecelilere, kardeş sayıldıkları için **birader**, bunların eşlerine de kız kardeş anlamına **hemşire** diye seslenirler. Astın üste seslenmesinde ise, sayın, saygıdeğer, pek saygıdeğer, en saygıdeğer sıralamasına çok özen gösterirler.

MASONLUĞUN 33 DERECESİNİN ADLARI

Eski ve kabul edilmiş İskoç Ritine göre, 33. dereceye kadar sıralanan, Mavi ve Kırmızı Localarda yer alan mason derecelerinin adlandırılışı şöyledir :

1. derece : **Çırak** (müpdedi)
2. « : **Kalfa** (Refik)
3. « : **Usta** (üstad)
4. « : **Sır Üstadı** (Maitre Secret)
5. « : **Mükemmel Üstad** (Maitre Partait)
6. « : **Sır Katibi** (**Secrétairé** Intime)
7. « : **Nazır ve Hâkim** (Prévot et Juge)
8. « : **Bina Emini** (Intendant des Bâtiments)
9. « : **Dokuzların Seçilmiş Üstadı** (Maitre Elu des Neuf)

görmüştük. Ancak, Yüksek Şûra'yı oluşturan 33. dereceden masonların aynı zamanda da **Büyük Umumi Müfettiş** sanını taşımış olmaları gerekir.

Yukarıda, Masonlukta Yüksek dereceleri anlatırken 1-3. dereceleri sinesinde barındıran **Mavi Localarla**, daha yukarıdaki **Kırmızı Localar**'dan, ya da **Mavi Masonluk** ve **Kırmızı Masonluk**'tan söz etmiştik. Hemen burada eklemek gerekir ki, bu renklilik, salt mavi ve kırmızıyla kalmaz. Yüksek derecelerin Kırmızı atelyeleri gerçekte 4-18. dereceler arasındaki atelyelerdir. Ondan sonra, 19-30. dereceler arasındaki atelyelere (mahfel, loca) **Siyal Atelyeler** denir.

31. derece Yüksek Haysiyet Divanı, 32. derece Konsistuar ve 33. derece Yüksek Şûra'nın çalışma yerleri ise **Beyaz Atelyeler** adını alır. *(Dünyada ve Türkiye'de Masonluk ve Masonlar - İlhami Soysal, Der Yayınları, İst. 1988, S: 197-203)*

28. « : **Güneş Şövalyesi** (Chevalier du Soleil)

29. « : **Saint-André Büyük İskoçyası** (Grand Ecoscais de saint-André)

30. « : **Seçilmiş Büyük Kadoş Şövalyesi** ya da **Beyaz-siyah kartal Şövalyesi** (Grand Elu Cnevalier Kadosh ou Chevailer de L'aigle blane et noir)

31. « : **Büyük Müfettiş Kumandan** (Grand Inspecteur Inquisiteur Commandeur)

32. « : **Kutsal Sır Yüce Prensi** (Sublime Prince du Royal Secret)

33. « : **Hâkim Büyük Genel Müfettiş** (Souverain Grand Inspecteur Général)

31, 32 ve 33. dereceler gerçekte masonik basamaklardır ama uygulamada bunlar birer yönetim kurumu durumuna gelmişlerdir.

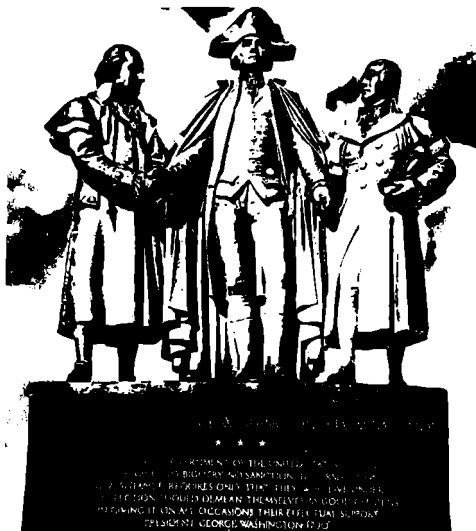
Burada akla, bütün bu şovalyeli, prensli, komutanlı dereceler neyi göstermektedir sorusu gelebilir. Bu konuda masonlar demektedirler ki, yüksek dereceler, Haçlı seferlerinde **Templier Şövalyeleri** döneminden kalma bir takım rütbe ve niteliklerin sonradan İskoçya'da masonluğa uygulanmasından ortaya çıkmıştır. Masonlukta 1-3. dereceler masonluğun asıl görüş ve idealleriyle kurallarının öğrenildiği derecelerdir. 4-14. dereceler Hiram Efsanesinin işlendiği derecelerdir. Operatif Masonlukta bu derecelere **Tavsif olunmayan dereceler** denirdi. 15-18. dereceler ise 1-14. derecelerle daha yukardaki dereceler arasında bir zincir halkası oluştururlar. 18. dereceden başlayan ve 33. derecede son bulan derecelerse en üst felsefi derecelerdir.

Remzî Mahfiller denen 1-3. derecedeki masonluğun temelini oluşturan derecelerdeki masonların locaları, **Büyük Loca** denen bir üst kuruluşa bağlı olmakla birlikte, gerçekte bağımsız ve kendi çalışmalarına egemen localardır.

Büyük Loca, ilk üç derecenin yönetimiyle görevli bir yönetim örgütüdür. 4-14. dereceleri arasındakilerden oluşan **Tekemmül mahfilleri-gelişim locaları**, 15-18. derecelerin oluşturduğu **Şapitr**'ler ve 19-30. derecelerin oluşturduğu **Areopaj**'lar birleşince, **Yüksek Karargâh** adı verilen örgüt ortaya çıkar. 31. ve 32. dereceler de ayrı ayrı iki yüksek karargâhtır. Bunlardan ilkine ayni zamanda **Yüksek Haysiyet Divanı-Yüce Onur Kurulu**, ikincisine de **Konsistuar** adı verilir. 33. dereceden 33 biraderinse, **Yüksek Şûra**'yı oluşturur olduğunu daha önce

20.yy.'da dünya güç dengelerinin değişmesiyle, Yahudilerin bir numaralı silahı, İngiltere'den sonra **Amerika** olmuştur. Hemen her ülkede örgütlenmiş olmalarına rağmen, bu yüzyılda Yahudilerin göz bebeği artık ABD'dir. Amerika, ilk günden beri Yahudilerin ilgi alanına girmiştir. Zengin doğal kaynaklara ve yeni imkanlara sahip olması sebebiyle Yahudiler, bu ülke üzerinde ısrarla durarak, büyük yatırımlar yapmış ve daha kuruluş safhasında ülkeyi Yahudi kontrolü altına almışlardır.

George Washington (1706-1790) masonik kıyafetiyle.

Amerika Birleşik Devletleri'ni kuran üç kişinin Chicago'daki dev anıtı.
Ortada ABD'nin ilk devlet başkanı **George Washington,** solunda Yahudi banker **Robert Morris** ve sağında yine Yahudi olan **Haym Salomon.**
Amerikan ihtilali, bu iki Yahudi'nin yaptığı büyük para yardımlarıyla gerçekleştirildi. Amerika, daha ilk kurulduğu yıldan itibaren sürekli bir Yahudi ve Mason hakimiyeti altında kaldı.

Abraham Lincoln: (1809-1865) Yahudi asıllı. Amerika Birleşik Devletleri'nin 16.Başkanı
Üstte Abraham Lincoln 3.derece nizam vaziyetinde.
Üst solda ise Lincoln 4.derece nizam vaziyetinde görülüyor.

Andrew Johnson: (1808-1875) Amerike Birleşik Devletleri'nin 17. Başkanı.
Üstte, Johnson 3. derece nizam vaziyetinde görülüyor.

Benjamin Franklin Masonik kıyafeti ile

"Amerikan İstiklâlinin bir numaralı adamı George Washington, diğer birçok Birleşik Devletler Cumhurbaşkanı gibi Masondur." *(Mimar Sinan, s.1, sh.81)*

Amerikan bağımsızlık beyannamesini imzalayan 56 kişiden 53'ü Masondur. İhtilalin fikir babası ve organizatörü konumunda **Benjamin Franklin** de Yahudi ve Masondur. Bununla ilgili olarak bir Mason yayını olan Mimar Sinan Dergisi'nde şu ifadelere rastlıyoruz: **"Kardeşlerim, Masonluğun etkisi, önce 1774'de Amerika'nın bağımsızlığında ve 1789'da Fransız Devriminde görülmüştür. Bu hareketlerin başında bulunanlar çoğunlukla kardeşlerimizdir."** *(s.82, sh.5)*

Mason Üstadı **Enver Necdet Egeran** Amerika üzerindeki Mason etkisini şöyle anlatıyor:

"Amerika Birleşik Devletlerini ve Hür, Demokratik ve Laik idare sistemini kuranlar George Washington başta olmak üzere Amerikan Masonlarıdır." *(Üstad Mason Dr. Enver Necdet Egeran, Gerçek Yüzüyle Masonluk, sh. 28)*

Bundan sonra da Siyonizm, Amerika üzerinde gücünü devam ettirmiş ve Mason devlet adamlarının idaresindeki Amerika, her zaman Siyonist hedefler doğrultusunda yönetilmiştir. Amerika'nın dünya üzerinde yönlendirici rol oynayacak bir ülke konumuna gelmesi, bu ülkede zaten var olan Yahudi hakimiyetinin artmasına neden olmuştur. 20.yy.'da ABD, İsrail'den sonra ikinci bir İsrail olmuştur.

Bağımsız gibi görünen bu ülke aslında tamamen Yahudi kontrolü altındadır. Bu yüzden Amerika, milletlerarası ilişkilerinde ve iç siyasetinde hep İsrail'in koruyucusu olmuştur. Dünya tarihinde, Yahudilerin menfaati ile sonuçlanan her olayın arkasında Amerika vardır. İsrail, Amerika'nın beyni konumundadır.

Amerika'nın İç Yüzünü Açıklayan Eserler

Bu bölümdeki yazılarda kaynak olarak Amerika'daki Yahudi hakimiyetini ortaya döken iki kitap kullanmaktayız, bu kitapların her ikisi de bu ülkedeki gerçekleri açaklamak amacıyla kaleme alınmıştır. Bu kitaplar hakkında kısa bir bilgi sunuyoruz:

The Lobby

Amerika'da milyonlarca satan ve büyük yankı uyandıran, Yahudi lobisinin gücünü anlatan "**The Lobby**" kitabının yazarı **Edward Tiunan,** birçok tehdit ve baskıyla karşılaşmıştır. Tiunan, kitabı hazırlarken karşılaştığı bu zorluklardan ve aldığı tehditlerden kitabına önsözünde şöyle bahsediyor:

"**Konu çok hassas ve politik açıdan çok tehlikeliydi. Yahudi liderler kongre üyeleri ve onların dostları, Yahudilerin ABD üzerindeki planlarını örtbas etmeyi tercih ediyorlardı. Bu konuda defalarca uyarıldım.**"

They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby

Amerika'lı Yahudilerin ve İsrail'in, Beyaz Saray üstündeki baskılarını anlatan bir başka kitap da "**They Dare to Speak Out**"tur. Aylarca ABD de en çok satan kitaplar arasına giren bu kitabın yazarı **Paul Findley,** Amerika üzerindeki Yahudi baskısına bizzat şahit olmuş bir senatördür. Kitapta pekçok Amerikalı liderin konu ile ilgili açıklamalarına yer verilmiştir. İsrail'in Amerika ve dünya üzerindeki oyunlarını farkeden ve onlarla mücadele eden senatör Findley, senatodaki faaliyetleri süresince Yahudiler tarafından çeşitli yollarla tehdit edilmiştir. Bu kitabın çıkarılması Yahudi ve Masonları harekete geçirmiş, Findley senatodan derhal uzaklaştırılmıştır.

Rutherford B.Hayes:
(1828-1893)
Amerika Birleşik Devletleri'nin 19.Başkanı.
Üstte, Rutherford 3.derece nizam vaziyetinde görülüyor.

"Onların krallarını zincirlerle ve ileri gelenlerini demir bukağılar ile bağlasınlar."
(Tevrat, Mezmurlar Bölümü, 149/8)

Bu Tevrat ayetinin anlattığı şekilde Yahudiler, ABD içinde çok güçlü bir sistem kurmuşlardır. Sermayeyi elinde tutan Yahudi lobisi herşeyi kontrol etmektedir. Bu çevreye kendini beğendiremeyen hiçbir devlet adamının görevinde yükselmesi, hatta görevinde kalabilmesi mümkün değildir.

Mason locaları dünyada en yaygın olarak Amerika'da mevcuttur. Ve diğer Masonik örgütler de yine en fazla burada teşkilatlanmıştır.

Yahudilerin Amerika'daki üstünlükleri ekonomik, politik, kültürel, eğitim ve istihbarat gibi pek çok alandaki etkinliklerine bağlanabilir. Bu alanların birbiriyle bağlantısı nedeniyle, Yahudiler gün geçtikçe daha da güçlenerek Amerikan yönetim sistminde geniş bir ağ örmüşler, Amerika'yı iç ve dış politikada yönlendiren bir topluluk haline gelmişlerdir.

AIPAC Başkanı **Tom Dine** konu ile ilgili şunları söylemiştir:

"ABD'de bütün Yahudiler Percy'i dışlamak için birleştiler. Bu, şu anda görevde olan bütün Amerikalı politikacılara gerekli olan mesajı iletmiştir." *(27.11.1984, Yedi'ot Aharonot'a Jerusalem'de anlatıyor.)*

Nitekim Percy o sene seçimleri kaybetmiştir.

AIPAC, Yahudi ya da Yahudi sempatizanı politikacıları, önemli devlet görevlerine getirir. Böylece ülkenin iç ve dış politikasına tam olarak hakim olur. Yaptığı faaliyetlerinde **Senato**'daki ve **Beyaz Saray**'daki bu adamlarından faydalanır. AIPAC Başkanı Tom Dine, Beyaz Saray'dan kendilerine yapılan yardımdan bahsederken şöyle demektedir:

"Beyaz Saray'daki arkadaşlarımız bizim en önemli destekçilerimizdir. *(Peoples Almanac, sh.85)*

AIPAC'ın ülke siyasetini yönlendirirken kullandığı metodlardan birisi de üst düzey yöneticilerle olan kiisel ilişkileri kullanması olmuştur. Amerikan başkanlarının kendileri ya da yakın dostlarının tümü Yahudi veya Masondur. *(Bkz. Başkanlar Bölümü)* Amerika'nın **33. Başkanı H.Truman,** bunun örneklerinden sadece birisidir:

"Truman, Yahudi ve 33. dereceden Masondur." *(Mimar Sinan, sayı 20, sh.67)*

"Truman'ın finansörü ve en yakın arkadaşı olan Ed Jacobson da bir Siyonisttir. Truman, B'nai B'rith lideri Philip Klutznick ile yakın ilişkiler içinde olmuştur. Philip Klutznic, Eisenhover, Carter ve Johnson dönemlerinde de Beyaz Saray'la olan ilişkisini devam ettirmiştir. Klutznick gibi pek çok Siyonist lider, başkanlarla olan dostluğunu Yahudi menfaatleri doğrultusunda kullanmıştır." *(They Dare to Speak Out sh.115, 116)*

AIPAC'ın Masonik hedefleri doğrultusunda el attığı sahalardan birisi de üniversitelerdir:

"AIPAC, kampüslerde B'nai B'rith ile sıkı bir bağlantı içinde çalışmaktadır. Kampüslerdeki faaliyetlerde gerekli materyaller B'nai B'rith tarafından sağlanır." *(They Dare to Speak Out, sh.181)*

Böylece Yahudiler, Yahudi sempatizanı olarak yetiştirdikleri üniversite ve kolej öğrencileriyle antisemitist faaliyetlere engel olmaktadırlar.

CFR:

ABD dış politikasında etkili olan çeşitli Yahudi organizasyonlardan biride **CFR**'dir. **Peoples Almanac** isimli kitapta CFR ile ilgili yapılan açıklamalar göre CFR, dünya problemleriyle ilgilenen uzmanlar, iş temsilcileri, çeşitli kurum, kuruluş ve parti liderlerinden oluşan özel bir konseydir. Bu özel konseyin dünya politikası için aldığı kararlar, ABD'nin dış politikasında kilit bir rol oynar. Konsey üyelerinin büyük bir kısmı Yahudilerden oluşmaktadır. Dolayısıyla konseyin İsrail'in menfaatini

ABD POLİTİKASINI YÖNLENDİREN YAHUDİ ORGANİZASYONLAR

AIPAC:

İsrail'in Amerika'da faaliyetlerini yürütürken kullandığı örgütlerden birisi **AIPAC**'tır:

"AIPAC, dünya Yahudiliğinin beyni olan B'nai B'rith ile yoğun bir ilişki içinde çalışmaktadır." *(They Dare to Speak Out, sh.185)*

AIPAC, her ne kadar Amerika İsrail Halkla İlişkiler Komitesi olarak görev yapıyor gözükse de, asıl görevi Amerikan politikasını Yahudi menfaatleri doğrultusunda yönlendirmektedir. Bu paravan organizasyon, ABD başkanlık ve senatör seçimlerinde son derece etkili bir rol oynamaktadır. İsrail, taraftarı olan politikacıların senatoya girmesi için seçim kampanyalarına milyonlarca dolar yatırmaktadır. AIPAC'ın desteklediği adaylar için yaptığı bu harcamalar daha sonra fazlası ile geri dönmektedir:

"Bu kuruluşun 1984'de İsrail taraftarı adayların seçim kampanyaları için yaptığı harcama, 3.6 milyon doları bulmuştur. Bu yıl AIPAC için çok başarılı bir yıl olmuş, AIPAC kongredeki adayları sayesinde İsrail'e yapılan yardımı 1984'de 2.5 milyar dolara çıkartmıştır." *(The Lobby, sh.188-195)*

Ürdün Kralı Hüseyin'i şu ifadeleri oldukça ilgi çekicidir:

"ABD, AIPAC'ın, Siyonistlerin ve İsrail'in kendisi için çizdiği sınırların dışına çıkamaz." *(5 Mart 1985, New York Times)*

AIPAC'ın seçimlerdeki rolünü bilen senatör adayları, İsrail'i rahatsız edecek bir harekette bulunmaktan şiddetle çekinirler. Senatoya girdikten sonra da politik yaşamlarının devamı, yine İsrail ile olan ilişkilerine bağlıdır. İsrail aleyhine bir politika izlemeleri durumunda bu, senatörlüklerinin sonu olacaktır. ABD tarihi bunun örnekleri ile doludur. **Charles Percy** bu örneklerden sadece birisidir.

"Charles Percy, 1972'li yıllarda İsrail'e yardımı desteklemiş, F.K.Ö.'nün terörist olduğunu söylemesi ile Yahudilerin hoşnutluğunu kazanmış ve senatör seçilmişti. Ancak 1975'de Ortadoğudan döndükten sonra, Yaser Arafat'ın lehine demeç vermesi üzerine Yahudilerin gözünden düşmüş, binlerce mektup ve telgrafla Yahudilerce protesto edilmişti. AIPAC, 1984 seçimlerinden önce Percy'i ekarte etmek için kampanyalara başlamıştır. Kampanyalar ilerledikçe AIPAC Percy'i kötülemek için harcadığı parayı arttırdı ve rakibi Tom Corcoran'ı desteklerken harcadığı para 235.000 doları buldu." *(They Dare to Speak Out sh.111)*

AMERİKA'DA EĞİTİM VE YAHUDİLER

Yahudiler Amerikan eğitim sisteminde de son derece etkilidirler. Genç beyinler koleje üniversite hayatlarından itibaren birer İsrail taraftarı olarak yetiştirilirler. Pek çok üniversitede kuruluşundan itibaren Masonlar'ın etkisine rastlanır. **Yahudi ve Mason** öğretim görevlileri öğrencilere kendi fikirlerini empoze etmektedirler.

Amerikan Yahudi Eğitim Birliği ise Amerika'daki Yahudilerin eğitimi ile ilgili olarak 1939'da kurulmuş bir organizasyondur:

"Bu kuruluş Yahudi eğitimini, tüm Yahudi halkları için en önemli mesele olarak görmektedir." *(Judaica cilt 2, sh.819)*

Yahudiler, Amerika'daki üniversite öğrencilerini İsrail sempatizanı olarak yetiştirmeye çalışırken, aynı zamanda Amerika'daki Yahudi gençleri kendi çarpık felsefelerine göre eğitmektedirler.

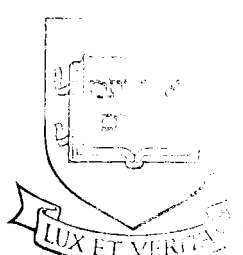
İsrail lobisi, Amerika'daki kolej ve kampüsleri çok iyi bir bilgi edinme kaynağı olarak görür. Yahudiler bunu **B'nai B'rith** ile organizeye çalışan **AIPAC** (Bkz.AIPAC Bölümü) gibi Yahudi kuruluşlarıyla yaparlar:

"AIPAC, 1979 yılında İsrail taraftarı öğrenciler yetiştirmek için bir program başlatmıştır. Bu faaliyetinde AIPAC, B'nai B'rith ile birlikte çalışır." *(They Dare to Speak Out, sh.180)*

Böylece İsrail, üniversite kampüslerindeki antisemitist faaliyetlerden haberdar olmakta ve Yahudi yanlısı propagandalar düzenli olarak organize edilmektedir.

Dartmunth Üniversitesi amblemi..
Üstte İbranice sözcüklerle yazılmış Tevrat ayetleri ve ışık saçan üçgen.

Yale Üniversitesi'nin İbranice harflerden ve Tevrat kaynaklı sembollerden oluşan amblemi.

güden kararlar alması doğaldır. **Birleşmiş Milletler, IMF ve Dünya Bankası** gibi uluslararası alanda etkinliğini göstermesi açısından çarpıcıdır. Ayrıca, **atom bombası** hakkında görüş bildirmek için 1945'te kurulmuş Askerî Komite'de çoğunlukla CFR üyeleri yer almış ve II. Dünya Savaşı'nda atom bombasının atılması kararının alınmasında da etkili rol oynamışlardır.

Yine aynı kaynakta adı geçen CFR üyeleri ise şöyledir:

Allen W.Dulles CFR'de 40 yıl direktörlük yapmıştır. Allen W.Dulles CIA'in kurulmasına öncülük etmiş ve CIA direktörü olmuştur. Hemen hemen tüm CIA Başkanları önceden komite üyeliği yapmışlardır. 1970'li yıllarda CIA Başkanlığı yapmış olan **George Bush** ve ayrıca **William Colby, Richard Helmes, William Casey,** komite üyesi **CIA Başkanları**'ndan bir kaçıdır.

ABD Başkanlarından **Richard Nixon, General Eissenhower, Wohn Anderson, George Mc.Govern, Hubert Humprey ve George Bush** ise bir dönem başkan ve başkan adayı olmuş bazı CFR üyeleridir.

ITT, IBM, STANDART OIL, NBC, WASHINGTON POST, TIME, NEW YORK TIMES gibi firma ve gazete sahipleri, üst düzey yöneticileri, bankacılar ve meclis liderlerinin konseyde görev çizelgesine üstünlüğü vardır.

ABD EKONOMİSİNDE YAHUDİLER

Yahudi ve Mason işadamları ilk kurulduğu yıllardan itibaren ABD ekonomisinde söz sahibi oldular. **Robert Moris,** Yahudi bir bankerdi ve Amerikan ihtilalinin para kaynağıydı:

"19. yüzyıl başlarında Wallstreet'te kurulan ve buraya yatırım yapan bankaların hemen hepsi birer Yahudi kuruluşuydu. Kuhn, Loeb, Lozard Freres, Goldman, Lehman kardeşler bu Yahudi ve Mason bankacılardan sadece bir kaçıdır." *(The Lobby. sh.84)*

Bu işadamlarının en önemli özellikleri, maşa olarak kullanacakları Başkan ve Senatörlerin seçim kampanyalarına milyonlarca dolar yatırmalarıdır. Daha sonra da Yahudiler, yaptıkları harcamalarla, Amerika'nın iç ve dış politikasını kendi hedefleri doğrultusunda yönlendireceklerdir. Bu gerçek, bugün için de geçerlidir.

ABD günümüzde dünya ekonomisini yönlendirmektedir. Fakat bu büyük gücün kontrolü Yahudilerin elindedir. Dünyaca tanınmış şirketler ABD'li Yahudiler tarafından kurulan çeşitli organizasyonlara üyedirler. Bu organizasyonların asıl amacı, bütün maddi gücün Yahudilerin eline geçmesini sağlamak ve dolayısıyla ülke politikasını kendi menfaatleri doğrultusunda yönlendirebilecek bir güç oluşturmaktır. Bu organizasyonların başlıcaları **Trilateral ve Business Round Table'dir.**

Raporda MOSSAD'ın yıllardır yüksek mevkilerdeki hükümet yetkililerinden faydalandığından ve bu kişiler aracılığıyla bilgi ve materyal sağlamakta olduğundan bahsediliyor. Pentagon'da her ofiste en az bir Yahudi sempatizanı vardır. Ayrıca bazı personel üyeleri zaten İsraillidir." *(They Dare to Speak Out, sh.149)*

İsrail Başbakanı **İzak Rabin**, Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanı **James Schlesinger**'la birlikte Pentagon'da.

Savunma Bakanlığı müsteşarı Les Janka'nın şu sözleri ise son derece ilgi çekicidir:

"İsrail'in Pentagon (Savunma Bakanlığı)'da en alttan en yükseğe tanıdıkları vardır. Sistemin tamamını bilirler. *(They Dare to Speak Out, sh.142)*

MOSSAD, ABD'nin geliştirdiği her türlü silahtan ve savunma teknolojisinden haberdardır. ABD'li üst düzey yetkililerinin bile bilmediği çok gizli belgeler MOSSAD aracılığıyla İsrail'in eline geçer.

Kolombiya Üniversitesi amblemi İbranice **"Tanrı'nın Işığı"** yazısıyla.

Yeshiva Üniversitesi amblemi üstte İbranice "Haham Isaac Elchanan Yehiva", altta **"Torah ve Bilgi"** yazıları

Amerikan eğitim sistemini de Siyonizmin çıkarlarına uygun yönlendiren Yahudiler, bu amaçlarını kurdukları ve etkileri altına aldıkları eğitim kurumlarıyla gerçekleştirmektedirler. Amerika'daki bazı üniversitelerin yukarıda görülen Tevrat kaynaklı amblemleri, bunu açık şekilde vurgulamaktadır.

MOSSAD:

Görüldüğü gibi eğitimden ekonomiye ve siyasete kadar Yahudiler pek çok alanda Amerika'yı kontrol altına almışlardır. İsrail Gizli Haber alma Örgütü MOSSAD da, **Beyaz Saray ve Pentagon'a (Savunma Bakanlığı)** kadar ülkenin tüm üst düzey yöneticiliklerine sızarak Amerika'nın iç ve dış politikasını gizli, en ince ayrıntısına kadar takip eder. Bu kilit noktalardaki Yahudiler, muhtemel bir antisemitist faaliyete karşı İsrail'i önceden uyarırlar. İsrail ABD'nin yalnızca iç ve dış politikasına değil, askerî ve savunma gücüne de tamamen hakimdir.

1979'da CIA konuyla ilgili 48 sayfalık bir rapor hazırlar:

"Bu raporun adı İsrail Yabancı Ajanlık ve Güvenlik Servisi'dir.

de tüm dünyada kontrolü altında tuttuğu basın organlarını harekete geçirerek, suçu **KGB ve MAFIA** gibi örgütlere yüklemiş, tüm dikkatleri üstünden çekmişti.

MOSSAD, kontrolünde tuttuğu basın organları aracılığı ile, kamuoyunu yönlendirdiği gibi, bu gücü, Senatörler ve diğer üst düzey yöneticiler için de, bir tehdit unsuru olarak kullanmaktadır:

"Paul Weyrich (eski senatör) MOSSAD'ın basın gücünü şöyle anlatıyor: "Eğer onların hoşuna gidecek bir şey yaparsanız basın organlarında sizi överler. Eğer onları kızdıracak olursanız da tam tersi olur. Basın organlarında sizi rezil ederler." *(They Dare to Speak Out, sh.36)*

MOSSAD'ın hakim olduğu basın araçları arasında özel TV kanalları da bulunmaktadır. Örgüt, bu kurumların Yahudi başkanları ve yüksek düzey yöneticileri ile ilişki içindedir. Bunların arasında, **NBC, ABC** ve Körfez Savaşı'ndan bilinen **CNN** gibi televizyon kanalları da yer alır. Bütün bu şirketler, Yahudi sermayedarlar tarafından yönetilir:

CNN, sahibi Ted Turner, ABC, başkanı Leonard Johnson, CBS, başkanı William Billy, NBS başkanı Alfred Selforman, ITF, sahibi Lord Logrid.

A.B.D BAŞKANLARI

Eski ABD Genelkurmay Başkanı **Thomas Moorer** şöyle diyor :

"Şimdiye kadar hiçbir başkanın İsrail'e karşı koyduğunu görmedim. İsrail her zaman istediğini elde eder. Amerikan halkı eğer İsrail'in hükümetimiz üzerindeki etkisini bilseydi, hemen ayaklanırdı. Milletimizin neler döndüğünden haberi yoktur." *(They Dare to Speak Out sf.161)*

Thomas Moorer, İsrail'in ABD yönetimindeki hakimiyetini cesurca ortaya koyan yöneticilerden biridir. ABD'nin kuruluşundan itibaren var olan Yahudi etkisi bugün de mevcuttur. Siyonist amaçlarını gerçekleştirmek için Yahudiler, örgütlenmelerini en yoğun ABD'de gerçekleştirmişlerdir. Ekonomik ve siyasal pek çok organizasyon Yahudi ve Masonlar'ın kontrolündedir ve bu organizasyonlar ABD'nin iç ve dış politikasını yönlendirecek güçtedir. *(bkz. AIPAC, CFR; TRIATTERAL, BUSINESS ROUND TABLE bölümleri)*

Yahudiler bu ve benzeri organizasyonları kullanarak ABD başkan ve senatör seçimlerinde son derece etkili rol oynamaktadırlar. İsrail yandaşı adaylarının seçim kampanyalarına milyonlarca dolar yatıran Yahudiler, daha sonra **Beyaz Saray** ve **Senato**'daki bu üyelere her istediklerini yaptırmışlar, bu kiralık yandaşlarını kendi menfaatleri doğrultusunda kullanmaktadırlar. ABD'de her seçim dönemi, İsrail'in menfaatini en çok koruyacak başkan ve senatör adaylarının başa getirilmesi ile sonuçlanır.

3 Eylül 1979 sayılı Newsweek'de MOSSAD'ın hükümetin içinde ve dışında olan Yahudiler sayesinde ABD desteğini sağladığından ve İsrail'in ABD'nin İsrail'e vermek istemediği teknik bilgileri bu şekilde ele geçirdiğinden bahsediliyor. ABD Savunma Ofisi Müsteşarı **David Mc Giffert:**

"İsrailliler, daha benim masama ulaşmadan belgelerden haberdar olur" diyor. *(They Dare to Speak Out, sh.151)*

ABD'nin eski Suudi Arabistan Konsolosu **John West** ise şöyle demektedir:

"Hiçbir telgrafımda İsrail'i eleştiren birşey söylemezdim. Çünkü hiçbir sır İsrail'e gizli kalmaz. İsrail hükümeti daha Washington'a ulaşmadan olayları haber alır." *(They Dare to Speak Out, sh.155)*

Görüldüğü gibi Yahudiler ABD'nin istihbarat servisine dek ulaşmış ve ülkenin Savunma sistemini kontrol altına almışlardır. Böylelikle İsrail, güvenliği ve menfaatleri açısından son derece avantajlı bir durumdadır. Dolayısıyla İsrail aleyhine gelişebilecek herhangi bir olaya hemen müdahale edebilecek ve gerekli tedbiri çok önceden alma imkanı bulabilecektir.

MOSSAD Amerika'daki faaliyetlerini gerçekleştirirken, basını da kullanmaktadır. Bu MOSSAD'ın dünya çapında kullandığı bir yöntemdir:

"MOSSAD, şu anda dünya basınını kontrol edebilmek amacıyla 250'den fazla radyo istasyonu, gazete, dergi ve yayınevi kullanıyor. Ancak, MOSSAD'ın bu tür faaliyetleri direkt olarak örgüt merkezinden yönetilmez. Bunların bir kısmı, değişik adlar altındaki Yahudi kuruluşları ya da çeşitli şubeler aracılığıyla hayata geçirilir. Aralarında NEW YORK TIMES, WASHINGTON POST gibi CIA'nin etkisi altında bulunan büyük gazeteler de var." *(2000'ne Doğru)*

Bu yayınlar verecekleri haberlerde tamamen MOSSAD'a bağlıdırlar. Onların istediklerinin dışına çıkamazlar.

"Bir keresinde Washington Post'ta, Ortadoğu hakkında tarafsız haberler çıkmaya başlamıştı. Bunun üzerine, Washington Büyük Yahudi Topluluğu Konsul'ü Başkanı Micheal Berenbaum ve yardımcıları, Washington Post'u ziyaret etmiş ve şöyle demişlerdi: 'Yapacağınız başka bir harekete müdahale edileceğini biliyorsunuz." *(They Dare to Speak Out, sh.311, 312)*

Bu yayınlar sayesinde MOSSAD, hem Yahudi propagandasını büyük bir rahatlıkla yapabilmekte, hem de yaptığı kirli işleri bu kitle iletişim araçları sayesinde gizleyebilmektedir. MOSSAD, **Kennedy** suikastinde

FRANKLİN ROSEVELT

Diğer A.B.D'li başkanlar gibi Roosvelt'de bir Yahudi dostuydu :

Birleşik Devletler 26. Başkanı **Franklin Roosevelt**

"Roosevelt'in en yakın arkadaşı ve danışmanı bir hahamdı. Stephan Wise isimli bu hahamın Roosevelt'in izlediği Yahudi taraftarı politikada çok önemli etkileri olmuştur." *(The Lobby, sh.24)*

"Roosevelt dönemi Siyonistlerin A.B.D'de en rahat ve en yoğun faaliyet yaptıkları dönemlerden biri olmuştur. Roosevelt de Wilson gibi Amerikalı Yahudilere kutsal topraklarda bir Yahudi devleti kurulması konusunda destek veriyor ve Siyonistlerle yaptığı gizli görüşmelerde dış politikasını onların isteklerine göre düzenleyeceğini söylüyordu." *(The Lobby, sf.24)*

Solda, Başkan Roosevelt'in danışmanı ve finansörü, haham **Stephan S.Wise,** Filistin topraklarında kurulması plânlanan, bir Yahudi devleti için biraraya geldiği ABD'li Siyonist milyarderlerle. Solda **Nathan Strauss, ortada Louis D.Brandeis ve Stephan S.Wise.**

ABD'de her başkanın arkasında bir Yahudi danışman ya da finansör bulunur. Büyük çoğunluğu İsrail taraftarı olan kongre üyeleri, kongreden pozitif kararlar çıkmasını sağllarlar. :

"1948'den 1988'e kadar İsrail'e yapılan yardım miktarı 28 milyar doları bulmuştur." *(The Lobby, sh.217)*

Bu, kongredeki Yahudi taraftarı üyelerin bir başarısıdır.

Yahudi ve Masonların desteğiyle üst düzey bir mevkiye getirilen politikacının politik yaşamının devamı da, yine İsrail ve Yahudilere karşı izleyeceği tutuma bağlıdır. Liderler başa geçtikten sonra da İsrail'in isteklerine göre hareket etmeye ve Yahudi örgütlerine verdikleri sözlere sadık kalmaya mecburdurlar. **Charles Percy,** 1972'de, Yahudilerin sempatisini toplayıp senatör seçilmişti. Ancak 1975'de Ortadoğu'dan döndükten sonra Yaser Arafat'ın lehine demeç vermesi sonraki seçimleri kaybetmesine mal oldu. Yahudiler tarafından başa getirilen başkanlar, senatörler ve diğer üst düzey yöneticileri, Yahudilere olan minnet borçlarını onlara hizmet ederek öderler. Zaten aksi bir tutum izlemeleri halinde bu onların politik yaşamlarına ve hatta bazen de canlarına mal olabilecektir. **John Kenedy,** yahudilere karşı çıkmayı denemiş ve bunu hayatıyla ödemiştir. Aşağıda bazı ABD başkanlarına ve bunların Yahudilerle olan ilişkilerine yer verilmiştir.

WOODROW WİLSON

Wilson çocukluğundan itibaren babası tarafından bir Yahudi sempatizanı olarak yetiştirilmiş ve Yahudilerin desteğini alarak başkan seçildikten sonra bir İsrail Devleti'nin kurulması için mücadele etmiştir. Wilson'un politik yaşamı boyunca, pek çok Yahudi liderle bağlantısı olmuştur:

"Ünlü Siyonist lider Theodor Herzl'in Beyazz Saray'daki en yakın dostu Wilson'dur." *(The Lobby, sh.17)*

Wilson, diğer batılı ülkeleri de Yahudilerin kutsal topraklarına dönmelerine ikna etmek için pek çok defalar batılı liderlerle görüşmeler yapmıştır. Peter Grose'un **"İsrael's Mind of America"** kitabında Wilson bu konuyla ilgili şöyle diyordu:

"Benim düşünceme göre, Kutsal Topraklar'ı tekrar oranın insanlarıyla doldurmaya yardım etmek zorundayız."

HARRY SALOMON TRUMAN:

"Harry S.Truman, A.B.D'nin 33. Başkanı ve 33. dereceden Masondur." *(Mimar Sinan, s.20, sf.67)*

Harry S. Truman

Kendisine dedesi Solomon Truman'ın ismi verilmiş olan Salomon Harry Truman, Yahudilerden % 75 oranında oy toplayarak başkan olmuştur. Truman'ın en güvendiği danışmanı David Niles Siyonistlerin Beyaz Saray'daki silahıdır. **"Truman Niles'e danışmadan Filistin hakkında hiçbir konuşma yapmaz ve hiçbir belge yayınlamazdı.** *"Abraham L.Sachar The Redemption of Unwanted sf.192")*

"Truman'ın en yakın arkadaşı ve finansörü olan Eddie Jacobson da bir Siyonisttir." *(They Dare to Speak Out, sf.115)*

Truman'ın bağlantıda olduğu Siyonist liderlerden biri de **Chaim Weizmann**'dir. Chaim Weizmann, İsrail'in kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanıdır, aynı zamanda Dünya Siyonist Organizasyonu Başkanlığı yapmıştır.

"Truman'ın Yahudi dostları 1948 Mart ayında Chaim Weizmann'la Truman arasında gizli bir görüşme ayarladılar. Weizmann bu görüşmeden sonra Truman'ın desteğini kazandı. Aynı yıl Mayıs ayında Weizmann Beyaz Saray'a bir mektup yazarak Filistin'de bağımsız bir Yahudi devleti kurmaları durumunda A.B.D.'nin tanıyıp tanımayacağını sordu ve Truman onu destekleyeceğini belirtti." *(The Lobby, sf.27)*

O yıl seçimlerin olması, Truman'ın cevabını zaten belirlemiş oluyordu. Daha önce Truman bir grup New Jersey'li Yahudi tarafından şöyle uyarılmışı :

"Filistin hakkında politikanızın bedeli 1948 seçimleri olur." *(They Dare to Speak Out sf.116)*

İsrail bağımsızlığını ilan ettikten hemen sonra Truman, ABD'nin İsrail'i tanıdığını açıklamıştır. *(Ayrıntılı bilgi için bkz. "Atom Bombası" bölümü)*

İsrail'in Mayıs 1948'de kuruluşundan hemen sonra **Başkan Truman,** B'nai B'rith liderleriyle Beyaz Saray'da. Masada oturan B'nai B'rith başkanı **Frank Goldman,** arkada solda **Eddie Jacobson** ve sağda **Maurice Bisgyer.**

(Resim: New York, B'nai B'rith Arşivi)

"Nixon'un geçmişte bize çok yardımı dokundu. Başkan olmayı hakketti." *(The Lobby, sf.79)*

Sonuç gerçekteen Hertzberg'in belirttiği yönde oldu ve Yahudiler diğer A.B.D başkanları gibi Nixon'u da, kendi hedeflerine uygun olarak başa geçirdiler.

"Yahudiler o yıl, Nixon'un seçim kampanyaları için yapılan harcamanın % 50'sini karşılamışlardır." *(The Lobby, sf.84)*

Birleşik Devletler 37. Başkanı **Richard Nixon,**
İsrail Başbakanı **Golda Meir** ile Beyaz Saray'da. *(Eylül, 1969)*

Nixon başa geçtikten sonra da özellikle üç Amerikalı Yahudinin tavsiyesiyle hareket etti :

"Max Fisher, Birleşik Yahudi Hareketi'nin (U.J.A) başkanıydı ve Amerikan Yahudi Komitesinin idareci kadrosundaydı ve Nixon'un uzun süre maddi destekçisi oldu: Jacob Stein (Amerikan Yahudi Organizasyonları Başkanı)ve Arthur Hertzberg. Nixon, bu üçüne gizlice Brejnev'in keendisine söz verdiğini ve 38.500 Rus Yahudisinin Filistin'e göç edeceğini açıklamıştır." *(The Lobby, sh.79)*

LYNDOON B.JOHNSON:

Johnson'un başkan olmasıyla Yahudiler için son derece olumlu bir dönem başlamış oldu. Birleşmiş Milletler İsrail temsilcisi **I.L.Kenen, İsreal's Defence Line** adlı kitabında Johnson'un Beyaz Saray'da gelmiş geçmiş en iyi Yahudi dostu olduğundan bahsetmiştir.

Birleşik Devletler 36. Başkanı, **Lyndon Johnson,**
İsrail Dışişleri **Bakanı Abba Eban** ile Beyaz Saray'da.

"Johnson döneminde İsrail'e yapılan ekonomik ve askeri yardım kredisi 15 milyon dolardan, 75 milyon dolara yükseldi. Üstelik Yahudiler bunun için lobi baskısı yapmaya da ihtiyaç duymamıştır." *(They Dare to Speak Out, sf. 120)*

RİCHARD NİXON:

A.B.D.'de Yahudilerin seçimler üzerindeki etkisinin en güzel örneklerinden biri de Nixon'un başkanlığa getirilmesidir. Daha seçim kampanyaları devam ederken Siyonistler sonucu belirlemişlerdi. Dünya Siyonist Kongresinin o dönemdeki başkanı ve Dünya Siyonist Organizasyonu kurucu üyesi **Arthur Hertzbeerg,** ki aynı zamanda kendisi ve altı nesildir ailesi hahamdır, seçim öncesi şöyle diyordu :

RONALD REAGAN

"Albert Spiegel, uzun süre Reagan'ın finansörlüğünü yapan bir Yahudidir." *(They Dare to Speak Out, sh.132)*

Ronald Reagan

Reagan, Amerika'daki Yahudiler'den % 40 oranında oy alarak başkan oluş ve iktidara gelir gelmez Yahudilerle olan yakınlığını artırmıştır. Reagan'ın 13 Aralık 1980'de **İzak Şamir**'le yaptığı görüşmeden sonra İsrail'e yapılan askeri ve ekonomik yardımda meydana gelen büyük artış dikkat çekicidir. Reagan hem iç hem dış politikada Yahudilere çok geniş imkanlar tanımıştır. Reagan döneminde İsrail'e hiç bir dönemde olmadığı kadar askeri yardım yapılmıştır. Reagan'ın İsrail'e yaptığı sayısız yardımlar, onun ikinci defa başkan olmasını sağlayan en önemli faktördür:

"B'nai B'rith liderleri ve AIPAC'da Reagan'ı sonuna kadar desteklemişlerdir." *(They Dare to Speak Out, sh.266)*

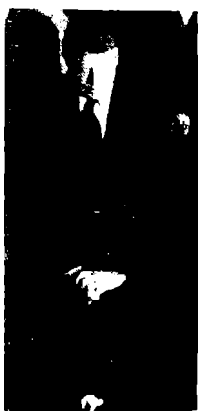

Başkan Reagan, **"Washington Büyük Locası"**nda tekris edilmiş ve **"Royal Arch"** derecesine yükseltilmiştir.

Üstte solda, **Reagan** seçim kampanyası sırasında **B'nai B'rith** toplantılarının birinde, konuşma yaparken görülüyor. Aynı toplantıda Reagan'ın finansörü Yahudi **Albert Spiegel** de yer almıştı. (Üstte sağda)

Nixon'un Yahudilerin kongre üzerindeki etkisini ifade eden şu sözleri son derece ilgi çekicidir:

"Bütün mesele Kongre üyelerinin Yahudiler tarafından idare ediliyor olmasıdır." *(The Lobby, sh.78)*

ABD'nin 39. Başkanı Carter, başında takkesiyle, Yahudi Mezarlığı'nda dua ederken.

JİMMY CARTER

Yahudi senatör Carter'in başkan olmasında AIPAC kilit bir rol oynamıştır. Daha sonra AIPAC, Beyaz Saray'daki gelişmeleri ayrıntılarıyla takip etmiş ve Kongre'deki kararların istediği yönde olmasını sağlamıştı. AIPAC, Carter'in Yahudiler lehine güttüğü Arap politikası hakkında Time dergisine şu demeci vermekte bir sakınca görmemiştir:

"İnsanlar daha önce Yahudi lobilerinin icraatlarını gördüklerini sanıyorlar. Ama henüz birşey görmüş değiller." *(The Lobby, sh.104)*

Carter, İsrail'e olan bağlılığını pek çok defa açıkça vurgulamıştır. Yahudi liderlerle Beyaz Saray'da yaptığı bir toplantıda Carter şöyle demiştir:

"İsrail'i üzeceğime, politik hayatıma son vermeyi tercih ederim." *(Middle East Contemporary Survey, sh.30)*

Ayrıca Carter, bir röportajda İsrail'in kutsal topraklardaki hakimiyetine olan inancını şöyle vurgulamıştır:

"İsrail'in başarısı politik bir mesele değildir, gerçekleşmesi şart olan bir inançtır." *(21.6.1976 Time)*

Jimmy Carter'ın da diğer ABD başkanları gibi İsrail'in savunma gücüne önemli katkıları olmuştur:

"Carter dönemi, İsrail'in ABD'den en yoğun askeri yardem gördüğü dönemlerden biridir." (They Dare to Speak Out, sh.145)

GEORGE BUSH

Amerikan Dışişleri Bakanları her zaman İsrail yanlısı bir politika izlemiş ve Yahudi Lobisi'ne olan sadakatlerini ispat etmeye çalışmışlardır.

Amerikan Hükümeti'nin Ortadoğu'da izlediği politikaların bir numaralı sorumlusu olan James Baker'in, **"mekik diplomasisi"** adı altında bölgede kurduğu ikili ilişkiler de, İsrail'in çıkarlarını korumaya yönelik olmuştur.

Yandaki resimde Amerika Birleşik Devletleri'nin günümüz Dışişleri Bakanı **James Baker**, başında Yahudi takkesi ile, Yahudi mezarına çelenk koyarken görülüyor.

Amerika Birleşik Devletlerinin kırkbirinci ve en son başkanı George **Bush** da, göreve seçilmesinden itibaren, İsrail yanlısı tutumuyla Yahudilere hizmet eden başkanlardan birisi olmuştur.

George Bush

70'li yıllarda CIA başkanlığı yapmış olan George Bush, aynı zamanda, CFR ve TRILAT-ERAL gibi Yahudiler'in yönlendirdiği ekonomik ve siyasal organizasyonların da üyesi olmuştur.

G.Bush, 1975 yılında **Birleşmiş Milletler Genel Kurulu**'nda kabul edilen ve Siyonizm'i ırk ayrımcılığı olarak tanımlayan 3379 sayılı kararın iptalini savunarak, İsrail'e arka çıkmıştır. Şu sözler Başkan'ın tavrını ortaya koymaktadır:

"Siyonizm'i ırkçılıkla özdeşleştiren Birleşmiş Milletler kararı bir an önce geri alınmalıdır... Her Ulusun doğal hakkı olan milliyetçilik İsrail'den esirgenmemelidir." *(George Bush'un 23 Eylül 1991'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmasından) (Masonluk ve Kapitalizm, Araştırma Yayıncılık, 1992, İst. S. 254-276)*

Eski Amerika Dışişleri Bakanı **Henry Kessinger,** İsrail'e varışında Dışişleri Bakanı **Abba Eban** ve ABD Büyükelçisi tarafından karşılanırken.

Yanda, eski Amerikan Dışişleri Bakanı **George Schultz,** dindarlığını gösteren takkesi ile **New York Sinegogu'nda** konuşma yaparken görülüyor. Altta ise, Schultz, Yahudi liderlerle **"kutsal yemek"** töreninde.

BUSINESS ROUND TABLE

Birbirinden bağımsız görünen dünyanın en büyük şirket ve kuruluşları bu organizasyona bağımlı olarak faaliyet gösterir. Bilderberg'in emirleri doğrultusunda hareket eden bu komisyon dünya ekonomisini az bir sayıda uluslararası şirketle kontrol eder. 1970'lerde Yahudi ve Mason sermayeli şirketlerin işadamları Amerika'nın dünya ekonomisindeki egemenliğini sağlamak için bir araya getiren bu kuruluş hemen Amerika'nın en önde gelen, politik güce sahip şirketler topluluğu halini almıştır. Kısa süre içinde ülkenin 200 kadar en büyük şirketini bünyesinde toplamıştır. Amerika'nın tüm iş sahasının sesini oluşturan bu Masonik kuruluş, ülkenin ekonomik ve siyasi politikalarında önemli bir yere sahiptir.

Politika Komitesi hükümetin kanun çıkarmasında aktif bir rol alarak kendi istedikleri kararları aldırtırlar. Dünyanın en güçlü ekonomisi olan Amerikan ekonomisini vergi, enflasyon, enerji kullanımı ve işsizlik gibi kilit noktalarda kontrolü altında tutan Business Round Table, dolayısıyla diğer bütün ülkelerin ekonomisini de kontrol altında tutmaktadır. Birçok Yahudi şirketin desteklediği bu kuruluş, çok güçlü bir lobi konumundadır. Bu sayede Amerikan siyasi hayatı, özellikle de Kongre üzerinde çok etkilidir. Bu şekilde istediklerini kanunu onaylatır, istemediklerini reddettirirler. Özellikle İsrail'in ve Siyonizm'in çıkarlarını ilgilendiren konularda çok hassas davranan kurum, aleyhte hiçbir kararı Kogre'den çıkartmamıştır.

DÜNYAYA AÇILAN PENCERE

Patronlar hükümeti

"Bu etkinin en çarpıcı örneklerinden birisi, sanayi ve ticari alanlardan tekelleşmeyi engelleyen Anti-tröst yasasının sustu-rulmasıdır. Üye şirketlerin çıkarlarını koruyup garanti altına almak için de, İşçi Kanunu Reform Kararnamesi'ni feshettir-diler. Böylece işçi haklarını ve ücretlerini kısıtlayıp, birliğin gücünü daha da arttırdılar. 1978 yılında ise, Tüketiciyi Koruma Kararnamesi'ne saldırıp, bu kanunu da kaldırdılar.

(People's Almanac, sh. 84)

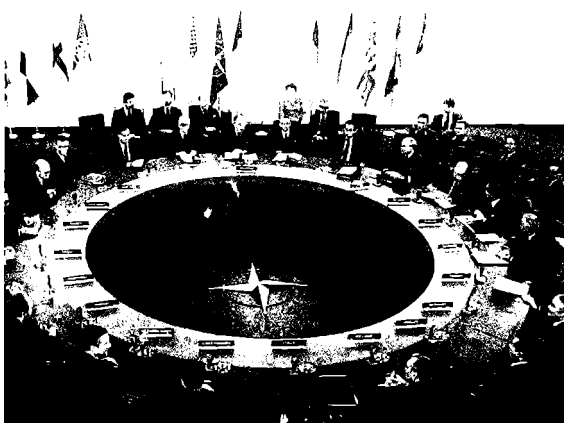
NATO
(NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION)

"NATO'nun kurulmasına Amerika'da en güçlü Yahudi lobilerinden CFR toplantılarında karar verilmiştir." *Memoires, Jean Monnet s.419*

"Kurucuları arasında Bilderberg üyesi Joseph Luns, Yahudi ve Bilderberg üyesi George Marshall, hem CFR hem de Bilderberg'e üye Dean Acheson bulunur." *(Jean Monnet, Memoires, sh.49)*

NATO'nun ilk başkomutanlığını da Amerika'nın Yahudi devlet başkanlarından Dwight Eisenhower yapmıştır. NATO Genel Sekreterlerinden Spaak, Lord Carrington, Joseph Luns, General Lemnitzer, şu anki NATO Müttefik Komutanı John Galvin ve Genel sekreteri Manfred Wörner Bilderberg üyesi NATO yetkililerinden sadece birkaçıdır.

"1991 yılında New York'ta yapılan Bilderberg toplantısına NATO Genel Sekreteri Manfred Wörner, NATO Müttefik Kuvvetleri Komutanı John Galvin, Belçika Başbakanı Mason Wilfred Martens, Fransa Savunma Bakanı Jean Pierre Chevenment, Portekiz Dışişleri Bakanı Joa de Deus Pinherio, Yunanistan Dışişleri Bakanı Antonis Salaras, A.B.D. Dışişleri Bakanı Yardımcısı Lawrance Eagleburger katılan ünlü yetkilerdendir."
(2000'e Doğru Dergisi) (Şeytanın Dini Masonluk, Araştırma Yayıncılık, 1993, İst. S. 148-149)

Birliğin kısa sürede zenginleşmesinin önemli sebeplerinden biri ülkenin en çok kazanan fakat en az vergi ödeyen şirketlerden oluşmasıdır. Yahudiler tarafından kurulan ve Masonik bedellere hizmet eden Federal Reserve'in (Amerikan Merkez Bankası) hesaplarının kontrol edilmesi de yine Business Round Table tarafından engellenmiştir. Federal düzenlemelerin şirketlere her yıl ne kadara mal olduğunu inceleyip bunu kendi çıkarları için düzenlemişlerdir.

Bu kuruluş tüm endüstri ve iş sahasında Masonları bir araya getirir.

*"Bendix Anonim'den William M. Agee, Bechel'den **George P. Shultz**, Bank Amerika'dan A.V. Clausen. Bu üyeler kuruluşun politika komitesinde yer alırlar. **Ronald Reagan dönemi Hazine Bakanı Donald Reagan**"da bu kuruluşa üyedir. CFR ve Bilderberg'te aktif bir rol alan Walter Lipmann bu kuruluşta da önemli bir konuma sahiptir."* *(Lectures Françaises, sayı 214, sh.31-34).*

Dünyadaki hemen hemen tüm Yahudi petrol şirketleri: Standart Oil, Exxon, Texaco, Atlantik Richfield Oil, Gulf Oil, Shell'de kuruluşun üyeleri arasında yer almıştır. Ağır endüstri alanında U.S. Çelik, Bethlehem Çelik, Boeing Co. Ve Caterpillar Co. da bu birliğe katılmıştır. Üretim şirketlerinden Johnson & Johnson, Procter & Gamble da kuruluşu üretim yönünden üyeliği ile desteklemiştir. Citicorp ve J.P. Morgon & Co finansman endüstrisi olarak bu birliğe katılmıştır. Ayrıca General Foods, General Mills, Coca-Cola, Pasific, Gas & Electric, AT & T, Campbell Soup Co, Kraft Inc, Nabisco Co. gibi şirketlerde üyedirler. En ünlü mağaza zincirlerinden Macy's Penney and Sears Reobuck and Co.

Türkiye'den de Yahudi Jak Kamhi Round table üyesi

Sigorta şirketlerinin en güçlüsü olan Metropolitan Life & Prudental bu kuruluşun gelişmesine büyük katkıda bulunmuştur.

*"Dünyaca ünlü Yahudi şirketlerinden **General Motors, Transworld Airlines, Dow Chemical, Allied Chemical Corp., Du Pont ve Eli Lilly & Co. bu kuruluşun faaliyetlerinde büyük rol oynamıştır.**" (People's Almanac, sh.84)*

Özellikle Yahudi şirketlerini etkileyecek olan bu yasanın engellenmesi ile, bütün ekonomiyi kendi istekleri doğrultusunda yönlerdirmelerini, fiyat artışlarını ve enflasyonu kontrolleri altında tutmalarını engelleyecek hiçbir engel kalmamışur.

Lobinin etkileri sadece Amerikan ekonomik ve siyasi hayatıyla sınırlı değildir. Dünya siyasetinde de etkili olan bu kuruluşun lobi faaliyetleri sayesinde, İsrail'in lehine olmayan hiçbir kanun, askeri veya ekonomik yardım paketi yürürlüğe giremez. Bu gerçek ABD Dışişleri Bakanlık İlişkileri'nden sorumlu John G. Rancy'nin 1983 yılında Liberya Devlet Başkanı Samuel Doe'ya yazdığı mektupta açıkça görülmektedir:

"Bilindiği gibi, Yahudiler Amerikan ticaret yaşamında büyük bir rol oynarlar. Onların bu maddi gücü, Yahudi lobisini siyasi açıdan güçlenmesine de neden olmuştur. Eğer İsrail ile yakın işbirliğine giderseniz, size planlanan desteği sağlamak büyük ölçüde kolaylaşacaktır."

1970'lerden itibaren başkanlık seçimlerinde CFR ile birlikte istediği adayı seçtiren Business Round Table, siyasi alanda gövde gösterisi yapmaktadır. Amerikan seçimlerinde hiçbir aday Yahudi lobisinin oylarını kendi saflarına almadan seçimi kazanamaz. Bunun farkında olan adaylar, seçim kampanyaları boyunca İsrail'in çıkarları doğrultusunda vaadlerde bulunurlar. Beyaz Saray'a seçilen Başkan'a düşen ise, kendisini seçtiren bu topluluğa karşı verdiği sözleri yerine getirmektir.

Jimmy Carter ölen Yahudiler için dua ederken

Böylece dünyanın en güçlü devletinin Başkanı'nı etkileri altına alan Business Round Table, askeri, ekonomik ve politik alanlarda yaptığı lobi faaliyetleri sayesinde Siyonist hedefler doğrultusunda kanunlar çıkartır. Bu Masonik komisyon gücünü daha arttırıp, önünde hiçbir engel bırakmamak için, üzerinde büyük bir kısıtlama yapan **vergi kanununu kaldırtmıştır.**

"Komisyon üyesi Başkan Carter'da bu kanunun kaldırılması için ağırlığını kullanmış ve kaldırtmıştır." *(People's Almanac, Sh. 84)*

TRILATERAL

Amerika, Japonya ve Batı Avrupa'nın fikir adamları, politikacıları, 300 kadar önde gelen işadamı ile beraber Trilateral grubunu oluşturmuştur. Bu Masonik komisyon dünyadaki bu üç bölge arasında politik ve ekonomik tekeli geliştirmek için kurulmuş özel bir komitedir.

"Bu komisyon Yahudi banka finansörü olan David Rockefeller'in fikridir. 1972 yılındaki bir Bilderberg toplantısından sonra Rockefeller, komisyona üye olarak uluslararası Mason finansörleri, üst düzey politikacıları ve ünlü Yahudileri bir araya getirmeye başladı. Komisyonun kurulmasında kendisine en büyük desteği yine bir Yahudi olan Zbigniew Brezinski vermiştir." *(L'ONU et le Gouvernement Mondial, Lectures, Françaises, sayı 235, sh.7)*

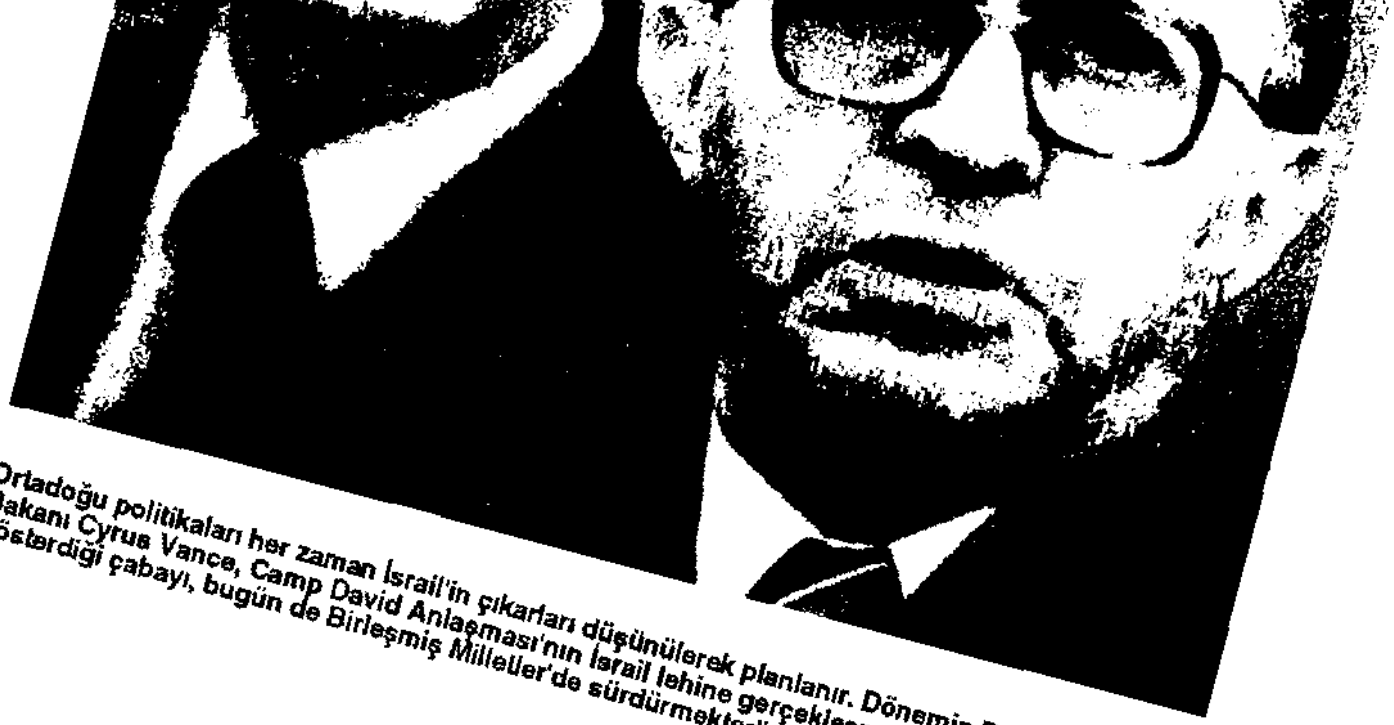
Birçok Siyoniat teşkilatın başkanı ve finansörü Yahudi David Rockefeller Trilateral'i kurmuştur.

Trilateral ilk olarak Kasım 1973'te Tokyo'da toplandı ve bu toplantıyı **Brezinski** yönetti. Rockefeller ve Brezinski liderliğinde Trilateral, ülkeler arasında aktif ortaklık için çalışmaları son hızıyla devam ettirdi.

Bilderberg'in yan kolu olan Trilateral'in en büyük amacı kontrolündeki Yahudi tröstler yoluyla ekonomik ve siyasi güç elde ederek dünya ekonomik ve siyasi politikalarına hakim olmaktır. Komisyon üyesi **Fred Bergsten** dünya hakimiyetinin hangi yolla elde edileceğini şu sözleri ile belirtmiştir:

"Liberal enternasyonalizm bizim inancımızdır"

Komisyonun üç merkezi **New York**, **Paris**, ve **Tokya**'da bulunur. Her bölge, bu komitenin Masonik amaçları doğrultusunda kendi aktivitelerini hazırlama sorumluluğunu almıştır. Rockefeller'in ismi en başta olmak üzere Exxon, General Motors, Bechtel ve Time Inc. gibi Yahudi şirketlerin desteğiyle kurulan Kuzey Amerikan Bölümü'nün başına David Rockefeller geçti. (1977). Masonik olan tüm kuruluşlar gibi bu komisyonda gizli olarak, halka kapalı toplanmaktadır.

Ortadoğu politikaları her zaman İsrail'in çıkarları düşünülerek planlanır. Dönemin Dışişleri Bakanı Cyrus Vance, Camp David Anlaşması'nın İsrail lehine gerçekleşmesi için 1978'de gösterdiği çabayı, bugün de Birleşmiş Milletler'de sürdürmektedir.

Bu toplantılar senede bir kere sırayla üç bölgede yapılır. 30 üyeden oluşan bir yönetim kadrosu her ülkenin ekonomik işlerini yönetir. Komisyonun aktivitelerini anlatan "**Trialogue**" adı altında bir dergi ve "**Üçgen Kağıtlar**" adında kendi kontrollerini sağlamlaştıracak politika tavsiye raporları yayınlarlar.

Trilateral Amerikan Başkanlarını Masonik İdealler Doğrultusunda Seçmiştir

1980 başkanlık seçimlerinde Trilateral Komisyon'u olay yaptı. Bağımsız aday John Anderson ve Cumhuriyetçi aday George Bush Trilateral'ın üyeleri oldukları için eleştirildiler. Aynı süre içinde Carter da Trilateral'daki üç yıllık üyeliğinin onu kukla haline getirdiği iddiasının çıkması, Carter'ın bu komisyonunun çıkarlarını ne derece gözettiğini gösterir.

Bu komisyon ilk bakışta ekonomik olarak faaliyette bulunuyor gibi görünmesine rağmen tüm ekonomik gücünü Yahudilerin dünya hakimiyetini en kısa zamanda gerçekleştirmek için kullanır. Komisyonun etkisinin en açık olduğu dönem Carter dönemidir. Çünkü Başkan Carter 1973'te grubun asli üyesi olmuştur. Georgia Eyalet başkanı, Rockefeller'ın Beyaz Saray'a girişi Komisyon'da edindiği güçlü Yahudi ve Mason finansman liderlerinin desteği ile mümkün oldu. Yahudi liderlerin dünyayı istedikleri gibi yönetebilmeleri için Carter gibi sadık bir Mason, başkanlık için oldukça ideal biri idi. Carter'ın kendi kampanya şefi şöyle demiştir:

"Yahudi David Rockefeller ve Yahudi Zbigniew, Yahudi başkan adayı Carter'ın üzerinde çalışabilecekleri ideal politikacı olduğu konusunda anlaşmışlardı." *(People's Almanac, sh.90)*

Amerikan Dış Politikasını Da Trilateral Yönledirir

Carter Amerika Birleşik Devletleri'nin politikalarının belirlenmesinde Trilateral'ı yol gösterici olarak kabul etmiştir. Birçok ifadesinde Trilateral düşüncesini yansıtmıştır. Özellikle şu ifadesi Carter'ın düşüncelerini açıkca yansıtmaktadır.

"Bizim için Kuzey Amerika, Avrupa ve Japonya arasında bir ortaklık arama zamanı gelmiştir." *(People's Almanac, sh.93)*

yakın takibe ve kıskaca almıştır. Yapılan bu lobi faaliyetlerinin sonucunda Masonik planların gerçekleştirilmesi için gerekli adımlar kolaylıkla atılmış ve İsrail'in Ortadoğu'daki etkinliği ve dokunulmazlığı her geçen gün artmıştır.

"Carter'ın yardımcısı ***Walter Mondale,*** *Dışişleri Bakanı* ***Cyrus Vance,*** *Devlet Bakanı Yardımcısı* ***Warren Christopher,*** *Hazine Bakanı* ***W. Michael Blumenthal,*** *Savunma Bakanı* ***Harold Brown,*** *B.M. temsilcisi* ***Andrew Young,*** *Carter'ın Güvenlik Danışmanı Yahudi* ***Zbigniew Brezinski,*** *ayrıca Ronald Reagan'ın Ekonomi Danışmanı ve Savunma Bakanı* ***Caspar Weinberger*** *trilateral üyesidir.*

Eski Dışişleri Bakanı Yardımcısı ***Lane Kirkland*** *her iki organizasyon (Trilateral ve CFR) üyedir. Bilderberg'ten Yahudi* ***Giovanni Agnelli,*** *Ünlü Yahudi ailesinden Fransız* ***Baron Edmond de Rotschild,*** *Trilateral'in listesinin başında yer alır. Dünyanın en büyük bankaları olan Bank of Tokyo, Fuji Bank, Bank of Madrid, Barclay's Bank, Royal Dutch Petroleum ve Yahudi anonim şirketler, Exxon, Lehman Brothers, Sears, Boeing, Coca Cola ve Sony, Toyota ve Mitsubishi gibi şirketlerin temsilcileri ve yönetim kadrosu komisyona üyedir."* *(Lectures Françaises, sayı 236, sh. 10)*

Ayrıca basında da La Stampa, Chicago Sun-Times ve Minneapolis Star ve Tribune de Trilateral'e üye olup kamuoyunu komisyonun istekleri çerçevesinde yönlendirmeyi sürdürmüştür. *(Şeytan'ın Dini Masonluk, Araştırma Yayıncılık, 1993, İst. S.160-167)*

Bir dönem Amerikan ve dünya politikasını yöneten (soldan sağa) Cyrus Wance, Andrew Young, Jimmy Carter, Zbigniew Brzezinski bir basın toplantısında toplu halde (yanda). Bu üst düzey yöneticilerin hepsi Trilateral Komisyon'un üyesidir.

3 Yahudi Başkan Gerald Ford, David Rockefeller ve geleceğin Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brezinski Trilateral Komisyon'un yönetim kurulu toplantısında (1974

Carter etrafındaki 25'ten fazla üst dereceli resmi makamlarını Trilateral'in Mason üyeleri ile doldurmuştur. **Komisyon yine Yahudi ve Mason kontrolünde olan IMF ve Dünya Bankası'na kaynak oluşturup güçlendirmiştir. Petrol krizi taktiğini kullanarak borç almaya zorlanan az gelişmiş ülkelere geri alamayacağını bildiği halde borçlandırarak kendine bağımlı kılmıştır.**

"Özellikle Rockefeller'ın bankası Chase Manhattan Bank toplam 52 milyar dolar borç verdi. Grubun en çok tartışmaya açık yayın organı, komisyonun dünyayı belli bir tabakanın yönetmesini amaçladığı iddialarını desteklerdi." *(A.g.e. sh.93)*

Bu komisyonun en büyük başarılarından biri, Carter dönemindeki Mason politikacılardan kilit olanları bünyesinde barındırmasıdır. Bu şekilde Beyaz Sarayı ve yakın çevresini ve özellikle de Kongre üyelerini

DÜNYA SİLAH SANAYİ GDD KONTROLÜNDE

Siyonistler yalnızca ekonomilerini finanse ettikleri ülkelerin siyasetlerini kontrol altına alıp savaşa sürüklemek suretiyle değil, aynı zamanda doğrudan silah üretimini tekellerinde tuturak da savaşlara gerekli zemini hazırlamışlardır. **Silah üreticileri arasında son yüzyılın en meşhur ve en önemlileri iki dev Siyonist sermayedardır:** Almanya'da **KRUPP**, ABD'de ise **BARUCH.**

KRUPP

Almanya'yı silahlandırarak İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesinde en büyük rolü oynayan Siyonist silah üreticisidir. **Krupp** yalnızca II. Dünya Savaşı döneminde değil, daha 19. yüzyılın ortalarından itibaren Avrupa'daki en büyük silah üreticisi olarak dev bir üretim potansiyeline sahipti. Krupp gelişimini ve şirketlerinin temel finansmanını devrinin (1804-1878) en büyük bankeri Siyonist **Abraham Oppenheim**'den almıştı. 1800'lerin sonlarına doğru Krupp, Rusya, Belçika, Hollanda, İspanya, İsviçre, Avusturya ve İngiltere'ye silah satarak I. Dünya Savaşının çıkması için gerekli alt yapıyı oluşturmuştur.

Alfred Krupp'un, **"Prusya'yı daha iyi silahlandırmak için elimden geleni yapacağım"** sözü de meşhurdur.

Gustav Krupp(en sağda) **Hitler** ile birlikte. 28 Haziran günü Krupp'un ayağına gitmek zorunda kalan Hitler, buyruklarını alır.

(German Economy in Nazi Period, Charles Bettleheim, sf.25)

BERNARD BARUCH

Yüzyılın en büyük silah tüccarlarından Yahudi Bernad Baruch

Almanya'daki Siyonist sermayeli silah şirketi Krupp'un yanı sıra, Amerika'da da diğer bir Siyonist kapitalist, dünya silah sanayisinin en büyük üretimini elinde tutmaktaydı: **Bernard Baruch.**

20. yüzyılın en büyük silah tüccarlarından olan Bernard Baruch da, diğer bütün meslektaşları gibi bir Siyonistti. Bernard Baruch 1914'te Amerika'daki 246 silah fabrikasından 243'ünün sahibi olma gibi bir rekoru elinde tutmaktaydı. Bu sırada tüm Amerikan ekonomisi hemen hemen Baruch'un kontrolünde sayılabilirdi.

1916'da Başkan **Wilson** tarafından **Milli Savunma Konseyi Danışma Kurulu**'na atanmış, daha sonra hayatı boyunca tüm ABD Devlet Başkanlarının askeri ve ekonomik danışmanlığını yapmıştır.

Baruch, I. Dünya Savaşı esnasında ABD Savaş Endüstrisi Başkanlığı yapmış, aynı zamanda birçok Avrupa ülkesinin silahlanmasında önemli katkılarda bulunmuştur. Amerika'nın endüstriyel ve ekonomik kaynaklarını savaşa karşı hazırlık amacı ile organize etmiştir.

Bunların yanısıra, İtalya'daki **Makedonya Rizorta Mason Locası**'nın üstadı İtalyan casusu Siyonist **Emanuel Karasso** vasıtası ile Arnavut ihtilalalcilerine 14 milyon dolarlık silah ve teçhizat yardımı yapmıştır.

II. Dünya Savaşı sırasında da ülkelerin silahlandırılmasında etkin bir rol üstlenmiştir.

Baruch, 1945 senesinde Japonya'ya atılan **atom bombası**'nın üretiminden patlatılmasına kadar tüm aşamalarını idare ve finanse etmiştir.

İsrail Devleti'nin kuruluşuna büyük katkılarda bulunmuş, ancak bir Siyonist olarak bu devletin kuruluşunu yetirli görmediğini ifade etmiştir: **"Baruch, İsrail'in kurulmasını çözümün yalnızca bir bölümü olarak görüyordu."**

1946'da Birleşmiş Milletler Atom Enerjisi Komisyonu'nun delegesi olarak Amerika'nın nükleer silahlar konusundaki temsilciliğini yapmıştır.

İbranice'de **"kutsal"** anlamına gelen Baruch ismi, başta iki büyük Dünya Savaşı olmak üzere, 20. yüzyılın daha başka birçok kanlı savaş ve olayının altına imzasını atarak kutsal bir Siyonist ibadetini yerine getirmiştir.

Kaynaklar:

1. Foreign Relations of United States, 1946

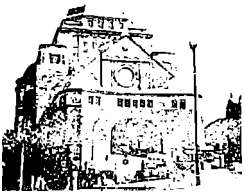
2. The Universal Jewish Encyclopedia, c.1, sf.98

3. Encyclopedaia Judaica, c.4, sf.269

4. Bernard Baruch, "My Own Story"

5. Encyclopedia Americana.

Alfred Krupp ünlü Siemens fabrikalarının kurucusu Siyonist **Karl Wilhelm Siemens**'le birlikte silah çeliği üretiminde işbirliği yapmıştır. Ürettiği silahlar en kaliteli silah seçildiğinde, **"Şu andan itibaren; Almanya'nın geleceğini elinde tutan grubu kendimizle birlikte sürüklemekteyiz"** diyerek Almanya'nın ve tüm Avrupa'nın kaderindeki önemini vurgulamıştır.

Savaştan sonra **Krupp**'un silahlarının sergilendiği Essen'deki sinegog

Krupp'un önemli bir özelliği silah satışını karşılıklı düşman olan ülkelere yapmasıdır. Osmanlı İmparatorluğu ve Çarlık Rusyası'na karşılıklı silah satışı yaparak 93 harbini çift taraflı körüklemiştir. 19. yüzyılda Almanya'nın silah üretimini tekelinde tutmuştur. Bu süreç içinde gerek Almanya'yı, gerekse diğer kilit ülkeleri savaşa hazırlayan ve kışkırtan Krupp'tur. Amaç ticari ya da milli menfaatlerden çok öte, Siyonist ideallerinin önünde dikilen güçleri ve pürüzleri yok etmekti. Siyonizmin menfaatleri doğrultusunda son derece göstermelik gerekçelerle çıkartılan I. Dünya Savaşı sonucunda Siyonistlerin yıllar boyu II. Abdülhamit'ten dilendikleri Filistin toprakları Osmanlı İmparatorlu'ndan koparılmış ve bu imparatorluk ortadan kaldırılmıştır.

Arndt Krupp, Alfried Krupp'un torunu. Krupp silah imparatorluğunun son varisi: **KUDÜS Kutsal Tapınağının Yüksek Dereceli Nişan Şövalyesi"** ünvanını aldığı gün

Krupp, Hitler'in iktidara getirilmesi için diğer Siyonist sanayicilerle birlikte en büyük gayreti gösterenlerden biridir. Hitler'in istediği zaman yararlanabileceği özel bir harcama fonu kurulmasına ön ayak olmuştur. Krupp ve diğer Siyonist sermayedarlar, Naziler'in koyu bir baskı ve terör ortamında yürüttükleri seçim kampanyasına yüklü parasal bağışlarda bulunmuşlardır. Krupp ve seçim kampanyasında Hitler'i finanse etmiş olan diğer Siyonist şirket sahipleri, Hitler iktidara geldikten sonra hükümetin ekonomik danışmanları olarak göreve başlamışlardır. Hitler'in iktidara geldiği 1933'ten, savaşın sona erdiği 1946 senesine kadar Krupp net karını % 433 oranında artırmıştır.

Hitler, bir konuşmasında Krupp'a olan sadakatini şöyle dile getirmiştir: **"132 yıllık aile şirketi olan Krupp firması Almanya'nın askeri gücüne yaptığı katkılarından dolayı en yüksek ödüle layıktır."**

KAYNAKLAR

- *"The Arms of Krupp (1587-1968")*, *William Manchester.*
- *"Krupps, The Story of an Industrial Empire. Von Klass.*
- *"Krupp", Bernt Engelmann*

Nazi Almanyası'nda Siyonist Basın İmparatorluğu

II. Dünya Savaşı öncesinde, Hitler'in Nasyonal Sosyalist partisini iktidara getirmesinde, Alman basınını tekeline almış Siyonist yayın kuruluşları çok büyük rol oynamışlardır. Siyonist basın monopolü, halkı Almanya'da yaygınlaştırmak istedikleri ırkçı nasyonal-sosyalist ideoloji doğrultusunda yönlendirip bu ülkeyi en büyük savaşın ateşleyicisi durumuna sokmuştur. Bu büyük Siyonist basın-yayın kuruluşlarından bazıları şunlardı:

- Ullstein (ailesi) yayınevi: Berliner İllustrirte, BZ am Mittg, Berliner Morgenpost Berliner Zeitung, Vossiche Zeitung, Deutsche Allgemenie Zeitung isimli gazetelerin sahibi.

Politik olmayan yayınları: Dame, Baumwelt, Verkehrstechnik, Sieben Tage (radiprogram dergisi), Herteren Fridolin, Grune Post

- Mosse (ailesi) Yayınevi: Berliner Morgenzeitung, Berliner Tageblatt, Berliner Volk-Zeitung, 8-Uhr Abendolatt, Annocen-Expedition, Rudolf-Mosse-Code.

Mosse Hitler için dev reklam kampanları düzenlemiştir.

-Hugenberg basın imparatorluğu Scherl Yayınevi:

Bütün Almanya'nın fikrini yönlendiren bu yayınevi, kurucusu August Scherl'in ismini taşıyordu. Ancak 1. Dünya Savaşından önce el değiştirerek Siyonist olan Rhein ağır sanayisinin eline geçmiştir. Yayınevini, Agust Scherl'den gizli bir grup satın almıştır. Bu gizli meclis üyelerinin bir kısmı şunlardı: Oppenheim (Siyonist), Speyer (Siyonist), Luis Hagen (Siyonist). Siemens (Siyonist), Bosch (Mason). II. Dünya savaşından önce bu yayınevini Krupp'un genel müdür ve gizli danışmanı olan Siyonist Dr. Alfred Hugenberg devralmıştır. Siyonist Krupp ve Ruhr endüstrisinin yardımıyla basın imparatorluğunu kurmuştur. Yayınları: İnternational Haber Acentası, Telegraphen-Union (TV) Telegraf Birliği, Allegmeine Anzeigengelellschaft en büyük Alman ilan acentası Wirschafts-stelle der Provinzpresse (Wipro), Natuum Darlehens AG, Vera Verlagsan-stalt GmbH, Berliner Lokalanzeiger, Die Woche ile büyük ve orta şehirlerdeki 14 önemli gazetede.

Hugenberg Film Şirketi:

Universal-Film AG (UFA): Kurucuları, **Hugenberg. Ruhr Bölgesi sanayicileri** ve 1917'de Siyonist **Emil Georg von Strauss** (Emil Georg von Strauss aynı zamanda Lufthansa'nın kurucularından, Deutsche Bank'ın yönetim kurulu üyesi ve Georg von Siemens'in özel danışmanıdır.)

Siyonistler II. dünya savaşı öncesi film şirketleri aracılığıyla savaşı teşvik edici filmler göstererek halkı kırşkırtmış, Hitler ve Nasyonal-Sosyalist Parti'nin ateşli propagandalarını yapmışlardır. Propagandanın

Hitler'in hava kuvvetlerini yahudiler kurmuştur

Yahudi şirketi Lufthansa'nın II. Dünya Savaşı'nda ürettiği savaş uçağı. Uçağın üzerindeki gamalı haçlar Yahudi-Nazi işbirliğini sembolize ediyor

Nazi Hava Kuvvetleri'ne Yahudi Desteği LUFTHANSA

II. Dünya Savaşı sırasında Hitler'in hava filosuna en çok savaş uçağı üreten şirket, Siyonistlerin kurmuş olduğu **Lufthansa**'dır. Lufthansa, Siyonistlerin idaresindeki **Deutsche Bank**'ın finansmanıyla **AEG, Hapag, Deutsche Aero Lloyd, Junkers** gibi büyük Siyonist sanayi şirketlerinin bir araya gelmesiyle kuruldu. *(Die zeit im Fluge, Geschichte der Lufthansa 1926 bis 1990, sf.15)*

Böylece, İkinci Dünya Savaşı öncesinde, Almanya'da Siyonistlere ait olan bütün uçak fabrikaları ve havayolları şirketleri bu isim altında toplandı. *(Lufthansa, An Airline and Its Aircraft, Orian Books, sf.19, New York)*

Milyonlarca masun insana havadan ölüm yağdıran bu filonun kurucularından Siyonist **Erhard Milch. "Havacılıktaki bütün çalışmalarının en yüksek hedefi askeri hava kuvvetlerinin oluşturulmasıdır"** şeklindeki görüşünü 1933'te Nazi iktidarına da resmen bildirdi. *(Universal Jewish Encyclopedia 9/276, 9/433-437, 9/145)*

Erhard Milch, daha sonra Hitler'in havacılık politikasının anahtar kişisi durumuna getirildi. *(Die zeit im Fluge, sf.38)* Nazi Hava Kuvvetleri'nin silahlandırılmasından sorumlu general olan bu katil; **Göring**'in sağ koluydu. *(Die zeit im Fluge, sf.38)*

Tümüyle Siyonistlerin tekelinde olan silah sanayinde üretilen bombalar, yine Siyonistlerin sahibi bulunduğu Lufthansa şirketinin ürettiği uçaklar tarafından atılmıştır.

• **Speyer Bank:** Sahibi Speyer ailesi.

• **Mendelssohn Bank:** Sahibi Mendelssohn ailesi II. Dünya Savaşı'ndan önce Alman Endüstri Komitesi ve Ticaret Odası Başkanlığı yapmıştır. Alman savaş endüstrisini ve kimya sanayiini finanse etmiştir.

• **Warburg Bank:** Sahibi Warburg ailesi. Alman savaş endüstrisini finanse etmiştir. Almanya'yı dış dünya ile bağlantıda tutan bir Siyonist bankasıdır. I. Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya için diğer devletlerden (ABD) kredi temin etmiştir.

• **Arnhold Bank:** Sahibi Arnhold ailesi. Alman Silah sanayini ve savaş endüstrisini finanse etmiştir. Bamag, AEG, Agfa, Dresdner Bank, Ludwig Loewe AG ve birçok Alman silah ve mühimmat fabrikalarının ortak ve finansörlerinden idi.

• **Disconto-Gesellschaft:** Kurucusu kökeni Siyonist hahamlara dayanan Solomonsohn ailesidir. Bu aile 1900'lerde Solmssen soyadını alarak Siyonistlerin dönme taktiğini kullanmışlardır. Sahibi Hitler'in en büyük finansörlerinden George Solmssen'dir. George Solmssen Hitler döneminde Alman bankacılığının merkez organizasyon başkanıydı.

Gemi inşaatı, donanma ve ağır savaş sanayi, petrol endüstrisi, telekomünikasyon alanlarında yatırımlar yapmıştır.

• **BHG Berliner Hendelsgesellschaft:** Sahibi Carl Furstenberg, savaş sanayini finanse etmiştir. Tamamı Siyonistlere ait olan Ruhr Bölgesi endüstrisini desteklemiştir.

• **Schaafhausensche Bankverein:** I. Dünya Savaşı'nda Siegfired Samuel yöneticiydi, II. Dünya Savaşı'nda ise Gutmann yöneticiydi.

Loewe Konsorsiyumu'na katılıp, Loewe Silah Fabrikaları'nı finanse etmiştir.

Tamamı Siyonistlerin tekelinde olan Ruhr Bölgesi'ndeki savaş endüstrilerini finanse etmiştir.

• **Nationalbank für Deutschland:** Sahibi Gutmann, savaş sırasında elektrik endüstrisini finanse etmiştir. Bir başka Siyonist bankası olan Darmstaedter Bank ile birleşmiştir.

• **Commerz und Privat Bank:** Yöneticisi Curt Sobernheim, Alman savaş ekonomisini desteklemek amacıyla iç ve dış ticari kuruluşlarıyla ilişki kurma görevini üstlenmiştir.

• **Berg und Metallbank:** Sahibi Dr. Willhelm Merton, Savaş sanayinin hammadde kaynaklarını finanse etmiştir.

• **M.A.V Rothscild & Söhne:** Sahibi Rothschild ailesi. Her alanda savaşı finanse etmiştir.

başarıyla yürütülmesinde en büyük pay prodüksüyon fabrikalarına, atölyelere ve çok sayıda sinema salonuna sahip Hugenberg Film Şirketi'ne aittir.

Alman National Sosyalist Parti'nin yöneticisi ve fikir babası olan Alfred Hugenberg aynı zamanda bir dönem Hitler'in ekonomi bakanlığını da yapmıştır.

Kaynaklar:

1. Deutschland ohne Juden

2. Der Fuhrer, Konrad Heiden sf.343

HİTLER'İ FİNANSE EDEN YAHUDİ ŞİRKETLER VE BANKALAR

Resimdeki yazı: "Hitler selamının gerçek anlamı" (eski bir Alman Gazetesinden)

"Siyonistler bana mücadelemde önemli katkılarda bulundular. Hareketimizde çok sayıda Siyonist'in mali desteğini gördüm. Daha o zamandan kuvvet ve başarının ne yönden geleceğini biliyorlardı" (ADOLF HİTLER)

HİTLER'E MALİ DESTEK SAĞLAYAN SİYONİST BANKALAR

• **Deutsche Bank:** Sahibi Georg von Siemens, Bşk. Oskar Wasserman.

Alman savaş ekomisini yönlendirmiştir. Hitler'i finanse etmeleri yönünde hemen hemen bütün şirketlere baskı uygulamıştır.

• **Dresdener Bank:** Sahibi Eugen Gutmann, Bşk. Herbert Gutmann,

Aynı zamanda barut üretcisi Lois Hagen, Loewe ve Krupp silah fabrikalarını finansa etmiştir.

• **Darmstaetter Bank:** Sahibi Abraham Oppenheim, Bşk. Jakop Goldschmith,

• **Bleichroeder Bank:** Kurucusu Samuel Bleichroeder, sahibi Bleichroeder ailesi.

Aynı zamanda Nazi hükümetinin ekonomi asistanlığını yapmıştır.

• **Oppenheim Bank:** Sahibi Oppenheim ailesi Ruhr Bölgesi demiryollarının yapımcısıdır. Savaşa yönelik kimya endüstrisini finanse etmiştir.

Siyonist İmzalı Kitle Katliam Silahı ATOM BOMBASI

"Ve Allah'ın Rab onları senin önünde ele vereceği ve sen onları vuracağın zaman; onları tamamen yok edeceksin ve onlara acımayacaksın" *(Tevrat, Tesniye Bölümü, 7/2)*

"Ve onun şehirlerinde ateş tutuşturacağım ve çevresinde olanların hepsini yiyip biterecek" *(Tevrat, Yeremya Bölümü, 50/32)*

Siyonistlerin insanlığa karşı kullandıkları en acımasız silah olan Atom Bombası, 20.yy.'ın başlarında Siyonist bilim adamları tarafından icat edilmiştir.

Avrupa'da tamamen Siyonist önderlerin kontrolü altında yürütülen çalışmalarda, bombanın teorik temelleri atılmış, sıra bombanın üretimine gelmişti. Nükleer bir bombanın yapımı için artık toplu bir çalışmaya ve büyük bir sermayeye ihtiyaç kalmıştı.

Siyonist bir organizasyon vasıtasıyla II. Dünya Savaşı başlarında Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinden Amerika'ya göç eden Siyonist bilim adamları bir araya gelerek o zamanki Devlet Başkanı Siyonist ve Mason **Theodor Roosevelt**'le Atom Bombası'nın ABD'de üretimi konusunda anlaştılar.

ŞİLAH FABRİKALARI VE SAVAŞ MALZEMELERİ ÜRETEN YAHUDİ ŞİRKETLERİ

- **Krupp silah fabrikaları**
- **Loewe silah fabrikası:** Sahibi Loewe ailesidir.
- **Mauser silah fabrikaları:** Sahibi Loewe ailesi ve Alfred von Kaull
- **Alman silah ve mühimmat fabrikası:** Sahibi Isidor Loewe
- **Stahlwaren und Walfen fabrikası:** Sahibi Alexander Coppel
- **Alman-Atlantik Telgraf şirketi:** Sahibi Loewe ailesi
- **Hannesmannröhren-werke AG:** Yönetici George von Siemens
- **Aron Hirsch & Sohn:** Kaçak silah üreticisi
- **Hirsch Kupfer und Messingwerke AG:** Sahibi Sigmund Hirsch
- **Solingen Mühimmat:** Sahibi Alexande Coppel
- **Köln-Rottweiler barut fabrikaları:** Sahibi Louis Hagen
- **Rheinische-Westfalische barut fabrikaları:** Sahibi Louis Hagen.
- **AEG:** Kurucusu Emil Kathenaus, askeri alanda kullanılan her türlü aracın motorunu AEG üretmiştir.
- **Siemens:** Tamamen silah sanayi için çalışmıştır. Sahibi Siemens ailesi.
- **Lufthansa:** Nazi Almanyası hava kuvvetlerini oluşturmuştur.

HAMMADDE KAYNAKLARININ SAHİPLERİ DE YAHUDİDİR

- **Deutsche Erdöl:** Sahibi Jakob Goldschmidt, yöneticisi Arthur Solomonsohn.
- **Deutsche Petroleum AG:** Sahibi Deutsche Bank
- **Allg. Petroleum industrie AG:** Sahibi Disconto Bank
- **Blumenstein-Konzern:** Sahibi Blumenstein. Kok kömürü üreticisi. Savaşta 10 milyon Mark'lık kum torbası üretmişlerdir.
- **Deutsche Eisenhandel AG:** Sahibi Leo Lustiy, demir üretimi.
- **Vereinigte Stahlwerke:** Çelik sanayi
- **Beer Sondheimer & Co.:** Metal üretimi
- **M.I.Caro & Sohn:** Demir üretimi
- **Phoenix AG:** Madencilik

KİMYA SANAYİİNDEKİ ÜÇ DEV YAHUDİ KURULUŞU

Siyonistlere ait üç büyük Kimya sanayii savaşta kimyasal harb maddeleri ve patlayıcılar üretmişlerdir. Bunlar:

- **Bayer:** Hitler'in savaş propagandasını üstlenmişti.
- **IG-Farben:** Krupp'la beraber Auschwitz kampındaki tutukluları fabrikalarında ölesiye çalıştırdıktan ve tutukluları çalışmayacak hale getirdikten sonra öldürmüşlerdir.
- **Agfa:** IG-Farben şirketine bağlıdır.

KAYNAKLAR
- *"Deutschland ohne Juden Eine Bilanz", Bernt Engelmann, 1981, 2.baskı.*
- *"Jews in the German Economy", W.E. Mosse, 1987*
- *"Das Dritte Reich", Ploetz Freiburg Wirzburg, 1983*
- *"1939-45 in Deutschland Fotografierte Zeitgeschichte", George Holmsten, Droste.*

RUS İHTİLALİ

Rusya'da meydana getirilen ihtilal, çok önceden Siyonist liderler tarafından tasarlanmış ve uygun şartlar yine çok önceden hazırlanmıştı. Rus İhtilali'nde, 1904 Rus-Japon Savaşı'nın rolü oldukça önemlidir. Bu savaşı kaybeden Rusya, ekonomik yönden büyük sıkıntıya girmiştir. Aynı zamanda Rus Ordusu da büyük ölçüde gücünü yitirmiştir.

Bu ortam komünistlerce çok iyi değerlendirilmiş, ülkenin içinde bulunduğu kaos, ihtilal için halkı kışkırtmaya zemin hazırlamıştır. Bu savaşın Rus İhtilali ile sonuçlanması, Yahudi yazar **Parvus Halfand** tarafından önceden kehanet (!) edilmiştir.

"Parvus Halfand (1859-1924) Almanya'ya yerleşmiş Rus Yahudilerindendir. Rusya ile Japonya arasında bir savaş çıkacağını daha 1895'de yazdı. Bu savaşın Rus Devrimi'yle sonuçlanacağını ileri sürdü. O'nun bu olağanüstü öngörüsü gerçekleştiği zaman bu yazının bir hayli sözü edilmiştir." *(Felsefe Ansiklopedisi-Orhan Hançerlioğlu)*

Yahudilerin savaşı ve ihtilale olan etkisini önceden açıklamaları, bunların bir plan olduğuna dair önemli bir göstergedir.

Nitekim, Yahudiler savaş sırasında Rusya'yı çökertmek için Japonya'ya mali destek yapmışlar, Rusya'ya gelen maddi kaynakları ise kesmişlerdir:

"Jacob Schiff: Amerika'nın en büyük Yahudi bankeri. Dedeleri haham ve Yahudi liderlerindendi.

Schiff, Rusya'da Yahudilere karşı uygulanan çeşitli baskılara misilleme olarak, Rusların ABD pazarlarına girmelerine ve Rusya'ya yiyecek vb. maddelerin satışına engel oldu. Ayrıca 1904 Rus ile Japonya arasındaki savaşta, Rusya'yı çökertmek için Japonlara 200 milyon dolar para yardımında bulundu. Yine diğer Yahudi bankerlerle işbirliği yaparak Rusya'ya verilen kredi ve borçları tamamen kıstı.

Bütün bu girişimler sonucu Rusya ağır bir ekonomik buhran geçirdi. Japonlarla yapılan savaşta donanmasını kaybetmekle kalmayıp, Mançurya'yı da Japon hakimiyetine bıraktı.

Schiff çok önceden hazırlanan komünist ihtilalinin yıllarca önce temelini bu şekilde kuruyordu." *(Eminent American News Charles A.Madison New York 1970 sh.64-78)*

Rusya'yı ihtilale uygun hale getiren Yahudi finansörler, ihtilale gereken mali desteği de sağlamışlardır. Yahudi milyarderler Rockefeller ve Morgan ihtilalin para babalarıdır:

Böylece Roosevelt'in kararıyla Siyonist bilim adamları Niels Bohr, Leo Szilard, Enrico Fermi, Alexander Sachs, Eugen Wigner, Victor Weisskopf, Eduard Teller'in önderliğinde (MANHATTAN PROJESİ adı altında) Atom Bombası'nın yapımına başlandı. Proje yukarıda saydığımız Siyonist bilim adamları ile bu konuda uzman diğer 23 Siyonist bilim adamının çalışmaları sonucunda gerçekleştirildi *(Deutschland ohne Juden)*

ROBERT OPPENHEIMER:

"II. Dünya Savaşı süresince bombanın yapılmasında en büyük simalardan biri olarak ün saldı. Almanya'dan göç eden zengin bir Siyonist **bankerin oğlu olan Oppenhelmer** Atom Bombası'nın yapımında **Los Alamos Laboratuarları** yöneticisi olarak görevliydi.

Daha sonra termonükleer (yakarak öldüren) bombaların üretiminde büyük rol oynadı." *(Encyclopedila Judaica 12/1430)*

Robert Oppenheimer (ortada) diğer iki Yahudi meslektaşıyla Kudüs İbrani Üniversitesi çıkışında

Bombanın finansmanını ve bilimsel idareciliğini de yine üç büyük Siyonist milyarder üstlenmişti. Bunlar **Bernard Baruch** (ABD Devlet Başkanları'nın ekonomi ve savunma danışmanı, milyarder silah tüccarı), **Robert Oppenheimer** (milyarder işadamı ve Atom Bombası'nın yapımını yöneten bilim adamlarından), **Bertrand Leopold Goldschidt** (milyarder işadamı ve Atom Bombası'nın yapımını yöneten bilim adamlarından)'ti *(Deutschland ohne Juden)*

O sıralarda henüz savaşa girmemiş olan Amerika'nın böyle bir işe kalkışmasına gerekçe olarak Almanya'nın da aynı bombadan imal ettiği ve bunu kullanmak istediği tehlikesi gösteriliyordu.

Oysa böyle bir tehlikenin hiç bir zaman olmadığı herkesçe bilinen bir gerçekti. Çünkü zaten bu konudaki söz sahibi tüm bilim adamları Amerika'ya göç etmiş olan Siyonistlerdi. Almanya'nın tek başına böyle bir bomba tasarlayıp üretebilecek imkanı yoktu *(Deutschland ohne Juden); (Masonluk ve Kapitalizm, Araştırma Yayıncılık, 1992, İst, S.484-193)*

EKİM 1917 İHTİLALİNİN ÖNEMLİ LİDERLERİ

İhtilal Kod İsmi	Gerçek İsmi	Uyruğu
Lenin	Qulianow	Rus
Braun	Braum	Yahudi
Troçki	Bronstein	Yahudi
Steckloff	Nachamkes	Yahudi
Martoff	Zederbaum	Yahudi
Zinovieff	Apfelbaum	Yahudi
Kameneff	Rosenfeld	Yahudi
Souchanoff	Gimel	Yahudi
Sagerski	Krochmal	Yahudi
Bogdanoff	Silberstein	Yahudi
Uritzky	Radomisisky	Yahudi
Larin	Lurie	Yahudi
Kamkovv	Katz	Yahudi
Ganetzky	Furstenberg	Yahudi
Dan	Gourevitch	Yahudi
Meschkovvsky	Goldberg	Yahudi
Parvus	Helpfand	Yahudi
Riasanovv	Goldenbach	Yahudi
Martinovv	Zibar	Yahudi
Chernomorsky	Chernomordik	Yahudi
Solnzevv	Bleichlann	Yahudi
Piatnisky	Zivin	Yahudi
Abramovich	Rein	Yahudi
Zvesdin	Voinstein	Yahudi
Maklakovvsky	Resenblum	Yahudi
Lapinsky	Lovenschein	Yahudi
Babrow	Natanshon	Yahudi
Akselord	Orthodoks	Yahudi
Garin	Garfeld	Yahudi

(Amerikan Genel Harbi-İkinci Dairesinin Fransız Başkonsolos'luğu'na 1919'da verdiği muhtıra. Grande Encyclopedie Française-Rus İhtilali ve Yahudiler G.Netchelodon sh.16)

"Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz. Bolşevik İhtilali'nin sonradan ortaya çıkarılan belgelerle, ihtilalin daha başka beynelminel Schiff-Warburg ailesi Rokefeller ve Morgan'ların desteğiyle gerçekleştirildiği anlaşılmıştır. Belgeler Morgan kuruluşlarının da Kızıl İhtilal için en az 1 milyon dolar harcamış olabileceğini göstermektedir." *(Herman HAGEDORN" The magneta John Day" Washington Post, 2 Eylül 1918)*

Yahudilerin komünist rejime olan mali destekleri yalnızca ihtilal öncesine ait değildir. Devrimden sonra Rusya'da başgösteren ekonomik krizin atlatılması, Yahudi şirketlerinin yardımıyla olmuştur.

"1912'lerde yayınlanan, bir ABD Dışişleri Bakanlığı raporuna göre, New York'un en büyük finansman kuruluşu Kuhn, Loebo Co, Rusların ilk 5 yıllık kalkınma plânına finansör olarak katılırlar ve Bolşevik Hükümetine kasa görevi yaparak 1918-1922 yılları arasında 600 milyon altın ruble transferi gerçekleştirirler." *(Voika-Cola, Charles Lewinson 1979, sf. 319)*

Yahudiler, İhtilalin parasal desteğini sağlamakla beraber, fiili öncülüğünüde yapmışlardır. Rus ihtilalinin önde gelen isimlerinin tamamına yakını Yahudi asıllıdır. Lenin ise Masondur:

"Lenin, rütbeli bir Masondu." *(Dictionairre de la Francmaçonerrie, Daniel Lique Paris 1987)*

İhtilalin ikinci ismi **Troçki** ise, safkan bir Yahudidir. Asıl ismi **Bronstein** olan Troçki, Stockholm'de banker bir Yahudi olan Olef Aschberg'in kızı ile evlenmiştir. Avrupa'da Yahudi sermayedarlarla Rusya'daki komünistler arasındaki ilişki Troçki sayesinde sağlanmıştır.*(Masonluk ve Kapitalizm, Araştırma Yayıncılık, 1992, İst. S.223-226)*

Rus İhtilalinin önderi ve **Marx**'ın en büyük takipçisi olan **Lenin** de yüksek dereceli bir Masondu.

MASONİK SÖZLÜK

Batın dillerinde pek çuk örneği olmasına karşılık, dilimizde yayınlanmış, mason sözcüklerini içeren tek bir sözlük vardır.

Türkiye Büyük Locası Büyük Daimî Heyeti'nin 1965 yılında verdiği 1937 sayılı yetkiyle A. Zoletti tarafından hazırlanan ve 304 sözcüğü kapsayan Masonik Sözlük, dil bakımından oldukça geri, anlatım olarak kötü ve kapsamı da geniş olmayan bir ilk deneme niteliğindedir.

Yapıtımızın ilk baskılarında, olduğu gibi aktardığımız bu sözlükten de yararlanarak, masonlar arasında kullanılan bazı özel sözcüklerin anlamlarını burada kısaca aktarmak ve açıklamakla yetineceğiz :

Agap : Masonların loca toplantılarından sonra birlikte yedikleri yemek.

Alçı : Şeker

Barut : İçki. (Kuvvetli Barut : Şarap. Zayıf Barut : Su. Sarı Barut : Bira ya da şıra. Çarpan Barut : Rakı. Lübnan Barutu : Enfiye.)

Bayrak : Peçete.

Celse : Mason localarındaki kurallarına uygun bir oturum.

Dul Kesesi : Oturum sonlarında üyeler arasında dolaştırılan yardım torbası.

Envar : Loca yönetimiyle görevli beş kişi : Üstadı Muhterem, Birinci ve İkinci Nazırlar, Hatip ve Kâtip.

Hamtaş : Çıraklığa alınmış mason.

Harici : Mason olmayan, yabancı.

Hemşire : Masonların eşlerinin öteki masonlar yanında adı.

Hüze : Aslı İngilizce HUZZA'dır ve yaşasın anlamındadır. Alkış.

İs'at : Her çalışma yılı başı, seçimlerden sonra görevlilerin özel bir törenle and içip yerlerine oturup göreve başlamaları.

İttihad Zinciri : Masonların sağ eli sola, sol eli sağa birleştirerek oluşturdukları halka. Yıllık parola'nın (senelik kelime) verilmesi, matem celsesi ve yıllık şölen sonunda masonlar arası sıkı kardeşlik ve dostluğu gösteren bir gösteri.

Muhafız Birader : Biri içerde öteki dışarda locanın korunmasıyla görevldir. Oturumun açılmasından sonra kapıyı ancak Sayın Üstad'ın izni ile açarlar.

Mukaddes Kelime : Kutsal Sözlük. Okunmaz ve yazılmaz, ancak hecelenir. Birinci harfini söyleyene ikincisi söylenir. Tekris ve terfilerde bildirilir. Süleyman Mabedinin (Tapınak) sütunlarında işçilerin yanına gelip ücretlerini (nafaka) aldıkları sütunların adlarından oluşur.

Müptedi : Çırak, surar, dinler, düşünür ve olgunlaşır. Çalışma araçları çekiçle kalemdir. Görevi ham taşı yontmaktır. Nafakasını J sütunundan alır.

Müselles : Üçgen, Masonluğun ana amblemi.

Nafaka : Bir üst dereceye geçme.

Nazır : Locada üstaddan sonra gelen iki görevli.

Nizam Vaziyeti : (İhtiram Vaziyeti) Her derecede ayakta saygı duruşu.

Obediyans : (Obedience) Bir ülkede kendi kendini yöneten büyük mason kuruluşu.

Patent : Büyük Loca'nın yeni kurulan localara verdiği çalışma ve kurulma belgesi.

Önlük : Locadaki çalışmalarda masonların önlerine taktıkları örtü.

Rit : Masonların çalışma yöntemini gösteren kurallar.

Ritüel : Ritlere göre çalışma tüzük ve yöntemlikleri.

Skrüten : Oylama.

Tefekkür Hücresi : Mason adayının sorulara yanıt vermek üzere düşünceleriyle başbaşa bırakıldığı sembolik oda.

Tekris : Masonluğa alınış süresince yapılan geleneksel tören.

Tez : Nafakasının artmasını isteyen, derecesinin yükselmesini isteyen her masonun bulunduğu derecenin felsefesini kavramış olduğunu saptamak için yapmak zorunda bulunduğu çalışmanın raporu.

Tezyidi Nafaka : Bir derece yükselme.

Tugla : Dul kesesinden çıkan paranın kuruş olarak belirtilmesinde kullanılan deyim.

Uyku : Mason faaliyetinin durgun durumu.

Uyanma : Masonluk dünyasında düzene dönerek yeniden çalışmalara katılma.

Kalfa : Masonluktaki ikinci derece. Refik.

Karargâh : Loca, mabed, mahfel.

Kazma : Çatal.

Kelime : Mukaddes, Mürir ve Senelik olmak üzere üç türlüdür. İlk ikisi her derecede değişir, tekris ve terfilerde bildirilir. Üçüncüsü her yıl başkadır ve salt düzenli (muntazam) üyelere verilir. Parola.

Kordon : Masonun derece ve görevine göre boynuna ve omuzuna çaprazlama takılan geniş kordela. Derecesine göre renkleri ve işlemleri değişir.

Kum : Tuz.

Konvan : Her yıl başka bir ülkede yapılan Mason büyükleri toplantısı .

Konstitüsyon : Masonluk ilkelerni belirten anayasa. Anderson tarafından yazılmış ve 1723'de İngiltere'de yayınlanmıştır.

Kürek : Kaşık.

Landmarklar : Anglo - Sakson masonluğunun temel kuralları. Masonluğun sınırları. 1738 yılında belirlenip yayınlanmıştır.

Lems : Her derecenin tokalaşmadaki tanışma işaretleri.

Levha : Masonlar arası resmî yazı ve ektuplara verilen ad. Kadın Localarında MERDİVEN denir.

Loca : Birinci dereceden üçüncü dereceye kadar en az yedi masonun ortak ve sürekli çalışmak için kurdukları manevi topluluk. Toplandıkları yere Loca, Mahfel, Mabed denir.

Matraka : Çekiç, Çırağan elinde hatı taşı yontmaya yarayan çekiç, locada usta ve nazırların elinde otoriteyi temsil eder. Bir konuyu Çekiç Altına Almak demek incelemek üzere ertelemek anlamınadır.

Matrikül : Loca kayıt defteri. Sicil kütüğü.

Muhadenet Kefili : Bir obedianstn bir başka obedianstaki elçisi.

Muhakkik Birader : Loca düzenini sağlayan görevli. Konukların kimlik ve derecelerini araştıran, tekris ve terfi törenlerini yürüten, Üstadı Muhterem ve Nazırlar bulunmadığında Birinci Çekici yöneten.

Mahuf Birader : Adayların Tefekkür Hücresinden Mahfel kapısına kadar geliş işlemlerini yöneten görevli.

Mimar : Kâinatın Ulu Mimarı (Sani-i Âzam-ı Kâinat), Tanrı.

Üstad : Usta. Masonluğun 3. derecesi.

Üstadı Muhterem : Locanın başkanı.

Vadi : Mason loca ya da locaların bulunduğu her şehir bir vadidir.

Yağmur Yağıyor : Aramızda yabancı var ya da konuştuklarımızı yabancılar da duyabilir anlamına bir uyarı parolası.

Yaş : Masonluğa girişle doğumun olduğu varsayılarak başlatılan sayma.

Zulmet : Masonlara göre kendi dışlarındaki dünya. Karanlık. *(Dünyada ve Türkiye'de Masonluk ve Masonlar - İlhami Soysal, Der Yayınları, İst. 1988, S: 465-469)*

GİZLİ DÜNYA DEVLETİ

300'e yakın Batılı İlim Adamı'nın yapmış olduğu dünya çapındaki çok geniş ve ciddi araştırmaları sonucu kaleme aldıkları rapor, makale ve eserlerinden yararlanarak, hazırlanmış olduğumuz bu eser, yeryüzünde yaşayan altı milyarı aşkın insanı yakından ilgilendiriyor.

Çünkü bu eser:

- Korkunç bir kâbus gibi insanlığı kuşkıvrak yakalamakta olan büyük bir tehlikeyi haber veriyor,
- Zulüm ve sömürü düzeni ile insanların kanını emen gizli bir teşkilatı gün yüzüne çıkarıyor,
- Gözlerini madde hırsı bürümüş olan bir avuç insan tarafından kurulan ve ülkeleri tahakkümü altına almaya çalışan "Gizli Dünya Devleti'nin" korkunç planlarını ortaya koyuyor,
- Ülkelerin iktisadî, askerî ve siyasî açıdan çöküşlerine sebep olmaktan büyük zevk alan sinsi düşünceli insanların; beyinlerini yıkayarak yeryüzüne dağıttıkları ve faaliyetlerini yakın takibe aldıkları temsilcilerinin isim ve ünvanlarını açıklıyor,
- Dünya hakimiyetini tesis etmeye çalışan bu güçlerin, iğrenç emellerini, gerçekleştirirken şeytanla bile taş çıkartacak şekilde nasıl planlı ve örgün çalıştığını belgeleriyle açıklıyor,
- Korkunç planlarını uygularken, perde arkasından sahnedeki oyuncuyu yönlendiren sinsi bir hayalet misali devlet adamlarını ve bürokratları nasıl sevk ve idare ettiğini bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor,
- ABD'ye borç para verip karşılığında astronomik ölçüde faiz almak suretiyle Amerikan halkını dahi sömüren, süper devletlerin de üstünde yer alan "Gizli Dünya Devleti"nin dünya çapında nasıl örgütlendiğini anlatıyor.

Elinizdeki bu eserin her sayfasını okudukça şaşkınlık ve ürpertiniz kat kat artacak, eserin önemini daha da yakından kavrayacaksınız.

Bu eseri dikkatle okumanızı; sonra da eşinize, çocuklarınıza, torunlarınıza, yakınlarınıza ve çevrenizdeki insanlara mutlaka ama mutlaka okutmanızı tavsiye ediyoruz.

Saygılarımızla

Editör